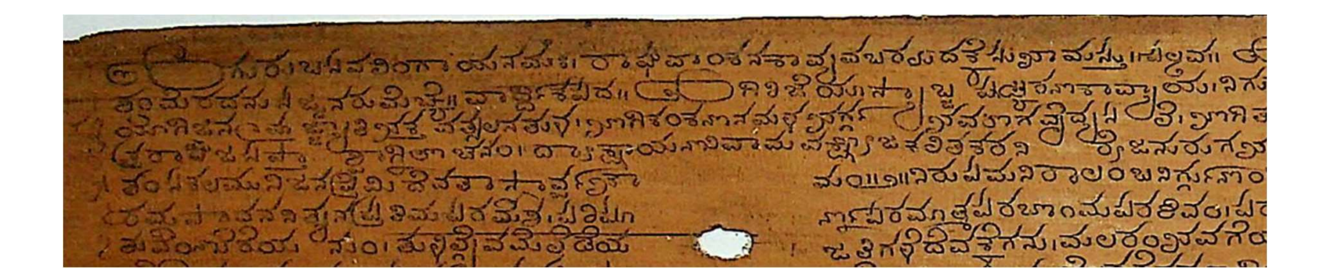
72.pdf

Raghavankana Kavya

Telugu mixed Kannada Scr

Beginning of the mss mentions title as **Raghavankana Kavya**. Written with Telugu mixed Kannada Script and Kannada language.

ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥ ರಾಘವಾಂಕನ ನಾಮ್ಯವ ಬರೆಯುದಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು ॥ ಪಲ್ಲವ ॥ ಶ್ರೀ ಪರಮಶೈಲಾಸದಿಂದ ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಳಗಾಮಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಂಪಾಪುರದ ದೊರೆ ಪಾಪನಾಶ ಶಂಕರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ

ತಂ ಮೆರೆದವ ॥ ಜನರು ಮೆಚ್ಚೆ ॥ ವಾಕ್ಯ ಕೆಳದ ॥ ಶ್ರೀ ನಿರಿಜೆಯ ಗುಣ ಸ್ತು ಭ್ರತ್ಯರಸ ಕಾವ್ಯ ಮು ॥ ನಿಗರು ಸ್ತನ ಕುಂ ಕುಮಾಂಕಿತ ಅಮಲ ವಕ್ಷ ॥ ಶ್ರೀನಿಧಿ ಸುತಾ ಯಪ್ಪನಾ ಅಮರ ತತ್ವ ನಾಹಂ ॥ ನುಮೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನ ಚಿತ್ರ ನಾ ॥

ಯೊಗಿ ಜನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತತ್ವ ವಿಶ್ವಲನ ತವ ॥ ಯೋಗಿ ಕಂಠ ನಾನಮಳ ಗ್ರಹ ನವತಾಗ ಪ್ರಿಯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಯೋಗಿ ತತ್ವ ಚಿತ್ತ ಪವಾಂಗ ಸ್ತುತಿ ವಿಶ ತಿಯಂ ಪಾಲಿಸು ಗೆಸಂ ಜೆಶ್ವರಂ ॥ ೧ ॥ ರುದ್ರ ಗುರುಜ ಆ ಪೆಟ್ಟು ತಾರಿ ತವ ॥ ನತ್ತ

ಪ್ರರಾಜಿ ಜಗ ಪ್ರಸಾ ಶ್ರೀನಿತಾ ಚಾನಂ ॥ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ವಾಮ ವಕ್ಷ ಜಗಲಿತ ಕರನಿ ಶ್ರೀ ಜನರು ಗಣ ಗಾಹ ॥ ದಕ್ಷರಾತ್ಮನ ವಿ ಶ್ರೀ ತತರುಂಡ ಮಾಲ್ಯಧರನಾ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ ಕೋದಂಡಾಂಗ ದಹನ ಶುಚಿ ನೇತ್ರ ಧರ ತ್ರಿನೇತ್ರ

ತಂ ಸಕಲಮುನಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಶಿವತಾ ಸಾರ್ವ ಮಂ ॥ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಲಂಬ ನಿರ್ಗುಣಾಂನಿಕ ಶ್ರೀ ॥ ನಿರುಪಾಧಿಕಂ ನಿರಾವರ ಣಾ ನಿತ್ಯ ಪರಂ ॥ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ॥

ಭವ ಪಾತಕ ನಿತ್ಯ ಪ್ರತಿ ಮಳ ವಿಮಲ ॥ ಪ್ರತಿ ಸ್ವ ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪರಶಿವಂ ॥ ಪರತಾ ಪ್ರ ರಂಜ್ಞಾ ಶಿವ ಪಂಚವಂ ಸಿಗೆಯಾಯ್ತು ॥ ರಜಸೆಲ ಹುಗೆಂಮಾ ॥ ಫಲಗೆಂನಾ ರಾದಲಮ

ಸುವೆಂಗೆರೆಯ ಸಂ ॥ ತುಳಲ್ವಿ ವಮೆಲ್ಲ ದೆಯ ಜತಿಗಳೆ ದೇವ ಕೆಗನು ॥ ಮಲರಂಬಿನ ವಗೆಯ ಮಿಗಸ್ಥಿಯ ಬ ನೆಡಲ ಮರ ಗೂಳ ಬ ॥ ನಿಗಂಸಾದೂ ॥ ಯುವರ್ತಿ ದತಿಯರು ಮೊಗನಯ್ಯ

ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ॥ ಯಲರುಸಾನಿಸುಗ ಲಂಕಸಾರಂಪಾ ಅಂಚಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲ ಕರಿಯ ॥ ನೀಲದ ಕಿವನನು ಗಿರಿಯ ಯಸು ಪದನಂ ಜೆಶರ ರಕ್ಷಿಸು ಗೆಬಿಡದೆಂ ಮನಗ ॥ ೪ ॥ ಕಮಲಿಂ ಪ್ರ ತ್ರಯು ತ ಚರಣನ

ಪ್ರಸರ ನಾನಂ ॥ ಕಮಲ ಭವ ಕಂಸ ಕಲಪಾತ್ರ ನಂಪಾತ್ರ ನಂ ॥ ಕಮಲ ಸರವ ಪಾ ಶ್ರೀ ಪಾರನಂ ಸಾರನಂ ಪರಮ ಪಾವನ ನಿತ್ಯನಂ ॥ ವಿಮಲ ಗಿರಿಜಾ ಪ್ರಿಯ ಸುಹ ಶಾಂತನಂ ॥ ಗಾಂಸನಂ ಸುಮನೊನದಿ ಯುಧಾರನಂತಾ

ರನಂ ॥ ವ ಮರು ಚಿರ ಪ್ರಮ ತ್ರ ಮಲ ಮಿತ್ರನಂ ಮಿತ್ರನಂ ಜೆಶನಂ ನಿಜಸುವಿ ॥ ೫ ॥ ಶರಣಾ ಶಾ ಶ್ರುತ ಚಿದಾನ್ವರನಾಚಿ ಲಿಂಗನಂ ॥ ಪ್ಪುರನಾ ಚಿತ್ತಪ ಚಿತ್ತರನಾಪಾ ಪಾಪಸಂ ॥ ಪ್ರ ರತ್ನ ಮುನಿ ಜನನಮಿತ ಚರಣಾ ಶಿವ ಸಲ

ಮು ಪ್ರ ರತ್ನ ಪ್ರಭು ಲಸುವಗಾ ॥ ಚರಣಾ ವಿರ ಶಿವ ಪಾದ ॥ ರಸಾಪಿಂಚಾ ಪ್ರಗಾ ॥ ಪ್ರರನಾ ಭವ ಸಾಗರ ತರಣ ಮಾಯಾ ಚ ಪ್ರ ॥ ಪಾರಣ ದಮ್ಮ ಕರ ಶರಣಾಮ ಯಾ ದಿವ್ಯ ಶಿವ ಶರಣಾನಂದ ಪ್ರ ಶರಣಾ ॥ ೬ ॥ ಮಚ್ಚರವ ಗಾಳಿಯೊಳ

ನಿತ್ಯ ॥ ಶಿವನಿ ಧಿಕ್ಕಿ ॥ ಕಿಚ್ಚು ಗಾಂಡಿವ ಯನಿಬಚ್ಚಿಪಾ ಯಾರ್ ತಮಂ ॥ ಕಿಚ್ಚು ಗಂಣ ನನೆಯೆ ಮಚ್ಚಿ ನಗಸಾರಿ ಯೊಳುನಚ್ಚ ಶಿತಮ ಯಸಾಗುತಿ ॥ ತ್ರಿ ಚರಣಾಮಂಪಡೆ ಮಬ ಚ್ಚ ಬಿಶಿಪ ರಬ್ರಾಂಮ ॥ ವಚ್ಚಾವ ಲಿಂಗ ಕನಚ್ಚಾವ ಸಾವ

ರಿ ॥ ಇಚ್ಚೆಯ ಸುವ ತಿಯುತ್ತು ॥ ಇಚ್ಚಬ ಧರೆಧಿ ಯಂಚಿ ನಚ್ಚ ಸಿಸುವಂತೆ ವಾದೂ ॥ ೭ ॥ ಹರಲಣಿ ಪ್ರಸಾದ ವಂದಪ್ಪ ವಿಧಿ ॥ ಗಾ ॥ ನಿ ರಾವ ಕ್ರ ದಂ ಡಮುಖ ವಾಧ್ಯ ವಕ್ರಾನಳಂ ॥ ಹರಿಯ ಅಂಗಧರ ಸಿ ಪಳಾ ಯು ಧಂಜ

ಂ ಪ್ರಾಣಿ ಮಜಸ್ರಾ ಖಪುರ ಶುಚಾನಾಲಿ॥ ವರನಾಶ್ರಿತಾಲವನ ಚುರದಾ ತ್ರುರವಿರಧನ, ಪಾರದನುಃ ಕೊಟಿಶ್ರಿವನಿಂದರಾರುಂಸ್ರಾ ಧ್ವಿ. ಬಳಿದುದ್ಧಾದತ್ರಮಪ್ಪಾರಿಲಾಗವಿರತಿಮಾಣಿಮ ತ್ತ ತ್ತಿಗೆಶಾಭಿವಗಾ॥ ಗಾನಂಡಿನಾಥಂ ಸಂಗಿನಾಥಂವಿಶಿ
ಶ್ವರಂ, ನಂದಮಾತಾಸ್ವಸಂಶಿಲಲಾಪಿತ ಶ್ರೀಲಶಂಧರಂ ನಪಾನಶ್ರಿಗಗನಿಶನಂಗುಷ್ಟಗನಾನಾಥನಿಮ್ಮಾಯನಗಾ॥ ಬಿಂದು ಶಿವಾಂಗಷಂಟಾತನ ಶಂಕುಶಗ್ಗಂ ಧ್ವ ರುಶಂಕರನುಬತಾದ್ಯ ಖಿಶ್ವಗನಾವರ ರುಬಂ ದಿಂ ನ
ಮನ ದಮಗಂತುಗಾಶದಮವನಿಂಮ ಕರು, ಜಲದಿಂತೊಳಿಲಾದು॥ ಗಾ॥ ಬಸವನಾಮಂಡೊಳಿತ್ತಿಮಿರ ತುಶ್ರಾಶ್ವಮಂ, ಬಸವನಾಮಂದುಶಿತ ವನಡಿವಾಡ ಶ್ರಾ ಶ್ವಿಂ, ಬಸವನಾಮಂಶಾಲ್ಲಾಗಾಪಲಂಶ್ರಾವಕದನಿಮತ್ತಿ
ಪರತತ್ವಲಗಾ॥ ಬಸವನಾಮಂಶಾಮಕಾಂತಾರಶ್ರುಣ್ಯಮತ್ತಿ, ಬಸವನಾಮಂಶ್ರರನಾಜನದಮನದ್ಯಿರಾಮ, ಬ ಸವನಾಮಂವಂತ್ರಪಲಜಲದಲಲಾಮವೆಂದಾನು ಬಸವನಸ್ತುತ್ತಿಸುವೆಂ॥ ೧೦॥ ಸಿದ್ಧರಾಮನಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಾ
ಧರಿವನಾನಮಗ್ರರಾಮಿದೇವರ ಮರುಸು ಖಂಡನವಪ್ಪಾ ದೇವಿಯಕ್ಕನು ಶಿಮಜಿವಾನನಕಿನ್ನರನಪಜಿವಾಶಿಯಾ॥ ಮುದ್ದಯ್ಯ ಘಟ್ಟಿವಾಹನಮೊಳಿಗಯ್ಯಗಳ, ಸಿದ್ಧಬುದ್ಧನನಾಡ್ಡಿನಸ್ವಿಲಲಾಚನೆ ಯನಿರ್ಧಾರದತ್ತಿರನರ ಪ್ರಾಢಶಾಲಿವ
ಶರಸರುವ ತ್ರುಮೂರ್ತಿರಕ್ಕಿತ್ತಿಸುವೆಂ॥ ೧೧॥ ಶಿವ ರತಿವಧನಾಗಿಡೆ ವರಸುವಿರನಾಯ್ಯನು, ವರಮ ಪಾಶನಿರ್ವಾಣನಾಬಾ ಶ್ರಿ ಬತ ತ್ತಿಶ್ರಿಶಮ ಶಣಾತಿಶಂಪಿತಿಶಂಮಿಡಿಬಿಲ್ಲ ಮೊದಲ ಹಾವಿರಕ ಚುಲಾ
॥ ಹರುಷದಿಂಪಾಡಿಸಿ ತಿತ್ತಾ ಗಿಗನಿಯ ತೊಳ್ಗಾ ಗಣಿರುವ ಪ್ರಾಢನರಿಂ ಪ್ರನು ರುದಂಡನಾಯಕರಂ, ಹಿರಿಯಶಲತ್ತ ನಾವಮಾತ್ರಿಮಗೊ ತ್ರಿಭಿಗೆ ವಿಮಲಕವಿತಾನಂದ ವಾ॥ ೧೨॥ ಹಾರಿದೇವಕೆರೆಯ
ಶಿತ್ತರನ ರಾಘವದೇವ, ವರಜತ್ತನಾ ಬಾ ಮ್ಯಬಾಮರಸ ಸ್ವಿಮರಸ, ಗುರುಮೊಗ್ಗೆಯಾಚಾರ್ಯ ಕೇಶಿಮ ಉರದಾಚಾರ್ಯ ಸಂಗಿತಾ ಜಾಚಾರ್ಯರೋ, ಮಾಮಾಯ್ಯಿ ತ್ತಿತ್ತಿಸಾವಾಂಕತ್ರು ದ
ಪ್ರಸಾದ ಪುರುಮಾದಿದೇವಯ್ಯ ರೆಶಿವಿಸ ಪ್ರ ಂ ಷ್ಣಂಸ್ರಾ, ಚಿರವಾದಗಂಸ್ರಾಟುಂಸ್ರಾರಚರನಾಶಂ ನ ವಿರಯನಿಗ್ಗಿಸಿದು ಪಾದಮಶಗೆ ಯ್ಯಸಾ॥ ೧೩॥ ಬಾಣಾನುಶಬ ಂನನಸಿಯ ತಾರಿ ದಾಳ
ನಶರು, ತ್ರುಣಾದೋಲುವ ಂವತ್ತಿಯ ರಾಜನತಿಮಂನನಬಿಯ, ಶಾ ನಾಮಲುಹಗ ಸಬ ಲುವೆಯ, ಹಗಯುಧ್ನನಹರುಷವನುಜರನಪಿಚ್ಚಿಯಾ॥ ಶಿಸ್ತಿನಸ್ತಿತ್ರಾಜನಿಗೊಳಿಯ ದಂಡಿವಚನಕ, ಲ್ಲಾನಾವಯ್ಯ
ಶನ ಮವಿತಿಯಂ ಶಿವಮಂತ್ರ, ವಾನಿಮೂವಬಿಗ ನನುಪ್ಪುಂಸ್ರಾವಂ ಯಿದಿಯೊಳ್ಗಾದಗಿಸಪ್ಪವುಂತೊಡಗಿದೆ॥ ೧೪॥ ಕವಿಲಿಪ್ಪದಮತ್ತತಪ ತ್ರ, ವಿಷ್ಣುಪದಮ ನಾರಿಯತುಕ, ಕವಿಗಾವರ, ಶರಧಿವರ್ಧನ ಸುಧಾಕರ
ಂ, ಕವಿರಾಜಕವಿಪುಲವಾಗ್ವನವಸಂತನುಂ, ಪ್ರಚುರ ಕವಿಚೂಡಾಮಣಿ॥ ಕವಿಕುಲಸ್ತಿರ ಸ್ತ್ರಿವಕವಿಪಾದಮನನುವಯ, ಕವಿಶ್ರೀರುಂಡ ನಿಟಹಂಪಿಯವು ಹಾ, ಕವಿರಾಘವಾಂಕನನು ಚಾರಿತ್ರ ಮಂಪಾಗ
ಶಿಕವಾ ನ್ನವವ ದಿವೆನಗ॥ ೧೫॥ ಶಾಶ್ವ ಸರಸ್ವತಿ ಯೊಳಿಸಂಸ್ನಮಯ ಪ್ರ, ಜಾಲಮಂಗೆಲಿದ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಶ್ವರನವು, ಬಾಲಕನೆನಿಪ್ಪ ತುಗರಾಘವಾಂಕನಚರಿತಮಂ ಪಾಗಳಿಬ್ಬಾ ಶಿರಾ॥ ನಾರಿನೆಗಳ್ಗಂತಿದನ
ಶಿವನಗತಿ ಬಿಂದುನಾಶಿಗೆಯನಾಂತನರಗಂತು ಪವನಾಕ್ಷು ಶಿವನಿಲ ಪ್ರಸಾದಮುಮನುಂನಾಲನಂದಮದ ತರಿಗಡಲಿಪಾಗನೈಸೊಲಿದು॥ ೧೬॥ ಂಶ ಂನರವಿವಸ್ಥಿಸಾವ ಡ್ಯಮಹಾ ಕವಿಂಸುಭಾಸಂನಾಗ

ತಿಯಂ ಪಡೆದ, ಶಿವಶರಣಾರಂ ನುತಿಸ್ಸ ಜಾ ದಂತ ಕವಿ ಯೆನಿಸುವಾ॥ ಶರಿಬಿ ಬಿದಕತ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಾಲಯದ ವುಬವಸಂ। ತಿರುನಿ ಶ್ರೀಕ್ಷರನಿಂದ ಕಲ್ಲ ಪದಕಮಂ ಪಡೆದು। ದುರುಳ ಕವಿಗಳ ಮೂಗ ಕೊಯ್ದು ಶಿವ ಪದವ ಪಡೆದ
ಗಾ ಪವನದ್ರೆತ್ತಿನ ಪದಮಾ॥೨॥ ಅಂತ್ತಾ॥ ರೆಕಥಾ ರಂತ್ಯ ಕವಿ ಗೆ ದಲಾವ ದಿನೆಪ್ಪ ಲಿನಾ ಕಥಂ ವಕ್ತ್ರ ನಾನಿ ಕವಿಪಾತನಕ್ತ ಕವಿ। ನೆಕ ಶ್ರೀಕಂಠಯ ಪ್ರಾಣ ಶಂಕರ [illegible] ಗಳಿಂದಾ
॥ಶ್ರೀ ಕಥಾನಿಕರತ್ನಂಗಳಿಂ ಕನಾಗಳಿಂ। ನಾಕದತ್ತ ಡ [illegible] ದಿಂ ಪೊರಳನಿಲಿಂ। ಪ್ರಸಾದಾಂತಿಯೊಳಿದು ತಲೆದು ಬಿಸೂವಿನಂತಿರ ತತ್ವಾಕರಂಕನಾನಿ ದುದಾ ॥೩॥ ಯಿಂತೆನೆ ವಶರದಿ ಯೊಳೈ
ದಾ ಕಿರಿಂನಾ॥ ಶಾಂತ ಪ್ರಯಮನಂಗೆನ್ನು ಬಾಲಿರಲು ಸಾಗುವ ರಿಂಪು। ವಂತವ ವನನಾನಿ ಸಿಗ ಸಿರುಪಂ ನಗನ ಲಿಸಿ ಚಿಗದು ಪಲ್ಲವಿಸಿದಂ ॥ ತಿ॥ ಕಾಂತೆ ಜಂಗ್ರಾಮದ ಮವಿಧರಂ ಮೆರೆದು ದತ್ತಾಂತನಾ
ವಿಗಳಿಂಪ ಲಿಡೆಯರವಿಕೆಗೊಳಿಸಿ ರನಾಂ ಗಳಂತೆಪರುತಂ ಶಿವನ ಬಿತ್ತೆಂಬಿನಿ ತಿ ತಿರ್ವಾತ್ರ ವಿಸ್ತಾರ್ತಿ ಯಾಗಿ॥ ॥ [illegible] ಗಿಪ್ಪನಿಷ್ಠಂ [illegible] ದೇವತೆಗಳಾವಿದು ಯೆಡೆಯಾಡುತಿಹ ಲಿಪಾನಿ

ಪಾಸಿಸುರಾದ ಮುಗಳ ಬಜಂ ಮೂರುನೆಲ್ಲಿ
ಲಮುದಂ ದ ನಿಡುವಿ ಕಚ್ಚಿಬದಣಾಂದ್ರ
ಖ್ಯ ಖಾಂದಮೆ ನಿಪ್ಪಿಸು ದುಗ್ಧಾಮಮುಂ
ಲಿವಂಗಳಿಂ ಬೊಳಿದಾಗ। ಘೂರ್ಮಿಪಾಲಕ

ಯುಂಮ್ಯೊಳೆ। ಶಿ ಲವನಖಂ ಶಿವಾಸನದ ಸಿಧನಕಿಲ್ಲು॥ ನೆರೆಯರ ಸಂಕರ ಸಿದುರೆದ್ರನು
ಶಿದೆಂ ಬಂತೆಪಜ್ಜ್ಞಲಿಸಿದು ದುಸುರನಾಗಧ ಲರಂ॥೨ಗಾ ಶ್ರೀಮ ಪಾಮಿರುವಿ
ಸ್ವಕ್ಷೇತ್ರನಿಚಯ ದಿಂದ ಮನಂತ ವಿಮಲ ತಿರ್ತ್ಥಂಗಳಿಂದಾ॥ ರಾಮವಡೆದಿಪ ಶ್ರೀ
ಲಿಸಂಮೊಹದಿಂ ಪಲತೆರದ ಜಾತಿಯಿಂ ದೆಸೆಗದರ್ಪಾ॥ ೨ಗಾ॥ ಲಿಂಗವಂ

ಸ್ಥವವಮೂರ್ತಿಗಳ ಲಲಿತವಾಗಿ ನಿಯಗವಿಶ್ವಕಮ್ಮ
ಯದಕ್ಷಿಣಾದ ಭಾಗದೊಳ್ ಪ್ರಿಮದಿಂ ಖರಕಾ
ಮುರಾನಾ ಶ್ರೀಸ್ವಾಗಮ ಸ್ವಾಮದಿಂ ಫಲಪಟ್ಟ
ಗಂತು ವಮಡೆಯಾ ವಾಳವಂ। ಬಂದಾ

ಲಿದ್ದಾ ರಮಗದ ತಾಮಂ ಚಾಲಂ। ತೈಲಿಂಗಪಂ ಮಿರಕನ್ನಾ ಪ್ರಾಕಂ ಕಂನೊ ಜಮುಖ್ಯ ಬಪುದೆಶ್ರಂಗಳ ॥ಮಂಗ ಲಮವಾಷಾಗನಿರೆವಿಧಿ ಮಕ್ಕೊಂಡು ಲಿಕಿಬಿ ದಂಗಾಲಿಮ ಸಕಲಸ್ವಾರಂಭ
ದಿಂದೆಪ್ಪುದ ತು ಶಿಂಗ [illegible] ಮಲನವು ಲಪಿದಪ ದ್ವೈಸ ದ್ಪುಂಗಕುಂತಳ ಲಿದಿಶ್ವರಾ॥೩೦॥ ಯಿಲ್ಲಿಸೊಡಿದೊಡೆ ಶಿವಲಿಂಗಾಲಯಂ ಪ್ರೆ ತ್ರಿ ವಿಲ್ಲಿಸೊಡಿದೊಡೆ ಪಲ್ಲಲಕ ಟಾಕಂಕಾಲ। ಲಿಲ್ಲಿಸೊ
ಡಿದೊಡೆ ಶಿವಪು ತ್ರಿಶಿವಿದ । ರಸಕಂ ವಿಸುವ ಮೂಡಿಗೊ ಜಪಾ॥ ಯಿಲ್ಲಿಸೊ ಡಿದೊಡೆ ಪಲವೃಕ್ಷ ಬಾವಂನಂಗ। ಲಿಲ್ಲಿಸೊ ಡಿದೊಡೆ ಮುನಿನ ಸ್ಥಳಂ ಮಾಮರಂ। ಯಿಲ್ಲಿಸೊಡಿದೊಡೆ ಕರ್ತ್ತಿ ಲಿಚಂ
ಪಕವಾದಿಂಯಲ್ಲ ದಿಲಾನಾದೊಡು॥೩೧॥ ಮುನಗಳಿಂದ ಗ್ರಪಾರಂಗಳಿ ಲಂದೂಗಳಿಂ। ವರಮ ಪ್ರಾಪಲ್ಲನಾಗಳಿಂ ಲಿದಕಳ ಪಕ್ಷಿಗಳ। ನೆನೆ ವಂಯಂದೂ ರುಗ್ಗಿಲೆ ತಪ್ಪುದಿ ಮನಸ [illegible]
ಪ್ರದಿಂ ಬಪ್ಪಿಗ ಲಿಗ್ಗ ಗಾಸಿ ಮಾಗ ಸುಖ್ಯ ತಪ್ಪಾ ದಕವಿರವಲಾವಂ ಸ್ವಾಸಿರನ ತೊ ಹನಿಯಮಿಂದೆಸಿ ವಗವ ಬಿಗಿಗಳಿಂ ಧರ ರೆಯೊಪ್ಪಿದು ದುಮಪಾ ದೆಶ ನಿಷ್ಠ [illegible]

ಬಂದರು ॥ ೩೨ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಕೌಶಿಕ ಪ್ರಾಪ್ತವಿಗ್ರಹ ಸಜ್ಜನರು । ಮುಳಿಶರ ಶ್ರೀಪ್ರವಪದಾಂಬುಜ ಪೂಜಕರು । ಬಳಿಪರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಶ್ರೀಂಗಳಾಸುಷೆ ಬಿದರು ನೀತಿಯುತರೂ ॥ ಬಳಿದರು ಮಹಿಂಮೆ ಕ್ಷಂತ್ರಿ
ದರು ಶಿವಸ್ವಾತ್ಮ ರತಿ ಯುತಿ ಬಿ ಶ್ರೀಶಗ ಧ್ಯಾನ ಶ್ರಾವಣ ಗುಣನಿಯು । ನಲ್ಲರುಂ ಜುಳ್ಳದಾ ದಿಶದೊಳು ಬಿಡ್ತಿ ವಲ್ಲನೂಳ್ ರೆ ನಾವಿನ ॥ ೩೩ ॥ ಸುರರಾಜನಂತೆ ಪ್ರಗಾಗಿ ಗಸುಪಾಲ ವೃಷಭ । ವರಮಿತ್ರನಂತೆ
ಧನಪತಿಗಳನೆವ ರತಶಶಿ ಧರನಂತೆ ಶ್ರಾಂ ತಿಯುತರುಂ । ಸರಧಿ ಬರುವೊಳು ಸಗಂಭೀರರು ಕ್ಷೃವರ್ಗು ಸ್ಥಾನಿಗಳು ॥ ಧರೆಯಂತೆ ರತಿನಾಥನಂತೆ ಚೆಲುವರು । ಸುರ ಗುರುವಿನಂತೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಪ್ರಮಹಸ್ತಿಯಂತೆ । ಯರರೆಚ್ಚಾ ತುರ್ಯಯುತರೆಂ ಗುರುಗಳುಂ ಜದಮಗ್ರಾ ದಿಶದೊಳಗಿಲ್ಲನೂಡಿ ॥ ೩೪ ॥ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರು ಪವಿತ್ರತೆಯ ರತಿಚೆಲುವಿಯರು । ಮತಿವಂತೆಯರು ಮನಸ್ವಿ
ಶವಿಲ ಬಿಯರು ಸುಪುತ್ರ । ಪತಿಯಂ ಪ್ರೀತಿ ಬಿಚರಾರಂ ನೆಯರು । ಚಾತುರ್ಯಯು ಕ್ತರಯರು ಮಾನಿನಿಯರೂ ॥ ರತಿನಾಥಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನೆಯರು ಚಂದ್ರನೆಯರು । ಮತಿಶಯದ ಜ್ಞಾನ
ಯರು ಮಾದಾರ್ಯ ಪಾವನಿಯರೂ । ಖತಿ ಪರದಮಿತ್ರಿ ದ್ವಿಗುಮಾನಿನಿಯರುಂ ಜಲ್ಲದಿಲ್ಲಮಸ್ತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ವಾಚ್ಯಾರ ಶವ ಜುಕಿ ಪ್ರಿಸರೆ ಸಂಪ್ರಹಾಮನಾ । ಭಾಗ್ಯವಂತಮ
ಪಾವತಾರಾಪ್ತ ಪರಕ ಧಿಗಳಂ । ವಾಚ್ಯ ರಧ್ವಜಯಮ ತ್ರಿಪುರದಪ ನಜಮ ಪ್ರತಿ ಪದಕ್ಷ ದ್ವರಗ ॥ ಚ್ಯ ಲಿ ಯ ಸಂಪ್ರೀತದ ಪ್ರಾ ಪ್ರ ತದ್ರಾಷಿಗಳ । ಸಚ್ಚ
ಪ್ರಸಾಕಾವ್ಯಂಗಳಂ ಬಿಡ ದಿನಚಧ ಚಂಪಬಿಘು ವರ್ಣ ಪರಾದಿ ಶ್ರಿದೊಳಗೆ ತಿಶಯಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಸಂ ದನಿ ಜನಾವಮಮಂ ಶಿರಫಮಂ ಕಿಡಿಸಿ । ತಂದದಂದದಿ ಪ್ರ
ಗಸುವಗೆ ಸ್ಥಾಂ ಪದ ವಿಹಾ । ತಿಗಂ ಡಿಜ್ಜಾ ಸ್ವರವಾಂಚಿರ ಚತ್ರ ಪವಿಪತರಿಂ ಯುಮಮಪಾತಿಶ್ಚ ವಿಂಮನೆನ್ನದೂ ॥ ಮಿಂದ ವ ಗ ಚತುರ್ವಿದದಂಗಳಂ ಸಾಜ್ಯ ತ್ತಿ ।
ಕುಂದಿಲ್ಲದತುಳವಮಹಿಮೆಯನಾಂತು ಪುರದಗಾ । ನಂದದಿಂದಾದಿಶದೊಳು ತುಂಗವ ತ್ರಿಸರಿದ ಕ್ಷುದ್ರಿಸಿವದಮುದೆ ॥ ೩೭ ॥ ಶ್ರೀತುರಗನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ರದೊಳ್ ಸುಖಾಕಾಂತೆ । ಭೀತು ತಿದರ್ಪ
ಮಟ್ಟಿ ರಸಬಾಷ್ಪನಂ ತಾಳಿ । ಮೊತಶಶಿ ರಂತಶಿಕ್ಷೆಯುಂದರಚಿಸಲು ಪಟ್ಟಕೊಂಡೆ ಯಾರಿಯುಂದಾ । ನೂತನಸುರತ್ನಮಯನೊ ಪುರದಿಶಶಿ ಸುರ್ವಿ ಗವಿಧಿಗಳ ನಡುವಿನಯ ದೇಯಗುಣ ತಿ
ಹಗಜಹಯ ಪು । ದಾತಿರಥ ಚಯ ದಿರಾಜ ಕುಮಾರನಿವಹ ದಿಂಗಾಗ ಕ್ಷತ್ರ ಪಂಪಾ ಪುರಂ ॥ ೩೮ ॥ ಕಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ವಾಸ್ತ್ರಿ ವರರತಪದಾ ಶ್ರೀ । ತುರುಗಚಂಮವೀರಾ ವ
ಜ್ಞಾನಿಯರೆ ದೇವರ್ಗಳು । ಪರಿ ಮಾ ವಿಪನಾಪಂ ತಿದೆವ ಗಹಗಳ ಕಾಂತಿ ಮನಾ ಕಚಿತವ ಜಯಂತಿ ॥ ವರವಾದ್ಯಗಳ ನಾದ ಬಿ ದವೊಡವವಿದ । ಪುರನಾರಿಯರಗಾಡಿ ಯ
ವಿದ್ಯದ ಮಾಡಿ ಬಿಪರಿ ತಾರಿ ಸುತ್ತಿರಲು ತ ಕ್ಷುರಂ ಪಂಡಿತರವ ನಶಿವಂಗಳ ವಿತ್ತರದ ॥ ೩೯ ॥ ಯಂತಪ್ಪ ನಗ ರ ಧಿನಾಥ ಪಂಪಾಂಬಿಕಾ । ರಾಂ ತನುಸುಪಂಚ ಕ ತ್ರ್ಯ ದಿಶ ತ್ರಿ

[illegible]

ತತ್ವಕ್ಕೊವಿಧಂಪರಸಿವ ಯನೀಹ ಸ್ತುಂತಧರ್ಮ್ಮ [illegible] ವಂತಾ॥ ಪಾಪರವಿತಂ [illegible]
ಶಿತಗೂಢಮಪ್ಪ ರಜ್ಜುಮಹದೇವ [illegible]॥೪೩॥ ಶಿವಾಲದಂ [illegible]
[illegible] ಮೆಯುಮಿಸಿನಾ॥ ಶಿವನ [illegible]
ಮೆಂ [illegible] ಸಾಪರಮತಿ [illegible] ನಾ॥೪೪॥ [illegible]

[illegible]

೮

ಮುಂನಾದಂತೆ ಶಿಗನ್ನಗ॥ ೪೬॥ ನಂತೆ ನಿವೇಗೆ [illegible] ಯುಗದ ಶಿವನಿ ಮನ ಹದವನಾ ಪ್ರಂತಂತನನ್ನಿತಿಗೆ ಶಿವಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನಿ। ಮಂತೆ [illegible] ಯುತ್ತ್ರಂ [illegible] ಯೆನೆ [illegible] ಮಾನ [illegible]
ಕಾಂತೆ ಮುತ್ತ ಕೈಮಗಿಲ್ಲನಾ ವೆಂತನ ತ್ರಿಪುನದ ತಿಗೆಬಿನ್ನಿನುತ್ತೆತೆ। ತ್ರಾಂ ತೆನು ತನಂಬದಿವ ಕಾಂಕ್ಷ್ಯಂ ಯುಂಪತಿ ಯ ಪದಕರಿಗ ಬಿಂನ [illegible] ॥ ೪೫॥ ಯದ [illegible]
ಷು। ಗುರಿಯಾಗಲ್ಪಿದ। ಭಕ್ತ ಜನಬಂಧು ಶರಂಗೆರನು ಕರುಣಾಂ ರೆಬಾಧಿವ ಧರ್ಮನು ಧಾಕರನು ಬಿಡುವರ ನಾಗ್ರದಯಂ॥ ಶರಣನು ರಥ ಸುನ ತನಲ್ಲು ಪಾದ ಬನು ಬರೆ। ವರಕರದವರಂ ಬೂದಿ [illegible]
ಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗನ। ವರವಿ ರಗಪಾ ಕ್ಷನಿದ್ದನುನು ಖಿಜಿಸಿದ ದಿಃ ವನಿಷ್ಠಾತ್ತ್ವಮು ಮನೆಂದನಗ॥ ೪೫॥ ಯಿನೆಹರು ಪವ ಲಂತಾಗು ಯಿತೆ ಬ್ರಯ್ಯ ಮುಂನಿತ್ಯ। ನನುನಯದಿನ ಶಿಖನು ತರಂ ಪದದನ [illegible]
। ಲಜನರಕ ಥಿಗಳ ಕೈನಿಶ್ಚಿ ರೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ನಿವಾತಿ ನೂಶಿದಿಂ ತೆಂ ವದಿನ॥ ಅನಘನೊಪ್ಪಗ ದಿವರಾಯ ನೂಮಿಗ ಶರ ಯಂತನುಜಿರಿ ಲ್ಪದಿಶ ಅಮವಂನಾಜಿ ಮು ರಿಯ ರಾಜನವದಿದನಾ [illegible]
ವಲ್ಪ ದೆಶವ ನೊಲ್ಲುಪ ಶಿವಲೋಕಕೊ [illegible] ಮತ್ತೆ॥ ೪೫॥ ವರಮುನಿಲ್ಲಮ ಕಂಡು ತ ತ್ಸು ತ್ರಕಾವ್ಯು ದಿಮ ಪೆ। ಶರಪದವ ಪ್ರಾಜಿ [illegible] ಮಾತ್ರಂ ದೆಯು ನಂಪ ತೆಂಬು। ರಿರದವಂ [illegible]
ಹರ ನ ಮರೆಯೊ ಕುಬಿದಿಗೆಯುಗ್ಗಲ ವ್ವ ಯುವಂಬದಿದನಗ॥ ಪರಮ ಪ್ರಪುಂದ್ರನಂನ ಬಿಶಿಮಂ ದಿಗೆಯ ಮಾ। ದರ ಸಾಂಕವಾಗ ಲಂಬಿಕೆಯರಮಲಬಸ। ದರ
ಶರಂಪದಿಯ ಲಾಮರಿ ನಿಮನಗನು ತ್ರಿದ್ರು ಪ್ಪವಂ ಮತಿರೆದು ಶಿವನವಿಕರಿದಂ॥ ೪೫॥ ಕಡುತಪವನಿನ್ನ ನಿಪರಮಿತ್ರ ನಿಂದೆ ಶಿಲಾದ। ಪ ಶಿವನಂ ಶಿಶರನ ನಾತನು ತ್ರತಪಸ್ಸು। ನೊಡಲಿ
ಚಿಯರಡನೆಯಮ ಪಿಶನಾದಂಮತ್ತೆ। ಪ [illegible] ರಕ್ಷ ವಂಪತಿಗಳ॥ ಜಡೆಯನೈನಾರಿಯ ಸ್ವಕ್ಷಾ ನಿಗಳನುತನ। ಪದಿವೆನಂ ದಿಶ್ರ ನಂನ್ನಜಿ [illegible] ಸಾಂಧರನುದಿಸಿ। ಮಧುಂ ದೆ
ಹದಪಮಂಪದಿಶಿ ಕಲಸು ಖವದಿದು ಶಿವನಗಶಿಗದರ್ದ ನೆತ್ತಿ॥ ೪೫॥ ಮನುಮ ತಾರಿಯಕ ರಿತುಪರ [illegible] ತಪನೆಯು। ನನಕಂನನು ತ್ರಮಾರಂ ನನತ್ನು ಜನನಂ। ದನನನಕನರು ವೆಂಬಸುತ
ಶಿವರಾದಿ ರೆಯೊಸುಪ ಡೆಂತೆ ಮುನಿವರರಾದರಗ॥ ವ [illegible] ನಜನ್ನಾನಂ ಮು ತ್ರಕಾವ್ಯದಿತ ಪಗೆಯ್ಯ। ಲನುನಯದಿನಿ ಶಂನುಮು ತ್ರಿನಂಚು ದಿಸಾಂರೆಬನೆನ್ನ ತೆಗಾ। ರಿಯುಕ ಮಾದವಿನರಂಕ ರೆದ ನಿದಕೆನ
ಶಿವಂ ಶನಾಕ್ಷಿ॥ ೪೫॥ ಮತ್ತುಂಗ ವಿತ್ರವನೆ ನಿಪ್ಪು ಚೊಳ್ಳಂಮವ ಪ್ಪೆ। ದಾತ ತ ಲ್ಪಗೆಯು ಬಿವದಿ ಚೊಳ್ಳನಂಪ ಡೆದು। ಮತ್ತಪ್ರ ನಿಯನೆಪು ವರುಷ್ಟ ದೊಗು ಕೊಂಡದಕ್ಕೆ ಶಿವನೊ [illegible] ವಾದಂ। ಮ
ತೊಪ್ಪವ್ಯಿರಪಾಂಶ್ಯಂತಪಿ ವವಗದಿಕಂ। ನ್ನೆತ್ತ ಮೊತ್ತ ಮಿಂತನಿನ್ನ ಪ್ರಾ ನಾಬಿಯಂಪ ಡೆದು। ಚಿತ್ರಜಾ ರಿಗೆಕೊಟ್ಟು ತಾಮೊ ವನಾಗಿ ಶಿವಲೋಕಕೆಯ್ದಿ ದನೆಂದನಗ॥ ೪೫॥ ಯವರ ಮೊದಲಾದ ರೆ
ವೆನತ್ತರುಂಪಾ ಪ್ಪ್ರಾತಿ। ಧವನಂ ಪ್ರಯ ಂಖಜಿನಸುತರಂಪ ಡೆದ ರೆಂದು। ಯುವತಿಂಯೊ ಗುಬಿ ರ್ಗನ ತಿಹರುಬು ಮಂತಾದ್ದ ಪತಿಯಪ ದವಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ॥ ೪೫॥ [illegible] ರು ಪ್ರದಾಗ್ನ ನನಗಾವರ ಶ್ರ್ಯಾ

ವರಾಗಮಪುರವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಮಿಗೆ। ತಪೋಸುತನಪ ಡಿವದುಜ್ಜುಗಿ ಸಿಂಧುಸ್ಸಿಂನವಂಗೆಯ್ದಕಾರು ರುದ್ರಾಣಿಯು॥೫೩॥ ಶ್ರೀಚಾಂದ್ಯ ಶಿವನಾ ಚಿಕ್ಕಶಮರು ಸುಖ। ಧಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು

ಪಂಡಿ। ತಾರಾಧ್ಯ ಚೌಕಮದ್ದತಿನಿಂದ ಬಂಚವಂಣಿಗೆ॥ ಧನಂಜಿ ಶ್ರೀರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪದ ಸರಸಿರುಹ ಮಧುಪ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಬಾಚಾರ್ಯರ ಚಿತ್ತಪಹಪ ಲಿಂಬಿಯ ಮಹಿಶ್ವರತಿ। ಸಚಾರಾ

ರ್ಯಸುತ ರಾಘವನ ಕೃತಿಯೊಳು ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸುವಿ ಚಿಣೊನು ಬಂಧಿ॥೫೫॥ ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪದ॥ ಶ್ರೀ ವಿಮಲ ಪಂಪಾಯೊಳು ರಾಘವಾಂಕಂ ಮಹಾ। ದೇವರು ರುದ್ರಾಣಿಯರ ಪುಂಣ್ಯಗನ್ನಿ ಮೊಘ ಧಿಸಿ। ಶ್ರೀ ವಿಮಲ ಪಂಪಾಯ ಪೂರ್ಣತ್ವನಿಂದು ಪಡೆದವ ದೇವ ವಿದ್ಯಗಳ ಶಿವನು॥

ಪದ॥ ಸ್ವರ್ಣಾದಿ ಧರ ರುದ್ರ ಪದಯ ಕರ್ಣಿಕಾ ಮೂರ್ಣ। ಪರ್ಣಪಾಲಿಗೆಂದ್ರ ಪರಿಮಾರ್ಣ ವಜ್ರ ಚಾದಿ ಸುರ ವರ್ಣನ ಸ್ವರ್ಣಾಧ್ಯಮ ಯುಗನಿರ್ಮ್ಮರ ವಿದ್ಯೋ ಪಿನಿಸುನಾನೆನಿತ್ಯ ಸ್ತುತ್ಯ॥ ವರ್ಣಿಸುವರ

ಪುಂಣ್ಯಕೆ ಲಿಕ್ಕಾರ್ಣವ ನಿತ್ಯಂಗಗಾತ್ರ ಕರ್ಣಕ ನಾರ್ಗಪ್ರಿರನಾ ಕರ್ನ್ನಾಕ ಶಿವರ ದೆಬ್ಬಹು। ಕರ್ನ್ನಾ ಡಿಪ ಶಿ ಸ್ರುತಲ ದಿನ್ನ ಮಹಗಸಲ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಸ್ನಾನಮ ಯನಂ ಚಿತ್ರಗಾ॥೧॥ ಹರುಗಸ್ತ್ರಾ ಶ್ರವಗಮ

ನಪ್ತಿ ಲಿತನೊಡನೆಕಾದಿದನ। ಶಿವಯ ಶಿನಾ ನಪ್ಪುನಯ್ಯನನು ಪೆಂನೊಂದುವಾ। ಪರದಿ ಲಿಸಿದನ ಸತಿಯು ವ್ರತಿಗೆಯ ಮಗನ ಸ್ರ ಶಿವನ ಹಾ ಧರತಿ ಪ್ತ ನಿಂ॥ ವರ ವಿರಶಿವಾಗವ ಬ್ರಾಚಾರ

ಮಂತ್ರಿಯು। ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿ ರನೆನಿಸಿಯ ಚರಿತನೆ ನಿಸಿ। ಪರಿಪೂರ್ಣನೆನಿಸಿ ಜಿತಮದನನಿಸಿ ನಿಂಯೊಗಿಗೆ ಮೆರದವ ದಿಗಾನೆರ ಸುಪೆ॥೨॥ ಶ್ರೀ ಕರ್ನ್ನ ನೆತ್ರಿಶ ಶ್ರೀಧರ ಸಕಲ ವಿಚಿ

ತಿಳಿ ಮುರಾಕಾರ ಕಶೆನ ಪ್ರಾತಿಮ ಬಿಜದ ಶಿವನಿವರ। ಮೊಕನ ದವದನ ಶ್ರೀ ಫಲಪ ಮೊಧರಿಕ ಬುಕ ಂತಿ ಬಹುರಾಗಾದರ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಮಧ್ಯ ಕಂಪ್ರಾರು ಮಧ್ಯವ ಪುಂಡ। ಶಿ

ಕಮಂಧರಗಮನೆಕಾ ಪಡಲಸುಜಂಭಿಮಿಗೆ। ಸ್ವಿಕರ ತ ಶ್ರೀನಾರಿ ಕಮ್ಮಿ ಪ್ರಪದಿರು ರುದ್ರಾಣಿಸುಖಮಿರಲ್ಲೊಂದು ದಿವಸ॥೩॥ ಬದ ವಸಾಗ್ಯವನು ಪಡಿದವದ ದವ ಪುತ್ರ ನಮಿಸ್ಸರ

ದವಿಯಂ ರಾಗಿಮದ್ದರ ಮೂರ್ನ ಚಂದ್ರನಂ। ಕಡಲು ಕರ ವಿಯಂ ಚಕ್ರಮಿ ಘನನಿರ್ಲ್ಲಿಯಾಂತವ ಸುಖ ತನ್ನ ರಿವಾರಿಯಂ॥ ಯದವಿ ಸದೆಶಿ ಯಸುಬಾ ಲುಸುತನ ವಯಸುತ್ತಿ ಪ್ರಗಿ [illegible] ದುಮ

ಕಿರು ರುದ್ರಾಣಿ ಖಿರಿದು ಕಾಲಂ ಫಲಂ। ತಡೆದಸು ರಲ ತೆಮೂತ ವಾಲು। ಮುಪ್ಪುವತಿಯಾದ ಸಂಭ್ರಮವನೆನೆಂಬೆನು॥೪॥ ಚಾತುರ್ದನಂಗನೆದು ಮಜ್ಜನಂ ಬಾಕ್ಷುವರ। ನೂತನದೂ ಕೂಲವಯುವನು

ಪುಮುತ್ತಿನ ನರವ। ನೊತು ಕೊರಲಾಪು ಕಪ್ಪ ಗ್ರಾ ತಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮಂ ಬ್ರಾಳ ತನ್ನ ದಶಿತ ದಿಮೂ॥ ಜಾತಿಮಲ್ಲಿಗೆಯಲ ರಲ್ಲಂ ತುರು ಬಿನೋಳು ತುರುಬಿ। ಪ್ರಿತನ ಪೂ ಮಪ ದೇವ ಬಟ್ಟೆ ನೊಡಗೊಂದ ಜಾ

ತೆಂಗಾಣಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯ ಕೆನಡೆತಂದ ನತಿ ರಾಜಾಗಿನಿಂದಾ॥೫॥ ಹರನ ಗೊಪುರವ ಪಾಗುವಾಗ ಶಂಖ ಧ್ವನಿಯು। ಪಿರಿಬಾಗಿ [illegible] ಯೊಳ್ ದಿಸಿ ಕಪಟಿಗಳ್ದರೆ। ವರನಾದವಿಡಿ [illegible]

[illegible] ತಂತ್ರಾ [illegible] ರ ವಿಷಯ ಮಂತ್ರಾತ್ಮರಾ॥ ವಿರಚಿತಾಂಜಲಿಯಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಬಂದು ಬಳಿ। ಧುರರಂಗಮಂ ಪೊಱವಣಾರ್ಚಿಸಿದೆಡೆ ವೆಸ್ತು। ಹರನಸಿಂದಿ ಧಿಗೆಯುಮಾಜೆಯಂ [illegible] ವಿ ಬಲನವಾ

ದರಾಪ್ತರ್ಗ॥ ಪ್ರ॥ ದರ್ಪಾಣಿಯಿಂದಂ ಶ್ರಾಂತಿಗಂಧದಿಂದಾಯುಷ್ಯ ಚೆರಿಗಳು ಕೆಡುಗುಮತ್ರ ತೆಯಿಂದಮುಷ್ಪದಿಂ। ಸಾರುಗುರೆ ಮಷ್ಟಿಶ್ವರ್ಯ ಧೂಪದಿಂ ಪಾಪಹರದಿಪದಿಂ ಲತ್ತ ತ್ತ ನಾಶ್ಮ॥

ಶ್ರೀಕಾಂತನಿಂ ರಸಾಂ ಪ್ರಾಜ್ಯ ತಾಂಬೂಲದಿಂ। ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ [illegible] ಲಮಷ್ಟವಿಧದಿಂದ। ಮಾರಹರನಂ [illegible] ಜಿಸಲಿಷ್ಟಾರ್ಥವೆಲ್ಲಂ [illegible] ಲಭ್ಯವುದಂ ಪಡೆಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ॥ [illegible]

ಂಗೆಯ್ಯಳಾರತಿಯು ಮಕ್ಕಳಂ ದೊರೆಯ, ದಿರಿಪ್ರಶರ್ವ ಲಗಲಿದ ಬಾಷ್ಪಲ್ಯಗ [illegible] ದಮಂ। ಶಿರದಿಯೊಳಿಯ ದಿಶೆಯ [illegible] ಲಾಪಿತದಿಲಿ ಗಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಯುಮೋ ಕ್ಷಪದಿದಾ॥ [illegible]

[illegible] ದೆವರಪ್ಪುದವಸ ಜಿಶ್ರಯ ಸಪ್ತದಿಂದಿ ಂಗಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದು। ತರು [illegible] ಮದುರಾಜರದ ಪಾಚಲಿಯ ರಪುದವ ನೆನದು। ಶಿವಗೆಮಜ್ಜನಕೆ ಶದರರ್ಗ॥ [illegible] ಮಶಿರಹರಗೆ ಗಂಧವನಿ [illegible]

[illegible] ಪಾಗಿರಲ್ಲಂ ಧವಂ ದೊರೆಯ। ದಿಶೆ ವಲಪೂಂದ। ದಿ॥ ವವುಂಗಯ್ಯ ತ್ರೈದಷ್ಟ ಬದಕೆಂದವರ ಪಾದಿಗಂಧವನೊಸಿದರ್ಗ॥ ನೊಸಲಕಂಣಾನಪುಸ [illegible] ತೆಯ

[illegible] ತವನೆಮತ್ತಿ ದೂರ್ಯ [illegible] ಂದಿಸ್ಸದಿರಲು ಮಸುಗಳಿದ [illegible] ಚತೆಯರಂನೆನ ಮ ಶಿವಗತ್ತ ತೆಯ ನಿತ್ತರ್ಗ॥ [illegible] ಪ್ತತಿಗೆ ಶವಿ [illegible] ಗೆಮ ರಚಿಯ ಮಾಪ್ತ ನೊಪ್ಪದಿಂ

[illegible] ನೆಮ [illegible] ವಂದಿ [illegible] ಗೆದಿಯ॥ ಧ ಪ್ತಂನೆಗಸುಗಳಿದಕಲಿ ದಿವರಪದವರಕ್ತ ಶಿವಂತಿಗೆಯಲಿ॥ ಕಪ್ತು ಗೆಗೊರಲನಪಾಜಿಪನೆ [illegible] ತ್ರಿ ಕಂನಾಗಿ [illegible]

[illegible] ದರದಂ [illegible] ಗಿ ತ್ತಬಚತಿಯರಂನೆ ರನದು ಮು ಪ್ತವಂ ಶಿವಗತ್ತರ್ಗ॥ ೧೦ ॥ ಮಲಯಯ [illegible] ದಿಂದೆಪಾ [illegible] ದೆಯಂಗೆ। [illegible]

[illegible] ಯಲಿ। ಗಪ್ತ ಧೂಪವಂ ಕಳು ತನು ವಿತ್ತನೊಪ್ಪಿಲನನೆನ ಮದುಪವನಿತ್ತರ್ಗ॥ ಮಲ್ಲಹರಗೆ ಮುತ್ತಿ ನಾರತಿಯನೆತ್ತುವನ್ನೆಪ [illegible] ತನಗೆ ದೊರೆಯ ದಿಶೆ ತತೆಯ ಕತಿ ದಾರತಿಯ। [illegible]

೦ನಾನಂನೆ ನದಿಲ ತಾರತಿಯ [illegible] ಗೆತ್ತಿ ಪದು ಮದದಿಂ॥ ೧೧ ॥ ಹರಗೆ [illegible] ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ವನೆಮ ತನಗದು ೦। ದಿಗೆರಿಯ ದಿಶೆ [illegible] ಕೊಂಡಬಾಂ ಮಯ್ಯಗ [illegible] ಮಂದಬ್ಯ [illegible]

ಕವನ್ನೆ ಮತಪ್ತ ತೆಂದಳು ವಗಳಿದಾ॥ ಹರಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದಿವರದಿಪದ ಮಧುರವಮಂ। ಬಿರ [illegible] ವಂಸವ್ರಿತಗಿಕ್ತು ವನ್ನೆ ಮ ಮಧುಮಿಲ್ಲ। ದಿರಲು [illegible] ಗಳಿದ [illegible] ಗಯ್ಯ [illegible]

[illegible] ಗಕಪ್ತ [illegible] ಮದುವನೆಮಯು [illegible]। ತವೆತನಗೆಯರಲಾಂ ಮೆ ದಾರಿಯದಿರಲು॥ ನರಳಿದ। ಶಿವ [illegible] ಚತಯ್ಯ ಗಪಾದಮಂ ನೆನ [illegible]

[illegible] ರಂನೆನ ಪಾತಪ್ಪ ವಿಧ। ನವಸ [illegible] ವನೆಸ [illegible] ಮಾ ಶಿವ [illegible] ರು೦। [illegible] ವಶಾಗತ್ತಿ [illegible] ಸವಿ [illegible] ರಂ [illegible]

ತನಿತ್ತೆ। ಯೆನೆ ದೇವಮಾನಸಕಂಜರಗೆ ಮಗಳಂ ಕೊಟ್ಟೆ। ಯೆಣೆದೇವ ವಿರಪಾಂಡ್ಯಂಗೆ ಸುತೆಯನಿತ್ತೆ ಯುತ್ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳಗೆ॥ ಬಲವತ್ತು ಸುತೆಯನಿತ್ತೆ ನೈಗಾಧಿನಾಥಂಗೆ ಚೆಲುವ ಮಗಳಂ ಕೊಟ್ಟೆ ನಮ

ಶಿವಾಪ್ರತಿಗಾರ ಸಿತಿಧರ ತಲೆದೋರ ದಷದ ಜ ಷವರನ ನಿಜದೆಂದು ರಿಸಿಧರ್ನರೂ॥ ೧೪॥ ಚೋಳಂಗೆ ಸೋಲೆ ನಂಬಿಗೆಸು ವರ್ಣದಮನಿಯು। ನೆಸುದಿ ನೆಕ್ಕೆ ರಿದಿ ಠಾವಿಗ ಕೆಯಸೆಂ ಶಿತಿಯು।

ದಾಸಂಗೆಬೆ ಪ್ರನಿತ ಕಂಣ್ಣ ಶಿತ್ತೆ। ತ ಪಾಬ್ದಿಂಯೆ॥ ಶೂಲಧರಶ್ಶಿ ತಮಾರ್ತ್ತಂಡ ದೆಯು ಶಿಗೆಯುಮಂ। ಘೂಳಿಡೆ ವಿನಯಂಗಳಿಶಿ ಪರಮಾಯುಮು ಮನಿತ್ತೆ। ಚಾಳಿಯರ ಬಲ್ಲಹನೆ ತ್ತುತನನವಗಿ ಯದೆಂದು

ಬಿಂನಹಂಗೆ ಯುಮಶರ॥ ೧೫॥ ವರತಾ ಕೃಲಕ್ಷಸಾತುಳನೆ ತ್ರಿಪಂ ಕೃಜ। ಚರನಾರುಮಶೆತುದೆ ಪ್ರಸ್ತುಮಾ ಭ್ರಮದ್ವಜ। ಹರಿದ ಕ್ಷಹರಿಧೂಮವಿಂಗಳು ಕಸಾವು ರಜಾಸು ರವಪ್ಪುವಿಧ್ವಂಸಕಾ॥ ವ

ರಮೆಷ್ಷಕಂಧರ। ಯಿಜಂಗನ್ನುಗ್ಗಮನಮುಖ। ಸರಸಿಜ ಭ್ರಮರವಸುನ್ನಿಮಾಮಿತ್ರ ಕಾದಂಬ। ವರದ ಪ್ರಟುನಾರೂಢಯು ಮಿಲಪ್ರನಿಲಯ ವಿರೂ। ಪಾಕ್ಷ ಚರುನಾಶಿಮು ದೆಂದರೂ॥ ೧೬॥ ಗೋತ್ರಶಿಮು

ಚಮಕಾಸಿ ಸುಗರ್ವತ್ರಂದಾ ರಕಾ। ಮಿತ್ರ ಮುಕ್ಕಿಮರಜ್ಞಾಮನ್ನಥಪದಪದ್ಮ। ಗೋತ್ರರಾತ್ಮಶಿ ಶಿಂಗಗವಶಿಮತ್ತೆ ಬಲಪ್ರಗ ರಾಜಸಿವರ್ಗನ್ನನಿ॥ ಧಾತ್ರಿಧರನಾಥಜಾವಕ್ಲನ

ಗೌರನ್ನ। ಸಿತ್ತಮರುತಾಪ್ತಿಂದುವಿಷ್ಣುಪದಮ ಗೌರಿಮಂಜುನೆತ್ರನ ನಿರಾಕ ಜನಬಂಧುವೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ಪಾಲಿಸ್ಸಿಯೆನುತಿರ್ದರೂ॥ ೧೭॥ ಷಡದನಶಿತಪ್ರಮಥಕುಲನಾಯಕ

ನಿಮಾರಾಪಾಪ್ಷಾಶಿಸಂಜಾತೆಮುತ್ರಿಸು ಕೆನಿ ಖರಖಫ। ರಾಷ್ಟಹನಾರ್ಚಿತಪದದ್ವಯನೆ ಸುಖಮಯನಿಷ್ಟದೈಗ್ಗಸಗ ಜಿನಂಪ್ರನ್ನೆ॥ ಟ ಭಸ್ಮಯಕೃತಗಾತ್ರನೆ ಗೌರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯಲಯ

ಶತ್ರಿಶರಾಬೂ ಡಗ್ಗಾಶಿ ಕಶನಾ। ರಾಷ್ಟ್ರಹಮು ದಿತಜಿಷ್ಣುನಂದನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಾಲಿಸ್ಸಿ ಯೆನುತಿರ್ದರೂ॥ ೧೮॥ ನೋಡಲು ತಂಕಂಸಾ ಕೆಶ್ರಿವನವಮೂರ್ತಿ ರಯನೊಳಿದು। ಪಾಡುತಂಬ

ತ್ರಿಶರಂಗಂಗಳಿಂದೆ ಕುನಾಶಿಧಾಡುತಂಗಾ ಮತತಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಪರವಶ್ರಾನಂದ ವಾರಾಶಿಯೊಳಗೆ॥ ಮೂಡಿಮುಳಿಗಾಡಿತೆಂರಾಡುತ್ತೆ ನಿಕ್ಕೆ ಯೊಡ। ಗೂಡುತಂನ್ನಿ ಪುಷ್ಪಲದಾ ಯಕೆನಿ

ಲವಿಂದಿ। ಬಿ ಡ ತಂ ಟು ತ್ರನಂದಂಪತಿಗಳಿರೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಸುವಯು ಬಾರನೆ॥ ೧೯॥ ಹರುಷದಿಂದಾಳಿದಿ ವರಜಟರಧೊ ಸುಜನಿಶಿಂದು। ವರಕಿ ಶಿಟ ದಾನಿಧರ್ಶ ಶಿರಿಂಹುನಚ್ಚೆ ಪತಿರಡಿ। ಶ್ರಿರಣಿಪ

ಕಿವಿಶಿಪ್ಪನಂತ್ರಿಯೊಂದರಲನವರಮುಂ ದೆಸಿಗಿಲ್ಜಸೂ॥ ಕಿಶಿತೊರುವಡ್ಡದಂ ಕಂಡುವಂಪತಿಗಳಾ। ಧರದಿಂದಬಂದಿತ್ತಿಕೊಂಡುತನೆಯೊಳಗಾಂತು। ಹರುಷವರಕರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂಗೆ ಕ್ರಸನೆಂದು

ಶಿರುಗಿದರುಶಂಮು ಗ್ರುಹಕೆ॥ ೨೦॥ ಶಿವಸುತಂನಾಳಿಧೆ ಜೆಸುವಿಮರಾಘವ ಪರಾಘವವೈರಾಗ್ಯದವಿವೇಕ। ರಾಘವವರಾ। ಘವವಸವಗಸ್ತೆ ಯಸುಗುಸಾಕ್ಷತ ರಾಘವವ। ತೆಸದು ಯವತು

೪॥ ಶಿವನಾಯೊಳು ಶಿವಭಕ್ತವಾಸ್ಯ ರಾಘವ ಪಂಕ। ವವಿರತಂದಿನಗಾಗಲೆಂದು ನೆಮಿಸಿ ಲು ಶಾಂಭವಗಣಾಂ ರಾಘವಾಂಕನೆನುತ್ತೆ ಶಿಲ್ಪಕರದಂಶಿನ್ನಂ ನೆಸಿಮೊಳ್ಗೂ॥ ೨೧॥

[illegible] ನನಗಾಗಲೆಂದೀಶ್ವರಂ। ಪರಮಭಕ್ತಿ [illegible] ಮಂ ಕೊಟ್ಟು। ಪರಮಪಾವಿದಾ [illegible] ದಿಪತಿಯಾಗಿನಿವರು ದರ [illegible] ದಿನೆ॥ ಪರಮಪಾದಿವನರಳಾ ಕದೊ [illegible] ನಿಬನಿಂ। ಸುರುಮಪತ್ತವನೆಂತು [illegible]

[illegible] ದಿರುನಿಂದ [illegible] ನಂಬುಗೆ [illegible] ಯತ್ತು [illegible]॥ ಹರನಿತ್ತನಿರವಿ [illegible] ಮಹಾದಿವಸಂ। ತರ [illegible] ಯೊ ದಗೊಂಡು [illegible] ಲಯಕೆ। ಬರಲವರ [illegible]

[illegible] ಗಂಡಿತೆಂಬ [illegible] ಗಲುಕ ದೇಗಂಡಿತಾಗಾ॥ [illegible] ದುದಿನಕೆ [illegible] ತಲಿಯುವ [illegible] ಯಿತು। [illegible] ರಮನದ [illegible] ಯ್ಯು [illegible] ಮ ಶರನದಯುಜಾಂನೊದಲ [illegible]

[illegible] ಯದದಾ [illegible]॥ [illegible] ಮಯ ದಾ [illegible] ಗೆದಂಪತಿಗಸಂಶಿಂಕರನ [illegible] ಪ್ರಸಾದಮುವಸಂದು [illegible] ಹಾಸುವಿಳಿಯ ಗಾಂಡು। [illegible] ದನಂಗ [illegible] ಹಂಬಿಮತು [illegible]॥ [illegible]

[illegible] ಸುವಿಮಂಬದ [illegible] ಹರುವಿದಿಂ। ದಾಸತಿ ಪ ತಿಗ [illegible] ಗಳಿವ [illegible] ತಕ। [illegible] ಸಕಲಬಂಧಂಗಳ [illegible] ಸುರತಾನು [illegible] ವವಡೆಂಯಲಾ॥ [illegible]॥ [illegible] ತು [illegible] ಮರತತಪ [illegible] ದಿಂ [illegible]

[illegible] ಯಾವಿತ್ತು [illegible] ಜಾಂನವಕ್ಕೆಗಿದು [illegible] ಗುದಪಿ [illegible] ತ್ತು ಯಿಂದುಕ [illegible] ತಮಕ್ಕೆ ಕಿಡಗ॥ [illegible] ತ್ತುಯು ದುಕಾಂತಿ ತಾರಿತ್ತು ಕಮಲದೊಲ। [illegible]

[illegible] ವಿತ್ತು [illegible] ಧಕಿಂಪಿರಿ [illegible] ವನುದಿ [illegible] ಗಲಾ॥ [illegible] ದಾಹುಶಿವ [illegible] ಶಿಕಂತಸಾಂಗ [illegible]

[illegible] ಕಾಮಿನಿಗೆಗ [illegible] ದಂಕುಶ [illegible]॥ [illegible] ಕಾಂತ [illegible] ನ [illegible] ದನೆ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಮುಂಬು ತನಗೆಮುಂಚೆ [illegible]

ಸತುದಯ ಸುಮಯವುಂಸಲೆಸಾಧ್ದಿಶೆ। ಸಂತಾನಲತೆಯುಂಡೆ ಪುಷ್ಪಫಲವುದೆಯಾದ್ರಿ। ಯಿಂತರು ನಾತೆರನಾಳಿಯುದಯಿ ಸುವಂತೆ ಮುಂ ಗ್ರಾವ। ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಚಿಂತಾನುದಯ ವಾಗಲ್ಲು ಜೆ ನಿಜ

ದನಿಳಿಮುದವಶಿಯಲೂ॥ ೨೯॥ ಮತ್ತೆ ಗಂಗಸ್ಸತಿಯರು ಬಚ್ಚಿಸುತ್ತಿಹಸುಮಯು। ದಳ್ಳಿ ಜನಿಸಿದನು ಸದ್ಭಕ್ತಿವನಿತೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿವಸು ಪ್ರಸಾದಂ ಜನಿಸಿತೆನೆ ಪರಮಸುಗ್ನಾನಿ ಶಿಸು ರೂಪದಿಂ॥ ಮುಳ್ಳ

ತ್ರಸನೊಲ ತ್ರ್ಯಯಾನ್ನಾನೊಮೆ ನ್ನಾಚಿ। ರವಲ್ಲಭನಗಣಾಳಿನಾರಿಯ ಸಲ್ಲಸೊಯೆನುತಮಿಗೆ। ಘಲ್ಲವಾಧರಿ ಯೆರಾತ್ರಿವತೆಜಾನಿಧಿ ರಯನೊಡಿಕ್ಕೆ ತುಕವಾಂತರೂ॥ ೩೦॥ ವರ ಭಕ್ತಿಸಂಘವವಿಡಿದುವು

ತ್ತಾಂಗನೆ ರಯು। ನೆರೆಶಿವಡ ಬಳಿಯ ರಂಕೊಯ್ದಂತಿಪಾಕ್ಷರಂ। ಕೊರದುಜನನದ ಬಳ್ಳಿ ರಯಂವುಬ್ಬವಂ ರತಳಿನವನಿವಿದಗ್ಧಾವ್ವಸ್ಯಾರೆ॥ ವರತನುವನದರ್ಥ ಮಾಯಾಪಂಕಮಂತೊಳೆ ವಾತೆರದೊಳ

ಗ ರಮಾಪಾಕ್ಷನಮಲವಾದೊದಕ ರವಿನಿರದೆಪ್ರಸ್ಥಾಳನಂಗೆ ರಯ್ಯು। ಮಡಿಪಾದೆಕೆಯ್ಯಂ ಪಾಡಿಸಿದರು ಬಾಲಕಂಗೆ॥ ೩೧॥ ಪರಮ ಶಿವತ್ರಾಪ್ರಸಂಬಂನನುಧಿಸಿದನಿರವಿ। ಪರಸಿವಯ ಗತೊಲಗಿ ರಾ

ಘೆಂದುದೆಂಗಳವ। ನಿರದೆಶಾಯ್ದಂತೆಜೆ ಘಂ ತೆಯಂಬಾಜಿಸುತತಂದು ಪರ್ಗಂಕೆದಳ್ಳಿ॥ ಪರುಷದುರು ಮುತ್ತಿಯಮಲಗಸು ವತೆರದಿಪ। ಜ್ಞಾನಿಸಿತಿಯರುನಳಿರಲಾವರ್ಬ

ತೆಯಾಹದನ। ಪಶಿತಂದುಮಪ್ಪದೆವನೊ ಡನುಸುರಲಾಭರನಾವಸ್ತ್ರತತಿಗ್ರಂತನಾಳಿಬದಂ॥ ೩೨॥ ಪರವಿರೂಪಾಕ್ಷವನಾತ ಂಗವಿಕೆಶ್ಶಕ್ತಿರಂ। ನರನಾಡೆಮಾನಾಳಿ ಭದ್ರೆ ಕೆಸಾ

ಮಿಕ್ರಾ। ಸುರಜಂಗ್ಗಮನಾಥನುದ್ದಿಷವಿ ರಪ್ರವೊಧಲಾದ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಗಳಿಗೆ॥ ಬಿರಿದು ಪೂಜೆಗಳ ಮಾಡಿಸಿದಾನ ಧರ್ಮಗ ರ। ನೆರೆಕೊಟ್ಟುಪ್ಪೆ ಶಿವವಡೊರುತತೆಂವಯ

ವಂಪ್ತಸರು ಹರಿ ಶ್ರರಕೆನಿಸುವ್ವಾಚಾರ್ಯ ರಂಬಶಿಬದಂ ಮಹಾದೆವರುತ್ತ್ರಾ॥ ೩೩॥ ಮಿಸುಪ ಜಡೆ ಮುಡಿಯುಂದೆಪುತ್ತ್ರಂಡ ರಡಿಬರಡಾ ರಸಿವಲಿಂಗ ದಿಯಪ್ಪ ಸೂತ್ರ

ಬಿಂದು ಗೆ ತ್ರೈ ವಶರವಂ ತಳಿಸಿವ ರಯವಂಗಳಿಂ ಪಸತಾಂಗದಿಂದುಮುಪ್ತತ್ರಿ ಪವಮಂತ್ರದಿಂ॥ ವಸಿದುಕೈನೆ ಯ್ದುಕ್ಷವಗಿತೆ ರಯುಂಲಾತ್ರಶ್ರಾಳಿಸುವಪಾಯ ಗಿಸಮಂಡಲಕೊಡೆ ರಗಳಿಂ

ದೆರಂಜಿಸು। ಶರಡನಿಯ ಶ್ರಿವನುಂದೆಂಬಂತಿ ಪ್ರಾಶಿಹರೆಶ್ವರನಳ್ಳಿಗೆ ಯ್ಯಂದನೂ॥ ೩೪॥ ಬಂದಹಾಳಿಹರದೆವನೆಂ ಬವಂಶ್ರಾಜಾಚಾರ್ಯ ಗಂದುಗವುಗೆಯುಕ್ಕಿಂಯಪ್ಪ ಪಾದ್ಯಂಗಾಳು। ವಂದಿಸಿ

ತಿಪೂಜೆಯಂಪದುಪವಿಸಿ ತಿರ್ಥವಮುದದಿಂದೆ ಪದದೆಡೆಗೆ ಸಾ ಷ್ಟಾಂಗ ತಂದೆಶರುಣಾಳಿಮು ದಯ್ಯನಿಂಮಕರುಣಾದಯದ। ಕಂದ ರಂಗೆ ಶ್ರಿಪಾದದೆ ಶವಾ ರಮ್ಮ ರಯ ರಮತ। ಬಂದಿರೆನು

ತೆಮಹಾದೆವಬಳ್ಳಿಸಾಷ್ಟಾಂಗನತಿಗೆಯ್ದುಹಳಿ ಹರದೆವನೂ॥ ೩೫॥ ಹಸುಳನಂನೊಡುತ್ತ್ರಿಹಳಿ ಯಳ್ಳಿವಂತ್ರಯುತ। ಬಳತವಂ ಮಾರ ಯಿಬಮಂತ್ರಪೆದಾತ್ರಿಯಾಭ್ಯಸುವಿಶ್ಲೆಗಳಮಾಡಿ

ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವೆಪೇಪಾತ್ರ್ಯಿಂಬನೆಗೆ ಸೂಡುತ್ತೆ॥ ಅಸಮ ಪ್ರಮಥಶ್ರೀ ಶನೊಳಗ ಮೊಳ್ಪುದಿ. ಪ್ರಿಸಿಕ ಶಿತಗೆಂದು ಸುಗ್ರಾನದಿಂತೆ ನ್ನಿದೆ. ಸಂತಸದಿ ರಾಘವ ರಾಘವಾಂಕ ರಾಘವ ದೇವಯೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದಂ॥

೭॥ ಇಂತು ಯಿಂತು ದಿನ್ನೈ ಯಮಾ ಡಿಪಶಿಹರಾಯ್ಯ ಗಿನಿಜನಿ. ಶಾಂತಕೆಪಾ ದನಿತ್ತಂಡ್ಡಾ ದಶ್ರಾಪೆಂಗೆ. ಸಂತಸದಿ ನಾನಾನಿಶಾಂದಾಖಿಲನಮಚ್ಚಿಗಿಸು ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಶರಯುಜಮೊತೆ॥ ಕಾಂತೆ

೩ಯರುಲಾಲಾಲಿಕಾಂ ತೆಯರು ಕಪಂದನಿನಾ. ದಂತೆರಿ ಯರು ಪೇರವಮಾನು ರಾಗದಿಂದೆಯ್ದಂದು. ಕಂತು ಮಥಮ ಥನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಜಯ ಜಯೆನುತ. ಶಿಶುವನೆತ್ತಿದರು ಮುದದಿಂ॥ ೭೪॥ ಯಿಂದಿವರಾ

೪ಕ್ಷಿಯರು. ಕಾಶ್ಮೀರಿ ವೆನಾಲಿಯರು. ಚಂದಿರಾಸ್ಯಯರು ಪರಿಪಕ್ವಬಿಂಬಾಧರೆಯರು. ಚಂದನ ಸುಗಂಧಿಯರು ಮಾಧುರ್ಯವಾಣಿಯರು ಶ್ರೀಫಲ ಪಯೋಧರೆಯರು॥ ಕಂದರ್ಪನಾಯಕ ಧಿಜಂಘೆಯರು

೫ಟಿಂಚಾಸ್ಯ॥ ೪ ಂದೆಸಮ ಪ್ರಾಯರುಮ್ಮಿಸ ತಂತಿಂ ಚಯರು. ಚಂ ದದಿಂ ಪರುಷದುರುಮು ತ್ತೈಯ ಖಡಿ ವಂತೆ ಶಿಶುವನೆತ್ತಿದರು ಮುದದಿಂ॥ ೭೮॥ ಭ್ರಮರಾಳಿಯಂ ಪಳಿವ ಕುಂತಳದಸಾಗಯು ಸಿ

೬ ವಾಕಮ ಲಮು ವನೆಳ್ಪಿ ವನದಿ ಮೊಗದ ಜನತರಳ. ಮುಮಮನ್ನೈ ನಿಕೆಯ್ಯಲಾಚೆ. ನದಕಪ್ಪಿನ ಬಿಲ್ಲಸ್ಯಾಳಿ ಸುವನಿ ದಿಲಾಪ್ಪಿನಾ॥ ಅ ಮರಕುಜ ಸಾವೆಯಂಮಿಗು ವನಳಿತೊಳ್ಪನಿ

೭ ದ ಭ್ರಮುತರ ಸಿಮೂನಾ ಸ್ವಸುಕುಂಭಮಂಜ ಶಿವಕು ಬದಮಲಸುರಲ ತೆಯನನಾ ಕಿಪದಿವ್ವ ದಿಪ ರದಮಾತಿಯರು ಶಿಶುವಂಪಿದಿದ ರು॥ ೭೯॥ ಮುಖರಪದ್ಮೆಂದು ವಿಗೆಸಿರಿ ಯೆಸಿಸ್ಸೆ

೮ ಮೊಗದವರ. ಮು ಖರೆಕೆತನ ಶಸ್ತ್ರ ಮಿನಕೆ ರವಸಿ ಭ್ರಮಿ. ಚಕಿತನೇತ್ರೆಯರು ಮುಷ್ಟಿಸ್ತಬ ಕಮದನಕಂತು ಕಪೆಮಕುಂಭಾಪೆಮಾ ॥ ಪ್ರಕಟವ ಕ್ಷ್ಮೋಜೆಯರು ವಸುಲ ತಾಚಾರು ಚಂ

೯ ಪಿಕಧಾಮಚಂಚಲಾನಿ ಖಗಾ ತ್ರಿಯರ ಕುಶಿಶುವ. ಮುಕುತಿನ ತಿಯರು ಪಕಿ. ಬ್ರಹ್ಮಮಂಖದಿವಂತೆ ಪಿಡಿದು ನೆಗಳಿದರುವಮು ದದಿಂ॥ ೮೦॥ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಶುನೇತ್ರೆಯರ್ ಹಂಸಗತಿ

೧೦ ಚಿತ್ರೆಯರ್. ಹರಿಸ ಗಷ್ಟಮ ಧ್ಯೆಯರ್ ಸ್ವರ ಕಳಬಾಧ್ಯೆಯರ್. ಹರಿನಾಂಕವದನೆಯರ್ ಕುಂಥಾಧರಥನೆಯರ್ ಸ್ವರ್ಣಲಕ್ಷ್ಮನಾಸಧನೆಯರ್॥ ಕರದಂಡಪಾಣಿಯರ್ ಕಮನಾಲಿಯ್ಯವಾಣಿಯರ್. ಹರು ಷ

೧೧ ಕರಬಾಲನಂ ಪಾರವಕ್ಷಿ ರಿಲನಂ. ಹರವಶಿಯ ಮೋಹದಿಂ ಸಂಭ್ರಮಸಿ ಮೂಹದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದರುವರಸ॥ ತ॥ ೮೧॥ ಕಸ್ತುರಿ ಕಾಪಿ ಪ್ರಕಾಶಿರ ಜಾಂಕಪಂ. ನವನ ದನಿರೆಯರು ಕೆಖಮಂಜ

೧೨ ಸ್ತೈರದಿ. ವಿಸ್ತರಿಸು ತಲಿರತ್ನ ಖಚಿತ ಹಾಂದೊಟ್ಟಿಲಾಳು ಶಿವರೂಪಶಿಶುವನೊಳಿದೂ॥ ನ್ಯಸ್ತವಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ಜಾಪರ ಬ್ರಹ್ಮಜನ. ನಪ್ತಿತಿವಿಲ ಯ ಧೂರಘಾತಕ ತಮಃಖರಗನಿವಿಖಜಾ ಶಿವನಿಂದ

೧೩ ಕಾರುಣ್ಯ ಧಾವಜಾಯೆಂ ದುಪಾಡಿದರು ಮುದದಿಂ॥ ೮೨॥ ಜಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಾ ನಾನಿಗವಂಧಿ ವೆದ್ಧಿಜಾ. ಜಾ ಸಕಲ ಕವಿಕುಲಾಧರನಾಶಿವ ಶಿಕಜಾ. ಜಾ ಶರಣಾರಿ ರಾಕ್ಷತಚಿದಾಕಾರವ ರ

೧೪ ವಚಿ ಘ್ನನನಸದಾಚಾರಿಜಾ ಜಾ॥ ಜಾಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಸನ್ನಿಧಾನಂ ದವಿತ್ಯ ಜಾ. ಜಾ ಸತ್ಯಸಸ್ಕೃತಶಿವ ಪದಸ್ಸರನಜಾ. ಜಾ ಸಾಖ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗಿನಿ ಧಿ ಜಾ ತ್ರವೆರಾಘವಾಂಕ ಜಾಜಾ ಯೆಂದರು॥ ೮೩॥

೧ ಯಿಂತು ಸತಿಯರುರತ್ತ ಖಚಿತ ಪಾಂಡೊಕ್ಕಲಾಳ್ಗೆ। ಗಂತರು ನಾನಂಪಕ್ಷಿ ಶಿಖರಾಭವಾಂಶೆ ರದು। ನಂತಸದಿ ಜಾಗುಳ್ವಂ ಬಾದಿಪಿಳ್ಗೆಯ ಸೊಂಡು ಬಿಸಿರಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ॥ ಮುಂತೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವ ಮೂರ್ತಿಗಳ್ಗೆ

೨ ದೆವಮುಕ್ತಿ। ಕಾಂತಹರಿ ಕಿದೆವಂಗೆನಮಿಸಿಹಾಗಲು ನಲವಿನಿಂ ತರುನಾನೆಡೆಗೆ ಬಂದಾಶ್ರಿವ್ವ ಜನಮನಿ। ತ್ತು ಪದನೆ ಬಂನಾವಿಸುವೆ ನಾ॥ ೪೪॥ ಪರವಾದಿಗಳ್ಗವ್ವ ವಮಂ ಮುರಿದು ಶಿವಮತೊ। ದ್ಧರನಾಗಿರ್ದ

೩ ಸುಮಕ್ಷಿತ್ರಿಯ್ಯಯುತನಾಗಿ। ಶರನಾರಂನುತಿಗೆಯ್ದು ಕತ್ತಕತ್ತಸಹುದೆಂದು ನಾಳ್ದೊರುಖಾಸತವಿಲ್ಲೂ॥ ಹರುಷದಿಂ ಮಹಾದೆವರುದ್ರಾಣಿ ಯರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಿರ ಮೊಳ್ಗರವನಿಟ್ಟು ಹರಸುತ್ತ

೪ ಬಂ। ರ್ದು ರ್ಗಜಾಶ್ರಮಕೆಹರಿದೆವನಡೆತರಲಿತ್ತ ದಂಪತಿ ರ್ಗಳ್ತಿಮುದದಾ ಸಾ॥ ೪೫॥ ತರು ನಾಂಗೆ ಬಿಂದಿಲರ್ಗ್ಗೆ ರಿಗೆಜ್ಜೆ ಮಾಗಾಯಿ। ಮುರುವ ಪಾಂನಂ ಮಗು ಬಿಧಾರ ತಿ

೫ ವಗ್ಗ ತಾತಿ। ಬೆರಲ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಮುರಿಯ ಗುರುಪಾತ್ರಘಂಟೆ ಮೊದಲಾದವ ನಾಡಿದೊಡಗಳ್ಗ। ಚಿರುಷದಿನಲಂಕರಿಸಿ ಪಾಡುತ್ತ ಪರಸುತ್ತ। ಸುರಕುಜದಶಿಕ್ಷೆಗೆಯ್ದು ಮತವನೆರದು ಸ

೬ ಲಹಾಪಾಲು। ಹರವರಿಯವಿಗಹದಿಂವಿ ತ್ತಿಯದಾಗಿಪಿ ಸುತ್ತ ಸಲಮುಬಿದ್ದರುಪತ್ರಿನಂ॥ ೪೬॥ ನೆಲ್ಲನೆಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಂಪಿಡಿದು ಮಾಯೆಯಂ। ಕಳ್ಚಿಬರಿದೊದೆವಂತೆ ಪಸ್ತ ಯುಗ್ಮವ ಸೊರಿದು

೭ ವಮುಕ್ಕಿಂಯಂವಾಡಿನಿರ್ದ ಬಿದು ಸುರಜೆಪ್ಪ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೆವರ್ಗೆ॥ ಯಲ್ಲದಿಪ ಚಕ್ಕೆ ತೆಮಲಿದ ತ್ತೆಯನಲ್ಲ ಜ್ಜ। ಬಕ್ಕ ಬಯ ತೆಫೆಕ್ಕೆಯಾದ ಶಿವವಂಸೊಗ್ಗಿ। ದಿಕ್ಕು ವಶವಾಯ್ತೆ

೮ ರಿಂದು ನಗುವಂತೆಯಾದ ಗಸವ ನೊಡಿ ನಗುವರಾಭವಂ॥ ೪೭॥ ಜೆಡಿದ ದಳಿಯ ಸೊಲಲುತ್ತೆ। ದಡ ದಡಿಸಿ ಡಿವ ತ್ತೆ। ಕಡೆಗಂನಾನ್ನೊಜರಿ ಪಡದವಂಪದೆ

೯ ದವರ ನ್ನಾವಿಸುತ್ತೆ। ಪಡಮುರಿದು ಸೊಡು ತ್ರಿಖಡಿದಿತ್ತೆಗಪಗಪಿಸಿ ತೊಡೆಯ ಮೆಲಾದಿದಾಡುತ್ತೆ। ನುಡಿಸು ಡಿಗೆತೊದಲ್ಲಾದವಿ ಮುದ್ದಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತೆ। ಕಡುಮೊಹಮಂತಾಯಿತ

೧೦ ಂಡೆಗಳ್ಗಿನಿಮ್ತೆ। ಮುಧ್ರುರೂಪರಾಘ ಬೆಶ್ವರ ಸೊರಿದು ಶಿಶುವೆಷದಿಂದಿ ಜನನೆಂಬೆಸೂ॥ ೪೮॥ ಹಾಂದಿರಲ್ಗ ನಾಗ ದಾಮೆಗ್ಗರುಮ ಸಂದುದಾಗಳ್ಗಿರಾಭವಾಂ

೧೧ ಕಂಗೆಳ್ಗಿ ಮಿಗೆತಾ। ಯ್ಯಂದೆಗಳ್ಗು ಮನದಿನನಾಸು ಗಂಗುಪ ಸಯನವ ಮಾಡುವೆವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುತೆ॥ ಯಿಂದುಧರನ್ ಕ್ತರಂ ಹರಿದೆವರಂ। ತಂ ದುಗಾಯತ್ರಿಯು ಪದೆ ಶಿವಂ

೧೨ ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ದಂಡದ ರ್ದುಗಣಾನಿಕರ ಕಾತಾದ ನೆಯ ಮಾಡಲನುವಾದ ಮಹಾದೆವನಾ॥ ೪೯॥ ವಿವಿದಾ ಮತಾರ್ಗನ ದೆವಾಂನ ದಿವ್ಯಾಂನ ದಿಂ। ನವಮ ಗತ ಬಹು ಲಾಯು ಶ್ರಾ

೧೩ ಂಗಳ್ಗಿಂ। ತವೆತ್ತು ಪ್ಪಿವಡಿಸ್ಟಕಂದನವಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾಕಸವಿತ ವಿಟಿಗಳ್ಗನಿ ತಲ್ಲಾ। ಶಿವನತುಳ್ಗ ಸುಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಹರಕೆವೆತ್ತ ವರಕಾರುಂ ಮಂಪಡೆದು ಸಂತಸದಿಹಿ। ಮವ್ಸನಾದ್ವರನಾ

೧೪ ಳ್ಗನಿತ್ತು ಶರಣಾತೆಂದು ಕಳ್ಗುಮುತ್ತೆ ತದನಂತರಂ॥ ೫೦॥ ಯಿರಲಿತ್ತ ದಂಪತಿಗಳ್ಗತಿಹರುಷದಿಂ ಸುತನ। ಗುರುಹರಿಶ್ವರನ ಡಿಸೆರಗಿಸುತ್ತೆ ಶಕ್ತಿಯಿಂ। ಧರಣಿಯೊಳುಮ ಯುಕ್ತಿಯಾತರುಣಾನಿಂಮ ತೈನ

ಟಿಗಾತ್ತಾನಸು ನಿವೆನಿಗಾ॥ ಯಿರಲಿತ್ತ ಸುತ್ತಗೆ ಚತುರ್ದ ಶ್ಯವಿದ್ಯಗಳ ಕಲಿಸಿದಾ ಜಾಣದಿಂದೆಂದು ಬಿಂನವಿಸೆ। ಪುರುಷೃದಿಂದಂತಾಗಲೆಂದು ಹರಿಹರದೇವನವರ್ಗೆ ಪರಕೆಯನಿತ್ತನು॥ ಅ॥

೦ತುರು ಪ್ರಾಣಿವ ಪದವೆ ನಿತ್ತ ರಾಘ। ವಂತಕ್ಕೆ ದು ಕೊಳ್ಳದಿಯಂ ವಿಭೂತಿ ಯಾಧಾರವಂ ಶಾಂತಿಪರ ಜಲಕಮಂಡಲ ಪನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಹರಿಹರ ಮಹಾಚಾರ್ಯ್ಯನಾ॥ ಬಂತಿ ವೆದಾರ್ಥಮ

ತಿಯೊಡನೆಬ। ಪರಾಂತೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯನು ಬಡದಿಹನ್ನಿ ಭಕ್ತಿಂ ಯಂತೆ ಥದಗಂಗ್ಯಾ ಮುಂನಾ ಪ್ರವಕೆಸಿ ಗ್ಗಾ ನವಂತನೊಲಿದಿತ್ತಂದನು॥ ಅ॥ ಬಂದು ಗುರು ಸೇವೆ ತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಗಂ ನಮಿಸಿ ನಂದು

ತ್ರಿಕಾಲದೊಳ್ ವರ ಶಿವಾಚನೆಗೆ ನಲು। ವಿರದಜಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪ್ರಸೂನ ಸನ್ನು ಧೂಪ ದಿವ್ಯ ಲತಾಂಬೂಲವಾ॥ ಕಂದದೊಳು ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಯ್ಯುತ್ತಿ ದಿವ್ಯಮತಿ। ಯಿಂದೆದೂ ರಂಗಳಿಯ ಶಿವರು

ಲಿವಯವೆ। ನಿಂದು ಕೆಸುವ ಶಿಷ್ಯನಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹರಿಹರಂ ತತ್ವರೂಪವನು ಸುರ್ದನು॥ ಅ॥ ೧೪॥ ಯಿತೆಮಗನೆ ರಾಘವೆಶ್ವರ ಕೆಸು ಯೆಲವತ್ತಿನೆ ಲಿಬಿರುಲಿ ಶಿಖಿವಾಯು ಚಂದ್ರ ನೀಗಂತರ್ಗೂತ್ತಿಗಳ

ಹಲವಿಲ್ಲದಂದು ನಿತ್ಯಂ ಪರಮ ನಿತ್ಯಲನಿ ರಾಲಂಬನಿ ಕಿ ಶರೂಸ್ಯಲೂ॥ ಹಾರಿ ದುತಾನೆ ನಿಪ್ಪನಿ ವಕಂಗು ರು ಶಿಷ್ಯನ ತಿಕ ತ್ರು ಭ್ರಮತ್ಯಕ್ಷೈ ಬಿಕೆಂಬುದೆ ಚಿತ್ತು। ಲಲಿತವಾಚ್ಯತ್ತಿ

ತಾಚಿಪದಿಪ್ಪ ದ ಬಿಂದು ರತ್ನ ಹೂರ ಡಲಾ ರಕಾರ ನಿರಾ॥ ಅ॥ ೧೫॥ ಶಿವಪ್ರನಾಮ ಪಂಚ ಪ್ರಕಾರ ವಿನಿಶ್ಚರ್ಯ ಮ। ತಾತ್ಪ್ರನಾ ವತಾರ ರಚಾಕಾರದಂಡಕರೂಪ। ವಾಪ್ರನಾವಕು

೦ಡಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಧರ್ಮ ಚೆಂದ್ರಾಮದ ರ್ಣನಾಪ್ರತಿವ ಮೈದಾ॥ ಸುಪ್ರಕಾರಗಳೈ ಪಂಚಪ್ರನಾವವಾದ ರ ಖಿವೆ। ಯಪ್ರತಿಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾದಯ ಕರಂಗಳಾ। ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಪಂ

ಚಾಕ್ಷರಧಿನೆ ತಪಂಚಾದಳಿಪ್ಪಗಾದ ಯವೆಂದನಗ॥ ಅ॥ ೧೬॥ ದರಾಲಗನ್ನ ಪ್ರವರ್ನ ಪ್ರ ಹುತಿನವ ವರ್ನ। ಮದು ವಿದ್ಯು ತಿಳಾಡಪ್ಪಂ ಸರಗನಿನ್ನಿ ದಲುವ। ತ್ರ ದರಾಗ ಗಮ

ತ್ರಿಂಗ ವಾಲಯಂ ಲಿಂಗವಾರು ನೆಹುಂ ಸಕವೆನಲುನಾಯ॥ ಮುದದಿ ವಿಕಲಾಕ್ಷರಂ ಪಂಚಾ ತ್ತರತ್ರಂ ಶಿವದ ಕೆನ್ನರಮೊ ದೆಸಿಸಿ ಕಲಾಕ್ಷರಾಂ ಪ್ಪಯಮಕ್ತುಹು ಪದದಿ ಪ್ರವತಿ ಪಂನೆರಡು ಪಂನೊಂ

ದಮ ಮಂತ್ರನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗಗಂಗಳಾ॥ ಅ॥ ೧೭॥ ಗ್ರಾಂನಿ ರವೈವಾ ತ್ರೊಂದು ವರ್ನಂಗಳು ವರದೆಸಿ। ಗ್ರಾಂನಿ ಕಿಲದೆಶ ರ್ಣಾ ಭಾಗಪುದಿನಾ ಲಾದ। ಸಂನ ತಸು ವಿದ್ಯರ ಗಸ್ತು ನಕಲ ಮಂತ್ರಂಗಳು ದಿಶವಿವ

ಕೆಬರತಾ ದುದಾ॥ ಜಾಂನೆಲವೊಲಿತೆನತ್ತ ಖಿಲವಾ ಕ್ಕ ಪ್ರೆದಿ। ಕಾಂ ನತಸು ವಿಧ್ಯಗಳು। ವೊಮ್ಮೆ ಬಪ್ಪಂ ತಿಕರು। ನಾರಂನಿ ಮಿರಿಸು ಪ್ರಸಾ ದವ ನಿಕ್ಕಿ ರಾಘವನೆಬು ಧವರ ನಿನಿನದನಿ

ಯೊಗ॥ ಅ॥ ೧೮॥ ಸಕ್ಕದದಕಂನದದ ಗ್ರಾಚ। ಲಕ್ಷ್ಯ ತ್ವದಿ। ತ್ವಕ್ಕೆತಾ ನಧಿಪತಿಯಲಂಲಕ್ಷಿ ಗಳಿಗೆನಾಡು। ಕಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕರನಾಕ್ಕೆ ರ್ಣಾ ನಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಹುನ ನಕೆನವರ ಗಳಿಗೆ ರೆತಂನಿಗಾ॥ ಚಿತ್ತ ನಿಪಕವಿಯುಲ್ಲದಿ

೧ ಶೋಡಿಮತ್ತ್ಯಲಾ ನಕ್ಕವನೆಕವಿಶ್ರುತಪ್ರಿಯರುಂಡನೆಂದು ಮಿಸ ಶಿಕಿಶರದುದುಕವಿನಿಕರವಾಹಿಶ್ರಿಷ್ಟರನ ಲೆತ ಬಿಯೊದವನನುಸುರಲಾವೆ॥ ೫೮॥ ವಾಶಿಜಾಧ್ಯುವನಮರಗುರುವಾನಿಳಿಪನಿರಾಜ। ನಿರಾಘವನ

೨ ತವಿತಕೆ ಚತುರರತೆಯ। ಚಾರುಬುದ್ಧಿಗೆ ಸರಸವಾಚ್ಯರೆಕ್ಕೆ ಬಹುವಿದಧವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಶಕ್ತಿ ಗಳಿ॥ ಸಾಶಿದಂಜಡಜ ಶ್ರೀವನಾ ಮಮಂಪ್ಪಗರ್ಪಮಂ। ಖಳದಂಗಂಡನ ಮೊಗಂಬಾತ್ತಡಂಗಿದನು। ಮಾರನಾ

೩ ಕವರ್ಗಶಿಕ್ಷಿಳಿ ದನಿನಲುಳಿದಬುಧಕುಲದ। ವಾರ್ತೆ ಯೆನವ ಲಿನರಮುಂದಿ॥ ೫೯॥ ಯುಂತಖ ಚಿಪ್ಪಗಳನರಿದು ಶ್ರೀಗುರುಪಾದ। ಮಂ ತುತಿಸುತ್ತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮಹಾಮಹಿ ರಮೆ। ಗಂ ತವರನಿವಶ

೪ ಜ್ಞ ವೆಸ ತಂಪ್ರಮ ಥರಪದಾಂಬುಜವಕ್ತಿತ್ತ ಸುತ್ತ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತನಿದಪ್ಪಾತ್ತಣಗುಶ್ರೀವಶಾಸ್ತ್ರಗೋಷ್ಠಿ ಯೊಳು ಯಂಸಂತಸದಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಾಘವಿಶ್ವರನಿರ್ದನಾಂತ್ರಿಮಹಾಕಥೆಯನುಸುರ್ದಗಿಕ್ಕಳಿಗ್ಗೆ ತಿ

೫ ವನಿಷ್ಟ ಸುಖ ವಿವಸೂ॥ ೬೦॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ್ಯಶಿವನಾಬಿದ್ಧೆತಿಮರುಘುಶಿ। ಧಾ ಚಾರ್ಯ್ಯ ರಾಮಿ ದಿವಾಚಾರ್ಯ್ಯ ವಿರಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಚೆ ಶಮ ದ್ಯ ದಿನಿಂದ ಪಂಚವಂನಾಲಿಗನಾದನಂಜ ದಕ್ಷಿರಾ॥

೬ ಷ್ಟಾ ಚಾರ್ಯ್ಯ ಪೆದನರಸರು ಪಮಧು ಬಚಿ / ಕನಂ। ಜಾಚಾರ್ಯ್ಯ ರಚಿತವಹಂಪೆಯ ಹರಿಶ್ವರಶಿ। ವಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಸುತ / ರಾಘವನವಾಂಕನ ಕತಿ ಯೊಗ್ಯಾಯ್ತದ್ಧಿಯ

೭ ಸಂಡಿಸು ಪಚೋನು ಬಂಧಿ॥ ೬೧॥ ಇಂತು / ಸಂಧಿಶಿಕಂಪದ ಸಾಗಗಳಿಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ / ॥ಓಂ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಧರನಾಳ್ದಿರದೆ

೮ ವರಾಜಿಂ ಶ್ರೀಪವಸಖಿಯ। ಪಾರನಬಿ / ನಿಂಚಾ ಕೃ ಷೊ ವಿಧ ರುತಲಿದೂ ಗುತಿರಿಪ ಶಿಶ್ರೀಂದ್ರಕಾವ್ಯವನುಸುರ್ದನಾ / ಘವಾಂಕಕವಿಕುಲತಿಲಕನೂ॥ ಪದ॥ ವಿಶ್ವಸಕ್ಷಿ

೯ ಪ್ಪಪಿಲೆಮ ಗ್ರನಿಜರೂಪತಿವ। ವಿಶ್ವಿಶವಾಪ್ಪ / ವನಗಂ ರಪಶಿಶ್ರೀಂದ್ರಪಶಿ। ದಕ್ಷದಮುನಃ ಷಮುಷ್ಪರಾತ್ತಂಗ ಪ್ರಿವಕದಳಿ / ಕಲಿಕಾಮಾಂಗದಹನಾ॥ ಶಾಶ್ವತಮತಂಗಜ ವಿ

೧೦ ರಾದಿಕಾಲಾಬ್ಬ ಮುಶ। ದಕ್ಷಮಂದ್ರಾಕಿನಿಜಾಜ ಶಂಕರಗುಪ್ತಕಿಶ್ರರ ಸುಮಿತ್ರ ಸಾರಂಗಭ್ರಮಘನಾಶಿದನಂಜೆಶ್ರೀ ಸಲಹೆಂಮನೂ॥ ೧॥ ಮತ್ರಿಕಾಜ್ಞನನಪವ್ರತ್ರಸಹಿತ ಜಾಂನಲಿಗೆ। ಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಿಬದಿನ

೧೧ ಬಾಂದಕೆ ವಮೂ ವೆಳಿ। ಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕೈಯಿ ದೆಯಗ ಡಿ। ಜಾಗಿ ಲಿಪಿ ಗಾಂಡಿತ್ತಿ ಹಲಾಹಲವಾ॥ ಸಲ್ಲಿತಿ ಸುಧೆಯೆನಿಸಿ ಯಿಕ್ಕೆ ಬಿಂಡಿಂಗುನಾಲಿ ರಿಸಿ। ಸು ಲಬಿಸಿ ಚರಮುಶಿದು ಯಮುಪುರವಪಾ ಡಿಮು

೧೨ ಶ್ರೀ ಶರ ನಂಗೆಲಿ ದಶ್ಚದ ಶ್ರೀ ರವಿಶನೆವ ನಿಪ್ಪಸಂಬದ್ಧಿಯಾ॥ ೨॥ ಯುಂದುಸಿಖರಪ್ರಾಕ್ತರ ನಪ್ರಾವಗೊಷ್ಟಿಯೊಳು ಸುಂದರು ತಲಾಂದು ವಾಗ್ಲಸರದುದಯ ದೊಳಗಿದ್ದು। ಯೆಂದಿನಂದ ದಲಿಸು

೧೩ ಶರು ಹರಿಯರಸರ ಡಿಗಿರನಿಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾ॥ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಯುತನಾಗಿ। ಪಿಂದದಾನಂದದಿಂದಷ್ಟವಿಧ ಪೂಜೆ ಯೊಳ। ಗೊಂಡು ಶೋರತಿಯ ಮಿನಿಸದಚಿಗಾಯನಂ

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಶ್ರಂ ಸ್ತುತಿಸಿದಾ॥ ೩॥ ಜನಾಂಕಶತಪ ಪ್ರಮಿತ್ರ ಮಹತಪವನೇತ್ರ। ಕ್ಷಾನ್ತಾದಿಧರ್ಮಾತ್ಮ ಜಿತ್ವರಶರಣಾ ಸುರರಾಜ। ವಿನಾನಾಮಲಹಾನಾಮ ಗಿಯ [illegible] ಹಾರಿ। ವಿಮಲ ಸತ್ಯ [illegible]

ಶರಣಾಧಿಪುರ ಹಾತಮುಕ್ತಾಮರ। ಶ್ರೀನಾಥ ಮನಾಥ ಮಕುಟ ಪ್ರಷಿತಾಂಘ್ರಿ ಪಂಕಜ ಪಂಚ। ಬಾನಾತನ ಕಶ್ಯಸಪ್ತ ಪಂಚಾಮೃತಾ ದಿತ್ರಿಸಲ ಪೆನತಿರ್ದನಾ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಜಯ ಶರಣಾ ಜನ ಶರಣಾ ಜಯ

ಪುರಹರ [illegible] ರಣಾ। ಜಯ ಉದುರಿತ ಭಯ ಸದನ। ಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತವರ ಗಮನ। ಜಯ ವಿಲಕ್ಷತನದ ಕೀರ್ತಿ। ವಿಮಲ ತೇಜಾ ಮೂರ್ತಿ ದಿವ್ಯ ಕುಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ॥ ಜಯ ಭುಜಂಗಾಭರಣಾ। ಶಿವ ಸಾಗರಾಕ್ಷರ

ಣಾ। ಜಯ ಹೂಂಕೃತ ಹಿಮಿ ಚಿತ್ರ ಶಶಿನೇತ್ರ ಬಿತಗಾತ್ರ। ಜಯ ಸತ್ಯನಿ ಜನಿತ್ಯನಿನೆಗತಿಯೊಂದನಾರಾಧ ವಿಶಂಕವಿಶ್ರಂ॥ ೩॥ ಯೆಂದು ವಿವಿಧ ಹೊಗಿ ಮಿಗೆ ಗಂಭೀರ ಪಾತ್ರನಂ। ಚಂದದಿಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ಯುತಿಕಲಾ

ಗತನೆ ಹರುಷಮುಮಾ। ನಿಗಂದಿಪ ಹುಳಾದಿ ಲಲಿತ ದಶ್ರಮಾಜ ಪಂಚಲಮುಖ ಶಿವಸವಿತವಾಗಿ॥ ಮುಂದಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಚ್ಚಾನುತ ಬಿಗಿರಗಿ ಕಂದ ಬಾಲಕಿಂದಶ್ಮಿ ಮುಂದಾ ಬಿತಪೇದ ದೇವಿ। ಯಂ ದವವ

ರತ್ನ ಕುಂಡಲ ಕಿರೀಟ ಕರಾಂಗ ಧಂಗಳಂಕೋ ಟ್ಟುನವಿಚಿ॥ ೬॥ ಮುದದಿ ತಾಂಬೂಲ ಪ್ರಸಾದ ವಿತ್ತಿವೆ ಮಗನೆ ವದಗುವಳು ನಿನಗೆಸಕಲ ಬಿಷ್ಟವಸ್ತುಗಳು। ಯುದಕೆಸೆಂದೆಗಮಿ ಸಕಲಾರಾಧ್ಯ

ನಶಿಶರಣಾ ಕೆಂದುದಂ ಮಿರದಿಹು ಹಾ॥ ಪ್ರದವಿಂದೆನು ಬಿದು ದಿಲ್ಲಂ ಸಿದ್ಧಿಯ ಮುದಿಶ್ರಿ। ಗಧಿಪನ ಪರಾಜ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ದಿಂ ಮಚಿ ಸಸಿ ಬಿಗಿ। ಮದನಾರಿ ಲಿಂಗ ದೊಳ್ ದಂ ಗಿದಾ

ಘವ ದೇವನತಿಂ ಗಹಸಿತನರ್ದನೆ॥ ೭॥ ತತ್ಪ್ರಸಾದದಸು ಗಂ ಧಾ ಕೃತಿಯಧ ಶಿಖಿ ಬಿಗೆ। ತತ್ಪ್ರಸಾದದವ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾತಿಯ ಂತಳಿದತು। ತತ್ಪ್ರಸಾದಾಂ ಪ್ರಮತವನು ೦

ದು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಭೂಷಿತ ಶರೀರನಾಗಿ॥ ಸ್ವಸ್ತ್ರಾದಿಯುಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಂಸ ರಾಘವರಲು ಸಂ। ಸತ್ಯ ಚಿತ್ರ ಮಂ ನೆಗಳುವಿನ ಸುತ್ತಿರಾ। ಜ ಪ್ರಭು ವಿನೋಳಗ ಕೆಬಂದನಾ

ರಾಘವ ಕುಲ ವಿಮಲ ಧಾವಧಾವಂ॥ ೮॥ ವರ ಶಬ್ದ ತರ್ಕ ವೇದಾಂತ ಮಿಮಾಂಸಿಗಳ್। ಸ ರತನಾ ಚಿಕರ ಸಾಲಂ ಪ್ರತಿ ಥಂದಗಳ್। ಸ್ತುತಿ ತಪ ಡಂಗ ಪಾಲಿಪ ದಶ್ರಮ

ದಿಸಂಯುತ ಚತುರ್ವೇದಂಗಳ್॥ ಸರಸಕವಿತಾಮರಾನ್ಯೆತಿಪಾಸಾರದಿಗಳ್। ಪಲಿಯ ಬಲ್ಲತುಕ್ಕು ಧಶಿಲ್ಪಿ ಸಾಮ ಪನಸಾತಿಯ। ನಿರದಿಪಾಶಂಸುಕವಿ ವನಚೈತ್ರ ಕುರವಿಹಿಮ ಶಿತ ಪತ್ರ ಸನ್ನಿ

ಶ್ರೀ ತನಾ॥ ೧೧॥ ಕವಿಗ ಮಕಿವಾ ದಿವಾ ನಿಗಳ್ ಬಲ್ಲುಳಿಯೆನಿಯೆ। ಲವನಿಶಿರ ಪ್ರಸಾವಂತ ರಮ ನೆಯರುಬಾಂ। ಧವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಲಿಕ। ಮಕುಟ ವದನರು ಯುದ ಬಲ ದಾಳ್ಗಾರ್ತಿ ಸ

೧೨॥ ಸುವಿನಿವದಿನ ತರ್ಕ ನವನಿ ಹುತ್ತಿ ದಿವ ರಾ। ಜವರಂ ನ್ಯಾರತಪಿರ ದೊಸು ಹುಳಿತಿರಲ ಮರ। ಧವನೆ ಪರಕೆ ಯನಿವಗಿಷ್ಟ ತಿಯತಿರದೊಳ್। ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದವಂ ಮಾಡಿದಾ॥ ೧೦॥ ೧೨೫೦॥

ಘವನ್ನರದ ಸದ॥ ಸರಭರು ಹನಯನ ಸುರವರನಮಿತಪದ ಯುಗಳ। ಮರು ದವನಿಶಿಶಿತರ ನಾರಿಸಿ ಖಿಕಜಲ ಗಗನತಸು। ಗಿರಿಸು ತೆಯ ಮುಖವ ದನ ಜಮಧ್ಯಾಪು। ಯಿತಿನಿ ಕರ ಮನ ಬನಕೊನೆ

೧೦ತೊಳು ಱುಬೆ ಬೆಳಗುವಾ। ಪರಮತರ ಪರಮಶ್ರೀತ್ಯ ಕುಸುಮ ಶರದ ಪನಗಶಿಖಿ ಗಜದನುಜ ಪುರದಹನದ॥ ಭುಜಗಧರ॥ ವರದಕರ ನಿರುಪಮ। ನನವರತ ಸ್ಮತೆ ಯರಸನನು ಸಲಹುಗೆನುತಲಿ ಪರಶಿವಾ॥೧೧॥ ನಿ
೨ಲಗ ಕೆಸುವ ಯರಸನಮರಕಲ್ಲಾಲಿನಿ। ವಕ್ಷಣಿ ಮರುದಾಪಿಂದುಸೂರಲಾಜತನಶರನಾ। ಪಾಲಿನಗಧಮ್ಮ ಸ್ಸುಪ್ರತಿಪ್ರಪರನಾ ವಿನೋದಿತ ಸಂಪ್ರವಪ್ರಾಕುರುಪಂ॥ ಮೂಲಕುದಾಲಮುನಿ ಲಪೂದಿಪದಿಪಾ
೩ವ। ನಿಲಲಾಪಿತನಿಸರ್ಗ ಪಂಪಾವ ಧೂಶಿವಿ। ಲಾಲನುವಿರೂಪಾಕ್ಷನನವರತನಿಂಮ ಸಲಹುಗೆಯೆನುತ ಪರಕೆ ಯುತ್ತಂ॥೧೨॥ ಈಶಿರದೊ ರಸಗಾಳರ್ವಜನ ಮುಖ ನಿತ್ತು। ಭೂಗತಿಯಂ ಕೊಡತ ದ್ಧಮಸಯು
೪ನ್ನವನಾಂತು। ಪ್ರತಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ತ್ತರಸಾಬೆಂದು ತ್ತೈಗಾಳ್ದು। ಮಂನತಾಸನದ ಮಿತೆ॥ ವ್ಯಾತಿಕಳ್ಳಿಶಿಖಿ ವಿನಯೊಪಚಾರಾಚಿತದಿ। ಮಾತಾಡಿ ಶಿವಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕೆಳೆಸ ಂಪ್ರತಿಭಿಶಿದಾಯೆ ನಗೆಸಿಕೆಂಬಲ ನಪ ನಳಿಯಾ
ಶದುಸುದಗ ನಾರ್ತಾಷವಂ॥೧೩॥ ಶಿವಮಪ್ಪಾಧಿ ಕೃವಂತಧಾಮೂರ್ವಕಧಿ ಶುವಿ ಶ್ರಾಲವಾಗಿ ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣಾಸಾ। ಸ್ತ್ರವಿಶೇಷಗಳನು ಪಸ್ಸಾ ಸಜಾತಾ ಯ್ಯರ್ವೆಂಕೆಳು ಬುಧರಾನಂದ ನಿ॥
ಶವಿಗಳ ಚೈಲಿದರ್ಶಯೆವಾದಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ನಿಂಮ್ಮ ಲಾರವಿ ಕೆಮೆಚಿ ಮುಪಾಲಕಂಕವಿಶೆರ ಪಾವೆರುಂಡ ನೆಂಬ ಪಾದದ ಪಿಂಡಿ ಯವನಿ ತುತದ ಸಂತರಂ॥೧೪॥ ಧವಳ ಶಿ
೧೦ಶಿವ ಸುಗಿದ ಯು ಚತ್ರಗಳ ಜಾ ಮರವ। ನ ವರತ್ತ ಕಚಿತ ವಹುಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ನಿಸ್ಸಾಳ। ನವವಸ್ತು ತುರುಗಸ್ಲ ಕಂತಪಾರಾಧಿಸಾನಾ ರತ್ನ ಭೂಮಿಪನಾಗಳ॥ ಭುವನ್ಯ ಶನಿತ್ತು ನಾನಾ
ಶಪನಾಂಗೈಸಿಯು। ತ್ಯವದಿ ಬಜೆಯಂಗೆ ಮದೆಂ ದುಕನುಪುತ್ತಿರ। ರತ್ನವರ ಸಿಂಪ್ಪಾಸನದೊಳ್ ಂಡು ಪಗಲೆಂದಿ ಸಂದ ದೊಳ್ಳಾಲಗವನಿತ್ತಿರೆ॥೧೫॥ ಬಲಿರಾಜ ಮಾಂಕ
ನ್ಯಾತ ಲಿಖಿಪಿಷ್ಟಿ ಸಂಪ್ಪುಷ ನಳಧ ಮ್ಮ ಕನ್ನವಿಶ ಮರುಮುಂತಾ ದದೊರೆ। ಗನ್ನಪರಾ ಕ್ರಮಮಂ ಪ್ರಭಾವಮಂ ಶಿಲವಂಕಿತ್ತಿಗೆಂಪ್ಪಿರಮು ಪನಾ॥ ಥಲವಚೆ
೧೧ಉವಂಬಿಬುಧ ಕೆಲ್ಪಚಿತ್ರ ಶಿಸುತಿರ। ಲಾಲಿದು ಸ್ತು ಪಕ್ಷಿಸಿಂತಸ್ಸವ ತ್ತುಸತ್ಕಕೆ। ನೆಲೆಯಾದರಾರು ಪಿಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಬ ಸ್ತುಪಗಿಂತೆಂದರಾಕವಿ ಗಳು॥೧೬॥ ತರಣಿವಂಶದ ಪರಿಶಿಂ ಪ್ರಸಸ್ತ್ಯ
೧೨ದಾರಾಗರವವ ನಚ ಲಶಿತ ಮಂಕನ್ನಾಗ ತ್ತಿತ್ರಾಷಿಯೊಳು। ಸರಸಮಾ ದ್ದೂರ ಕ್ಕ ಮಂಜುಳಮಾಗೆ ರಾಷವಂವಿರ। ಬೆಸಲುಬಲ್ಲನಂತೆ॥ ಪಿರಾಜುಯ ಕೆನೆಬೆ ಗದಿಂ ಕರಸಕ್ಕೆ ಮುನಿದು। ಪರ ಮಪುರು ೧೮
೧೩ಹನೆಪಾಶಿಶ್ರಂಪ್ರಕ ಥಿಯಂನಾಡೆವಿರಚಿ ಸಿಂವೆಗದ ನಿಂಮಂರುಪ ದವಕಿ ಕೀರ್ತಿಸ್ಸೂ ತಳದಶಿಖಿರವಪ್ಪುದು॥೧೭॥ ಯರಿಂದು ಸ್ತುಪತಿ ಯಾಪಿ ಕ್ಷೈಯಂಪ್ಪಿಂನಪಂ ಲಗೆಯ್ಯು। ಶಿಂದುಶಿಖರ ಶರಣಾರಾ
೧೪ವೆಶರಸ ಸುರಧ ರಧಕಗೆಪಾಸತಿನಲ್ಲು ಕನ್ನಾಟ ಪ್ರಾಷಿಯೊಳು। ಲಲಿತವಪ್ಪುಂತೆಸಾಗಸು॥ ಚಂ ದದಿಂ ಸಾಳಿಡಲು ವಿಮಲಸತವಿ ವಂದ। ಪಿಂದದಾನಂದದಿಂ ತಲೆದೂಗೆ ಭೂಪಪರು ಪಂದಲೆಂಮೆ೧೯
ಕಣೆಶ ಸುಜನರ ಕನ್ನಡಿವಾಗೆನವರಸಂ ಪ್ರವಿ ತಮಾಗಿ॥೧೮॥ ಲಲಿತ ನಪತಿಕೇಳ್ ಸ್ಲಗ್ಗ ಡೊಳಿಂ ಪ್ರಸನ್ನೆಯಳ್ಳಿ। ನಲಿದುಕಸ್ಸುರಿಟ ಭ್ರಮಗುದಧಿಚಿ ಕಬಲಂತುಕಂ। ಮುಲಹಂ ಮೂಲಸ್ತ್ಯ ವಾಕ್ಯಂಡೆಯಂ ೦॥

೧೦

ಗೌತಮ್ಗೆ ಕೌಶಿಕವಶಿಷ್ಠರ ದಿಯಾದಾ॥ ಬಲವನ್ನು ನಿಂದ್ರ ಶಿರಲವ ರೆಂದ್ರಶ್ರೆ ಮುನಿಯ। ತಿಳಿಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಾಸುವ ಪಾತಾಳ ಮೊಳಸನಂದಿ। ನೆಲೆಗೆಯುಮಿ ಶಿವಭಾವ ನೋಳು ಕೇಳಬಿನು ನಿವೆನಗುಸು ಶಿರೆಯೆಂದೆನೆ॥ ಗಗಾಮ
ರು ಲಿಮಾತು ಗೊಡದೆ ಪುರುಷಗಸುಂ ಸುಂ ಮಹರಿ। ವರಮುನಿವಶಿಷ್ಠ ಲಿಸುಂಡಿನಲರುಸಲ ತ್ರೈದನ। ರರುಷಿಲಿ ನೇತ್ರ ಜಗದೊಳು ಪರಿಶ್ಚಂದ್ರನೊರ್ವನೆ ನಂ ನಿ ಲಿಕಾರನೆಸಲೂ॥ ನೆರೆ ಮುನಿಗ ನಿಸ್ಸೆ ವೇಳವ
ನಬಿಸಗ್ಗಾನಾಬಪ್ಪುದೆ। ಧರೆಯಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಸತ್ಯಯುತರೆನಿ ಡಿನ। ವರಶಿಷ್ಠನೆಂದು ಕೌಂಡಾಡುತಿ ಹೆಮ್ಮಬಿ ಯೆಂ ದನು ಬಿಡಿದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ॥೨೦॥ ಮೊದಲೆವಾ ಶಿಷ್ಠನೊಳು ಕೌಶಿಕಂಗುಸಿ
ಕಿಂಡುಂ ಪ್ರಹದ। ಯದಲಿ ಕಿಚ್ಚಿನಂ ಲಕ್ಕಿನಲು। ವಾಶಿಷ್ಠಮುನಿವರಂ। ಮುದದಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಶ್ರಮಕೆ ಪೋಗ। ಲುಪಚಾರಗೆಯ್ದು ವರ್ಗ್ಗಮತ್ತೆ॥ ಸದು ವಿನಯದಿಂದಾರುವರುಷ ಪಂ ಚಾಗಿ ಮ। ದ್ರವಿ
ಸೂಜಿಗಲ್ಲುಡಿಯ ಕೊಂಡು ತಪಗೆಯ್ದುದಕೆ। ವದಗಿದ ಫಲವನಿತ್ತು ಕಳುಪಿದಂ ತಾಂ ಮಗುಳುಂ ವಶಿಷ್ಠನಾಶ್ರಮಕೆ॥೨೧॥ ಬರೆ ಕೌಶಿಕಂ ಸೋಮವಾರದವ ವಾಸಿಯೊಳು। ಪಾರನಸ್ಸಾಂಗ ಶಬ್ದ
ಲಿರುವಮಾ ಲಿ ಬಿದಫಲಂಗಳಾಗ। ಗಿರದೆ ಮೂ ವತ್ತು ದಿವಸ ದಫಲವನಿಯ್ಯಲಾನಿತ್ತು ದಿದಕಿದು ಕೆಡಿದೆನೆ॥ ರಿಯರ ಡುಚಿತಿ ಹೊನ್ನಿರ್ವ ಶಿತ್ತ ಫಲವಂಬರೆದು। ಸರಿಮಾಡಿತಾಗಲ್ಲತಿ ಪ್ಪಬರ
ಬ್ಬಿದಬೀಯು। ಧರೆಯಬಿ ಕ್ಷಿತ್ರದಿರೆ ಕೌಶಿಕ ಂ ಮುನಿಧನಾ। ಮುನಿಯ ಲಿಮೆಲೆನೆ ಮೂ ರಿಮ ಜಾ॥೨೨॥ ಮನದೊಳಂದಿಂದ ವೈರ ವತಳೆದ ನಾವತಿ। ಪನ ಮಿಲೆ ಕೌಶಿಕ ಶಿಸು ರಸ
ಸೊಂತೋಳ ವಸವಗ। ತ ನೆ ಪುಶಿಯ = ಮಾಡಿಮು ಖರಾಂಗ ಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆನುತಂ ಸದಿಯೆನುಡಿದನಿಂದ್ರಂ॥ ಘನರು ಲಿಷ್ಠಿಗ ಲಾ ಸುನಿವಿರ್ವ ಶೆಂದು ದೆಜಗ। ಕನುಮತವ
ರಸ್ತ್ರರ ವಿರೋಧ ವಂಸುಡಿವಿರೆ। ಕೇನೆನು ಡಿ ದೊಳ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಸತ್ಯ ಲಿನಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಸ ತಂನುಡಿಯೆ ಕೌಶಿಕಂ॥೨೩॥ ಪೌ ಗ ವನಪ್ಪು ಖಸಲಾರದೊಡೆವಿನೆನಾರೆ। ಯಾಗರ್ಗ
ಸುರಪುಶಿಷೊಡೆನಿನಗೆಂ ಪ್ರತಿಗ್ನೆಯನ ಲಾಗಪ್ಪುದ ರುಷಿಕೌ ಲಿಶಿಕನೊಡ ಪ್ಪಿನೆಸುಡಿದನಾ। ಸ್ಸಭೆಯಲ್ಲ ತಲ್ಲನಾಡಿಸಲೂ॥ ನಿಗುವೆಂಬೊ ಪ್ಪಮಂಗುಳಿಯಗಡಿಗೆಯವ ಪೌ
ತ್ತು। ಪೋಗುವೆಂದಕ್ಷಿನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಮುನಿದಿವಿಜ। ರ್ಯಾನಿದಕೆ ಸಾ ಕ್ಷಿಗಳಿನುತ್ತಿಮಗುಸುಮಗುಳುಂಗಜ್ಜಿಸ್ಸುತೆಮಡಿದನಾ॥ ಪ್ತಕ॥ ತೊರುವೆನಸತ್ಯಮಂ ನಿನೆಂದು ದೆಲಿಂ ನಿನಗೆ ಪ್ರೆವಿಸುವೆನಾರದೊಗ
ಡೆ ಯಂನರುಮತಪಕ್ಕೆ ಫಲವ। ನಿರು ಷಿಗಳ ಮರಶಿಯಲು ಕುಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿವಾ ಶ್ರೆದಮಕೆ ಲಿಬಂದನಿತ್ತಂ॥ ಪಾರಸು ಖಬಪುಸ ಯಾಗವ ಲಿನ ವೊಧ್ಯಯೊಳು। ಧಾರುಣಿಪತಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೆ
ಸಗುತ್ತಿರಲ್। ಕ್ಷಾರ ಲಿಪದಯಂ ಕೌಶಿಕಂ ಬಂಧನೆಂದು ದಂಡಿದೆವ್ವನೆಯೊಳು ನಾವಿನಿ॥೨೪॥ ಲಿಂದಿದಿದ್ವಂದುನಲವಿಂದ ಪ್ರಸ್ತೆಯ ಕೊಂಡು। ವಂ ಲಿಡಿಬಿ ಬಿನಯವಚನದಿಂದೆ ಸುದಿದ
ಕೆಂನಿನಗೆ। ತಂದಿಬಿಪನಿತು ಧನವಂ ಕುಡುವೆನೆನಗಜವನ್ನೆ ಶಿಶವದೆಯೆನುಮಿ ಡಿಯೆ॥ ತಾಂದಿವ ಕ್ಷೇನಿತುದ್ಧಪಾರಿದಬುದನಿತು ದ್ದ। ಮಂಧನವನಿಯ್ಯೆನೆ ಪಸಾದವೆನುತಿಯ್ಯೆ ಮನ। ಬಂಥಂದಿಗಾ

ಯ್ಪಿನಿಮನಂನಧನವಿನುತಿಮುನಿಸಿರಿದನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ॥ ೨೬॥ ಶ್ರೀ ಖಿಳಗೇ ದಾನವಮಂ ಕೊಲ್ಲಿತ್ತ ಪೂವರಂ । ಪ್ರಕಟದಿಂ ಪೊಳಗಂ ಗೊಳ್ಳಿರಲಾ ವೃಷಭ । ಬಕಬಂದುಮೈ ಯುಕಿ ಮೆಳೆದೆವಟಿತ್ತಿಸು ಯೂಗಿಂವುರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ
ಗೆ॥ ಸಕಲ ಮುಗಗ ಜೆಗಳಂ ಬಾಚಿದಿಸುತ್ತಿ ರ್ಪವಿವಕಿಕೆಡೆನಾಗಿನಿನಿ ಚತುರಂಗ ಸೈನೆಗಳ । ನಿಕರಮುಮನೊಡಗೊಂಡು ಬಿ … ರ್ಪೊಡುತ್ತಿ ಬಂದನು … ರಮಹಾಟದಿ … ದೇಗೆ॥ ೨೭॥ ಪಾಗಿತ …
ತ್ರಮೊಘುವಾಳಿಪ್ಪನೆ … ಂದೆ ನಿಪ । ಶ್ರೀಗು ರುವ ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಯುತನಾಗಿ । ರಾಗದಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಮಂ ಕಂಡ ಷೋಡಶವಿಧದಿಂದ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು॥ ಚೆನ್ನಗಂ ಮುನಿದು ಸುರುವರದಿಂದ ಬಿಣ್ಣೊಂಡು । …
ಚೆಗ ದಿಮ್ಮ ಗದಬೆಂಡೆಯಾತುರದಿನಡೆದನು ಅಡವಿ । ಕಾ … ಗುತಂ ಬಾಬ್ಬಿಡುತ ತಕುಕಿಲಿರಿದುಪ್ಪ ನಾರಿಲ ತ್ತವಡೆಯಡವಿ … ಮಲ್ಲತ್ತಿವೆ॥ ೨೮॥ ಗಿರಿಗಳ್ … ತರುಗಳ್ … ಪಾತ್ತು ನಿನಾನಿಪ … ಕರಿಗ
ಳಂ ಪುಲಿಕರಡಿ ಮೊದಲಾದ ವಂಕಾಲಯುತೆ । ಬರುತಿರಲು ಕೌಶಿಕಂ ನಿಮ್ಮಿನಿಂದ ಪಾತ್ರಿಂಮಂಕಂಡು ಭ್ರಾಂತುರುಕಿಕೆರಘುತೆ॥ ಯಿದಿಕೆಗೊ … ಕಡಿ ಮೆಸುತೆಬ ಪರನಕ್ಕೆಕೊಂದು ಭೂ । ವರನ ನಿಗಿದಿ ರಾಗೆ ಪಡುವಡ
ದಿನ್ನಾಲಾದಲದನಿರದಿ ಬೆಂಬಂತೆಬಿತ್ತದೆ … ಬಂದು ಮುನಿಯಮರೆಬಿದ್ದುದಾ ಬಂದಿಲನಪತಿ॥ ೨೯॥ ಪಾಡವಿಯಗ … ನಾಂಬಳಲ್ದ
ವಿ … ನಿಂಪಾರಕುಲದಮಡದಿಯರು ಜನಿಸಿಬ್ಬೆನಿತ್ತನರಸನಮ … ಯ್ಯಬಾರದುದನು ಬೆಡಿ॥ ಕುಡದಿ ಕೆಜಗಳ್ವಾಡಿ … ಬನದೊಳಿಳ್ಳಿಯೆ ಮುನಿ । ಯಡೆಯಗೆಕೊಪಕ್ಕೆಯ
ಮಿಟಂಬೆಡೆಕುಡದೆಕಾಂ । ದಡೆವೆಗೊಶಿಯ ಡಲ್ಪಾಪನೆಡೆಗೆಯ್ದೆನಮ್ಮಿಸಲಾದಿದೆ ದಾಗ್ಗದಿಂದಿಂತೆಂದನಾ॥ ೩೦॥ ಮಲಮಕ್ಕೆ ಪುದಿಂ … ದಡವಬಂದು । ಕಡು ಜಾಣನಿಗೊಳಿಬ
ಸುವೆರಿನಲುಣಾಗ । ಪಲ್ಲದಿಷಗತು । ಪೊಲತಿಯ ನಿಖಿವೆನೆರಾಜ್ಯಪಾ … ದಂಕಾಡುವೆನನ … ಯಾ॥ ಯಲ್ಲಪಾಗಿಗಳ್ವಸಕ್ಕಿ … ಕೊಳುವಪಾತ್ತೆಕೆನಿನಿವಗೆ । ನಲ್ಲನಾಪೊಡೆತಪ್ಪುಮಂದಿ
ಗುವಪ್ಪುಭೂ । ವಲ್ಲ … ನವಕ್ಕೊಡಂಬಟ್ಟಿ ತನಾಪಡಂಗ … ಪಾತಧರೆಂಯಖಿರಿಯಾ॥ ೩೧॥ ಅರಸ … ಪ್ಪುಖಿ ಕರುಪೆಸ … ಮುಖಿವ್ಯಾತನಿರಿ । ನಲ್ಲದಾರೆ … ಮನೆಗೆಯನಪ್ಪಿರ
ಲುಪಿ … ತರುಬಿ … ಖಿರಿಯಧ … ನರುನಾಪ ನ್ನುತ್ತಿಸಿನಲುಕಾಖಿಯೊಳಗ್ಗಿವೆನೆಂದಾಡಿತನಗೆ॥ ವಪತ್ತಿಯರು । ವೆ … ಖಿಪ್ಯಾಗಲುಮಗುನಿಕರದುಾ
ನಿಕವಿರಬಾಮುಕನತೊಗು ನೆಲಸಂಗೆಯ್ದು ಸುಡು ಗಾಡಕಾಪುವಡೆದಂ॥ ೩೨॥ ತರಕಾರನಕೊಡಲು ಬಹುದುಃಖವಪ್ಪುವಿಜತರು ನಾಬಿಯಂ ಸುತನವಿತ್ರ ಯುಖಿರುನಾವಿನ್ನಿನಿ
ಚ್ಚೆ ಸುತನಬದುಕಿಸಿ … ಮುಂದಿನಂತಿತ್ತನಂಪಿ ದವನು॥ ತಡೆಯದಿತ್ತಂತಪಃಫಲವನಾ … ಮದಿಖಿಪಾವಿಂಮರನಕಲ್ಲಿವಿನನೆವದಿಮುನಿಪ । ಮಡದಿ ಯ … ತಂ ನಕ್ಕೆ ಯಿಂಕಡಿನಿಸ್ಸತ್ಯಮಂಬಿಡದಿರಲ್ । ಅಮಧ … ನ
ಪಂಗೆಪ್ಪಿಳ್ಳಿದಸುನವರೆಸ್ಸಿವೆಖಿಯಯಿ॥ ೩೩॥ ಕವಿ ರಾಯರಾಘವಾಂಕಂ ಶಿವಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ … ಕೃಂ । ಪಾಡವಿಯಲ್ಲಿರಿಯಲುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಥೆ … ದು । ಕ … ಯ್ಯ … ವಾಗಿರಾಘವಾಂಕ । ವರನಕಥೆಯಂಪೆಳ್ದೆ … ವರಾಜೇಂದ್ರ … ವಿಗಮಕಿವಾಡಿವಾಗ್ಗಿ … ತತವೆಗಗಿನೆಗೆವೆ …

...ವಾಗೆ ॥ ಶಿವಕವಿ ತ್ವರಹೃದಯ । ಕವಿತ್ರರತ್ನ ಭೇರುಂಡ । ಕವಿರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತಜಯ ಜಂಗಮ [illegible]

ಶಿವಶಾಬದಿಶಮರು [illegible] ಚಾರ್ಯ [illegible] ವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು ಪಂಡಿ । ತಾ ಚಾರ್ಯ [illegible]

[illegible] ಚಾರ್ಯ [illegible] ರಾಘವಾಂಕನ [illegible]

ಮಂಗಳ [illegible] ॥ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ಶಿವಿರಗೆ॥ ಚಳಲು ತಳ ನ್ನ ಮಂಗಳಾಂಗನವಿರಿ ಯಮ [illegible] ಮೊಗ್ಗೆ [illegible] ವಿಶ್ವರೂಪ [illegible] ದಮೆತಿ ಕುನ್ನಿಶಿಖ [illegible] ಚಿತ್ರಮಂ ಬರೆದು ಮುಂದೆ॥ [illegible] ಬರೆಬರೆದ ಚಿತ್ರ [illegible]

ನ್ನಕಳೆಯೆ ತಂಬುಲ [illegible] ಮೊಗ್ಗುವಾ ಯುಚ ಮುರುವೆ। [illegible] ಕೆಂಬಕ ದ ದೆ ಡಿಮ ಧಳೆಯ ಕೊಂಬು ನಾನಾ [illegible] ವಾದ್ಯ ವಾ॥ ನೆರವಿಯೊಳು ನತ್ತಿ [illegible] ವ ಪಾತ್ರ ಪಾಗಳುವ [illegible]

ಸಂದಣಿಯ ಬಿಡಿ ಬಿ ಸು ವ ವೆತ್ರ ದಾರಕರ ನಲ್ಲರಂ ವೆ [illegible] ರ ಯೆ ಮೊ ರ ಲ ತ್ತ ಮುಸ್ತು ಕಂ ಬರುತಿರ್ದುದೆನೆ [illegible] ಬಿನಗ॥ ೨॥ ಬುತ್ತಿದವು ತಾಕಿಗ [illegible] ಬತೆಂದ ರಚೆ [illegible] ದೆಯ। ಮೊತ್ತ ಗಳನಡು ವೆಸಿವ [illegible] ಂಸಂದಣಿಗಳ ಮ

ನೆ [illegible] ತ್ತ ಶಿಖ ಬವ ಪ ದಾತಿಗಳ [illegible] ವಪ್ರುಹಯ। ಚಯದಿ ಬಳ್ಳಿ ಬರುವಾ॥ ಮತ್ತ ಹಸ್ತಿಗಳಿಂ ಮೆಬ ಹ ಕಾವ್ಯ ರತ್ನಮಂ। ಚಿತ್ರ ಗಂಗೆಯ [illegible] ಘವನನು [illegible] ಪಾಡುತ್ತೆ। ಮುತ್ತಿನಾರತಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಕಾರತಿಯ

ಗಳು ಮೋಹಾಂತರೆಂಬಂದೆ ದಿ॥ ೮॥ ಅಗಣ್ಯವನ ದರ್ಶನ [illegible] ಲಪದದೊಳಿ। ಮೆಟ್ಟ ನಾರಿ ಯರ ಕಡೆಗ ನಟ್ಟಿ [illegible] ಗಮಿಂಚುಮಿನುಗ। ಸಾಗಿಧ್ವನಿ ಗೂಡು ವವಾದ್ಯ ಗಳೆಮೊಳಗಾನೆ ಮೆಕೆವಿಡಿದಮು ಪಾಪ್ಯಂಜಾಳಿಗಳ॥ [illegible]

ವೃಕ್ಕೆಯೊಗಿಮಳೆಗಾಲ ಪಂತಿ [illegible] ವಾಗಿಕಾವ್ಯ

ಬಳಿ ಬಿ ಚಿತ್ತ ಸಾ। ಸುರಮಿ [illegible] ಗಳ ನದರ್ಶ

ಬಂ। ಮೊರವ ಪ್ರ ರಧನೆಯ ರುಯು ಕೈಲ ದ

ಸುತಮಾಗೆ ಕಂತುಮ ಧ್ವನ ಕಿಂಸರ [illegible] ಶ್ವರಗೆವ

[illegible] ರಾಂ ಕವ [illegible] ಶ್ರೀ ಕಿರನಂ [illegible] ಮುಂ

ಂಮೆಕೆದು ಬರೂ ಬಿಡಿ ಬಿದಿ ಯೊಳು। ರಾಗ ಮಂಬು ಧ ಜನ ಕೆಬಿ ಬಿಸು। ತತಿ [illegible] ದುದು ಸಂ [illegible]

ಂತ ಶಿಷ್ಟ ದೊಳು ನೊಳ್ ಪಾಲ್। ನೆರನೆರದು ಶಶಿವರ್ಧನ ದಂತಿ ಕುಂ [illegible] ನ ದಳಿತ ತಕಂಬು [illegible]

ವಿಧಿ ಯೆ ಗಳು। ಮಿರು ಗುತಿ ಪ ಮ ನಾಲಿ ಮಾಡಗಳ ನೆರಿ ತರು ನಾಲಿಯ ಕುನೋಡು ತಿರ್ದ್ದ ಕುನಲವಿ

ಂದಿ ಸುತಿ। ಮುಂದೆ [illegible] ಜಂಬು ನಾಥನ ಪ್ಪುದವ ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾ ತಿಗೆರಪ್ಪ ತಿ

ತಳ ದ್ಧುವೊತಂಗವಿಶ್ಯೋ ಶಿಗೆರಗಿ ಪ್ರಮು ದವನಾಂತನಾ॥ ೧೧॥ ಬಂದ ಮಾರ [illegible] ವಿ

ಮ ವನೆನೊಳಿ ಸಾ॥ ೧೧॥ ಸುರವಧೂ [illegible] ರತ್ನತ [illegible]

ದಾ॥ ಕರಿ [illegible] ಗಮನೆಯರು ಕಂಜದ [illegible] ನೇತ್ರೆಯರು [illegible]

ನಿಂ॥ ೧೦॥ ೧ ಬಂತು ನಾನಾ ಮಹಿಮ [illegible] ವರಿ ಮೆರಂಬ

॥ ಸಂತಸ ದಿ [illegible] ಮನಾಥಗೆ ನಮಿಪ [illegible] ವನು। ಮ

ಕಾ ಪಾಷ್ಪಂಗೆ ನಮಿ [illegible] ಗನ ಂದ ದಿಂ ದೇವಲಗಂ [illegible]

ನಾ [illegible] ಕಳಿ ರ್ದ ವ। ಶ್ರಿಂದ ಬಂದಂ ಶ್ರೀವ ಕುಲ ತಿಲ ಕ ಪರ ಸವ। ಯ ಪಾದಿಗ ಬಾಡ ನ ನೆನಿ ಸು ವಾ॥ ಯುಂದು ದನ ಟದಕ್ಷಿಣ ನಾರಂಬ ನಷ್ಟ ಕವಿ। [illegible] ಂದ ಕುಲ [illegible] ಶ್ರೀವ ರಿತ್ತ ಗನಾ [illegible] ಕಾರುಂ [illegible]

[illegible] ಕವಳಂ [illegible] ರಕ [illegible] ಚರ ನಾ ವೆಡೆಗೆ॥ [illegible]॥ ಕಂಡವಗೆ ವಿಸ್ಮಯಕ್ಕೆ ಭಯ [illegible] ಯುಂದೊಳಿದು। ಕೆಂ [illegible] ದಾ ದಿರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಕ್ಷರಮು ದವನಾಂತುಮಿಗೆ। ಬಂದ [illegible] ರಗ [illegible]

[illegible] ವರವ। ಶಿವ ಭಕ್ತ [illegible] ರು ಗಣಾ॥ ತಂದ ಕೈಬ ಸವ ಪ್ರಮು। ಖಗನಾದ ಮಹಿಮೆ [illegible] ಯು [illegible] ಂಡ ತೆ [illegible] ತರೆ ಪಾಂನ ವಿರಿಯಾ ನಾದೊ॥ ಕೆಂ [illegible] ಯು ಮುಂದಿ [illegible] ನಾನು [illegible]

[illegible] ರು ದ ದಿಂ॥ ೧೨॥ ಮಡಗೆ ನೊಡದೆ [illegible] ಂ ನೋಡದನೆ ಮಾತನಾ ದ ದಿರ। ಲಡಿ ಕೆರಗದೆ [illegible] ನಿಂಮಿಂದ ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಜಸು। ವದೆಲು ದಿ ಜಗ ದಳಗೆ ಯೆಂದಾನು ತರೆಸು ಂ [illegible]

೧೨

೧ ಥಕ ಥಾಕ ಥನಕೃತ ಬೆರಾಜಕಥೆ ಸೊಡೆಂ। ಬಡಬಿಂ ಮಮನ ಬಿಳ್ಳಿಗೆಕೆತಬಪ್ಪೆ ಶುಜನ। ಕಿಡಿಗಣ ಯ್ಯುಕ್ಕೆಳ್ಳದೊಡವರುನಿಣ ಮನಕ್ಕೆ ಮುದವನಿತ್ತಪರಿಂದನ॥೧೪॥ನೊಂದು ಹರಿಹರನನುಡಿಗೆಳ್ಳಿ ರಾಘವ ಮನದಿ॥

೨ ಸುಂದಿರಾಜ್ಯವ ಟಸಾಳಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತದಿನ ರಕತ್ತೆ। ಸಂದವರಕ ಥೆಯೆಸ್ಸತ್ತ ಚಾಗಿಸತಿಯೆಸು ತ ರಂಠಾ ಜ್ಯವಂತಂನು ರವಂ॥ ಕುಂದದಿಶನನು ಸೊಳಿಸಿದವನ ಕಥೆಯನೆ। ನೆಂದು ಚರವಿ ರಿಗುರುವಲ್ಲ

೩ ವಾಣಿಶಿಲ್ಪರ। ದಿಂದಾ ಐತೊರುವೆನುಚಾರ್ರೆ ಬಿಗಳ್ಕಥೆಯನೆಕೆಬಿಳ್ಳಿ ರಯಂದನ॥೧೫॥ ತರಳನಿ ನಶಿಯೆ ಶಿವನೊಳಿದಾಗಕ್ಕೆ ವಾಲ್ಯ। ದಿರವಿ ಣೆಮನವಿಂಪ್ಪದಿರಲವರ ಶಾಗಳ್ ಬಿವೆ। ನರಪತಿ ಪರಿಕ್ಷ್ಯೆ

೪ ೦ ದ್ರಶಂಗುವನೊಳಿಸ ಪಾಪಿಕೊಳ್ಗಪ್ಪುತದ್ರಾಜ್ಯದಾ॥ ಶಿರಿಯಂಪಡೆದನವಂ ಖತ್ತರಾಳ್ಗಳ್ಳೆನಲು। ಗುರುವೆಕಿರಿಯರು ಹುರಿಶ್ಶಂ ಡ ಗಂದ ವರೆನಲು। ತ ರಹರಿಸದಿಡೆಪಾ ಹುಗೆಂತೊಳು ರಾಘ

೫ ವನಮುಂಬಳ್ಳ ಚಿಧರಿಸುರು ನ್ಯಲ॥೧೬॥ಶ ರ ನಾನಿಂದಾವರನಮೊಗನೊಡಲಾಗದಿಂದಿರ ದಿದುಕರನಾತತಿಕಲಂಕಿ ಮರುಗುತ್ತ ಹಾ। ಸುರತು ೦ಗವ ಭ್ರಾನಥಿಮ ಪ್ಪದಳ್ಳಿಸೂ॥ ಲಸಿವಾ ಖ ನನಾಗಿ ಕಿ

೬ ॥ ಪಾರವಾರವಿರಗ ಪಾತ್ರ। ಶಿವ ದನಿಂದೆಗೆ ಳಿನಿ। ಪಾರಣಾಂಗಳ್ಳಿವೆನೆನು ತ್ತುಜ್ಜನಿಸಿ ಶ್ಶಿ। ಸಿಂಬುರುನಿನದವಾಗಸಬಿಗಳಾಗೆಕ ಜ್ಜಮದೆನೆ ಗ್ರಾವಿ ಸಿ। ವೆನೆ ಸುತ್ತಿರ್ಪನ॥೧೭॥

೭ ನಿಂದೆಯಂಸ್ಸಿ ರಿಸಿದಿಪರಿ ಹರಂಪಾಧನಿ। ಶಿಂ ದಬಿರದೆ ಗುರುವಾ ಸ್ಸಿಗೆಚ್ಚುಪಿಐನು ಬಿದ ತಪ್ಪಾಂದುಸ ಕೃತ ಹಾಸುನಾದೊಳುವಿರಡಿತನ ೦ನೊಡು ತಿಳಿಸಾವಗ॥ ನಿಂದಿರಲ್ಲಾರದೆನು ತಂಶಿವಕಥಾ

೮ ಶ್ರುತ ನಾ। ಮು ಂದಗರವಾದುದೆನುತ್ತಂತ ಲವ ತವಗೆಶರನಾ। ಮ್ರಂ ದಂಜ್ಞಿರಿದುರಾಘವನಮೂರ್ಖ್ಯೆತೆಗೆ ಮನಂನೊಂದುವಾರು ಗಂತೆಂ ದರ॥೧೮॥ ಕಡು। ಕೂಪುವಿದ್ಯೆ ಯಪ್ಪನಸಿರಾಕ್ಷವತೆ

೯ ಪಿಸು। ಹಾಡವಿ ಯೊಡೆತನ ಪರವ ಸಾ ಶಿಗ್ರ ಸ್ವ ವೆ। ನ। ಬಿಡಿಯುವರಾಳ್ವಾಂದು ದೊರಕೊಳ್ಗುರುವಿನಾ ಕ್ಷಿ। ಗೊಳಗಾಗಫಲವಿವನೊಳಿಹ॥ ಸುಡಿಯದಿಪನೆಗುರುವದಿಕ್ಕ ರಿಸಿ ಪಾಪದಿಂ ಕೆಡಮಿಕ

೧೦ ೦ಢಂಬಿಲ್ಲ ಗಂಶಂಬಾ। ನಿಪ್ಪುತಿಯ। ನೊ ಡರಿಚಿದರಿಂತು ಕೆಳ್ಳರನ್ನೆಕರಾಳ್ಗರೆನು। ತೆ। ನುಡಿದರವ ರೂಪೆಂತೆನೆ॥೧೯॥ ಮತ್ತುದಪ್ಪನಸ್ತುತಿಗೆ ಬಂದವಾನಾಂತು ಮೂಗು। ಮೊಗಶಾಂತು ಹರಿಂಯನ್ನು ಬಿಡ್ತಿತ್ತು ೦ಸಿ

೧೧ ೦ದ್ರಮ ಜ। ಕೆತ್ತಿತ್ತು ಖಬರಸನೆ ದಿದವಡೆ ಮದು ಪತ್ತಿ ಯವೈರ ಸ್ವಮುನಿನಿಕರಲ॥ ಕಜ್ಜನಾಕಹೊಳ್ಗಾಯ್ತು। ರವಿರಥ ನಲು ದಿರಿದಮ। ಸುಜ್ಜಿತ್ತುದಕ್ಷನ ಶಿರಂ ಬಿರಪ್ಪ ಪ್ರನಿಂದಿತ್ತು ಗಿ ಡಿಯನೋಯಿದ್ವಿತ್ತ ರಾಗಿ

೧೨ ನಿಂದೆ ಯ೦ರಾಘ ವಂಗಾಯ್ತು ಕೆಡ॥೨೦॥ ಬಾದರಾಯಣನಾಸು ಜ ತ್ತಪ್ರಳನ ಪುರಾಯ್ತುದೂ। ವಾ ದ ಡಿನಿಥಿಮ ದ್ವ ಮ ಶಿರಂಕ ಡವ ಡೆದುದು ಗಿರಿ। ಜಾಧವನನಿಂದೆಯಂ ಶಿವಸೂತ್ರನಿಂದೆಯುಂ ಸಮಗ ಸತ್ತ ಸತಿ

೧೩ ಗೆ। ಮೊದೆವಿತನುಪಳಕ್ಕೆ ದಪ ದಪ್ಷ ಯಾಗದಲಿ। ಪೊದಸ ದರಿಂಮುಂನೆ ಕೆಳಗರದೆನಂಡಿ। ಮೊದಲಿಸ ಶಾಪವಂ ಕೊಟ್ಟಂ ದಧಿಚಿ। ಮುಖಮಂಸಾ ರ್ದಸಿ ಕಲಸ್ಸಿಗೆ॥೨೧॥ ಬನದದಿಂದಿತ್ತರಂ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮೂಗಿ ನೊ

ಭೂ। ಮಿಸುಗ ತಪ್ಪ ಮಣಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮುತ್ತ ವಿಭ್ರಮಿತದಂತನಕ್ಕಮರುದುಂ ಮಾಡಿ ತೊಗಲು ಡಿಗೆಯಲು ಮಾಲೆಯ ಲರು ನಾವಿದೊಡಿಗೆ ಮೈ ಯಿಸ್ತೂ॥ ಮನಸಿಜನ ಬಾಡಿ ಯಾವಿಶ್ರುತಿ ಶಿ[illegible]ಯಂ ತೋಡ[illegible]

ದಿರದ್ದಾಸ್ಥವಂ ಗೆಂದ್ದು ತಿಕೆ। ವಸಜನಾನಂ ಕ್ಕಿವಳ। ದಿಂ ದೆಶಿರವ ಶಿದು ಕೊಂಡನೆಂದಮ ದಿಗವ ಟಾ॥ ೨೨॥ ದಿಲಕಂ ಠನವ ಕೈದು ವಿ ಲ್ಷ್ಮಿ ಲಕ್ಷಂ ಟಸವಿಂದು। ಕಾಪ್ಯಗೆದವನ ಕೊಂದನಾಗಿ ಶಕ್ತ ಯ[illegible]

ಂದಮೋಕ್ಷಗೆನಸ್ಯತಂಪಾಸ್ಯ ಬಿಂ ಟತಿಸಿ ವಿಕ್ರ ಶ್ರುಪನಾ॥ ಬಿಳ್ಳಲಿ ದಂ ಕೆಚಿ ದೇವಯ್ಯ ದೇವಯ್ಯ ಕೇಶವನ ಕಾಲಿಲಾಗಿದ ದುಗಂಗಿ ರೆಯುಂದವನ ನಾಲಿಗೆಯ। ಬಗ್ಗಿತಿಗೊಳಿದಬ। ಸುನ। ತೆಲುಗ ರಿಜಾಲಂವ[illegible]

ಚಾಯ ಗೆಸುಸುರ ತಿತಾ ರೂ।ಕ್ಷಿ॥ ಕ್ರಮು ಧನವೆಶ್ರವತಾಳ್ವಿ ಬರಹದಾಶ ಲಯಸು ಲತನ। ಮಡದಿ ಕಾಲ್ಪಾಗ್ರಿಯತ್ತ ತೊಗನೂದಿ ನಿಂದಿ ಪಲು। ಕದಿದು ಬಸ ಬಿಳಿರವ ಕಲಿಕಂ ಪ್ರಾಭ್ರ ಮೂಪಾಲದು ತ್ರಿಲೆಪ್ಪ[illegible]

ಕ್ಷಿಪ್ರಲಸೂ॥ ಮಡಿಯನು ಚಿತವ್ರಾಜನಾವ ಸ್ವರ ದಾಟು ಕೆಶಿ। ಮಡುವಾಡನವನ ತಪ್ಪುಣದೊಳಗಿ ಯಮರಾಜ। ಬುಡು ಟಿಹೂಡನ ನಿಂ ದಿಬರ ದಿಂತ ಕನಕಿ। ಶಕಿನ್ನ ವಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ದ[illegible]ಸ॥ ೨೪॥ ಯಿಂ ತೆಶಿವ

ಕ್ಷಣ ರುಂ ತಿವನಿಂದೆಯಂ ಕೊಡಂತನುವ

ಶಕರನಾಥಿಯ। ಬಿಂತೆಗಲ್ಪಗಿಷಾ ದುಮಲ್ಲಗ್ಯ

ಚೆಂದು ಮಾ।ವರರವಿರೂ ಪಾತಕ್ರ ನಿಂ ಟಲ್ಲವ ಟ

ರಧಮ್ಮ ಗರುಪಲಾಂ ಠನಸಕ್ತವತ್ತುಲನೆ। ಶ್ರುರ

ಬರತೆರನಾರಿಯ ಜಮಾನ ಜಿವನ ಪ್ರಾ।ಯ ಭನ

ಕನೈವ ಕಲ್ಲಿಂದಕೆ ವಿಗಳ ಮುಖ। ತಂತಶ್ರವೃರುಕ ಕೆನಿಶಾವ ಮಂ ಕೊಡುವರಾದ್ವಿ ಬರ

ಕೈರಾಷ್ಟ್ರ ವನಧಿಕ। ಚಿಂತೆಯ ಬರಾತ್ರೆಯರವಿಂದ ದಾಳ್ವಗಲಶಿಯಂ ತೆಮುಖಕಂ

ರೆಪ್ಪೆವೆನೆಂದು। ಭರದಿನಿಶ್ವ ಸುತಂ ಬಂದು ಪಂಪಾರಮನಾದುವಿತಗಜ ಮೃಗರಾಜ

ನಾಸುರಧಿನನತ ಕಲ್ಪುಪಾಲ ದಪ ತಿವನೆಶರ ನಾಗುಂ ಮೆನು ತೆರಗಿದಾ॥ ೨೬॥ ಮದ್ದತಮ

ಂಜಯಗಾತ್ರ ಶತ ಪತ್ರ ನೇತ್ರ ಪೂಜಿತ ಪಾದಪಂಕೆಜನೆ॥ ಶುದ್ದಸ್ಪುಟಿಕವರ್ಣ ಗಾವಿಶದಿಜ್ಜ

ಯಂ ತೋಡಿತವರು॥ ತೆಂಲತಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಪ್ರಣ[illegible]

ದಿಕುಂದಿ॥ ೨೫॥ ಬಿದುರೆಂಗೆ ಸಾನಿ[illegible]

ನೆ॥ ಕರುನಾಗಿಗ ಕೆವಶಂ ಕರಕ್ರಾಂ ತತ್ರಿ ಕ[illegible]

ನಾಚರಿತದ್ರಾಕ್ಷಲಾಪ ನತುವಿನ। ಕ್ರ[illegible]

ರಸಿದ್ಧರಾಂತಕ ಪ್ರಸ್ತ್ರ ಶ್ರಿ ಲಕ್ಷಕ ಕೊಡೆ [illegible]

ರುದವಿ ಶ್ರುಕಕ್ಷ ನಿಪಾ ಬಿನಟಿಂ ಪಾಡು ರಾಭ್ರಿಶ। ಸಲಹಿಸ್ಸತಿದ್ದ ನಿಹ॥ ೨೭॥ ವಿಲಲಾಪಿತ ಶ್ರಾಗಸುಮನಶರ ರ್ಭಾಸತೊ ದಗರಿತಾಂ ಗೊ ಭಿಕ್ಷಾವಲ್ಲ ನಾಸಂ ತಜತಿ। ಪ್ರಾ ಕೃತಿಂಕ[illegible]

ರಶಾ ಪನಮಿತದ ದಪ್ರಿಂ ಶಕ್ಷೆನಿ। ನಿಲಕಂಠಾ ಬ್ಬಿ ಖವಿದು ಶಕ್ಷನಾದೆಂದು। ಮಶಾಲಿ ತ್ರಿಶಗಿಲ ವಿಸವ ದೂರವಿವ ಧಿತ್ರಿಪುರಹರ। ಕಾಲವಿಧ್ವಸಜ ಬಿರ ಸ್ತುಲಾಂಕನ್ನ ತ್ರಿನಿರೂಪಾಸ್ಸ ರಶ್ರಿ [illegible]

[illegible] ಶಿವರನಾಮೆನ। ತೋರಲು ತಿರ್ಥ ಸದ್ಯೋವನಿ। ಕರು ಧಿ ಸಾಚಿಬ್ರ ಮೊಗಂ ಗಾದಿ ವಿಲಾಕಿಶಿಮನಗನೆ ಬಂದ। ಪವಿಯನೆನುತಕೆಸ್ಟಿತ್ತವ ಸ್ತುಲ ಪ್ರಕಟಿಂತೆಶ್ರ ರನೆನುವಾ॥ ಬಿ೧ ದು ಬಿಸು[illegible]

ಕಥಿಕಿಂತೆ। ನಿರಿಪಾದಂ ಬಂದು ಶಿದ। ವಿ ತಿಮ ಸಿಖಿ ಶಿಪಿರರಬಸ್ಪನೆನಿನೆಗತಿ। ತರನವರಾಧ ವಂಸ್ಯ ಶಿಖಿ ಸಲ ಪಿನ ತ್ರೈಹಾರಲಿ ಕರಕರದತ್ತ ನಾ ೨೮॥ ಯಿಂತು ಪಲತೆ ರದಿಂ ಪಲು ಬಿ ಮ [illegible]

೧ ದಂತಕಾಂತಕನಿರೆಶ್ರೀ ಶಿರವೆಕಂದು ಕೊರ। ಬಂದವರಿದು ಕೋಪ್ತ ದುಜ್ಜನಿಬಿಷ್ಟ ಪಾನಿತಿನುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಾತ್ರಿವಾ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತನೀ ಶ್ರೀಪತಿವಾಪರಂ ಕಾಯುವರಂ ತಪ್ಪದನ ಗುರುವಿ ನಿಂದೆ ಗೆಂಬರಿವಾತ್ಮ। ಮಂತ್ರಿ ಮಿದುವುತ್ತಿ
೨ ತತ್ವರುನಾಮಂತ್ರವುವರಿ। ಪಿಡಿಯಪಾನೆಂದುಸಿದು ... ಪಿದರು॥೩೦॥ ಗುರುವಿ ... ನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಿತೆಂನ ತತ್ತ್ವೆಯನ್ನು ಕಾಯುವ ... ಸುವೆನೆಂಬನ ನಯ ಸೂರು ... ಪ್ರಥಂದನಿದಾರಿಚ ... ತೆಹರಿ ಹರೆರ
೩ ವರೆಕ್ಕವುಂಕೆಗ ಡುವಾಗಲು॥ ಮರುತತರನಾಗಿ ದಿಯಿಪ್ತಿರಿ ದಂತೆರಿ ಪಬದಾಗ ... ಪರಮತಿವ ... ವಚನ ... ಪರಕುಲಕ್ಕಿರಿಯ ... ಲಮಂ ಕತ್ತಿಂದು ಬಯಲು ... ದಂತು ...
೪ ದಾ॥ ೩೧॥ ಯಂದದಸುಡಿಗಛಿರಿದಲಿದುರಾಟ್ಟವಾಸತ್ಯ। ವೆಂದುನಿಶ್ಚ। ಶ್ರೀ ... ಸಂದಪ್ಪನಿ ಬರುತ್ತಿ ... ರಾಘವ ... ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ... ತಿಯನ ... ಮುಂದಿ ...
೫ ನಿತ ವಿ ಶ್ರೀಪುಲದಿಂದಿದ್ದ ತ್ರಿಪುತ್ತರ ಬವನಿ ಕಕ್ಕೆಗಿಪ್ಪಿ ಸೋಯಿ ... ಸುತೆ। ಯೊ ... ತ ... ನು ಬರುತ್ತ ... ರನಾಗು ...॥೩೨॥ ಯನ್ನ ... ಗುರುವಿಮರು
೬ ರುವಿ। ಸ್ವದುರುವಿ ... ಘುರುವೆವರ। ಗು
ರುವೆಪರತರಗುರುವಿತರನತ್ರನ ದಿಂದಾನು ಮಾದಿದವರಾದ ಕೊಡಿಗಲ್ಲ ... ಮಿಸು
... ಮಿಸೂ॥ ಕರುನಾಗಿ ... ಸುಪಾರಿಸೂ ...
೭ ವಮುಂ। ದಕಿದುದಥಮನ ಗಾವಿಲನಪಾವಕ
ನಬಾಲ್ಯದಿರವಾದ ಮೂ ... ನನಸು ... ನ ... ಗೆಯ
ಸೋ॥೩೩॥ ... ಪರಶಿ ...
೮ ಖರನೆ। ಶ್ರೀಪಾವನರೂಪಕರುನಾನಿಗಲ್ತ ಶ್ರೀ
ದ್ದಿಪ। ಶ್ರೀ ... ಜನನಾಶ್ರಿತ ... ದುನಾಕಿಶಿ ... ಗುರುರಾಚ ...
... ಶ್ರೀ ... ಜಗದಾ ... ಸ್ವರೂ ...
೯ ರ। ಶ್ರೀಪಾವಿದುಶಿವಾವರನಾವರಜನಿಗಲ್ತ ಕ
ರ। ಶ್ರೀ ... ಶಿವಪರದೇವ ಶ್ರೀ ... ಶಿವಶರಣಜಿವಾ॥೩೪॥ ಗುರುವಿ
... ಗರವೆ ... ರಾಜ ... ಗುರುವಿ ...
೧೦ ... ಮೂಸ್ವ ... ಮಾಗ ... ಗುರು
... ನವಿರಾಗ್ಯದಾಗರವಿಷ ... ಮಂ ... ಗುರುವಿ ... ಗುರುವಿ ...
... ಗುರುವಿ ... ಗುರುವಿ ...
೧೧ ... ಮೊಪ್ಪ ... ಪರನೆ। ಗುರುವಿ ... ದ್ದುರುವಿ ... ಹರಿ ... ಗುರುವಿ। ... ಗುರುವಿ॥೩೫॥ ... ಯುದೆಸೆ ... ಶಿಯೆ ... ಯಗ
೧೨ ... ಮಂ ... ದಿಂ ... ಕೊಯ ... ಮಾಸ ... ಗುರು ...
೧೩ ... ಶ್ರೀ ... ಸೋ॥೩೬॥ ... ಶರ ... ಬರು ...
೧೪ ... ಮ ... ದ ... ಕರ ... ಸೆ [illegible]

೧ ಕ್ಕನಪ್ಪವಳಿಕಂನಾಕೆಂಬಿಳಿದು ಸ್ಥಿರಕೆನೆಬಿಡಿವೆಳಿ ಬಂದುದೆಶ್ಶಾಂತಿನಿ [illegible] ಸುತ್ತರ ಕಾರಂನಿಂದಾಳಿದ ಪಾಲಿಯೊನೆಯ ದ್ವಬದೂ॥ ನರನಾದೊಳ್ ಶಿವ ದನಾಂ ಪಾಟಿಯಾಂದ್ರುರುಳ್ ನಾಂ ಮರು [illegible]

೨ ಕಂಕರು ನಾಲಮಕ್ಕಾ ನವೆಂಬಿಂತು ಗುನಾದು ಸ್ತು ನಾಗಳ್ ಮಿ [illegible] ವಿಡ ವಿಪಾಲಿಸೂ॥ ೩೯॥ ಉಲವಿಧ ಮದ ದಿಸಾಕ್ಕಿನೆರದು ಘುರ್ಗ ದಗರು ಬಲ್ಲವ ಸನಲ್ಪ ದಿಸು ದೆಂದು ಶಿವದೂಷಣ ವ ಪಾಲಿಬಿದ ಬಲ್ಲ ಉತ್ತ ಪಾ

೩ ಗುಣ ದೆಂಮ್ಮೆ ಡಿಯೊಳ್ ರತ ಕ್ಕ ನಲ್ಲ ವಿನಲು॥ ಯಲ್ಲತ ರದಿಂಬಿಂನವಿಳಿದೆನಾಂದೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ವಲ್ಲದಿಂ ನ್ನೋ ಎಂದುಗತಿ ಕಿಲ್ಲಕಿರುಗುಣಾಬಿ ವಡ ವಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳುದಕೆ ಯಪ್ಪುನಾತೆಯೆ ಯೆನುತ್ತ ಡ ಬಿಡೆ ಮಗನನೊ

೪ ದಿ॥ ೩೯॥ ಚರಣಂ ಕಲಂ ಕೆ ಕಂಗಳಾಕ್ಷ್ರಿ ಬುಳಿಮ ತಿರಿಬಿಳಿಯ ಕರುನಾ ಪ್ರಮಥರ ದ ಕಡೆಗಾದಿ ಯಂಬಂತೆ ತರ ಪರಶಿಸದಾ ಕ್ಷ ನಾದೊಳ್ ದ್ದು ಬಿಗಿಬಿಯಪ್ಪಿತ ಪಾದದ ಮುತ್ತೆ ಮೊಗ ನ್ನೊ ದಮುತೆ॥ ಹರ

೫ ಪುರನರಸು ಕಿಯದೆಬಿಯುಂದ ಲಿಂತಪ್ಪ ಪರಶಿವ ಚಂಬಿಪ್ಪೆ ಪ್ಪ ಪದೊಳ್ ಗಾದೊಡಿಂನು ಶಂ ಕರನ ತತ್ರಮತ ರಮುರಾ ತನರನಲ್ಲ ದಿತರರ ತುಳಿ ಸ ಬಿಡೆಂದವನ॥ ೪೦॥ ಒಕ್ಕಂ ಗುರು ವರಗುರೂತ್ತಮ ಗುರು ಪ್ರವರ

೬ ಗುರು ಪರಾ ಪ್ರರಗ ರು ಶ್ರು ಖ್ಯಾವ ಯಗ

ಪ್ರಮ ವಿಗುರುನಾಥ ಗುರುರಾಯ ಯೆನುತೆ ಸಿರಿಗಳಿಗಿದು ಕೊರಲ ತುತಿಗೆಯ್ಯಲು

ದುರ್ಭಾಗ ಪಲ್ಲಳ॥ ಪ್ರುಳಿಬಿದಲುನು ಥೆಯ ಬಿಡಿ

೭ ಶಾಸಿವನಾಂ ತ ಸುರತರು ವಿನಂಶು ರಮಿವಂ

ಬಂತೆ ರಾಷ್ಟವ ನಪಾರು ಪಾಚಿ ಮಿಗೆ ಮಿಳಿದ ಪಂ ಶಿವ ವಮವಾ ಬಂನಾಬಿಸಿ ಬಲ್ಲಕವಿ ಯ

ವನೊ॥ ೪೧॥ ಬಂದು ಶಿವ ಖಕ್ಕರತಿ ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಳ್ಳು

೮ ಗುರು ಬಿಂದದಿ ಕವಿತ್ತೆಂಬ ಶ್ರುತಿ ತತ್ವಮೆ

ಂಮನಲು ವಿಂದಹರಿಹರ ದೇವನಂಪಾಗಳು ತಿರೆರಾ ಪುವಂನಮಿಬಿದಿ ಕ್ಕಶಿಸಿಯ॥

ಬಂದ ಪಾಪಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಿಲ್ಲ ಮಿದ ಕ್ಕಾಂ

೯ ದುಗತಿ ವೆಳುಸಲವಿ ನ್ನಿ ಮಗನೆ ಶಿವ ಶಿರ

ನಾ ಲಪಂಥ ಮಹಿಮೆಗಳ್ಪ ದಶಿಂದೆಶ್ಶಿ ಪಕ್ಕೆ ನುತ್ತೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದವನ॥ ೪೨॥ ಬಂದಿ

ತಾರಾ ದ್ವಗುರುವಾದ ದಿಂ ಲ ಮದರಿ

೧೦ ಂಡ ನಂಗೆದಯ್ಯತವೆ ಬೂವ ಪ್ರಮೊಳಾದ

ಖಂಡಕ ಶಿಶಿಖರನನಿಂ ದೆಗಿ ಕರ ಲವಿ ಲನಾದ ಬಾಳ ನ ಪನಾ॥ ಖಂಡಿಬಿದದೊಷ ಕ್ಕೆ ಪದ್ಮಗ ನಾಮವನ ಖಂಡ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ರ

೧೧ ಬಿಯುಳಿದವದ ನುಸುದ್ದ ಸೆ ಪ್ಪಗಿ ಕೊಂ ಡಾಡುವಗೆ ಪ ಶಿವಗೆ ಸ್ತುರು ಕರಮಾದಿಯ್ಯ ಕೀಲ ಶರ ನಾರಚರಿತವಾ॥ ೪೩॥ ಆಚಾಯ್ಯ್ರ್ಯರೆ ಗವನಾ ಬದೆ ಶ್ರಮರು ಗುಸಿ ದ್ವಾಚಾಂಯ್ರ ರಾಮಿದೆ

೧೨ ವಾಚಾಯ್ಯ್ರ ವಿರಪ ದಿಂ ಡಿ ತಾಚಾಯ್ಯ್ರ ಚತುಕಮದ್ದ ದಿನಿಂ ದಪಂಚವಂನಾಗಿಸಿ ದನಂ ಜಿಶ್ರ ರಾ ಸ್ತಾಚಾಯ್ಯ್ರ ಪದಸ್ವರಬಿರು ಹಿಮ ದುಪಚಿ ಧಿಕ್ಕನಂ ಜಾಚಾರ್ಯ ರೆಬಿಲ ತವಪಗಂ

೧೩ ಬಿಯಪಾಳಿ ಕ್ಕರಶಿ ವಾಚಾಯ್ಯ್ರ ಸುತರಾ ಭುವಾಂಕ ಲ ಶತಿಯೊಳುನಾಲ್ಕು ಸಂದಿ ಧ್ರುವ ಚೆನಿಸ ಬಂಧಿ॥ ೪೪॥ ಅಂತು ಸಂದಿನಾ ಲ ಕ್ಕಂ ಪದನೂರೆಗಣ ಕ್ಕಂಮಂ ಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

೧೪ ॥ ಒಕ್ಕೆ॥ ಶ್ರೀ ಗುರು ಅಗ್ರಣಿ ವ ಪಲ್ಲವ॥ ಪರಮಶಿವ ಸ್ಥಾ ಶ ರುಗಳ ತುಳಸಿ ಕ್ಕೆ ತಿನೆಳಸು ಪರಮ ಮಯ ವಾರ್ಧಿ ವರ್ಧ ರೆಸ ಮೂರ್ಸ ಪಿಮ ಕರ ಹಾಡಿದ ಸುಸುದ್ದ ನಾರಾ

ಷ್ಟಿತೆನೆಗೆಶ್ವರ | ನಾಮಸುದಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗ ಕರೂ || ಪದ || ತಲೆ ಕಳ್ಳನ ಪದ || ಗುರುಡ ಪದನ ರಜು | ಕವರನ ತಪದ ನಸರಸಂಯುತ | ನುರು ಗದ್ದಕ ಮ ಕರಪದ | ತನು ತನು ಗಹನ ದಪನ | ಮರು ತಪ ವನ ಗರವ ಕಂದ ವನ ಮದ್ದ

ಶಿವ ... ತಪ ನಮು ತವ ಹನನಂಯನ || ವರದ ಕರಕ ಸಕನ ಗಣವನ ಶಿವನಯ ದಳನ | ಗುರುಸದಯ ತರಮ ಮಧುರ ಸುರಪ ಸುತ ವರ ದವರ | ತರತ್ರ ರದ ಗುರುಗಳ ಸ ತತನ ತಚಯ ಶುಕದ | ವ ...

ವ ಕಾ ಸ ಕುರೂ || ೧ || ಆದಿಯಲಿ ಶಿವನು ತ್ರಿಸಾದಗು ಪನೆ ಶಿವಮ | ತೊದಯೊದ್ದರನಾಕ್ಷೆಜ ನಿಜಪರವಾದಿಗಳ | ವಾದದಿಂ ಗೆದು ಶೂಲ ದೋಳು ಪಾಯ್ಲಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿ ನಾಮವಾಂತು || ಮಾದಿವನ ಪರಾವ ತಾರಕನ

ಯ್ಯುಗಳ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪೊಗೆದು ಷಟ್ಸ್ಥಲವನರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಥರ್ಗೆ ಬಾಧಿಸಿದ ಪರಮ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಸೆಜಂನ ಬ್ಯಸ ವಿಶ್ವಸಲ ಪಾ ... ೯ || ಸು ವಿಮೈಕವಿ ಡಿಧು ಕೆಳ್ಳಾರಾಧ್ಯ ಪಾಶಿವಗೆ | ಶಿವ ಶಿವಗೆ ನಿರೆ

ಕರಲಿಗ ನಿತು ಮಿಲ್ಲ ಪಾ | ಶಿವನಂಗ ಧಿವಿನ್ಮಕ್ತ ಭಕ್ತತ ಸ ಪಶಿವಂ ಶಿವ ಭಕ್ತಗಳಗೆ ಪೆಂರಗೆ || ಶಿವನಿಪ್ಪ ನಿಮತತ್ವ ವಿವಕೆಸಾ ಶ್ರೀಗುಸವೆ | ದಯ ಮನಾಗಮ ಂಗಳು ಸಕಲರಾಗ ಮೂಜ್ಜನವ ನೆಸ ಚ ಪೂಜ್ಯ ಗ

ಯ ... ಪಾಂಂ ... ಸಂಬಂಧ ಶಿವವಚನಮು ಂಡ ದುಕಾರನಾ ೦ || ೩ || ಶಿವಗೆ ನೆಲನಿರು ಮರುತಂಗ ಲಗನ ಖಿ ಶಿಶಿಯೊತ್ತ | ರವಿಂಪಂ ಬ ಪೆಂಯಂಗ ವಹ ಯನ್ನತ್ತ ಂಗೆ ಗುರು | ಶಿವವಿ

ಮಾಚವಲಿಂಗ ... ತರ ಭಾವಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿವ ವ ... ತ್ರಚಾ ಮೊದಕ || ತವೆಸು ಪ್ರಸಾದವ ಷ್ಟಾವರ ಣಾವಷ್ಟಾಂಗ | ವಿವರಿಂ ಪ್ರಪಂಚ ಮ ಂಪಿ ... ಸು ವನಾ ಶಿವಂ | ಶಿವನ ... ಪ್ರಪಂಚಾವ

ಮಾನವರ್ಪೆಂ ... ನ ಧಿ ಶರಮ ಪಿಶವಿಂ ದಾ || ೫ || ಯನಲಾದಂ ಗುರು ಪಿಂಯಷ್ಟಾವರ ಣಾಮವಿ ... ಮಿಸ | ಷ್ಟ ... ನವೆಂತು ಯು ... ನ ನಿತ್ಯವ ಳ ... ಮವ ಳಿಂದ | ಮನ ಡಿಳ್ಳವ ಡೆವರ್ ... ಶಿ ಸಮಸ್ತ ವ

ಶಿ ... ಯಂಬ ... ವನ ಸುದಿನ || ಅವ ಷ ಪಾಶಿ ... ರ ದೇವನಿಂತೆಂದ | ನಿ ಪ್ರಶ್ನೆ || ಯನು ವಾಯ್ಯುಮಗ ... ನೆಯೊಂದೊಂದನ ನಿವನಿಗ ಸಾವ | ದನಲ ಸುತಗಳವಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕಿ ನಗ ... ವಿ ಬಲ್ಲನಿತನಾ ೦

ಕೆ ... ಗುರುವೆನಲ್ ... ಸಂಸಾರಬಂಧನವಿ ಮೋಚನಂ | ಗುರುವೆನಲು ಪಾಶಿದ್ರ ಪ್ರಾಂಜನಂ ... ಗಪರ | ಗುರುವೆನಲು ಭಕ್ತಿ ಸು ಜ್ಞಾನ ... ರಾ ... ಸಂಬಧಿ ಶರನನು ಪಿ ಮತರ ೦ || ... ಸು ... ವೆ ನಲ್ಲ ... ಧಿ ಷಾತ್ರ

... ತ್ರಿ ... ಕಾರ ... ೦ | ... ವೆನಲು ಶಿಷ್ಯ ... ವ ಪಾಶವಿಚ್ಛಿತ್ತಿದನಂ | ಗುರುವೆನಲು ... ನಿಪ ರಬಾ ... ಮ ಗುರು ಮಹಿಮೆಯಂ ... ಗ ... ಮಾ ... ವಿದಿ ... ದಾ || ೭ || ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಧ್ಯಾನ ಮೂಲ ತರವಾಗಿ ...

ಮು | ... ಪಾ ... ವಿಸ್ತರ ಜಾ ... ಮೂಲವಾಗಿ ... ಗ ಗುರುವಾಕ್ಯವೆ ಮಂತ್ರ ಮೂಲ ೧ ಗುರು ಬಿನ ... ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲ ವಿನಿಕು ... ೦ || ಗುರುಮಾತೆ ... ಗುರು ಬ ... ಗುರು ... ೦ | ... ೦

... ದ ಧಿಕ ... ವ ವಿ ... ೦ ... ಗುಪಾರನು ... ಗಾವ ನಳಿದು ... | ಗುರುವ ... ವಿಶ್ವ ... ವರೆಯ ... || ೭ || ಗ್ರಂಥ || ಧ್ಯಾನ ಮೂಲ ೧ ಗುರು ... ಮೂರ್ತಿ ... ಮೂಲಂ ಗುರು ... ೦ | ಮಂ

[illegible] ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಂ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಯೇನ ಚರಾಚರಂ । ತತ್ಪದಂ ದರ್ಶಿತಂ ಯೇನ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ ॥ ಗುರುಃ ಪಿತಾ ಗುರುರ್ಮಾತಾ । ಗುರುಶಿವನೆ ಬಾಂಧವಃ । ಗುರುರಾತ್ಮಾ [illegible] ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ ॥ ಪದ ॥ [illegible] ಯಿಂದಲಧಿಕನಾಗಲಿ [illegible]

[illegible] ನಾಗಲಿ [illegible] ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] ವಿಧನಾಗ । ಉರುಸತ್ವಲಾದ್ಯವನು ಮಾಗಲತಿನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಗುರುವಿಂ [illegible] ಯೊಳು ॥ ಧರೆಯೊಳು [illegible] ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮಗೆಯ್ಯದುರುವಂ [illegible]

[illegible] ದೊರೆ [illegible] ಯಾಸ್ತಾ [illegible] ಭಾಷ್ಯಕಾರರಿಂ [illegible] ಯಿದೆ [illegible] ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ [illegible] ॥ ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] ದಂಡವನು [illegible]

[illegible] ಗುರುಸನ್ನಿಧಾ ॥ ಪದ ॥ ಗುರುವಿನಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದಲಿ ಯುಷ್ಠಾ [illegible] ವರತೀರ್ಥ ಸಪ್ತಸಾಗರವಾಮಿಗಾಲಲಿ । ಯುರುತರ ಪ್ರಾಂತದಿ ಗಳು ವರ್ತಿ ಗಳಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಗ್ರಹನಿಕರವು ॥ [illegible]

ಶ್ರೀ [illegible] ಯತಿ । ಹರುಷದಿಂದನವರತ ಸ್ತುತಿ [illegible] ವ [illegible] ಯುಂತಿಕ್ಕು ಮೆಂದು [illegible] ಗುರು ಶಿವರ [illegible] ನೆ ತಿಳಿಯಾ ॥ [illegible] ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ನಾಗರಾಜಸ್ತು [illegible] ಮೋಕ್ಷ [illegible] ತದಗ್ರೇ [illegible] ತೇ ॥ ನಕ್ಷತ್ರ [illegible] ದಾನಿ । ಸುಪ್ತಿತಸ್ಥ [illegible] ॥ ಜಂಘಾಯಾಂ [illegible]

[illegible] ರೂಪಿಣಂ ॥ ಪದ ॥ ಶ್ರೀವನಾನೊಪ್ಪಗು [illegible] ಶುವಂ ಕಂಡುದಾಸಿನ । ಶ್ರಾವದಿಂದಿಪ್ಪ [illegible] ನೊಡೆಸಿ [illegible] ಪಿಸಲಾದಂ = [illegible] ಘೋರನರಕ [illegible]

[illegible] ॥ ಶ್ರೀವಿಮಲಗುರುವದಾರ ಮೊಸನಿತ್ತಿ [illegible] ನಾವಿಘುವನೆನುತ್ತಿರೆ [illegible] ವಂಶು ನಶ । ನಿವಿ [illegible] ನಂತ್ರ [illegible] ಗ್ರುಹವಶಾ [illegible] ನಿಶ್ಚಯಾ ॥ ೧೦ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ಯೊವಿಶ್ವತೆಗುರು ಶಿಷ್ಯ । ಉದಾ [illegible] ಮನಿಷಯಾ । ಸಪಾಪಾತ್ಮಮಹಾ [illegible] ನರಕೆಪರಿವರ್ತನೆ ॥ ದೂರತೊಡೆಗುರುಂ [illegible] ಉದಾಬನೆಮನ [illegible] ॥ ಶುನಿಯೊ [illegible]

[illegible] ತಂಗ [illegible] ಚಂಡಾ [illegible] ॥ ಪದ ॥ ಶಿವಲಿಂಗ [illegible] ಜಕರಂ ಮಾಡು । ಮಹಾಲು ಸುರು [illegible] ಗಮಂಸಾ [illegible] ಯುಂ । ತವಶದಿಂ ದಂಡವಂ ನತಿಗೆಯ್ಯು ಭುಮಿ [illegible]

[illegible] ॥ ಸ [illegible] ದಾನಂ ದದಿಂ ದಷ್ಟವಿಧ ದರ್ಚನೆಯು । ನವ [illegible] ವಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೂಷೆಗೆಯ್ದು ಶಿಷ್ಯವರಂಗೆ ಧರ [illegible] ಮಾಪುದು [illegible] ನಿದನೆ ತಿಳಿಯಾ ॥ ೧೧ ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ [illegible]

[illegible] ಮಂತ್ರೇ [illegible] ಸುರಾಃ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮ [illegible] ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾ [illegible] ॥ ಪದ ॥ ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿಗೆ ತನು ವಂಧನ [illegible] ಮಂ । ರಾಗದಿಂದಂ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ವಾಂಛಿತ್ಯ [illegible] ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆಯ್ದು ಶಿಷ್ಯನೆಮುತ್ತನು ॥ [illegible] ನಲವಿಂದಜೆಸಿ । ಶ್ರೀಗುರುವನು [illegible] ಮೋಕ್ಷವಂ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ಮುಸು [illegible] ಬ್ರಹ್ಮಪದವಾ [illegible] ಮೊಳಿಗಯ್ವ [illegible] ಹೊಂದಯ್ವ [illegible] ॥ [illegible]

ಗ ಡನಿಜೊಡೆತಪಿಸೆಂದು। ತನರ್ದನತ್ತತ್ತಾನ ಪ್ರತ್ರ ತ್ರಾತನಖರವಶಿಮ್ಮೊಧ್ಯಕೆಯು ಕಂಡೂ॥ ತಲೆಯುತಾನಶಿದುಕೊಳಲುಜ್ಜುನಿಸಲಾಗಸಿದ। ಬಲುಚರಂ ಪ್ರಮುತ್ತಿರವಪ್ತತ್ತಿನಿನಲಂತುಗೆಂಯು ಲುಬರದುವರಾದವರನವರಿ

ಗುಪಚರಿಳಿಗುರುಸವಿತ ಮುಂದಾದುಮುಕ [illegible] ಕೆ॥೨೧॥ ಗಮ್ಮಿಳಿಶಿವ [illegible] ಗೆಹದೊಳುಗುರುವನಿಜ್ಜುಕುಸು। ವ ಮನುರುಕವ್ಯಂತರಲ್ಲಾಗಿನಗೆರದತಲಾ। ಕಮನಡದ್ಮ [illegible] ರೆಂನಗಿರ್ದಗುರು

ಶ್ರೀರವನ್ನೊಡಿಮುಂದಿನೆಗಲುತರಾ॥ ಧಮ್ಮಿಳಿಕೊಳಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ। ಶಂಕರಣಂವೆಬೆಬಿಬಿ। ದುಷ್ಟವಿರಜಿ [illegible] ತನುಗಿತವಿವತ್ತಿನಿನಲಂತು। ಸಮ ಕಷ್ಟಜಿವಂಬಡೆದುತನುಸು ರುವಿನೆಡೆ [illegible] ಗುರುವ

ತಂದನಾ॥೨೨॥ ಶ್ರೀಸುನರುಡಿನೆಂನ್ನೊವ್ವ [illegible] ಗುರುಗೆ। ವನವಾಂ [illegible] ದತನುವೆರಡ [illegible] ಗಿಜ್ಜನಿಮೆಪಾ। ತನುನಿಂಮುವನೆನೊಡಲೆಂದಿವ [illegible] ಯನೆಮಾಡುತಿಕಲು ಕಕೆ। ಮನಹಾಲಿಮುಬಂದನಿ

ವನ್ನಾವಿಸಾಚೆಂನಬಸಿ। ವನೆಯಿನೆಮು [illegible] ತನರುಬೆರೆಗಾಗಿನಂನ್ನೆಯು ನೆನುತೆ ಬಸವಂ [illegible] ದುತತ್ತಿ [illegible] ನಂಮಂನಿಸುತ್ತಮಿರಲನಿತ [illegible] ಗೆ॥೨೩॥ ಶಿವನನೆಮದಿನ [illegible] ಗತೆಬಂದು

ನವರತ್ನಮಯವಿವಾನದೊಳುವಮಾವರಸು ಬಸಿ। ವವರಾಯ್ಯ [illegible] ಕೈಕರುವಿರ್ದನುಹಿ [illegible] ಷಿ। ಹಷ್ಟಿಯೆನೆಸುಕ ಲರಾ॥ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂಮಿ [illegible] ಗುರುಚರನಾ

ಶಕ್ತಿ। ಭವನಧೊಳುಗುರು [illegible] ನಂಪಾ ಉವವಶಿಲ್ಲಿ। ವಿವರಿಸುವೆನಿಂ [illegible] ದುಕಥೆಯನೆತೆ। ರಾಪವಾ ಯ್ಯೆಕವುನ ನಾಗಿಕೆಳಾ॥೨೪॥ [illegible] ಗುರುಪ್ಪ [illegible] ಯು

ತ್ತಸುರು। ಪದವಿತ್ತ। ಗುರುವಾ ವತಿತ್ರ ನಾರಂ [illegible] ಚರನಿಧರಂಶ್ರೀ। ಗುರುಪಾದಪೂಜನೆನೊಡಿಗ್ಗಿಗುರುಚರನಾವಿಯೊಗಿ ಶ್ರೀಪಾಮರಾಣಿ॥ ಗುರುಪಾದಕತವ [illegible]

ಗಸಿಜ್ಜನನಿಂಗ। ಗುರುಪಾದನಿಂರಕಾರುಂನ್ನ ಸುಚಿ [illegible] ತಮುಂದ್ದ ಗುರುಪಾದನಕ ಗುರು [illegible] ಣಡ [illegible] ನಿವಿ [illegible] ಪಾತವಂಸು [illegible] ಮಿರುತ್ತಿರೆ॥೨೫॥ [illegible] ತಿನತರಿ [illegible]

ರಥ [illegible] ಲಂದೊಳ್ಳಿಕೆಗ। ರಿಂದೆಶಿವಡಿಮುವ [illegible] ಯಂಪಾಗಿ [illegible] ರವಂಪಶಿಜನಂ ಮುರಜನಂನೊಡುತಿತೆ ವಾರನಾರಿ ಯರನದುವಿ॥ ಚಂದಿರಾನನೆ [illegible]

[illegible] ಕಾರು। ಮಂದಿ। ಶಿವಕನ [illegible] ಯುಗೆಕುಮ್ಮು ದವನ [illegible] ಮಂಡಗತಿ [illegible] ವತಿನೊಡುತಿರೆ ದುಟಕಂಡು [illegible] ಂತಮಾನಸ್ಸನಾದನೂ॥೨೬॥ [illegible]

[illegible] ಸಚಿವನನ್ನ [illegible] ದವಲ್ಲಿ [illegible] ಮೆನಾಲಾಬನಿ [illegible] ವನೆಯಿನಪ್ಪುದಾಯೆಂದು ಪಿದಶಿಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ॥ [illegible] ತಂನನೊತೆನಾಂಶ್ರೀವಭಕ್ತ। [illegible] ಮನಗಿತಾನೆ [illegible] ಬರುದುನಿ [illegible]

[illegible] ಯಕೊಂ [illegible] ಪಲ್ಲೆನೆಂಬಬಗೆಂತಿನೆಂದನಾಕೆ ಯೊಡನೆ॥೨೭॥ ಅರಸನಲ್ಲ [illegible] ಚಂತನಲ್ಲ [illegible] ನಗೆ। ದೊರೆಯಾದವಿ [illegible] ನಲ್ಲ [illegible] ನಲ್ಲ [illegible] ನಿರೆ [illegible] ನಲ್ಲ [illegible] ತನಲ್ಲ [illegible]

[illegible] ಯ [illegible] ವಿಶಿ॥ ತೆರ [illegible] ನೆಂಬ ನುಡಿಸಲ್ಲವಸು। ತರಪಾಶಿಸದೆನೆಹೊ [illegible] ಕಥೆ ಗಳಂಫಲಕೆಲವ। ನೊಡಿಕೆಯಿಲು ಶಿ [illegible] ತದಿಂದವಿ [illegible] ದರಿವಿಕಪವ [illegible] ॥೨೮॥

ಇತಿಹಿತ್ತವ ಬಿಗಿಂದ ಪ್ರತಿಸಿ ಹರುಹರ ಶರತ, ನು ದಿಹದ್ಭಿತಂಸಾವನಾಂಸು ಗಂಪದಿಕೆಹಾಗ ಬಿಡನೆ ದಂಬಲ್ಲಿಹ ಶೆಲನ ಭವಹರ ನಾಂಗೆಗೊಂಬ ಪಾಪ್ತ ವಿರಿದಪ್ಪೆನುತ್ತಿ ॥ ಮಹದಿಯೊಳಿ ಶಿವ ವಿದಿಯ ದಿರುವಮಾ

ಹಿವೆ ಸನಾಂ ಬಿಡುಬಿಡುತ್ತವ ಮರುವನೊಳ್ತೆಸಿದ ವಸ್ತೆಂಬ, ನು ದಿಕಾದ ಸರಲ ಕಿವಿಯೊಳು ಬರೂಚರ್ ವಂತಾಗೆ, ಚಿತ್ರ ನವಳಂ ತ್ತ್ವನಾಮೊಪ್ಪಿ ॥ ಕೆ ಕ್ಷಿನ ಯೊ್ಗುರುವೆಸುರುವೆಯೆನುತಿರಪೆದ್ದು, ನಲ್ಲ

ರಿತವಿ ಯಂ ಸಾದ್ಧು ನಾ ಡಿದರಸೆನೆಯಕ ಲಂಡ, ದಿಪ್ಪಿಯಂಕೆ ಕಿವಿಯಂ ನಡದ ದಿಂಯ ನಿರ ದಿಹಾಕೈಬ ದಂಗಂ ಗಕ್ಕಂ ॥ ಕುಲ್ಲಿತರಿ ದೊಯ್ಯುತಿರ ಲಿಪ್ತವ ಲಿಪ್ತಾಹಿಯೆಂದುನೆಲ್ಲನವ ನಡೆಗೆ

ಚೆಸಗುವವಿಮಾನ ದೊರ್ತಗಿಯ್ದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ನಾವಿ ರಾಹಾತ್ಮನಾಶಿಸುರಾಪವಾ ॥ ೩೦ ॥ ಕಂ ॥ ಪರಮಗುರುಪದಭಕ್ತ ಶಿವಸಿಮ ಸುವಾರ್ದಿಕ್ತಶಧರನೆನಿಪ ವಿಳ್ಲಕೊಂಡೆಯ ಮಹಾದೇವಯ್ಯ ॥ ನಿರು

ಗೊಂದು ದಿವಸ ಬೆಸಗಪ್ಪಿದ ಜಾ ವದಿಗೊಡು ಗುರುವಿನಲಿಂಗಮೂಜೆಗೊಳಿದಾ ॥ ಪರಕುಸುಮಮಂ ತರಲ್ಪುಪಸಂ ಭ್ರಮದಿನಿಚ ಗುರುಪಾದುಕೆಯ ಚರನಾವಂತಿದೆಗೆ ದೆಲುತ್ತಬಿಸಿ, ಗುರುಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಿಯ

ದೇವಂನೆಯ ತೊಡಡು ಪದವಿತ್ತನ ಶಿವ ಸೊ ರಿರಾಘವಾ ॥ ೩೧ ॥ ಕಂ ॥ ಗುರುಭಕ್ತನ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಮಂ ಶಿಷ್ಯ ಪರಿಕರಕೆ ತೋರವೆನೆಂದು ಗುರುಮಂಚವಮಂ, ಪಿರಿದಲಂಕರಿಸಿತಾಂ, ನೆಲ ಮಾಡಾ

೧೬ ಪ್ರಸನ್ನಾನಿದ್ದನೆ ನಮಿಸು ವಶಿಷ್ಟರಾ ॥ ವರಕರದಿ ಪರಮೆ ರಿಕುಳ್ಳಿರಿಯನಲ್ಲವರು, ನರಸಿ ದಾರಿಯಗಾವಂ ಮಿವೆನ ಲಿಲುಗುರುಭಕ್ತನಂ ಕರದು ಸ್ವಿಹುಳಿ ರಿಕೆನೆ ಹಾಯಿರೆಹಸಾದ ವಮಂ ಪಳ್ಳಿರಲುತ್ತಿ

ಕುಲವಾ ॥ ೨೨ ॥ ಶಿಷ್ಯಮಂ ವಾದಿಸುರುವರ ನವಂತಿರಿದೆಂಮಿ, ಖ್ಯಸುರಾಗಿಯನದು ವೆತ್ರಾಲಮಂನದಿನವನ, ವಾಸರಿಸದಿ ದವ್ಯರಿತಿ ಸ್ವರಿ ಕೆಯೆನೆ ಕಟ್ಟಿಕಿಯಿಂದವರು ದೇವಮಂನಾ

ಪಾಸುಮಂಚ ವಸ್ತ್ರರಿದಾ ತನೆಪ್ಪಪೆನಂಮಿ, ವಾರಿಪ್ಪನಂತರಯಶೆನೆಕರದು ಮುನ್ನಿರಿಸ, ಶಿರಂ ಪ್ರಸಂನತೆಯನೆಯ್ದುಕೈಲಾಸಪದವಿತ್ತನಾ ಶಿಸುರಾಪವಾ ॥ ೩೩ ॥ ಕಂ ॥ ಸಿರಿ ಬೆಯಿಂಕೆಸುಮತ

ಗಂ ವೃಗಸುರುಷತ್ತ ಬಲ್ಲಮನೆನಿಪ ಧಗಪಾಲಕ ಂಮ ಮಿರಲು ಕ್ರೊಲ್ಲಚಗರಂ ಗನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಂನಯದುರು ಯಯೆತಿವಗರ್ಗ ಮೂರನಾಗಿ ॥ ಮುಲ್ಲಸರ ತಾಪ ಡಿಂದವಳ್ಳಾಡನೆ ದಾಗಿಭಾ ಪಲ್ಲ

ಗಂ ವರಂ ಬಳ್ಳಿನಂದು ಹಾಗಿ ಪ್ರಸಾಮಿತನಾಗಿ, ನಲ್ಲಿಗಾದನಾಥನುಂಬಂಬಳಿಯಮನುನಾಬಿರಿ ವಂಕೈಲಾಸಮುರಕಿಗೆ ರಯ್ಯನಗ ॥ ೩೪ ॥ ಕಂ ॥ ಕೆಳ್ಳುಮಕ್ಕೊಂ ದಡಿಕಮಂ ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಬಾಲನ ಪ್ರೀತಿಗಹುತಂನಗುರು

ಗೆ ವಾಗಿ, ಶಿವಸಾಲ್ಪಾಕ್ಷನೆಂದರಿದು, ಸೆಂಗಿತವ ರಪಾಡಿ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದುತೆ ॥ ಶಿವೆಯಿಂದಿ ರೆಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಬಾ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆನೆ ಗುರುವಿನ್ನಿಂ ಮುಕ್ತಿಯಾವದಿ ॥ ಗಾಲಾ ಕವಿನಗೆ ಕೈಲಾಸನಾಂ ಚಿ ಪ್ರಾಗಿ ಶಿವ ಮರಲ್ವಾಗಿ

ಗಸ್ತನಾಗಿ ॥ ೩೫ ॥ ಖಂ ದು ರಂನಾಂ ಬಲಕೆಬಾರೆನಲು ಹರುಪದಾ ದ, ವಿಂ ದಬರ್ಕೆಕೈಲಾಸ ವಾಚಿ ದಂಬರ ವಾಗಿ, ಸಂ ವಪ್ರಮಧರುತ ಪ್ಪುರದನಕ್ತ ರಾಗಿ, ಶಿವನಾತಾಂ ದವೈ ಶನಾಗಿ ॥ ಚಂದದಿಂ ದಪ್ರಾತಿಗ

ಗರು ಭಕ್ತಿ ಸಾಮಾತ್ಯನಂ ದಿವ ರಾಯನೊಳಿ ದಂ ರಾಘವಾ ಂಕಕೆಳ್ಳಿಂದು ಪರಿಹರ ದೆ ವನ ಸುಭ್ರಶಿಷ್ಯಂಗಿಮ, ತೊಂದು ಕಥೆ ವಿಸ್ತರಾಗ ॥ ೩೬ ॥ ಕಂ ॥ ( ) ಗುರು, ಪರಂಪೆಮಂ ಬಿಗರದಿಕೆ ಗುರುಭಕ್ತನಾಗು ರಂ

ತದ॥ ವಸಾದ ವಿನೋದಮಂ ನೆರೆಯೆಂತೋರಿಯುದನಾನೆಂದು ಪ್ರಾವಿಸಿ ತತ್ತ್ವಪಾಗಲ್ತಿ ತ್ತಲು॥ ಗೂಗೆಯುಂ ಗುರುರೂಪವಾಗಿರ್ಪಾ ವಿಶ್ವನಮಿಸಿ। ಗೂಗೆತೆ [illegible] ಪಾದುದು ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂ [illegible] ಗುರುವ ಚಿತ್ತಂ ತಿದ

೨ ಪ್ರಶಂಸೆ ಜಗದೊಳಗಿಲ್ಲವಿಶಿತಾವಿವಾ॥ ೩೨॥ ಯಿಂತು ಪರಮಾಧಿಕಂ ಗುರು ಮಹಿಪತ್ತಂ ಮಗನೆ। ಯಿಂತು ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆಯ್ವರು ಶಿವನನೆಯ್ದುವರು। [illegible] ಸಿದ್ಧರು ವಿನಿಂ ಲಿಂಗವ [illegible]

೩ [illegible]॥ ಅಂತ ತಂಸಂ ದ ರೊಷ್ಟವಿಧ ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ತಾಂ ತಳೆದನಿ ಶ್ರಿಂತನಾಗ್ನೆ ಪಿಕಸ್ತೆ ಭ್ರಾಂತಿಯುಂ ತೊರೆದ ಲಿಂಗ ಭಕ್ತರಮಹಿಮೆಯಂ ಕೇಸುರಾಘವಾಯೆಂದನಾಯ್ದ॥ ೦॥ [illegible] ಚಾರ್ಯ್ಯನೆವನಾ ಸಿದ್ಧ

೪ ಶ್ರಮ [illegible] ಚಾರ್ಯ [illegible] ಗುರು [illegible] ಪಂಚವಂ [illegible] ಚಾರ್ಯ [illegible]

[illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡದವನ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗವಂ ಮಾಡಿ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಂ [illegible]

[illegible] ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ [illegible]

[illegible] ಶಿವಧರ್ಮ [illegible]

ಮತೇಜರಾ। ಯಾವಂನೆಂದ್ರಿಯಸ್ಥಿತಿಲ್ಯಂ। ತಾವತ್ಪೂಜಯಶ್ಶಂಕರಂ॥ ವೇದ॥ ಯಿಂತಖಿಳವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಮುರಾಣಾಂಗ। ಳುಂತಡೆಯದುಸುರುತ್ತಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಮಹಿಮೆಯನ। ನಂತಾದಿಸಚ್ಛಿವಾಸಂ
ದಲ್ಮತ್ಸ್ಯಲಿಂಗಮಂಪೂಜಿಸುತಿಪ ಸ್ತುತಿಪ॥ ಸ್ಫಾಂತದಿಂ ಜಾನಿಸಿ ಮಹಾಶಿಗಮೋಕ್ಷಂಗ। ಳಂತ ವೇಪಡೆದು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಸಮೆತನಿ ಧ್ರಾಂತಶಿವಕಾಶ ಶಿತಿಪಾಸಮಂ ಮನವಾಲಿದು ಕೇಸುರಾಘ ಶಿವಯಿ
ಂದವಾ॥ ೧೦॥ ದಾದವೆಯಬಲ್ಲ ಮೊಳೆಯಂ ಕಂಡು ಶಿವಾವಶೋಷು। ಮಾದೇವನೆಂದು ನಾವಿಷ ಪೂಜಿಸಲು ಮೆಚ್ಚಿ। ಮೂಡ ದೇವರಾಣ್ಯಾನಾಗಳೆನಂದಿಯುಂ ದಿಗೆಯ ಪಾಂಗಳಂತವರೊಳಿದ್ದಾಗ॥ ಮೊದವಾ
ಗಲ। ಕಾಂತೆಗಿತ್ತುಹ ದಪಂಬಾತ್ತು। ನಾದವಗಾನಿಧಿ ಸಾಂಥರಂಗೆಸಂತಸ್ಯದೊಳೆಂ। ದೊದುತಿಪರಮಳ ಶ್ರೀವಾಗ ಮಾಚಾರ್ಯಕೆಂದು ಸುದ್ದ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ೧೧॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮಳಲಿನಿಂ ಪಿಕ್ಕೆಯಿಂ ಲಿಂಗ

ಳಮಂರಚಿಸಿನಿ ಮೃತ್ತಪಾಪನಿ ಶಿಕ್ಕೆಯಿಂ
ಹುಳ್ಳಿಗೆ। ಮಳಲ ಪಿಕ್ಕೆಯ ಲಿಂಗದಾಳ್ದಿ
ದೇವಾಲಾಲ್ದಿತನ ನೆಯಗೆದೊರ್ವ ತನಗೆ ಕರ್ಮ
ನಿಗೆ ದಿವ್ಯಶಿಕ್ಷೆ ಘಂಮಾಡಿ ತಿಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇರದಳ್ಳಿ
ದಿಯ ದಪ ತ್ರವಂ। ತನದು ಬಿ ಸುಡುತ್ತುವ
೧೦ ಅಮು॥ ಜೈಗೆಸಿಂದುದಾಗಿ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯಮಂ

ಪಾಲಿನಮಿಷ್ಟವಂಗೆಯ್ದಿ ಕಂ। ದೊಳರುತ್ತೆ ಬಂದೊದಿಪತಂ ದೆಗಳಪದವನ್ನೀಕಗಳನಾಳ್ದಂ ವೆತಶಿದಾ॥ ಬಲವದುರುಚಂಡೆ ಶಿಖ್ಯತೆಗಾ
ವಂಶಿಜಂದೊಳಿ। ನಲಿದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಕೆಳಗನೆಯಂದನಾಹಾಶಿವನನು॥
ನಿಬರೆ। ಮಲ್ಲಶೆಲರುರೆರದು ಲಿಂಗವಿಲ್ಲಿ ರೆಪ್ಪ ಧೆಂದಾಂ ದುಬಳ್ಳವನುಮ ಗುಬಿ॥ ಮತ್ತಿರ
ಸ್ವರ್ಗರುಂ ಪಾಗಳರಾಘವಾಕನು ರಮತಾಂದುಕಥಿಂಯ॥ ೧೫॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮಗಲಲ್ಲಿ ಬೆಂಚ್ಚಿರದಾ
ಕೆ। ನಕ್ಷಿಯುದಕಂಪನಿತೋ ನಿರಿಜಾಗೆರುಕನಾಣ॥ ಮಗವಿಂಬಿನಿದ್ದೆರ್ರಶಿವರಾತ್ರಿ

೧೨॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮುಳಿಸಹರಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆಯ್ದಸಾಯ್ದ
ಗೆಲಿಂಗವಿಂ ಶಿವಸಿ ಯಲ್ಲಾ। ಲೆಳ್ಳ
ಕಸದ್ಯೋಡೆ ಶಿವಮಾಲಾರ। ನಗವರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕಂ
ಯಾಯ್ತು ತಂ। ನಗದದಿಯೊಳಿರ್ದ ಲಿಂಗ ಪತ್ರೆ ಜಲ

೧೧ ಶಿಚಿತ್ತಿನರಬತ ಬಿಂದದಚ್ಚಿ ನಿಸ್ಸತ್ತುವೆಂದ ಧಂತು ಗೆಯ್ಯೂ॥ ಮತ್ತಿ ನಿತ್ಯ ಚರನಾ ವ್ರತವಾಗೆಶಂಭುಮತ। ಚಿತ್ತ ಮೆಂಪ ಶಿಶಿಬಿಚಿ ತಾ ಖಸ್ಸರಹಿತಂಜ। ಗತ್ತೆ ನಿಬದಂಚಿಂತೆಯುಂದಾತತ್ತಾಂತೆಂತೊಡನು ಸುರಲವಿಂತೆ
ಪ್ರತಿದದಾ ಕಿರಾತಂರ್ರಾಘವಾ॥ ೧೬॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಲುಬ್ಧಕಂ ನವನೊ ತನೆಬೆಂಚ್ಚಿಯೂ। ಡುತ್ತ ಲಿಂಗವಕಂಡು ಲಿಂಗವಿದಿಯನಲ್ಲವಂ। ತತ್ತ ಕಜ ಕಿಂಯೊ
ಂದಳ್ಳು॥ ೧೫॥ ಯಂ ಸುವಂಸು ಯುತದ್ವಿಜದಿಕ್ಷು ದತ್ತ್ರ ತವ। ನಿಂನಡನಿನುತಿಮನೆಯ ಪಾಕ್ಷು ಪತ್ತಿ ಸಿಕಿಚ। ತಂನಾರಿಯಂದಕಾಶತಾಂ ಬಸ್ಸ ದಿಂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆಂಬೆಂಡಿಸರೆತಿ॥ ತಂನಸತಿಗೆಂದುನಿಸ್ಸ ಪ್ರಸಾ
ನಿಡವತ್ತರಲು। ವಮುಂನಿಪೊಳುವ ನೆಯಿದ್ದಂದಾ ಕಿಶ್ಶಿರಬಿಬದಳು। ಪಂನಗಧರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತದ್ದಂಪ ಕತ್ತಿಗನೆನಿಜಪರವರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದನು॥ ೧೭॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಲುಬ್ಧಕಂ ಕಂನಾಪ್ಪ ಶಿವನನಲ। ಪೆತ್ತ ಮುಂ
ಳಂಬಿ ಯಂಕೆರಹುಗಾನಿಂದೆಕೆಡ। ಘಾತ್ತಮುಖಜ। ಅದಿಮಜ್ಜನಕೆರಮನವಿನಿವಿದಯ ಶಗನ್ನೆ ವಿದ್ಯ ವಿತ್ತು॥ ನೆತ್ತಿಯಲಕಂನವ ದಬ್ಬನಿಕಾಳ ಪಬ್ಬಯೊ ಫು। ದಾತ್ತಳಿಕ್ಕೆಯೊಳು ನಚಿಸು ತಿಶೆಪೂಜಕನದನು

ನತ್ತೆ ಮಾಡಿ ॥ ತಿರಳು । ಕಾರ್ಯಮುಖ ಶಿವಪ್ರಾಕವ । ನವನೊಡವೆಂದಗ ॥ ೧೭ ॥ ಬಂದು ದಿನದ ಚರ ಶಂಭುಗೆ ದೈಗುಲಂ ಬಿಗು । ವಂದಗೆಂಯ್ಯಲಾ ಡಿದಂ ಶಂಗನಾಲಿಂಗ ತಿಗೆ । ಬಂದೆ ಗಂಡತಿಗೆ ಲಿಂಗದ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಡದ ನೊಂದ್ಯನ
ರಾತ್ರಿ ॥ ಶಿವ । ಬಂದರಾ ಬಿಸಿ ಇದಂ ಶಂಗನಾ ಭಕ್ತನಾಗಂದ ದಿಂ ಶಂಗನಾ ಪೃ ದೆವಂ ಶಂಗನಾ ಭಕ್ತ ತಂದವ । ಪೃಶವನ್ಯ ಭಿಕ್ಷ ರಜಮ ರಕ್ಕೆ ಕೆಂಡೆಗೆಯ ನಗ ಜಾರ ಮನಾಸಗ ॥ ೧೮ ॥ [illegible] ರಗ ನಾಕೆ ಪುಬ್ಬಿ
ತು ಕಂ ಶಾಶ ಪೂಜೆ ಶರಣ । ಚರನಾ ಮಂತ್ರಾಂಜಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಟದವ ಷಡೆ ದವಾ । ಕರಿಯ ಮೂರ್ತಿ ನಾತಿ ತಲಿಂಗವ ಮಂತ್ರಾಜಿ ಸತ್ತೆ ಲಾಸ ವಾಖ ಗದಾದಹಾಗ ॥ ಟರಮಾನ ರಾಗ ದಿಂ ಕಾವ್ಯ ಕಾಂಚಿಯ ಲಿಶಂ । ಶರ ಸಪೂಜೆ ಯ
ಮಾಡಿದೆ ಗಾತಿ ಠಾಗದಸು ಚಾತ್ರ । ಧರನಾ ಬಿಶ ಲಿಂಗವ ಮಂತ್ರಾಜಿ ॥ ತ್ರಿವಾಲ್ಯ ಮಂಟ । ಡೆದನೆಂದ ಠಂಪಾ ವ್ರಿಶ್ರಂ ॥ ೧೯ ॥ ಓಂ ॥ ಇಗ ಗವಿಗಾನ ಶತ್ರಿಲಿಂಗದೇವಂ ಮೆಚ್ಚಿ । ಬಾಗಿರಲುರು ಜಗಿಯ ನೆಂದು ಬಾಗಂಕರನ । ಯಾ
ಗಮ ಶರಂ ಕ್ಷತ್ರಿಪ್ರಶಕ್ತ ನಿಡೆಗೊಂಡ ತಿದುವನ ತೆಬಂದಗ ॥ ಆಗಶೊಂಗುಲಿ ಕಲಿಯನಾರು ಗುಸುಕ ಕೆಷಾ । ನಾಗಚೆಶೆನ ತೆಬ ರೂಪ ಧನವ ಕೈ ಕೊಂಡು ನಲಿ । ವಾಗಿ ಗುಡಿಯೊ ಪ್ಪು ಲಿಂಗದ ಬೆಂಗಡೆಯೊ
[illegible] ಮಂಡಿಯ ಪಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿತು ಬೇಗ ॥ ೨೦ ॥ ತ ರ ನಕೊರತೆ ಮಾಡಿದ ಗಂಡುಗತ್ತ ಲಿಯಾಶಂದ ನೆನಾಂ ಲಿಂಗ ಮ ದೃಶೆ ಬಿಗಿ ಮಟ್ಟೆ ನ ತಂ ನಿಂದ ಕೈ ಬಾಗಿ ರೆಸಿದರೊಡೆ ಲಿಂಗ ವಾ
ನಾಂ ತನ ತಾನಿ ॥ ಮುಂದೆ ಮೊಳ ಗುರು ಜಾವಾಗೆ ಚೋಗಾಡಿ ಗಗುನೊಡು । ವಂಶ ಮೆ ಬ್ಬಿದನುಕ್ಕೆ ಗುಣಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಸಿ । ಶಿವಂ ನರಲಿಮ ಪತ್ರಮಂತ್ರಿ ರವ ಶ್ರೀ ತಂಗಾಗ ಮತ್ತೆ ದವರ ಶ್ರೀ
ರಾ ಪ್ರವಾ ॥ ೨೧ ॥ ಓಂ ॥ ಪಿಗದ ಭವಿಯ ಶಿವಗೆದೆ ಗುಲಾಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರೈತ್ರ ಗ್ರಯನ ವಪು ದೆಂದು ಕಾಜಾರ ಬಿಚಾರ ದಿಗ । ದಾರಾಧನೆ ವಾಹ ದಿಬಂಪ ವಸ್ತುರಂಗ ನೆದಿರು ರತಿ ವಿಜ್ಞಾ । ದಶ ರಕ್ತ ಕ
ಬಿಡಿಸಿ ಮಿತ್ರ ಧಿರ ಲಗ ದಿಪದ ಕಲಿ ರಿಯನಾ ರುತ ತೆಸವಿರ ರ ಲಿಪ್ಪಿ ಜ್ಞಾ ದಶ ರಪ ತ್ರಿಖ ಶಿವನ । ಗಾರ ಕ್ತೆ ಗಾ ಪುರ ಪ್ರಸಾದ ವರ ಶಿ । ಲಿಂ ಗವನೊಯ್ಯನೆ ತೆರಾ ಪ್ರವಾ ॥ ೨೨ ॥ ಓಂ ॥ ಕೆಗೆಳ
ರ ತ್ತೊದ ರಗ ಸುವಿತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ಪಾ ತೆರ ದುಬರು ತಿರಲ ವರಿಯ । ಸುಬಿಂ ಶಿಂದು ಮೆಲ್ಲ ಶಿ ರಯದಂ ಜಿಸಲು ಲಿಂಗ ಗನ್ನದ ದೊಳ ಡಶ ಪಾದಲೆಲ್ಲರು ನೊಡಲಾ ॥ ಸ್ತು ತಿ ದ
ಚೆಂದ ಶಾ ಜ ಕಾರದಾ ಲಿಪು ಬೆಂಕೆನ । ಮೆ ಶಿ ವೆಗೆ ಯೂ ಶಿರಲು ಲಿಂಗವರಂ ತ್ತು ರತಿ ಗೆಯ್ಯು ಕೈಲಾಸ ಕವರ ನವಳ ಪ್ರೈಯಂ ತ್ರು ಕ್ತವ ನೊಯ್ಯಂ ಕೆರು ರಾಫ ವಾಂಕಾ ॥ ೨೩ ॥ ಓಂ ॥ ದಂಟ ತಿಗಳ್ತಿ ಶನಂ
ನಜಿಸು । ತಿರೆಜೆದ ಮಗು । ತಾಂಪರಿಂದ ಲಿಂಗದ ಗ್ರ ದಾಗು ತಾ ಬಿ ದಿದು ಸತಿ । ಯಂ ಪಾಖ ಯದ ಲಿಂದ ತ್ರಿಮೂಜಿಸು ತೆ ಶಗಪ ಲಿದ ಡೆಯನು ಗ ಳ ನಿ ಶ್ರಿ ॥ ಕಂಬ ಸುತಕಾ ಬಿಡು ಕರದು ತಂ ದಾಕೆಯಂ
ದಂ ಮುಗುಸ್ಥರ ಡಗು ಹಾಲು ತಗ ವಿಬಿಶಿ ತಿವಲ । ಕ । ಮುಂಬೆಂ ಡ ತಿರಿಯು ತಾನ । ಬಾಳಕ್ಕ ಸೈನಾ ಕೆಯ್ಯು ಸು ಜ ಖ ವಿರ್ದಗ ನೆ ತೆರಾ ಪ್ರವಾ ॥ ೨೪ ॥ ಅಮರಲಾ ಕ ಪೊಳ್ಳು ರಂತ್ರಿ ಕೆಂಯ್ಯಾ ಡೆಯಂ ಸುರಾ । ತ್ತ ಮನ ಮೂಜಿ
॥ ತಿರಳು ಪಾಂತ ದಿಂದೆ ರ ಚ ತಿಮ । ಯ ಮನ ಶಾ ಲದಿನಿ ದಿದ । ತ್ರೈತಂಗಿ ಗನಾ ಪದರ ಲಿವಿತ್ತ ರಿತಂ ರಾಫ ವಾ ॥ ಕ ಮಿ ಖ ಕ್ರಮ ನನ ಮ ಕಂಡು ಸುತಂಗೆ ದಿ ಘ ರಯ ಮ ಮನಿತ್ತ ನಾತ್ರಿ ರವಿಗೆ ವ

ತ್ತೆ ಪ್ರತತ್ತ್ವಮುಮನಿತು ಬಲವಿದಂತಿವಪೂಜೆಯೊಳ್ ಕಲ್ಪಸು ಖಸಾಧನಂರಾಘವಾ॥ ೨೫॥ ಜನನಿತ ಕೂಡ್ತಿತನುವಪಗುಂಮಜಂಮಪಾ। ಶ್ರನಗುಡಿಯ ಸಾನೆಯ್ದುಣ್ಮಿ ಮೊಡೆ ಮುಗುತ್ತಕೆವಾ। ಶಿವನಿಪ್ರಥಾ

ಸುವನೆ ದವಿಯಶ್ವಬದ್ಧಿರೆರಜಂಬಾರದ ಪ್ರಾದ್ಯಯಂ॥ ಶಿವನವಾಗಿಶ್ಟ ಪ್ರತಿವಳಿಯಲು ತಂನದು ಮ್ಯಾರ್ಗಗ। ವನುಬಿಸುಟು। ಯದೇಂದು ವಕಾಲಿಯತ್ತಾಂತ ಶುದ್ಧನೆಯೆಸು ತ್ಸ್ನುತಿಗೆದ್ದು ಕೆಳೆ

ಮಂಗಾನೆ ನಿತೆರ್ದ್ಧಿ ದಾಂಕತೆಗ್ಗಾ॥ ೨೬॥ ಪರಮಶಿವನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಾರಬಾಬನ। ಶಿವ ನನಾಕೊಡ್ಡಾರಮೊಳು ತೋಱುವದಂ ಪ್ರಸವಿಗೆ। ವರಬಸ ವದಂಡದೆಸಿಕೆ ಷ್ಕಾಂ ಡಲಿದಾಳು

ಲಿಂಗಮಂತೋರಿದಲಿ ಸ್ವಣಾದೊಳಗ॥ ವರಬುಕೆ ಶಿನಬಿಸಿಂಬಡಿದು ವಾರಾ ಸ್ವಾಮಿ। ಬುರದೊಳು ಗುಂಬಾಲತ್ತರಿಂ ಜಗವಂ ಪೂಜಿಸಿವಾ। ಸಿರದವಂಸ್ಸಿತ್ರರು ಜೆಂಡುಂಕಳೆದು ತಾದಾಂಗನಾದನೆಲೆರಾಘ

ವಾಂ ತಾ॥ ೨೭॥ ಬತತ್ರರಾನವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೂತಮೂರ್ತ್ತಿ ದಿ। ಶ್ರುತಿಗಳುಂಗವಿಮು ಖನವಗ್ರ ಚಪ್ರತ್ತಿಸಿವುಂ। ನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಮಾಡಿಪ್ಪಡೆದೆರ ಖಿಲಲ್ಪಿಮಥಮಂ

॥ ನುತಲಿಂಗಮಜ್ಞನಮಸಾಚರಿಶಿಕೆಕಾ ಂಸು। ಗತಿ ಲಿಯಮಂಪ ಡೆದುಲಿಂಗಂಗಳ ತ್ರಿಕಾಲಿಯಂ। ಶ್ರುತಿಯೊನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ। ಸು ಮನ್ನವಿಜಯಗನನೆಲೆವನೆಯಾದನೆಲೆರಾಘವಾ

॥ ೨೮॥ ವರಮುತ್ತ ನಗಮ್ಯ ಕಿಡಿನರ ಬಂಪ್ತವಾಮನಸು। ಪರಶುರಾಮರಘು। ಪ್ರವರಕಾಮಯರುರಾಮು। ಗುರು ಧರ್ಮ ಶ್ರಾದ್ಧಬುದ್ಧಾವತಾರಂಗಳೆಂಬಿವನಾಂತೆಸಾರಾ

ದಯುಗ॥ ೨೦॥ ಯುರದೆತೆಂಕೆಯೊಳುಮತ್ತೈಕ್ಷ ನಂಪ್ತಾರಕಾ। ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಗಮ್ಮೆರಸಿಸಂಪ್ರುಂದರಗಿರಿಯಲ್ಲಿ। ಪುರವರಾ ಪಿತನನ್ನ ವಾಬಕ್ಕಂಡಿದೆಂತುಗನಾರಸಿಂಪ್ತೈಶ್ವರನನಾ॥ ೨೧॥

ವಾಮನಾಖ್ಯೆ ಶ್ವರಮಪಾತಿತ್ವವಲಿಸ್ಸ ರೆಸು ।ರಾಮಲಿಂಗಂಕಬಲತಿ ತ್ಥವಲಿರಾಮೆಶ। ನಾಮಪಾಸಿ ತುಬಂಧದಿ ವಿಮಾಳ ಲವಲ್ಲಿಕೆ ಸ್ವಲಿಂಗಂಪ್ರಾವಿಸಿ॥ ಪ್ರಮದಿಂತಾ

ಜಿಂತೋಳು ಬುದ್ಧಲಿಂಗಮುಮೆಂವು। ತಾ ಮರಸಲಾಚನದಶ್ರಾವತಾರದೊಳುತ। ನಾಮಲಿಂಗಂಗಳಂ ನಿಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿಮನೋ ರಥವಡೆ ದನೆಲೆರಾಘವಾ॥ ೨೦॥ ೨೯॥ ವ

ರದಿಸಿಂ ಸೊಂದು। ತ್ತಿಥಿಯನೆಲೆರಾಘವಾ। ಪರುಷ ಬಿಂಕೆಪು। ಬ್ರಿಗಾಂತ್ರಿಮುಖದಿಂದ। ಪರನಾಂಗಳೆಯೆ ಶಿಸ್ತ ಶಂತಾ॥ ನಂಪೂಗಿ ಯಶ್ರಧಾಮ ಪ್ಯಾಗಲಾಡನೆ॥ ವರಬಾದರಾಯನಾಂಕಂಡಿದೆನೆಂದೆನಲು। ಗುರು

ವಿಕೆಲಪ ಕ್ಷಾವಿನಾವಿಲೆಬಲನೆವು ತದಿಂ। ನರರುಪ್ತರಂ ದವಿಸು ಗೆಂದುನಾರಾಯನಾ ಪ್ರವಪ್ರವೊಗಿಸಿ ದೆನೆಂದಂ॥ ೩೧॥ ವನಿಟ್ಟನಾ ಕುಪ್ತಾ ಜ್ಜನರು ನತ್ತರೆಂದುಪ್ಪಿ। ಬಿಕ್ಕುಪಾಂಡವರ ಸ್ತುತಿ ರಲ್ಲವಪಾರತಾನಿ। ಸು

ಖ್ಯ ಪಕ್ಷಾನಾಬಲವಪ್ರಸಾಪ್ರವಜುರವು ತ ಪ್ರನ ರಾನ್ಯ ನಬಿಂದಾ॥ ನಪ್ರದವಿಜಗೆ ತಳದ್ದರ್ನಿಂಮತಂಡೆನೆ ನಪ್ತಿ ಕೊಟ್ಟನುತ್ತರವನಾ ಕುಪ್ತಾ ಜ್ಜನರುನಿಂದ। ದಿಟ್ಟಿಗಲ್ಪರೆಕೆನುವುಂನತಿ ರವಪ್ರುವಿವಡೆದಸಾಮ

ತ್ಯ ಯುತರೆನುತವಿ॥ ೩೨॥ ನಿತ್ಯನಾಕನಿಬಿಂಯೆ। ಕರುವ ತಾರುಸಾವಿರದ। ವಗನಬಸಿನರಿಗಳಾಳ್ಗೆ ಗೂಢ ಪ್ಪ್ರಾಮ ಜನಾಗಿತೆ। ಜಾನವಬಿದಿಯಗಿವಾತಾಸಿ ಯನೆ ೩೦ದು ನಾರಾಂಯನಾಂಭೋರತಪಮಂ॥ ತಾ

ಸಾ॥ ೩೧॥ ಅವಿರಳ ಮಹಾ ಮಹಿಮ ಘನ ಶ್ರೀವಾಳಯ್ಯಗಳ। ಶಿವಲಿಂಗವನು ಜಂಗಮಾಳಿ ಯಹವ ಕಿನ್ನರಿ। ತವ ದಿಗ್ಗಂಡಂ ಮೊರೆ ಶ್ರೀವಲಿಂಗವೆಂದು ಪಾಶ್ಚಿಧಿ ಬಿಗಿದು ಹೊರಳ್ಳೆ ಕಳ್ಳ॥ ೩೨॥ ಅವರು ಬಹು ಹಿರಿಯ ಬಸವೇಶನ ಮನೆಗೆ

ಯಕ್ಕೆವಾ। ಶಿವ ಬಂಧಿಸಿ ದೊಡಂಜಿದಿ ಂಗ ಮಂಟಪಿಗೆ ದವೆಲ್ಲ। ದುವಿಲಾಸಿಸಲ್ಲದರಾಗ ಗುಂಡಸಿದ ಲಿಂಗ ನಿದನಿಂತವಾಸಿ ಮರ್ತರು ಒತ್ತೆ॥ ೩೩॥ ಮುಂನ್ನ ಸೈರೂಪಿ ಪರಿ ಪ್ರಸು ತ್ತ ಪಾಪಿ। ಯತುಕಲಾ। ವಂನ್ನಿಬಿ ತ್ರಿನಾವಾಂ

ನಿಸ್ಸಿರಮ ಶಿವಶರಣ ಗ್ರ ಗಣನಾತ್ಮೆ ಶಿವಮಂತ್ರಾದಿ ದೇವತೆಯು ಬಸವರಾಜನ ಶಕ್ತಿ ಲಲಿತಾಂಗಿಯು॥ ಮುಂನ್ನ ಪ್ರಮ ತಫಲ ಮೋಕ್ಷ ದಾಯಕಿಯು ಸದ್ಭುನಾ। ಶ್ರೀಂನ್ನ ಮಲಿಂಗವಿಷ್ಟಾ ರಣಿತಾ

ಒಂದ್ರಶಾರು ನ್ನಾನಿಧಿ ಬತಿ ಶಕ್ತಿ ಶಿವನೆನುವ ಬನಿಲಲಾಚನೆಯು ಸುಖಮಿರುತಿರೆ॥ ೩೪॥ ಬಸವರಾಜೇಂದ್ರ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೊ ಬರದ ಕವಾಗವೆಶೆಂದು ಹೊಳಿದು ಬರವೆಳ್ಳಿಂದು। ಸಬನೆ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು

ಗಳೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಂನ ಯಕರದ ದೊಡ್ಡ ॥ ವಸ್ಸವಾಗಿಪ ಸು ಬಟ್ಟು ನ ಕೆನಗೆ ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ಸುದ್ದು ಬಸವನ ನೆನದು ಲಿಂಗವ ಂಕರ ರವೊಳಿ। ಚಿನ ಮ ತತ್ತಿನೆಯಾಗ್ರಿ ಶನಂ ಬಾರ ದಕ್ಷಿಣದ

ಲೋಚನೆ ರಾಘವಾ॥ ೩೫॥ ೧೮೦॥ ಬಸವರಾಜನ ಕೈಯ್ಯ ಲಿಂಗಮಂಕಾತ್ಮೆ ಹೊಳಿದು। ಬಿಸ್ಸಜಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ಸತ್ತ್ವಂನಾಸು ಖಮಿರುತಿರಲು। ಅಸಮ ಗಣೇಶ್ವರರ ರದೆರೆವೆ ಬಸವ। ಲಿಂಗವಂ ಬಿ

ಶಕ್ತಿ ಬದಾಗಿ ಪ್ರಮುದಾ॥ ಶ್ರೀಧರನ ಭಕ್ತರಾ ಲ್ಲಿಕೆ ರರ ನಾಗಿಂದು ಬಸವನೊಲ್ಲಿದು ಲಿಂಗಾಲ್ಲಿ ಶಿವ ಲಿದು। ಬರೆಯುಂನ ವ ಂ। ತಿನೆಸತ್ತಂ ನಾಂಗಿಕನು ಹಿಲಿಂಗಾಲ್ಲಿ ಕಲಿದ

ತ್ರೆಂದು ಬಸವನೆಡೆಗೆ॥ ೩೬॥ ತಿರುಗಿಕರ್ನ ಹ ಲು ಪ್ರಮ ಥರೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತಿ ಸುತಸುಖ। ಮಿರುತಿರಲು ವರಾಗಿಗೊಂಡಿ ಯುವ ಮಾರಗೊಂಡನೆ ಂ। ಬುರುವ ಶ್ರಿವಲ್ಲಿತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಸ

ರಿಕೆ ಶಿವ ಪ್ರವ ಧಾಳಿಸಿ ಬಿತಾ॥ ಹಾರ ಬಸವನೆ ಘ್ಯ ಯವರೆ ಸು ನೆಲಿದು ನಿರದಮಂ। ಶರಣಾಸತ್ತ್ವಂನಾಗಳ ಕೆಳಿ ಕಾಂತೆಯು ಲಿಂಗ। ಪು ದುಖನಂಪ ತಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಾಕೆಯಂ ಸಾದ್ಧಿಗಿದ

ಗಾರ ಸುಗಳೆ ದಕೆಂದು ಸುದ್ದ ನಗ॥ ೩೭॥ ಪುರಿ ತೆಂದು ಪಡಿವಾರಿ ಯಾ ಹಿದನೆಪ್ಪಿಳೆ ಪ್ರಮಥರು ಮವರವರ್ಗವರ ಲಿಂಗಂಗಳಂಥ ರಿಸಿ। ಪುರಣಾವಾಗಳೆ ಬಂದು ಹೆಲ್ಲ ಶರಣಾರು

ಗಾರ ಶಿನೊಡುವನೆಂದಕ್ಕೆ ಯಾ॥ ಕರಸಿ ಬಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಪಬೆಡಿಯಾ ಲಿಂಗ। ದುರುಗರ್ದಳು ಪಾತ್ರೆ ನಾ ಲಿಂಗ ವಾ ಬಸವ। ಗುರು ವರನ ಕರದೊಳಡಂಗಿ ದುದು ಶರಣಾರು ಘಲ ಘಿಂದೆ ನುತಿರಲು ರಾಘವಾ

ಗಾ॥ ೩೮॥ ೧೮೧॥ ಧಾರುಣಾಬಿವ ಗೃಯ ದೊಳಗಣ ದಾದ ಕಥಿ ಯಂಂ ಕು। ವಾರರಾಘವ ಕೆನು ಕಲ್ಯಾಣಪುರ ದೊಳಗೆ। ಮಾರನಚ್ಚಿಸು ವ ತ್ರಿಮಂತ್ರ ದೇವತೆ ಸಿಕಳ ಕರಿಗನು ದ್ವವದ ಹಾವಿ॥ ವಾರನಾರಿಯು ರಸ್ಸವಂತವ ನಾವಿಯ

ಮತ್ತಗಳ। ಗಿರೆ ಸು ನತವ ಚನೆ ಮಾನ್ಯ ವಾರಿಜದಳಾಕ್ಷಿಗೆ ಜಗಮ ನೆನಿಂಬಾದೆವಿ ಸುಖ ಮಿರಲ್ಲಾಂದು ದಿವಸಾ॥ ೩೯॥ ಶಂಭು ಲಿಂಗ ವನಂನ ಸಜ್ಜಿ ಗುರು ದುಖದಿಂದ। ನಂಬಿ ಧರಿಸುವನಾ ವಡಾಂತಿ=

೮

ಯವನಾದೊಡಂ । ಶ್ರೀಗುರು ತಾನವನ ವಂ ಮುಕ್ತಿವರನೆನಿಸುವಂ ಲಿಂಗವಂಗದೊಳಿಲ್ಲದಾ ॥ ಯಿಂಬುಳ್ಳ ಕುಲವಂತನಾದೊಡಂ ನಾರಕವ । ನುಂಬುವಂ ಲೋಕದೊಳ್ಗುರುವಿನ ವಚನವೆ ಕಷ್ಟ । ವೆಂಬುದಂ ಬುಧರಾರು ತಿಳಿಯರು
ಳಿನಿಂಬೆಸಿದ್ಧನಾಕದಂಬೆ ॥ ೪ ॥ ನಾಕೇಳಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸ್ದಲ್ಲದು ನಾಲಾಲ್ತಿನೆಂ । ದಾಲಯದೊಳಿರಿಸಿ ಮಿಂಡ ನಾಗ್ನೆಯ್ಯನೆಂದೆಂಬ । ಲಾಲಜಂಗಮ ಬರಲು ಶರಣನೆಂದು ಲಿಂಗವೆಮಗಿಯ್ಯ ಬೆಕೆನಲಾತನಗೆ ॥ ಲಿಂಗಯಂಬಿಡಿ
ರ್ತಾಕುಚಮಂ ಕೊಡಲವನು । ಪ್ರಾಣಾತ್ಮನೆಂದಚ್ಚರಿಸುತ್ತೆ ಗುರು ಮಾರ್ತರನ । ವಾಲಗಕೆ ಪೋಗದಿರೆ ಲಿನ ಕರುಣದೆನೆ ಚರರು ಬಂದಿಂತೆಂದರು ॥ ೫ ॥ ವನಿಪಂನಿ ಲಗಕೆ ಬರವೆನ್ನನೆನೆ
ಗೆಕೆಬೂರೆನೆನಲವರು ಸುಪ್ಪಗುಸುರೆ । ವಿವರಿಸಲುವಾರನಾರಿಯರಳಿತಿ ವನುಕ್ತಿಯುಂತೆ ಪೆಳ್ದೆಂದು ನೃಪಾಪಂ ॥ ಶಿವನುಕ್ತ ಬಸವೇಶನಂಕೆಳ್ದು ಲುಂಕ್ಷೆಂದು । ವಿವರಿಸಲು ನೋಡುವೆಂ ಕರಯಿಸಿನ ಲಾಕ್ಷ್ನನಾಂ । ದ ತವಕದಿಂ ಬರ
ಯ್ಯುಬಸವೆಶಬರವೆಗ್ಗನೆನೆ ಬಂದತ್ತತಿಮುದದೊಳ್ಗು ॥ ೬ ॥ ಬಂದು ಬಸವೇಶ್ವರನ ಪದಕೆರಗಿ ಪ್ರವಥಗ್ಗೆ । ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತ್ತೆ ಬಸವೇಶಪಾದಾರ । ವಿಂದದೊಳ್ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿರಲು ಬಜ್ಜಳಂ ಬಸವ
ಕ ನೋಡಲಿಂತೆಂದ ನಾ ॥ ನಿಂದಭಕ್ತರು ಲಿಂಗಮಂ ಪೂಜಿಸುವರಾವಿರತು । ವಂದನೆ ನಾ ಕೊಡಂ ಪೂಜಿಸುವರು ಪಾತ್ರರಾ । ಯೆಂದೆನಲು ಲಿಂಗವಪ್ಪದೆ ಭಕ್ತರೆನುವಂ ಪೂಜಿಸಿರೆನೆ ನೆಂದ
ಕಾ ॥ ೭ ॥ ವನುತೆ ಪೂಜಿಸುಯದು ಲಿಂಗವೆಯ=ಮುದು ತೊರಾದೊ । ಡೆನಲವರ್ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರದು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನನು ವಾಗನವಂ ಪರಿಪರಿಸು ಕರದಿಗೆಯೊಳ್ದರ್ದ ಲಿಂಗಮಂ ತೋರಿಯೆನು
ತೆ ॥ ಘನಬಸವನುಸುರಲದು ಪಾಂಗರಡಿಗೆಯುಮಾಯ್ತು । ಮಿನುಗುತಿರೆ ಲಿಂಗ ವದರೊಳುಕಂಡು ಬಿಜ್ಜಳನು । ಮನದೊಳಕ್ಷರಿ ವಣ್ಣುನಮಿಪಿರತುಪಾದನಾಕೆ ಯಿಂರಾಘವಾಂಕನೆನೆ ॥
॥ ೮ ॥ ಜಯ ಜಯ ಮತ್ತೊಂದ ಧಿರಮಪ್ಪು ಕಥೆಗೆಳು ರಾಘವಾ । ಉತ್ತಮವೆನಿಪ್ಪ ಕೈಲಾಸದೊಳು ಕವಿವರಂ । ಚಿತ್ತಜಾರಿಗೆನಿ ಸಂಗಿತಮಂಕೇಳಿ ಸುತ್ತಿರಲು ವಾಂದು ದಿವಸಾ । ಲಕ್ಷೆತ್ರಿವಾಸಂ ವಿಮಲ
ತರಸೆ ಕೇಳು । ಮತ್ತೆ ಪಾಡ್ಕೆಯನಲು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ । ಪಾತ್ರಾದುದುಂ ಪಾರ್ಶನೆನಲು ಶಿವಂ ಪೂಜಿಸಲು ಪೂಜ್ಯನಾನೆಯತೆ ॥ ೯ ॥ ಲಿಂಗವಾದಾಶನುಂ ನಾನೆಯುಳ್ಳಿಯೆಯೆನಗೆ । ಮಂಗಲಸ್ವರದಿಂದ ಜೆಯ
ಮಾಡಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವರ್ಯಿಸಲು ಯೆಲೆ ದೇವ ತ್ರಿಯೆಗಳಿಂ ಲಿಂಗನಾಮುಖದ ಂದಲಿ ॥ ಸಾಂಗಯ ಜನಂಗೆಯ್ದ ನೆಮ ಮುಂಜಿಹೊಡುವ । ಲಿಂಗದಲಕರದನಂತಳಿದಮಾದಿವ ಲಿಂಗಳ
ರಂ ಮಂದರವಾಸಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಶಿಬಿಲ್ಲದಲುಪ ಸುಮಂತನಾ ॥ ೧೦ ॥ ಬಂದು ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ದ್ರಾತಾಂಬರವಪಾದಿದು । ಚಂದದಿ ಜಲಪತ್ರ ಫಲಗಳಂ ತಂದು ನಂದದಿಂ ಬದ್ರಾಸನದಿ
ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳನು ತ್ರಸಹಿತ ॥ ಯೆಂದಾಗಮ ಸ್ನಾನದೊಳು ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವೆನೆಂದು ಶಿವನಿಚ್ಛೆಕೆಗೆ ಕಯಿಡಲು ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ದೈವನುರಿ ನೋಡ್ಪಿನೆಂದು ಬಯಲಾಗಿ ಪೋತಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ

ನಮ ನಗ॥ ೫೭॥ ಶಾಂತ ಪ್ರಮಥರೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂ ಕಾರಣಾಂ। ಬಯಲಾದುದೊಂದು ನುತ। ವೀರಶೈವಧನಸು ತಿಯ। ನಂಥದಿಂದ ಮಾಡಲಿತ್ತ ಶರಣಂ ವೋಗಂದೊಳಿನಿಂನಿಪ್ಪ ಮುಮನು ಸುತೆನೆ॥ ವಿಯ ದಾ ವಿಗಾ ಪಾ

೨ ಆಕರುಸ್ವಾಂಬುನಿಧಿ ಬಿಳಿ ತ್ರಯ ಮಾನ ಡವಾಂ ನಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ಸಿ। ಮದು ದೋಳದಗದು ದಿದಂ ನಿನಗ ರುಚಿದೆಂ ಪ್ರಾಣಮಂಬಿಡು ರಿವೆನಾನೆಂದನೂ॥ ೫೮॥ ಯನೆ ಲಿರುನಿನಗೆ ನಿಂನ ಲಿಂಗವನಿವೆ ನೆನೆ

೩ ನಿತ್ಯ ಮಹತ್ವ ಶ್ರೀವೀರಶೈವಧರ್ಮ। ಹನು ವಂತನ ಗಣದ ಯ ವಮುಮನಿತ್ತು ತಂನ ದಯ ಪ್ರಾ ಲಾಭನಾಗ್ನಿ ಯ ಕರ ವಸೂ॥ ಅನಲಂ ಬಿಸು ಗಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿ ಲಿಕ್ಕೆನು ತಮು ಂದೆನಿಲೆ। ವನಚರಿ ಶಿವಲಿಂಗ ವೀರಶೈ। ಲಾಸಂಗು ನನು ತಿ

೪ ರುಗ ಯೆಲ್ಲಿ ಪೋದರ ಬತಂ ದಿಾ ಬಡೆನ। ಲಾಗನ ತೆಪ್ಪ ದು ವೂ॥ ಅಗಾ ವಿರ ವಿಧನನೆ ಮದಿ ಬದರಬ ಬರುತಿಪ್ಪನು। ಮಿಾರನಿ ಖನಿಧಿ ಗಾಢಾ ಂಪವ ಶಿಲ್ಪ ದಿರೆದಪಿನು। ತ್ರಿಶೈಲ ಕಂಗ ನಾದೆ ಯತಗಾ ಮಾ

೫ ಪ್ಪಾಂತ ಲಾಕದವರೂ॥ ಇತ್ತಿ ಲಿದರು ಶ ತ್ರಿಂಗವಂಬಿದಿಗೆ ಯಾತನಾ। ರಾಯಣಂಗೆಲ್ಲರಂ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡವಂ। ವಾರಪರನಿಪ್ಪ ಶ್ರೀ ಲಾನ ತ್ರಿನದೆ ತಂದ ಕಾಲ ಯವಾಮ ದೆಂದೂ॥ ಅಗ

೬ ವಿನತಿಯುಡು ತೆಶಂಕರನ ಮಕರಿಯ ಬಿದ್ದ ಲಿದೆವ। ಬಿಲಿದವ ದಿಪ್ರಲಯ। ಕಾಲಕ್ಕೆಂನು ವಮುಂದೆರಲು। ಜಲಿಯ ತಿವೆ ತಿ ಪ್ರಾಗ್ನಿ ನಿ ಂಮು ಬಿಸನೊತಂನ ಬಲು ಹೋನಾವ ಬಿಡದೆ ವಣಾ॥

೭ ಪಾಶಿಪಾದಿ ಯಗಾಡನಿ ಪ್ರಾಗದ ಮುಂ ನವೆ ಚರಾ। ಚರಜೀವ ಜಾಲ ಮಂ ಶರನಾಗತ ತ್ರಾಣಾ। ಕರುನಾಬ್ಧಿ ಯ ನಲ್ಲನ ವಬಿರಗಾಗಿ ಯವರ ಸಂ ಶೈಸುತ್ತೆಯಂ ತೆಂದ ನಾ

೮॥ ೬೦॥ ಯೆಲ್ಲಿ ವಾದುನಂದಿಶಿ। ಪ್ರಳಯ ವಪ್ಪಿತಾ। ನೆಲ್ಲಿಯದು ಸ್ವಯಂಗಿ ಶರ ತಿಪ್ಪ ಹಾವಕಂ। ಯೆಲ್ಲಿಯ ಸ್ಪಷ್ಟಂದ ಯುಷಿಾ ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಮಥ ರ ಯಾದು ಸ್ಪಕಾಲ

೯ ನಿಕಂ॥ ಯೆ ಯ ನಿದೆನಿ ತಕಾರ ಬೆಸನಂ ಪಡೆದು। ಹೊ ಲುತಿದೆ ಯೆನೆ ನಂದಿ। ಮುಖ್ಯರು ಸೂರ್ಯರು ವ್ರಿ ಗನನ್ನಿಮ ತ್ರಿದಮ ವಾನಿಲ ವಿಂ ಹನಾಥ ಸುರೆ ನಿಕಲು ಸುರನಿಕರ

೧೦ ರಗಣ॥ ೬೧॥ ಶಂಕರಂ ವೀರಶೈವದನ ನೆನೆ ಯೆಬಂದದಿಗಳಂ ಕಂಡು ನಮಿ ಬಿನಿ ನೆಂಚಾರ। ನಿಜ। ನಿ ಲಂಕೆಗೆ ಪಿಲ್ಲಯ ಬಿಡೆ ಮಾಜಗವನೆ ನಿಸ್ವಾಮಿ ಬಿಂನಪ ವನವಧರಿಸುದಗಾ॥ ಬೆಂಕಿ ನಿಳಿಯ ನ

೧೧ ಸು ತಂತಂ ನಿಷ್ಟಲಿಂಗ ದಿರ। ವಂಕಾನಾದಂಗ ಘೋರು ಸಾವ ದು ಜ್ಜು ಗಿನಿ ಯಂ ನಂ ಕಿತ್ತಿ ನಿ ದೆ ಗೊದೆ ಯಬಿತ್ತರಬ ತ ಹದಿ ಬಿಸನಿತ್ತಿ ನಲಿಕಾ ನಿಗೆ ಂದೂ॥ ೬೨॥ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಯೆ ಪ ನಂಕಾದ ರಿಕ

೧೨। ಶಂಗಗಂ ಶಿವಿ ಸುವಕೆ ನಿತ್ಯರು ನಾ ದಿಂ ಹನುಮ। ನಂಗವನುಪಿ ಶ್ಯನಿ ಸಮಸ್ತ ಜಿವೆಂಗಳಂ। ಲಹಾವಾಳ್ಲಿ ಯೆಂದನೆ॥ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಯೊ ನಿ ನನ ತ್ರಿಬಿಳ ವಿದಾ ಗ। ಮ ಂಗಳಂ ಬಿಳ ತೆ ನಿಂನ ವಚನ ಶಂಗ

೧೩ ಸ್ವದಾಂಗ ಮಾಬಿಯು ಂತಗೆ ದ್ದೆಂ ಲ್ಪ ಪಾ ಶಿಬು ವಡೆ ನಿನ ಗಾಗದ ಪವ ಕೆಲಾ॥ ೬೩॥ ಪರಸತ್ತ ನಂ ಗ ಮೊಳಗೆ ನವ ಗಾವ ನಕ್ಷಿ। ನೆ ಕೆ ಲಿಂಗವಾ ಲಿಂಗದೊ ದಲಾಳ ಗೆನಂ ತನಡಿ। ನರನಿ ಜಗ ವಾಂ

ಡವಗಣಾನಿತವಾಂದ ಜಾಂಡದೊಳ್ ಗ್ರಿ ಕೈಗುಲ್ಲಾಕರಂಗಳ್ಗಾ॥ ತೆರಪಿಲ್ಲದಿಕ್ಕು ಮದರಿಂದಿವಾತ್ತನಧಿಕನೆನೆನೆ। ನೆರೆಮಿಚ್ಚಿಮ್ಮರನವಧ್ರನನು ಡಿಗೆಹನುಮ ನಸ್ವಶಿನಿಬಂಬಡಿಗೆರಗಿದನನೆತ್ತಿ ತಲೆದಡವಿ। ಕರು
ಣಾದಿಂದಿಂತೆಂದನಾ॥ ೬೩॥ ಯತಿವೆಮಾಗನೆ ಸಂಶಿಷ್ಟಾಪ್ರಕರುಷವನೊರೆದ। ಲಘುನ್ನಾವದಿಷ್ಟಲಿಂಗವನಡಗಿಸದೆ ನೀ। ಶೈಲಲಿಂಗವೊಳಿಲಿಂಗಪ್ರಾಣ ಮಿಲಿತಯೆನುತಂ ಲಿಂಗವಾಹನುಮಗೆ॥ ಜಲಜ
ಸುಖ ಬೆನಾಗ್ರಿನೆ ತ್ರಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ನತಿದಿತ್ತ ನೆನು ತೆಪ್ರಮಥರು ನೋಡಿ ಕಳೆಂದು। ಸುಲಭ ಪರಿಚರದೆವ ಬಿಲ್ಲನಾರಾಘವಗೆ ನಿಜಗೆ ಸುಪರಶಕಿಸುತಿರಲು॥ ೬೪॥ ಆ ಬಾಚಾಯ್ಯ ಕರವನಾಬದ್ದೆ ಶ್ರವ
ಕರುಳು ಸಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರಾಮಿದಿ ವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚೌಶಮದ್ಯದಿನಿಂದ ಪಂಚವಂ ದಾನಿಗೆ ಬದ್ಧ ನಂಜೇಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪದವ ಶರುವ ಮಘುಪಚಿತ್ತನಂದಿ ಜಾಚಾ
ಗಯ್ಯ ಕಚಿತವ ಹಪಂಪಿಯ ಪತಿ ಶ್ವರತಿ। ವಾ ಬಾಯ್ಯಗಸು ತರಾಘವಾಂಕ ಕುತಿಯೊಳಗಾರು ಸಂಧಿಸು ವಚೊ ಸುಬಂಧಿ॥ ೬೫॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕಂಪದ
ನಗೆ ೩೦೦ ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಸ್ತು॥ ॥೦೩೦॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ವಿರಕ್ತಿ ವಾಚಾರನ ರತ್ನ ಸಂಚಾರಿ। ಚಾರಗಾರವ ನಿಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತಿ
ಯಪಕವನಿ ಯ। ಚಾರು ನಲಿಂಗನಿ ಸ್ಥಿಯ ಶಿವಂ ವಿತರೂಪ ದಿಂ ನೋಡ್ಲಿಮ ಲಚ್ಛಿ ಮೆರ ದಂ॥ ವ ದ॥ ಚಿತ್ತೆಲಾರೂ ಪಕಂಕರ ಶಾಂತಮೆದಿನಿ। ಪ್ರಮತ್ತು ವಾರಿಯರ
ಮನಾಮರು ತಿ ಬಾಂಧವ ತುಮಿನ ಪುತ್ರ ರಜ ಮಿತ್ರ ಲವಗಾರಪುರ ಶರ ಸ್ವಾರು। ಪತ್ತು ಶದಿವ ಡಣಾನಗಾ॥ ಸತ್ತನ ಶ ಗರ್ವ ಚು ತೆಂದ್ರಾವಿಗಳಿಗೆ ನಂ। ಪತ್ತರು ನಾಗೆಯ್ದು
ವ ನಿರ್ಗ ಭ್ರಷ್ಟ್ರಾರೂಢ। ಮತ್ತು ಮತಿ ತಿ ರ ಮಿರ ನ್ನಾನ್ನರಬದ್ಧ ನಂಜೇಶ ಸತ್ತ ಶಿಸು ನಿಕ್ಕಿ ಯುಂತರ॥ ೧॥ ಪರಲೋಕ ರವಳಿನಿ ಜೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಮೆತ್ತೆ ಬಿಳಿದಿಕ್ಕಿ ಧರೆಯ ರಳ್ಳಿವಗಯ
ಯರಗೆಯ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯನಿವ ರಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೌಶು ಸಿದ್ಧ ರಾಮಯ್ಯಂ ಗೆ ವಿರಕ್ತಿವವ ಬಾಧಿಳ॥ ತರಳೆಮ ಪದೆವಿಯರಿಗೆ ಕೃಪದವಿತ್ತು ಬಸ। ವರಸ ಶಿಷ್ಯವ ಸಲಿಸಿಗಾರಕ್ಷನಂ ರಲಿಂಗ। ಧರನೆ ನಿಜ ಯೊಪ್ರಪ
ಥರಂಪಾ ಕಿದು ಬಯಲಾಲದಗಿದ ಪ್ರಣವಿಸ್ಸ ದಲಧಪಾ ತತ್ರ ೦॥ ೨॥ ಯುಂನೊಂದದಿಶ ಮಪ್ಪುಶ ಥಿಗೆ ರಾಘವಾ। ಮುಂನಶೈಲಾಸದೊಳು ಶಿವನೊಲಗ ಮೊಳಿಶಿವ। ಮಂನ ನಾತೆಯ ವಿಷ್ಣು ದಶಕೋಟಿಗಳು
ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ವನಂತ ಕೋಟಿ॥ ಘನಗಟ್ಟಿ ಸಿಗಳು ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರುಂ। ಕಿನ್ನರರು ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವರುಂ। ಸಿದ್ಧರುಂ। ಪಂನಗರು ಲಮ ತುತ್ವ ಮಿದ್ರಾ। ಧರಾಮರರು ಸುರ ಕೆಡ ಬಲ ದೊಳಾತ್ತಿ ಸಲು॥ ೩॥ ಸುರವ
ರಂಬಂಪ ವಿರತಿ ದೊರೆಗಲು ಪ್ರಮಥಗಣ ಪಶಿವಿತ್ತ ಶಿ ರನಾರ ದಂ ಶಿವನನ್ನಂ ನಿಧಿಗೆ। ಹಾರು ಬ ದಿಂಬಂದು ವೈಯುಕ್ತಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಶಾಶ್ವತಮವಿಮನೆ॥ ಗಿರಿಶ ಗೌರಿಶ ಕಾಲಾಂತಕ ವಿರಾ

ಪಾತ್ರ್ಯ ಶರಣಾಸುರಧೆನಾಸದೃತ್ತ ವತ್ಸಲಚರಿತ್ರ. ಧರಕಮಲಲಾಚನಾಚಿತ್ರಪಾದಪಂಕಜ. ಯೆಂದು ಮುನಿವರರು ತಿ ಸಿದಾ॥ ೪॥ ಸ್ತುದುನಿತರಗಳವಿಚಿತ್ರರಾಜಿತ ವತಾಳ. ನಿರ್ದುರ್ಗತೆಸಂಸ್ತುತಿ ಮಪಾದದ್ವಯ
ವಿದುಕಲಸ. ಪಾದದಿಗ್ಬಿದಷ್ಟಿ ಷಂ(ತ್ರ)ರದನಿಮಂದಾರಾಕ್ಷ ಪ(ತ್ರ)ವರಗಾಕೊಯಿದುಂ. ಸ್ತುದಿಗ್ಗಾವಸಿತದಿವ್ಯತನುಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಭುಜಗಾಂಕ. ಪಾದರ್ಗಶಾವಳಿ ಷ್ಟ(ತ್ರ)ಕಂತುಸುರಗರ್ವಕರ. ದುರ್ಧರ ತ
ಸಿತಿವಾಮುದಿತ ದಿಚೆತಸನಿ. ಜಯ ಯೆಂದನಾ ಮುನಿಪರನ॥ ೫॥ ಸುತಿಸುವಮು ನಿಶ್ವರ ನಕರರದು ಕೆಳ್ಗಂವಿ ಶ್ಟ. ಪತಿಬಂಧು ವೆನೆಳ್ಗಿಗೆಯ್ದುದೆಂ ಯೆನೆದಿವ ಕ್ಷ್ಮ ತಿಸಿವ ಕೈಲಾಸವಮಲಮು ಕ್ತಿಯ ಬ್ರಿದು
ಪುರಮಮಪುತ್ತೈದಪು ಂಜಲಾ॥ ಅತಿಶ್ರಯಾನಂದಕರಸದ್ಭುಕ್ತಿಸುಗ್ನಾನ. ವಿತತವೈರಾಗ್ಯಗಳತವರೆನಿಪ ಕಲ್ಯಾಣ. ಸತತಕಲ್ಯಾಣ ಮಂ ಬಿರುತಿಪುದದ ಣಾಣಂದಚ್ಚ ರಿಯಕೆಳ್ಗಿಂದನ॥ ೬॥ ಕಮಲದ
ಗಳಲಾಲಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕಮಲವಮು ೨೨ವ ಸು. ಕಮ ಶಕು ಷ್ಟತಪ್ರನ ಲಿಪ್ಪ ಲಿವಕ್ಷ್ನ ಸಯುಗಳಿ. ಕ್ಷ್ಮವಲಗುನಾ ಮದ್ವಿಕಮಲಾದುನಾಚರನಚಿ ಕಮಲಗ ಬಿಂದಿಕಮಲಾಂಗಿಯೆ ಸಿವಾ॥ ಕವು
ಲಾಯಯೆಂದೆಂಬ ಪಾರವದುಪಾಸ್ತು ವನು ಕಮಲ ಪಾಂಡದಮೊಳವನಸು ಪವಿತ್ರಚಾರಿತ್ರ. ಅಪನಾಪಗಾ ಜಾಸ್ವವಿಶ್ವ ಶಿದನ್ಯ ಶತಪತ್ರಮು ತ್ರಂಗೆಂದನ॥ ೭॥
ಪಾರವದು ವ್ವಿರತ್ರಿವಸಂಪನಿ ಕುಜ. ಗಾವ ರಿಯನೆರವ. ಕಾಲದರಿ ಶಿವ ಲಿಂಗಮಂ. ಪ್ರಾವಿಪರ್ಸ್ಯಂ ಕಚರನಾ ಮೊಗಿಕ್ಕಿ ಮೇಣ್ ದು ಕ ರ ಥಿಲ್ಯಸಂತಸ ದೊಳ್ಗಾ॥
ಲಾಪ ದಿನೆರವಳ್ಗಿ ದಿಂಬಾ ಪಾತ್ರೆ ಪುರವಾ ವಶಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪು ನಿವಿರಿದಿವಚಿತ್ತಯುಸು. ಕೊವಿ ದಳಸುಗ್ನಾನದಂತ ಸ್ತ್ವವರಿಯೆ ಬಿರಗ್ಗಸಳ್ವಲ್ಲದನಿವಲ್ಲದಿ॥ ಆಯನಲಂಪಿನಾ
ವರಂಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳಪ್ಯಾಗಿನ. ತಿಳಿಲಾದ್ದು ಶ್ರಿತ್ರಾದಿದಿಷ್ಟರಗರಕಂ. ಬಿನಸಂನೆಯುಂಕಳುಪಿಮನುಗಳ್ಗೆ ವರದೆವಯೊಗಿಗಳ ನಿಜ ಪ್ರು ಪಹತ್ತಿ॥ ಅನುಚರರವು ಬದಿನ
ಸ್ಟುಣಾನೆಯುತ್ತುಸಂತಸದಿ. ಘನಸಂಪ್ಪಬಿರಯುದಿಂದಿದ್ದು ಶಂಕರಶಾಂತ. ನನುಪಮಂ ಬಿರರೂಪಮಂತಾಳ್ದನೆನೆಂಬಿವನ್ನಿಸುವದರಿದುನೊಡಾ॥ ಗಾಬೂಪಿದನಜಚರ ಮ್ಯಣದೂಕೂಲವಾಗಲು ತೊ
ಶೆದ. ವು ದನವಶತವೆಂಯೆನಿಸ. ಶ್ರಿಗಂಧಪಾಗೆಪ್ಪಣಸಿ. ಮುದದಿರತ್ನಾಕಲಿತ ದಾಸ್ರರಣಾವಾಗೆಯೆದಲು ವಾತೆಸು ಮವಾತಿಯಗೆ॥ ಪುದಪಿನಿಂತ ಳಿದಗಳ್ಗಳ ಚಿಕತ್ತು ರಿಯು ವಾಗೆ. ಪುದಿದ ಜಂ
ದೆಸುತ್ತುಜಿಂಮುರಿಚಿಂದಿಂದಗಿಂಯೆ. ಪುದಸು ವಿಕಾರಯಚಿಂ ಪ್ರಾಂತ ನೊಳ್ಗಿಸಿಯೆ ಕಲ್ಯಾಣಾಗಮನಾ ಶಕ್ತನ॥ ೧೦॥ ಪಿರಿನೆಸೆಲಾಳ್ಗೆ ಸಿವಲಾಚನವಿ ಕುಂಕುಮದ ಬಾ. ಪ್ಪುರಕೆಂನೆಯೆದೆಗೆ ಕಿರುಸ್ತ್ರ
ದಗೆ ಯು ಮಾಗೆ ಶಿ. ವರ ಕಂಬತ್ತ, ತರಪಾಗೆ ನಾಗರಕದು ಗುಮು ತ್ತಿನತುರಾ ಯುವಾಗೆ॥ ವೆನವ ತಾರಾನಿಕರವಾ ದಿಕೂರ್ಮನ ಬೆಂನು. ಪರಿಶಾ ಸು ವಪುದಕವಾಗಿವಿ ಕುರಗಪಮಂ. ಧರಿಪಕ ಮ

ಶ್ರೀಯ ಮನ್ನದಿಷ್ಟಿ ವಕ್ಷಿಯುಂ ಪಾ ವ್ರತಾರಮ ನಾನಿಸಿ ದಂ॥೧೧॥ ಚಿಂತದು ಡಿಧಾರಲಿ ವಕ್ರತಾ ತಿಚಿರ ನಾನೊಳ್ಗ ಗಂತಲಿವ ಮಾಕ್ಕಿ ಕ್ತವ ಬಿಂಡೆಯಂ ಕಾಬರ ದಿಂಸಂ ಮುವಿತ್ತ ತೆಸು ತಾಪತಿಯ ಚಲನಾಂ ತಾಂಬು

ರಹಬಿತ್ತಿಯೆಗ ತ್ರೀ॥ ಚಂಸಾಗಿ॥ ಸಿದ್ಧ್ರಾವ ವಂಶ್ರಾ ಜಿಬಿ ನಾರದಂ। ತಂನಹಡಬಿಗನಾಗಿ ನಂದಿಶ್ರನೊಡವರಲು। ಮುಂನ ಪಾರುದ್ಯನ ಮುನಿವರ್ಧ ಯರಮೋವಿಬದಚಿ ಉವಂತ ನಿದನು॥೧೨॥ ನಂದಿ

ತನಿವ ತಾಂಬುಗೆಲ ಚವರನಾಗೆಯ್ದು ತಂದೆವ ಮುನಿ ಮುಂಡಿಶ್ರಿ ದಂಡೆ ಕೊಡುತಿಯ್ದು। ಯಿಂದುಕ ಮಸ್ಥಾಯ ಮನಮಂ ನೂಲ್ವಿನಿ ಯಂದು ಕಲ್ಯಾಣಮಂ ಪಾ ಕೃತಂಸಾ॥ ಚಾಂಧ

ತಂಚೆಂತೆಗಾ। ಗಾಂದಿಮದ ನಾಮ್ರ ತ್ಸೆಗು ಶಿಂತಾಗಿ ಬರಿನ ವರುದು। ಬಂದನಾಮು ರವಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿತರುತಲಿ ದೂಗಿ ಬಚಿರಗಾಗುತಿ ದಲು॥೧೩॥

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ಣರ ತಾಂಬೂಲ ಗಂಧಸಾ

ಮನಸಿನೊಳು ನಿಂತಕ ತಿಗಾನಿಸು ತಬುಂ। ದನಿವ

ವಸ್ತ್ರ। ಮಿಸುನಿ ದೊಡ ಗಳ್ಳವಂಗ

ನಂದುನನಕಂಡು। ಪ್ರಕತಿಸು ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರು ಗಳ್ತಿತ್ತು ಬಿಲ್ಲಾ ಯ್ಯನು॥೪॥

ನಾನಾ ಬಣ್ಣ ದೂರ್ತಿಯಾಗೆ ನೋಡು

ದ್ರುವನರ ಶಿವನ ಕಾನ್ಸಿನಿಂದ

ನುನೂರ್ತಿ ಗುರು ಶಿಯೊಳು ನವತಿಕರು। ತ್ರಿಕಿತ ಡುಗಳಿ

ರದಿರಲ್ಲ ಮಯ ದೊಳು ದಿವ್ಯಕರ ನಲಿವಿತರು

ಮುಂನ್ಯರನಿ ತಾಂಬೂಲ ದಿಂಮಂ ಪ್ರವೇಶಿಶಿದ ನಾಜಾಂನವಕ್ಕಿಗಳು ಲಿಯ ಲಾ॥೧೬॥

ಮನಶಿ ಬಡು ಫಲಯ ನನ್ನು ನಡೆದ ವಯಲು ಗಳ್ಗ ಬಗ ಜೆಯು ನರ್ದ ವಲ ಕುಲಾಯಗಳ ನಾನಾ॥

ರತಿ। ದುರುವನು ಮಡು ದಿವಲ ಪಕೆ ನಾನಾ ಮದಿಂದು। ಮತಿ ವದಿಶಿ ಯೊಳು ಮೂದಿ ದಂ॥೧೭॥ ಕಂಡು ನೋಡಲಂತೆಂನ ಚೆಲುವ ನಿಶ್ಚಿ

ಸಿಂಹ ದೇವು ಬೆಂಗ ಚಿತ್ರ ತೆವ ಬಿಂದು ಕರ ಗಳ ದತ ತಿನಿ ಮಬಲು ಕಲಿಶಿ ದಾ॥೧೮॥ ಅಂಧಕಾರ ಶಿ ದ ಚತ್ರ ಯುಗ ವಿರವಾಗ್ಗಿ। ತೊಂ ದು ರುಶ್ರಿಯೊಗ್ಗ ರನ ತೆಂಬರಲಿತೆ

೧೦ತು ಮಂ ಬ್ರೋ ಶಿವ ಮ ಚಂದ್ರಬಿಂಬ ಬಳ ದಯೊ ಚಲ ಮೊಘ॥೧೮॥ ಯರಿಗೆ ಮೊಲ ಪುತ್ತಾಲವೆಂದು ಪ್ರಾತೆಯ ಕರ ನುರ ದೊಳ್ ಪ್ಪುವ ಕಳ್ಳಂ ಕತ್ತೆ ಬಿಸಿ ಶಿಡು ವರಂ ತಿರವಿ ವಿಶ್ರುಂಗಾರ ಮುಖಮು ಖು ಖು ರವಿ

೨ ನಿಸುವರಾ ವಿನಾಬಿಯ ಮುದ್ರಾ ವಿಂಗನವನೂ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಲುಪತ್ತಿದ್ದ ತತುಚ ಪ್ಪಯದಕ ತ್ತು ಶಿವಿರಸಿದ್ದ ನೆಲದೊಳು ಕೆ ಡವಾಯುಂಗುರಡಿ ನೊರೆಸಿಲ ಮುಕ್ತಾಂಗವಂ ಪತ್ತಿಕೆ ಸಾದ ಗೊರಜ ವೆಂದಿಕೆ ಶವಿಗ

೩ ರ್ಘು॥೧೯॥ ಶರಿಮುಖಂದಂತದಿಂದಿ ತಲು ರಂತ ಯ್ಪು ಚ್ಚೆ ಖಿರಿಯ ರೆಬಾ ದಳವಾಗಲದರಿಂದೆ ಪಾರವೊಂದು ವಿರವಾಗಸು ಬಾಜಂದುನಾನಿಗಳ ತೆಯ ನತಿನಿಪ ದಿಂ ವರು ನಾನ್ಗೂಡಿ ಕ್ಕೆಂದೂ॥ ಅರಗಿ ನುರು

೪ ಮುದ್ರೆಯುಜ್ಜನಿಲನಕರ ದಿಂ ಕೊಂಡು ತೆರಿತದಿ ಂ ಕಲು ಹುವಸು ಧಾಸುಖಂಡ ಬಾಂದು ನಲ್ಪು ಶಿರಾಜಿನ ತ್ತು ಕಟಿಯುಂ ವಿಜೃಂಭಿಸು ವದ ಕಂದೆ ನೆ ಟಿಕೆ ವೆ ಟಿಕೆ ವಿಜತ್ರ ರನ್ನ ಬಿಯಲ್ಲಿ॥೨೦॥ ಕ್ಷ್ಮಾಂ

೫ ಬುನಿಧಿಯ ತೆರಿವಗಳಯಂದ ದಿ ಕೆಂನ್ನನೆ ಚಾರು ತರವಪ್ಪ ತಿಳಿ ಚಾಂದ್ರವಾವ ಶಿಸಿವ ದ ನಾರಿ ನಾರಿಯರ ವೆಗತ್ತಂ ಸುತ ಮೆತ್ತೆತ್ತ ವುತ್ತಿ ಬರುತಿಕೆ ವಿಲಿಯುಂ॥ ನಾರ ದ್ವನಂದಿ ಕೆ ಸುತ್ರನ ನೋಡಿ ನಗು

೬ ತೆತ ದ್ವಾರ ಕಾಂತಾ ವಿಥಿಮಧ್ಯ ಮಂ ನಾ ರ್ಧ ನೋಲ ವರಿನಲಬಿಂ ಪಾವ ಭಾವ ವಿಭ್ರಮ ವಿಲಾಸಾಂಗಿಯರ ನೆದೆ ನೆಡಿಸುತಾ ॥೨೧॥ ರಂನ ಮಪ್ಪು ಶಿಗೆ ಪಾಂಬಿ ತ್ತಿ ಮಿಸು ನಿಯ

೭ ಜನಗರಿ ಯುಂ ನತ ದಚಿತ್ರಮ ಂ ಟು ಸು ಶಿ ನೆಲ ಸ ದಿಂ ಬೆಂನೆ ನಿವ ದ್ವಾರಂಗಳಂ ಬೆಳಗಿ ಸು ಶಿಸುವ ವಜ್ರದಕವಾಟಂಗಳು ೦॥ ರಂನ ದಿಂ ರುಗ ರುಗಿಸು ತಿಪ್ಪುದು ಪಾಂಗಣ ನ

೮ ನಳು ಬೆಂನ ದಿಂ ನವೆದನ ವಿಲುಯ್ಯ ತೆಗ= ಶಾಪ್ಪುತಿಪ ಕಂನೆಯರ ನುಗು ನಾ ನಂ ಪಂ ನೆಯರ ವೊಪನೆ ತ್ತುಂನೆಯರ ಕೆರಿ= ಯೆನಿಂ ಯೆ॥೨೨॥ ಯೆನಿ ವಪು ಮೃದಂಗ ಧ್ವಾನ ದಿ

೯ ಮುಖ ವಿನಾನಿಮೊ ತಿಸು ವಸ್ತ್ರರ ಮಂದ ಲಂಪು ಡು ಕುವಾಲ ಜ ಚಂಗು ದಳಲಪನಪ್ಪ ಕಿಂನ ರಿಂಯು ಪಾಂಗಂತಿತ್ತ ಮಾಡ್ದೆಯ ವಿಂದ ಲಾದವು ॥ ಯೆನಿ ಯೆ ಶ್ರುತಿ ತಾ ಳಲಯ ವಾನಂದ ದಿಂ ದೆ ಬಾ

೧೦ ಂ ಜಿಸುವ ನರಿ ಬೆಗೊರು ವ ವಿತ್ತಾಬನಿ ಜನ ದಿನವ ರಸದುದ ಯ ಮಂತ ನೆದು ಸೂಳೆಗೆ ರಿಯ ಕೆರಿಕೆ ರಿಗ ಳು ಕಂಗೆ ಸ ದ ಲೂ॥೨೩॥ ಯರ ತೆಸು ಖ ವಿ ಕಪ ಂನೆ ನೊಗೆನವಿಲ್ಲ ಳ ಶಾಂತಿ ತರು ನಾಿ ಯರ ಕು ದಿನೊಲ ನ ದಿಯು ಂ ತೆರಸು

೧೧ ನಗರಿ ಸ್ಸು ಶಿತನ ತನಕೆ ಮಿಗೆ ನಾಲವ ದೆಯ ಳ್ವವಂ ಸಿರಿಗೆ ಯ ಕೆನೆ ಬಾಗಿಲ॥ ಪಾರ ಚಾವ ದಿ ಯೆ ಗೊಪ್ಪು ಸು ಮಶ್ರರ ನವರಾ ಸುವು ಚ ರಿ ಪ ಜ ತಿಗಳ ಕಳೆ ದೆ ಯತ ಝುಗಿಂಯ ತೆನಿವ ದಿರವ ವಿದೆ ಯೆಂದು ಕಾಂ ಯು ಪ್ಪು ವಿ ಶ್ರಾ

೧೨ ರಿವಾ ಡು ಪಾಸ ಚೆಲದಿಕ್ಕೆ ಯೆನಿಸಿಗುಂ॥೨೪॥ ಪಾಡಿರು ನಿದೆ ಗಂನಗದಕವ ಪಕ್ಕೆ ನೆಟಿಕೆ ತ್ರೈ ವದಬಿಡುತ ತುರಿನಾಗರ ಬೆಲದ ಗಾತ್ತು ತೊಟ ಪಕ ಮೊಪವಾಲ ಯಂಬಿಡ ಗಿನಾಡುಂಬಾಲಂಬಿ ನವಗ ಕ್ಕಿನೆತೆಯ

೧೩ ೨ ಮ್ರನತದಾ॥ ನದನನ ಕನರನ್ನ ಮೆ ನೆಂಗರದ ತಾ ಳು ಪು ಕದ ಮುತ್ತುಕು ಕ್ಕಲದ ವೆತ್ರ ರಾಗ ದ್ರಾಮಿ ಯುದೆಯ ಳದಿ ಕ್ಕೆಂಬಿ ಬಿಂಬಿ ಗಾಪ್ಪ ದವಾದು ದಾಕೆ ರಿಕೆ ರಿಯಳ್ಗಾ॥೨೫॥ ಟಿಸು ವ್ವರತ್ತೆ ಯುಂ ಪರಂ ನಿವಿ ನು ದಿಗೆ

ಯುಕೊರಲಾ। ತೈನ ವಮತಿಗೆ ಸುರುವಮಾವೆತ್ತಂಕ ದವುನಾವಿ ಯು। ಬಿಗಸಕನ್ನೆರ್ಕಾರಪುದಳಿಗೆಯ ಚಂದಾವರೆಂಬೆದಿವಯಗೆಯಾಗಿ ಮೆಯಿಯೆ॥ ಮಿಸುಪೆ ಕುಂಕುಮ ರಜಮೆನಿಪ್ಪುದಿಳಿನವಚೆಲ್ವು। ತಸುವ ಮಾಸ್ತ್ರ ನಂಗನೆಯ ನಾ

ರಾಧಿಸುವ ಪಂಣ್ಣಾಬಿ ಜಾತ್ರಿಯರ ಕಂನಾಮುಂಣ್ಣ ವೆಱಂನಾದೊಲವನ ಡೆತರುತಿರ್ದನೂ॥೭೭॥ ಮುಂದ ಶಿಸ್ತು ದರವಿಂದ ದಳಲಾಛನದ। ಕಂಡೆರಡು ನಿಱಲದಿಂದಿಂ ದಿರಚಲಾಗ್ರ ಲಕ್ರದ। ತೊಂಡೆವನ್ನಾಱಿಧೃತು

ರುಗಿವೆಯನಲ್ಲಿ ತೊಳ್ವವೆಳ್ವಸುರೆ ನಿವಬುದ್ಧಮೊವೆ ಯಗಿ॥ ಮುಂದಿ ಯರುತಂ ಮಬಾಗಿಲಪೊಂಜಗುಳಿ ಗಳ್ಳಾಳು। ತಂಡತಂಡದಲಿ ನಿಂದಿರ್ದ್ದುರಿ ಕುಸುಮ ಕೊ। ದಂಡನದಱನಮುಂತ್ರದೆವ ತೆಗೆನೆಬ

ತ್ತಿಸೊಳ್ತಂ ಮವಿಱರಬ ಯಬಿ॥೭೮॥ ಜಲಜಲಪಿನ ಭ್ರಂಗಿನಿಳ್ವಾಳ್ಕವಬಿದಳಿ। ವೆಳೆಲತೆ ಗಂನಾಬಿಂಬಾಫ್ತ ಪ್ರಭು ತ್ತನದ। ತಿಲಕುಸುಮ ನಾಸಿಕೆಯ ಬಡನ ಡವಿನರಳೆವಿಯಂದವ ಹಮುದನ ಗ್ರು

ವಾ॥ ಕಳಹಂಸ ಗತಿಯು ಬತವ ಸ್ತ್ರ ಭಾಗಪ್ಪನಾ ವಕೊ। ಕಳ್ವರವದಘನನಿತಂಬ ದಜಲಜಗಂ ಧ್ರಾಂಗಿಗ। ದಳ ಘುಲಜ್ಜೆಯ ಪದಿನಿಸ ತಿಯರೆನಿದರಾ। ಶ್ರೀಮೃ ಹವೃದವುಂಬಿಳಿ॥೭೯॥

ಅಱದವೊಂದದಬಿನ್ನಾನಾ ಸ್ವಿ ಸಿದಿಂದ ಲಮಿಂಗೆ। ಮಿಸು ಪಕಿರುನವಿರಸುಂನಾದ ಕಂಪನಾಂತಂಗ। ದೆಸಿವಕಲಕಿರವಾನಾಳಿಯೆ ಬಹುನಕ ಕ್ಷತವಳ್ಸ। ಳಿಸುವಕುಂಭಾಕುಬ

೨೪ ದಾ॥ ಸುಸಿಲಾಕ್ಷುದ್ರ ವೆವಱಿ ದುಗುವ ಘ ಮ್ಮ ಜಲ। ವಸುವಸುರಫಲಲಾಸಿಱಕೆಗಳ್ಪ ಮೈಯ್ಯ। ಶಂಕಿನಿ। ಬಿಸಜಮುಖಿಯ ಕುರಕ್ತವಗಲ್ಬಾರ ಚಿರಕ್ತಾಂಬರಾಲಂಕೃ

ತಿಯಕೊಪ್ಪಿರ್ದ ಕಾ॥೮೦॥ ತೊರವೊಡೆಯ ಗಲಪೊರವಾರಚಿನಯನ ಡುವಿನಸು। ಚಾರು ತರ ಲ್ಮಮುಪ ದವಹಂಸಗತಿ ಬಱುವಾಗಿ ತೊರಮ ಬ್ನಸುರತಮೊಳ್ಬೆ

ಗ ಗ ಧ್ರವಿಸುವ ಮದನಗ್ರುಹದ ತನುರಾಮ ದಾ॥ ಮಾರಯುದ್ಧವಮೆಲೆಮೆಳೆಬಯಸು ವಸುಱಿಯನೊರೆನೊಱವ ಸ್ತ್ಯಾಗೆಗಂ ನಾಳಿನಬ್ಬಿದ ತುಱಿಯ ಪಾರುಶ್ಯಾಲು ಪದ

ಚಿತ್ರಾಂಬರದ ಬಿತ್ತಿನಿಯ ರಾಂದೆನಿಯೊಳಿರ್ದ್ದರಾ॥೮೧॥ ಮದಕುಂಬಿಕುಂಬಸ್ತನದ ಗಜಮದದಮೈಯ್ಯ। ಮದಗಜಪ್ರನಿಯ ಮದಹಳಪಸಾರುಗಳ್ಪು। ಮದವಾರನಾದ ಮುಂದಿ ಗತಿಯ ಬ

ಪುರಾ ಮ ವಿಸ್ತಾರತೆ ಕನಿಪ್ಪು ರಗದಾ॥ ಪಡಿಮ ಕೆಂಪ್ಪಿಡಿಪ ತ್ರಕೆನವಿರ ಕಿರುಗಂನಾಕಾ। ಬ್ಬಿದ್ದಕಾಯದ ಳ್ನ ದುಱ್ಲಿಯ ಬ್ಬಿರುನು ಡಿಯಗಳಿಗೆ ತನ್ನಾಯ ದತಾಡನದ ಪ್ರಿಯದ ಪಿತಾಂಬರದ ಹಾಳಿ

ಯರಾಪ್ಪುನೆ ರಡಿರ್ದ್ದ ರಾ॥೮೨॥ ಪಾಂಬರಲಿ ದೊಲೆಕೆಳ್ವತೆಳಿಸುಳ್ಗುಸುರುಳ್ವನಾಲಿ ಯೊ। ಕುಂಬ್ಬಾದಿಪಳಿದಾಡೆಬಜ್ಜಮೊ ಡೆಕನಾಳಿದಾಡೆ। ಕುಂಭಕಚವಲುಗಾಡೆಹಾರಮೊಲದಾ ಡೆನೆರೆಬೆಂಗ ಡೆ

ಯಪಿನಾಲು ಮಿಕದೆ॥ ಅಂಬರವಚುಂಬಿಪಾಲುನಿಸದ್ದನೆ ಪ್ಪನೆನಿಲೈ। ಚೆಲ್ವಂಬಾಂದನಮಿನಾಳಿಡಿಮರಸ್ತವನಾತೆ ಯುಂಯ್ಯೆತೆಯೊ। ರಂಬು ಜಾನನೆಯ ರಂಗಜನಂಕವಾಳೆಯಂಪಾಡಿತಾದು

ತ್ರಿದ್ವರಗ॥ ೩೨॥ ಬೆಚ್ಚಿ ದಿಕ್ಕೆಲತ್ತ ಗಂನಾಬ್ಬ್ರಿಯ ಸುನಾಶ್ಲ ತುಗಳ। ನ್ನಾಚ ರಂಕುಚದಿತ್ತ ಡಿಗಳಾಳಿಪ್ಪುನಾಬಿಸುತರ। ಲಜ್ಜ ಪಾಂಬರಪದಶಿರಂಗೆಳ್ಲ ಲುಗುತ್ತಿಗ। ಲಂದುಗೆಗಲ ಘಲರೆನೆ॥ ನಚ್ಚನಾಬಿಮು ಡಿ ಪೆಂಪಿನ್ಯಾ

೧ ದಿಶಿ ಕಂಕನಾದಿನದ। ಚಾಜ್ಜ ಪಾನಿಜ ವ್ವನೆಯ ಕಾಡಿದರುಷ್ಷಿಡೆ ಬಜೆಂಡ। ನಿಚ್ಚ ದನಾಬಿಯ ಚದಿನೊಳ್ವಿಜರೆ ಚದೇಯೊಳಲರಂಬು। ತಪ್ಪುಚ್ಚುವಂ ತೆನಿಸೂರ್ದಗಂ॥ ೩೩॥ ಮೊಳಬಿಮೊ ಮನದಬಿಜವನು ನೋಡಿ

೨ ದೊಳು ಮಿಗೆ। ಯೆತೆಸೊಳ್ಳಿ ಬೆಜದೊಳು ಲತ್ತೆಸು ದಿಯಿಂದ ಸೆಳೆ। ಚಲುವಾಗಿ ಪಲ್ಲವಿ ಕ್ಷಪ ಶಿರಂ ಖನಾದೊಪ್ಪ್ಳಾಳಿದು ಪೂಶುಕಾಯ್ಲು ಡಿದು ಪಂ ನ್ನಾ॥ ಪಲಿತವಾಗಿಜ ಚುಂಬನ ದಿರ ತಾಂತದ ಮಗು। ಚಿಗಳ ಲಿದಿಶತೆ

೪ ಗೆಳಿಸು ವಸತಿಯ ಮಚು। ಜಾವಳಗ್ಗೆನತು ಮೊರಕು ವದು ಮುಂನ್ನಾಶನಂ ಪ್ರಾಜ್ಜಿಪವಗಲ್ಲದೆಂದನೊವ್ವಗಂ॥ ೩೪॥ ಕಂನ್ಸೆದಿಲೆಸೆಗಂ ನಾಸಂನೆಯಿಂ ಕರದುನಲ ವಿಂನೆವೆಯ ಕರುವಾದದೆಗೆ ಯ್ಯುಬಿಗಿಯ

೫ ಪ್ಪು। ತಂನೆವೆ ಯಮೊತೆ ಯುತುದಿಸ। ಗುರ ವತಚ್ಚು ಚ್ಚಿ ಬೆಂನೊಪ್ಪುಡುವ ಂತದರವಾ॥ ತಂನಸ ವಿಸುಲ ತ್ತಿಸು ಗಧೆಯಂಗೆಲುಬಾಲ ಬಿಳ ಬಂದೊಂನ ತಿಗಳಿಂನೆರ ದುಮನಕಿಸಂ ತ್ತಿಸವಿವ

೬ ಕಂನೆರದುಪರಿಸಾವು ಕಿಂಬಾದವಿಟನತೆ ಧನಪ್ಪಿನಿ ಮೂಜಗದೊಳು॥ ೩೫॥ ತಲಂಗಿಸಿಲು ಚಕ್ರವಾಕ ಮಂಮರಸು ವಳು। ಬಾಲೆಚು ಂಬಿಜದೊಡ ರಗಿಳಿಯ ಮದ್ದಸುವತ್ತು। ಸೊಳವಂ

೭ ಪಡೆಸವಾರವದ ಕೊರಲುಲಿ ಕಾಂತೆಗೆಳ ರಲವವನೆಸ್ಸಿಗುವಾಗ॥ ಪಿಳವೆಂಸು ಶಿಕ್ಕೆಯ್ಯೆ ಕಳಿಕರನಾಬಿ ಗಳಕೂಡು। ವೆಳಲವೆನಿಸು ವಳಿಂದಾತ್ತಸಬ ವಿಟ ಗಾಡನೆಯ ಗಿಳಿಯರಾ

೮ ಡನೆ ತಂನಿನಿಯಳ ಜತುರಂಬಂನಾಬಿನಿ ದ ನೊಪ್ಪೆ ಜಪ್ಪನಿಗನೂ॥ ೩೬॥ ಪಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬು ರತೆಲಿಯನೊಜದಿಂನೊಡುತ್ತೆ। ಪಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬುರ ಸಿಕ್ರ್ಷತಿಗ ಘುಡಿಸಿಚುಂಬಿಸುತೆ। ಪಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬು

ರಶಿ ಖಾಲಕಾಕ ಪ್ಪಗಾಂಗೆಯ್ದು ತಾಡನ ದಶಾದರಂಗಳಿಂ॥ ಪಾಬ್ಬುರಾ ಬ್ಬುರ ಮೂದವೆಗಳಿಂ ವಿಜ್ರುಂಬಿಸುತೆ। ಪಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬುರ ಮು ಸ್ಸಿನೊಪ್ಪುದಿಂ ಶಿಳಿಟುತ್ತೆ। ಸಬ್ಬುಸಾಕದಿಂ

೧೦ ವಿಟ್ಟವಿ ಟರುಸರಸವನಾಡು ತುಪ್ಪುರಿಸಿಯೊಳ ನಿರ್ದರೂ॥ ೩೭॥ ನಾರಿಕೆಳಿನೆ ಯನೊ ಘುಮು ಧುವಾಗ ನಿನಬಂದ ಡೊರೆನೊಡಂ ಮುಂ ದ್ಯವಶಿಗು ಮೊಗದೊಳ್ಳಿಟ್ಟು। ತೊರುವನಿನಲ್ಲಾಗಂ ಕೈಕೊಳ್ಳ

೧೧ ವದನೊಲ್ಲು ಮಾತಾಡನೆನೆನಾಲಗೆ॥ ವಿಗಿಶಿಸ ಡಿಖ ದುತಪ್ಪುಗಳ ನೆನಾಬಿನಿವ ದಿಂದೆ। ಶಿಶಿಕಾಲ್ಲಿ ಡಿವಡೊಳಗಾನಾನೆನಚಿತವಾ। ಕಾಳಿಯವಮೂದಲು ಜ್ಜು ಗಿಪದಿಂನೆ ಸ್ವೆದನೆಂದೊವ್ವ ಸುಸುಗ್ಗ [illegible]

೧೨ ಯೊಳಗ॥ ಖಾ ಕಚ್ಚಕ ರಿಂಬುಬಿಲ್ಲ ಡೆಯ ಮೂ ಜ್ಜಿಗಯು ತಿಳಿದ। ಬಪ್ಪ ದೊಡೆಯಳ ಕಯ್ಯಾ ಪಂನಿಳ ನಾತ್ತಿಮುಡಿ। ಗಜ್ಜುಪರ ದಿರ್ದ ಮುಂಗುರುಳ್ಳಿ ಕ್ಕಿ ತಳಂಕವ ಡೆದಪಿರುರ ಪದಡಾವಿ॥ ಪಾಜ್ಜಿಕ

ಮುಗಿಲು ಡಿಯನೊಸರಿಜ ಡೊ ಚ್ಛ ರವ। ನಿಟ್ಟುವಿಗೊಲೆಗಳಮೆಲೆಬೆಮ ರಸಾಶಿಸುತಮು ದೆ। ವಚ್ಚುರಸದಂಬುಲವನಗ ಡಿವಿಟನೆಂಗನೆಯ ಸುರತಶ್ರಮವಕಳೆದನು॥ ೩೮॥ ಕೊಂಕುಸುರು ಲು

ಗೆಯ। ಪಡೆನಾಳಿದಾ। ಡೆಯುಳ್ಳಾ ಪೆಮ್ಮಿಗೆ। ರಿಂಕಿದರ್ಪಬಿಟ್ಟ ಮೊತೆನ ಚತ್ರನಾಳಿಸುತ್ತಿಪ್ಪುಸ್ಮುಡಿ। ಯುಂಕ್ಕೆಸುಮ್ಮಸೂ ಶಿಕುಡಿಮಿಂಭನ್ಯೋಳಿಪಕ್ಕೆನಾಣ್ಣುಸೆಷ್ಟ। ತ್ರಿವಿ ಪಾಗ್ಗೆಯಿಬಿಮರಿಂ॥ ಸಂಚುಮದತಿಲಕಂಕಲಂ

೦ನೆಹೊತೆಯೆ। ಕಂಕನಾ ಜನಾಕಿನಲು ಪಲಿಸ್ಸಿ। ರತವುಂ ಚತ್ರಿಚ್ಚೆಗ। ತೆಂಕಗಾಳಿಗೆಂಹೊಡಲನಿತ್ತುಬಳ್ಳಿಲಿಕೆಗಳ್ಳಿದಘ್ರಾಂದೆನಿಂಕೆಗ ಬ್ಳಾಪ್ಪೆನ್ರೆ॥ ೩೦॥ ಕ್ರಮರಕಂತಕೈಚಂದ್ರವವನೆಬಿಂಬಾ

ಹಮುದವನ್ನವಿತ್ರೆವಸು। ಕ್ಕೆಸಕು ಚಿಕವುಪಂಚ। ಗಮನೆಂಯ ತಿಚಿಡು ಕಯಿವ್ವಸ್ಪುಳೆತಂನಿನೆಯಂತೆಡದನೆಂದಬಾಗಿಲಾಳಗೆ॥ ಕ್ರಮಿಗೆಂ ಡುನಿಂದುನೊ ಸ್ಥನಿತರಾಗ್ಗಬೆರೆಸಲ್ಪ। ಸಮರ್ದ್ದಕ್ಕ್ಯುಧಘುತನುವೆ ಕಡೆಚಿ

ಜ್ಜ ಕ್ಕೆನೆಕುಚಾ। ಕ್ರಮರವುಂಬಿಗಿದು ಬೆಂನೆಗ್ನು ಮೂಡಿತಿಲ್ಲಲಾಯೆಂದುಕ್ಕೆ ಪ್ಪಿಕಿಪಂತೆ॥ ೩೧॥ ಪಾಂದೊಡವೊತೆಯವಿತೆನ ಣ್ಣದಮುಗಘ್ಘಾಳುವ ಬಿದಿಂ ಗಘುಂ ತ್ತೆಸವ ಸರ್ವಾರ ಕ್ಷ ತಂಗಳ್ಗಳಚಿನ್ನ। ಮುಂಗು

ಗದುಳ್ಳಿದುಕಪ್ಪು॥ ಕದಂಬುಲವಣಿತ್ತುಗೊಂಗಚಿ ಂದುಹಂಯಲ್ಪಿದಾಗ॥ ಯುಂಗಿತವಳಿದುನಿಮತಾನಾಂಗಸ್ವಂತುಡುಕಿಯುಂಗಜಾತುವಡಿಮ ಜ್ಜಿಚಿವಮುಚ್ಚೆಗಿಳೆಸಿತಂ। ನ್ಪಂಗಿಯಚರಮೊಲಂಗನಾ

ತೆ ಬುಯ ಚೆನ್ನಂಗನ್ನಂಕಾಯ್ಯನೆಗೈಪ್ಪನಿರಂ॥ ೩೨॥ ಬರವಸಿಗಚಿ ಶ್ಚಿಬಾರಡಿಕೆವಿಟಂವುಂಟುಡಿಗೆ। ನೆಱೆನೆಂವಿನಿಂದುಗಲ್ಪಕೆಕ್ಕೆದ್ಯ್ಯನಿತ್ತು ಪಾ। ಪರಬುಪ್ಪೆರಂನಲ್ತತಡದ ರಾನುಳ್ಳಿವೆನೆಂಮೆ

೨೪ ಬಹುತಲ ಡಿ ದನೆ ನಾಚುತೆ॥ ಸುರಿವತ್ರುವಿಂಡೆ ತೊಪ್ಪುನೆತೊಂಯುವಿರವಾಗ್ನಿಕರಿಕುಗೆಯೆವೆಂಯಬಲ್ಪುಂಕೆಡಿಸಿವ್ವೆ ಯಮರ ಲ ತರಗಳ್ಳಿಗೆಚ ತ್ತೆಸಕ ಯರುಪಚರಿ ಸಲಾಂದೆ

ದಿನಿಗಳ್ಳಿದನ್ನಡಿಂಪ್ಪ ಗೈಸ॥ ೩೩॥ ನಿಗಟುಹೊಳ್ಳಗ ಂಗಜಾಸ್ತ್ರವ ದ್ವಿಸುಜಿಸಿಗಾಡಿಯ। ಶಿಚಿಟ್ಟೆಡೆಗಳು ಮವನಾಗ್ನಿಯ ಂ ಬೆಳ್ಳಿಜಾನಗೆ ಯುಸವ। ಶ್ವಾಸಿಕೆಯಮಾತಿನ್ನಲಚಿಗಡುಗೊಳ್ಳಿ

ಷುತ್ತ। ತಳ್ಳಚಾ ಹಯ್ಯೆ ಯುತನೆನಿಸುವಾ ॥ ಪಾತಿನಪದನಂಕದಲಿಸಾಗಬು ತೊಳಿಪುನಿ। ಕೆಗಜಿಯುಂಕೆನ್ನಕಿಚಾಡಿಸಿಹಾದನೆತ್ತಿ ದಪ್ಪಿ। ಚಾಳ್ಳುವಚನ ದನಿತಿಗೆಮಚ್ಚ ಡಿಹವಿಟೆಸಿಲ್ಪವೆಂದ

ವೈನ್ನನವನುಜಿಗೆ॥ ೩೪॥ ನೆಗಸಿಲಭೆಮರ್ವನಿಯ ತೊಡೆಲುತ್ತ ಕಟ್ಟ್ನಿದುಲಂಬಿಸುವಮುಡಿಯ ಡಗಯ್ಯೊಕ್ಕಾಂತಾಗಘುಜ್ಜನವ। ವನನವಂಗವಪ ತ್ತಿಕಂಣ್ಣಾಳ್ವಾಘುಕೆಂಪಿನಿಂಪಿಗಾಮತತಿ ಗುಡಿಗಳ್ಳೆ ಲಾ॥ ಮ

ರಾ। ಪುವಿಗಳ್ಳಿನಿಕ್ಕ್ವಾರಾಂಬುನಿಧಿಂಯನಗಲ್ಪಬಿಸಿ ಪಾತ್ನನಲಬಿಯೆಗಪ್ಪುರತಾಂಬುನಿಧಿಯಗಲ್ಪು। ಸಿಸಿವದ ನೆಯೆಗಪ್ಪನ್ಳಾದಲಿತ್ತು ಜಾಂನಕಿದ್ವಾರವಿಟ್ಟುದೊ ಘುನಿಂದಿರ್ದ್ದಳ್ಳೊ॥ ೩೫॥ ಯುದುಕಿರದ ಖುವರನ್ನ ನ

ಯುಗಳ್ಳಿ ಪೃ ವದನದು। ಚಿತ್ತವುತ್ತಿನೆಗೆಚ್ಚೆರಗಂಕೆಯೊ। ಯುತೊ। ದಡ್ಡನಬಡಕ್ವಾನಿ। ಯೆಚ ಗನೆಗಂಸಮಡೊವೆ ಸಿಯತಿರೆ। ನವರಾ ಹಸಾರರವು ನಾನಾ॥ ಸಡಗರಡಿ ಸ್ತಾನವುಂವಾಡಿಧಪನೆಂಬುಪವೆಗೆಡೆ

ಯಾನಿಮಿಂತೆಗೆಂ ಡೊತ್ರಿಭಿವನಲ್ಲರಿವಿವಿಜಾ। ಹೊಡನೆಗದನೆಮದನಾಚನುರಾಗಮಂಪಡೆವಾತ್ತೆಕಡುದ್ವಿಯಸ್ಯ ಮಾಗಿದುರ್ದಿಗ॥ ೪೬॥ ವಾಚಿಪಾಗಬಾಶಿಚಿತ್ರಿ

ತಿಸುವಿಶ್ವಾಸನಿಂಪಿ ದಶಾರ್ಥಂ ಬತ್ತಿಯ ತ್ತೆಬಪ್ಪ ನಿತರಾಳಗೆ॥ ಮಾರಪಾಪಂತವಿಸ ಬಚ್ಚಳಿ ರ್ಲ ರ್ಯರಿ ಗೆಲ್ಲ। ದಿರಮನಾಲಿ ಯಗರ್ಭವೆಯಿ ರ್ಮತಕಂಗಳ್ಗಾಳ್ ಕ್ಷೇತ್ರ। ಮಾರಮಂ ತಾಳ್ದನಪ್ಪಿ

ವಾಗಾಸಾದ್ ವಿಲಾಸನುಮಚ್ಚರಿ ಹುತ್ತಿದ ಸೆಗ॥ ೪೭॥ ತಂನೆಗೊಳಿಪ್ಪಂನ್ನಕಾಂತಾಸು ಕರತಭವಚಿಪ್ಪಮ ಲಂನೆಂ ಡಿಮನಿರು ಮುತ್ತುದೆಪಾಗನತ್ತಿಳುಪೆ। ದೆಂನ ವಿರಹರಬಲ್ಲಿನ ದಿರು ದೂತ್ತಂನಿಲ್ಲದೆ

ಧರಾ ಶಿಖಾಮಣಿ ಪೊಱಸ ಕೆಯೆಂಬ ಸುರತಿಯ ಸುಖಿ ಗೆ ನಾಣ್ ನಾಳ್ ಕಡೆಗೞಿದನೊ ಪ್ವ್ ॥ ೫೩ ॥ ಪಾದದೊಂದು ಚಿತ್ರಾಂಬರಂ ನೆಪಗಳಿಂ । ದಟ್ಟ ಜನ ಪರಿರಂಭ ಪರ್ವ ಸುಂ ಸುಂದ ನೆರೆ ಕಂಡು । ಚದುರಿಂದ

ಲರಗಿಳಿಯ ಪೆಣ್ ಕೆಳ ದಾ ವಿರಲು ಇದಿಗೆಯ ನಾಗತಂ ನಾ ॥ ಮಿಸು ಪಕ್ಕವನಲ್ಲ ಚೆಂಮರೆಗೆಯ್ಯೆ ವಿಶ್ವಾಸ । ಮೊದವ ಬಂದಾಗಿ ಸು ತಕ್ಕ್ಯರವ ನಪ್ಪಿ ಮದ ನಾಹವ ದೊರೆ । ನಂದರೆಂದೊರ್ವಳ್ ಖಿನ್ನ ತೊರ್ವ

ಪ್ಪಾದ ಪೊಸ ಪ್ರದೆ ಪ್ಪಾಂಡಿದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೫೪ ॥ ಸೋಮ ಸೊಡಲಾಳು ಕಂ । ರಕಣಾಂತದಂ ಬಿಚಂಪ ರಕ ಡ । ಖ ಮೆಯೊಳ್ ಮಂದಮರು ತಂ ಮೆರೆ ಮಿಗಿಲಿ ಮು । ಕಾಮ ನಾಲಿಯ ನಾಗಿ ಸುತೆ ಪವ ಳ ಮುಂತುಂಬಿಗ

ಳ ಪನ ದ್ದರಾಶಿ ಮೊಲಗತ್ತೆ ॥ ನೆಮಿ ಖ ಮ ನೊ ಜಾತ್ರ ಗ ನ ನಲ ವಿಡಿಯೊ ಳ ದಿ । ವಾ ಮೆಯಂ ಬರ ರಪ್ಪಿದ ಮಿಂಚ ನವಿಲಿಂ ಮು ಸುಖಿ । ಪ್ರಿಮ ದಿಂಡ್ಲಾ ರಾಗ ವಸು ವಿತ್ತ ತ್ರಿರಾಹೊಳಿದು ಕ್ಕಂ ಗೆ ಕಲಯ ತು ಕವಿ

ಕತ್ತ ಪೂ ॥ ೫೫ ॥ ಸರ ಖ ಜಾನ ನೆಯಂ ಸ್ತಪು ಪುಷ್ಪ ನೊ ಪು ವೆ ಗಾದು । ತಿರಲವಳ ನಲ್ಲ ಕಾನಾ ತ ಮು ನಿ ದು ಕ ನ ಕ ಮ ಯ ಕರ ಬಿ ದಿ ಗೆ ಮೊಗಂ ವಿಮ ವ ತುಂಬಿ ಪೂ ತೆಂಯ ಕದ್ಯ ಲ

ತ್ರ ಲ ಕಿತ್ತ ವಳಿ ನಿ ಯ್ಯ ॥ ತರ ರಾ ಕ್ಷ್ರಿ ರೆ ಯ ವಿದು ವ ತಾ ಕ್ಕಿ ಕ ವನ ದ ಕೊಳ್ ಗಿ ತ್ತು । ಮ ರ ಳಿ ತ ದ್ವಿ ಟ ನೆ ಡೆ ಗೆ ಕಳ ಪ ಲ ವ ಳಿ ಯ್ಯಂ ದು । ಪರುಷದಿಂ ಕೊಡೆ ಮುಳಿಸ ನುಳಿದಿ ದ

೨೬ ॥ ಕ ಕಂ ಧವ ನ ಪ್ಪಿ ರೆ ಸು ಖ ದಂ ದಿ ದ್ರ ಪೂ ॥ ೫೬ ॥ ಸಗ್ಗ ದ ಮದ್ದ ರಂ ಪಳಿ ವ ಸ್ವವಿ ಯು ಳ ತಾ ವರೆಯ । ಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯ ರಚೆಂದು ಪಿಂಯ ನುಂಡು ಸುಖ ರಸ ದ । ಸುಗಿ

ನ ದೊ ರೆ ಲಾ ಲ ದಿ ಪೂ । ಸ ರ ನೆ ನಿ ಪೆ ನ ವ ನ ರ ಗ ದೊ ಷ ಕ ವಿ ಯೆ ನಿ ಸ ದಾ ॥ ಅಗ್ಗಳಿಯ ಕವಿವರರು ಪೆಳ ಕ್ರುತಿ ರಸ ಗೆಳೆ । ವಾಗಿ ಪೆ ಇಗೆ ಯೊರು ವಾ ನಂದದ ನುಳಿವ ದಾ

ರ ಮ । ಮಗ ನೆಂ ಭೀ ಯ ಭಾಜಿಬ ದ ವ ಗ್ಗ ಳ ದು ಳಿ ದ ಗೆ ನ ಘ ನಿ ಮು ದೆ ಯಂ ದ ನೊ ಪ್ಪ ರಂ ॥ ೫೭ ॥ ಖಂಡಿಂದು ನಿಖರ ದಿಂ ನಂದಿನಾ ರ ದ ರ ಸೊ ಡ । ಗೆಂಡಿಂತು ಸೊಲ ಸಾ ನ ಗಿಂ ದೆ ನಿ ವೆ ಕ

ಸು ಮ ತೆ । ದಂ ದ ನೆ ಮ ಪಾ ನಾಂ ಟ್ಯ ಸಾ ಳಿ ರ ತಿ ನಿ ಸು ವ ವಿ ಷ ನಾ ಲಿ ಯೊ ಳು ಚ ಳಿ ಸು ತ ದ ರ ಸಾಂ ಪ ॥ ಕೆಂ ದು ಸುರು ತಿ ಮುಂದೆ ಬರ ವ ರ ಲು ರ ಸು ವ ತಿ ಯ ರ । ತಂ ದ ವಿ ತ ನ ಕಂ ದು ಮ

ನ ತ ನ ಸ ರ ಲ ಮ ಬಿ । ಗಂ ದು ತಂ ರ ಮಂ ಮ ಕೆ ದು । ಕ ರು ವಿ ಲಿ ರ ದ ಪಾಂ ನ ಮು ತ ನಿಂ ಯ ಗ ಳಂ ತಿ ರ್ವ ಪೂ ॥ ೫೮ ॥ ಯಾ ತ ನಂ ನೋ ಡು ತೆ ಮೆ ಯು ದ ಮ ರ ದ ಮ ಚ್ಚಿ ಗ ಳು । ಯಾ ತ ನಂ ಪಾ ತ್ತು ತ ನಾ ಲಿ

ಪೆಂ ಪ ಡೆ ಯ ದಾ ಯ್ಯು ಬ ನೆಂ ಯಾ ತ ನಂ ಗ ಜ ಕೊ ಬಿ ಲಾ ವಂ ಗ್ಯ ದ ಯ ರ ಸು ಪೆ ಮಂ ಬಂ ನಾ ಸು ವ ನಾ ಲ ದೆ ॥ ಮಾ ತು ವಿ ರ ನ ನೆ ಸ್ಸ ವ ಚ ನ ಕ್ಕೆ ನ್ನಿ ವಿ ಸೆ ದ । ಯಾ ತ ರು ನಾ ವಿ ಟ ನ್ನಿ ವಿ ಸು ವ ನ

ನಾ ತನಗೆಂದು ನಿಂತೆತ್ತೆಂಬತ್ತ ಸಿಲುಕು ನಾವು ಮುಂಚಲು ತಾಮುಂಚೆನುತ್ತೆ ಬಂದರು ॥ ೫೧ ॥ ಯಾತನಿಂನೆಂತಪ್ಪ ಪುಂಣ್ಯ ಸೊನ್ನಾತಿಸಯ ನೀತಕ್ಕ ದೊಳಿತ ಗೆಣೆಯ ದೇವಿಲ

ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಿಕೆ ಕಂಡ ಪೂರ್ಣ ರಂ ಪೂಜಿಯ ದಿ ದೇಚೆಲುವಿಕೆಯ ಬಾ ತೂರ್ಯ ಲಾ ॥ ಘಾತಕಂ ಜಂನ್ನಾಳಿದ ರುಷ್ಠನ ಮನರಿ ದು । ಪ್ರಾತವನಿವ ನನೊಡುವಡೆ ಕುಡದೆನೆ ತ್ರಯ

ನಗೆ । ದಾತರು ನಾಳಿ ಯುರನಾಗಿಬ ದನೆಂದು ಬಿದಿಯ ಬೆಂರ್ಝುತೆ ಬೆಂನೆಗಳ್ಯ ಂದರು ॥ ೬೦ ॥ ನೊಲಿದೊಳೆವಲ ಕೆಲರ ಮೂರ್ಚೆ ಯೊಗಿಬದೆನ ಗೆ । ಯಾಯದೊಳೆಫಲ ಕೆಲರ ಮೂರ್ಚ್ಛೆ ಯೊ

ನಿಬಿದೆನ ದಿ ವೆಯದಿದೊ ಳೆಫಲ ಕೆಲರವ ಮೂರ್ಚ್ಛೆ ಯೊಗಿಬ ಲ್ದಿ ಪ್ರಾಪು ರೆಪ್ರಾ ಪು ಭಲಿಕೆ ಮರ್ಝುರೆ ॥ ಕೂಡಿದೊಳೆ ರತಿ ಕಲ್ಪಾತಾನಾ ಮಂತಿಳಿದು ಸವಿನಾಬನರ ತಾಂತ ಮೂರ್ಚ್ಛೆ ಯವಿ ಹೊದರಿರ

ಗದೆಂದ್ಯು । ಕೊಡಿ ವಿಲ ಬಿ ಯಂ ಮರ ದುತಮ ತಮಗೆ ಬಾಗಳು ತ್ತೊಡನೆ ನಡೆ ತಂದರು ॥ ೬೧ ॥ ಮುಂನ್ನೆ ಶರುಷ್ಠ ಸತಿಯ ರಂ ದಿವ್ಯ ರೂಪಿಂದ । ಬಂನಬದಿಬಿ ದನೆಂದು ಮತ್ತಾ

ಂಡಾ ರ್‍ಕಿಯೊ ಳುಂನಾಗಳಿರು ಗವ ನ ನರಬಿಯರ ಕ್ರಮ ಗಳಿಬದ ನೆನುತ ಮರಲಾಕದಾ ॥ ಚೆಂನೆಯರು ಮಿ ಬಿ ದನೆಂಬಕ ತಿರಥವಾತಿ । ನಂದಿಯಂ ವೊ

ಪ್ರ ರ್ಕಲ್ಪಾ ನಾತಿ ಯುಂದು ನಿಂನ ಪು ಬಿಂದು ತ್ರೆಂಧು ತಂಮತೆಂ ವೆಂಳುರಗಮು ಜಿ ವಿಯರು ನ ದಿನ ದಿದರು ॥ ೬೨ ॥ ನಾವನತಕ್ಕೆ ನದ್ರ ತೆಯ ತೊಸು ವತೆದೊಳು

ನಕೆಂಬ ತಿ ಗಿದಾಗ ದವ ಧದ । ಪದ ದ ತವಿ ಲವನ ನೊದದ ಕಂನಾ ಬಿರಿ ಕಂನಾಳಿವ ನನಾ ದಿಕೆ ನೆಕರಗದಾ ॥ ಯುವ ತಿಯ ರ ಯೆವೆ ಯು ಕತ್ತಿ ದಿಂಯು ವಿವನಸು ನಾನಿ

ಂದೆ ತವತದಿ ರೆತಕ್ಕೆ ನು ತಿಂರೂಗದ ಪಟ ತಿಯ ವೊತೆಯು । ಪ್ರಿಯು ವಿಯೊಳ ಗಜ ದಶೂರಲವೊಫ್ಪೆಯೆಂದು ಸಖಿಂತು ಂದ ನೊರ್ವ ನಾ ಯು ಕಿನು ದಿದರು ॥ ೬೩ ॥ ಪದು ಪಿಡಿಂನೆ ರೆ ನೆ

ದಿಯೊಲಿಂಗನವ ರ್ಮಾಡಿ । ನಿಬಿಗ । ಕಾನಖ ದಿದು ಚುಬು ಕವನಲುಗಿ ವುದುಗೆ । ಯ ರತಾ ಧನ ದಿಚುಂ ಬನ ದಿ ನಿತನೊಳು ಸುಖವ ಪಡೆ ದವೂ ನಿ ವಾವಿ ॥ ೪ ತಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವನು ಸರಸ ತಿಗೆ ವಾಕ್ಸ ತು ರತೆ ಯು

ಸುರಪ ನರಳಿಗೆ ನಾಗಮಂ ಕೊಡುವ ದೇವ ನೆಗೆ । ವರೆವಗ ಕೆಳ್ಳೂ ತಳದ ಲ್ಪತಿಯ ಕೆನಾಯಿ ಡಿ ವಾಪವೆಂದ ಪ್ರಾರ್ವ ಪುಸಖಿಯಾಳು ॥ ೬೪ ॥ ನೊಡೆ ದಾಕ್ಸ ನಾವ ಬತಿಯೆ ದೆ ರ್ಸಯೊಳಂ ಗಾಜನಂ ಬು । ಮೂದಿ

ಮೂರ್ಚ್ಛೆ ಯು ಮರವೆ ಯೊಳ್ ನಾತನೆ ಬಂದ । ಕೂಡು ವಂತಾಗೆ ತಂನಂತಾನೆ ತಕ್ಕೈ ಬಿ ಬಂಯಲ ಚುಂಬನನೆ ಯ್ಯುತೆ ॥ ಕೂಡಿ ರು ಚ್ಚ ರುತೆ ವಿಲಬಿಳ್ಳ ದಿರೆ ತತಿಸುತ್ತಿ । ಗಿ ದಾಗಿ ಕಾಂತಿಯ ನಗೆ ವು ಸುರ

ಸುವೆನು ನಡೆಸ। ನಾ ಬಿಕಾ ಶಿರಿಯ ಪ್ರಮೆಗೆ ಸಂಧಿನಾ ಕದ ರಕ್ಷೆ ಬಾಯ ಖವ ವಸಗು ತಿ ಧ್ವನಸಾ॥ ೭೫॥ ಒಂದ್ಹೆ॥ ಯಿಗ ತುಷ್ಟಾ ನಿತ ಸಂತಸ್ಥೆ ಮ। ಜನಿವ ಕಯ ನಾಶಕದಂ। ಶಂತು ಮದ ದನಿ ಚಿತ್ತೆಸಿ ನಂಬಿಯ ಮಂಗ ನಿಂತ
೧ ನಿಜ ಸ್ಥಿರಜಿಖ ಬಸವರಸ ತಿಂಬಿ ಜ್ಯೋತಿಗೆ ಲಿಂಗವ ಒಂವನಿ ಶಿ ಲಿತೆಗಳಿ॥ ಪ್ರಾಣಪತಿಯು ಶರಣಾ ಗಡವೆ ಕವನಿ ಂಬಿ ಯವನ ಕನಿ। ಶಾಂತ ಧುಪ್ಪ ಶಿಗೆ ಪ್ರಾಂಬಿಷ್ಟ ನಿಟ್ಟಿಸಿಮ। ದಿ ಯಗ್ಯಂ ದಿಕು ನಾಜಿಸು ತಿ [illegible]
೨ ಶಿವಯೆನು ತೆಬಿಂಸಬಿಸಿದಂವು ದಶಿಗಳ॥ ೭೬॥ ವಯಗ ಸಿಂಗಯ್ಯ ಸಮರ ವಮ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ। ದುಗ ವಾರಾ ಖಯಂಚಿ ಚಿತ್ತಸಿವ ವಿಧ। ವಯ ಖಿ ವಿ। ದಗೆ ಸಿವಿಚಾರಣ ಶಿಂಯ ಪ್ರೆಜ ದಂ [illegible]
೩ ವತ್ತೆ ಮ ಪ್ರಾ॥ ಪ್ರಗ ಮ ನಚ್ಚ ಗಿಸುವ। ಮಂತ್ರ ದಿವ ತೆದವ ಳ। ಪ್ರಸಗಾ ಖ್ಯಾತೆ ನಾರಿನಾ ಕುತ್ತ ಲಿದಿಂವಾ ಯು। ಖ ಗ್ರಗರನ ವಿಕತ್ಸ ತ್ವ ಂಗಾಗಳ ಧ ಸೋಶಿ ಖದ ಸುಗಂಧಿಯ ರಲಿಮ ನಿಯುದಂದ [illegible]
೪ ಖಿಂದಮ ದು ಗ್ರಾಧಿಶಿ ಸುವ ಶಿಯೆಂಬನಿ ತರ ಶಗೆ ಯರ। ಧವಿಂ ಲಿವಸ ಖನ ಸ್ತುಮಿಸು ತಿರೆಬಸವದದಾ ಧ ನಾತಿ। ಯೆ ಲಿಂದುಸಗ ಯಪ್ಪ ನ ಶಿಲಿಖ ಕುಂತಲ ಪ್ರಕಂಗೆ ದಿ ಖ ಬ್ಬಸ [illegible]
೫ ಭೂಮಿ ದಿ ಶಿಲಿ॥ ೧೧೦ ದಿ ಹೂತದಾ ನಾರಿ ಯಂ ಂಯ ನ ನಚಿಲ್ಗ ಲ್ಕ। ಪುನ್ನೆಂದು ವ ಮ ಖಿ ಮಾ ದೇವಿಯ ಪ್ಪ ಶಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕಾಂತ। ದಿಂದೆಸಿ ವೆದುದ ಶಿ ರಂದೆ ತಿಳಿ ಜಾಂನ ನಾಂಶಿ ಜಲ ದಂ ರು [illegible]
೬ ರೆಂದವು ನಿ ಖಿಂ॥ ೭೭॥ ಶಿವ ನಾ ಖಿದ ಶನಿಂ ಶಂಬಿ ರಿಂಯಂ ರ್ಪಾ ಶಿಖಿ। ಯಮಾ ವಿ ಮ ಲಿ ವ ಖಿ ಮ ನಿಂಪ ರು ಷ ಲಿಂಗವ ಧನವ। ಶಿವಿ ಪದ ದಶಿ ತೆಮಾಂತೆ ವಿಯ ರವ ಮ್ಯ ದು ಬ ರಿಖಾ ವಿ
೭ ಶಿವ ತೆವತ್ತೆ॥ ಶಾವಜ ಕಲಾ ಕುಶ ತಿ ಲಿಂಗಾ ಸುಖ ವೆಜಂಗೆ। ಮಾವ ಸ್ಪ ಧಾ ಚರ್ನಾ ಜಿವನೆಂಯು ಪಾಂಗ ದಿಂದಾ ವಾಗ ಲಿಂಗವ ದನ ಲಿ ಪ ರ್ಗಾಂತಾ ದೆವಿಯ ರಪ ಲಿ ಮ್ಯ ವಿದೆಯಂದನ
೮ ನಾ॥ ೭೮॥ ಶ್ರಾ ಗ್ರಾತ್ರ ನಿ ದೆ ಗೆಂಲ್ಯು ನಮಿ ಸ ನಿ ಜನಾ ಂ ದ್ಯ ಮಂ। ಶೆ ಲ್ವಿಸುವ ಮಾದೆವಿ ಚರ। ರಸ ಜ್ಜೆಯ್ಯುದು ಚಿಂಗ। ಶೆಲಿಸ ಶಿವ ನಿ ಪ್ಪ ಪದೆದ ಲಿಂಗಾ ದೆವಿಯು ಪ್ಪ ಮನೆಯು ದು ಲಿ ಮ ಪಿನ॥ ಬ
೯೦ ಲಶಶಿಧರ ಮ ಗೆ ಸಂದಿಂ ಯೆ ಬ ಮ ಧ್ವ ರೆಂರು। ಶೆಲಿ ಜಿಮನ ಶೆಸ ಲಿಂತಸ ವಿ ವ ಬಾಚವೆ ವಿ। ಶಾಲಸು ಖವ ಂಟ ದೆವ ಶ್ರಾವೆ ಸೊದೆಂದು ಮುನಿಪಂ ಬಿ ಸವಿ ಸು ತಿರ್ಧ ನಸೊ॥ ೭೯॥ ಖಂಡೆಂದು ಧರನಿಂಮ ನಿತ್ಯ ವಾತ್ರಿ
೯೧ ಸುತಿಸ। ದಂದಿಗೆ ರುಜ ಶಾತ ರಿಯ ನಾ ಧವಿದು ನೊದ ಕೆಲಾ। ಖಂತಲ ಸವೆ ಜಯಂತಿ ಯ ಪ್ರಲ್ಪ ತಿದೆ ದೆವ ಚಿತ್ತೆ ಮುದೆನು ತೆ ಮತ್ತೆ॥ ಕುಂದ ಲಿ ಪರು ಂದ ಲವೆ ನಗ ಗಂದು ತಾ ಗಗೆ। ತಂದ ವಲ ಯ ಲಿ ಂಗಿ [illegible]
೯೨ ದದಿ ಕೆಲಿ ಸುವ ಗನಾ ಶಿ ಯರ। ಮಂದೆಮ ನಾ ಖ ನದಾ ಯ ಮನೆಯು ದ ಶಾಮು ಲಿ ರವ ಪು ಪ್ಪ ಕವನಿ ಶಿಗೆ ಯ್ದುದಾ॥ ೮೦॥ ರಂನ ಗಂನ ಬಿ ವೆಗ ದ ಬ ತು ರಿ ಲಾ ವಂ ನ್ಯಾಸಂ। ಪಂವೆ ದಾವಾಗ ಶಿವ ಲಿಂಗ ಕ್ಕೆ ಸಂತವ [illegible]
೯೩ ದಿ। ಕಂನ ದಿಯ ಶೊಪ್ಪ ನಕು ಲದೆವಿಯ ರನಿಳಿ ದ ಯ ವಿದು ಚಿತ್ತೆ ಸು ಶಂಖ ಮಿ॥ ಪಂನ ಗಾನ ರನಾನಿ ದಿ ರಲಿ ನಿಂದು ಯಗ್ಗ ಬಿಪ। ಕಂನ ವಿ್ಯಾ ಕಾ ಶೆವಿಯ ರಹ ಪ್ಪ ಶಿಗೆಯು ದಲಿ। ವೆಂನೆ ಮಿಗ ವಾ [illegible]

ಲಸಿ ದೇವಿಯರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ವಿದು ನೋಡೆಂದನು॥ ೭೫॥ ಪಾರನೊಲ್ಗ ಗದಳಿ ಕಲ್ಪಿಗೆ ವಿಡಿದು ನಿಂದಿಪ್ಪ । ತರುಣಾಬಿಗೆ ನಿರ್ಶಾ ದೇವಿಯರ ಹಪ್ಪಳಿಗೆಯಿದಂ । ಪರುಷದಿಂ ಲಿಂಗವಸ್ತ್ರವ ತೊಳೆವ ಕಾಚಲಸು ಧೇವಿಯರ ಮನೆಯಿದೆ

೨ ಂದಂ॥ ವರಮಾನು [illegible] ಗಿಲೆಂಗಿನ ಮಾಯಿ ದೇವಿಯರ । ವರಗ್ರಹವ ವಿದಂ ಶ್ರೀವಕುಲತಿಲಕ ವಿಮಲ ಕ್ಷೌನ । ಚೆಲಿತೆವಿರಾ ದೇವಿಯರ ನಿಳಯ ವಿದು ನೋಡು ಸೆಗ ಮಧುರಯೆಂದ ಮುನಿಪಂ॥ ೭೬॥ ಲಿಂಗಜನ

೩ ಮರದ ಮರದ ನಾಲಯ ದ್ಯೋಳಾಗಿದು ಮಿಗೆ । ರಂಗವಾಲೆಯ ತುಂಬುವ ತಿಸಾ ಯ ದೇವಿಯರ । ಪಾಂಗಳನಿದು ಪ್ಪುಳಿಗೆಯಿದು ಪಂಜರ ರತ್ನಾಕ್ಷತೆಯ ಲಿಂಗಕೊಳಿದು ಯಿಡುವಾ॥ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಮವ ನಾಳಿಕಾಬ

೪ ತೆಯ ಮನೆಯಿದು ಮೋಹ । ನಂಗೊಡು ತಿಮು ದ ಧವಳಾರ ಮಂಪಾಡುವರು । ಮಾಂಗಲ್ಯ ಪಾರ್ವತಿಯ ಹಮ್ಮ್ಯ । ವಿದು ನೋಡೆಂದು ಬಿಂನವಿಸಿದಂ ಮುನಿಪನು॥ ೭೭॥ ಶಿವಮು [illegible] ಕಾನಾದ ಕಥೆಯ ವಿಳ್ಳ

೫ ಷ್ಠೆವಿಯರ । ಭವನವಿಂ ತಿದು ಪು । ರಾತನರ ಕಥೆಯಂ ಪೇಳುವ ತಿಳಿ [illegible] ದೇವಿಯರ ನಿಳಯ ವಿದು ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನ ದಿಪ್ತಿಗಳನು॥ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಗ್ಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಮಳದೆ [illegible]

೬ । ತವೆಯೆ । ಲಿದು ಮಾಡಿಸಿ ದಸಿಜ್ಜೆ ವನೆಯಿದು ಕಿವಿಗೆ । ಸವಿ [illegible] ಗೆಳಿಸು ವಮುದಾಯ ನವಸಾಂಧಯ [illegible] ದೆಯ ಂದನು॥ ೭೮॥ ಗಂಧ ಮಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ತಳಿಸುವ

೭ ನಾ । ಗರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ದೇವಿಯರ [illegible] ಸಾಧವಿ ದು ನೋಡು । ಚಂದದಿಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಧೂಪವಪ್ಪುಸುವ ಶಿವದೇವಿಯರ ಮಂದಿರವಿದು॥ ಸುಂದರ ದರ್ಪಿಷ್ಟವಮಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮೂ [illegible]

೮ ಕ್ಕೆಂದು ಪುಳಿ ಚಿಕ್ಕತೆಯ ಬೆಳ್ಳುಪ್ಪಳಿಗೆ ಯಿದಂ । ಕಂದರ್ಪ್ಪ ಮದವರ್ಥನ ನೋಡು ಕಾರುಣ್ಯಕರ ಯೆಂದನಾ ಮುನಿನಾಥನು॥ ೭೯॥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೆಂಪುಸಿ [illegible] ವಂತಿ [illegible]

೯ ಂತೆಂದು । ಲಿಂಗದ [illegible] ಸುವ [illegible] ಬಿಲದೆ ವಿಯರ [illegible] ಹಂ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದೆ ನೋಡು ಕಪ್ಪು [illegible] ಕಲ ದವಿಳಿಕೆಯ ನಾವಾಗತಿಂ ಗಕ್ಕಿವಾ॥ ಗಂ [illegible] ಗಾಸುಕೆ [illegible]

೧೦ ನಿಳಯವಿದು । ತಂಗ [illegible] ದರವೆಂಯಂಗೆ ಕೈರಸು [illegible] ಗೆಂಪನಿ [illegible] ಮಂಗಳಮಯಂಗಿಸಾವರಬಿಯರ ಧವಳಾರ ವಿದು ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ದಲಿವಾ॥ ೮೦॥ [illegible] ತುಕಲ್ಯಾಣ [illegible]

[illegible] ಸುವ । ಕಂತುಮದ ಮರ್ದನನ [illegible] ಸನಿಕಾನಿ । ಶಾಂತ ಗಳ್ಗಳಾಂ ದೊರೆದ ಕರುಪುಳು ವಿರೆ ಧೂಪ ಶಿವಗೆತ್ತಿರುತ್ತ ಮುನಿಪಂ॥ ಸಂತಸ [illegible] ಪಾಲ್ಗಡಲ [illegible]

[illegible] ನಿಶಿರತ್ನ [illegible] । ಸಂತತ ಮಂ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಮಳಾಂಯ ನಿಜ್ಜೆ ವನೆಯ [illegible] ಶಿವಂ ನಿಜ ಬಿದನು॥ ೮೧॥ ವರನಿತಂಬಗಳಾ ಗಜತಾಚಲದ ಪಾಲ್ಗಡಲ । ನೊರೆಗಳಾ [illegible]

[illegible] ಗಳು [illegible] ಕಿತ್ತಿ ಗಾಸಗಳಾ । ಕಪ್ಪು [illegible] ರದ ನಂದಾರಂಗಳಾ॥ ವರಮುನಿಪ ನೋಡಿದ [illegible] ಯವಿತ್ತಿ ಯೊಳು [illegible]

ಶ್ರೀ ಪ್ರಿತಸೆಗಳ ನಿಂದು। ಕರವ ಕ್ಷಣಂ ಬಟ್ಟೆ ದಾವಪಾರಾಂಗನೆಯ। ಮನೆಯೊಂದೆನ ತುಹುರ್ದನಗ॥ ೭೫॥ ಯೆನೆ ವಿಶ್ರಶಶ್ರೀ ವಸಂಪಂನೆ ಸಜ್ಜನೆಪಾರಾ। ವನುತೆ ಯುರಭ್ಯ ಪಂತಮ ನಾರಿಯ ಸಾಧನೆ ಜಗ। ದ್ವಿನುತೆ ಘನ

ತುಂಗ। ನಿಹಾರಶಿತೆ ಭಾಕ್ತಿಸು ಗ್ನಾನ ಪ್ರೈರಾಗ್ಯಂಗಳಾ॥ ಜನನವೈರಿ ಜಿನಿಂದು ತುಳಕ್ರೂಂ ಗಾರವಾರಾಸಿ। ಯನವೆಲಿನಿವಕ ಮಗ್ಗಾಯ ನಿಳಯ ವಿದು ತಾನಿಗ। ಲನನ ಯಡಿನಂನ ವಿಶ್ವಾಪ್ಪ ತೆಗೆವ್ವಲ ವಿದೆಂಬಂ

ತೆರಾಷ್ಟೆಯು ದು ನೋಡಾ॥ ೭೦॥ ನೋಡುವ ನೆನಲ್ಪ ತತ್ತುನಾ ವಿರವನಿ ವವಗೂ। ತಾಡುವೆನೆನ ಲಲಕ್ಷ್ಮ ದಿವಸುಸ್ಥರವೆತ್ತಿ। ಪಾಡುವೆನೆನ ಲೈವಶ ಲಕ್ಷ್ಮಮಂಕುಡುವ ನಾಲ್ಕು ಪ್ಪಳಿಗೆಸಂಬ್ರಾಗಮಂ॥ ನೋಡುವೆನೆನ ಲಕ್ಕಾಕ್ಷಿಯಾ

ವಯುವರತ್ನದವಪಾ। ಧಂಬರದ ವಿದೂಷಕರು ವಿಡುರುಂಕಲಾ। ಪ್ರಾಧರಪಾಕ ತವರ್ದನನಾಗ ಶ್ರುಕಶಿಪಾಶಿ ವಳ್ಳವ ನೆಬಾಗಿಲಾಳ್ಗೆ॥ ೭೧॥ ಯೆಂದು ನಾರದ ಶಮುನಿ ಪೆತೆರೆ ಶಂಕರನೊಲಿದು। ನಂದಿಕೈದಂಡಿಗೆ

ತೆನದೆದು ಸಂತೆಸಪಾಂತು। ಬಿಂದುಕೆಲಬ ರನಿಕ್ಷಿಸುತಮ ನಾರಿಮಯಗೊಪುರದ ಪಾ। ಕ್ಷದರಚಿತ್ರದಾ॥ ಚಂದಮಂಬಂನಾರಿಸು ತೆಬರಲು ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆ। ಯಿಂದಸವೆ ಮೊಪ್ಪು ತಿಪಾರ೭೪

ಗದಬಾವಡಿಯೊ। ಶಂತುಕಮಗ್ರಾದೆವಿಯೊ ಲಗಂಶ್ರಾಖಿಸದು ದೆನೆಂಬೆನ ತಿಚಿತ್ರಮಂ॥ ೭೨॥ ವಿಸಾವಪತ್ತಾಮಿನಿಜನಂದಶಲಪ ನಪಾನಾರಿಪಾನಾರಿಯರೊಗ್ಗುಪಾಂದಂಡಿಗೆಗಳ ತೆ

೭೭ ಲಿವೆನಾ ಕ್ಷಿಯರ ಸಾಲುಮ ದ್ದಳಿಯ ವಾನಿನಿ ತತಿಕಿಂನರಿ ಯಮದುರಾ॥ ವಾನಾರಿಯರಸಿವ ದಾಯತಾ ಳ್ವಂಗಳ್ವಂ ಖಡಿದಜಾ ನಾಚೆಯರಬಿರುವೆಯು। ಚೆಂಗ ಬಾಜಿಸಿ ವಳ್ಳನಾರಿ।

ವೆನಾರಿಯರತತಿನರ್ತಕಿ ಪ್ರಂದವಂದ್ವೈಸಿ ಸಾಗಚಿತ್ರ ಕಾಲಗ ಮೊಳಗಾ॥ ೭೩॥ ಮಂನಿರಗಿಂಡಿಕು ಡಿನಿರಪಾಂಗರ ಗಪ ಳೈ। ರಂನಗಂನ ಡಿನಿರ್ಗ್ಗವ ಬಾಚನಾರಿಗೆಯು ಕಿಸು। ವಾಂನಬಿಜ್ಜ

ನಾಪೆಡಪಕಾಳಂ ಜೆಬಹು ವಿಧಾನರ ಳ್ಳಾ ವಿತತಿಗಳನಾಂತಾ॥ ಕರನೆಯರು ವಿಟಮೊಹಿನಿಯರ ತುಳಸುಗುನಾ ಸಂ। ಪಂನೆಯ ರುಚಿಂದು ಖಿಯ ಬೆಂನೆಯರು ಮೊಹನೆ। ತ್ಪ

ಗಂ ಂನೆಯರು ನೆರೆದಿದ್ದರಾಲಿಮಳ್ಳಕ ಮಗ್ಗಾಯ ನಂನಿಯುಂ ದೊಲ್ತೈಸುತೆ॥ ೭೪॥ ಕರಿಗಮನೆಯರು ಕಂಜದಳಲಾಚನೆಯರು ಬಂ। ದುಕಕನಕಕುಂಭಕುಚೆಯರು ಕಂಬುಕಂಠೆಯರು। ಸ್ವರಚಾಪವಿಭ್ರಮ

ಗಾ ಭ್ರೂಲತೆಯರಳಿ ನಿಲಕುಂತಳವಿರಾಜಿತೆಯರೂ॥ ಪಾರೆಲನೊ ಸಲಪಿಂಗಳರಸಿಯರು ಪಾಂನೆಳೆವಾಳೆ। ಗೊರೆಯಾದನು ನಾಡ್ಡಡೆಯವಾನಿನಿಯರಿಕ್ಕೆಲದಿ। ತರತರದೊಳಾಲಗಗಾತ್ಯ ನಿರಿದಿರಲು ಕಮಗ್ಗಾಯಿ

ರದುಜಾಗಯುಳಿದಳೂ॥ ೭೫॥ ತೊಳಪ ಮನಾರಿಮಯ ಮಂಚದ ಮೊಳು ಪಾಳದಂಚಿಡು। ಪ್ಪುಳುವಾಳ ನೊಳು ಕನಕಲತೆಯಂತೆಮಿ ರುಪಮಂ। ಜುಳಚಂ ರಪಕ ಪ್ರಸವದಾಮದಂತಚಲ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೆಂಬ

ಂದದಿ॥ ಚೆಳುವ ಮುಗಿಲನ ಡುವೆಪ ಜ್ವಳಿಸಿಥನ ಥಳಿಸುತಿ। ಪ್ಪಿಗಳಿ ಪೆರೆಯೊಲು ಕಮಗ್ಗಾಯಿ ಕಂನಾಗ್ಗಪ್ಪುತಿ। ದ್ದಸು ಸದಾ ಶಿವನಗ್ರಾಂಖವನ ಕಂಸ್ಥಾರನಳಿಯೆ ಬೆಳದ ಮಳಬೆಳಸಿನಂತೆ॥ ೭೬॥ ಪ್ರಮರಾಳಿತು ಪಾನಕ

ಗರ ಖಂಡಕೋದಂಡನಿತ। ಕುಮುದ ಚಂಪಕ ಪದ್ಮ ಪಲ್ಲವಾಸನಿಕಂಬು। ಸುಮಮಾಲೆಗಳು ಮುಲೆಮಾರ ತೆಪೆ ಮಕುಂದ್ರಿಕಾಳ್ಗಾರ ಗಂಧಿಂಪ್ಪ ಮೆನಲೂ॥ ತಮಗಾಯಸುಂತ ರ್ಗಂಮೊಸೆಲು ನಾಶಿಲಾರ್ಪಶಿವಿನ

೭ ಲಗಾಖತೆ ಮುಖಾಧರ ರದನ ಗಕ್ಷೆಗ್ರೂರು। ರಮನಾಬಿಯ ಮಾದಕುಚ ರಾಮಾಳಿ ಮಧ್ಯಮುಂ। ಶಿವನ ಕಂಣಾನೆ ನಿದಿರ್ದ್ದರೂ॥ ಛಾಯು ಮಾರ್ನಹಾ ಮಕರ ಮಥನ ಶಿತ ಪತ್ರಗಂಧಿಯಾ। ಕರ್ಸ್ನಾಭ್ಯುತಾಕ್ಷಿಮ ಘಪ್ಪಾನಾಬಿ

ವಜೇಸ ಕೃಷಲ। ವರ್ನಲಲಿತೋಪ್ಪಿಕಂಬು ಗ್ರಿವಿಭಜ ರಮಂದ್ರದರ್ನಸು ಲಿಪ್ತ ಕುಪ್ಪತರಗಾ॥ ಕರ್ನ ಪೆನಾಲಿ ಗಳಿರಸಾಲಿ ಕುಸುಮದ್ಯಸಾ। ವರ್ನ್ನಕುಂಭಾಗ್ಯಜಲಪ ಭುಜನೆವಿಡ ನಿಕರ। ವರ್ನ್ನತೆ

೪ ವಿಲಾಸ ಯುತಿಕಮಗ್ರಾಯ ಜೆಲ್ಲು ಶಿವನಚ್ಚಿಗಚ್ಚರಿಯುತ್ತದೂ॥ ಛಗಾ॥ ಸುರಭಿಪ್ಪೆ ಕೃನಾನೆ ಚಂದ್ರಮುಖಿ ಮತ್ತಗ ಜಗಮನೆ। ಹರಿಮಧ್ಯಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಕೀರಿಕರ ವಾಣಿಬಿವು ಸು। ಗಿರಿಜಗನೆ ಶಿತಕ್ಷಾ। ಪ್ರಿರದನೆ ಚಂದ್ರ

ಸವಿಕಗಂಧಿಲ್ರಿಂ ಗಾಳಿನಿಲಾಳಕೆ॥ ತರುಣಿ ಕಾಳಾರಗಾಪಮಗಾಮಪಜ್ಞಿಬಂ। ದುರಮ ಮಯೂರಕಬರಿಯುಯಜ್ಞಿ ರವಿ ರುದ್ವಾಕಾರೆ। ಪರಮಗಂಭಿರಯುತೆ ಕಮ್ಮಗ್ರಾಯ ಜೆಲ್ಲುಗಂಡಬ್ರ

೬ ನವಿಸ್ಸಯುಬಟಸೂ॥ ಛಗಾ॥ ಕಂಡುಕ ಡುಮು ಳ ಕಡಿಂಡೊಳ ಹಾಕು ವಿಡುರೂಪು। ಖಂಡೆಂದು ನಿಖರಂನೊಡು। ತಿರೆ ಕಮಗ್ರಾಯಿ। ಕಂ ದ್ದು ಕಾಳ್ಗೆಗಗಿಮನಾಬಿಮಂಚ ದೊಳು ಳಿರಿಸನೆವದಿಂದ

೭ ಕಾಲ್ಲಾಳಿಲುತೆ॥ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತಿಯನವಿ ಳಯವಳಿಕುನಿವಂಚಮೊಳು। ಮುಂಡರಿಕಾಕ್ಷಿ ಚುಳ್ಳಿ ಬಿಸು ಕಬಕಚಾಗೆ। ಬಂಡುಂಬ ತುಂಬಿಕೊಳರ್ಪ ಕ್ಕಪಾಳಿವಹರಂಸ್ಸಿ ಗರವಂದ

ಳಶಾಳಿ ಬಿದಲಾ॥ ಛಗಾ॥ ಪಾಸುಮಸುಗುವಚ್ಚೆ ಕಪ್ಪುರವರೆದವಳಿ ಖಂಡ। ದಿಸಿವ ಸಾರನಾಸಿಯು ರದ ಕುಂಕುಮದ ಕಿಳಪತ್ರಿ। ಮಿ ಸುಪಕತ್ತುರಿಯ ರಕಾರ್ಣಬಿಯಾಂತ ವಿತ್ತಿಯು

ಂಶಿವಪುರಾತನರಸುಖಧಾ॥ ವಿಸರಮ ಂಚಿಂನದೆಳೆಯಿಂಸವಿದಸೂರ್ಯಗಮುಟ। ದಸದ್ರು ಸುಪ್ರತಿಮಾವಿರಾಜಿಯ ಉಪಮೆ ಲ್ಲಕ್ಷಿ। ನೆಸಕದಿಂಪರಿದೊಸಗೆಯುಂಶಿವನಬಗೆ

ಗಂ ಗಿತ್ತು ತತ್ತ್ವಯನಗ್ರುಪಮೆಸಿದುದೂ॥ ಗಗ॥ ಹರನಿಂತು ಸೊಜಿಗಂಬಡುತೆಕುಳಿತಿರಲು। ತೆ ರಗಾಕ್ಷಿ ಕಮಗ್ರಾಯಿನವವಸ್ತ್ರ ಮಂತಂದು। ಖರದಲಂಕರಿಪ ಶ್ರೀಖಂಡಮುಗನಾಭಿಕಾಸ್ಮರಷವನಂಗಂ

ಗಗ ದಳಿ॥ ಪುರುಷದಿಂದನುಲೆಪನವಮಾಡಿಪೂಸರವ। ಕೊರಲಾಳಗಲರಶಿಸಿಯಂಡೆಯಂಕ್ರೆ ಗತ್ತುಪರಿಮಳಿಪಕಪ್ಪುರವಿಳೆಯವನಿತ್ತು। ಪರಿಚರರ ಮಣ್ಣಿಸಿ ಮುದದೊಳು॥ ಗಗ॥ ಮುಂಡೊರ ದರಿಕಾಕ್ಷಿ

೧೨ ಕಮಗ್ರಾಯಿಸಂತಸದಿಂದೆ। ದಂಡಿಗೆಯ ಸುತ್ತಿಯಂಕರಜ ಚಂಗಸುದಿಪುವಾ। ಜೆಂಡು ವೊಲೆ ಚಂನೆಯಂ ಬರಿಸಿ ಪಾಂದಾಳದ ಮನೋಜ ಬಿಳಿಯ ಸುಕರದೂ॥ ಖಂಡಶಶಿನಿಟಿಲೆಮದ್ಳೆಯ ಪದ್ಮಿನಿಯ

ಗಿ ಬರಿಸಿ। ತೊಂಡುರುಬಿರಾಗಕರಚಿತ್ರಕೆಲೆಯಕರ ವಿ। ಖಂಡೆಜವ್ವನೆಯು ಪಾಂಗದಸುಮನೆಯಂ ಕರದು ಮೆಲ್ಲಿ ಬದಸು ಮೆಳವಾ॥ ಗಳ॥ ಚೆಂಗನನುಗೊಳಿಸಿ ದಂಡಿಗೆಯ ಪದಗೊಳಿಸುತ್ತು। ಪಾಂಗಮಂ ಪೈರಸು ಗಿ

ದ್ಧ ಮಂವಾಡಿ। ತಾಳಾಲು ಜಂಗಳಂ ಪೊಳೆವ ವಿಜ್ರುಂಭಿಸು ವಮದ್ದಳೆಯ ತ್ರುತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಮುಖ್ಯ॥ ಮಂಗಳ ಗ್ರಾಮಂಗಳಾಳ್ವಲಲ ಗಹಿಗಳೆ। ಡಂಗಾಗೆ ರಾಗರ್ಸಲ ಹರಿಯುನು ಚಿತ್ತಮೋಹ। ನಂಗು ದೇಶಿವಗೆ

ಜಾಣಾಚೆಕಮಳ್ಳಾಯಿನತ್ತಿಸಿದನ ಚ್ಚರಶ್ಚರುಸಾಲಲು॥ ೧೯॥ ಅರವಿಂ ದಕುತ್ತ್ಮಸ್ತನಯುಗ ಲ್ಲಶಿಮಳೆಬಂ। ದುರುತಿರುಪ್ಪ ಜತಿನೆರುಬಿಚಿಂದುಜ ಕ್ಷ ಡಿಗಳಿಂ। ಪರಿನರ್ತನಂಗೆಯ್ಯೆ। ನಂದಿಯಾನಂದ

ಬಡೆನಾರದಂತಲೆದೂಗಲು॥ ಪ। ಕಮಿತ್ರಪರಿತೋಷ್ಪವಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣ ಜಪಂಚ। ವರಲಪನವಂ ತೋಷ್ಪಿ ನೆಂಬ ತವಕಂಪಾನ್ನೆ। ತರಳನೇತ್ರೆಯ ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠೆಯಂನೋಡವೆಳೆಂದುಸು ಲಂಮನೆಯುದ್ಧ ನಾ॥

॥ ೨೦॥ ಯಿಂತು ಕಮಳಾಯಿ ವಿತರೂಪ ಶಂಕರಗೆ ನಲ। ವಿಂತಂನಪಾವಶ್ರಾವ ವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮ ಕ್ರಾಂತಲಾಶ್ಯಾಳಿನಯದಿಂ ಮಪ್ರೊತ್ಸಹವ ಮ ತ್ತುಳಕಲೆಯ ರಜಾನಾಟ್ಯೆಯಿಂ॥ ಕಂತು ಕೆಳೆಯೊಳ

ಶ್ರೀ ತನ್ನೊಲವುಪಡೆದಪಿನೆಂಬ। ಳಂತಸ್ವವರಿದು ಮುನಿನಂದಿಗಳ್ಪುರಮೊಡಲು। ಕಾಂತೆಯರು ತತ್ವವಂಯ ಯೋಗ್ಯವಸ್ತುವನೆರಪಿ। ಪು ಷ್ಪವಿವಿಡಿದು ಪಾಗೆ॥ ೨೧॥ ಹರಿನಾರಿಕು ನೇತ್ರೆ

ಲಮದುವಚನಿಕಮಳಾಯಿಬಂ। ದುರಮಹಾ ತ್ಸವದಿಂದನ ವರತ್ನಖಚಿತದಾ ಭರನಾಮಂತೆಗದು ರತ್ನಾಲಲಿತಕಾಂಚನದ ಭರನಾರಿಯೊಳ್ಪು ತುಂಬಿರಿಸುತೆ॥ ಪರಮಚಿದ್ಘನ

ನಿತ್ಯಲಿಂಗವಿಹಾತಂನುರದ। ಕರಡಿಗೆಯತೆ ಗದು ಮಂಚದಕಾರಿನೊಳಗಿಕ್ಕಿ। ಕರಶ್ತಳವಮೆಲಿದ್ದು ವಿರೆರಾ ಷಕಿಂಕರನಪಂಮು ಖದಿಸಂತಸ ದೊಳು॥ ೨೨॥ ತರಕಾಕ್ಷಿಕ ವ್ವನಾ

ಯಿಟ್ಟುಯ್ಯಲಿಕತಳ್ವದೊಳು। ಪರುಷದಿಂಕು ಲಿತುಸವಿವಾತುಗಳರಚಿಸಿಚ ರಿಂ। ದುರಪರಿಮಳಂಗಳನು ಲ್ಯೊಟನಂಗೆಯ್ದುಕ। ಪ್ಪುಸ ದವಿಡಿಕೆಯನಿತ್ತು॥ ಖರಿದಾದನಿಶದಿಂ ಪ್ರಚಂಡ

ನವನುವಿ ರು। ಮು ರುಷನಿಂತಾನಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡತಿ ಮೋಹ। ವರದ ಗಾಡಾ ಲಿಂಗ। ನವಮಾಡಿಕಂದಪ್ಪು ನಾಹವಕ್ಕ ದು ವಾದ ಶು॥ ೨೩॥ ಕಸ್ತೂರಿಕಾ ಕುಂಕುಮ ದ್ರವದಿ ನ್ನು

ಗಂಗುಳಿಂದ। ವಿಸ್ತರಿಸಿಮಕರಿಕೆಂಯ ಗಂಡಕುಚ ತಯು ದೊಳಂ। ಹಸ್ತ ದಿಂ ಕರ್ಪೂರಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಚಂದುಡಿಯ ಪಿಯ್ಯೂಷವಂ ಪಿಡಿದು ಸಮದದಿ॥ ಮಸ್ತಕಾದಿ ಪದಾಂತ ಪಾದಾದಿ ಮಸ್ತಾಂತ। ಹೊಸ್ತು ಬಿಜ ಕ

ಗ ಶಿಗಗಾರಾಪಾವ ರಾಹಗ। ತಾಸ್ತಾಕನೆನೆಮು ಪ್ಪಫಲ ತೆರದಬಂಧಂಗಳಿಂ ರಮಿಸಿದಂವ ಹಿರಿ॥ ೨೪॥ ಹುಬ್ಬಿನಿಂ ಜಲ್ಲನೆದ್ದ ಮಿರಿವ ನಖಕ್ಷತಗೆ। ಉಬ್ಬಿ ತೋರಿದ ಧರಕ್ಷತ ಕ್ಕೆಸಿ ತ್ತೆರಿಸುತ್ತೆ। ತಬ್ಬಿನ ಬ್ಬ

ರದತವಕಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಲಂದ ಕ್ಕೆದು। ತೆಲುನೋಯದಿ ನೋದುತೆ॥ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿನುಡಿಯೆ ಕೊರಲಿಂ ಪಾರವತದ। ನಬ್ಬರ ವಮಿಗುತ್ತಿನ್ನಿದದೆ ಣಮಹರುಷನಾದ। ಕೊ ಬ್ಬಿನಿಂ ಮರಹಾ ಡಲಿಸ ಕ್ಕಬ್ಬುಗಾಕವಾ ದನಸು

ಬ್ಬುಲಪೂರೆಕೆಯಾಗಿರ್ದನು॥ ೨೫॥ ಸುರತಶ್ರಮದ ಬಿರು ಪ್ಪೆಲನಿಮ್ಮು ಸುಗಂಧ। ನರುನಾಧರಾಸ್ವಾದನಜನಿತ ಸುಂಧಾರಸವ। ಪರಿಗತನಿಮಿತ್ರವಿಕ್ಷಿತಮುಖವಿಲಾಸಮುಂ ಬೆಚ್ಚ ಬೆಳಿಲ್ಲದಂತೆ॥ ಪರಿರಂಭನಾ

ಗ್ರಮ ೧೦ ಪ್ರಮವರತಿಕರೆಯ। ಮೆರವ ನಿಶಿಮವನಲ್ಲುದಿಗಳ ನಾಗಸ್ತುಮನಿವರ, ಪುರಿನಾಮ ಮಂಷನ್ನಾಶ್ಚಕದಲಿಂಗಪಲ್ಲಕಖ್ಯನಿಕಮಳೆವುದವಾಂತಳಗಿ॥೧೦೧॥ ವಸ್ತ್ರಗವರ್ಗ್ಯಂಬುಮಜ್ಜನದಿಕಾಂತದಿ

೨ ಂಬಳ್ಕೆ। ಮಾಣಿಕ್ಯಕೃತದ ಮಣಿವಿರದಮುತ್ತಾ ಕೃತಿ। ಪ್ರಸರದಿಂದು ದುರ್ವ್ವಮುಡಿಯಲಲರಿಂದೆ ನಿಟ್ಟು ಸುರಧೂಪದಿ ರಂನಲ್ಲದಿಷ್ಟಿ॥ ಶಿವದಿವ್ಯದಿವ್ಯ ವಧರಸುಧಾನ್ನ ವಿದ್ಯ ವಿಸಕದಿಂ। ದಸನುರಾಗ

೩ ವಿಡಿಯನು ಪ್ರಕ್ಷಿತ ಡಿಂ। ಳಸಮಸ್ತವಿಧಪೂಜೆಯ ಸಲಿಸಿದವು। ಗಳರವದ ಶಂಖನಾದವೆರಸಿ॥೧೦೨॥ ತುರುಬಿದರಲು ದುರ್ಗ ಬಿದುಮುಡಿಯ ಮುಂಗುರುಳ್ಗಳ್ಗಳ ವರವಿಂದವದನ ವಕ್ರವುಗಿದ್ಧದಿ

೪ ಪೂವಿತ್ತಲು ತರ ನೇತ್ರಮುದಯಸುವಷ ಮಾರ್ಗಂಬುಕನಾನಿಗುರ್ದ್ದಮೈನವಿರುತಕ್ಕೆಯುಂದಂ॥ ಇರ್ದಾಗಿಬಿಗುಹೂಳಿದವಿಮೋತಿತೋಲನಿದಂಸ್ತಾರ ಭಿರಾಜಿಸಿಸಿ। ಜಿಲ್ಲಡೆಯ ಮೋಚೆಗೆಸಿಂದು ಮರಮೊರಗಿದವುಕಮಳಿ। ೪

೫ ಸಿದ್ಧನಾವಿಮರೆವೋಪನದಬೆಳಸಿನವೊಳ್ಗಿ॥೧೦೩॥ ಪಾದ್ಯನಾಸ್ಯಮಯದರೊಳು ಶಿವಸೂತ್ರದದೆಗಿಲ್ಲ। ಶೈವ್ಯನವಂತೆಗದು ಸತಿಯ ಲಿಂಗವ ತಂನ। ಶ್ರೀ ಯೋಳ್ಯವಡಿಸಿತಲಿಂಗದೊಳಗಾಕೆಯ ಗಿ

೬ ಸು ಪಾತ್ರದರಿದಿಖಳಸುರರಾ॥ ಶ್ರಿಯ್ಯನಾನಂ ದಿನಾರ ಉದರನೋಡಗೊಂಡೊಡನೆ। ಮಯ್ಯಚೆ ಲಿಗಂ ತಂನೊಳಗೆ ತಾನೆಮುಚ್ಚು ತ್ತೆ। ಲಿ ಶಯ್ಯಮಂಬಿಟ್ಟ ಪ್ಪವೆರವನೆಂದು ಜ್ಜುಲ

೭ ನಿಸಪಾ ರಮೆಬ್ಬುಬಂದನಾಗಾ॥೧೦೪॥ ಪ್ರ ರಹರಂಕಮಳಾಯಪರನಾಮಂಲಿಂಗ ಲಿ ಚದೊಡನಿರವೊಯ್ಯನೆಂದುಸಾರುವಾ ಲಿರುಚಿ ಪ್ಪದುಕೊಳ್ಳಿ। ನೆರೆಯಬಿಟ್ಟುಲ ಪ್ರಮ್ಮ ೭

೮ ರತಿಯ ತಾ ಕರೆಗಳ್ಪಪ್ಪದ ನಾರುರುಚ ಕಾರಗೆ॥ ವಿರಪನೆರಳಿಮದುರಥಾಂಗಕ್ಕೆ ದೆಸಲದಾ। ಗುರುತ್ರಂ ಕ್ರಾಸ್ಯೆ ವಿರವಂಪಾನ್ಗಿ ದುದುಕಮಳೆ। ಯುರುಗಸೂಪನಾನೋಲವಪಡದ ೮

೯ ಕಿಂಡಿಕೆಡಂಸುರವಾ ಯಮತೆರದಿಗಾಗಾ॥ ೧೦೫॥ ಶಿವನುಕಮಳಾಯಲಿಂಗವ ನ್ನುವನೊಯ್ಯುವಕೆ। ಶಿವಶರನಾಳಡಗೊಂಡು ಬಸವಶ್ರಬಂದಪರಿ। ತವಕದಿಂ ನೋಡವೆಶ್ರಂದು ಬಪ್ಪೆ ೦

೧೦ ತೆರವಿಪೂಪ್ಪ ಕ್ರಂಯಕೆಗೆಬಂದಂ॥ ಯುವತಿಕವ ನಾಯನ್ನ ಖಿಂದುರುಗಳಾಸವ ಯಮದೊಳು ಶಿವಪೂಜೆಗೆಡಿಮಾಡಿ ಪೆಲ್ಲನಾಕೈದುಖಾಂ। ಜವನಿಕೆಂಯತೆಗ ದಕ್ಷಿಸಲು ಶಕುನಿಮಂಚದೊಳು, ರ ಬರಿಯತ್ರಬ೧

೧೧ ಬಿಕ್ಷ್ಟದುತಿಕಿ॥೧೦೬॥ ಕಂಡುಕವಹಿದಶಿತ್ವ ಪೆರಲವುಶಿವತ್ವವಿತಿ। ಗೊಂಡುಕರಚರನಾದೊಳು ನಾಡಿಯಂಮೂಗಿಕೆರೆಮ। ಗು ಲಿಂಡಿಗೆಂತೊಳುಸುರಸಲು ಕವಕಾನಾದಳ್ವಳದು। ಬೆರಗಗೊಂಡಿತತ್ತನುವನು॥ ಮು೧೧

೧೨ ಡಾ ಬಿಬಲ್ಲರಬಿನವಳ್ಳಸಮುಣಾಗಸ್ಯಂ। ತೊಂ ಲಿಡಾಡಿಕರನಾಂಕಲಂಕಿಪಿಸ್ಗರಿಬಸಗ। ತಂಡಮಂಬತ್ತಿಗಳಪಾಯ। ಲವರುತ್ತೆ ಶ್ರ್ಯಾಕಂದಳ್ಳಿದರಾಸಖಿಯರು॥೧೦೭॥ ತಂಗವಿರಮೊಗದನ್ನಿರೆಂಯಶಿಲ್ಪ್ರದುಃಖದಿಂ। ಸುಂದ೧೨

ಸಿ ತಿ ತೆ ಮ ಕ್ಕಾಯ ಶಿನ ಮಾಡಿಂಯ ಪ್ರತಾಪ ತಂಗೆಯ್ಲು ತಿಗುಕವು ಕೆಪ್ಪಕಮಳಾಯ ಶಿವಪೂಜಾಸವ ಯಾದಿದಾದು॥ ರಂಗವಾಳೆಯ ಸುಂಬಿಡಿಪಮಂ ಚೆಳಗಿಬೊಸಿ। ಪಾಂಗಳಸೆದಕ್ಷಿಪ ಕ್ರಾಸುತಿವಿತೆಗಂಧ೧೩

೨೯

೧ ಮಂಗಳಾಕ್ಷತೆಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ದೀಪ ಫಲ ತಾಂಬೂಲಂಗಳಿಂ ಪೂಜೆಯಂ ಗೆಯ್ವೆ॥ ೧೦೮॥ ಶಿವಪೂಜೆಸುವ ಮಳಿದು ಸುಮ್ಮನಿಕ್ಕಿ ಪೆಯಪ್ಪ ಶಿವಮಂತ್ರವಂ ಮರದು ಮೌನದಿ ನಿಹಾರೆಂಯು ಪ್ಪ ಶಿವನ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚು

೨ ವರಿಪಾವಿ ಮಳಿಕ ಮಲೆಂಯುಕಟಾ॥ ಶಿವನ ಪೂಜಾ ಕಾಲವಿದನತಿಕ್ರಮಿಸುವರೆ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಡಿಪ್ಪಡವೆ ಪಲಿಸಿದವೆ ಶಿವ ಶಿವ ಮುನಿದತೆರನನುಸುರದಿರಲಾ ವೆಂತು ಬಾಳ್ವೆ ವಕಟ ಕಟಾ ಯೆ॥ ೧೦೯॥

೩ ಚೆಂನಿಕಮಳ ಪ್ಪಹಾ ( ) ಮಿರಶ್ರೀವಸಂ ಬಂನೆಕ ಮಹಾಯಿಪಾ ಜಂಗಮ ಪ್ರಮಿಪಾ ನಂನಿವಂತೆಯಿಯದಂಮ ಶಿವಾಗ್ರ ದುಂನ್ನತಿ ಪಾಂನ ಪುತ್ರ ಳಿಂಪಿ ಕಮಳಿಪಾ ಪಾ॥ ೮೦ ನಗಂನ ಡಿಯನೊಡೆಳ ಪ್ಪಮಪ್ಪ

೪ ವಡಕಂನ್ನಾರಿಯರು ನಲಿದುಪಾಡುತ ಪರೆಳ ಪ್ಪ ಮಂನಣೆಯ ಪಾರನಾರಿಯರ ಬ್ಬಾವಂತಮನಾಳಿ ಮೊನ ವೆಕಂಮ ಕೂಡೆ॥ ೧೧೦॥ ಮರದು ಪ್ಪನದಳಿ ಭಾವಿಸಂಗಪಾಂಪುತ್ರೆಂದು ತುಂಬಿದೆಯೊ ಪ್ರಾಣವಂಳ

೫ ಕೂಯದೊಳ್ಗಾದಗ ದತಿ ಪಿಶಾಚ ಮೆರೆದಮಂಲಿ ಂಗಂಗಳಮು ಬವ ಶಿದುಕುಡ ದೆಸು ಬಿಡದೆ ನೆನಸುತ್ತಂ॥ ಪರನಾವಂ ನಿಗಿದೆಯೊಯಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಾಪ್ಪು ತರಸಾಂನವಂ ಸವಿದು ನೆಮವಳಿಯುತ್ತೆನು ತ್ರಿರದು ಸು

೬ ರಗಳಡೆ ಯೊಮೊನವಿಡಿದಂ ಶಸ್ತ್ರವ್ಯೆನು ಕಮಳ ಪ್ಪಹಾಪಾ॥ ಶ್ರೀಕಟಕ ಬಿದಿಕ್ಕುಗೆದಿಗಳ ಮಾಡಿನಿ ನೊಕಳಿತುವಶಿ ಶಿವಲಾಕಕ್ಕೆ ಕಮ ಳಪ್ಪರ ಕ್ಷಿಸುವರಾರು ನಂಮನು ದುಃಖದಿಕ್ಕಿ ಲಿಗೆ ಪರಿವವ

೭ ಡುವರಿಪಾಪಾ॥ ಮುಕ್ಕಂನಾ ಪೊರೆಯೊ ಶಂಕ ರಮೊಯಿತೆಂಪೊಮೂ ಬಲಿ ಕಕ್ಕಿಬಿತೆಂಯ ಮೊರೆ ರೆಯೊಕಮಳ ಕನಂಪಾರಿಯೆಂಮ ಲಿಕ್ಕಿ ಸದೆನಿನಿಂತು ಬೆಗೆಂಯು ನೆಯಿಕ್ಕುವಶಿ ರೆಯೆಂದಳಲಿದರು

೮ ಸಿಬಿಂಯರಾ॥ ೧೧೧॥ ಬಿ ಪರಿಸುವ ಡೆಂಮುಂದನ ಲ್ಪಪಾತಕರುಂತಿ ಖುವಿಯೊಳಿಂ ರೆ ಮಿಂದಕೆಡುಗಳ ಮೊದಲಿಗರುಂಶಿ ಶಿವಪ್ಪಿಕೆತಮ ಕಾಯೆತಾ ಯೆನಿನಗಳೆಜಿ ಪಿಸಳಾಪ ವೆಂಯೆನುತ್ತೆ॥ ತೆ

೯ ಮತಮಗೆಂಯೆದೆ ಪಾಂಪ್ಪಕಂಪಾಯಪ್ಪ ಕೊಂ ಡಳುವ ಯುವತಿಯರು ದ್ದಾತ್ತರವ ವೆನ್ನಾಡಿಗಳವನಿಮ ಭ್ರಮತ್ತ್ರಿವಿಸಕಲರಂ ಶಾಕಾ ಬ್ಬಿಯೊಳ್ಪುಳುಂಗಿಪ ಪಪ್ಪಿ ಪರಕಲಿ ಬತಾ॥ ೧೧೨॥ ನೆರಸಿ

೧೦ ರದುಪ್ರವಕ್ತ ತತಿಸ ಬಿಂಯಶಿಂಕಮಳಾ ಯು ಮರಣಾದಿ ರವಂ ಕೆಳು ತಜ್ಜಶಿಗ ಡಳಾಳಾಳು ತಿಶಿ ಮಿಂಡಜಂ ಗಮಾವಳಿ ಬಂದು ನೊ ದುತೆಂ ಮಿಪ್ಪಸು ಖವಂಸಲಿಸುವಾ ದಿ॥ ಸು ರಲತೆಯೊಳಾಗಿಪಾದು ದಿಪ್ಪನಾ ವೆನಾಬನಿ

೧೧ ವರಬನಂಕರ ತಂದೊದಲ್ಲದಾಗ ದೆನುತ್ತೆ ತರಹರಿಸಿ ಚೆಯ್ದು ಬಸವಂ ಗುಸುದೊರೆ ಡಂಗಾಂಡು ಬಂದರ್ಕಾಕಮಳಿ ಪೊಡಂಮೆಡೆಗೆ॥ ೧೧೩॥ ಮಡಿವಳಯ್ಯಂ ಕಿಂನರಯ್ಯಂ ಬಾಚರಸರುಂ ಹಡಪದಪ್ಪಂ ನಾನಗ್ರಾನಿ

೧೨ ಪೋಂನಿತಂದೆಗಳು ಪ ದಿಪಾಶಿಪುತ್ತಂನಾ ಕೋಲಶಾಂತಯ್ಯ ಮಿದರಕ್ಷತ ಚಂನ್ನಬಸವಾ॥ ಯೆಡೆಮತರ ನಾಗಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಸ ಬಲದೇವ ಪದಿಪಾ ರಿ ಬಸವಯ್ಯ ನಾಚಯ್ಯ ಸಾಡ್ಡಳಂ ಪ್ರಾಡೆಪುಲ್ಲಬಂಕೆಯ್ಯನಿ

೧೩ ರಿಗೆಂಯ ಮಾರಯ್ಯ ಮಿಂದನಾ ಗಯ್ಯಂಗಳು॥ ೧೧೪॥ ಪರಶಿರ ನಾ ಶಿವರು ಮುಂತಾದವರು ಕಡು ವಿಗ ನೆರದು ನಾ ನಾ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನೆಸಗು ವಿರಲಿತ್ತ ಧರ ನಾಸುರಂ ಮ ಂಚರಸಕೆಳ್ಗು ಜವದೆ

ಯ್ಯಂತೆಂದ ಬಿಜ್ಜಳನೊಳ್ಗ॥ ನರನಾಥ ಬಿಂನಪವ ಚಿತ್ತೈಸು ದಿಳೆಯೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಲಾನಿಂದೆಸು ಖ ಮಿರ್ದ ಕಮಳರಾಯಿಯಿಂದು ಮರನಾವಿಪ್ಪ ದಪ್ಪೆಂದು ಚರರಿನವರಂ ಕೊಲಿಸಿ ಬಸವೇಶ ತಾನೆ ಬಂದ್ಧಗ॥೧೧೭॥ ಚಿರಿಯ

೯ ಮೆಲನಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂಡಿಪ್ಪಲ ನೆರೆನೊಸುವ। ಚರಿತ [illegible]ಂ ಶೆಮುತ್ತಿಕೊಂ। ದಿರ್ದ ಪಿನೆನವೆ ಭ್ರಮಾ। ವ ಕನು ರಿದು ಕೊಪವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಚರರ ಗಡಣಗೊಂಡು ಬಂದ ಕಮಳರಾಯಿಯಳಿದಾ॥ ಪುರಿಯೆನು ಕು ತ್ತವ ಡಸಿ ತೊಗರ ಪೊ

೧ ದಿದ ತೋ। ಪುರುಗವು ಕ್ಷೆತೊವೈಶಿಗ ಪುಕೊಂದ ಕೋಯೆಂಬ। ಪುರಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸ್ಸಿ ದೆನೆರದಿಪ್ಪುದೆನೆಂದು ಬಸವೆ ನೊಡನೆಂದ ನರನಿ॥೧೧೮॥ ಯನಲಿಮ ಪಾಪರ ಮುನಿರಶ್ರೀ ವಾಚಾರ। ವನದಿಮ ವೆಸುಟಾ

೪ ದವಿವೆರಮಂ ಸತ್ಯರ [illegible] ನಾ। ಥನಕೆಳವಿಳೆಂದು। ಬಸವರಾಜೆ ರುದ್ರನನೆ ಬಿಜ್ಜಳಮ ಪಾಶಿನದಕೆ॥ ಖನಯದಿಂನು ಡಿದನಾತನ ಕರಯಿಸಿನೆ ಬಾರ। ನನುವ ಚಿಳಪನೆಂದು ಪರಪುದಪ್ಪುಂ। ನಾನಂ। ಘ ನಸತ್ಯನಿ

೧ ಥಿ ಸತ್ಯನಾಥನೆ [illegible] ಡಿಗಂ ಕಳುಪೆ ಬಂದು ಬಿ ರ ನಪಗೆಯ್ದನು॥೧೧೯॥ ಶರಣಾರ್ತಿ ಚಿತ್ತಲಾಪೂರ್ತಿ ರಕ್ತಿಜ್ಞಾನ। ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಾಬ್ಧಿ ವರ್ಧನ ಸುಧಾಕರನೆ। ಪರವಿರಕ್ತಿ ಪ್ರಸಂಪನ್ನ ಕಲಿಂಗವಿಷ್ಟ ದು

೬ ತಮ [illegible] ಪಾಮವಿವ। ನೆ॥ ಚಿರಲಿಂಗ ನಿಂಗಿಗಳ (ಮು ಜ್ಞಾ ತಿಸ ತ್ಯಂ। ನಾ। ಶರನಾ ದಿನಾ ಮಪಪವೃಯುಗ ಒಗಳಿಗೆ ತ ರಗಾ ಕ್ಷಕಮ ರಾಯಿ ಪರನಾ ಗಳೆದಳುವ ದರಶಿ ತಿ ಯು ನಿಂ

೭ ವಂ ಧ್ರ ಯುಗ ಕೆ॥೧೨೦॥ ಪರಶರನಾಗನಾಡಿ ವಿಜಮ [illegible] ಬಸವ ಮೊದಲಾ ದಿ। ವರಮುರಾತನ ರೆಂನ ನಿಮಗರು ಪೆನುತ್ತ ಕ್ಷಿ। ದರು ಬ ೧ನವಿದೆಯನಲು ಸತ್ಯಂ। ನಾ ನಪ್ಪುಂ ನಾನಂ ನೊದಿನಸು

೮ ತೆಂದನು॥ ಹರನೆಯ್ದುನಂದಿ ನಾರದರಾದನೆ ಕಮಳರಾಯು। ಸುರತ ದೊಳಿ ನಿರುಳಿದ್ದು ಕದ್ದುಲಿಂಗವತ್ತಿ ಟುರ। ಹರನಾಲಯ ದೊಳಿಪ್ಪು ನಾ ತನಾ ಕೆಯ ಬರಿ ಗೆಬರೆ ಬಪ್ಪು ದಹ ಬೆಂದನು

೯॥೧೨೧॥ ಮಂದಬ್ಧಿ ಶಾನನ ದೊಳೆಂದ ಸತ್ಯಂ ನಾಂಗೆ। ವಂದಿಸು ತೆಬಿಳ್ಗಂಡು ಬಂದು ಬಸವಾದಿಗನಾ। ಪ್ರಂದ ಕೈಪಿಳಲ ವರತಿ ಸಂ ಭ್ರಮದಿ ಪಾತ್ರನಿ ಶರನಾತೆಂದು ಕರದು ತರಲು॥ ನ್ನಾಡಿದು ಪುಯು ಕಿ

೧೦ ಮರಾಯತನು ವಿನೊಳು ಲಿಂಗ ಮಂಚಂ ದುಗೊರಲಂ ಮೂರ್ತಿ ಗೊಳಿ ಸಲಕ್ಷನಾ ದೊಳ ರಸು। ಬಂದು ದಾಕಮ ಳಿ ಬಸವಾದ್ಯರಿ ಶಿವಗನಾಕೆ ಮ್ಲ್ರೊಯುಕ್ತಿನಿಂದಿರ್ದ ರ್ಹು॥೧೨೨॥ ಶರನಾಸತಿ ಲಿಂಗಬತಿಯೆಂಬ ನಿಗಮ

೧೧ ರ್ಥಮಂ। ಚರಲಿಂಗ ಭಾಗೆ ಪ್ರಸಾಗಿಯೆಂ ಬಾಗಮ। ಚರನಾತಿಯು ಮನಂಗಪ್ಪ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧ ಮೆಂಬೆಂಬ ವಚನವನ [illegible] ನೆರೊಗು॥ ಸಿರನೊ [illegible] ಕೆ ಮೊ ಕ್ಷ ಪಿರಿ ಪ ಕ್ಷ ಘಳಮಂ ವಿದು ಚರಿ ತ್ರಾತ್ರೆರಾಗು ಪಕಮ

೧೨ ಪ್ಪೆ ಜಯ ಜಯ ಯೆಂದು। ವರಬಸವದಂಡೆಶ ಮೊದಲಾದ ಭಾಕ್ತತತಿ ಪೊಗ ಳ್ಗುದಳ್ಗ ಶಿವಡುತ್ತೆ॥೧೨೩॥ ತರಕ್ತೆದು ತೊಳ್ತಿದು ವೊಗ [illegible] ಡೆಮು ದಿಗಂಗೆ ಮೂರ್ತಿದು ಕಂ। ನಾಲೆರು ನಾರಿಗಳ ಪಲತಿ ರ ದೊಡಲು।

ರಾನೆತತ್ವಸನತೆಗಾವಲು ದಿಗೆಯಪ್ಪಸಗಲನಸುಖ್ಖಬೂದಿದಿಗುರೂ॥ ಸಾರಿಯಡತೊಡೆಮುತ್ತಿ ತನಿವೆಳ್ಳುಮನಗಳ್ನಿವ। ಮಿಾರಿಯರುಳ್ಗೆನೆಸಹುಗಳ್ಗಂ ವೆಗವಮೆಯ್ಯನು ಅರಿ। ತೊರಿದಂಕಮಳ್ಗಾಂತ್ಮೆ। ತಿಸುಳ್ಳಿವಮುಂನಿಸರುಮ

ನ್ಸುರಿದು ರೆಕಡುನಿವವೆರಜ॥ ೧೨೧॥ ಶಸುಮ ಪ್ರಭುಗಳಾದನೆದುಂದುಲಿಗಸುಳಿವೆರಸಿ। ಬಸವಾದಿಗನಾತತಿಯು ಫಿಯುಫಿಯೆಂ ದುಚ್ಚ। ರಿಸುವಜಯ ಘೋಷವಂಬಿರವಚತುಂ ಬಿಸಿ ರುದ್ರಕೆಂನ್ಯಾದಿ ಸತ್ತುವ

ದವಾ॥ ತಿಸುಳ್ಳಿಕಮಳ್ಗಾಯಿಗ್ರಾವಡಿಕೊಟಿತಿಶಿ ರುಚಿಯುನೆಸವಮುಪ್ಪಿಕಮೋಳ್ಗಾಯ್ಯನುತಂನಮುರಿಗಿದಂ। ರಸಿಯರುಸಬಿಜ್ಜಳಂಕೆಂಡು ಬಸವಂಗೆರಗಿದಂ। ತಪ್ಪುವುಂನಿಸಿಂದರ॥ ೧೨೪॥ ಉಯಂತಿ ಲಿಸ್ಸಲಿರೆಂ

ಗನಿಪ್ಪಾವರಿತೆ ಕಮಳ್ಗಾಯಗೆ। ಕಂತುಮದ್ದನವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಳಿದಂ ಕೆಳ್ನ। ಸಂತಸದಿರಾಘವಾಯೆಂದು ಪುರಿಹರದೆವ ಪಿಳಿಮಗುಳ್ಗಿಂತೆಂದನು॥ ಅಂತಿರ್ಕೃಗುರುನಿರಕ್ತಿಯಾಗುರುವಿನಿಂಲಿಂಗುವಂತಂದು

ಬಜಿಬಧರಮಹಿಮೆ ತಾನಿಂತಿರ್ಕೃವುಂತೆ ಯಾಗುರುಲಿಂಗಮುಂಲ್ನಾಜಿಸಿಚರಮೂರ್ತಿಯುಂ ಮುಕ್ತಿವಡದುದುಸು ದ್ವೈ॥ ೧೨೫॥ ಆಚಾರ್ಯ್ಯಶಿವಸಾಬಿದೆಕ್ರಮರುವುಬಿ। ದಾಚಾರ್ಯ

೩೦ ಮಿಶಿವಾಚಾರ್ಯ್ಯಗುರುಪಂಡಿತ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚಾಕಮಪ್ಪದಿನಿಂದಪಂಚವಂನಾರಿಗೆಸಿದ್ಧನಂಜೆಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಟದಸರಸಿ ರುಹಮದು ಬಚಿತ್ತನಂ। ಜಾಚಾರ್ಯ

ಚಿತವಹಪಂ ಲಿಯುಮರಿಶ್ವರತಿ। ವಾ ಚಾರ್ಯ್ಯ ಸುತರಾಘವಾಂಕ ಶ್ರುತಿ ಯೊಳ್ಗೆಸುಸಂದಿಸುವ ಚಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೨೬॥ ಅಂತುಸಂಧಿ ಉತ್ತಂಪದ ನಾಶ್ಟ

ಜಂಗಮ ಕಂಮಂಗಳ್ಗಮಪಾ ॥ ೦೩೬॥ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗ್ನಾನ್ಯಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರುಕರುಣಾದಿಂಲಿಂಗವುಂಪಡದು ಶ್ರದ್ಧೆಯುಂ। ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ್ಗೆರೆವಜಿಸಿಬೆದಿದು

ದೇವರ ಗೇ ಪುನಿತ್ತುಶಂ। ಕರನಸೊಡವೆರದಶಿವಭಕ್ತಮಹಿಮೆ ಯುಬೆಳ್ಗನಾರಾಘವಗೆಹರಿಹರಂ॥ ಪದ॥ ದಿಗ್ಗಸನಮುಪ್ಪರಸುರಿಜ್ಜಾಳುಗೂಡಪದ। ನಿಮಗ್ಗಾಪಸಾ ಪ್ರಮುತಾಶನವರಾಚ್ಚಿತಪಾದ। ವಾಗ್ಗರಾಂಡಾಯ

೧೧ ತಸಹಪ್ರಪನಿರಿತಕುಕ್ಷಿ। ಸಕಲರಕ್ಷಾವಿನೊದಿ। ಪ್ರುಗರದ ಶ್ರವನಾ ಶ್ರವನಾಭರಣಸಶರಿಪವಿ। ನಿಮಗ್ಗಾಸರೆನಾ ಕ್ಷಗರಿಜೆಶ್ರತಾರಕಾ। ಪ್ರಗ್ರಿರಾಜಿತವಾಲಿಜ ಪ್ಪಕೆತುಹರಸಿದ್ಧನಂಜೆಶ್ವಸಲಹು ಸತತಂ॥ ೧॥

೧೧ ಜಿವಿಪುದುಕಾದಕ್ಷಾಬ್ಬವೆನುತೆ ಜನನಿಖತಂ। ಶಿವಿ ದಳಲಾಕ್ಷಳುಗಿರೆಕಂಡು ಶಿವಭಿತಜನ। ನಿರಾ ವದಿಂಕತವ ತ್ನರಾಂಯುವಂಟಪದದು ನಿಜವೆಶಸ್ಸನಾನಾವಿಧಾ॥ ಜಿವಿಗ ಕನಿತವಪದವ್ಯಾನಯುತರು

ಮಾದಿಸ್ಥಾವನಿಯನೆಗ್ಗಿಮಂಕ್ತೈಯುಲಸಪುರಿಗೊಯ್ದು। ದೆವರಾಜನತನುಜ ಮಳ್ಗೆಯರಾಜಮಹಿಶ। ನೊರಿದೆಂಮ ಸುದ್ಧರಿಸುಗೆ॥ ೨॥ ಸ್ಮರಿಸಿದೊಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಪಾಪಂಗಳ್ಗಂ। ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಹಸ್ರಗೊ

ದಾನ ವೃಷಭದಾನ ತುರುಗ ಕಂನ್ಯಾದಾನ ಧನ ರತ್ನದಾನಾದಿಪುವ ಪರಮೇಶ್ವರತ್ವಮಂ॥ ಪರುಷನವಮೂಬಿದಾಕ್ಷ್ಯಣ ದಕ್ಷಿಣೋದುವ ಶಂಕರನ ನಿಜರೂಪರಪ್ಪ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಪರಮ ಪಾವನಿಯುಂ ...
ರಕಾಯೆನುತೆ ವಿಶ್ವನಾಪರಿಪೂರ್ಣಕಾರ್ಯ॥ ಶ್ರೀ॥ ಆಕಾರಮುಂ ನಿರಾಕಾರಮುಂತನಗಿಲ್ಲ। ಬೆಕಾದಕಾಮನಿಃಕಾಮಮೆಂಬುದುಮಿಲ್ಲ। ಆಕಮೋಪಿನಿಮೋಯಿತಾನಲ್ಲನಿರ್ಮಲಯನಲ್ಲ ಜಂಗಮಲಿಂ
ಗಲೂ॥ ಪ್ರಾಕಲ್ಪನೆ ಚಾರಿಯುಮನಾಚಾರಿತಾನಲ್ಲ। ವ್ಯಾಕುಲದಬ್ಬಿಮೆ ನಿಬ್ಬಿಮೆಯೆಂಬುದುಮಿಲ್ಲ। ಶ್ರುತನವಂಗಮನುಮತೆಂದು ಶಿವರಪಾಸ್ತದ ಶಕ್ತಿ ಸಾರುತಿಪ್ಪುದು॥ ಶ್ರೀ॥ ರೂಪಾರೂಪಿ
ನಿರಾಕಾರಿತ್ವಂ। ಕಾಮನಿಃಕಾಮವರ್ಜಿತಂ। ಮಾಯಾನಿರ್ಮಾಯರಾಹಿತ್ಯಮೆತಜ್ಜಂಗಮಲಕ್ಷಣಂ॥ ನಾಚಾರಂ ನಾಪ್ಯನಾಚಾರಂ ನಿಮನಿಬ್ಬಿಮವರ್ಜಿತಂ॥ ಗಮನಾಗಮನಂ ನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್
ಜಂಗಮಂ ಗಮಂ॥ ಪದ॥ ನಾದಕ್ಕೆ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಕಲೆಗೆ ತಿತಮಿನಿಸುತೆ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಯನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ವರ್ತಿಸಿ। ಪ್ರಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ ಪರಮನಿತ್ಯಾನಂದರೂಪಿಂದ
ಜಂ॥ ಆಧರಿಸಿ ಚರವಾತನಂ ವಿತ್ತಸುಚಿ ಯಾಗಿ ಮೊದಲಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಸಕಲಪದಾರ್ಥಂಗಳನಿ। ವೆದಿಸಿ ಪ್ರಸಾದಮುಮನಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಭೋಗಿಸುವದು ಮುಕ್ತಿ॥ ಶ್ರೀ॥
ನಾದಬಿಂದುಕಲಾತೀತಂ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತಿವರ್ತನಂ। ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತರಹಿತಂ। ನಿತ್ಯಾನಂದಾತ್ಮಕಂ ನಿಜಂ॥ ಸುಚಿರ್ಭೂತ್ವಾ ವಿಧಾನೇನ। ಚರಲಿಂಗಂತು ಪೂಜಯೇತ್॥
ನಿಖಿಲಾನಿ ಪದಾರ್ಥಾನಿ। ಸಮರ್ಪ್ಯ ತದನಂತರಂ॥ ಮಮಾರ್ಪಿತಪ್ರಸಾದಂಚ। ದತ್ವಾ ಚೇಷ್ಟಂ ಚ ಶಿವಮೇತ್॥ ಪದ॥ ಧರೆಗೆ ದೇವತೆಗಳುಂ ಬ್ರಹ್ಮನಾರಾಯಣಸಲ್ಲಾಧ
ರೆಗೆ ರುದ್ರ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರತ್ತಿ ಯೆ ಸುರರು ರುದ್ರರೊಳಗೆಂತು ರುದ್ರನಧಿಕನು ಮತ್ತೆ ಜಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನಗೆ॥ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳು ಘನಮುಮಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ಯೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ
ರುಶೋಭಾಯುಲ್ಲವೆಂದು ಮಿಗೆ। ಬಿರಿದು ಭಕ್ತಿಯುಸುರುತಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಮುಖನಾವೆಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಾನವಾಕ್ಕಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಧರಾಸುರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾ ಜಂಗಮಸ್ತಥಾ॥ ಸುರರು ಸ್ತ್ರಾ ಪ್ಪ ಯೋವರ್
ಷ್ಟ। ರುದ್ರಾ ವಿಶಿಷ್ಟಾ॥ ತ್ರೆ॥ ಪದ॥ ಶಿವನಾತನಂಗವಾಚಾರವಾತ್ರಿಸಿ ಪುದು। ವಿವರಿಸ ಸದಾಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣವೃತ್ತಿ ದಿಪುದು। ಶಿವಲಿಂಗ ಶ್ರಮಮನು ಪ್ರಾಣಾವಾತ್ರಿಸಿ ಪುದು ಜಂಗಮದೇಹದಿಂ
॥ ಆವಿರಕ್ತಿಯೆ ಯುದ್ಧ ಪದು ಲಿಂಗಶ್ರೀಯಾಂಗಂ ಚರವೆಚಿದಂಗ ಮುಪಾದಿ ಲಿಂಗ ನಿರುಪಾದಿ ಚರ। ವಿಶುದ್ಧರ್ ನಿಸುವಿಸೋದ ಪರೆದಿಪ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯೆಸ್ಥಲನವಿರೆತಾ ಹವಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಲಿಂಗ
ಚಾರವಾಚಿತ್ವ। ಸದಾಚಾರಂ ಪ್ರಾಣವತ್ರಿತ್ವಂ। ತತ್ಪ್ರಾಣವತ್ರಿತಂ ಲಿಂಗಂ। ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಜಂಗಮಾತ್ರಿತ್ವಂ। ಜಂಗಮಸ್ಯಾವರೂಪಂಚ। ಉಪಾಧಿ ನಿರುಪಾಧಿಕಂ॥ ಪ್ರಸಾಣವಸ್ತುತ್ವಂ। ಲಯತ್ರಿತ್ವದ

ಜಂಗಮಂ॥ ಟೀಕೆ॥ ಸಕಲವ್ರತಂಗಳ್ಗಾಸ ಮಧಿಕವ್ರತಂ ಸೊಡೆ । ಯುಕ್ತಳಂಕಸ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ್ರತಂತಾನೆ । ಮುಕ್ತಿಪದಕ ವ್ರತಂ ಪ್ರಾವಿಷ್ಟಾಡೆ ಯನಗಂ ಶಿಶಿರಮಾಗಿ ಪ್ಪುದೆಂದೊಲಿದು ಮಾ॥ ಪ್ರಕಟನಸ್ಗೆ ಜಂಗಮವನ ದೆಂಸಮು

ಶಿವಕ್ತರಂ । ಮಿಖರಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಚಿನ್ನಿದನ ಪ್ರಾಣ ಡದನಾ । ಮಕ ಮರಾನಾಡೊ ಗದಕಿಂಡೆ । ಜಂಗಮವಿಟರತರ ರಾಷ್ಟ್ರ ವಾಂಕ ತಿಳಿಯಗ॥ ಟಾ ಶ್ಲೋ॥ ಸರ್ವವ್ರತಾನಾಮಾದಿಕಂ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ್ರತಂ ಮಹತ್॥ ತದ್ವ್ರತಂ ಮಮ ದೇಹಿ

ನಿಂತು ಮನ್ನಕಂ ಜಂಗಮಂ ನಿವೇತ॥ ಟೀಕೆ॥ ವರದನ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಂಗಳಂ ನಾಡೆ । ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪ್ಪುಸುವನೆನ್ನಕ । ಪರಮರಹಸ್ಯ ಮೃತ್ತನಾ ನಿಕ್ತನೆಂದು ಹೂಮ್ಮನಿರಾನಾ ಬಾಲಿದು ಸುದ್ದು ದ॥ ಹರಿವಿಧಿಮುಸ

ಪತಿಸ್ತರವ ಸೊಪ್ಪುತ್ತಿಲಯ ಕಾರ್ಯಕರ ಕರಿಂತು ಪ್ರಾಣಿಕ ರನಕ್ತನ ಜನನ ವೆಸ । ಸದ್ಗುರುವಿನೋಳ್ ಪುತ್ತಿ ಜಂಗಮದೊಳ್ ಲಿಂಗದೊಳು ಲಯವೆಂದರಿದಡೆ ಲೇಶಾಫ ವಾ॥ ೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ಅಥ ಪ್ರಾಣಾಲಿ ಮಾನಾತ್ಯೆ ಗುರುಲಿಂಗ

ಚರಾದಿಷು । ಯಃ ಸಮಪ್ರ ಮಿತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸದ್ವೃತ್ತ ಯುಕ್ತಿಕ ಪ್ರತೀತ ತ್ರಿ ತ್ರ್ಯ ದ್ರ ವಿನಾಕ್ಕೃತ್ಯ । ಸ್ತತ್ಕೆ ಕ ತ್ರ್ಯಚ ಶಿವಕ । ನಾಶ ಸ್ವ ತೆರು ದ್ರಕ ತ್ರ್ಯ ಚೆ ಯಥಾ ಲಾಕನ ತಿಸ್ನ

ದಾ॥ ತಥ್ಯ ವಶಿವನಕ್ತಸ್ಯ॥ ಜನನಂ ಗುರುಲಿ ಂಗಕೆ॥ ಚರಲಿಂಗಿ ವಿಷಾರಶ್ಚ । ವಿನಾಶಕ ಶಿವಲಿಂಗಕೆ । ತಸ್ಯ ತ್ರಿಪ್ರ ಪ್ರಿಯ ತ್ವೇನ । ಚರ ಲಿಂಗೇ ಸಮರ್ಪಯಾತ್॥ ಟೀ॥ ಅದು ಕಾರ ಣಮ್ಮ

ಮಾವತೆ ಕರದಿ ನಾಡೊ ಡೆನಲಿದು । ಸದಮ ಲಾತ್ಮಕ ಜಂಗಮವ ವರಿಜಿಸು ಪಂತಾನೆ । ಸದುರಿಕ ನಿಪಲಾಕ ಪರಲಾಕಹಾಂ ದೆಯುವ ನಿದ್ದು ದಿಕ್ಕೈಲಾಸಲಾ॥ ಅದನರಿದು ವಿಮಲ ಜಂಗಮ

ವನನವರತವಮಂ । ಪವಿದು ಮುದದಿಂ ಶಿ ಜಿಸಮುಕ್ತ್ರಾದರಕ ಥಿಯು । ಪದುಳ ದಿಂ ಕೆಳುರಾಷ ವ ಪಂಡಿತಾಲಂದು ಪಿಳನಾಹರಿಕೆ ವನಾ॥ ೧೦॥ ೫೦೦॥ ಹತಶರ ನಾಶಿಚ್ಛಾ ಪದಾರ್ತ

ಮಹಾಪ್ರಾಣಮ ನೈಂದು । ಸುರಿಂದು ವಿರೆಳ್ಳುಗಲಲ ದಿಕ್ಕಿಪ ಪ್ರತಿ । ವರನೆ ಜಂಗಮರೂ ಪದಿಂ ಬಂದು ನರವಮಂಸ ಮಂಚಿಡೆದ ದಂಚತಿಗಳ॥ ಹರುಷದಿಂ ಮಗನ ಕೊಂಡಿ ಕ್ಕಲಾತ ಜಲಿಲಾದರ ಮನೆಯೊಳು

೧೦ ಂನಾಡಿ ನೆನೆ ಪುತ್ರನಂ ಕರ ಮತರಿ । ಖರಿಯಗೊಳ್ ಚಂಗಳ್ಗೆ ಯರಂಕೆ ರ್ಕೆಯೆ ಕ್ಕೆರಳ್ಳ ಕೈಲಾಸಪುರ ಕೊಯ್ದನಾ॥ ೧೧॥ ೫೦೦॥ ಜಂಗಮ ಕಿವಗಿ ಬಿದಂನವ ಪುತ್ರ ನನಾ ತಿರಯು । ಲಿಂಗದ ವನಂ ಕೊಂ ರದು ಮು ಚ್ಚಿ ಪಾಸ್ತಿ ನಮಂ

೧೧ । ಸಾಂಗವಾಗಿಯೆ ಮಾಡಿ ತಜ್ಜಂಗಮ ಕೆನಿಡಿ । ಸು ತಿಲ್ಲದರ ಗೃಹದೊಳ್ ॥ ಅಂ ಗಾರ್ಪಿತ ವಮಾಳ್ಪುದಿ ತೆನಲು ಮುಸುಲದಿಂ । ತಂಗಕುಚ ಪಾಂಡ್ಯ ಮಿನೆನಲ್ । ಶಿವಂ ಕೈಲಾಸ ಮಂಗನಾ ಸ ತಿಳಿವಸ ಪ ತ್ಯಾಂತ ಸನ್ನರಂಗಾ

೧೨ ದ್ವಿಜದನಿದ ಕಾಷಿ ವಾ॥ ೧೨॥ ೫೦೦॥ ಸು ಶಿವಪಂಮ ರ್ ಯೊಳ್ಗೆ ಪರನ ಮಾಕಿಗೆಳು ತ್ತಿ । ಪರಿಪ್ಪಿ ದಿಯಾ ತಪನಂ ಕರದು ತಂದಾ ರ್ಕ್ರಿದು । ಧರೆಯೊಳ್ ಬಿತ್ತಿದ್ಧ ಮೊ ಳಿಬತ್ತತಂ ದಿಗರ ವಮಾದಿ ದಸೆತ್ತಾ ॥ ಪರಿಂದು ಮನ

ಂಕರದು ತಂದು ತೆರೆದು ಪೂಜೆ ಸಂಗ್ರೆಯ್ಯು॥ ಹರನಿಂಕಿಶೈಲಾಸಮಂಪಡೆದ ಶಿವಭಕ್ತ। ವರನೆನಿಸು ವತೆಯಿಯಾಂದಗುಡಿ ವಗರನ ಚಕ್ರ ಚರ। ಶಕ್ತಿಯಾಗ್ರಕ್ತವಪ್ಪುದು॥ ೧೫॥ ಒಕ್ಕೆ॥ ಬಿತಿಚೂತಘಲವಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಿಯ್ಯಲಿಗಿ

ದು ದಗಾಚೆ ತಿಜಂಗವಾಕಾರ ಬಿಂಬಂ ದು ಬಿಡಲಿ। ತ್ತ ತಿಶಿ ಯಾನಂದ ಬೊಳ್ಗಿರಲು ತಂ ನರಸನಂ। ತತ್ತ್ವಕ್ಕವ ಬಿಡವಿಯ್ಯೆ॥ ಹುತಿರಾಸು ಗ್ಗಿನೆತ್ರ ನೋಲಿದ ಲಿಂಕಾಶಿಕಾಲ ಪ್ಷೆಗ ತುಳಿತರ ಭಕ್ತಿ ಮತೊ ವರ್ತುಸು। ಗತಮು ನಿ

ತತಿಗಂಮಾ ಡಿದಂತವ ಜಂಗಮಕೆನಿಡೆ। ತಂನಟ ತಿಶಂದು ಕೊಲಲು॥ ೧೪॥ ಆಕಾಲೆಯು ಜಿನವನಿಗ ತ್ಪಂಗ ದೊಳ್ಬು ಚಿ॥ ಕಿಕಂಡಾಕೆಯಂ ಬಿಡಲು ಶಿವನೆಂದು ಜಿನನಂ ಪಾಯೆ। ವ್ವೈಕುಂತ ಪ್ರತ್ಪ ದಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದನಾ ವ್ವಿ

ಪ್ಪೆಗಂರಾಘವಾ। ಗೋಕರ್ಣ ಪ್ರಾಪ್ತ ನಾಂಕ ಪ್ಪುವು ಕೆಯು ಗೆಕು ದಡೆ। ಯಾಕತ್ಪವ ಪಾತ್ತು ಘುಲವ ಬಿಗುರ ತಿ ಶಿ ಮಿಗೆ। ಶ್ರೀಕಂಠನೊಲವವ ಡೆ ದಂಬಸ ವನೆ ಡೆಗೆಯ್ಯ ಘುಲದ ಪ್ರುಷ್ಪ ಯ್ಯಸ॥ ೧೫॥ ಪ್ರೇರಮ ನೆಯೊಳ್ಗಿಕ್ಷೆ

ರಂಕಪ್ಪಾವು ಕೆಂಯು ಕೆ ಕುಡದಿ। ಸು ಶಿಂತಾಗಿ ತ್ತವಿ
ಮಿಡಿತೆಂಕ್ಕ ಚರಕ ತಂನೋಡಲ ಬಿಗಿ ದೊಳಗಿ
ಯಾನಂ ದಬಿಂಬರು ತಿರಲು ಬಕ್ತಿತೊಳ್ಗು॥
ನೆವಲ ತವಗ್ಗದಾರಿಯನೆರದು। ಪ್ಪತಿಂಯಬಿ
ಕಿನರಪಂಗೆ ಚಾಡಿಪಿ। ಗ್ರುರರಂದಡಿ ಪೊರೆಯಾಬಿ

ಂಗೆತಾವು ಘುಲವನ್ನಿಶಿ। ಹರಲಾಕಕಂಪಾದರಾಗುಂದಪ್ರುಣ್ಯಗಳು। ಗೊಡೆಯು ಕ್ಕುವಾಗಾ॥
ಷ್ಟ। ಯರಸಾಕ್ಷ್ಯಂಕಳು ಬಿಶಿವಮು ಶಿಗೆಪ್ಯಾದನಾ ಕ್ಕೆಹಾಲಿ ಚಾಮುಂಯ್ಯನೂ॥ ೧೬॥ ಚ
ಶಿಕಂತನ ಬಿ ಕಾವ ತಾರಜಂಗಮ ವಮೂರ್ತಿಯ ಘುತಿರಲ ಕೆಳಲಾಪ್ಪಾ ॥ ಸುತಘಾದಲಿ
ಯಂಕೊಳ್ಳುತಾದಾಸನಾಗೆ ಮೊನೆಧರ ನೊಲಿದನು ಮೆ ಯಗಾಣ್ಣನಗ॥ ೧೭॥ ಪ್ರಭತಮಂಲಿಂ
ಪ್ರಮಾರಪಾ ಕಮಡಿಶಿ ಮೂರಲಿಂಗಂಗಳು॥ ಬಿಸುಡು ಬೆಗುಲ ಗಣಂ ತಂನೋಡ ನೆಬಿರೆ ಯವದಿ। ಸು ಸುರಕರಸಂನಮಿಸಿ ಲಿಂಗತಡಿಯು ತನಾಗಿ। ವಸುಧಿ ಬೆರಾಗಿಸೆ

ಅರಬಿಮೊದ ವೆಯ ಕ್ಕಲು ಚರರು ಬೆಂನಕ್ಕಿ ಬನೆ।
ತುರಂಗ ಬಿನಾ ಬಿತಾನ ದೊಡಗೊಂಡು ಬ ರಲತಿಶ
ಯಕಂಡು ಕಾಮ ತಾಪಿಕೆಸಿಂದು। ಹತವಾಸು ಶಿನಿ
ಗಮಂತಳೆದ ಶಿವನಂತ್ಪಜನೊ॥ ಲಾಸಿದೆಂದ್ಯೆ ಪಡೆಸುತಿ

ರವಂಪಾಕ್ಷುಬಿ ಗಾಸನಾ ನೆಸಮ ಲಿಂಗತ್ವನಾದಂ॥ ೧೮॥ ಸೊರಸಾಬಿಯ ಮನೆಗೆಬಿ ಶಿಯ ಪ್ರಾಕ್ಕರತೆರೆದಿ। ವಗರಾಬಿ ಬಿಕ್ಕಂಡು ವಂಡಿ ಪಂನ್ವತಿಗೆಯ್ಯು। ಸಾರ ಪ್ರೃಕ್ಕಿಯುಂ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಪಾಜಿಸು ತಿರೆ ಪ್ರುರರಹಡೈಜರು ನೆರದು॥ ಧಾರ ಬಾಲಿಗೆ ವಿಟ ತಿ

ತಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಬಿಡೆನರು। ಸೊರ ಸಾನಿಯ ಮನೆಯ ಪಾಕ್ಕರಸು ತಿಶಲಾಗ। ಬಾರುಲಿಂಗವ ವಾಬಿತೊಳಬಿ ಮಿರದಾಶಿಗೆ ಶಿವಂಪ್ರಮ ಘುಡವಿತ್ತ ನಗ॥ ೧೯॥ ಯಾಗಸಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಚಾಂಡಾಲನಾಗಿ ಡ್ಡ ಜ। ರಾಸೊಬಿಪಾಗೆ ವುಂಡು

ಜಿಗಾಂಡಿಶೆ ಹಮಿ। ಪ್ರಾಗೆ ಸಮಂಕುಡಿಸಿದ ಶಿಮುಖ್ಯ ಗ್ಗಿಗಾವ ಬವಗರಂ ಮಿರದನಿಶಂ॥ ಬಿಗದಿಂ ಪ್ರಿ ಪ್ರುಕಕ್ಷ್ಮ ನಾಬಸ ಪ್ರಿಶಿಯ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಬಂದಾಜ್ಞ ನೆಯ ಕ್ಕೈಕೊಂಡು ನಿಜ ಮುಕ್ತನಾಗೆಪ್ಪು ತಿಶ। ಮುರವೆರಬಿಕ್ಕಿಲಾಸಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿದಿಯ

ನಿಗಂಧ್ವನಗು ೧೦॥ ಅಪವದೊಳ್ಳಾ ತನ್ನರುಹಿದ ತೆಗವತೆತೆಗಳ್ಗಾಶು। ಮಹೇಶ್ವರನ ತೇಗ್ಬ ಜಡೆವಿಡಿಯತರೆಕಾಣು। ತಾಹಪಾಂಯೆನುತೆ ತತ್ತ್ವರಕೆ ಸುದ್ರುಶಮು ಮಾಗೆ ತೆಂನ ಮಸ್ತಕವ ತರಿದೂ॥ ಸೋಪೋಪೋ ನಿಲ್ಲುನಿತೆನುತೆ ಶಿವನಂಸು ಔಚ
ವಿಹ ಪರವಿತಂಪಗಲಾ ಶ್ರೈಲೋಸಿದಿಗೊಳು। ಬಿಪವಿದಮಂಪಡೆದನದು ಚಾರುನಾಂಚ ರಾಚ್ರ್ಯನೆಯುಂದೆಬಿರಿದಾಳುದಗು ೧೧॥ ಯಾಶ್ವಚರರೂಬನಿಂಬಂದು ಪಾದಿಯಲ್ಲುವಿ। ಪಾಸುವಂಚಿಡೆ ತಿಯುಜ್ರರು ಶ್ವಯಂಪಡೆವಿ। ದಿಶ್ವರಿ
ರಕೆಸಾಲದೆಸೆರಚಿತುಯ ಶ್ವನಿತ್ತು ಸ್ವೆಸ್ಸು ಮುಕ್ತನಾದಂ॥ ಲೆಸಾಗಿನೆಯುದಿರ್ದ್ಧವಸ್ತ್ರವಂಶಿವನುಚರ। ವಿಶ್ರದಿಂಬಿಡೆಕೆದುಬ್ಬವನಿ ಒಡ್ಯೋಳಿ। ಶ್ರೈಲಸಕ್ಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದನಾದಾಬಮ್ಯೆಯ್ಯನಂ ಕೆತುರಾಘ್ರ ವಪಂದಿತಾ ೧೨॥ ಚರವೆಶದಿ
ಂಶಂಂರುಬಂದು ಪಾದಪಂಚಿ ಲಿಡೆ। ವರಶಾಸ್ತ್ರಿಯುಜ್ಞರುವೆಯಂಕು ದಲುಸಾಲಡೆನೆ। ಹರುಚುದಿಂತಂನಕ್ಕೊಪ್ಪ ವಿಂಯ್ಯನಿಲ್ಲ ಶ್ವಶ್ರಾಂತೆ ಂಗದ್ರವವನೆಗಲಿದನು॥ ಪಾರ ಜಂಗಮಗಾರಾರದಿಂಬಂದು ಕಾಬನ। ದಿಶಬತಾ
ನೆಯದಂಗಬಮಗುಳ್ಳುಂಬೆದು। ತಿರಲದಕಮರ ನಿತಿಸುತಿಸುತರತಗಗಿತ್ತು ಶಿವಲೋಕಮಂಪಡೆದನು ೧೩॥ ಯಿಂದು ಧರಜಂಗಮರೂಬನಿಂಬಂದುಪಟ್ಟ। ದಿಂದುಮುಖಿಯಂಬಿಡೆತಿತ್ವ್ರರು ಮು। ನೆಗಂದು
ಮಂದಿರವಪಾಗಬ ತಾಂಕಾಯ್ದುತಿಪವಿಂಧು ಬಳ್ಳಾರವಾ ಪಂಗೊಲಿದನು॥ ವಾರದುದಿನಚರರೂಪವಿಶ್ವಿಸತ್ತಿಯಂಬಿಡೆಕುಂದದಿಯ್ಯಲ್ಲೆ ದ ಬಿಲುನಿಂನ್ವವರೆಂಮ। ಕೊಂಡಪ ಕೆನಲ್ಲಂನಸಿಲದಾ
ಂತಿಸುತಿಪಟ್ಟಿಗೆಂಯಾಂಡಗನವನೊಲಿದಂ ೧೪॥ ಶರಣಾರಾರಾದನೆಗೆಧನವಿತ್ತು ಕೈವಾಲ್ಯ। ನುಡುಪಿ ಂಡತಿಯೊಳುಸುದ್ದ ಶ್ರಾ ಯ್ಯ ಇಂದಂಡೆತ್ತು। ಪರಸ್ತುಪಾಲರವೆ ತೆಪಾಗ ಮೂರಂಬರಿ
ಸ್ವಮಿರಲಿತ್ತ ದೆಶಕೆಗು॥ ಖರಿದುಬರನಾಗೆನಿಜಬಂ ಘಗಳಪಾರಿದುಖ। ಶ್ವರನೆಲ್ಲವಿಲಂ ನಾಂಕಿರಿರಿವಂತರಕ್ಷ್ಸಿಸಲು। ಮರಳಿಬಂದವರ ಸಂಪರಿಬಸರಿವಂತಂಗೆಯಾಗಲಿಶಸೊಲಿದಂ ೧೫॥
ಹರಶರಣಾರ್ಚನ ಗಡಲಿವಿಶ್ರಾಂತಯುತನುಗ ಡ। ಪರಸುಮಯುಕಳರಿ ರ್ವತನಂಸೊಡವಿಕ್ಕೆಂದು। ದುರುಳನಹವೊಡುವಲನ ಜಂಗಮಗಾ ರ ದಿಂಕಳಪಾಲವನೆಬಂದಗು॥ ಶರಣದಿತಂನಯುವಿಂ
ಅಗಯಿಂದೆಶ್ವವಿವೊಡೆಯಲಿರಿಹತಿರಿ। ದಬರಿದೆವಯ್ಯ ಚರಮೂರ್ತಿಯಗು। ಶರನೊಂದವೆಂದೊತ್ತಿಹಸವ ಗಂಚಿಸುರಿಸಿ ಮೊದಗಜಾರಮು ನಾನೊಲಿದನು ೧೬॥ ಅತೆತಚತುರ್ಯ್ಯಗಂಗಳಾಳುಬಸವನೆವಿಕ್ಕ। ನಾತನೆರವಿಯ
ತ್ರಿ। ಶಕ್ತಿವಿತಕಾರರಾಂ। ಇತ್ಯತರಹವಂಡಗಿಯವಾ ದರ ಸ್ವಾದಲಾಂಬಿಕೆಯರಮುಗಳ ದೆತ್ರಿ॥ ಹಾತೊಗೆದುಸಂಗಮೆಶ್ವರನಜ್ಞಿದೊವೆಯ। ಗ್ಲಾತವಾಗಿರಲಾದಿಬಿಜ್ಜಳನಮುಂದೆವು। ತ್ತಾತಂಗೆಯರುವತ್ತುಕೊಟಿದ
ನವಂತೆಗರಿಸುಪ್ರದಾನ ಶ್ವವದೆರೂ ೧೭॥ ಶಿವಮ ತೊದ್ದಾರನೆನಲೆಗ್ಗುರಯಪ್ಪುತ್ತು। ವಿವಿಧಗನಾಮುಖ್ಯಗ್ಗೆಮುಖ್ಯ ಸಾಯಕನೆನಿಸಿ। ಅವಿ ರತಂಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾವಳಿಗೆತನುವಂಮನವಧನವನಿತ್ತು॥ ಶಿ
ರಳಾನಂದಮಯನಾಗುತ್ತ ಬಸವನುಜ್ಜ್ವಲಲಕ್ಷ್ಮವಪ್ಪ ವತಿಸುಹಪ್ರಚರಗ್ಗಳ। ವಿಮಲಪಾದಾಂಬು ಪ್ರಸಾದಮುಮನುಪಡೆಗಾಗಿಸುತ್ತೆ ಬಸವೆಶ್ವರ ೧೮॥ ವರಲಿಂಗಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡ್ವ ಜಂಗಮ

ಙಯಶಿದವರನೆಮಗಳ್ಪಿತಿಸುತಿಹನೆಂತೆನಯು। ಹೊರವಾಲನೆಮದಹಂನೆರಡುಸಾಶಿರಂಪಾಲ್ತಿನೆಯನೆಮವಿದಿದಾ॥ ಚರಯಹಂನೆರಡುಸಾಶಿರಮ ಘಟ್ಟಿವಾಲಸುಂ। ಚರುಗಳಿರಾರುಸಾಶಿರಪ ಪಂಚಾಮೃತವ ಪರಗಳ್ಳಿ

೨ ಸುವರು ಹಂನೆರಡುಸಾಶಿರಘೃತಿ। ಮಿಸರುಂಬನೆಮದವರಗಾ॥೬ಗಾ॥ ಹಂನೆರಡುಸಾಶಿರಂಕೆನೆಮೊಸರನ್ಯೆಮದ ದಬನೆರಡುಸಾಶಿರಂ ಘಟ್ಟಿದುಪ್ಪದ ನೆಮ। ಪಂಸದಸು ಪರು ಪಂನೆರಡುಸಾಶಿರಮಿಸವತ್ತಿಗೆದುಪ್ಪನೆಮದ

೩ ವರಗಾ॥ ಪಂದಾರಡುಸಾಶಿರಂ ಜೆಲುಮೆಯನಿರನೆಮದ। ಪ್ಪಂನೆತ್ತಡುಸಾಶಿರಂಪರದಿಸಜ್ಜಿಗೆನೆಮ। ದಿಂನದವಶಿರಾರುಸಾಶಿರಂ ಖ ಗೆರೆಪ್ಪುಮಂಡಗೆಯನೆಮದವರಗಾ॥೩೦॥ ಯಾರಾರುಸಾಶಿರುವುಮಿರಂನಾಗಾರಿಗೆಯ

೪ ನೆಮ। ಧಾಶಿಗಳು ಮನಿತನಿತು ಪಾಡಿಗಾಶಿಗೆಯನ್ನೆಮ। ಧಾಶಿಗಳ್ಪುಲಿಂಡೆಲಡ್ಡಗೆಯನ್ನೆಮ ಧಾಶಿಗಳು ಪಂನಿಚ್ಛಾಶಿರಾ॥ ಬೆರೆತವಾಜಸಿಖಿರಯನೆಮ ಗಳು ಮಿಗೆ। ಯಾರಾರುಸಾಶಿರಂ ಷಡುರಸದ್ರವ್ಯದವ। ಶಿರಾರುಸಾಶಿರಂ ದ್ರಾಕ್ಷೆ

೫ ಅಜ್ಞಾರಿರಾದ್ರ ಫಲಸುದಾಡಿಮಫಲಗಳಗಾ॥೩೧॥ಅ ಕ್ಷುಕ ದೇಳಿಷಳಾದಿಯನೆಮ ಮುತ್ತುಪಮು। ಮೂಕ್ಷುಗಳುದ್ಧಾದಶಿಸ ಪದ್ರಸಪ್ಪಿಯನ್ನೆಮ। ರಕ್ಷ್ಣಕರುಹಂನೆರಡುಸಾಶಿರಂಸಕಲಸು ದ್ರವ್ಯಗಳನೆಮವಿದಿದಾ॥೩೨॥ ಕ್ಷ

೬ ವರಶಿರಾರುಸಾಶಿರಮಹರ್ಷಿತಮ। ಸುಕ್ಷ್ಮ ಗಾಂಶಿಂ ಗಾಚರ್ನಾಕಾಶಲಂಬೆತ್ತ ತ್ರೈಕ್ಷಾಪರಾಂಗಬಸಿ ವಿತಸಂತಃ ಪುರದೊಳಿಪ್ಪುದಾನಂದದಿಂದಾ ॥೩೨॥ ತ್ರೈಯೈ ಮತ್ತೆಲಕ್ಷ ದಮೆತೆತೊಂಬತ್ತು। ರಾರು

೭ ಸಾಶಿರವ ಮಹಜಂಗಮಪ್ರಕಟವದು। ಬೆರೆಮೂ ವತ್ತಾರುಸಾಶಿರಂ ಬಸಿವನ್ನ ಮಯಾಚಾರದತ್ರಿಪ್ಪುದೂ॥ ದಿರಮಾಹಿಶ್ವರರು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದವೆ ತೆ। ಮೊರು ವ ರುವತ್ತುಸಾಶಿರಮಿಂತುಗಣನೆಸಂ। ಮೆರೆ

೮ ಯುಲ್ರದೆಬಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಪಾಳ್ವ ಜಂಗಮ ವನೆಸ್ವಂನಾಲಿಪಿ॥೩೩॥ ಸಂತತಂಬಸಿವೆಶನವ ರವರನೆಮಂಡ। ಶಂತಶಿಸಗುಡದಿಯ — ವರಿಚಾಟದಾರ್ಥಂಗ। ಶಂತಂತುನಿಗಾಡಿತಜ್ಜಂಗಮಾ

೯ ವಳಿ ಗಳಂಸಂತುಷ್ಟಿವಡಿಷ್ಟಮುದವ ॥ತಾಂ ತಳಿ ದಪ್ಪುದಕ್ಕಮಂಗವಬಸವರಾಜೇಂದ್ರ। ನಿಂತು ಜಸಿವೆತ್ತ ತತ್ತಲಾ। ನಾಮುರದಶ್ರಿಃ ಕಂಮಹರನಮಳ ನಿಜರೂಪಜಂಗಮದೊಳವಪ್ಪ ಡದು ಮತ್ತಾಶಿರನಾರಾ॥೩೪॥

೧೦ ವಿಮಲಪಾದಾಂಬುಶ್ರೀಸಾದಾಂಸಮಂಸಿವಿದು। ಸಿವು ಚಿತ್ತಾನಂದರಸದೊ ರಗಾಳಪರಿಮಿತ। ಪ್ರಮಥರಾಳುಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದಿ ಭಕ್ತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮು ಮನಾಳುತೆ॥ ಶಮನಶಿಮುಕ್ತ ಕುಲತಿಲ ಕಶಿವಧರ್ಮಪಥ

೧೧ ಕುಮುದಸಿಮುದಯವಿಧು ಚರಪ್ರಾನಿಬಸವರ। ಸಿಮುಯಗಜಶಂಪನೆಂಬುದು ಪುರಾತನಸೂಕ್ತಿಮತ್ತೆ ಕೆಳೆತೆರಾಷೆವಾ॥೩೫॥ ಪಗರನಾಲಿಗರುಂರಜ್ಜಮುರು ಪಸಂಚೆಲ್ಲುಳ್ಳ। ಲಮಗನೆ ತ್ರಿಯರು ಕಾಷ್ಟು ಮುತ್ತಿಕೆಯುಲ್ಲಿ

೧೨ ತ್ರಿಯೊಳ್ಗು। ನಾಗಯಿಸುವಚಿತ್ರ ವಮುಂಬಾರರುಂಜಯಿನರುಂ ಜಂಗಮಾಚಾರಮು ಮಣ್ಣು॥ ಬಗೆಗೊಂಡು ತೊರುಶಿರಲವರನಿಜಚರ ವೆಂದು ಜಗವೊಗ ಳುವಂತೆ ಧನ್ಯರಮಾಡಿಪೂಜಿಸಿದ। ನೊಗುಮಿಗೆ ಯು ಭಕ್ತಿಯುಂ ಸಗು

೧೩ ನಾನಿಗ್ಗಳ ಪಾಲಸಿವದಂದಿ ಕ್ಷನಿತೆರಾಷೆವಾ॥೩೬॥ ಗಂಧವಂ ವಿಚಚರಲು ತಂನರಳ ಯುಂ ಕೆಂಶಿಸಿ। ಪಾದರವವಿಷ್ಟುಮಗುಳ್ದುಂ ಪ್ರಾನಾವಿತ್ತನವಾಗ್ರಾರದಂ ಡ ನಾಯಕಂ ಧರನಾಲಿಪವತೆಳಿಯು ಜಂಗಮುಲು ಬೆ

ಲಿಸೂ॥ ಮೆರೆವ ನಿಪುತಗೆ ತೋರಿದರೆ ಸ್ವಮಂ ಬಸವ । ಮಾಡಿ ವಲಾಂಚನಕೆ ರಾಜಧನವಿತ್ತಮ । ತಾ ಧರ್ಮ್ಮಶೀಲ ಬಸವಂ ಬಿಜ್ಜಳಂಗೆ ತೋರಿದ ಸಾಧನವ ಕೇಳ॥ ೩೮ ॥ ಸಲೆ ಕೆಳೆಯ ಮೊದಲ ಬಸವೇಶ ಬೆಂಡು ಯಪಾನೆ । ಮಲಹ
ರವರೊಳವ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದು ಮಿಗೆ । ಮಲಿ ರೂಪ ಲಿಮಗೆ ಬೇಕೆನಲು ಗವಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಯಾದವ ಪಸುಮಲಿಯ ಕರದ॥ ಸಲವಿಂದೆರದು ನಲಿಬ ದಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ನೆರವ । ಲಲನೆಯರ ಜಂಗಮಕೆ ಕಾದ್ದು ಖಮಾಡಂಗೆ ಪ್ರತಿ ॥
ಕಲಲನೆಯರ ತೋರ್ದ ನಾ ಬಸವರಾಜೇಂದ್ರ ನೆರೆ ಕಾಷವಾಯೆಂದ ನಾಯ್ಯ॥ ೩೯ ॥ ಬಸವ ಶಿವ ಗಾಸ್ತ್ರರಮಂ ಬಿಡೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೊತ । ಬರಡು ಗವಿತೆಯ ಕರದು ಸಿರಿಬದಂ ಚರರಗಳು । ಧರನಾಗಿ ಪಟ್ಟಧರ ಬಯ ಬಿಡಲಿ ಕಂಗೆ ಕೊ
ಟ್ಟಗಾನಂದ ಬಂದಾ॥ ಚರಮೂರ್ತಿ ಯೊಪ್ಪಂ ಫಲಸುವ ಒನಾಬೆಜಿಜಿ ಮೊದೆ ಡಬಿ । ತರ ಚಿತ್ರಮ ಪಾಜ ದೊಪ್ಪು ಪ್ಪಿಸಮಪ್ಪು ನಿದು । ಸುರು ಗಗನ ಫಸಾಮ ನಾರಿಯ ಗಜಮ ಸ್ವಕದ ಮುತ್ತ । ಚರ ಕೆ ಬಸವೇಶನಿತ್ತ॥ ೪೦ ॥ ಲಿಂಗಕ
ಸವ ಬಸವನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ನೀಲಂಮ । ನರಗವಸ್ತ್ರವ ಸೂಳೆಬ ಯಳಿ ಬೆಡಿದೊಡೆ ವಿಡು । ಜಂಗಮಂ ಬಂ ದರುಪಿ । ಕರಬನಲ್ಲಳ ಶಿಸ್ನರಗವಿ ಬಿದೆಳಲು ತಿರಲು॥ ಲಿಂಗಸ್ತವ ಸನವ ಮುಂತಿದ್ದು ದವರಾಕ್ಕೊಂಡೆ । ರಂಗ
ರಂಗೆಸಿವಳ ರೆಗಳ ಪರಿಮಿತ ಘುದಿ ಸಿ । ಜಂಗ ಮಾವಳಿಧನಾನಿ ಯಲಿತ್ತು ಮೆರದಂ ಬಸವ ನಿಳೆಯೊಮ್ಮೆ ಬೆರಗಾಗಲು॥ ೪೧ ॥ ಶಿವನಾಗಮ್ಮೆ ಯ್ಯನಂ ಶ್ರೀವಮೂರ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮೆಂ । ದವನಿ ಶಿರಮುಖ್ಯರು
ಂ ಸ ದಿಯ ತಿರಲ ಮುದೆಂದು । ಶಿವನಾಗಮ್ಮೆಯ್ಯ ಗಳ । ಕರದಳಿಸು ಧಿಯಂ ಕರದು ತೋರಿದಂ ಬಸವನೂ॥ ಲಿವಿರಕ್ತ ಜಂಗಮಂ ಬ ಂ ದು ಮಾಗಂದು । ಘ ವನು ಬಿಡು ಮುತ್ತುಗ
ನಿ ಯ್ಯನಲು ತಾ ಬಯಸಿ । ಗಿವಿರಾಜಿಸು ವ ಜ್ಞಾ ಳಮಂ ಮುಡುತು ಮಾಡಿತ್ತ ನಾ ಬಸವ ದಂಡೇಶನೂ॥ ೪೧ ॥ ಈ ತೆರದಿ ಶ್ರೀಸನಂ ಬರೆ ಬಯಸಿ ಬೆಳ್ಳಸಕ । ಅತಿಶಯ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಮತ್ತಿ ತ್ರಿಜಗಮಂ
ಪ್ಗ ತಮಂ ಮಾಡುತ್ತ ತನು ಮನೊ ಧನವವ ರಚಿಸ ದಜಸ ವೆತ್ತೆ ಡೆಯೊಳೂ॥ ಪಾಕಾಳ ಮುಖ್ಯ ಸತ್ಯಾಂತ ಮೊಳು ತಿವಿ ಚಂದ್ರಾ ತಪ ವದಿ ಕ ಶಿಸು ತಿರೆ ಜಂ ಗಮ ಪ್ರಾಣಿ । ಯಾತ ನೆಂಬುದ ಪ್ರಕಟಿಸು ವ
೧೦ ಬಯಕೆ ಯುಂಡಿ ಶ್ರಿನೊಂದು ಕಾಶಲವನಿನದೂ॥ ೪೨ ॥ ಕಿಂನರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ನಸು ವ ರನೊಯ್ಯಲು ಬಸವ । ನು ಂನತ ಧ ರಿಕೊಧ ನ ಮೊಳರಲು ಮ ಡಿ ವ ಳ ನಾಗ । ನನ್ನಿಪಾಳಿ ತಾ ಬಸವ ನೆಡೆರ ಗೆ ಯ್ಯೆನ ನೆ ಕೆಲು ಬಸವ ಮ್ಮಡಿವ
೧೧ ಳನ ಮೊಗಳೂ॥ ಕಂನ ಸುವ ಕಿಂನರನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಪಲು ನಲಿವ ತ ಲಂನುತ್ತಿಸು ತಂಬ ಲಂದು ನೂ ಡಿವ್ವ ರಸುವನಿ । ತಂನೆಲಂ ಚರಗಾಗೆ । ಸಕಲ ಭಕ್ತಾಳಿ ಜಯ ಜಯಯೆಂದು ಪೊಗಳುತಿರೆ ದಿಯೂ॥ ೪೩ ॥ ಮುತ್ತಿ
೧೨ ಮೆತರಸಾ ಮೆದರ ಕೇತನ ಸುವನಾ । ಚಿತ್ತಜ ಳಿದವ ನೊಯ್ಯೆ ಬಸವ ಶ್ರಿಮರ ದಿರಲು । ಉತ್ತ ಪಾದು ದು ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿ ತಾನೆಂಬ ಶ್ರಾಷಿಯಂ ದಾಮ ಡಿವ ಳಂ॥ ಚಿತ್ತಶಿ ಬಸವ ನಸುಗಳೆ ಯೆ ಭಕ್ತರು ಸಾಸಿಸುತ್ತಿ
ಕೆಲು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯ ವಹಾತ್ತಿ ಖತಿ । ವಿತ್ತು ಶಂಭುವ ವಿಸಾರ ಗೆಸುತೆ ಡಂಗುರ ಯೆಯ್ದು ಯಾಪ್ಪರಸು ವಂಬದ ದನ॥ ೪೪ ॥ ಬಸವೇಶ ಶಿವಂ ಕೊಗಮು ದೆಂ ಕೊಳ ನಿರ ಲಿಪ್ಪ ರಸಿಮ ಮಾಹಿಸ್ವರರು ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬರೆ

೩೩

ಕಟ್ಟು ಉಸುರಲಿದು ಸ್ಮೃತಿಯುವತ್ತೆಂದು ಕೆಳುತ್ತಮಸ್ತು ಪಾಗಲವಹೊಡನೆವುದಧಿ॥ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಿಡೆಯ್ದೆ ಪ್ರಮಥಸಂಕುಲ ತ್ಯಾಗಿ। ವಸುಗೆಯುಂ ಕರತಳದ ಲವ ಹೊಡನೆ ಪ್ರಾಣಮುಂ। ಪೊಸೆ ... ಬಸವ ...
ಲಿ ಶರಣಾ ಶಿವಲಿಧು ಜಯ ಯೆನೆ ರಾಘವಾ॥ ೪೫॥ ಪರಶರಣ ಬಾಂಮಯ್ಯನೆಂಬಾತ ತಂಸಮಲೆ। ಕರತಳದೊಳಿಹ ಲಿಂಗ ವಾರ್ತಾದೊಡಂ ಮುಕ್ತಿ। ಧರೆತೆಂನ ಪ್ರಾಣವಳಿದಪೆನೆಂಬ ನೇಮವಿರೆ ಮು
ಕ್ಷಿಪ್ರ ಬಾಂಮಯ್ಯನು॥ ಶರಣರಾರಾದೊಡಂ ಕರದಳಿ ಪೂಜಿಸುವ। ವರಲಿಂಗ ಮಂ ಮುಟ್ಟಿ। ನತಿಗೆಯ್ದು ಭೋಜನವ ಪರುಷದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ನೇಮ ಮುಖ್ಯ ಗಲಿವೆರುಂ ಸಂತಸ ದೊಳ್ಬಾಂಡು ದಿವಸಾ॥ ೪೬॥
ಬಸವರಾಜನಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶರಣರ ಪಾದ। ಬಸ ... ಜಕ್ಕೆನವು ಸ್ಥಿತಿ। ಶುಚಿರಲು ಬಸವೆ ಶ್ರೀ ಶಶಿಧರಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡೆಲೆಂದು ... ತನೊಡೆ ಕರತಳ ದಲಿಂಗಮುಮನೂ॥ ಪೊಸದಾರಸುಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಗಳಿಯ್ದು ದಿವಬಾಂಮಯ್ಯ। ನಸಿಮಾತ್ಮಪೂ ಜೆಯಂ ಮಾಡು ... ತಿಶೆತಲಿಂಗ। ವಸಿಮ ಶರಣ ... ಕರದಲಿಂ ಗಮಂ ಮುಟ್ಟಿರಗುವಾ ಬಾಂಮಿ ತಂಶೆ ಮುಟ್ಟಿ॥ ೪೭॥ ಬಾಂದಿಸಲು ಕರವೆ ...
ದಲಿಂಗ ಪೂಜ ಕಬಾಂ ಮಿ। ತಂಶೆತಂನ ಯನೇಮ ತಪ್ಪಿತೆಂದಸು ಗಳೆಂಯೆ। ... ಮುಸಿ ಖರ ಖಕ್ಕನೆಂ ನಿಂದಲಳಿದನೆಂದಾ ಬಾ ಂಮಿತಂದೆಯ ... ಸುವಾ॥ ಅಂದು ಕಳೆಯಲು ಜ
ಲಿಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿ ಬಸವೇಶ। ಬಾಂದೆತಂನಂಯ ಪ್ರಾಣಮಂ ಬಿಡಲು ಶಿವಶ್ರೀ ಪಾ। ಕಂದು ಗೊರಲಂಗಿನಿತು ಕರುಣಾಮಿಲ್ಲ ಕಡಿಂದುವಿ ಶಬಂಕಯ್ಯತಂನಾ॥ ೪೮॥ ಸುರನಿಯಂತೆಗಮ
ಕೊರಳಿಗೆ ಸಾಚಿಕೊಂಡು ಮಿಗೆ। ಘರಿಘರಿ ಲನರಿದು ಕೊಳುತ್ತಿರಲು ಶಂಕರಮೆಚ್ಚಿ। ಗಿರಿಜೆ ಗುಹ ನಂದಿಗಣಕುಲ ... ವೆರಸಿ ಪ್ರತ್ಯ ಕ್ಷಮಾಗಿ ಬ ... ಂಕಯ್ಯ ಬೆಳ್ಗ॥ ವರವಾಲು ದಿನೆರ
... ರಸುವಿ ಹದಿಂದೆನಲು। ಪರನವನನಪ್ಪಿ ಯೂರ್ವಗಸುವನಿಯೆ। ಬಂ। ದುರ ... ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿ ಬಸವರಾಜನ ಪರನಾ ವಾಕ್ಷನಾದೊಳ್ತೆ ತಂದು ... ದೂ॥ ೪೯॥ ಪರಶಿರನಾ
ಗಿಕೆರುಷಿಯನಲು ಖೆಚರರು ಪೂಮಳೆಯ ಸುರಿಯೆ ಪುಂದುಭಿ ... ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗೆ ಭಾಸ್ಕರ ಕೋಟಿ। ಕಿರಣಮಂ ಕಿಳ್ತ ದಿಪಮಿಮಲ ಪುಷ್ಪಕದೊಳ್ ... ಗೆಬಾಂ ... ಮಯ್ಯಗಳನಿರ್ವರಂ॥ ಚರಬಿತ್ತ
ಗಿ ವಿರಬಂಕಯ್ಯನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮೆರವ ರಜತಾಚಲಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯು ಪ್ರಮಥೆಂದ್ರ। ಪ ... ರಮ ಪದವಿತ್ತನಾ ಬಸವರಾಜನ ... ಶರಣ ಕುಲಚ ... ಯ್ದೆ ಕಿತ್ತಿನಿದರೂ॥ ೫೦॥ ಬ ... ಸವರಾಜನ ವಿಮಲಮೂ
ಗಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕಿರಿ ... ಯ ಎಂಬ ಬಸವರಾಜನ ಬಹು ತ್ಯಾಗಮಂ ಭೋಗಮಂ। ಬಸವರಾಜನ ಚರಿತ್ರಮಂ ಸ್ನೇಹಮಂ। ಪರಮದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮುಮನೂ॥ ಬ ... ಸವದಂಡಾಧಿಪನವಾಸಿಯಂ ಕ್ರಾಂತಿಯಂ ಬಸವ
ಗಿ ರಾಜನ ಶಿವ ಮಂತ್ರನಂ ಮಿತ್ರನಂ। ಬಸವ ... ಗುರುವರನ ತುನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಚೈತನ್ಯಮಂ ಕಿತ್ತಿ ... ಸುಚನವನೆ ಮುಕ್ತನೂ॥ ೫೧॥ ಬಸವಯ್ಯನೆಲಾಕ್ಷನಾವೆಪರಿಗೆಂಡಶಿರಿಖಂಡ। ಬಸವಯೆಂದು

೧ ಸ್ತುತಿಸೆ ಕೈಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ನಿವಾಸ ನೆಯ। ಬಸವಯೆನೆ ಮುಖ ನಿಸುವ ಕೆಡಲಲನ ಬಿಲು ಚೆಲ್ವು ವಸೂಜಿಮ ಗುಳಜಾ ಜಿ। ಬಸವಯೆನಲಕ ಪ್ರಮಥಾ ಮಿತ್ರರುಂ ಮಿತ್ರರುಂ। ಬಸವಯೆನೆ ಕಡಿಯೆ ಕೊಲ್ಲುವ ವಿಷಂನವ ಚಕ್ರಂ॥

೯ ಬಸವನನೆ ಕೊಲ್ಲ ಪಶಿವ ಕೈವಳಿಂಯ ಪ್ರಪ್ಪು ಬೆಂದರಿ ದು ಬಸವನ ನನೆ ನಮ ಪೂ॥ ೫೨॥ ವ ಶರಣಂ ಬಸವದಮ ಡಿವಳ ಕಿಂನರ ಬ್ರಹ್ಮ। ಶರಮೆ ಶಿವ ಕೊಲತ್ರಾಂತ —— ಯ್ಯ ಮುಂತಾದ ಖಿಲ। ಶರಣಾಜನವಿಂತೆಂದು

೭ ಪೊಗಳುತಿರೆ ಬಸವದ ರಂಡಾದಿ ಶ್ರವಕ್ಕಿಯಿಂ ದಾ॥ ಹರಭಕ್ತತತಿಯ ಶಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಮಾಂಟಲಿಸುತ್ತೆ ಚಿರಸುಖಾನಂ ದದೊಳ್ ಸೋಲಡುತಿರ್ದನೆಂ। ದೊರೆದ ನಪ್ರತಿಮ ಗುರುರಾಯ ಹಾರಿಯ ರಸನಾ

೪ ಘವೆ ಶ್ರೀಶನೊಳ್ಳಾತಿದಾ॥ ೫೩॥ ಯಾತೆರದಿ ಬಸವಮ ಖ್ಯಾಖಿಳ ಪುರಾತನರು। ಪ್ರತಿ ಯಂ ಜಂಗಮವ ಪ್ರಾಜಿಸಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ। ನಿತರ್ರಾದರು ರಾಘ ಪಾಕೆಪು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಮಹಿಮೆಯಿಂತೂ॥ ಸಾತಿಶಯ

೫ ಮಿಸಿ ಸೆನಲು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ। ಪ್ರಾತ ಭಕ್ತಾಂಗದಿವ್ಯಾಳಿ ಶರಣಾ ಮಾಗಿಪ್ಪ। ಘಾತಿರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ಸಂತಸ ದೊಳು ಸುಷೈ ನೆಂದಂಪರಿಶಿಂ॥ ೫೪॥ ಶ್ರೀಚಾ —— ಯ್ಯ ಶಿವ

೬ ಪ್ರಾಣಿ ಶಿಕ್ಷಮರು ಪುಶಿ। ಪ್ರಾಚಾಯ್ಯ ಸಾ ಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು ಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚೋಕಮದ್ಯ ದಿನಿಂದಪಂನಾರಿಗೆಳ ಧನಂಜೆಶ್ವರಾ। ಸ್ಥಾಚಾರ್ಯ ಪದಸರಖ ರು ಹಮ

೧೪ ೭ ರು ವಿ ಧಿ ಚಿತ್ತನಂ। ಜಾ ಚಾರ್ಯ ರಚಿ ತವಹಾಹಂಪಿಯ ಹಾರಿಕ್ಷರಕಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ಸುತರಾ ಘುವಾಂಕ ಪ್ರತಿಯೊ ಗೆಂ ಡುಸಂಧಿಸುವಚ ಸುಬಂಧಿ॥ ೫೫॥ ಅ ೨

೮ ಂತಟಿಂ ದಿನ ಕಂಪದನಾ॥ ೪ ಗಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ।೦ಕ್ಕಿಂ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ವರಭಕ್ತರು ಪ್ರಾಪ್ತೆಗಳಾನಾಗಮ ಸಾನ। ವರಿದು ಧರಿ

ಸುವ ತೆರನ ತ ತ್ರಿಲವ ಧಾರ। ಕರಣ ರಚ ರಿತಮಂ ರಾಘವಂಗೆ ಬಾಧಿಸಿದನೆಗಾರ। ದಾ ಪಂಪಿ ಹರಿಹರರಾಯ ರಿಂ॥ ಪದ॥ ರು ನು ವನನಿಕರಾಧಾರ ಮಂಕರಾಮ್ಯ ಧಿಬಂಗೆ ಯ್ಯ

೧೦ ವನ ಲಸ ಪ್ಪನಾಗನಾವಪಿ ವೆನೆ ಯ ಪುಹಾರಿ ಶರವೆ। ಸುವನ ಪ್ರಸೂ ಪ್ತತ ಪುರಗಳಂದ ಪಾಳಿಸಿಗಿಗರ ಪಾರೆದು ಶಿವಭಕ್ತಜನ ದಾ॥ ದಿವಿಜ ಪಾದಪ ಲೋಕನಂತನವಿಧು ಕೆತ್ತನಾನೆ। ಸುಮನ ಜಜ ಕೆಂಕಿಕಲಧ

೧೧ ರಪನೆಯ ಗಕಟ। ಶ್ರೀ। ವನಪತಿ ಜಿದ್ದ ವಂಜೆ ಶಿಶಿರನಾಗೆಮ ಗೆಕರುನಾದಿಂ ಪ್ರಸುವೆವಿಭುವೆ॥ ೧॥ ಶಂಕರನ ನೊಳಿಸಿಯಕ್ಷಯ ನಿಧಾನವ ಪಡೆದು। ಪಂಕಜ ಕೆಂಗಕ ಕುಚ ದಾ ಪು ಹೂಗು ಪ್ಪಿಯೊಳು। ತಾಂಡಾ ೧೧

೧೨ ಕಾರಿ ತ್ರಿತನಂ ಪೊರೆನ ಪಡೆಪಂ ಬಾರಿಸಿ ಚಾರಮ ಗೆ ಶಿವ ಲಸತ್ಪದಾ॥ ಮುಂಕೊಪ್ಪುಗಳ ತೊರಿ ಮೋಸಳಿಸುಂಕ ಗಿದಪು ತ್ರಿ। ನಂಕೊಯು ಶಾಮ ಶಿವನಿಗೆ ಶಿವನೊಲವ। ನಿಶ್ಚಂ ಕೆಯಿಂದಿ ತ್ತನಂಬ್ಯ ಂಗ ದೇವಂ ಮ

೧೩ ಮನ್ನನದನಿಂತೆ ಗಪಮ೦॥ ೨॥ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಳ ಪರಮತೇಜ ದೊಬ್ಬುಳಿ ಶಿವ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರಣ ಮಪ್ಪ ಮಾಯಾತಮವನಳಿದು। ಪ್ರಬುದ್ಧಯುಮ ಭಾದಾಪಹರಮ ಪ್ಪುದಾ ಪ್ರಭುಕಾತೆ ದುರತ್ನರವನೊ ಕೆ

ಕಸುವಾ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಧರಿಸಿ ನಿಷ್ಠಾಗ್ನಿ ಪುಷ್ಕರಮಪ್ಪ ಬಡಿಯೆಂಬುದಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವನ ತೋರುವಗ್ರಾಸ ಪ್ರಡಿಯಂ ಪೂಳ್ದು ಶ್ರೀವಸಿತದಮ ಹತ್ತಮಂಕೆಸುರಾಘವಯೆಂದನೂ॥೩॥ ಶ್ರಾದಿಪರಶಿವನ ನಿದ್ರೋಪಾತ್ತಮುಖ

೨ ಜಿಂದಾಲಾದು ದುಧರನಾಬಿಯದರ ಛುದಿಸಿ ಪುನಿ ಲಿಪ್ತಿ ಕವೆ ಯಾ ದಿವ್ಯಕಳೆಯೊನ್ ಬಿಡಿಸಿತು ಕಬಿಲವನ್ನ ವಹನಂದೆಯೆಂಬೆಂಬ ಧೇನು॥ ಅಧೇನುಗೋಮಯ ದಿನಭಿಕ್ಷುವನ ಖ್ಯಾತೆ ಮಾದಹಾಗೆ ತಿ

೩ ಯುಜನಿಸದುದು ಮದಂ ಧರಿಸಿದಮ ಪಾದದಂ ನಂ ಪಾಡಿ ಬಿಡದುಪರ ಮೈಶ್ವರ್ಯ ಮಿದಕೆ ಸಂದೆಹಮಿಲ್ಲಾ॥೪॥ ಶ್ರು॥ ಸದ್ಯೋಜಾತಾ ಪ್ರಸೂತಿ ತಸ್ಯಾ ಪುತ್ರಿಃ ತಸ್ಯಾಃ ಕಪಿಲವರ್ಣಾನಂ ದಾ ತಸ್ಯ ಗಾಮಯೇ

೪ ವಿಭೂತಿ ಜಾತಾ॥ ಪದ॥ ವಾಮದೇವಾನನ ದಿಂ ಪೊಳ್ದು ದಕವಮು ಬಿಳಿದು ದ ಖಾ ದಾಮ ಹಾಸ ತದಿಂದು ದಿಸ ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಕತೆ ಯಾಮಂಜುಕೆ ಯಿಂದೆ ಜನನವಾದುದು ಶ್ರುಷ್ಣವ

೫ ರ್ಣಾದಸು ತ ದ್ರೆಯೆಂಬ ನಾಮವಾಂತಿಪ ಧೇನು ವಾ ಧೇನು ವಿನ ದಿವ್ಯ ಗೋಮಯದಿ ಭಸಿತವಾದುದು ಮದಂ ಧರಿಸಿ ಶಿವಿ ಧಾಮಮಂಗಲು ವತೆ ಜನ್ನ ಹು ದೆಸತ್ತೆ ಬಾಧಿಸದುದಾಮ್ನಾಯ

೬ ವಾಕ್ಯಂ॥ ಖು॥ ಶ್ರುತಿ॥ ವಾಮದೇವಾದುದಕಂ ತಸ್ಯಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತ ತಸ್ಯಾಃ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಾ ದ್ರಾತಸ್ಯ ಗಾಮಯೆ ಭಸಿತಂ ಜಾತಂ॥ ಪದ॥ ಬದಯವಾದುದ ಘೋರಮುಖದಿ

೭ ಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟಾಜಿನಯುದ ರಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾಕಲ ಜನನವಾದು ದಂ ತದರಿಂದೆ ರಕ್ತವರ್ಣ ಮನಾಂತಸ್ಸು ರಭಿಮುದಿಸ ತ್ತದರ ಗೋಮಯದೆಂಗೂ॥ ಬದಿಸತ್ತು ಭಸ್ಮವದನು ಧರಿ

೮ ಸುವ ಧರಿಸು ಭವ ಶಿಕಂಗೆನ್ನ ಕಲಾಪವಾ ತಕವುಹಾ ಪಾಪ ವಧಿದೆಂನ ಬೆಳ್ಪುದು ರಾಘವಾಂಕ ಕೆಳಿದಕೆ ಸಂದೆಹಮಿಲ್ಲಾ॥೬॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಅಘೋರಾದ್ರಕ್ಷಿ ತಸ್ಯಾ ದ್ವಿಪತ ಸ್ಯಾ

೯ ರಕ್ತವರ್ಣಾ ಸುರಭಿಸ ತಸ್ಯಾ ಗೋಮಯೆ ಭಸ್ಮ॥ ಜಾತಂ॥ ಪದ॥ ಶಿವನ ತತ್ಪುರುಷಾನನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿತು ಬವನವದರಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತು ಶಾಂತಿಕಲೆಯು ಸಂಭವವಾದುದ ಕದ ಶಿತತ

೧೦ ತೆಯಲ್ಲಿ ಧವಳತರವ ವರ್ಣಸ್ಪರೂಪ ಮಾದಾ॥ ತ ಪೆಸುತಿಲಾಭಿ ಧಾನದಧೆನು ವಂತದರ ನವ ಗೋಮಯಂ ದಾಗು ಜನಿಸಿತು ಕ್ಷಾರವದ ನಾಗ ಮವಿಧಾನದಿಂದ ಧರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ವಿರವ

೧೧ ದಾಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಿವಕರಮಪ್ಪುದು॥೮॥ ಶ್ರುತಿ॥ ತತ್ಪುರುಷಾದ್ವಾಯುಸ್ತಸ್ಯ ಚತ್ವಾರಂ ಶಿತಸ್ಯಾಃ ಶ್ವೇತವರ್ಣಾ ಸುರಭಿಲಾತಸ್ಯ ಗೋಮಯೆ ಕ್ಷಾರಂ ಜಾತಂ॥ ಪದ॥ ಯೀಶಾನ್ಯಮುಖದಿಸು ರವತ್ತ ಜನಿಸಿ

ತ್ತ ದಶಿ। ನಾ ಶಾಂತತೀತ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿದುದು ಬಹು ವರ್ಣ। ದಾ ಸುಮನೆಂಬೆಂಬ ಧೇನು ಜನಿಸಿತ್ತು ತತ್ಕಳೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ವಿನಾ॥ ವಾಸುರದ ಗೋಮಯ ಮೋರಾಯಿತು ರಕ್ಷೆ ವಿ॥ ಶ್ರಾನಮ

೧ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರೊಡವೃಷ್ಣಾ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿನಾವ, ಮೃತ್ಯುಂಜ ಕಬ್ಬುತ್ತರಕ್ತ್ರಿಮು ಖಾಕಿಲಖರಯ ವೆನಪ ಪಶಿಬಪೋಶಿಖ ದೂ॥ ಗಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಈಶಾನಾದಾಕಾಶನ್ನ ನಾ ಚಾಪ್ತಾಂತ್ಯತಿತಾತನ್ನುಶ್ರಿತವಶ್ಯಾನ್ನುಮುನಾ। ತ
೨ ...ಗಾಮಯೆಕ ... ಕೃಷ್ಣಾ॥ ಶ್ರಿಂಥ॥ ವಿ ಕ್ಷೈತ್ರ...ಕಾರಕ್ಷಗತಿ ಸಾತ್ವಷ್ಣಾತಿಃ। ಪ್ರಾಪ್ತನಾಪ್ಲುಸತಂ ಸವಾ॥ ಘಾವ ಕ್ಷತ್ರನಾಷ್ವಸ್ತ ಲ್ಪದೋ ಶ್ಚಾ ಠನಾತ್ ಕ್ಷಾರಃ॥ ವಿಷ್ಣುತ ಪ್ರಿತಬಕ್ಷಾ
೩ ಜಬ್ಬೆ। ಬ್ರಹ್ಮರಾಷ ನೌ ಚನ್ತ್ರಾರ ಖವಲಿತಿ ಖ್ಯಾ ಖಿರಪ್ಷಸಾ ಪ್ರಕ್ಷತಿ॥ ಪದ॥ ಯಿಂತಾದಿಯುಂ ದ್ವಾದಚಿಪ್ತ ಪತಮಂಧರಿ ...॥ ಸಂತ್ಸನ ಜಮದಗ್ನಿ ಕಾಶ್ಯ ... ಪಾಗಸ್ತ್ಯಗ್ರಗ. ವಿಮುಂತೆ
೪ ಸುರನಂಶ ... ಮೂವೆಳಿಯುಳಿಹರವಗಾಯು ... ಮುಮನೊಳಿಡಿತ್ತ ದೂ॥ ಯಿಂತೆನುತಾ. ವ್ವಾಯವಚನಮು ... ಪ್ತಾಷಿಸಿದು. ದಂತುಖಿಮಾತ್ರೆ ನಷ್ಟ ಮದಿತವ್ರಮಿಂ ... ದುವಿ. ದ ... ಷಿತಿಸಿದುದರಿ
೫ ೦ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಧರಿಸಿ ಶ್ರುತಿ ಶ್ರುತ್ಯರಹ ಶಿಲಿರಾ ಘವಾ॥ ಗಾ॥ ಪ್ರಾಮಕರಡೊತ್ತಿ ಸತವಿಜ್ಞದಕೆಬಲಗ್ರೆದ್ಯಾ॥ ನೆಮುಚ್ಚಿಮೂಲಮಂತ್ರ ... ವ ಜಪಿಸಿಸದ್ದ್ವಿ. ವಾಮದೇವಾಘೋರತತ್ಪುರುಷೇಶಾನದಿ
೬ ಂದೆವ ನಕ್ಷಾ ಶದಿಂ॥ ಶ್ರಿಮದಿತ್ರಿಯಂ ಬಕ ತ್ರಿಯಾಯಮುಷಗಳಿಂದಲಬಿಗಾವ ... ಚನೆಮಂ ತ್ರಿಪಲಲಾಟಾದಿಗಳಾಳು ತನೆ. ದಾಮತ್ರ್ಯ ನೆಮಕ್ತನಪನೆಂದುಪಿತ್ರುತಿಪವಖಿಗಾಗಮ ಶ್ರುತಿಸಗೂ
೭ ॥ ೧೦॥ ಪರವತಿಷ್ಣಾತಿಯಲಿಕೊರಳಲಿನಾ ಜಗಳಾಪ್ತು ವಾರದುವೆಗಳಕ್ಕೆಯಲಿಮುಂಗ್ರೆಯ್ಯಶಿಬಂ। ದುರ ಪ್ರದಯನಾಳಿಪಾರ್ಶ್ವಾ ಸ್ತಾನ ಮುಷ್ಟಿಗಾಳ ಗಿಂತೆಂಯುತಾನಾದಶಿ॥ ಪುರುಷದಿಂದಲಾಪ್ತು॥
೮ ಚಧಿದೇವತೆ ... ಸಾ। ದರದಿಂ ದಜಪಿಸಿ ತ್ರಿ ಷ್ಣಮಂಧರಿಸಿ ... ದುವರವಿ ದವಜ ನಂಗಳುಂ ಯುರಾಘವಪಂಡಿತಾ। ಧರಿಸಿ ತತ್ತು ದ ದಿ ಶಂ॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಿಷ್ಯ ... ಚಲಗಚಿಚ. ಕಂತೆ
೯ ಚಾಂಸದ್ಧಯೆಪಿಚ. ಕಗಪ್ಪುರಿಮನಾಳಿಬಂದ ಚಿ। ಪ್ರದಯೆನಾಳಿ ಪಾರ್ಶ್ವಕೆ। ಲಪ್ತಿಚ್ಚಿವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಾಂ। ಜಪಿತ ತ್ರಾದಿದೇವತಾ॥ ಪದ ॥ ನಲಿದುಮನ್ನ ಕರಾಳ ಕರ್ಣಯುಗನಾ ಶಿಕಂ। ಳಲಿತ
೧೦ ರಾಮುಧಂದ್ಲ್ರಹದಯ ವಮುಂನಾಲಿಯಂ। ವಿಲಪಿತೊರುದ್ಧಯಂಜಾನುಗನ್ನುಪದಯುಗ್ಗ ಲಪ್ತ ವಿಂತಿ. ಷಾ ದಶಾ॥ ಸಲಗಳಲಿನಿಜಮಂತ್ರದಿಂದಲಧಿದೇವತೆಗಳಾಲವರಿದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ನಿನ್ನ ಮಂಧರಿಸಿಜಾ। ವ
೧೧ ನಳಮುಕನಿನಿತಂ ಬ್ರಹ್ಮಜಾಬಾಲಸೂಕ್ತಿಸಾರುತ್ತಿದರ್ದೂ॥ ಗಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ... ಶಿಚ. ಕನಾನಂಹೋಃ ಶ್ರೀನಿತತಾ। ಬಾಹುದ್ವಯೆಚ ಲಪ್ತ ದಂಯೆ। ನಾಭ್ಯಾಮೂ ... ಹೃದಿ ... ತತಾ। ಜಾನುದ್ವ
೧೨ ಯೆಚಪ್ಪದಂಯೆಃ। ಪೃಷ್ಠ ಭಾಗೆಚ ಷೋಡಶಾ॥ ವಿ॥ ಶಿರದಲಿ ಕರ್ಣಯುಗಳಾಕ್ಷಿನಾಸಾಮು ... ಚಿಗ. ಕೆರಡೆರಡು ಮುಖ ಕಂಠ ಭುಜಗಳುಂ ಮೊಳಕೈಗ. ಳೆರಡು ಮುಂಗೈ ... ಯುದರ ... ಮುಪಾರ್ಶ್ವದ್ವಯಂ ನಾಭಿಗು
೧೩ ಧ. ಸ. ಪೃ ಮೂರು ಕದ್ವಯಂ॥ ಕರಮೆಶಿವಪ್ಪ ಕ್ಷಿಂಬ ಯುಗ್ಮ ಜಾನುದ್ವಂದ್ವ। ವರಜಂಘೆಯೆರಡುಚರಣಗಳಿಂ ಬಮೂವತ್ತ। ರೆರಡು ತಾನಂಗಳಾಳು ಮೂಲಮಂತ್ರಸಮಿತ ಖಚಿತಧಾರನಾಮುತ್ತಮಂ
॥೧೨॥

೧ ಶ್ರೀ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗೆಲಲಾಟೇಚ। ಕರ್ಣಯೋರ್ನೇತ್ರಯೋಸ್ತಥಾ। ನಾಸಾವಕ್ತ್ರಗಳೇಷ್ವವ। ಪಂಚಯೋರ್ಹೃದಯೋರಪಿ। ಕುಕ್ಷೌ ಕಟಿಮಣಿಬಂಧೇಚ। ಲಪೃಷ್ಠಯೆ ಪಾರ್ಶ್ವಯೋರ್ದ್ವಯೋಃ। ನಾಭೌ ಗುಹ್ಯೇ ಹೃದಯೇ ಚೈವ। ಮೂ

೨ ರ್ಧ್ನಿ ಸ್ಕಂಧ ಬಾಹುಷು। ಜಂಘಾದ್ವಯೇ ಚ ಪಾದಯೋಃ। ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ ಸ್ಥಾನಮುತ್ತಮಂ॥ ಟೀ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗಂ ಬಾಹುಯೆರ್ದ್ದೆಪಾರ್ಶ್ವಗಳ। ಗುತ್ತಮವಿಷ್ಟೆ ದಗಾರ್ಘ ಪ್ರಸ್ಥ ಧಾರಣಾತಿಶಿ ಯೆ। ಮತ್ತೆ ತ್ರಿ

೩ ತೆಪ್ಪನೆ ಕಿವಿಗಳುಂ ಕೊರಳುಮುಖಗಳೆರಡ್ಡ ನಾಭಿ ಮುಷ್ಟಿಂ ಬಾಹುಗಳು॥ ಬಿತ್ತರದೆಶಕುದಮಂ ಮಣಿಬಂಧಯುಗಳಮುಮು। ದಾರಿತ್ರ ವಹಪದಿನ್ನೆರಡು ತಾಣದೊ ಳುಮಂತ್ರದಿಂ। ಚಿತ್ತಶುದ್ಧದಿವಿಭೂ

೪ ತಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂಗೆಯ್ಯತಕ್ಕುದೆಂದು ಬುಧರ್ಪೇಳ್ವರು॥ ೧೪॥ ಶ್ರೀ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗೆಲಲಾಟೇಚ। ಶ್ರವಣದ್ವಿತಯೆ ತಥಾ। ಗಳೆ ಭುಜದ್ವಯೆ ಚೈವ। ಲಪೃಷ್ಠೆ। ನಾಭಿಪಾರ್ಶ್ವ ಮುಷ್ಟಿಕೆ॥ ಬಾಹುಯುಗ್ಮೇ ಕಕುದ್ದೇಶೆ। ಮಣಿಬಂಧೆ ದ್ವ

೫ ಯೆತಥಾ॥ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ಧಾರಯೇದ್ಭಸ್ಮ ನಾದಾಶ್ಯ । ಮೂಲಮಂತ್ರೇಣ ಸಾಧಕಃ॥ ಟೀ॥ ಜಲದಿಂದೆ ಗಾದೂಳಿಯುಂ ಸಾತಪಮುಮಾದ। ಮಳೆಯುಂಡೆ ವಾಸಿತದಿಂ ವಾಯುಸ್ನಾನಂ ವಾಯವ್ಯಲಪಿತದಿ

೬ ಚ್ಛಾತ್ರಿಯೆಮೆಂದುಸಾಲಿರೆನಕ್ಕು ಸ್ನಾನಂ ಗಳಾಗ್ನೆಯಮವೆ॥ ಅಲಘು ಪ್ರಾಗಾಮುತದಮ ಖಿಳತಿ ರ್ಥ ಸ್ನಾನಫಲಕೆ ನಾನಾಯ ಗ್ನಫಲಕಧಿಕ ಹೊಡಿಗುಣಾ। ಫಲಲುವಾಸ್ನ ಸ್ನಾ

೭ ನ ರೆಜೆಂದಮುದುಕಿಳ್ತಿಂದು ರಪ್ಪಿಕನಾಪ ಶದೆವನಗ॥ ೧೫॥ ಶ್ರೀ॥ ವಾರುಣಾಂ ವಾಶಿನಾ ಸ್ನಾನಂ। ವಾಯವ್ಯಂ ರಜಸಾ ಗವಾಂ॥ ಪ್ರಷ್ಟ್ಯಾ ಸಾ ತಾಪಯಾದಿವ್ಯ। ಮಾಗ್ನೆಯಂ

೮ ಭಸ್ಮನಾ ಪ್ರತಂ॥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಿಷ್ಯನೆ ಹಯದಿತ್ಪುರಿ ಸ್ನಾ॥ ಸರ್ವರ್ಯೆ ಲಿಗೆ ಷುಯತ್ಫಲಂ। ತತ್ಫಲಂ ಕೋಟಿಗುಣಿತಂ। ಭಸ್ಮಸ್ನಾನನ ಸ್ನಂ ಲಭ್ಯತೆ॥ ಪದ॥ ಧರಿ ಲ್ಯದಿ ವಿಭೂತಿಯ

೯ ಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ನಿರಮಮ್ಮ ವಂ। ಗರ್ಭಮ್ಪಂ ಕುಡಿದಲ್ಲಿಯೆನೆ ಲಂಬಮು ಚನುಮವಂ। ವರಮಂತ್ರದಿಕ್ಷಾಗ ಮೊಗ್ಗಾನಮ ಖತಪಾದೆವವಿದೆ ಗಳೆಂಬಿಗೂ॥ ನೆಟ್ಟಿ ನಾ ಜಿಸ್ಸು

೧೦ ವಂಗೆನ್ನ ವಿರಪಿತಫಲ। ಕರಸಮ ತಗಳೆಲ್ಲ ಭೂತಿಯಂ ನಿಂದಿಸು ವನರನೆ ಶಿವನಿಂದಕಂ ಭ್ರಾಸಿತಮಂಧ ಶಿಬದವನೆ ಶಿವನ ಧರಿಸ್ಸದವ ನಗ॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ॥ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ದಾರ್ಹನಾಂ ಮುಚ್ಯತೆ। ಮುಕ್ತಿಮಿಚ್ಛ್ರ

೧೧ ತಿರ್ಯಃ ಪ್ರೀಯ ಮಗನಿ ವಿಷ್ಟಪಾನೆನನಿ ಭತ್ರಂ। ಕುರುತೆ ಸ್ನಾತ್ವಸೋಹಿಸಾ॥ ನದಿಕ್ಷಾನತಪಾಮಂತ್ರಾ। ನಯಗ್ನಾ ದಿವತಾನಚ॥ ವಿದ್ಯಾನೆವಾ ಗಮಗ್ಯಾನಂ। ಭಸ್ಮ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆ ನರವಜ್ಞಿತಂ॥ ಶ್ರು

೧೨ ॥ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ರೇಖೆವನಿಂದಳಿತಿ। ನಿಂದಂ ಲಿತಿತಿ ಚಯೆವತಿ॥ ಧಾರಯಂತಿ ಚಯೆ ಭಸ್ಮಾ। ಧಾರಯೆಂತಿತಮೆವತೆ॥ ಪದ॥ ಶಿವನಾಮವ ಪಟರಂ ಜ್ಯಾತ್ರ ಭಸ್ಮತಂ ನಿಶ್ಚ। ಮಲಜಲಸ್ನಾನದಿಂದೆ

೧೩ ಣಿ ನೆಲವ್ರವ್ಯಕಪ್ಪ। ಲವ ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನ ದಿಂದಪ್ಪುದು ಧಾರಣಾವಸುಳಿದು ಭಸ್ಮಸ್ನಾನ ಮಂ॥ ತವಿಮಾರ್ಗರಧಿಕ ಸುಪ್ರತಿಗಳು ಶಿವಾಲಯವಿರಹಿತ ವಟಪುರವಂಶಿ ವಾತ್ರಯರಹಿತವಿದ್ಯೆಯಂ।

ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪದ ಜನ್ಮವ ಪೂಗತಿರವಿರ್ತಾರಿಕವ॥ ದವೋ ದಕ್ಷವಿಷ್ಣು ದೂ॥೧೬॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯೋನ್ಯ ಜಾತಿರನ್ಯೇ ಪ್ರ ತ್ರಿವಂ। ಶಿವಾಖ್ಯಂ ನಮಸ್ಸಂತ್ರೆಯಃ॥ ಜಾಬಾಲಾ ಪನಿಶತ್ರಪ್ರಕಂ। ಪ್ರೋಕ್ತ ಶಂಭೋರಯಾಮುದ್ಧಾ॥ ತಿನ್ನನ

ನಂತ್ಯ ಶಿವನ್ನಾನಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಗುಣಾ ದಿಶಂ। ತನ್ನ ಧಾರುಣಾ ಪ್ರಮುತ್ರು ೮ಜ್ಞ॥ ನವಗಳ್ಯ ಮಾಚ ಕೆತ್ತೆ॥ ದಿಗ್ಗ ಸ ರಖಿತಂ ಭಾಗ್ಯಂ। ದಿಗ್ಗ ಮಮ ಶಿವಾಲಯಂ। ದಿಗನಿಶಾಜ್ಞ ಸ್ನಾನ ಜನಂ। ದಿಗ

ದಾತೃಮ ಶಿವಾ ಪ್ರಯಂ॥ ಟೀ॥ ಪ್ರವಿತ ವಂಬಿಟ್ಟು ಗಾಪಿಂಯ ಚಂದನವ ನಿಟ್ಟು। ಶಶಿಧರನವ ಬಿಶ್ವಿತದ್ವಿಕ ನಮಿಕ ವಿಂಶ ಪಂಶಿ॥ ಮೆತವ ಸ್ಥಯನ ರಕವನ ಯತ್ನುವನೆಂದು ಗಾರು ದವ ಬನ ಮು ಸು ಮ

ದೂ॥ ಪ್ರವಿತ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮುಮನ ಧೂಳನಮನಾ ಚಾರಿ ಸುವವಿಶ್ರಾ॥ ವಿಲ್ಲದ ವಂಸಿ ಜಲ್ಲಲ। ಸ್ನಶಿತಂ ಜಗತ್ಗಾಲ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲೆಂದು ಮಿದನಾಚರಿಸದವಪಾ ಖಯತ್ತೆ॥ ಗಿಟಾ ಗ್ರಂಥ॥ ಗಾಬಿ ಮಲಿನ ಧಾರಿ ಚ। ಶಿವಂ ಸ್ತ್ರು

ಖತಿಂಯೋದ್ವಿಜಾ॥ ಶಿಕ್ಷಯೈ ಶವಿಂಶ ತ್ರುಲಂ। ಜಾತ್ಕ ಯೆನರಶರಂ ಪ್ರಜೆತ್ರ। ಪದ॥ ವಾಚಾಂಕ ತ್ತದಿಂದ ಧಾರಿಯ ಕಂಡು। ಬಿಚುತಂ ಬಂದಿಸುವವಂ ಶೂದ್ರ ಗಾಗೆದನೆಂ। ಬಿಚತುರ ಕುಲದಿ ಮೂರು ಭಸ್ಮಧಾರಿಯ

೩೭ ಕಂಡು ತಾಡನಂಗೆಯ ಮನುಜಂ॥ ನಿಚಜಾ ಂಡಾಲ ಜಂಬತನಾಕ ದೊರ್ಕುವ। ಶಾಚ ಯುತನೆಂ ಕಂಡು ಕೊಟಸು ವನಂಬುಧರು। ಯೊ ಚಿವರು ಬಪ್ಪು ಜಾತಿಜಾತನೆಂದಾ ಬ್ರು ಹಜ್ಜಾ ಬಾಲ

ವಚನವ ಶಿವ ದೂ॥೧೭॥ ಶ್ರು॥ ಯೆಭ್ಯಸ್ಮ ಧಾರಿಣಾಂ ದ್ರುಷ್ಟಾ। ವಾಚಾಲಿಂದಂ ತಿವಾ ನವಾಃ। ತೇಷಾಂ ಶೂದ್ರೇಣ ಸಂಜಾತಿ। ರನುಮೆಯಾ ವಿಪಶ್ಚಿ ತಾ॥ ಯೆಭ್ಯಸ್ಮ ಧಾರಿಣಾಂ ದ್ರುಷ್ಟಾ। ನರಾಃ ಕುರ್ವಂತಿ

ತಾಡನಂ। ತೇಷಾಂ ಚಾಂಡಾಲತೋ ಜನ್ಮಂ। ಬ್ರಹ್ಮ ನ್ಯಾ ಪ್ಯಂ ವಿಪಶ್ಚಿತಾ॥ ಯೆಷಾಂ ಕಾಪಾ ಖವೆ ಪ್ರಪ್ರಸಾಲ ಲಾಟೆ ಭಸ್ಮ ದರ್ಶನಾತ್। ತೇಷಾ ಮುತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಂಕರ್ಯ ಮನುಮೆಯಂ ವಿಪಶ್ಚಿತಾ

॥ಟೀ॥ ತ್ರಿಗುಣಾ ಕಾಧಾರ ನಪ ತ್ರಿತ್ವ ನೆನಿಸುವ ತ್ರಿ ಮೂ। ತ್ರಿಗಳಂದೆ ನಿಪಶಿವನ ಜಾನಿ ಸುತಿ ಮಂತ್ರ ಗಣಪತಿ ಯಷ್ಟು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ದಿನಭಿ ಮಂತ್ರಿಸುತಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಧಾರಿಯೊ ಭೂ

೧೦॥ ಮಿಡೆ ಧರಿಸುವಂ ಮುಕ್ತನಿಪ್ಪತತಿ ವಿಶ್ರಾಸ। ವಗಲದೆಸೆ ಪ್ನಿಷ್ಟಮಂ ಪಡೆದರಿತಿವಾಸ। ವಗನಾಲಿತಂ ಪಿಕ್ಕದಕವಲ್ಲಸಂಶ್ಯಪದಿಂ ಪಿಕೃನಾನೆಶರಾಷವಾ॥೨೦॥ ಶ್ರು॥ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ತ್ರಿಗುಣಾಧಾರಂ। ತ್ರಯಾಣಾಂ ಜನಕಂ ವಿ

೧೧ ಭುಂ॥ ಸ್ಮರನ್ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆತಿ॥ ಲಲಾಟೆ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಕಂ॥ ಟೀ॥ ಬಂದು ಗರಿತಮಮುನಿಯ ಮರುದು ವಿ ರಗ್ನಿಸ ಮನ್ನಸುರ। ತ್ರಿವಂದವನು ಪವನಾಂಧಕಾಂಗಿಯಷ್ಟ ಪಲೆಂಯಂ। ಕುಂದ ದಿಕ್ಷುವಿ ಭ್ರಾಂತಿಗ

೧೨ ಂಡುಮನಿತ್ರಾ ಪದಿಂ ಕಂಪ ಸುಗ್ಲಾನವೆಲ್ಲ॥ ಚೆಂದುಗಾಗಲು ಮನಂ। ಸುಂಧಿ ದೂರ್ವಾಸನೆಡೆ। ಗಂಧಿ ವಿಜರೆಲ್ಲ ನಡೆತಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನತಿ। ಯಿಂದನುತಿಸಲು ನಿಲಬಂದಪದ ರನೆನೆನಲ್ಲ ತನೊದವಿಂ ತೆಂದರ॥

೧೩ ಮುನಿಂದಮ ಮವೆಗೆದಾಗಿ॥ ಶಿಗೆ ಪ್ರ ಪಿಗೊಂಡಿವದ। ರಿನಂ ತಾದು ದಗ್ಲಾನವೆ ಮಗೆನಿಂಮಂ ಕಂಡೆ। ವನಧಿ ಸುಗ್ಲಾನ ಮಂಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸು ದೆನಲು ೨ರಿತಿ ಬಿಡಂಪುನೆಯ್ದೆ॥ ಯೆಸೂತೆ ಭಸ್ಮಧಾರ ದೊಸ ನ

ಬಿತಮಂ ತೆಗಮು। ನಿನ್ನ ದುಶ್ಚರಿತರುದ್ರಿಯಮಂ ಸುಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ಮನುವಿನಸ್ಸಿಮಂತ್ರಿಸಿ॥ ಮಸ್ತರಂಧ್ರಾರಕರತಲಿಗಳಾಕ್ಷು ತಳೆದೊಡವರೂ॥ ೨೨॥ ಸ್ನಾನಯುತರಾಗಿ ಶಿವನಂತುಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಹಾನಸ
ನಮುಮ ಗಾಂತುದೂಳನಂಗೆದು। ನಾನಾಂಗಹೋಳು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವತಳೆದುಮು ನಿಗರಗಿ ಬಂನ್ನೆಬದರುಪಾ ಪೆಕಿ। ಪಾ ನಿಯಗದುದು ಭಾದಸುಗ್ಗಾವನನೆ ಗಾಂಡು। ದಿನರೂಪವಮಶಿಯೆವೆಂದು ಸ್ವರ್ಗಕೆ ದೇವ। =
ಯಾನವನದ ದುಗ್ಗೊದ ರು। ಭವಪವಿಮೆಗೆ ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂಬಡುತ್ತಿ॥ ೨೩॥ ಕಂ॥ ಶಿವನೆಗೆಮ್ಮ ತಂನೆದ್ದಿರೊಳಿಪ್ಪ ಭಾಸವದೊಳು। ಶಿವನು ಸುಶಿನಿಂದೆಗದುಗಾಯತ್ರಿ ಪೆಂಚಾಕ್ಷ। ರವನು ಶಿತರುದ್ರಿಯ
ಮಂಜಭಸ್ಮ ಮೊತ್ತಿ॥ ಶ್ವೇತಂದ ಪಾಶಿಯಕರದೂ॥ ಶಿವನ ವಸ್ತಕಮು ಖಗಾತ್ರಂಗಳಾಕ್ಷು ತಳೆದು। ತವೆಜಾನಿಸುತ್ತಂತರಂಗದೊಳೆನಲು ಜಾನಿಸುತ್ತವಿಕಲಾತ್ತದೊಳು ದಿಪವಶಂಡೆನೆಂದು ಪಿಕ್ಕೆ ರಣಿದಂಪಶಿಶಿವಂಗೆ। ೨೪॥

ತಪನಂತರಂಗಾ ಮಂಗಿವಕ್ಷೆಸಿಂದುಪಿ। ಶಿ
ಮಂವಶ ದಿನಿಂದೆ ಭಸ್ಮದಮಂತ್ರಗಳ ಜಪಿಸಿ
ಯಮ। ಪಶಿಶು ಸ್ವಮ ಕ್ತಾ ಫಳಾಖನಾಗು ತೆ
ಶಿಖ ಕರುನಾದಿಂ ದಿಂನನಿ। ಛಶಿಯವಿಪ ಶಿಶು ದ
ನೂಪಕಗಾಗೆನಿ। ಶಿಶಿಯ ಪಿಂದಶಿ ಯ ತನ

ಪೋಡಿಪಾಯು ಪಸಾದಮಂನ್ನಾನಮಂಮಾಡಿ। ಮುದದಿಂದ ದಂಭಿಕ್ಷೆ ಸುಪೇಂದು ಬಿಂನವಿಸಲಂತುನಗೆಯ್ಯೆಂದುಸ್ಸುದಿರಲೂ॥ ಸದಮಲಶಿವದ್ಯಾನ
ತದಕ್ಕಮಂ ಕ್ಷಮಿಭವನಚ್ಚುತಂ ಶಿವನನ್ನು ಹಿಗೆಪರವಾಶ್ವರ್ಯವಾದನಾಸಮಯದ
ಮ ಪ। ಶ್ವರಪರಂಜ್ಯಾತಿನ ಮನ್ನಿನವುನ್ನಿನಮನ್ನಿಯಂ ನು ತಲೆಂದನೂ॥ ಶಿವಶಾ
ನಂಮಾಡಿದೆಂದು ಪಶಿಹರಾರಾಘವಂಗುಸುದ್ದನನಾ॥ ೨೫॥ ವರವಶಿಷ್ಠಾನಯನಪ
ಜಂಕರುನಾನೆಂಬವನವಂಗೆ ಗಾಂಯ್ಯೆನುಬಿಸಿಕೆ॥ ತಿರಿದುಕಾಲಂ ನ್ಯಸಿಂಸರನಾಸು

ಶಿ॥ ೨೬॥ ಪ್ರ ಶಿವಕ್ಕಬಿಂಬಫಲ ನಿಭವಸ್ಸಾ ನಾ ಬಿ
ಕ್ಷಿರಣವಮಹಿಮೆಯ ಪನಿಸ್ಸಕ್ತಪಿತ। ಕರಮಾಗಿ ವಿಸ್ತ
ಧನಂಜಯನಗೆ ಬಿಂದಿರುಮಪತ್ರಾತ್ಯೈತಿಯ ರಾಂದು
ಖಮನನುಭವಿಸುತಿರಲು ಬಲ ದಾಯ ಮಕ್ಕಳ

ಪ್ರಿರಮಂ ಪಡಿದು। ಕರಕರಿಸು ತಿರೆಗಾಳಲೂರದವರಂ ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಾಂತರಂಗೆಯ್ದುತ್ತಿ॥ ೨೭॥ ಶಿವನಾಶಿಕಕೆ ತಪ್ಪಿದೊಳಿಪ್ಪ ಹೊಬಲ ನ ಭಿಂ। ಪ್ರವಸತಿಗೆ ಬಂದು ತತ್ತಿ ಧರ್ಮದೊಳಿಂದುಳಿಂ। ಗವನೊದಿನಮಿಸನಾರ
ಮ್ರಪ್ರಸನಂ ಸೊಳ್ಳಕೆ। ಕವ್ವಾಗಮತ್ತೊ ವ್ಯಸನೂ॥ ತವೆಸ ಮ ಪ್ರಣಿಧ ಜಂಝಿರಘಸವಮಂ ಕಂಡು ಅವಿವೇಕದಿಂ ತಾನೆ ತೆಗದು ಕೊಳಲ್ಪಿಪಮುನಿವರಶಿತ ರುಂ ಶಾಪಮಂ ಮೋ ಕ್ಷಕನುವಾಗೆನುತ್ತಿ ಕೆ ಕೊಂಡಾ ಕ್ಷ
ನಾಂ। ೨೮॥ ಗಾ ದ ವಿ ದಶಿಸು ಜಿಪ್ಪ ತೆಂಯೆ ದೆಗೆ ಬಂದವಳೆ। ಮುಂನಾದ ಪ್ರತ್ಯಾಂತಮಂ ಪಿಳು ನೊನಾನಾಗು। ತೆಂನರಕ್ಷಿ ಪುದೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳ ವೇನಿಯುಂದ ತತ್ತ್ವನಾ ಹೊಳ ಅ ತಾ ದಮೆ। ಬಂನವಿ
ಯುವನಕುಂದ ತಿನೆನ ಶಿಂ ತ್ರಿಯ ಗಳಂ ಸೋನಾನ ಮಿಲಿ ಪ್ಪುಕಾಂಯ್ದು ಶಿರಲಾಪಾತ್ತಿ। ಯ ದಂನಿಕ್ಷೆ ಬಪಿದಿದವಂತ್ರಿಲ ದೊಳು ಪಾಯ್ದು ಕೊಂಡರಾ ದಾಂತಾದ್ವ ಕೂಡೆ ೨೯॥ ನಾ ಸೂರುವ ವುದಿಂಬರಂ ನಿ

ಸಾಸಾಗೆನುತ್ತಿರ್ದನ್ ಗಾರುಪ್ಪಿಗಳಿತ್ತಶಾಟದೊಸು ವಶವಾಯನರ್। ಪೂರ್ತಿಸಲ್ಲಿಲ್ಲವಳಿದಾಯೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿ ಮುತಪುತ್ರಿಯ ಶ್ರೀಮೋಕ್ಷಾಂತಹ॥ ಜೀರುತ್ತೆ ಸುರಚಾಯಂಪಾಯ್ಯು ಕೊಳುತೆ ಶಿ ಪ್ರಾರವದ್ದಿರದ ರುಂದತಿಯೆ
ದೆಗೆಬಂದದಂ। ತೊರೆಯಂಜದಿರಾ ಸುಬಿಟ್ಟತಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾತಿಸಾಮಾತ್ರ [illegible] ದಿಂದಾನಿಗಳ್ಗೆ॥ ೧೦॥ ನಿಂನಪತಿಯಂ ಪಡೆವೆನೆ [illegible] ವಿಚಿತ್ರೆ ಯೆಂದಿತ್ತು [illegible] ದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ತಂನೆರೆಯನ ವಿಭಾಗ [illegible]
ಯಂತಶಿಸಿಯ ದಗ್ರಿಯೊಗ್ಗು ಕಿಟ್ಟುಬಲಗ್ರೆಯ್ದುಮುಚ್ಚಿ॥ ಚೆಂನಾಗಿ ಪ [illegible] ಂಚಾಕ್ಷರಿಯಜಪ [illegible] ನಂಬಿರಿವ ನಂನೆನದದರಮಿಳಿತ [illegible] ಜೀವಂಬಂದು। ಮುಂ [illegible] ನಂದದಿ ಪಾರಣಾ [illegible] ರುಂಬದು ತಾಸು ಬಿಟ್ಟಿನಿದ [illegible]
॥೨೧॥ ಲಲಿತಾಂಗಿ [illegible] ಮತ್ತು ಶಂ [illegible] ದೆಡಿಯನರಿದು। ನಿಲುತೆತಳ ದೊರೆ ಬೆಳಂತೆ ತಳರುತ್ತೆ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟುಲಸದ ಪತಿಯರಕ್ಷನಾವೆ ಜೀವಮಾಗಿ ಕಲುಮಸುಳುವ ಗದಾಯಾದ್ವಯ॥ ಕಲಿದಿಕೊ [illegible] ವತಿಯ ಕರ ದೊರು ತಳೆ

ದರುಂದತಿಯ। ಬಳಿಗಳುತಿಬಂದರ್ತಾಸಮ
ದಿಷ್ಟಣದುಪದ। ದೊರುಬಿದುಪನ್ನ [illegible] ತಿಗೆ
ಪ್ರತ್ತಾಂತದೊಳಗೊಂದು [illegible] ಯೆದಂತೆ। [illegible]
ಪಂಗೆಜಪದಗಿಗಂತ್ರ್ಯಾ ಯುಪವ। ವಿರಚಿ
ಯಮಂತ್ರಮೆಂಗಾ [illegible] ಯತ್ರಿ। ಯುರುತ

ಯದಾಳುಷ್ಟುಪನನೊಡೆ। ದಲಘು ವಿಸ್ತಾತ್ತ ತೆಯ ನುಂಗುಯದೊಳ ಚ್ಚು ತಗೆ ತೊರಿದದ ದಧಿ ಚಿಬಂದ [illegible] ದಂ॥ ೩॥
ಕರದುತಂದುವೆ। ತ್ರಲಿತಾಸನ ವಳಿಕುಳಿಶಿಸಿಯತಿ ದಿಸಿತ್ತಾರದಿಂ ಉತ್ತಷ್ಟವ ದಿಸಿ॥
ಳತೆಕಿವನಂತಿರಳಿ ದುವಿನಿತಸಾಮರ್ತ್ಯ ತೆಯೊಗ್ಗುಳಿದವರಶಿಷ್ಟಿಕೆ॥ ೩೩॥ ಸುರತತಿಗೆ
ಸಿದವಿತ್ತ್ವ ವೆಂನಲಿಹ। ದಿವರಬಲದಿನುಜ್ಜಿವಿಸು ವೆನೆನುತ್ತೆ॥ ಹ [illegible] ರನಜಾನಿಸಿ ತ್ರಿಯಂ
ರಪ್ರನಾವವು [illegible] ಮನೆಕಾ ಗಚಿತ್ರದಿಂನಾಲಗೆಗೆತಂದು ಮುನಿಪಂ॥ ೩೪॥ ತಂನವಿಸ್ತಾ

ಲ್ಲಸುವಳಿಕಿಸಿತಿಯನಲ್ಲು ನಿಗೆಬಂನವಿಸಿ। ದನುಸ್ಸವ
ತ್ರ್ಯಾಯುಷವಗಸ್ನ [illegible] ನೆತ್ರ್ಯಾಯುಷವ। ವರಕಸ್ಸ
ಬ [illegible] ಕಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। [illegible] ಪರಮತ್ರತರು ದ್ರಿ
ಧಾರಮಂಗದು [illegible] ನೆಯೊಳಿಳ್ದು। ತಾಂನಮಿಸನೂರಿ

ಂಯು ಸೂಳನೊಂದೊಂದರಿಂ। ದಂನೆಮದಿ ಸ್ಸರಿಮ ಇತ್ರಿಸಿ ಸುಚಿಸಿ ತಿಯನಂದನಮೆಲೆತಳಿ ಪತಿರಲು॥ ಮುಂನಿಧರ್ಮ ಕ್ಷ್ಮಾತೆ ಪಾನಿರುಪರೂಪದಿಂ। ದಂನಮಿಸು ತಿಪ್ಪ [illegible] ಕರುನಾನನೊದಿ ಕರುನಾದಿಂ। ದಿಂನುದಾ
ಯಾದ್ವಶಿಂನಂತಪ್ಪ ಭಿ ಯವಿಳೆಂದ ಪ್ರಾಂಯ ವಿತ್ತು ಮಂನಿಸಿದನೂ॥ ೩೫॥ ಪತಿ ಇವಿಕ್ಕ್ಯೆಯನು ಪಾಲಿಸಿದಿರೆನುತ್ತಾಸು ಚಿನ್ನಿತೆ ಸುತ್ತಿಸಿನತಿಸಿ ದಳರುಂದತಿ ಪದನ್ನಯೊ ನತಿಗೆಯ್ದುಕೆಂದು ಮುನಿರಾತಿರ್ಥ ಮುಖದಿಂದೆ ಪ್ರುತ
ತ್ತಿ [illegible] ನವಮಾಡಲು॥ ಯೆ [illegible] ತಿವರದಧಿಚಿ ತೆಂನಾ ತ್ರಿಮುಕಿಪಾದನಿತ್ರತಿಪರು ಷ್ಟದಿಂ ತ್ರಿಮುಂಡಿಗೊದ್ಧಗಾಳನಂಗಳಿಗೆ ರಿಸಿತೆಸು ನಂಪಾದ ನಾವ್ಯಾಪಾರನಾದನಾ ಕರುನಾನೆತರಾಷೆವಾಂಕಾ॥ [illegible] ೩೬॥ ಪತ್ತಿತಿ
ಶ್ರಾವ್ಯಾ ಪ್ರಪಾದನೆನಿಸುವತಾಪ। ಸಾತ್ತ್ವಮನಘು ತ್ರನುಪವಸ್ಸುಪಂಚಾಬ್ದರೆಂಳು। ಪತ್ತಪ್ರೆಯಂನಾನೊ ಶಿಂಗೆಯ್ದಲಾಮಾವಪಾಲ್ಲುಬಿಸಿಲವನ [illegible] ಸತಿಯೂ॥ ಕತ್ತರಳಿಯಾಗೆಸಾದಶಿಂಯ ತನುಜನನಾಕೆ। ಯೆಂತಿ

ನಕೆತ್ತ ಪಾಲವರೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿವಪಾಲ । ನಿತ್ಯೋತ್ಸವೆಂದು ಆವಿಸುತ್ತೆ ಫಲವಂ ಧಿಯಂ ಜಡಿದು ಮಾತೆಯ ಚಾಡಲು ॥ ೩೬ ॥ ಯಿಲ ಧಿಷಪಾಲಬಿಷ್ಣು । ದಿಶಿನೆ ಪಾಲವ । ಗ್ರ್ನೆತ್ರಿಯ ಯ ಶಿವನಿತ್ತ ನಿಮಗೆ ಕುಡನೆಕೆಲ । ಪೃಥ್ವಿ ಬಿಗಾಷಿಸಿ
ಏಡೆರು ದೇವ್ರುಮಗೆಜಿ ಖದೊಡ್ಡಿ ವನೆ ಯಾವದು ನಂದಿಯೆ ॥ ಯಲ್ಲ ರಶಿಯಲು ನಂದಿ ಯುದಕೆಸೆ ಚಿಂತೆತಪ । ವತ್ರಿಶಿವನಂ ಮಚ್ಚಿ ಸುವೆನೆನಲು ಪ ರಕ್ಷಿಸಿ । ಯ ತ್ರಿಮಂತ್ರ ಅಗ್ಗಂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಯೆ ಯುಪದೇಶಿಸುತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಜ್ಞೆ
ರೂ ॥ ೩೫ ॥ ಬಂದು ಪಾವಮಗಳಿವೆ ತೆರಕೆಯೆಂಬ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ । ಲಾಂದು ಶಿವನಿತ್ಯಂತು ಮಂರಚಿಸಿ ಲಿಂಗ ವನೆದಣ । ಗ ರದವಡೆಯಲು ನಿಲಿಸಿ ತಲ್ಲಿಂಗ ರ್ಚ್ಚಾಜನೆಯಿಂ ದೇಶಾಗ್ರಚಿತ್ರನಾಗಿ ॥ ಯಿಂದು ಶಿಖರನ ಪ್ರಭೆ ತನ್ನ
ಕ್ರಾಶುಪರಬೊಳ್ವ । ಗಂಧ ಶಿಖಿ ಬಶಿರೂಪು । ತನಾಗಿ ಮನೆಪವನ । ಮೊಂದಾಗಿ ಬವಿ ರಂಗವರತೊಳಗೆ ಯತಿಯ ಬಲಿದೆ ಶಿನಂ ಜಾನಿಸುತಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಬಂದು ಶತ್ರ್ತನ ನೆವದಿಂ ಪಿಶ್ರಾ ಚಾತ್ರಿಫಲ । ವಂದದಿಂದ ದಂಜಿಸುತ್ತ
ಶರೆ ಬಾಲನಪುಕದೆದೆ । ಗಂದುವಂಚಾಶ್ರಯತ್ತ ಂದು ತಿವ್ರಾರಾವದಿಂದು ಚಕ್ಷು ತಿರಲ್ಕೆ ॥ ಬಂದು ದುಬಿಶ್ರಾ ಚತನುವಂಬಿಸುಟು ದಿವ್ಯತನು । ವಂಧ ಶಿವ ಶಿವಪು ಶಿವರೂಪಾತ ರಕ್ತಾಯಕ್ಷ ಬಂದೊಪಭಿ ತಾರ
ರತಿಯಂತು ಗೆಲ್ಲಂತು ಮೋಕ್ಷ ಪದವಂ ಪಡೆ ದದೂ ॥ ೪೦ ॥ ನೆಟ್ಟನೆ ಶಿವನ್ನ ರಸಾಬ ತಿದು ತಪ್ಪ ದುಗ್ರಖಿ । ಯುತ್ತು ನಾಲಿಸಿ ತ್ರಿವಿಪ್ರರಿವೆ ಯು ತೆಪ್ಪಿನಿಗಳ್ಗೆ । ಕಪೋಗಡೆಯ ರಾಜದರು ಕದ ತೆಸಿ
ರುಪಿಶಮಾಂತರುಗಳಿಗಳು ಶಿವ ಪಾಗೆ ॥ ಬಿತ್ರಿ ತಬ್ಬಾಷ್ಣನಜನೆ ದೇಸಾಯ ಧ್ಯೆಂದ್ಯ ದಬಿಸುಗೆ । ಮುತ್ತಿತಗಜಾವರನಪದವನವರಾಡನೆ ಬಾ । ಬಿಟ್ಟು ಘಾಳಿ ಡದುತೆಬಪಸಕಲ ದಿವಿಜಾ
ಸುರ ವಿಗಳ ಪಾಪಾರಾವಗೂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಲ್ಲಿ ಕರುಸಾಳುವ ದ್ವಿವಗ್ಗ ಸ್ವರ್ಗಮ ವಿತ್ತಾಕ್ಷಣಾ ಪೆ । ತಾಳಿ ಶತ್ರುನರೂಪನು ಮೆಂಡು ಸ ಚಿಯಗಿಗೆ ಪ್ರಮ । ಥಾಳಿಸುರರಾಗೆಯೆ ಶಿವಪ್ರಪ
ಸುರರಾಜನೆಸಾವತಂತಾಸಾಗಲು ॥ ಬಾಲ ಡಿಗೆಯ್ಯಂಮ ಸಿಗಾಪ ಘು ಕರತ್ತ ತಪ । ಸಾಲುವರಂ ಪ್ರಾಣಿ ಶ್ರೈಸಿಕ ನೈರಮನೊ ಜ । ಪೆಕಬಾರದ ಕಾಪವಂತರ್ದು ಬಂಪಪಮಂಬಯ
ನ ಶಿವ ಶಿಬ ಲಿಂದು ದೆಂದಂ ॥ ೪೨ ॥ ಶಿಶುಪೆಬಳ್ಳಯಪೆಯೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗೆ ನಿಂ । ದಿಸುವ ಕಬಯಕಂದಂ ಕಡಲಾಶಿನೆ ಯಾವ । ಪ್ರಸ್ವ ರವನ ನಜಿಪಿ ಯ ಚನೆಂ ನಿಂಸಮಧಗನಿಕಾ ಸುಬ್ಬಿನಾನವ ಪತೆರನಾ ॥
ಮಸುರುಸುರೆನಲ್ ಕಾಪವೆ ವಡಿಸಿ ಚೆಳ್ದು ದಿ । ರಸನೆನಿನಗುಡು ಗುಡುಗುನಿಂನಪಡದವನಪು । ತ್ರಿಖದನಂ ಮುಂನ ಮುತ್ರಿಖದ ಶಿವನಂ ಖಾಜಿಪಿನಿ ತರರಂಬ ಗಿಗೊಂಬೆನೆ ॥ ೪೩ ॥ ಯನೆ ಬಗಪಗವಾಖನಗುತಿಮ
ಗುಳುಂಕೆರೆಳ್ದ ದಪಿ । ನಿಲ ನುತೆಪಾತಿ ರವನಂಬಿಸ । ಚೆಂ ಬಿಲವನೆರವ । ವನಬಯಚದಂ ತಾಯ್ತುಳ ನಿಂನಬುದ್ದಿ ಚೆ ಕವನೆ ಯವನೆನ ನಿಧಂ ॥ ನಿನಗಿಮ ರುದ್ರಾಗಿ ನಾಂ ಕಡಿರೆಂನಬಿಕೆಡು ನಿಂ । ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ಕು
ಡು ಪಿನಾಂ ಬದವನಿಂದಪ್ಪ । ಘನಮದಿ ಸಂತಿ ವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಿಸು ತುಚ್ಛ ರಾಳ್ವವನೆನೆ ಆನೆತುಚ್ಛನೂ ॥ ೪೪ ॥ ದಿಂಪೆ ರಿದುಕ್ಷ ವನೆ ನಿಂನನಾಮ ಕ್ಕೆತಕ್ಕೆ ನುಡಿ । ಗಳ್ಳನುಡಿಗೆ ದೆಪಾಬಕೆಳ್ವ ಶಿವನಾಜ್ಞೈ ಯಿಂ ಪಕ್ಕಿ

೧. ಮುಕುಟಾಗಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನೆಲಹಾನಿನಿವಮೂರುಂ ಜಗಂ ತ್ರುಣಾಕೆಕೆಡೆಯೂ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷ ಜಲಜಾವರಾದ್ಯಂತವುಂ ಕಾಣದಳಲಿಗವ್ವ ವೆನಸಿದುಸಂ ಸುತಿ ಬ ತ್ರಿಲಾಕ್ಷ। ನಗುಜಿ ಪರಕ್ಷಿಸುವ ಪದವತಿ ದರನಿಂಗ
೨. ನ ಪಾಡೆಸು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಾ॥ ೪೩॥ ಹಸುಗೆಬಿರುಸು ಡಿ ರಾಕೆ ದಂಡಿಸುವೆನಾನಿಂನ। ಮಸಣಾವನೆ ರಯಂಕಾರಯಲಾವನೆಂದು ನೆ ಬ್ಬಿಪಾ। ತ್ರಿಶುವೆ ಶಂಕರ ರನಪ ರಿವುಂ ತವೆ ಕಾನೆನಿಂನಿ ಸರ್ವಮಂನಿಂ
೩. ಸುವಂ॥ ಮಳಿಗೆಂಬ್ಬೆ ನೆವೆಪಾಗೆ ಚುವ ನಿತರಾಗಿ ನಿಸ್ವನಿಂ। ದಿಬದೆಯಾ ಮೊದೆಯ ಚರಿನೆಕವ ಭೂರ ವಾಸವಂ। ನಸುನಗು ತ್ತೊಳಗಾಳಗೆಮಚ್ಚು ತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ತಂನಂತಾನೆನಿಂ ದಿಬ್ಬದಸಾ॥ ೪೪॥ ಕೆಕೆ ಶಿವ ರಾಪಿರಿಶುವೆ
೪. ೦ದು ಬಿಣ್ಣುಬದೆ। ತಗಲರಾಬಿಯ ಸುದಲು ಪ್ರಕೆಯಾಗ್ಲಿ ಯಗಕೆಕೆ ದಿ। ಸಾಲದೆನಿಂ ಬಿಬದಫಲವನಿಂನುಂ ನಾವೆನುತೆ ಶಿಸ್ಸಮಂ ಮುಳ್ಳಿ ಮಲಿ॥ ಮಲಘೋರಾಸ್ತ್ರಮಂ ಸ್ಮರಿಬಿ ದಿದಾ ಗ್ರಹಾ ದಿ। ಕೆಕೆಕೆಡೆಕಿಡೆ।
೫. ಬೂದಿಂವಾಗೆನುತೆ ಚೆಲ್ಲುತ್ತೆ। ಕೆಳದ ಘವಳಿಗೆ ಂದು ಪಾಸುಪತ ದಿಂತಂನ ಮೆಲೆತ್ತಳಿದು ಕೊಳುತ್ತಿರೆ॥ ೪೫॥ ಲಾಪವು ಡ ನ್ನಸುಬೂದಿಯ ಹನೆಂದೆಂಬ ರಿತಿಯುಂ। ದುಪಸಂಹಾರಿಸಿದನೆರದಾಸ್ತ್ರಮಂ
೬. ೦ತಂನೊಳಗೆ। ಲಕ್ಷ ವಿಯುಂ ದೆಬಿಬದೆ ತ್ರಿಬಿ ನಿಯಪ್ಪಿ ಕಂಡನೊಡಾ। ಪುರಂಧರನೆನಾ ನಾ॥ ವಿಮುಳಸ ಮ್ಮನಾವನೊ ಡುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನೆ। ನ್ನಪುರಾಧಮಂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ನುತ್ತೆ ನಿಜರೂಪಮ
೭. ೦। ಚಟ್ಟೆ ದಿಂತೋರೆಸಾಪಾಂಗನತಿಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ತಂನಮ್ಮೆ ಮರದನಾಗಂ॥ ೪೬॥ ಹಾಗುವ ಶ್ರುಮಂನಿಗವ ರಾಮಾಂಬ ಮಂಸ್ಸಿದ। ದುಗು ಮಿಗೆಯ ನರಿಯದೆ ತ್ತಾನು ಬಿಳ ತ್ತವುಂ। ನಗನಾರಿ
೮. ಸುದೆಪ್ಪೆ ಕೆನಕಲ್ಲಾಪಾ ಬಿಂಯಾನೆಂದು ತಂ ನನೆಜು ರಿದುಕೊಳುತಿರೆ॥ ಮುಗಧರಧರಂನಗ್ಗುತೆನು ಬಿದನೆಲೆ ವತ್ಸವೆ। ದಗಳ ನುತಿನಿಂನಬ್ಬೆಗಳೆನಗಬಿತ ವನಿವ। ವೆಗಡಯ
೯. ೦ಜಿರಿಂ ವೆಬ್ಬಿ ದ್ದಡೆ ಬದುಕಿಕೆನೆಯೆನುತೆತ ಲೆದ ಡಮಿಬಾಳ್ಳಿ ದಂ॥ ೪೭॥ ಸವೆಯ ದಾನಂದವೆಗ್ಗಳಿಸಮಗುಳ್ಳಂ ನುತಿಸು। ವವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನೆಂದಬಿದಿ ದಿ। ಬುವನಿವೆನಿನೆ ಪಾಲ
೧೦. ನಿಂಮ್ಮೆಂದು ಲಿಬಂನವಿಸ್ಸಿನಿ ನಿರ್ವೆ ದೆಯೊಳಿಲ್ಲ ದುಗಾ॥ ನಿಮವನ ನಿಧಿಂಯಾ ಜಾಲ್ಲಿ ಪಾಯಸ ದರಾಬಿಯೊ। ಪ್ಪುವ ತ್ತಾರಿಗೆ ಯಬೆಲ್ಲುಗಳ ನೆಲಸು ಪಮೊ ಂನ। ಕುಲದಬಂದುಗಳ ಸ್ತ್ರಾಂ ದಳವೆರಸ್ತ್ರಾಗಂ
೧೧. ಜನಲಿಂಗೆಯ್ಯುದೆಂದಿಂತೆಂ ದನಾ॥ ೪೮॥ ದಿಯೆಂಪಾ ನಾತಿ ಯಂನಮುದ್ದು ಗವರವ ಬ್ಬೆಡುಬ್ಬೆ। ದಿಂಮ್ಮೊಂದನೆನೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೆಂನ ನ ಸು। ಮ ಮುಳ್ಳಂನಿಗಂ ನೆಲಬ ಕ್ಕೆಯನಲ್ಲಿ ಶಿನೆಂದ ನಿಂನೊಳುಂಟ್ಟೆ ವಗ
೧೨. ವರವೆ॥ ಯಂ ಸೊಂದಬೆಡೆ ನಲ್ಲಿ ಶಿಲೆ ದುವರುಪದ ಹರಿಯ। ವೆಂ ನೊಳ್ಳಿಂದೆಂ ದಿರಲಿ ಸಮಯ ವಿದಸಮಂಯ ವೆಂ। ದೆಂನದಂ ತಃ ಮುರದದೆ ವಾರಿಕ ತ್ರ ಡೆಯದಿರಲಿದೆ ವರವೆಂದನಾ॥ ೪೯॥ ಗುಹ
೧೩. ಗಳಾಗ ನಾಟಿ ಶಕ್ತಿಗೆ ತದೆಯಾದಾಗ ದಂನಿನನಿತಡೆ। ಯಹು ದೆನ್ನೆ ಹದಬಿಂನಾ ಬಾರೆನುತೆ ಗಿಶಿ ಜಾತೆ। ಬಹುವಿಧ ದಿಹಾಗಳುತ್ತೆ ತೆಗದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುವ ಮೂರ್ದ್ಧ ಘ್ರಾಣಾಮಂ ವಗಡು ತೆ॥ ಯುಹುದಿಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯು

॥ ಮುಕ್ತ್ಯಾಮರರು ತವೆ ಶಿಷ್ಯರು । ರಹರು ಶಿವಧರ್ಮ್ಮವಂ ಬಾಧಿಸುಲು ದೆಂದು ಶಿವಸನ್ನಿಹಿತವಾಕ್ಶೈಲಾಸಗಿರಿಯನೆಯ್ದುದನು । ಚೆಲ್ವಿರಾಘವಾಂಕನ ಸಗರಿ ॥ ೫೨ ॥ ಕಂ ॥ ಕಳ್ಳ ಹುಣಂಕ ಡಿವ ಡಿವು ಗುಸು ರಂ ಮಸವಟಿ

೨ ಗೆ । ಯಶಿಬಿದ್ದನು ಗಣ್ಣಿ ವಕಾಲದೊಳ್ ಸ್ತುನಿ ಬೂದಿ । ಯಶಿಪಟ್ಟಿದು ಬಂದವನ ಘನಾಟಿಯಂ ಮೆಚ್ಚುಗ ಬೂದಿ ಘನಾಟಿಯೊಳಿರಲ್ಯೂ । ಸೊಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮದುತರವನಂ ನೋಡಿ । ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರಲು ಶಿ

೩ ವಧೂತರು ವಿಮಾನದೊಳ್ ಸು । ಚೆಲ್ವಿಕೆಯಂ ಗೊಂಡ್ಯುದ್ದ ನಿತ್ಯ ಪದವಿತ್ತರೆಂದು ಸುರ್ದ್ದನಾಹರಿ ದೇವನಗ ॥ ೫೩ ॥ ಕಂ ॥ ಹರನನಿವರ್ಗ್ಗಮಂ ಧರ್ಶಿಸಿದ ವಿ ಗತಿಯಂ ಪರುಷದಿಂ ನಿತ್ಯ ಶಿವನಿಗೆ ಯಪ್ಪುತಿರುತಿರೆ

೪ ಮೆ । ಪರಮಂಗೆ ಸುಗನ್ಧದ ಶರಂಬಿ ಯಂತರು ತಿರಲು ಚರ ನಾಮಂ ಚಲಿತಾಗಲು ॥ ಹರಶರಶರ ವೆಶದಿಂ ಬಂದು ಬಸಿಯಂ ಕಿ ರೆ । ವರ ಭಸಿತಗಾ । ಯದಿಂ ಸೂಸುತಿರಲಾವೆದನು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ನಿಷ್ಟನನು ದೆಂದಾವಿ

೫ ಲನ ಪಾಗಳು ತ್ರೈಲಾಸ ಪುರಿಗೊಯ್ಯನಗ ॥ ೫೪ ॥ ॥ ಕಂ ॥ ಶುಕಸತ್ತಿಪ್ಪಮಂ ಕರೆದಿವಿಚೆಂದೆಯ ದಿರಂತಿಸೆ । ಚುಕೆ ನಿ ಕ್ರದವನು ನಿರ್ಮ್ಮಹಾಯಾಗಿ ರಲವನು ಸ್ವರ್ಗಕೆ ವಿವರವ ಬಗಿದು ತಾ ಹುಪಾಲ್ಲುಜುಯೆ

೬ ಚಿದ್ವಪ್ತಿದ ಗಣಶಿರವಾ ॥ ಪ್ರಕಟದಿ ೦ ನೋಡೆನುತೆ ಬಗಿದು ತೆಗೆರಲು ವಿಳಸಿತ । ವೈಶರಮು ಮಧ್ರ್ಗ ಡಿನಮಿಸಿಪಾದಲ್ಲಿಂ ಪ್ರಸಬುಳಿಗೆ । ಯಕುಲಿಲನೆಂದ್ವ ನಿಪ್ಪರ ಮಹಿಮೆಗ್ಗ

೭ ೦ತೆಸು ತ್ತುಸುದರ್ಶನಾಹರಿ ಹರಾಯ್ಯನಂ ॥ ॥ ೫೫ ॥ ಕಿಂನರಯ್ಯಂಗಕ್ಕವಾವದೆವಿ ಖ್ಯಾತಿಯಂ ತಂನ ಗುಪ್ತ ಬೊಗುತೊರಿದಲ್ಲಿ ಶರಿ ಪ್ತಕ್ಕೆ । ಪಂನಿಗಾಶಿದ್ದಜನಿಗೆಯ ಕೈ ಪಾನಿ ನಿ

೮ ಮುವೆನೆಂದು ದಿಸ್ತ ಗ್ರಿಶ್ರೆಯಂ ॥ ರತಂ ನ್ನ ಘನಾಟಿಯೊಡೆದಿ ವಿದುವಿಧಿ ಕಪಾಲಶ್ಶೆರಮ । ತಂನಿಲಲ ರದಿಕೆದೆದು ಮ್ಯಾ ಜ್ಜೆಗೊ ದಹನ । ವಂನೆ ತ್ರಿಗಾಯತ್ರೆ ತೆಹೆದ

೯ ದು ಗಾಳಿ ತಮಂಡಗೆ ಕಿಂಯ ನುಜ್ಜಿವಿಸಿದ ನೆಂ ದನ್ನ ॥ ೫೬ ॥ ಸುರೆಯ್ಯಗ್ಗಾಂಡಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳಿರಿದನ್ನಾ ದಿ ಯನಿಟ್ಟು । ಬರಬಹು ದೆಯುಳಿಂಪೆಂಬ ರ ಸಂಗೆ ಬಸವೆಶ । ನೊರೆದನ ವಸುಧೆ ಯು ಪ

ರವಿಯೆನುತ್ತೆ ಪ್ರಪತಿಶಿವನೊ ಡಲ ಪ್ರಮುತವೆಂಬುದು ದು ॥ ಪಕೆಯೆಕಂನ ದಗವಿ ತೆಯಿಂ ರೆಬ್ಬಸವರಾಜನಾ । ದರದಿ ಪಂ ಡಿತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರಾಧ್ಯರ್ಗೆ ಗಾಚರಿಂದೆ ಶ್ರಾವತಮಂ ಕರಪಿಕಂನದರ್ಶಿ

ಕರ್ತ್ತಾರಕಾದಿ ಬಂದುದು ॥ ೫೭ ॥ ಂಯಾಶಿವಿತ್ತ ವಿಗ್ರಹ ತಿಂಯಂದ ಕ್ಷ್ಯ ಯ ನಿಧಾನ । ಪಾಶಾಂಧರಂಗೆ ವಶ್ರವಾಯು ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮು । ನ್ಯಾಶ ಶಿಷ್ಯಂ ಧರಿಸಿನೆಂದು ಹಸ್ತ ಬೊಳ್ಳಿಯಿಟ್ಟು ಘಟಿತಮಂ ತ್ರಿಪಡೆ

ಟವನಂ ॥ ಸೂಸುಬಾಳ್ವಗದಿ ಬೆಗದಿ ತರ್ಕರು ತಿರಲು ಮಾಡಿ । ದಾ ಸವಿಾರನಸುಂಗಿದಾಡೆನಿಂ ಧನಕಾರ । ದಾಸದತ್ತನಸು ತಿನಿ ಸುಧದಿಂ ಪಾರಗೆ ಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಸುರ್ದ್ದನಾಹರಿ ಶಂ ॥ ೫೮ ॥ ಯದು

ಗವಿನ್ಯಾಗರಿಯ ಮಹತ್ತ್ವದ ಪಿಂಪಿತೆ ಶುಭಾರ. ಸದಮಲಿನ ವಿತ್ತಂಗೆ ಮಾಡುನಾವಿನಿಪವಿದ. ವಿಧಿತರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಿಮಯಂಕೆಳಿಂನು ನೋಡಿ ದೊಡೆ ಭ್ರಷ್ಟ ವಧಿಯು॥ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ
ದೊರವಿತ್ತು ಧರಿಸಿದಾಡೆ ರುದ್ರತ್ವಮಂ ಕೊಡುಗು॥ ಪಡುವ ದಿಂಪಾಲಿಪ ದಧರ ಜನನಮಂ ಪಿಲ್ಲಿ ನಿಂದನಾ ಹರಿ ಪರಾಂತ್ಯ ಗಂ॥ ಅದ ಹರ ವಮುಂಣ ತ್ರಿಪುರ ಶಪ್ತಂ ೧। ಸಂಪತ ಶಿವಿನೆಂದು ಕೃ ಸ್ವಾರದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವರ್ಗದೊಳ್
ದುರ್ವ ದರಿಂದವೆ। ತರುಗಳು ಪ್ರವಿಸಿರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಮವ ಧರಿಸಿದ ಲೂಜಗದಿ ತಮೂರ್ಮಾಗಿ॥ ನರನವಂಬಿಸ ನಾಲ್ಕೈ ಲಕ್ಷ ಗಾಧಾನ ಫಲ। ವಿರಹದಿನಿಷ್ಠಿ ನಿತ್ಯ ದಿಗುನಾ ಫಲಂ ತ್ರಿ ಗುಣಾ। ವರಫಲಂ ವಮ ತ್ರಿದೊ
ಯು ದರಿಂದಮಿಲೆ ತಿಪ್ಪರಿತಿ ಶ್ರವಲ್ಲ ಕುವರಾ॥ ೬೦॥ ಶ್ರು॥ ಮುರಾರಿ ತ್ರಿಪುರಪದಾ ಯೊನ್ನಿ ಶಿತಾ ಕ್ಷೇಪಂ। ತೆಲಿಗಾ ಜಲಬಿಂದವಾ। ಸ್ನಾವಿತಾ ಪ್ರತಿ ತಾ। ನಿರುದ್ರಾ ಕ್ಷಾ ಜಾತಾ ಸ್ವರ್ಗ ನ ಗಡಾ
ಸ್ತ್ರಾಂತು। ತಿಷಾಂ ನವೋ ರುಜಾತ್ರರ ನಾನಿನ ದಶಶತಗಾಧಾನ ಫಲಂ ನವತಿ। ಧರಿರುಪನಸ್ಸರುಷನಾ ನಾಲ್ಕಂತದಿಗುನಾಂ ತ್ರಿಗುನಾ ಫಲಂ ನವತಿ॥ ಅತಮಾರ್ಧಾನವತುಂನ
ಶ್ರುತಿತೆ ಶುಭಾರ ಜಪಿಸವು ೦ತ್ರಕಧಾತ್ರರ ನಾವಿಧಿಂಕ ಥಯಾಮಿ॥ ಪ॥ ಧರಿಸಿ ದೊಡೆ ರುದ್ರನಪ್ಪುದುಮತ ಪ್ಪುದೆಂದು ಶಂ। ಶರ ನಾಸನು ತ್ರುಮಾರನೊಳು ಕಾತ್ರಯನನು। ಧ್ವರುತಾ
ಖಯತಿಷ್ಠಿದನ ದರಿನಿಂದಂ ವಿಧಿನಾ ತಿರು= ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನು॥ ಧರಿಸಿದಸ್ನಾನದಿಂ ಶ್ರೋತಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ। ಧ ರೆಬಾಧಿಯೊಳು ಬಿ ಕ್ಷಪವಿ ರಯಂತೆ ತತ್ಫಲಂ। ದೊರಕೊಳ್ವುದು ವಿ
ತ್ರವ ಪ್ಪುದೆಂದು ಹರಿಹರನುಸುರ್ದನಾ ರಾಘವಂಗೆ॥ ೬೧॥ ಸ್ನಾನ ದೊಳು ಪ್ರಿತ್ರ ದೆವ ರಾಧು ಹೋಮಂಗಳಾಗು। ಧಾನ ಜಪ ರಗಳಾಗು ಪ್ರಾಯತ್ರಿ ತ್ರಗಳಾಗು ಸು। ದಾನ ಸುರಮೂ
ಜಿಂಪೊಳು ದಿಕ್ಷಾನಿಮಂಯದಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧಮು ಶ್ರಾಂಗಳಾದಾ॥ ನಾನಾ ಷು ಕರ್ಮದಾಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ನಾಂ ವಿಧಿವಿ। ಧಾನ ದಿಂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಧರಿಸಿ ಮಾಡದೊಡೆ। ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಸ್ವರ್ಗ ಕರ್ಮ ಫಲವಿಧ
ಕಸಂಶಯಮಿಲ್ಲವೆಂದನಾ ಯೈಗ್ಣ॥ ೬೨॥ ಶ್ರು॥ ಸ್ನಾನೆದಾನೆ ಜಪಿಹೋಮೆ। ವೈಶ್ವದೇವೆ ಸುರಾರ್ಚನೆ। ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತೆ ತಥಾ ಶ್ರಾದ್ಧೆ। ದೀಕ್ಷಾಕಾಲೆ ವಿಶೇಷತಃ॥ ಅರುದ್ರಾಕ್ಷಧರೋ ಭೂತ್ವಾ। ಯತ್ಕಿಂಚಿತ್ಕರ್ಮ
ವೈದಿಕಂ। ಕೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿ ಪ್ರಸ್ತು ಯೋ ಮೋಹಾ। ನ್ನೆನವಾಪ್ನೋತಿ ತತ್ಫಲಂ॥ ಪ॥ ಧರಿಸ ದಿದ ಶಿಂದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಂ ಶ್ರುತಿಗಳುಂ। ಧರಿಸಿದರು ಸಕಲ ಮರರ ನರರಿದಂ ತಿಳಿಯ। ಧರಿಸಿನ ದಯತ್ತಿನಿಂದಿರು
ತಮಲಗುತ್ತು ನಾ ತ್ರಿಶುದ್ಧಿ ರುತೆ ಕನ್ನುಚ್ಛತಿ॥ ತೆರಳುತ್ತಿಯಲ್ಲವನಿ ಗಳಾಳವನಿ ಜಗಕೆ। ಪರಮ ಪಾವನನಾಗಿ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳ ಸಂ। ಹರಿಸು ವಂರು ದ್ರಸಂಬಂಧಿಯಾನಿಂತು ರುದ್ರನಪ್ಪು ಸಂತ್ಯದಾ ನಿಂದನಾ॥ ೬೩॥

ಸ್ಮೃ॥ ತಾನಿಹಿ ವಾಯಿತಾನಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಣಿ, ಯತ್ರಕುತ್ರ ಹೋವಿದಾ ಧಾರಯಂತಿ, ತತ್ಸರ್ವತ್ರ ಧಾರಯಂತಿ। ತತ್ಸಂನಿಧಾರಯನ್। ನ ಚೈವನ್। ತಿಷ್ಠನ್ ಸ್ವಪನ್ ಪಿಬನ್ ಮಿಷನ್ ವದನ್ ಸರ್ವಾವಸ್ಥಾಸ್ವಪಿ ನಾಂ ಶತರುದ್ರ
ದ್ರ ಏವ ಹೊತ್ತಾ ರುದ್ರೋ ಭವತಿ॥ ಪ॥ ಸುರಿಸು ಬಿಯಾದೊಡಂ ಮಾತಾಂಗ ಕಾಂತೆಯ ಕಲಸು ರತಲಾಲುಪನಾದೊಡಂ ಫಲಲಕ್ಷಾ ಚಸಾತುರ ನಾದಾದಂ ಮಂಡೆಯತ್ತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಹೊಂದಿರೆ ಲಸೆಯಿಪ ಪವಿತ್ರನವ
ನಹೊ॥ ಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಲ್ಲದೊಡೆ ಆಮ್ನಾಯಮನಾನಿಂತು ವಿರಚಿಸಿ ನರರ ಪಾಪ ಸಂಚಯವ ಕಳೆದು ಮತಿವ ಮುರವನ್ನೈದುವ ಕಳೆದು ಮರಾಘವಾಂಚಗೆಹ ಶಿ। ಪರದೆವ ಸನುವ ರ್ದನೆನಿ ದ್ಯೂ॥ ಟಿಪ್ಪ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಖಾದಸ್ತಾಂ
ಸ್ಥಾನೆ ಪಚಸದ್ಯಂ ಸಂಗಚ್ಛಸ್ವಂತ್ರ ಜಾತಿ ಖಿ:॥ ಸಿದ್ಧ್ಯ ಭವತಿ ಪೂತಾತ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷೈ ಶರಭಿ ತೆ॥ ಆಮ್ನಾಯಂ ಚಾವಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಏಕತ್ವಾಯ ತ್ರೈಸ ಧಾರಯಾ ... ಖ ದುಷ್ಟ ತ ಕಮಾ ನಾ।

ಸ್ತ್ರೀ ಯಾಂತೆ ಪರಮಾಂಗ ತಿರ॥ ಪ॥ ದು
ಟಿಪ್ಪ॥ ಧೃತ ಪಾಶಿ ರುದ್ರತ್ವ ಮಂಪಡೆದು
ಪ್ರಮಥ ತರವ ಕೈಲಾಸ ಪಾವನರು ಕೇಳಾ॥
ಕ್ಷಮಾಶ್ರಿತ॥ ಶ್ಲೋ॥ ವಿವಾದ್ರಿ ಯತ್ತೆಯದಿ॥

ಶತಮಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರುತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂಯಂ ಧರಿಸಿ ಸಕಲ ಪಾಪ ಸಂಚಯವ ನೊ
ಪೆನಲು॥ ಧರಿಸಿ ನರರನೆಯ್ದನೆ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಮನ್ನ ಕದೊಳು ರವೆಯ್ದು ಕರಂಗಳಾ ಘನ
ಟಿಪ್ಪ॥ ಶ್ಲೋ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಯನ್ ಪಾಪಂ ಶುಷ್ಕ ಸ್ನಿಗ್ಧ ಬೀಜ ಮಾನವ: ಸ್ವರ್ಣಾಂತರ ತಿಪಾ

ರಸು ವನವಂ ಹೊರಲಾ ಭಗವಂತಳಿದುನಾ
ಸ್ವ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ಧರಿಸು ವಮುರುಷರಿ ಶಿವಾ
ಪೌಸ್ಥಂ ಜಾಬಾಲ ಶ್ರುತಿ ತಾಹಿ॥ ಸಂತೆರುದ್ರಾ

ಜಾಬಾಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಾಶಿ ಕಿಂ ಮನಮಾನಸ ಪಾವಯೆ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣಾಂ ಮಹಿ। ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ಚಮನ್ಸಕೆ। ಚಿಕ್ಷಂ ಶಿವಾಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನಾಂ॥ ವಿಸ್ತಾ ಶಾ
ತ್ರಿ ಪುಂಡ್ರ ಕಂಠ॥ ಪ॥ ಯಿನಲಾಚನದಕಬಿಲವರ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು। ಜನಿಸಿ ದಮ ಪಂನೆರದು। ತೆರದೆ ಪದಿನಾ ತೆರದೆ। ಜನನವಿದು ನೇತ್ರದಿಂ ಶ್ವೇತವನಾಲಿ ಕೃಷ್ಣವ ನಾಲಿ ಕೆಂಪನಾಲಿ ದಶಶಿಖ ದಲು॥ ಶ್ರೀ ನಮಃ ತ್ರಿಂಶ
ಯಿದಂ ಗಲಬೊಲಾಗನೆ ಕಕವನ್ನ ಗಳನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಂಗ ನ ಬಿ ಬಿ। ಮನಿಪರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧರಿಸಿ ದ್ವಿಶಿವ ವಿಸ್ತಾನಿಗೆ ಗೆತಾನೆರು ಪ್ರನಗ॥ ಟಿಪ್ಪ॥ ಶ್ಲೋ॥ ರುದ್ರನೇತ್ರ ಮು ತ್ಪನ್ನಂ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಲೋಕ ಪಾವನಾ:। ಶ್ವೇತ ತ್ರಿಂಶ
ಪ್ರಭೇದೆ ನ। ಖ ವೃಂ ತಮ್ರ ತೃ ತ್ರಿ ದಶಃ॥ ಸಿತಾ ಶ್ವೇತ ರಾಜ ತ್ರನಃ ಶಂನಿ। ಕಪಿಲಾದ್ವಾ ದಶಾದಿತಾ:॥ ಶ್ವಿತಾ: ಷಾ ಡಶ ಸಂಜಾತ ನಾ॥ ಜಾನು ಮಮಾ ಪಾ ದ್ವಿಲಾಚ ನಾತೆ। ಕೃಷ್ಣ ದಶ ವಿಧಾ ಜಾತೆ। ಪವಿತ್ರಾ
ಪಾ ದ್ವಿಲಾಚನಾ ಶ್ಲೋ॥ ಭವ ಮು ಕ್ತ್ಯ ತ್ರಿ ನಾ ಶಿವಾ। ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಬಹು ದಾ ಪ್ರಾಣ॥ ಶ್ರೀ ಕ್ಷಿ ಪ್ರಂ ತನಕ ಪ್ರ ಭ್ಯಂ। ಶ್ರೀ ನಕ್ಷ ಪ್ರಾತ ಮುತ್ತಮಂ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯೆ ಪ್ರಾಜ್ಞ:। ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಂ

॥ ನ ಸ್ತ್ರವಸ್ತ್ರಂ ಯೋಗವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದೆ। ಮಾನವರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ರುದ್ರನಪ್ಪ। ಮಾನವರು ದಕ್ಷಿಣ ಬುದ್ಧಿ ಖಯೊಳ್ ಕಾಷ್ಠ ವಾಂಶಿಮಣಿ ಯದ ಧರಿಸು ದೋಷಿಹ॥ ಶ್ರವಣಗಳೆರಡು ವು [illegible]
ವರು। ಧಾನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮೂರಂ ಶಿರದ। ಶಿಖಾದ। ಶಾಸನದಷಂ ತ್ರಿಂಶ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮನೆ ಕಂಠದಲಿ ಧರಿಸುವದೆಂದನು॥ ಟೀ॥ ದಶ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಗಳ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನೆ ಪೆದೆರ ದುಕೆ ಬಿಯೋಗ್ಯ
ನ ಸುಂ ಕೊರಳ ವಿನ್ಯಾಸ। ಮುಸ್ತ ದನಾ ತ್ರಿಂ ತ್ರಿಂಶತ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನು ಉರದಾಳ್ವತ್ತನು॥ ಯೋಗ್ಯವ ಚತುರಾನನದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ತ್ರಯೋದಶಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನುಷಾ। ದಶ ವಕ್ತ್ರ
೭। ದಶವಕ್ತ್ರಗಳ [illegible] ಶ್ರಾವಣವ ಮುಖ ಮಣಿಯಂ ಮಣಿಬಂಧದೊಳ್ ಧರಿಸುವುದು॥ ಟೀ॥ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖದ ನಾಕೆಂಯು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಮುದದಿ ಯಜ್ಞ ಪವಿತ್ರವ ಮಾಡಿ ಧರಿಸುವುದು। ವಧಿ ದೆಂ
॥ವ ದೇಳ್ಪ ಮಯು ದಕ್ಷಿಣ ಶಿವ [illegible] ಪ್ರಕಾರದಿ ಧರಿಸುತಿ॥ ಪಮುಳ ದಿನಾವ್ಯ ಕಾಲಂ ವತ್ತಿಸುವ ನೆ ಪದನು ಬಂಧವಿಲ್ಲವಂ ಮೂಢನಾ ಗಲಿನಾಡೆ। ಯಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಎಲೆ ರಾಘವ ವಿಶೇ
೮೦ ೬ ದರನಾಮ ಶಿವವಚನ॥ ಟೀ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯಥಾ= ಸ್ಥಾನಂ ಯಥಾವಕ್ತ್ರಂ। ಯಥಾಯೋಗಂ ಯಥಾವಿಧಿ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಪ ಶ್ಯೇ। ರುದ್ರನಾರು ಪ್ರಭಿದ್ದ ಯೋ। ಶಿಖಾಯ ಮೇ
೭ ಖಮೇಕಾಸ್ಯಂ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರಯೇ ದ್ಬುಧ ದ್ವಾಃ॥ ತ್ರಿದ್ವಿದ್ವಾದ ಶವಕ್ತ್ರಾಣಿ। ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ರಿಣಿ ಧಾರಯೇತ್॥ ಪ್ರತ್ರಿಂಶ ದ್ಧಾರಯೇ ನ್ನೂದ್ವಿಣಿ ನಿತ್ಯ ಮೇಕಾದಶಾನನಾನ್॥ ದಕ್ಷಿಣೇ
೮ ಪ್ತಪಂಚ ವಕ್ತ್ರಾಣಿ [illegible] ಕರ್ಣೆ ದ್ವಯೇವಪೀತ್॥ ಷಡಷ್ಟವದನಾನ್ ಕಂಠೇ। ದ್ವಾತ್ರಿಂಶ ದ್ಧಾರಯೇ ತ್ಸದಾ॥ ಪಂಚಾಶ ದ್ಧಾರಯೇದ್ದಿರ್ಮಾನ್। ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ವಕ್ಷ
೯ ಸ॥ ತ್ರಯೋದಶಮುಖಾನ್। ಬಾಹ್ವೋ। ದಶಸೇತ್ಪಾದ ಶಿಷ್ಟಾದಶ। ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ದ್ವಾದಶ ವಪ್ರಿನ। ವಾ ಸ್ತ್ಯನ್ನಣಿ ಬಂಧಯೋಃ॥ ಚತುರ್ದಶಮುಖಂ ಯಗ್ಯ ತ್ರ್ಯಾ ತ್ರಮಷ್ಟಾತ್ತರ ಶತಂ। ಧಾರಯೇ
೧೦ ತ್ಸ್ವಪ್ನ ಕಾಲಂತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ। ಶಿವಪೂಜಕಃ। ಯೇವರು ದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಿಯಃ। ಸಾರ್ವಕಾಲಂತು ವರ್ತತೇ। ತಸ್ಯ ಪಾಪಕಥಾಂ ನಾಸ್ತಿ। ಮೂಢ ಸ್ವಾಪನ ಸಂಶಯಃ॥ ಟೀ॥ ಸುರಿಗ
೧೧ ಡಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಘಾತಕ ಸುವರ್ಣಾಪಹರಗುರುತಲ್ಪಗಂವಾ ಮಿತ್ರಶಿಶುಗಳ ಕೊಂದ। ವರು ಕೃತಘ್ನರು ನಾಡೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ। ಸರ್ವಪಾಪಂಬಿಡುವುದು॥ ಶ್ರೀ ರೆನೊಡೆ ಮುಕ್ತಿದಾ
೧೨ ದಿನೆನೆ ಯೊಗ ಜಪ ದಿಂದೆ ಶಂ। ನರರ್ಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ಶಿವರತ್ನಾಣಿಂ। ದುರಿತ ನಿಕರವ ನೊರಪ ಕೋಟಿ ಗೋದಾನ ಫಲವಂ ಪಡೆವನೆಲೆ ರಾಘವಾ॥ ೨೦॥ ಶ್ಲೋ॥ ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಮದ್ಯಪಾಯೀ ಚ ಸ್ತೇನ ಗೋ
೧೩ ಷ್ಟ ರು ತಲ್ಪಗಃ। ಮಾತೃ ಪಿತೃ ಹಾ ಭ್ರೂಣಹಾ ಲಕ್ಷ್ಯ ಘಾತಕಃ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾದೇವಾ। ಮುಚ್ಯತೇ॥ ಸರ್ವಪಾತಕೈಃ॥ ದಶಕೋಟಿ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಗವಾಂ ದತ್ತ್ವಾ ತು ಯತ್ಫಲಂ। ತತ್ಫಲಂ ಸ್ಮರಣಾದೇವಾ

ಜನಾತ್॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾಲ್ಲಾಕೆ। ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾತಕೈರ್ಜನಾಃ॥ ಗವಾಂ ಕೋಟಿ ಪ್ರದಾನಸ್ಯ। ಯತ್ಫಲಂ ಸವಿಲಪ್ಸ್ಯತಿ॥ ತತ್ಫಲಂ ಲಭತೇ ಮರ್ತ್ಯಾ ನಿತ್ಯಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾತ್॥ ಪದ॥ ಧರಣಿಸುರನಾ

ದಾಡಂ ತ್ಯಜನಾದಾದಿಯುಮಗಾಸಿ। ಶಿರ ಸುಬುಧರ್ ನಾಡಾಡಿಯು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ದುರಿತಹರನಪ್ಪಿವಾರ್ ಗರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂತೆಯ್ದುದನಿಗು ರ್ಬಿಮುಶಿವನನೆನೆಯೆ॥ ಪರಮೇಶ್ವರನನಿವನೆಯ್ದುವಂ

ಸವ್ವತನು ವಿಸೋಧು। ವರಸುವರ್ಣಹಾಸನಂಗೆಯ್ದು ರುದ್ರಾಕ್ಷ। ಧರಾರಾದಮಪಿತರವರೆರು ಬ್ರಹಿದಕೆಸಂತೆ ಯಮಿಲ್ಲಮೆಲಿಗಾಥವಾ॥ ಉ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಬ್ರಹ್ಮಣಾನಾವರಂ ಪ್ರಜಾವಾಪಿ। ಮಾರ್ಗವವೆಂದಿ ತೆಹ

ಬಿವಾ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾದೇವಾ। ಮುಚ್ಯತೇ ಸರ್ವ ಪಾತಕೈಃ॥ ಲಮತ್ರುಸಾತಿಮರುದ್ರಾಕ್ಷಂ। ವಿಷ್ಣುರ್ಧ್ಯಸಹವಾರಿನಾ। ಯತ್ಕಿಂಚಿಚ್ಚಿಂತಯೆಂಯೆಂದುದಂ। ರುದ್ರಲೋಕಂ ಸಗಚ್ಛತಿ। ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ತಸೆ ವಾರಂ

ಗಂ। ಲದ ತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಿಕಾಃ। ಯೋನ್ಯವ ಂ ಶಿಮಪಾರತ್ನಾ। ಸ್ವರು ದುರ್ಗನಾತ್ರೈಸಂ ಶಯಃ॥ ಪದ॥ ಸತಿನಿತ್ಯಕಾಮ್ಯ ನಿಮಿತ್ಯಪಾದಿಯ ಮಾಡ। ವಿಲಸಿತ ಸಕಲ ಕಮ್ಮಗಳ

ಸರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನುಳಿದು ಮಾಡಿದಾಡ್ಡಿಜಗೆನ ರಫಲವಿಲ್ಲವೆನಿತರು ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನು॥ ವಾಲಿದು ಧರಿಸು ವರಖಿಳ ವನಾಶ್ರಮರ್ತ್ರಿ ಷ್ಟೆ। ರಾಘುಸದಾಚಾರಪರರಾಘುಮಾ

ದುಮಿಗೆ। ನಲವಿಂ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂ ಬಾಧ್ಯ ಮಾನಂ ಸಮಾನಂ ಜಗತ್ರಯದೊಳು॥ ಉ॥ ಲವ॥ ವಿತ್ಯಾನಿಶಮ್ಯಾನಿನಿಮಿತ್ಯಜಾ ನಿ। ಕಮ್ಮನಾಬಿ ಸರ್ವಾನಾರಿಸದಾಪಿಕ ವರ್ಣಾ

ಯೆನ್ನಸೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರ ಯದ್ಯಸ್ಯಾ । ದ್ವಿಜಾನತಸ್ಯಾಪ್ಯಫಲಾಪವತ್ತಿಃ॥ ಸರ್ವೇಷು ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸ್ಸಂಗತೇಷು। ನಿತ್ಯಂ ದಾಚಾರಪರಾಯಣಾನಾ — ಷು। ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ

ಶ್ರಾವ್ಯ ಮೆಹಬಾಧ್ಯವಗನಾ। ವಿಸ್ವಗತಿರುದ್ರಾ ಕ್ಷಲದ ತಿಸ್ಸ ಮಾನಾ॥ ಪದ॥ ಮತ್ತೆ ಕೆಳೆತೆರಾ ಘವಾಂ ಕನವಿದ್ಯೆಕಮುಖ । ವೆತ್ತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷೆತಾನೆ ಶಿವಂ ಶಿಖಿಯೊಳ್ ಮುಂ ಚಿತ್ತರು ದ

ಂದಿ ಧರಿಸಿ ಭಸ್ಮ ಮಯೆಂಗಳು ಶಿವನಂತೆ ನಿತ್ಯಾರ್ಧೆಯಿಂ ಚರಿಸುವಂ॥ ಮತ್ತಮಷ್ಟೆತ್ರವವನಿರ್ದ ವನಿಮಾಶಿಯುಮು। ದಾತ್ತರಾಕ್ಷಸ ಸ್ವಯಂ ಪಾದಲಿದ್ಯ ದುನೋಡಿ। ದತ್ತನಾಲಿಂ ಬಿಡಿ ದತ್ತನಾಲಿಂ ಬ್ರ

ಕ್ಷವಧಾರಂ। ದೇವಾಂಶ್ಯನೆಂಗು ಶಿವನಪಂ॥ ಉಕ್ತ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶಿವಸ್ಸಿಕಮುಖಂ ಸಾಕ್ಷಾ। ತ್ರಿಖಾ ದ್ಯಂತಥಾ। ದ್ವಿ ದಾರಮೆತ್॥ ಶಿವವಧಿಜರಿಕ್ಕಾ ವತಾ। ಸರ್ವಬಾಧವಿವರ್ಜಿತಾ॥ ದೇವಾಂತೆಶಾ

ಕರಸ್ತಾನಂ। ದ್ರಾಕ್ಷಾತಿಮುನಿಸತ್ತಮ॥ ಯತ್ರ — ತ್ರಸಾತಿಷ್ಟತಿ ನರಃ। ಪಂಚಾಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂ ತದುತ್ತಮಂ॥ ನತತ್ರವಿಸತೆ ಮಾರಿ। ನಚ ರಕ್ಷಾಯಂ ತಥಾ॥ ದರ್ಶನಾಸ್ಪರ್ಶನಾತ್ತಸ್ಯ। ಬ್ರಹ್ಮಹ

ತತ್ತ್ವ ... ॥ ಯಿರ ಡುಮು ಖ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯುಮಾಮತಿ। ಶಿರನ ದಂಧರಿಸಿ। ತ್ರಿ ... ಗ್ನವವ ... ದಹವ ಸೊರಸಿ ದೇಹಾಂತ್ಯ ... ನರನ ... ದೇವಂ ತ್ರಿಮುಖದರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೂ॥ ವರಸ್ಪ

[illegible]

ದೆಂದೋರ್ದಾರ ಯೆತ್ನದಾ॥ ಪ್ರದ್ವಾದಿಮ ವಾಪ್ನೋತಿ। ಸ ವಿಘ್ನ ನ್ನಾಂತಿ ಮ್ಯಾಯತೇ॥ ಪ॥ ದಶಮುಖದರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಾರ್ವತಿಯು। ಮೊಸೆದು ಧರಿಸಿದನ ರಂ ವಿವಿಧ [illegible] ಗಳಂತಸಿದ ವಿದಿ ದಕ್ಷಿಣ [illegible]

ನಾಂತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ಪದ ವಪ ದಿವಂ॥ ಮಿಸುಗುವೆ ಏಕಾದಶಾನನ ಯುತಂರು ದ್ರಗನಾ। ದೆಸೆವ ಕಾಂತಿಗ ಳ ಪಂಕಂತ ಮೋಸ ಧರಿಸಿ ಪಾ। ನಿಸಿಕ್ತ ದುಪೆಂರುದ್ರ ಲೋಕವಂ ದೇವಾಂತ್ಯದಾಸು ತಸರಾ [illegible]

ವಾಂಕಾ॥ ೨೭॥ ಶ್ರಾ ವ। ದಶಾಸ್ಯಂ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ। ಧಾರಯೆತ್ನ ಪ್ರಯತ್ನತಃ। ಧಾರಯತ್ನ ಖಿಲಾಬಿಭಿಃ। ಮುರು ಷಾನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ। ಸರ್ವಪಾ ಪ ವಿನಿ ಮುಕ್ತಂ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ಮಾಪ್ನುಯಾತ್। ಏಕಾ

ದಶಾಸ್ಯ ರುದ್ರಾ ಕ್ಷಾಣಾಂ। ಕಾ ಲಂತಯಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಾಃ। ಮೆಕಾದಶಾಸ್ಯಂ ಯಃ ಕಂಠೇ ಧಾರಯೇದ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ। ನಾಸಾಲಿಪ್ಯತಿ ಪಾಪೇನ। ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ ನಮಾನವಃ। ರು ದ್ರಲೋಕ ಮವಾಪ್ನೋತಿ ದೇವಾ

ಂತೇ ಮುನಿಸತ್ತಮ॥ ೮॥ ಪ॥ ಪಂನೆರಡುಮು ಖದಮಣಿಬಿದ್ದಾ ದಶಾದಿತ್ಯರುನ। ಕಂನ [illegible] ದು ಧರಿಸಲುಂ ವ್ಯಾದಿಪರ ಪ್ರಾಣಾಮು। ಕ್ಷಂನೆ ವರದೇವಾಂತ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಶಿವಪದವ ಪೆವನಿದ ಕೆಸಂತಿರು

ಮಿಲ್ಪಲಾ॥ ಚಂ ನೆಸಿವಪದಮೂರುಮುಖ ದಮಣಿಬಿಹಾರತಿಯ। ಧರನರಂ ಧರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ತ್ರಿಪ್ತನೆನಿಸಿ ಕಲು। ಪೂಂನತಿಗ ಳಂಕೆ ದಿಪ್ಪ ಶಿವಪದ ವಂಪ್ಪ ಡೆವನಿ ದುನಂವಿ ರಾ ಪ ವಾಂಕಾ

॥ ೨೮॥ ಶ್ರಾ॥ ದ್ವಾದಶಾಸ್ಯಾದ ದಶಾಸ್ಯಂತ ದ್ಧಾರಯೆದ್ಯಸ್ತು ಮಾನವಾಃ॥ ವ್ಯಾಧಿಭಿ ನಾ ಭಿ ಭೂಯೆತಂ ಯಾವಜ್ಜೀವಂ ನಸಂಶ ಯಃ। ಮಾಹೇಶಂ ಪದಮಾಪ್ನೋತಿ ದೇಹಾಂತೇ ನಾ

ತ್ರ ಸಂಶಯಃ॥ ತ್ರ ಯೋದಶಾ ಸ್ಯಂ ಪರದಾ। ಶಾರಶಿವಕೀರ್ತಿ [illegible] ತಾ। ಧಾರಯೆದ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ। ಮಿದಾವಿಜ್ಞಾಚಿ ರಾದ್ಭವೇತ್॥ ಸರ್ವಪಾಪ ವಿನಿ ಮುಕ್ತಃ। ಶಿವಂ ಪ

ದವಾಪ್ನುಯಾತ್॥ ಪ॥ ಯಾರೆನುಮೊ ಲಗ ಧಮಣಿ ಕಲ್ಪಾಂತ ಭೈರವಂ। ಧಾರಣಂಗೆಯ್ಯೆ ಭುಜದೊಳು ರಸರಸಾಯನಂ। ಜ್ಞಾ ರಿಭದ್ರನಿ ದಾನಕಿಲ್ಲ ಸಾದನಸ್ನ ಲಂಕಾಲೆ

ಶ್ರವ ರಸಾದಿ ಪಡಾ॥ ಅಶ್ವೈರ್ಯ ಲೋಕ ಪೂರ್ಣಾದಿ ಫಲ ಸಿದ್ಧಿಪಡು। ಧಾ [illegible] ಸುರವವೃ ಷಿ ಪಾಪ ಕ್ಷಯಂ। ಪರಾಪರ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವಪಡೆವನಂತ। ದೇಸು ಕೆಸರುಕಾಘವಪಂ। ೯ ದಿತಾ॥

॥ ೭॥ ಶ್ರಾ॥ ಚತುರ್ದಶಾ ಸ್ಯಂ ಭಗವಾನ್। ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲ್ಪಾರತ ಭೈರವಃ। ಧಾರಯೆ ಸ್ಯಂ ದದೆವೆಸಿ ತು। ಘಲಂತಸ್ಯವದಾಮಿಯತ್। ನೆಸಂ ರಸಾಯನಂಭಿ ದ್ರಾ। ನಿಧಾನಖಿಲಸಾಧನಂ॥ ಪರಸಾಂಮ

ವನಸ್ಥ ರಂಭಂ। ವ ದ್ಯ ಮಾ ಕರ್ಪೂಣಾಂತತಾಃ। ಲಿಲಾ ಕಯೋಧಾ ರಯೆನ್ನ ತ್ತ ಕಃ। ಘ ಕಲಂತಸ್ಯಂಚ ಧಾರ ನಾತ್। ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪೈಸ್ತು॥ ನಲಿಪ್ಯತೆ ಕದಾಚನ। ದೇಹಾಂತೇ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ [illegible]

೧೦॥ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಮುನಿ ಸತ್ತಮ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಸ್ಯ ಫಲಂ ಪ್ರೋಕ್ತ। ಮೆಕೈಕಸ್ಯ ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್॥ ಪ॥ ವಾಂದುಮೊಗಮೊದಲುಪದಿನಾಲ್ಕುಮೊ ಗಕದೆಮ ಣಿಯ। ಗಾಂದವ ಗವ ಮ [illegible]

ಕಷ್ಟಾತ್ರಿಸಗ್ಗ ಸಾಂ ದು ಸಾಖರವ ಬಿಡದೊಂದುವ ವರುಷ ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ಬನರರನಿಗಹುದು॥ ಸಂಬದಿ ಚಾತ್ರುಸಿರವ ಧರಿಸಲಿ ವರುಷಗಳ। ವಿಂದತ್ವಸಮನಿಬ್ಬುದುಮು ಚುತ್ರುತಿಕೆವ ಸಲ। ವಿಂದ ಧರಿಸಿ ಲ್ವವಾತ್ರಿ

ವನಪ್ಪುವ ತಲ್ಲಿಂಪ ವಜವಿಷ ಜನಿಸಂತಾನ ಹವಾ॥ ೮೯॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವ ಸಿಗಾಮೆಕ್ಸಹಸ್ರಂರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರ ರಿತ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಿತ್ವಂ ಚಗಜ್ಜುತಿ। ಶಿವಪ್ರಿಗ್ರ್ಹಸಹಸ್ರಂರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರಿಸಿ। ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಸಗತ್ತು

ತ್ರಿನಾವವರು ಹಾಗಾಗಿ ತ್ರಿಸಹಸ್ರಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರಿಸಿ। ಸದಾಶಿವತ್ವಂಬಗಜ್ಜುತಿ ನಸ್ಸು ಮನ ಸದಾವರ್ತ ತಿನಸ್ಸುಮನ ಸದಾವರ್ತ ತ್ರಿ॥ ಪ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯಂ ತುಸಕಲ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ಮರಾನಾಗ್ರ ಮುಖ॥ ರಿ ತುತಿಗೆ

ಂಪವರಮ ಪವಿತ್ರಮಪ್ಪುನ ಮಂತವಿಧರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾವ ನಾಂತುಸಂ ಸಾರಸಾಗರಮ ದಾಂಟಿ॥ ಸಂತ ಸಬಿರು ದ್ರಲೋಕವ ಸೆಯ್ದು ದುತ್ತಮವು। ಪಂ ತರಿತಿ ಸ್ವಾಸಮಂ ಕರುರಾಷ್ಟ್ರವಂತಿ ಸತ್ತಂತಿ

ಶಿಂದ ಸ್ಪುದರ್ಶನಾಸ ಶಿಶಂಗಿಕ್ಕಿ ಕೊಸನು ರುಚಿ ದಿತ ಸಗ॥ ೯೧॥ ಸಗಸು ರಾತ್ರಮ ರಾಷ್ಟ ವಾಂಕ ಕಳಿತ್ರಾಪಿ। ಕಾಸುನಲ ದಾಸ್ಸುಸುಗ್ಗಾ ನಾಶ್ರಮರು ಮಿನಿವಿ। ತ್ರಾಸುರದಸಂತಾ ಸಂಖ್ಯಕರ

ತ್ಸಾಂತ್ರ ನವಿವಿತ್ರಾ ಶಿಂಸಿ ಶಿಂಸಾ॥ ಬಿಸಲಾ ಗದಿ ಮಾದಿದಿವಾಂತ್ಯದಳಿಕಿ। ನಾತ್ರ ದೂತಪ್ಪಮಂ ಪಲಿ ಡಿದುಲಾಕ ಧಿದಜಿವಿ। ರಾ ಭಗವ ಬಿ ಡಿದಿಗೊಯ್ದು ಭಾಧಿಸುವ ನಿವಿ ಗಿಂಪ್ಸ್ತ ತ್ರಿ

ಪ್ಪಿಡಿನದತಿ। ತಿ॥ ಸ್ವಾಂದುದಿನಖಡಮು ಧ್ಗರಬಾನಾಮು ಶ್ಯ ಸ್ತ್ರಾ ರುಂದಶಿಂಬಡಿ ವಡಿದು ಸು ಶಿವರಕ್ತಾಂಗದಿಂ। ಬಂದು ತ ತ್ಯಸಾಸ್ಯಬಿಯ ಡಿಗೆರಗಿ ಕೈಮು ಗಿದು ಶಿಂದನು

ತಿವಾಸಿತ್ರಿ॥ ಯಂದರಸಂ ತಕದಗ ತಯೆಂ ಬ ಂದೆಯಾರಿಂದ ಲಿಸಾಂ ದೆಯೆನಿದವ ಚಿತ್ರೆ ಸುನಿಂವಂಯದಾಸ್ತ। ಶಿಂದಿದ್ದ= ತಾಂದ್ರ ಲಿಸಾಂಯಮದಗ ಲಿತನಪ್ಪು ಫಲವಾದ್ದು

ಂದನಾವತಿ। ತಿ ಯಸ್ತಾ॥ ೯೨॥ ಧರೆಯ ಜಿವ ನಖದಿದೊಂಯ್ದು ಸುಕ ತಾಷಗಳ। ತಿರನರಿ ಲಿದುಸುಲ ಕ್ಷತಿಗಳ್ಳಮು ಲಿಂಸ್ಯ ಲೋಕಕಿಕ ಘಟಿ। ನರಕಾನುಭವಿಗಳಂ ಫಲತಿರದದು ಭರ್ಗನ

ಪೆಂಯಂದ ಸ್ವಾಗಿಸು ತ್ರಿಪ್ಪಿಸ್ಗಾ॥ ದುಶಿತ ದೊಬ್ಬು ಸಿಜವ ಶಿಂಸ್ಯಕನಪ್ಪಂತ ಜಿಂ। ಪರರವಿತ ಮಸ್ಸಾನಕತಮಸುವ ಕಳದಗೆಸಾ ಖರ ಲಿ ಜನ್ಮಕರಮಪ್ಪುವ್ವಾ ಸಚಾಬಯೊಳವಂ ಪ್ರಾಣಗಳಿಯತ್ತೆ ವಿರದಿಂ॥ ೯೩॥

ಸಾಮಿಂದಮ ದಾತ ಶಾಡೆನೆಯು ಯಾಪಾತ ಕನ। ಸಾರತನಯನಮ ಲಿಶಿಗೆಕೊಂ ಡೊಯ್ದು ಶಿರ ಲಿ ಪರದಿ। ಮಾರಾಶಿದಾ ತರದವಾಯ್ವಂ ಕತ ಲಿ ಮುಂಸ್ಯ ನೊಂಯ್ದ ದಿಕೆಸ ತೆಗಜ್ಜಿಸ ರೆಸಿ॥ ದಾರುಣಾಗಿ

ಗೆತ್ತಕದ್ರೈ ನವನ ಶಿಂತೊಯ್ದತಿ। ಬಾರದಿತ ಕೆ ಚಿಡಿದ ಖಿಶಿ ಶಿವ ಸ್ಸುಲಕಿಂದು। ಮಾರದಿರಿ ಯನಲಿವನನಾಯಸದಿಂಪಡಿದಮುಂ ನ್ಯಾಮುಮನಿವರಿಯ ಕೆ॥ ೯೪॥ ಯ ಲಿವಬಿದು ಪ್ರಾಣಗಳಿದೆ ಡೆಯಲ್ಲಿರಲು

ಸ್ತ್ರಿ। ಯ। ಲಿತನಿಗತವಾಗಿ ಜಾ ಲಿಸುಪ್ರವಾನಾ ಮೊಳಿದ್ದ। ದವಿ ರಸ ಸ್ಥಿತ್ರಸಂ ಯೋಗದಿಂ ದಖಿತಪಾಪಿಷ್ಟ ಯಂ ಶಿವಲೋಕಸಾ॥ ಸ ಲಿವನಿ ಸುರು ಯುವಗೆಂದು ಬಿದಲಾದವಿಯ್ಯ ದಿರ। ಲವರು ಬನ್ನಿಂ ಸ್ಸಮ=

ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತಿರೆ ಶಿವನಾಸಿ। ದೇವನಾಥ ಶೂಲಧರ ಮುಖ್ಯರು ದಂಗಳಿಂದ್ಯು ಡಿಳುತ್ತಲಿದಿರ್ದರುತ್ತೆ॥ ಭಾ॥ ಬಲುಗೋಪದಿಂದವರು ಮುಳಿಯಲಿದೆಂವು ನುಂ। ತಲದೊಳವನಂ ರುದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು। ರತಿದೇವವಿ

ತ್ತೈಸುಯಿದ ರಮಣಿ ಮೆಯ್ಯನಿಂದೆಗೊಪ್ಪಾಂಪಿಸ್ಥಬಂದೆನೆ ನಲೂ॥ ವರಿ ಮಹನೂಗ್ರನಾತ್ರಿಮ ರುಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಗಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯ ಭೃತವವಕೆ। ಫಲವಲಾನಿಂತ ನುಡಿಯವನಾಳಿಕೆ ಡೆಯ ತೋರು ದ್ರುಷ್ಟಾಂ

ತಮಂ ಕಾಂಬೆಯಾ॥ ಭಾ॥ ಯಿಂದಿನಲು ತತ್ತ್ರೈ ತಮುಮನುತನ ನಾಬಿಯನ ಪ್ಪಿಂದತೆಗೆದಾಂ ತೋಪ್ಪಿನಟ ತ್ತೈಪು ದಿನೆತಿಷ್ಟು। ವಂದವಂತ ಘೂತನೊಡಗೊಂಡು ವ್ಯಾಸಕಾಶಿಯೊಳ್ ಗೃ ಜರಕೆಳೆ॥ ಬಂದು ಗುಡಿಲಂ

ಪಾಕ್ಷರವನು ಬಿಧ್ಧಿದಿದೆಡೆಗೆ। ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತಾದಗತನಕೆ ಕ್ಷಿಮನಾಬಿಂಯೊಂದ ತೋಳಿಬದ ಸಂಜನಳಿದ ಗುಪ್ತಧನ ವಂತೋಳಿಪಂ ತೆಮಿತಿಗೆ॥ ಭಾ॥ ಕಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂತವೆ ದಗಿದಗತನಂ। ಕೊಂಡವಡೆ

ಲ ಪವದಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುನಾಂಧಳಿಸಿ। ಕೊಂಡ ಡೆಂಸಂಸಾಂ ಕಿದದಮಗ್ಗ ಪಾಪ ಬಿಳಿದು ನಿಮಗೆ ಸಲಲೆಂದೊಡೆ॥ ಕೊಂಡು ಸುಗ್ರಾನಾತ್ರಿಮರು ಮಂಡೆಯೊಳ್ ರಿಸಿ ಕೊಂಡವರ್ಗರಂನಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಂದು

ನಿಜಪುಣ್ಯಗೆ। ದಂಡಧರರದೂತನೆಯ್ದು ಧನತ್ತಲಿತ್ತ ಯೆತಿಪತಿಕಾಳಯಂ ಪಾಕ್ಷನೂ॥ ಭಾಗಾರ್ಕ್ಷಿ॥ ಯಿಂನೊಂದು ಕಥೆಯ ನೋಲವಿಂ ರಾಘವಾಂಕ ಪ್ರ ಕ್ಷಿಂನವ ಗೆಕಾಳ್ನದವೆಶಿತಿ ಪ್ರಸಿ। ನಂನಯ

ಇಟ ಪಡಿದಂ ಸುಧಾಮನೆ ನಿಪಾತ್ರಜನನಾರಾಜ ಮಂತ್ರಿಪಡಿದಂ॥ ಸಂನುತೋತ್ತಮ ತಾರಕಾಪ್ಪಯನನಾಮಪುತ್ರ। ರುಂನಾಡೆಮಿತ್ರ ಭಾವಂ ಬತ್ತಿದುಮಿಪ್ಪರುಂ। ಪಂನಗಧರನ ಭಕ್ತಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ

ಸತರುದ್ರಾಕ್ಷಧರರಾಗಿಪ್ಪ ರೂ॥ ಗ॥ ಅತ ಮೆವಲ್ತುಸೂದಗಮ ಕುಯಕಂ ತಾನ್ನಾರನಾಗಳನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೊಳಿರಬಿಸಿರತ್ತಾ ಭಿರನ್ನ ಗಳನು ಳಿದು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲವರ ಬಾಪ್ಪರುಂ ಕಂಡು

ವಿಸ್ಮಯಬಡುತಿರೆ॥ ವಿಲಸತಪರಾಕರ ಮತಾ ಮುನಿ ಶ್ರೀರನಲ್ಲಿ। ಗೋಳಿದು ಬರೆ ಪ್ರದಶಿನಂನಮಿಸಿ ವಿನಯೋಕ್ತಿ। ಗಳತಿತತ್ತಾಲಾ ಬಿಚಾರ ದಿಂದ ವರಸಂತುಷ್ಟವಡಿಸುತ್ತೆ ಬಳಿಕಂ॥ ಗ॥ ದೇವಚ

ತ್ತ ಮಿತ್ರ ಶಿರವಂಸುರ। ತ್ನಾವಳಿಗಳಿಂ ರಚಿಸಿದಾಭರಣಗಳನುಳಿದು। ಮಾ ಪಗಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೊತ್ತು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪ ರಾರಾಧ್ಯರಿಂದಾ॥ ತಾವಲ್ಲಿ ದವರಲ್ಲ ಮಿವರಮಹಿಮೆಗಳಂಟ್ಟು। ಭಾವಸ್ಸಂಜನಿತಮಿಬು

ದ್ದಯೊಷಿತ ಶಿರಂ। ತಾ ವಿಶ್ರವಿಸದು ದ್ವಿಕಾರಣವನೆಮ್ಮಗೆನಿ ರವಿಪು ದೆನಲು ಮಿಂತೆಂದ ನಾ॥ ಭಾ॥ ಜನಪನಂದಿಗ್ರಾಮದೊಳು ವಮಹಾನಂದಿಯೆಂ ದೆನಿಪ ವಾರಾಂಗನಾಮಣಿ ಸುಖದಕ್ಷಾಳಿ ಮನ್ಮ। ಧನ

ಮಹಿಪದ ಶಿಸ್ತ್ರದನಾಬಿಸದ್ಧನಾಗನಾದ ಸರನಾಬಿ ಭಕ್ತಿನಳಿ ನಿರವಿಲ್ರಘುನಾಬಿ॥ ಧನುಜಮನುಜಾಮರರು ತೋಬಿಸುವರೂಪವತಿ। ಘನಸ್ತುತ್ಯಸಂಯುಕ್ತೆಯೆನಿಸಿರುತೆ ಲಾರನಾರಿ। ವನಚರರಿ ತಾಂ ಬ್ರಚೂಡಶಮುಖದಿ ರುದ್ರಾ

ಕ್ಷಿ ಭೂಷಣ ನಾಗಳನು ಧರಿಸಿ॥ ಗ॥ ವಿವಿಧಾನುರಾಗದಿಂ ತಂನಲಾಸ್ಯದಮನೆಯೊಳವನು ಕುನಾಬಿಯುಸುತೆ ತಂನಯಸುಖಿ ಜನ ಚಗ್ಗದನೆ। ತವಿಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಕ್ರೈಯ್ಯಿ ಯುದ್ಧನಲಿಲು ಶಿರಲಾಂದು ಪಗಲುಮೆ

ಯಶನಿನಗ॥ ಶಿವನಮೃನವಂನೋದಲೆಸು ಶಂವನಾಗಿ ಶ್ರೀ ತ್ರಿವನಾಂತುಮಾರಿಶ ತ್ತಾಕಲಿತ ಗ್ರಾಹಾಷ್ಣಾ ಪ್ರವರಮಂಪೊಯ್ದುಬರ ಹಾತನಂನೊಡಿಯಹಾವನು ತಿಮು ದವಂತಾಳ್ವಗ॥ ೧೫೩॥ ಸ್ತುತಿತ ಪ್ರಕೋಷ್ಠಗತೆ ಪೃನಾಬಿ

ಶಂಕನಾಂ ಲ್ತ್ರದಾ ಕರುಷ್ಟನಾಂ ಗಿಂಪ್ತುಲಿಪಿ ಪ್ರಸಿರ ರ ಸ್ತವ ಶರಶಂಕನಾ ಕ್ಷಮನವೆಕ್ಷತೆನಗಿಯ್ದ್ರನಯನಕ್ಷು ನಗುತಲಿಂತೆಂದನೂ॥ ತರಲ್ಗಾ ಕ್ಷ್ಮಬು ಯಸಿದೆಗ ದಿಲ್ಪವಿತ್ರಬಿಂ ಯಂತನಿಂ॥ ವರಿಸಿದಬಿಯ

ಯೆನಯಪಾರನಾರಿಂಯುಮ ಫಲ ಬರವಾರಿ ರ್ಬುವ ದು ಮವರಕುಲ ಧರ್ಮ್ಮಗನಿ ಕನಗೊವರ್ಗನಿಂ ತುಸತಿಯ ಪ್ಪಿನೂ॥ ೧೫೪॥ ಮುನಿ ಭಾರಿನಿಂಬುಲ ವದಿಸಂಧುನಿನಗೆ ಸತ್ತಿತಸುದಿ ಡಿವ ಸ್ವತ್ರಯಂಬ ಕ್ಷಿಗ್ರಸಾದ

ಭಿಸನಿ ವೊಬಿರು ಖಡಿದಾಚರನಾಡಿಯಂಬಿ ಇವೆ ಬಿಡ್ಡ ಗಂಬಿದುವಿಷ್ಣುನ ಮಚನದವೆ॥ ಕ್ಷ ಮಸುಳಿನಿನಲಂತಾಗಲಿದ ಕೆಸಾಕ್ಷ್ಮಿಗಳಾರು ಪ್ರುಸಿರವಿಗಳ್ಗಿಸಾ ಕ್ಷ್ಮಯಂನ ಪ್ರುದಯವಮುಲ್ಯುಬಿಸಜಾತ್ರಿಯ ನಲಾದ

ಗಂಬಚ್ಚುಮುಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಪಳಿತ ನಾಕರಕನಾವನಗ॥ ೧೫೫॥ ಪ್ಪೆ ರತ್ನಲಿಂಗವಿದು ಪೂಜಿಸು ಶಿವನಾನಿದೆ ಹರನಾಥನಗಿದಕೆಕೆಡಾಗಿಸಾಲ ದಿಸತ್ತು ತರುನಾರಿಯೊಳಿಂ ಗೆಮಂ ಪ್ರಾನಾಟದವಾಗಿಸಾ ಖಸುಖ ಕೆಂದಿತ ನ

೫೨

ದನೂ॥ ಕರದ ರ್ತ್ರಿ ನಿಕ್ಕಿಯುಂಬಿ ಡಿದುನಾಂ ಲುಮಡಿಗೂ ಶಿಖಿಪಾಂಮನಾಡಿಯಲಿತಾವಿವರ್ಗರು ಮುಪ್ಪು ಶ್ರರತಿ ಗಗಂ ಮಿಗಸ್ಥಿ ನಾನಾವಿಧಕ್ರಿಡೆ ಯಲಿಸುಖವಿರಲಾಗಳ್ಗ॥

ತಾನಾಟ್ಯ ಗ್ರುಹಶಿವಾ ಮಲದಶಿಚ್ಚ ನೆಗಪಿಸುರತಾಂತಮೂರ್ಚೆ ತೆಯನೆಬ್ಬಿಸೆ ಲೆನು ತೊಗುಮಿಗೆಯತವ ಕದಿಂಕುಕುಜನಮರ್ಕ ಜನಬಿಡುವನಿತರಾ

ಘಗಿವ ಮ್ಮಿ ನಿವಿರಸಿ ಮುಸು ಕೆವಿಟಸಂ ತಾನುವಾ ಶ್ರನಾದೊಳ್ಗುಳಿಯಂವೆರ ದುಪಾರ ವೊಡಲಾದನೆಬಿಟ್ಟ ಜಿವಿಗಳ್ಗಾ ಡಿಕದಿಗೆ ಪಾದವ ನಿಮಿಷಕೆ ಬೂದಿಯಾದುದಾ

ಯಂ॥ ೧೫೬॥ ತರುನಾರಿಲಿಂಗವಶಿಗೊ ಂದುಬಂದಿಯಂಬಿ ನಬಿರಲ ಮುರಿಪ ತಿಪ್ಪೆಂದುತಳ್ಗಂಕದಿಂನುಡಿಯೆ ಕಿಂಕರ ಪಹ್ರಡಿಸುದುಕಮಂಪೊಯ್ದುಪಾತ್ಕರಸುತಿರವಿ

ಸಾಯ್ತುನಿಕ್ಕಯಂ॥ ನಿಜಾ ಫಲಯತುಂಡಾಗಿ ಬಿಡಿರಲವಂ ನಿಜಾಂಶರದಳಿತ ನೆದುಲಿಂಗವನಗಲಿಜಿ ವಿಸೂ ದು ಪರಮಪಾತಕವಿಂ ದು ಬೆಳಿಯ ಸೊಷ್ಟಿಸಿ ಬೊಂಕಿಗೆ ದಳಿತುದಗನಾವಂ ॥ ೧೫೭॥ ಯ

ಪ್ಪ ರಾಮನೆದೊಳ್ಗ॥ ನಿಷ್ಠೆ ಪ್ಪಲಯ ... ಯಾಕೆಸು ಡ್ಡುದುಲಿಂಗವ ಕಳೆದನಿ ಖ್ರಾಜನಿ ಶಂಕನಾವೆಪೆಲಲ ಕೆಡಿಂಗೆ ಮೂಲವಾದುದು ಮಿಂನೊಳಿರಡುಪಗಳು ॥ ಪಾಕಿಲ್ಲದನು ಶಿವದೊಳಿರ್ದ ಳಿಸಿಂ ಧ

ಕೆಬಂದಂಪ್ತಿ ಶ್ರನೆ ಕೆಬಿಂದಳಿಯಗದೆ ಯಾಕೆಸು ರ್ರಿ ಜಾಕಾಂ ತವಾಂಯಿನುತೆಬಂಧುಗಳ್ಗಕರಪ್ನಮಾ ಬಿದಪ್ತಾಪ್ಷಿಯಂಬಿ ಳ್ಗಾ॥ ೧೦೦॥ ಸೂಕ್ತಿಯೊಡನರಗಳ್ಗಿಗೆ ಯುದ್ಧಿಗೆ ಡಿಕ್ತೊ ಡವೆಂಯ ದಿಂ ಕೆಳ್ಗಾ

ಶಿರಾಬಾ ರ್ರಾಂತನೆಗದನಳಿವಪ್ನುಪಾದು ಡಿಲ್ಲಗಿ

ಕನಾವಿಲ್ಲ ಸುಂಮನಿದೆನಯುಜಕೆದು॥ ಮಿತಿಸ ರ್ಪ್ಪ ಸ್ತವಂಸಜ್ಜೆ ನಸಿದಾ ಚಾರಕಿಲಯುತಕ್ಷತ್ತತತಿಗೆ॥ ಲಿತೆಯುಂಕೊಯ್ದು ವಿಜನಭಾಗವೆನಗೆ ಜನನಾಳಿಯೆನಿತಾ ದೊಡನಿತಂಲ್ಲಕ್ಕೆನುತಪ್ರುತಿ

ದಾಳಿಸಿವಿ ಪಂದವಂಬಲವೆಂದು ಬಿಳಲು ಸಮಯದೊಳು ಪರಮೇಶ್ವರನು ॥ ೧೦೧ ॥ ದೇವಗಣ ರುದ್ರಗಣ ಪ್ರಮಥಗಣಂ ಬೆರಸು ಕರು । ಣಾವಲೋಕನದಿ ನಿಷ್ಣಿಸಿ ಬಾರೆನಲು ಮುದದ । ಮೂವಿನಿತು ಬಾರದೆ ತಂದು ಸಾ
ಕ್ಷಾಂಗನಾತೆಗೆಯ್ದೆ ಸಿಂತಸಿದ ನಿಂನ ॥ ಭಾವಮಂ ಪರಿಕಿಪ ಡಿವಿಟನಾಗಿ ಬಂದು ಶಿವ । ದಾವಾಸವಾಳು ಶಿಷ್ಟ ಮುಕ್ತಿಸಿ ಮಹಾಲಿಂಗ । ದೇವನೊಡನೆಳ ದಾತ ಸಂಸಾನೆ ಬಯಸಿ ಬಿಡ್ಯೋನ ನಾಡೊಡೆ ಕೊಡು ಶಿವನು ॥ ೧೦೨ ॥
ಯನಲಾವಮಹಾಸಂದಿ ಮಗುಳುಂ ನಮಿಪ ಶಿವನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನ ನ್ನವಂ ಬಂಯಸಿಲ ಪ್ರಿಯನೆ । ಯನಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯ ವಿತ್ತೆಂದನ ಬಾಂಧವ ಚಯ ಕೆಗಣಾಪ ದವನಿ ಊದೆನಲು ॥ ವನಿತೆಯ ಂದಂತೆ ಪಾಶಿಷದ ಪಾಶಿ ವಿಧಿ ಶತ್ರು । ಮ
ನುಮುನಿಗಳ ಶ್ರೀಯೊಳ್ಪಾತ್ರಿಮದ್ಭಿಕ್ಷೆಯನಿತ್ತ ನನಘ ಪುಷ್ಟರ ಮರ್ಕಟಂಗಳುಂ ಖದಿರುವಾಗಿ ಕಾಲಾಂತರದಾಳು ಸತ್ತು ॥ ೧೦೩ ॥ ನಿನಗಾದಮತನು ಮರ್ಕಟನು ನಿಂನಯ ಮಂತ್ರಿ । ತನು ಜನಕ ಕ್ಷುಲನು ಮಿತ್ರ ಶರು
ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಸುವಳಿದ ಪರತೆಂಬಗೆಯ ದನ ಧೃತ್ತಿಕಾವದೊಳಿಪ್ಪ ದಿವಗ್ಗೆ ನೆರದಿ ॥ ಘನ ಸಾಜ್ಯಪದವಾಗಿ ಶತವತ್ಸರಂ ಬಾಳು । ತನುವಿಸಂತ್ಯ ಬಾಳು ಶಿವ ಸಾಯುಜ್ಯಮಂ ಪಡೆವ । ರಿಸು ತಪತಾ
ಶರಂಪ್ರದಶಿ ನಂಗೊರೆದನೆ ತೆರಾಪ್ಪಾಂಕ ಶಿಕ್ತಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ೦ ಕ್ಕೆ ॥ ಪರಮ ಪಿರಿದಾಪರನಾತ ತ್ತಸಂಚರಯ ಶರ । ಪರದ್ವಾರಗಮನಾ ಡಿಪಾಪಯು ತನಪ ಲನವನಿ । ಚರನೊರ್ವನೆ ದ್ದಾಳು
ಬರುತಿರ ತಾಂದು ರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಡಿ ಕೆಲಾನು ತೆ ॥ ಮರದವೆ ನಾಳಿಯೊಂದ ದಂತರನ ಕೊರಲಶಿ । ಧರುತವಂ ಸಾಂಡೆ ಯಮ ಧೂ ತರಾಯ್ಯಲು ಧಂಥ । ಧರನವನ ಬಗೆ ಗೆಳಿತರನಾಬಿ
ಂದು ರು । ದ್ರಲಾಕ್ಷಕೆಕಶೃವಿರ ಸಿಂದನಗ ॥ ೧೦ ೫ ॥ ೦ ಕ್ಕೆ ॥ ಪರದನೊಪ್ಪಂ ಖರದಮತಿರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯಂ । ಪಿರಿದಾಗಿ ಪ್ಯೊಲಿಕೊಂಡೆ ಯ್ಯುತಿ ಶಿಪಾರಲಾರ । ಥಿಪಿವಿಕಶ್ಣಬಿ ದ್ದಿಯಲ
ದರಿದಿಗೆ ಶಿವಧೂತರಿಶ್ಲಿ ತಂದು ಮುದದಿ ॥ ಪರನಡಿಗೆ ಕಾಂಡೊಯ್ದುದ್ರ ತ್ತಮಂ ಶೊಲ್ಲು । ಪಾರಿದನದಳಿಂದಿರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಧಾರನಾಡಿಂದ । ಪರಮ ನಿಶ್ರೆಯು । ಮನ್ನಿ ಪಡೊಂದುಂ ಪಿಕೆಶೆಂದನಾಪ ಶಿವರಾಯನ ॥
॥ ೧೦೬ ॥ ೦ ಕ್ಕೆ ॥ ಜಾತಿ ಂತಿಸ್ತ್ರರ ತಂನನ ಗಿತೊಳಿನಿಗ್ಗೆ ಗೆಸ್ವ ವ । ಜಾರು ರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯಂ । ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲಾ ಪ್ಪೆ । ಜಾಳನವರಂಗ ಸಂಗದೊಳಿರತ್ತಿ ಪ್ಪ ಗ್ಗೆ ಸುರಕಾಂತಮೂಚ್ಛೆಯಾಗೆ ॥ ಧಿರಪತಿ ಕ್ಷಂದಪ್ಪಿಗೆ ದ
ದಂತಿರಿಂಯಲವರು । ನಾರಿಮ ಕ್ಷನಾವರು ದ್ರಾಕ್ಷವ ೦ । ಡಿದರಿನೆ । ಪ್ರಿರವಗ ಪಶ್ರರರು ಧರಿಸಲಪ್ಪಿ ಸನುಪಮಿಸಬ ಪುದಿಗ್ಗಾಪ ಪಾಂ ಕಾ ॥ ೧೦೭ ॥ ಶ್ರೀಕರ ವಾದಿಪನ ಪ್ಪೊ ಜ್ರ ದರ । ನಾಲಿಗುರುಮುಖ ದಿ ಸಾ
ರು ರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ನೆರೆ ಕೆಳ್ದು । ಧಾರಣಾಂಗೆಯ್ದೆ ತಂನರಸ ಕಂಡೊಡೆ ಶೊಪಿಸು ವನೆಂದು ಪಂದು ಮನಸಿಯಾ ॥ ನಾಳಿತಂನಯ ಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ್ಮದ ಮರೆಯೊ । ಳಾರು ತಿಳಿಯದ ತೆರದಿ ಧರಿಸಿ

ಂದಿರೆಲಾಗಿ, ವರ್ಗರ ಕೆಲೆಯೊಳಗಂದು ಜಿವನ ತಕ್ಕೆ ಯೊಳ್ಗಾತ್ತೆ ಕಂಡಿದಿನೆಂದು ಕೆಳ್ದಂ॥೧೦॥ ಭಾನು ನರಿಂತೆ ಪಸು ಳಿಯಾಗಿದ್ದಂದು ಮೊದಲುಂತೆ। ಪಿನೆಂಬುದಂ ಮನೊವಲ್ಲಭನೆಯೆ ನಲಾದಂ। ಭಮಾನ ಧನಾಪದಗ

೨ ಳಂತರಿಸಿ ತೊಡೆಯೆ ಕರ ಗದು ಶಸ್ತ್ರದಿರೆಂ ಕ್ಷೆಸಾ॥ ಯೆನುಂಪರಿಯದದಿರಲು ಲಕ್ಷ ತಿಮ ವಿನುತ್ತರಿದು। ಮಾನು ನಿಯೆತ್ತಿಪಿಂ ನೊಳ್ಗಿನಿತುಮಂ ಮಾಜಬಿಡಂ। ಉದಾನರಚನಾ ಪ್ರವಿಸಿ ಬಲಿದು ಕೆಳಲು ವಿದ

೩ ಲರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯೆಂದುಸುದ್ದ ರಸಾ॥೧೦೧॥ ತೆಗೆತೆಗೆಯದಂ ನೊಳ್ಗಿನಿನಲುಣಿಸಿತವ ತೊಡೆದು। ತೆಗದು ತೊರಲ್ದುದಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯುಬಡು। ತಗನಿತಾಮ್ರಯ ಸ್ತುತಿ ವಿಶಿಪಾಸಿ ಪಾರಾನಾಗಕ್ಕಾಳವರಪುವಿಮೆ

೪ ಗಳನಾ॥ ಉಮಗನೆತ್ರಿಯುಂ ಶಕ್ತಿತಂನಮತವಂಬಿಯ್ದು। ಜಗವೋಗ್ಗೆ ಶಿವಮಾತ್ತನಾಗಿರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ। ಬಗೆ ರವಿಚ್ಛಿತಂನ ಚತುರಂಗಬಿನಾನಿಕಾಯ। ಕೆಲ ಜಾಡುಗಳ ಮಾಡಿ॥೧೧೦॥ ಸಾಂಧರಂಶಿ ದ

೫ ಮಿಶಿಗೆದಾಪುದಂ ಕೆಳಿಬಳಿ। ನಂದು ಬಲವಿರಳಿ
ನವದುರ್ಘಾಯೆಯುದುತ। ನಂದಿಶ್ವರನ ಬಾಗಿ
೭ ದಿಂದೆ ತತ್ಫಲವ। ನೊರೆದಿನಂತರಮಿವಿಶಾಸಿ
ಶಿವಸ್ವಿದ ಮಸ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಮು ರ
ತ್ನಾವಿದಿವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾ

ನಾನಾ ವಾದ್ಯಗಧ್ವನಾದಿಂ। ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗೆ ಪೂಮಳೆಗರೆಯೆ ಸುರನಿಕರನಲಿದು ರಜಯಜಯ ಯೆನುತಿರೆ॥ ಚಂದದಿಂ ರಜತ ಶೈಲವ
ಲಂಘಾತ್ತು ಶಿವನಬಳಿ। ವಂದು ರುದ್ರತ್ವಮಂ ಪಡೆದನಿಶಿರಾ ಘವಾಯಂದನಾಹರಿ ಶಿವನ॥೧೧೧॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪಾಜ ನವಿ
ರುದ್ರಾ ಕ್ಷಿಬಾ। ಸುರವಿಧಿಯ ತದ್ವಾ ರಸಾದಿ ಫಲಮಂ ಪಿನಿನ ಉರಿಯ ತಕ್ಕುದಿವ ನು॥ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹ ಶಿಸುವಡಿ
ಶರನಾಸಂಸ್ಕರನಾ ಕರಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಫಲಲುವಿನ ಗೆಂದನಾ ದಿಪಶಿಪರಿಶಂ॥೧೧೨॥ ಆಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾಬದ್ಧತಮರುದುಸು ದ್ಧಾಚಾರ್ಯ
ಶ್ರಾಚಾರ ಶಮದ್ಧರಿನಿಂದ ಪಂಚವಂನಾವಿಗೆಸಿದ್ಧ ನಂಜೆಶ್ವರ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪಿದಸ ರಶ್ಮಿ ರು ಪಮದುವ ಚಿಕ್ಕನಂ। ಜಾಚಾರ್ಯ

೯ ೧೦ ಶಬಿತವಮಪಂಬಿ ಯಪಶಿಶ್ರಗಶಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ನುತರ್ಘ ವಾಂರಶ್ರುತಿ ಯೊಳು ನವಮಸಂಧಿ ಸುವ ಚಾಸುಬಂಧಿ॥೧೧೩॥ ಅಂತುಸಂದಿಗ ಕ್ಕಂಟದನೂಜ ಕ್ಕಾರಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ೧೦

೧೦ ॥೧೦॥೧೦॥೧೦॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಶಿವನೈದಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯನ ದಂಪತಿಸಿ। ಶಿವನೊಡವಿರದ ಸುಪುತ್ರರಮಪತ್ತಿಮಂ। ಕೊವಿದಂಪರಿ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀರಸುಸು ದ್ದನಾರಾಪವಶಿ॥೧॥

೧೧ ನಿಕೆಸು ಮಸ್ತಕ ಶಸಾ॥ ಪದ॥ ಜಲಧರಾಂಜನ ಪುಷ್ಪ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಪ್ತದ ತವಮೊ। ಜರೆಲಜಾತ್ರೃಯವಮುನಾಜಲಾವಿಷ್ಟ ಕಂತಾಯ। ಬಲ ವಿದನಾತ್ಮ ನಿವಪರಾಯ ಶಶಿಕಲಾತ್ತಂ ನಾಯುಸ ಮಗಾ ಶಲ

೧೨ ದಾ ತಮಾಗಿ ದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ತ ಸ್ಥಾಯದುಷ್ಟ ನಿವ। ಜಲಧಿಶಾಪಿನಾ ಬಾದ ಬಾಯಮು ನಿ ವಂದ್ಯಾಯ। ಕಲಹಂಸಗಮನಕಂ ಶಿವನೆಸಿದ್ಧನಂಜೆಶ್ವರನ ಮೊನಮಬಿ॥೧॥ ಹಾತ್ತ ಮೊಳ್ಗನಾದಿ ಶ್ರೀ ಪ್ತ ಕ್ಷಮಂ ಶಿವನೆವಿ

ಮಂತ್ರ
ರವನ

ಮೊತ್ತಂ॥ ಬತನನಿತ್ತಿಯತ್ತಿ ಗೆಯಮ ಗನಲ್ಕ ಬಿ ತ್ರಿತ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಣವಂ ಪಾದಾದ ಪಲ್ಲನಾ ಡಿಪನ ಜನಕನಬು ತ್ರನಾ॥ ಹಿತಪ್ತಿಯಾತ್ಮಜೆಯ ಸುತನಿಂದೆಕಲ್ಲಂನಾ ತತ್ತ್ವಕಾಯ್ದು ಕ್ಷೇಪಶಿಖಡನಂಗನೆಂಬ ನೊಯ್ದು ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ

೨ಬಿದನಿ ತಬಿಯಾದನಾ ತಜ ನಖತ್ರತ್ರಿಂತು ಂಗೆಳಗುವಿ॥ ಪಂಚತತ್ತ್ವದ ಬೀಜಪರಮಪಾವನತೆ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಮುನಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಂಚಕೃತ್ಯಾಧಿಶ್ರಿ ಬಗತ ನಂ ಸತಿ ದಾಹ ಪಂಚಸಾ

ದಾಖ್ಯ ವಾಸಾ॥ ಪಂಚವಿಷಯಾಂಗ ಜಚಯ ತಾರಕ ರಾಜ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಸಾವ ಜಾತ ನಿಗಮಾಗಮಾಗ್ರ ತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ತನ್ನ ಪತ್ರಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೆಳು ರಾಘವಯೆಂದನೊ॥೩॥ ಮೊತ್ತರಾತ್ಮ

ಶಿಖಾ ಚಾಚ್ಚ್ಯುತನದ ಮಂತ್ರ ಪಾತಕಪ್ರದಹ ದಶಿವರ್ಗ ಮೊರನಾ ಮಂತ್ರ ಚೆತೊಳಿಲಾಸದಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಸತಿ ಮೊಪಿಸು ಪವಿತ್ರ ಮೊಹ ನದಮ ಮಂತ್ರ॥ ಶ್ರೀತತ್ತೆಂದ್ರಿಯ ವಾಯುಗಳಿಗೆ ಸಂಜೀವನಮಂ

ತ್ರಾಣ್ಯವೆಸುಗ್ರಾನಕಾಂತಾವಸ್ವರ ರಮರತ್ರ ನಾತುಶಿವನಂಶೊರುವಾಕರುಷನಾದಮಂತ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರ ಲೂ॥೪॥ ನರಪಯಾ ಚಾದೂರಾಗ್ನಿಗೆ ದೂರನಾಗಿರ್ದ ದುರುಳನಪ್ಪುದಿನಕೆ

ನಾ ನಖಿ ರಲಘಂಡಿ ಯಮಿ ಪ್ರವಿತ ಇಂಕಿವಿಂಯಳಿಷಾಗದಮುಂನವೆ ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಾ ಮುತವನಗ॥ ನೆರೆಸವಿದುಸವಿ ದುನಿಂತನಾಳಿಯದೊಡಿ ನಗಿಬೆಗ ದಾ ರತದು

ರಬ್ರಹ್ಮಪಿಚರಿಯೆನುತ್ತೆಬಿ ತ್ರರಸನಸಂವಾ ದಮೆಸಿಲ ದಾಶಿವಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳು ರಾಘವಾಂಕಾ॥ ಇಳ್ಳಶಿಕರನಾಳಿ ಪ್ರತ್ತಂ ॥ ದುರಾಶ್ರಾ ದೂರಸ್ತಾ ಕ್ಷಿತಿಪತಿಷು ಪಂಚಾಕ್ಷ

ರಸು ಹಾ ರಸ ಪ್ರಂಪಿ ಜಿಂಪಿ ಟಾಚಿನು ಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಪದಂ॥ ಶಿವಗ್ನಾ ಸಂಜ್ಞಾ ಯಾನಿವಸತಿ ನಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮ ತಿಪ ಷ್ಟಿವಿಲುಂಡೆ ಕಾಮೊಯಂಯಮಮವಿಷ ಘಂಟಾ ಘನಾಘನಃ

॥ವ॥ ನೆಸವಡು ಚಕ್ರಿಸುವ ಡಪಿಕೃವಪಮಾನಸ ವ ಚನಕಾಯಕರ್ಮಂ ಗಳಿಂಪಾಪಗಳಮಾಡಿದನು ಮುರುಳಕ ತಪ್ಪನತಿನಿರ್ದಯಂ ಲಾಖಿ ವಕ್ರಮನಖಕ್ಕನೆನಿಸುವಾ॥ ಮನುಜನೊಲವಿಂದೆರನ

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಶಿಡಿಸ್ಯಾಂಯನು ಲಕ್ಷ್ಯವಮಾಗಿಜಬಿಳಿ ದೊಡ್ಡೆಸಂಸಾರ ಬಿಯತಾ ಶಿವನನಿಧಿಯಂದಾಂಡಿಸುವನನು ತೆಲ್ವಾಂ ರ್ಯವ ಸಂಪಿತೆಪಿತವನು ಬಿದುಳಿರಿಗೆ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಮನೊವಕ್ಕಾಯಜ್ಞದೊಳ್ಳ

ವಿತ್ತಂ ಸತುಮ ಗಾಚತ್ರಿ॥ ದಗಿ ತಾನಾಂ ಕ್ಷತಭ್ರಾಸಾಂ ನಿರ್ದಯಾನಾಂ ಖಲಾತ್ಮನಾಂ॥ ಉಶ್ವ ಸಾಂವಕ್ರಮನ ಲಿಸಾ ಮಬಿದು ಪ್ರವೆ ಸಾತನಾಂ॥ ಮಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ವಿರಿದ್ಯಾ ಸಂಸಾ

ರವಿಕೆಯ ಶಾಶಿನಾ॥ ವ॥ ಲೊಕದೊಳನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂ ಬ ಮಂತ್ರವಚಿತ್ರ ದೊಳು ಸ್ವಾಪನಂಗೆಯ್ದ ನರನವನಿಂದೆಸಕಲಮಂ ಶಿಳಿಯತಪ್ಪ ಮಸೆ ಮಂವಾದತಕ್ಕುದೆಂದರೆ ದುಸ್ಕೃತಿಯುಂಡೆ॥ ಸ

ಶಿವ ಖನಾನೆಯಂತ್ರ ಜನಾಗಲದಮನಾ ಗಿರಿಬಿ ಬುಧನಾಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪನಿಷ್ಟ ಕಲೆಯದುಂ ಪಾಪಾಳಿಸಕಲಸು ಖಿ ಬಿದ್ದಿಯಕ್ಕಿಂ ದುಸುದ್ಧ ಸಾ ಹರಿತಂ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಯ ಸ್ತ್ಯಾಂ ನಮಃಶಿ

ಪಾಯೆತಿ। ಮಂತ್ರೇಣಯಂ ಪ್ರಮದಯಿಷ್ಯತಾ॥ ತೇನಾಧೀತಂ ಶ್ರುತಂ ತೇನ। ತೇನಾಸ್ಸರ್ವಮನುಷ್ಠಿತಂ॥ ಅಂತ್ಯಜೋವಾಧಮೋವಾಪಿ। ಮೂರ್ಖೋವಾ ಪಂಡಿತೋಪಿ ವಾ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಜಪನಿಷ್ಠೋ। ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾಪಪಂ

ಜರಾತ್॥ ಟೀ॥ ಪ್ರಣವರಹಿತ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂ ಜಪಿಸುವ ಮಾನವಂ। ಶಿವಮಂತ್ರ ಜಪದಿಂದೆ ಮುಕ್ತನಾಗಾದಿಗಳ್। ಜಪದಿಂ ಜಯಿಸಯೆ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಯಂ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಶಿವನು ಕೊಡುವಂ॥

ತವೆಯಕ್ಷರಕ್ಷಃ ಪ್ರಶಾಂತ ಗ್ರಹಾ ಗ್ರಸಿ। ಪ್ರಸಾದ ಜಿವಿಗಳಿಂದಲಪ್ಪುದಂ। ವಿವರಿಸಲು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪಂಗೆಯ್ವ ಸಂಪಾದ್ಯ ವೆತಿರಾಕ್ಷವಾಂಚಾ॥ ಟಾ॥ ಪ್ರ॥ ಶಿ ಜಪಿಸ ಪಾಪಂ ಕ್ಷಯಿಸಿದೆ ದಕ್ಷಿಣ।

ಯತ್ತ್ರ ತಂ ಜನ ಪರಂ ಪಕಾಸ॥ ಜಪಿಸರಾಗಾ ತ್ಸಯತೆ ಚ ಮುಕ್ತನಂ। ಜಪಿಸಸಿದ್ಧಿಂ ಲಭತೆ ಚ ಮೋಕ್ಷಂ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಶಕ್ತ್ಯಯ ಕ್ಷಪಿ ಶ್ರಾ ಚಾಕ್ಷ। ಗ್ರಹಾಸ ಪ್ರಾಣ ದಿವಿ ಪರಾಃ॥ ಜಾ ಬನಂನೆ ಪಸಪ್ಪ

ರತೆ ಯನಿ ತ್ರಾಸ್ವಮಂ ತತಃ॥ ಟ॥ ಮ ರುತಾಂಬು ಪುಸ್ತಾ ತ್ರಸಾದಿ ವ್ರತಂಗಳಿಂ। ನೆರೆ ತನುವ ದಂಡಿಸಿದ ದಂಸಲಾಕವನೆಯ್ದ। ಲರಿಯನಾ ವ್ರತಗಳಿಂ ವಿಮಲ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂ ಪಂಚಾಕ್ಷ

ರಮಂತ್ರೇಣ॥ ಟಿ ರಮಾನು ರಾಗದಿಂ ದೆಂ ನ ನಚ್ಚಿನದಂಗೆ। ದೊರೆಕೊಳ್ಳು ಮೆಂನಸ್ಸಂಸ್ತಾನಮಂ ತನ್ನಂತ್ರ। ದುರುಮಹಿಮೆಯತ್ತ ನಿಂದೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡನಿತ್ತ ನುಸುದ್ದಂರಾ

ಪ್ಪಾ॥ ಗಾ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಅ ರಕ್ಷ ವಾಯು ಭ ಕ್ಷಾ ಶ್ರಾ। ಯೆಚನೈ ವ್ರತಕ ಶ್ರಿತಾ। ತಿಷ್ಠಾಮಿ ತ್ರಿವರ್ಗ ತ್ರಿನಾನ್ನ। ಮಮಲಾಕ ಸಮಾಗ ಮತಃ॥ ಶಿವ ತ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ನಾಶಿವ। ಯೊಪಿ ಮಾಂ

ಲತ ದಚರ ಯೆತ್॥ ಸ್ವಾಪಿಗಚ ನಮಾಸ್ತ್ರನ ಂ। ಮಂತ್ರಸಾ ಸ್ವಾವಗಾರವಾತ್॥ ಟ॥ ಅ ಸ್ಸಮ ಲತಪ ವ್ರತಯಸ್ಸ ನಿಯಮಾರಿ ಗಳು ನಾಡೆ। ಯ ಸಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಕೊಡ

ಂ ಶ್ರದೊಂದ ಕೊಂಡು। ರಸಿ ಮನ್ನೆ ಪಿಕೈಲ ರಿಯ ಯಂ ಪತಿ ತಶ್ರು ದ್ವಿರು ಮಕ್ಷು ದ್ಧರುಂ ಸ್ವಕ್ತಿಯುಂದಾ॥ ಪಾಸ್ನಿದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ದಿಂ ಜಪಿಸುವರುವಸು ಧೆಗತ್ತು ತ್ರಮರವರೆ

ಪ್ರರವ ಪತ್ನಾಕ್ಷ। ಕುಸುರವ ಕೈವಲ್ಯವಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ಶಿ ಶಿವರಾಷವಾರಿಕಾ॥ ೧೦॥ ಗ್ರಂಥ॥ ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಯಜ್ಞಾತ್ಕೃ। ಶ್ರತಾನಿ ನಿಯಮಸ್ತಾತ್ಪಂಚಾಕ್ಷರಾಣ್ಯ ನಸ್ಯತೆ। ಕೊಲ್ಪಂ

ಶಿನಾಖಿ ಸೋಪಿವಗಃ॥ ಅ ಶ್ರು ಧ್ಯಾವಾ ಪೆತ್ತು ಮೊವಾ। ಸಲಕ್ಷಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ನಾಯೆ ಃ॥ ಪೂಜಯೆತ್ಪತಿ ತೊವಾ ಪಿ। ಮಂತ್ರೇಣ ನೇಸಪಗಜಯೆತ್॥ ಟ॥ ಬರೆಯನೆಲದ ಶಯನಾಸನದ ಸದಪತ್ತಿ। ಪ್ರಪಿ ವೆ

ಪಡಿಕತಿ ಕಾದರಿಕೆಯದ್ದ ಮರಗರುತ್ತೆ ದ್ವಿ ಶಿಯಂ ಕಥಾ। ವಿಮಲಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸಲಾಗದು ಜಾಪಕಂ॥ ವರಶಿವಸ್ವಾಮಿ ನಿಂದಮಾದವ ಕಾಪುಮಾನವಾ। ಬರಿಸುತ್ತ ತೆಸುವಂನು ಶಿಯ ದೆಮಂತ್ರ

ತ್ರಿರ ಪ್ರದ ದರ ನಾ ತಕತ್ತ್ರಿ ಕು ಪಪಾಲದೊಳ್ ಗೆಂದ ಸುಧನಾಹರಿಶಂ॥ ೧೧॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಅನಸನೆಶಯಾನೆವ। ರದ್ಧಾಯಾಂ ಶು ಪ್ರಸಂನಿದಾ। ಶಿಕ್ಷ ಸ್ಪಾ ವಸ್ತ್ರಾಂನ ಖಪ್ಪಾಯಾಂ। ನಜಪಿತ್ಸಾಲ ಸನ

೧॥ ವೆ॥ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳನಂ। ಶಿವಯೋಗದೊಳಗೆರಕವಾದ ಮನಮುಳ್ಳನಂ। ಶಿವಮಂತ್ರಜಪಗೆಯ್ವ ಸದ್ವೃತ್ತನಂ ಪಾನಾದಿಸು ದಿನೀಗಾಗದು ವಿಬುಧರೂ॥ ಶಿವಮಂತ್ರಜಪಗೆಯ್ವ ಕಾಲದೊಳು

೨ ಬಲ್ಲನಿನಿಂ। ತವೆ ಸುಡಿ ಸುವಂಗೆ ಮಾಡುವ ಡೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ। ಪವನಿಂಯೊಳಗಿಳಿಶತವರು ಲಿಂಗಳಿಂತೆಂದನಾ ಮಹಿಪರಾ ಯ್ಯ ಸೂ॥ ೧೨॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಿವಲಿಂಗೆಮಗ್ನ ದೃಷ್ಟಿಂ। ಶಿವಯೋಗಾತ್ತಮ ನಕಂ। ಶಿವಮ

೩ ಂತ್ರಸ್ಮೃತಿ ಲಕ್ಷವಂ॥ ಶಿವಜ್ಞಾನಿನವಾಚಯೇತ್॥ ಜಟಕಾ ಚಜಪನಂ। ಯೋವಾಚಯೆತಿ ಮೋಹತಃ। ನತಶ್ರುಂ ನಿಷ್ಕೃತಿಃ ಶಕ್ಯಾ। ಕಲ್ಪಕೋಟಿ ವರ್ಷ ಶತೈರಪಿ॥ ಟಿ॥ ಯಿಂತ ಖಿಳವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣಾಂ

೪ ಗ। ಳಿಂ ತುತಿಗೆ ಸಂಧಪಂ ಚಾಶ್ರ। ಶಿವಮಂತ್ರಜಪ। ಇಂತರು ನಾ ಶಶಿಧರನ ಪೂಜಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಭೋಗವನೊಪ್ಪಮುಂಪ ದಿರವಿ ತಿ ಪಾಸಮು॥ ಶ್ರೀಂತಿ ಯ ಪಿಕ್ಕನೊಲವಿಂ ವಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಲ। ಸಾಂತದಿಂ ಶಿಳಿಂದು

೫ ಶಿವಕುಂಭಿಕುಂತನ। ಶ್ರಾಂತಶಂತು ಧಗಂ ತರಂಗನಾ ಮಹಿಪರಂ ರಾಘವಾಂಕನೊಳುಸುರ್ದನು॥ ೧೩॥ ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ನಾಗ್ರಶಾಲಿ॥ ತಿ ತ್ರಿನಯುತ। ಮದನ ಪುರಾವತಾರಂನೂ

೬ ಸಿಮುದಾರ। ನಧಿಕಬಲವಂತದಾನಾರ್ಗ ನೆಂದೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ವಶಿಯದವನಿನಾಥನು॥ ಮದುಕಿಯಿಂದೆಂಬಪುರದಲ್ಲಿಸುಖವಡೆದು ದುರ್ಗ। ಮುದದಿ ಕಾಶಿರಾಜನಾತ್ಮಜೆ ಕಳಾವತಿ

೭ ಯು। ಮದುವೆಯಾದಂ। ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಳು ರಿ। ನಾಡಿ ಮಾತಳಂ ಬೆರಗಾಗಲು॥ ೧೪॥ ವಿವಿಧಾನುರಾಗದಿಂ ಸಕಲಸಾ ರಂಬದಿಂ ದವನೀಶ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ತನ್ನಂಗನೆಯು ಮಂಚಕರೆಯ

೮ ಲವನು ಬಾರದೆಸು। ಮನಿ ಕಲು ಕಾಮೋದ್ರೇಕದಿ ಂಬಿಡಿಯ ಪ್ಪೆಳಲಾಡನೆ॥ ತವಕಿಸಿದಿರಾಲನ ಪತಿವ್ರತಿ ನಿರಾಕ್ರಿಯಾದರಾಳು। ಬಿವರಿಸ ಲಿದನ್ಯಾನಗುಣಾವಳಿಯನರಿಂದು। ಮವಿಕಳ ಪ್ರ

೯ ತಮುಂ ಜು ಬಲ್ಲಿನಿಂ ಸಂಗಕೆಳಸಿ ದಡಪ್ಪುಸುಖ ಮಮುಂದೆ॥ ೧೫॥ ಮನದೊಳುಂ ಪ್ರೀತಿಯುಲ್ಲದಳಾಗಿನಾಬಿ ಯಾದವನಿತೆಯಂ ಗರ್ಭವತಿಯಂ ಪತಿವ್ರತದ ಮಾನಿನಿಯಮು ಪ್ಪಿತೆಯ

೧೦ ನಕಾಮಿಯುಂ ಪಾರ್ಥಲಾಗೆ ಮು ಬಲ್ಲಿ ನಿಂ ಪುರುಷ ಕೂ॥ ವಿನಯಮುಂ ಪ್ರೀತಿಯುಂ ರುಜುತ್ವಾವಮುಂ ಸುಪದ ಗನವ ಪೂರ್ದ ವವದಯ ಯಂ ಲಾಲನಗಳ್ಸು ಬ। ವೆನು ಜಯಸು ಪಾತನಾರಿಯ ರಲಿಕು

೧೧ ಸುಮಚಯದಲ್ಲಿವ ದೆಲು ತನು ಮೂ॥ ೧೬॥ ಯಿಂದುಮುಖಿ ಪಲವ ಬಾಧಿಸಲು ಕಾಮೋದ್ರೇಕ। ದಿಂದೆಸಿಳಿದಪ್ಪು ಮೊದೆ ತಪ್ಪಲಾಪದ ಬಾಂಬೆ। ಯಂದದಿಂತನು ವಸುದೆನ್ನಯ ದಿಂದೆ ಕಡೆಸಾರ್ದು ಕೆಳ

೧೨ ನೆಲೆನಿಕನಿಂ ರನಾಸುಂಧ ಗರಾಂಗಂ ಜುಲನ ಮಯ ವಾದು ದೆತಕನ। ಲಿಂದಳಿಲೆ ಭಾಗ ಬಾಲ್ಯದೊಳಂ ಮಮನಗೆನಲು। ವಿಂದ ಮೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಬಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ವಿತ್ತಂ॥

೧೩ ॥೧೭॥ ಶ್ರೀಮಂತ್ರವೆಂನಂನ ಬೊಳು ಬಲಿ ದುಕ್ಷ ಮಜ್ಜಾ ಮಗಳ ಶಿಡಿಬಿ ವಿಪ್ರಗಾವ ಮಾಡಿದು ದೆಯ್ದಿ। ಕಾಮದಿಂ ಮಂತ್ರರಹಿತರು ಸೊಂಕಲಾಗದು ಬಳಾತ್ಕರಿಸಲಿಂತೆನಲ್ಕೆ॥ ರಾಮೆಯನಗೊವಿಡು ವಂ

ಶ್ರೀ ಉಪದೇಶವನೆಗೆಡೆ। ಪಾದೋದಕದಿಂದೆನಲು ಪತಿಗೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಪೇಸು। ಸ್ವಾಮಿ ಗುರು ಪಾದಗಳ ಬಾರದು ಪತಿಗೆ ಪಾಪನ ದೇಗ ಗ್ರ್ಯಮುನಿವರರ ಬಳಿಗೆ॥ ೧೮॥ ಯೆಂದು ಸತಿಪತಿಗಳಿಂಗಾಗ್ರ್ಯಮುನಿವರನೆ ತೆಗೆಬ
ಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನತಿಗೆಯ್ದು ಲಿಮ್ಮದು ಪಾದಾರ। ವಿಂದಮಂ ಮಸ್ತಕದಿ ಧರಿಸಿ ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದವರ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ॥ ತಂದೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರಮಂ ಸದುಪದೇಶವಂ ದಯೆಯಿಂದಿತ್ತೆಂದು ನ
ಪಾಪಿಸೆ ಲಿಮಂತವರಿ ಸಿಂಧು। ದಾಸೋಹಕ್ರಮ ನಾಥ ಮಗುಳೆರಗಲಾ ಗಾರ್ಗ್ಯಮುನಿ ಶಾರ್ದೂಲನಾ॥ ೧೯॥ ಕಾಳಿಂದಿ ಕಾತರ ಜಡೆಯೊಳಗೆ ಶಿವ ಷಣ್ಮಂತ್ರ ಮ ಬೀಜ। ಮೂಲದಾರ್ಭ ಕುಳಿತು ಪವಿತ್ರ ದನಂದ
ಬಿಮಿಗೆ। ಪ್ರಾಣನೇತ್ರನ ಪ್ರುದಯ ಕಮಲ ದೊಳುನೆಲೆಗಾಳಿಸಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಿಯ್ಯೆ॥ ಪ್ರೀತಿ ಮಿಗೆ ತಪಕ್ಕಮಲ್ಲಿರೆ ಬೆಂದು ಕೊಕ್ಕೆಲಿಯ। ಪಾಕ ಶೋಭಿಗಳಿಗಾಸ್ಯದಿಂ ಪೂರ ಮಧುತೆ ನಿಲೆಕೆ। ಚಿಲುತಲಿ
ಉತ್ತಿರಲ್ಲವರ ಲಿಮ್ಮ ತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ್ದನದಿ ಗೆರಗಿ ಮುನಿಯಗಾ॥ ೨೦॥ ಲಿಂಯತೆಲೆ ನಪತಿನಿ ಗೆಸು ಶಿವಪಕ್ಷ ವದತಿ ಪಾಡಿದ। ಗಳ್ಳ ಪಾಪಿಸಂತು ಕೊಂ ಲಿಗೆ ಬಿಂದುಗಳಾಗಿ। ಯಲ ಪುಂ ಪಂಚಾ
ಕ್ಷರಾ ಲಿನೆಲ ಕಿಲ ಪಾವಳಿಸಿ ಪಾರ ಲಿಮಟ್ಟ ವಿರಳಾರದೆ॥ ಪತಿ ಸುನಿರ್ಮಲ ನಾದೆ ನಿಂನಂಗದೋಷ ಮಂತ್ರ। ನೆಲೆಗೊ ಲಿಂದುದಿನೆ ದಂಬ ತಿಗಳು ಬಿಸ್ಸಿಯದಿ ಮುನಿ। ತಿಲಕಂಗೆ ನಮಿಸಿ ಬೆಳ್ಗ
ಂದು ನಿಜ ಪಿಟ್ಟನಾ ಕೆ ಬಂಧದ ತ್ತಾನಂದದಿ ಂ ದಾ॥ ೨೧॥ ಪರಮಾ ಸುರಾಗದಿಂ ತಪ್ಪನಿತಿಯಂ ಕುಸುಮ ತರಕೆಳಿಗೆ ಸಿಗ ಪ್ರಾಲಿಂಗ ನಂಗೆಯ್ದೆ। ನರಪ ಗೆತದಾ ಲಿಂಗ ನಂ ಶ್ರಾದ್ಧೆ
ಪೆನ ದೊಳಿಂ ಮತ್ತಂ ಪುಗಳ್ನೆ ನೆಸಗೆ॥ ತರು ನಿಯುಂತಾನು ಮಾದರದಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನಿರುಪು ಪೆಗಲುಂ ಜಪಿಸು ತಬಿಳ ಮಿರ ವದೊಳಿ ಲಿದುಗ। ಚಿರಕಾಲ ಮಿಂತ್ರಸಾಯೂಜ್ಯ
ಮಂಚಿ ಪೆದ ರವರೆ ಲೆ ರಾಫಪಾಂ ಕ ಕೆಳ್ದು ॥೨೨॥ ೦೦೦॥ ಚರಮೂಜಿ ನಿಯ್ದೆ ಧನಮಂ ಮರಗು ದುಕೆಗಿತ್ತು। ಪತಿನಾಮಂ ಪಂಚಾಕ್ಷ ರಿಯ ಬಲದಿನದನೆ। ಖಿಯರಿಗಳಂ ಜಂಯ ಸಿ
ಬರು ತಾಂ ದುದಿನಮ ನಾಪಿತ್ರ ರವಸರ ಕೆ ಮಂತ್ರ ಜಪದಿ॥ ಪರಸಾಂತದಕ್ಷ ಕೆ ಬಾರದಿರೆ ಲಿತ್ತಂನಸು ಗೆ। ಪಾರು ಗಾನಾತೆ ಪಾರನೆ ಗಿ ಖಿಂಮೆ ಯೆಂದಿ ನಿ ಭು ಜಯ ಸ್ತರು। ಕರನ ಪ್ರಮ ಧರ್ಮ ಗೊಡಲ ಮಳಿದೆ ವಂಗೆ
ಪಟ್ಟವಾದುದು ರಾಷ್ಟ್ರವಾ॥ ೨೩॥ ೦೦೦॥ (ಶ್ರೀ) ಸಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಕಾಲ ರ ದೊಳಿರತ। ನುಸುತ ದಿವ್ಯನೆಮ ದೆಗಸು ಪಂಚಕ್ಷ ವದ ಮಾರಂಯು। ಜಪಿಸವ ಡೆದು ಮತ್ತಾಂ ದುವೆಗಳು ಮಂತ್ರ ನರಳ ಮುಪ್ಪಾಗ ದಿರ ಕ್ಷೆ
ನ ಡಿದರೂ॥ (ಶ್ರೀ) ಸಂಗಳೆಯ ಶಿವ ಶಿವಂ ಪ್ರತ್ತಿ ಕ್ಷಮಾಗಿಪಾ। ಶಿವದನಾತಂಗೆಗಸಾ ಪಿಪಟ್ಟ ಮಂ ಕೆಳೆಂದು। ನಿಸಿ ನೆಪಂ ಪಾ ಕೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಯುತ ಪಾಶಿ ಪಾರೆ ಕ್ಷಣನು ಸುದ್ದಿ ಸೋ॥ ೨೪॥ ಪತೆ ತಪರ ಚೆ
ತ್ತ ನವ ಚೆತೆನ ಕೆ। ಚೆ ತವ ವನೊತುಪಂ ಲಿ ಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸ ಘುಗೆಂದು ತಿರು ಚೆಲ್ಲು। ನಾ ತುಂಬುಗಾ ದ ನು ಸೂರೆ ಪ್ರುಷ್ಟಮಂ ತೊರೆಂದಾ ದಿಶೆಲಿಪ್ಪ ಜ ಶಿಖಿ ಪಾವ ಯ್ತೆ॥ ೨೫॥ ಇತಿ ಅಂಯ ಪೆಸು ಮಿಸು ಕವಿರಲ ಚೆ ತಾಳಿ

ಶರೀರನೆನಿಸಿ ನೆಲೆಸಿ ಬಸವಂಗೆ ಪೊಱಮಟ್ಟ ಶಿವಾ। ದಾತ್ರುಸಾಮಿ ನಿರ್ದೆಗೆಯ್ದು ಪರಸಮಯಿಗಳು ನಮಿಸಿಮೆ ಯಂತರನೆರೆಗಾಢವಾಂಕ್ರಾ॥ ೨೫॥ ಬರರು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ನೆವಾಯೋಗಾತ್ಮೈಕ್ಯ ಪರಸಂಗೆ ಕರ್ರ
ಗಾಳಿ ಕರ್ಸ್ಸಂ ಪ್ರಿ ಶಿಯತೆಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸುವಿಯಾಗಿ ಪಿತೃದಂಷ್ಟಾದ್ವಕಂ ಶಿವಲಿಂಗವುಂ ಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರನೋಳ್ಪು॥ ಪಿರ ಸೂಸದಂಥ ಡಕ್ಕೆ ಗೆಯ್ದುರು ತೋಂದು ದಿನ। ಪಿ ಉಗ್ರ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರವಂ ನುಡಿದು
ಶಿಂಕರನೆಂಬ ನೆನ ದೊಕ್ಕೆ ದಿವರದನ ಜಗಂನಾನೆಂದು ದುಸುರ್ದನಾ ಪರಿಹರಿಶಿಂ॥ ೨೪॥ ಶ್ರೀ॥ ನಂದನು ರೆನಾರಕಾ ಭ್ಯಾಸ ಮಂಕೇಳು। ತಾನರಕಿಗಳ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಕಪಿ ಹುಟ್ಟಿತೆ ತೆಗೆವೆನೆಂದು ದೆ। ವಿನಗರವಹ
ಕ್ಷತ್ರೀಶರಿಯಸಾಧ್ಯ ಪರಹರನಮಃ ಶಿವಾಯ॥ ತಾನೊಲಿದು ಶಿವಶಿವನಮಃಶಿವಾಯೆಂದುರು। ದಾನದಿಂ ಮಚ್ಚರಿ ಬಿಡತ್ತ ಕ್ಷನಾದೊಳ್ಳಿ ಶನಗ। ಶ್ರೀ ನಿವಾಸವನಿತ್ತ ನೆಲ್ಲಗೆ ನುತ್ತು ಸುರ್ದನ ಪ್ರತಿ
ಮೇಹೆ ಶಿರಾಯನ॥ ೨೫॥ ನವಿದೊಂ ನಮಃಶಿವಾಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸು। ತಲಸದನಮಃಶಿವಾಯಿಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ವಿಲಸತಜಟವಮರದು ಪೆಂ ಪ್ರಾಣಕೆ ಮುನಿದು ಶಂ
ಕರಹೊಕ್ಕೆ ವಾದಂ॥ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಿಟಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸೂಡಿ ಮೆಯ್ಯು ಮೊಗನ। ತಲೆ ಮೂಗಿ ಸುತ್ತೆ ಸಾಯುಜ್ಯಪದಮಂ ಪಡೆದ। ನಿಳಿಪಾಗಳೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮುರುಪು ನೆಂದುಸುರ್ದನಾ ಹರಿ
ಶಂಮುದ ... ಶರಮ ಶಿವಮಂತ್ರಜೀವನವಾಗಿಯೊಪ್ಪು ಶಿಪ। ಶರಣಾಜೀವನಮಂತ್ರ ಯಂತ್ರಾಪತಲೆ ಗಡಿಸ। ಶಿರಲುಪಾ ಯ್ವಬಗಳೆಲ್ಲ ಲಸರದಂತಾಗೆ ನಿಜವ
ವಂಗಿತ್ತ ಸ್ವಾವಂ। ಚರವಮೂರ್ತಿ ಮಹಾತ್ಮ ದಳಿಪಾ ಲ್ಪಿಕೆನಲು। ಕರುವಿಂಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಪಾಲ್ಗರದು। ಮಿರವನಾಬಂಕ್ಕೈಯನೆಂದುಸು ರ್ದನಾ ರಾಘವಾಂಕಂಗೆ
ಪರಿಶಿವಸ್ಪು ... ಶಿವಮಂತ್ರವಿರ ಪ್ಪಶಿಂಕರನ ತಲೆ ಗಿನಾಬಿಯಗೆ। ತವೆ ಮಂತ್ರಿಮಂತ್ರಲಕ್ಷನು ಮತುಗ ಸಂದಾಯಿ। ಯುವತಿ ತಿರು ಕೊಳ ನಾಚಿ ಯ್ಯಾಪಮಿತ ವಬಿನರುಂ। ತಂಮ ತಲೆಗ
ಶವಕಡಿದು॥ ೨೮॥ ವನಿಯೊಳ್ ಬಿಸು ಪಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರಿಂ ಪ್ರಚ್ಚೊಳ್ಪು। ಥವನವರಸುತಿಯಮ್ಮ ತನಾಚಿ ತಂನಯತಲೆಯ। ನವರಂತೆ ಕುಡೆ ಶಿವಂ ಕೈಲಾಸ ಕೆನ್ನುರಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆ ರಾಘವಾ॥ ೨೦॥ ಶ್ರೀ॥
ಹರು ಪಿ ದಿಂಕೆಲ್ಲ ಕಚಿತ್ರದಿಂದಾ ಘವೆ। ಶರನರಸುರಗಾರಗಾವೃಳಿಲ ಮುನಿಗಣಾಶಿಷ್ಟ ಶರಮಪ್ಪುಗ॥ ಕಸ್ಸ ದಾಮ ಪಾಬಕಲಿಂಗಮಂ ಪೂಜಿಸ ಗೌತಮ ಮುನಿ॥ ಬರುತಿರಲ್ ಮುಂದೊಂದು ಪಡ
ಪ್ರಸ್ನಸಂನಿಧಿ ಮೊ। ... ಪಾತಕಿಯುಸು ದ್ವಿಗುರುಬಿ ವಿನ್ನಾ ಕೆತದೊಡ। ವಿರ ಚಕ್ಷುಸ್ಟಾಂಗಿ ಯತಿ ಲಾವದ್ಧಿಯಪಚಾಂಡಾಲಿ ಬಿದ್ದಸುವಗಳೆಯತಿರಲು॥ ೩೧॥ ಕಂಡು ಮುನಿ ಕೊತ್ತ

ಚಿತ್ತದೊಳ್ ವಿಸ್ಮಯಂ। ಗೊಂಡಿವರ್ಗಸಾವನಿಶ್ಚ... ವನೆನುತಮರ। ದಂಡಿಯೊಳು ನಿಲಲಾದನೆ ಸೂರ್ಯ ಕೋಟಿಪ್ರಭಾಮಯದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಶಿವನು॥ ಕೊಂಡು ನಗುವ ತನ್ನಿಂದಿನ ಶಿವ ಕಿಂಕರರು

ಂಡು ನಲಿದಿದಿಷ್ಟೆನೆಂದು ಕರಕಮಲ ಪಂಮುಗಿದು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿವಾವ ಕಡೆಗಾರ ಮಲನಾಶಿ ಶುಷಿ ಯಿಂದ ಬಂದಿ ಶೆಂದಂ॥ ಶ್ರೀ। ಯನಲಾದಂ ಶಿವ ಭಕ್ತ ರತಿಮುದಂದ ಬೆಲೆವೆ। ಮುನಿಪ ಕೇಳ್

ಗಲಸುಗಳ್ಳಿವ ಚಂಡಾಲಿಯಂ। ವಿನುತ ಶಿವಪುರಿ... ಶಂಕರ ನೊಲ್ದು ತೆರವಿತ್ತೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಂದವೆವಿನಲು॥ ಮನದೊಳ್ ತಂ ವಿಸ್ಮಿತನುವಾಗಿ ಯಗ್ರಾನ ದನೆಪಾಪವಿರೂಪವೆಶ್ವಯೀಚಾಂಡಾ

ಲ। ವನಿತೆಗಿ ಶ್ರೇಶ್ವಂನಿ ದಾನ ವೆಂತಾಯಿತೆನೆ। ಪಿನ್ತರವ ವಾನು ಚರರು॥ ೩೩॥ ಯೆ ತಿಮುನಿಪ ಕೇಳು ಶಿಕಯ ದೇಶ ದೊಳಗೆ ಗ। ಕುಲಜ ಮುಖ್ಯನಮಗನು ಸೋಮನಿಯು ಪೆಂದೆಂಬು ಲಲನೆಗತಿ

ಯಪ್ಪನಂಗ ಮನಿ ಸ್ತಲ್ಪ ವಶಪತಿ ನಾ ಕಲಾಕ್ತ ... ಸ್ತನಾಗೆ॥ ಜಲಜ ಶರತಾಪಮಂ ನಿಲಿಸಲಾರದೆ ಬಂದು। ಗಸು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪಾದರಿ ... ಸು ತದ ಕಮೊಳಿರಲು। ಫಲದಿನದ ಮೊಲೆಗಳ ಸಾರಿ

ಯಾಗಿ। ಬಳಗವೆಲ್ಲಂ ಕಂಡು ಪಾರಮದಿಸ ... ಲು॥ ೩೪॥ ಶ್ರೀ ಸಮಪಾತಕನಾದ ಶೂದ್ರಂಗೆ ಸತಿಯಾಗಿ। ಪಿಸಿತಮಂ ತಿನುತೆಸುರಿ ... ಗುಡಿಯುತ್ತವಂ ಸೊಂದು। ಶ್ರೀಶುವ ಪಡೆದ ಪಲ್ಲದಾ

ಗಸುಕೆಗು ಬಿದ್ದು ಘೂರ್ಮಿಸುತ ಮಾಂಸವ ... ನು ಬ ಯಸಿ॥ ನಿಬಿಯಳಿ ಮೆಶಬುದ್ಧಿ ಯಲಿ ಯಾವಿನಕರುವ। ನಖಯುಂದ ಕೊರಲ ... ಂ ಕೊಕಿ ಪಬಳ್ಳಿಕಂತಿಳಿದು। ಪಶು ಪಸ್ತ್ರ ರವ

ನಿಜದು ಪೆಂದಳ್ಳಿಕ ಮನ ದೊಳಗೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ... ಯೆಂದಳವಳಲು॥ ೩೫॥ ಕರಿವಿನದಗಂ ಕುದಿಸಿ ತಿಂದು ಳಿದ ವೆಪಮಂ। ಪಾ ... ರಯುಂಕೆ ಬಿಸು ಯು। ಕರುವಂ ಕುಗತಿಂ

ದು ಶಿವಂ। ದರು ಚಿ ಬಂಧುಗಳು ನೆರದಡು ... ಸತ್ತ ಮೆಂದು ಮಲ ಮಲ ಮರುಗಿ ಮನೆಯೊಳಿರೂ॥ ದುರು ಳಿಯೊತೆರದಿಂದಫಲ ... ಕೆಲದಿನಂಬಾಳು। ಮರಣಾವಾಗಲುಯ ಮನ

ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲವಳಿನ। ಡಿರವಿಂಗೆ ಕೊಪವೆಗ್ಗಳಿ ಸಿಪ ತ್ರುವಲಿಂ ಕೊಂಡು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದಳೆನಲು॥ ೩೬॥ ಯಶಿವಪಾವಾನಳನ ಮೆಲೆ ಸಾಗರ ಮೆಲು। ವಾರಿದಟಂತೆ ಶಮನ ಕೋಪಂ ಶಮನವಿ

ಲ್ಲೆ ಬಂ। ದು ರು ಶಿವನನಾಮ ಮರೆನದ ಮೆಲಿಪಾನಾತ್ಮೆ ಮಾಡಿದ ಘಾಸಂ ಕುಳವನು॥ ನರಜನ್ಮದಳ್ಳಿಯನು ಸಾವಿಸ ಶಿವ ಶಿವಯೆಂದು। ಸಲಿಸ ಪುದಕಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜಾಫಲಂ। ದೊರ

ಕೊಳ್ಳಿಯನಲು ಚಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ದೊಳು ದಿಸದಳು ಮುಟ್ಟುಗುರುಡಿಯಾಗಿ॥ ೩೭॥ ಜನನಿ ಜನಕರುಕುಡಿಯ ಲ್ಬರದು ವಕುಡಿಸಿ। ತಿನಬಾರದುವ ತಿನಿಸಿ ಬಿಳ್ಳಿಯೆಬಾಳ್ವ ದೊಳವಳ್ಳಿ ತನುವೆಳ್ಳಿ ಮಾಪ್ಪಿಂ

ಗಡಿಸಿಎಂಮೃಳ್ಗಿಳಿಯಲೆನಾಯು ತಂದೆಗಳ್ಳಿದರೂ॥ ಘನಪಾತಕಿಯು ಕೂಡಿಯುಂದವಳ್ಳಿಶಾಧರರು। ಮನೆಯುಪಾರಮಡಿಭಪಾತೆಗ್ಯೆಳಿಯೊಳು ತಿಳಿದೆಂಜು। ಲನೆತೆಂದುಪಳಿಯರುವೆಂಯುಟು।

೧ ತೊಂಬತ್ತುಬಳಿಪುಂಬಂನಬಡುತಿರ್ದರೂ॥೩೯॥ ಯಾತೆರಮೊಳಿರುತಿರಲು ಬಹುವಾಧ್ಯನಿನದದಿಂ। ದಾತಪತ್ರಪ್ರಾತದಿಂಪಾಯಚಯಡಿ ಪ್ರಟುಗ್ರಾ। ಚಿತನಗಳಿಂ ಗ್ರಾಗಿಸಂಭ್ರಮದಿಗ್ಗೆಡಿಕ

೨ ನ್ನ ಕೌಂಡಬಳಿಪರುಷನಡೆದೂ॥ ಪುಹೂತಳಂಪೊಡೆಗೆಡವಾತಿಯ್ದೆ ವಸನಾಶನ। ಪ್ರತಿ ಲಯಿಂದವರ್ಣಡನೆಪೂರ್ವಸು ಭ್ರಮಿತದಬಲದಿ। ಮಾತಾಂಗಿಯೊರ್ವಳಾಧಾರವಾಗಲುನಡದುಗಾಕನ್ನವಂ

೪ ನಾರ್ದರೂ॥೪೯॥ ಯೆಲ್ಲರುಂನಾನಕ್ಕಿಪ್ಪಾಗಿಬರುತಿಪ್ಪಬಟ್ಟೆ। ಯಲ್ಲಿನಡೆವಕಲುಬಿಸಿಲಾಲಾಗುಕುಳಿತುಪೂರ್ವನಾವ। ದಳಿಕಡುಪಾಟಿಯಾಂಪಾಸುದೆನಂನವನಿಡಿರೆಯುಡುವರರುವೆಯು

ಗತ್ತು॥ ಯುಕ್ತಿಯುಂನ್ನು ರವಪಡಯು ರಿಶಿಯೆ ರಬಮಾತುಕಿವಿಯಳಿಬಿಳಲುನೋಡಿಪೊಲ ತಿಯೆ ಸುತಲು ರಪ್ಪಿಕ್ಷೆ। ಯೆಳಿಬಗೆಂಯಚೆಪಾರ। ರವಳಪುಂನ್ನಾದಿಸೊಪ್ಪಪುಂನ್ನಾತ್ತ

೬ ಕರುನಾ ಪುತ್ರಿ ॥೫೦॥ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಂ ಮೊಯಬಿಲ್ಲಪತ್ರೆ ರಮೊಳಿನಿತ। ನವಳಕೈಯ್ಯೊಳುಬಿಸುಟ। ಮಿಲುವ ದಳಿರಂದು ಶೋ। ಪವನಾಂತುರಿದೂ ರಮೊಳ್ಗಿಸುರಿಡಿತ್ತಿ

೭ ದುಶ್ಯಾನ್ನಗ್ರಹಶಿವಲಿಂಗಮಸ್ತಕಮೊಳು ॥ತ ಪ್ಪಿಬಿದ್ದುದಾದಿನಂತ್ರಿವರಾತ್ರೆ ಯುರಿಪವಾಸ।ಸವನಿಸ್ಸದುದು ಠದರಾನ್ನಿ ಪಿಗಳಿಭನಿದ್ರೆಗೆಡ। ಲವಳಿಮುಂ ಬಪ್ಪುತ್ರಿನೊ

೧ ಭುತಿ ರವತ್ರಿವಾಯೆಂದಫಲದಿಂಬಿಡಿಬ ತುಸ್ವದರ ವೆ॥೪೧॥ ಮರುದಿವಸವವಳಂನವಂನಿಶ್ಚಿದಿಬಣ್ಣದ। ದಿರಿಕರದು ತ್ತ ಂದಚಂಡಾಲಿಮುಂ ನವ್ವೆಸ್ಸಿಳಿಯೆ ಬ್ಬಿ

೬ ದಾಗಲಾಯಾಸತರದಕುತ್ತೆಡಹುತ್ತೆದ್ದಿಬಿ ಸುತ್ತೆನಡವನಿತನಡೆದೂ॥ ಸಾರಗಿನ ಡೆಗೆಳ್ಳುಹೊರಳುತ್ತಿಳ್ಳಿಪರಿಯಾಂತ। ಪ ರಣ್ಣಮಂಬಿಡಿಯಬಂದೆಲ್ಲೆಮುನಿಪನಿಂನೊ

ದು। ತಿರಿತನುವಬಿಸುಟಳ್ಳಾದನೊಯ್ದಪ್ಪಿ ವೆಸುತ್ತಾಗ ಶಿವ್ಯತನುವವಳಿತ್ತರೂ॥೪೨॥ ಯೋಳಿಸಿವಿಮಾನಮಂಡೆರವದುಂದುಭಿಗಳು ವಿ। ಪೂರ್ಶ್ರಿ। ತೆನ್ನೆಸಿಯೊಳ್ಗಿ ಶನೆಡೆಗೊಯ್ದರೆಂ

॥ದಾರುಷಪಕಲ್ಲಾಷಪಾದಂಗೆಬಿಸ್ತಿದುಸ್ಸಂ ದಮೊಳುಬ್ಬುಪ್ರಸ್ವಿ ದ್ದಂ॥ ಶ್ರೀರಶಿವರ್‍ಶಿಮವಿಮೆಯನೊಂಮೆಶಿವಾಯೆನೆಪು। ರಾಳಿಯಂಸಿಳಿಸತು ಪಂಚಾತ್ತ್ರಿಯಮ

೧೦ ಶ್ರೀ। ಧಾರಕಂಗಪ್ಪುತತ್ಫಲವದನುಪಮಿಸೆಬಹುದೆಬ್ರಹ್ಮಾದಿದಿವಿಜತತಿಗೆ॥೪೩॥ಒಂ॥ ಮತ್ತೊಂದಧಿಕಕಥೆಯನುಸುರ್ದಪೆಂಕೇಳ್ಗಿ। ರ। ಚಿತ್ತಬಿಂದೆಲೆರಾಘವೆಶಪೂವಳತೆಂಬು। ದಾತ್ತ

ಮಾರದೊಳ್ ರತ್ನಸಾಗರನೆನಿಪ ಪ್ರಿಶೈವಲ್ಲಭನ ಸತಿ ಪದ್ಮಿನಿ॥ ಮತ್ತವಳ್ ತಂ ಮತಂ ನಯವಂಶವೆಲ್ಲೆಯೊ। ಚಿತ್ತಸುಚರಿತಮುಮ ಗ್ರಜೆಯ ಮನೆ ಯೊಳಿರೆನಿರ್ಭ। ಮಿತ್ತದಿನವನ ಕೊಂದು ಪ್ರವೃಮ

ಂಕೊಂಡ ಲೆಸ್ಸ ದಂಪತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಬಜ್ಜುಗಿಸುತೆ॥೪೪॥ ಯಿರು ಸ ಪರಿಯಂಕವಿನಿಮಯದಿರ ಮಲಗಿ ಶೆಮಗನ। ಕುರುಹನರಿಯದೆ ಮೃದುವ ನೆಸುತ್ತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ। ಖರಿಯ ಗುಂಡಂ ಲ್ಕಾ

ಯ್ದೆ ಸತ್ತನಲ್ಲಿಯಂಧನವ ಕಂಡು ತಾನೊಶಿವ್ಯಾದಂ॥ ಶ್ರೀರಸನಾಗ್ರಹದಿ ಮನೆ ಮುಟ್ಟು ಗೊಳ್ಳಂ ಕೊಂಡು। ನುರುಪಾಪಿಯೆಂದು ಬಂಧು ಗಳು ಪೋರಮಾಯಿದರು। ಮರುಗುತಪಕಿ

ಶ್ರೀ ರಾಜನರಾಗಿ ತಮಗೆ ಸಾವಂಬಯ ಸುತಿರ್ದ ರವರು॥೪೫॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರೊಹ ಮಂ ಮಾಳ್ವ ವರ ವರಭಾಸಿತ ರು ಪ್ರಾಣ್ಣಿಮಂ ತ್ರಜಪಪಾದಾಂಬು। ಪರ

ಮ ಪ್ರಸಾದವಿಂದಾಪರರ ಮಾತ್ರ ವಿತ್ತು ಸಿವಸಪೊಧರಪತ್ರಯಾ॥ ವಿರಚಿಸಿದವರ ಪಾಂಸಿಗೊಪ್ಪಿದ ರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮರದಾ ಪೊಡಂಲಿಕ್ಕ ಗಾಂಡೊದಘಾವಕ್ಕೆಂದು। ಪುರಗಿ

೪೮ ವಿಕ್ಕಿಗಳಲಿ ಶಿವಧರ್ಮಯತಿಯು ಸು। ತವರ ಕಲಿಯ ಲಪಾತನು॥೪೬॥ ಕುವಿಷಮ್ಮೆನಸ್ವಮ ಶುದಯರವಿಬಪ್ಪ ಂತೆ। ಶಿವಧರ್ಮಯೊನಿಂದ್ರಭಿಕ್ಷೆಯಂಬೆಡು

ಳ್ಳಿರೆ। ಶಿವಭಕ್ತಯುವತಿಯರುಳ್ಳಿ ಯರಂ ಮಂನಿಡುತಿರೆ। ರತ್ನಸಾಗರನ ಪತ್ನಿ॥ ತವಕದಿಂ ಪ್ರಿಶೈಯಂತರೆನ್ನಿಯ ಮಗನ ಕೊಂದವರಾತ್ರಿವಿನೆನಡು ಗಿಸಾಷ್ಟಾಂಗ

ವೆರಗಿಪಾಪವನುತ್ತರಿಪಿ ವೆಂತೆನುತ್ತಿರೆ ಂಸ್ವವನು ಶಿವವರ್ಗಮುನಿಯುಂತೆಂ ಪೆನು॥೪೭॥ ಚಿರಕಾಲ ಕಿಯಾಗೆ ತ್ರವತಿಯೆಂಬದೊರಂಬರನಾಕಿತಿಯ ಬ

ರಮುಸಿಮನಿಮು ದವಳ್ ಬಳಿಯೊಳ್ ಶ್ರೀ ಇರುತಿಪ್ಪಂ ಲತಂ ನನಿಜಮಂ ಮಾಜಿಸಿವೆಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ಪ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯ॥ ಪರಿಪರಿಮುದಿಪಾಪ। ವಾತನೆಯ್ದಂ ದು ಶಂಕರ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು

ರಿಂಮ ಯಮನೆಯೊಳ್ಗೊಂಡೆ ಡೆನೆ। ಪರಿದು ವಿಸ್ತರಾ ನಿಕ್ಕಿ ಚೆಯಂ ಪ್ರಾಜಿಪನ್ನೆಕಾ ಪುರುಷ। ನುಸುರೆಂದರು॥೪೮॥ ಶೆಖುಶಿವಜಾತನೆಂದೆಂಬ ಮುನಿಪನಶಿಷ್ಯ। ನಾಲಲಿತಮ

ಜಾತಂಸ್ಸಿವೆಗೆಯ್ದುತ್ತೆ। ಬಾಲನಾವಂದು ಮೊದಲ್ ಖಳ್ಳವಿಧ್ಯ ಪ್ಪಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣಮಾಗಿ॥ ಮೆಲ್ಲ ದುಪವೆಳ್ಳಿಸುವ ದಿನಲು ಪಾಪನಂ। ದೊ ಶ್ರೈಸಿ ಕೆಗಳ ಲೆಸ್ಸ ಲತನಗಳಿಯ

ಪ। ಕಾಲದೊ। ಘ। ಶಿವಮಂ ತ್ರಮಂ ಪೇಳ್ದೆನೆಂದಿ ನಾಬಿಪ ಪಿ ಲತ್ತಮಗನಿಕ್ಕೆಸುನಿನಗೆ॥೪೯॥ ವರಮನೊರ ರಕಿವಿದ್ಯ ಯಾವೆನಿನಗೆ ರದಬ ತವ ಕಬಿ ಡೆನೆನೆಂಬಿಯ

...ವಿಜ್ಞಾನಮಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತಂಗೆಯ್ದುತ್ತಾ ಗುರುವಿನೊಡನೆ॥ ಜರೆಯದಳಿಮದಳಿಂದೆ ಬನದೆಡೆಗೆಡಲಶಂಕ್ಯಾ ಮೋಘ। ತರುಮೂಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಫಲಜಲವ ತಂದುರುಪಥಶ್ರಮವ ತೆರಿಸುವ

ನಂದು ಬಿಳ್ದು ಪಾದನವನತ್ತಮಿತ್ತಾ॥ ೫೫॥ ಗುರುಶಿವಧ್ಯಾನದೊಳೆ ಬಳಿದುಮನಮಂತಂನ। ಪರನಾವಿರಮೊದಲಲಿನಂಬಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ವರಮಂತ್ರಮಂ ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕ ದೀಕ್ಷೆಯ...

ಶಿವಲಿಂಗದಿ ... ದುದು॥ ಪರಪರಾಬಂದದವನೆನಿತು ನೋವನೋ ಯೆನುತೆ। ಬರದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಿ ಪ್ರಭು ಮಥವಿಡಿ। ಲಿದರದೆಯಿಂದಾ ಶಿಷ್ಯನಂ ಪರಶಿವಜಾತ...

ರಮಣಿಗಾಗದನು॥ ೫೬॥ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗನಾನೆಮಿನಾಳಿ ದೊಷು ಚಾಪಿ ಶಪನ್ಯಾಸಮಿತಿ ಬಲಿಯುಮೊದಲಾದ ನಿಜಸಾಧನವ ರಾಸಿ ಸಂಗಳ ಮೆಲೆಹಾಗಿ ಲೋಹಗಲಾಗ್ಯುತ್ತು ಮುಂದೆ ತೊಂಬರಿ

ಬಂದಲು॥ ತೊಟದಿಂತೆ ದುಬದ್ಧ
ಶಿತಂನಾ॥ ೫೭॥ ಸಾಯೊ ಶ್ರೀ ಬಳಿಪ್ಪಿ
ಶಿಯ ಬೆನಮಸ್ತಶಿವದೆ॥ ನಾ ಶಿಬಂದ
ಶರಣನೆಂದು ಪಾದನತ್ತಾ॥ ೫೮॥ ೦೩

ಂಬಿಂ ತೆ ಮುಪ್ಪುವಿತ್ತಿ। ಖಾಸಿವಂಲಾಕ ಮೋಹನವನೆಸಗುವ ಡಿವಿ। ಲಾಖನಿಯ ಪದವ
ಶಿವೆಂಗಳಿತ್ತ ರ ದೊ। ಕಾರಣಾಂಬದೆ ಯೆಪಾಗು ತೆಸಿಮಾಪಡೊಳಾಂದು
ಶಿದವಂ ಮುರಬರದು ಬಿಲ್ಲವೊಲವ್ರೆ ಶಿತಾನೆ ಬರದು ಕೊಂಡು ನಿಲದಕ್ಕರವ।
ತ್ತ ಶಿಶ್ಯಂ ಫಲಜಲಂಗಳಂ ತಿರಿದು ಕೊಂಡಾತ್ತ ಸಪ್ತ್ರಕ್ತಿಯುಂಬರಿತಂನಗು

ನೆನೆಚಿತ್ರವತಿಯ ವರಾಡತಿ। ಯಂದಲ್ಲವನೀ
ರುಪವನೆಂಮಿದ್ಧಮುನಿಯ ಕಂಡಳಿದುನೆಂದ
ಸಾರಾದೊಡಂ ಕಾನ್ಯುರೆಂದು ಧೊದಡಾನಿನೆ
ರುವಿನಸು। ಚಿತ್ತಜಾಶಿಯೊಳ್ಳಿ ಕೃವಾನಿದ್ದ

ನಂತಂದು ನನವಿಸಂಪಿನಿವಿಸ್ತತಾ॥ ಚಿತ್ತನಾ ಗುತೆನಿಂದು ಮುಂನೆಲ ದೊಳರಿದೊಡದು। ಮತ್ತೆ ಶಿವಡದಲಿಪಗೆಮನನೊಂದು ಬರಕೊಂಡು। ಕಿತ್ತ ಬಾದರಾ ಯೆನುತೆಗ ... ತನ...

...ಪೆಂನ್ನೆ ಲಿಪ್ತನಯ ಥಾಶ್ರೆಮಗಿ॥ ೬೦॥ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಚಾರಾರದಿಂದಿ ಶಿರಂಸುಲಿಂಯು। ಮಿಲ್ಲ ಸಾಧನ ಬಳಿಯನಿಯು ನಿನಾಲಾರಾಯು ಲ್ಲಿಂಯೆ ಬಾಳಿ ನಿಂದಿಪ್ಪಿ ಯೆನಿಯಾ ಪಳ್ಳಿಯುಂಬಂದ

...ಸುದಯ ಪೆದಲು॥ ಯಲ್ಲಿ ಯೆಯು ದ್ದಿಪಿಸಮತಾರುಬಂದಿದ್ದ। ಕುಪ್ಪದು ಸುರೆನಲವೂರ್ವ ತೊಂಬಿತಿಯು ಬಳಗಸಪ। ಸಲ್ಲಿ ತೆಯುಂ ಬೊಗು ತಾಮನ ದಕೆಳ ದಿದ್ದ ಮುನಿಯು

ಬಡಿಗೆ ಸರನೆಂದಳು॥ ೬೧॥ ಬರೆದಲ್ಲಿ ದುರಿವಾರೆಯೊಳವಳುಮುನಿಪಂಗೆ। ಮರಳಿನತಿಗೆಯ್ದು ಬೊಂನಂ ದಳವ ವದ ದ್ದುರತೆ। ತ್ಸುರಿಜನಂ ಬೊಗಳ್ವಿ ದೆಸಿನೆ ಪೊದನು

ನಾತೆಮೆಯಿಂದ ಧರೆಯಮೇಲೆ ಕೆರೆ॥ ಪರಿಯೆನಲ್ಲವ ತಿರಿದು ಕೊಳ್ಳೆನಲು ಮುನಿ ಶಿಷ್ಯ। ಸರನಾಯಿವಿಡಿದಾ ಚಿತ್ರವತಿ ಮ್ಯೋರ ಪಚ್ಚೆ ನಿಂ। ದುರುವನಾರಿ ಬಾಬಿನ್ನಿಂದ ಮುಂದನಾರಿ ನಮುಂದೆ ಕಂಡ ನಾ

ತೊಲಗಿಸಿದನು॥ ಅಲೋಕ್ತಿ॥ ಶ್ರೀವರಕಾಮಾತ್ರೆ ಶ್ರೀ ಖಚಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ। ಶಿವಲಿಂಗಮುಮನ ದಕಗೆಂಡುತ್ತ ಕೊಳ್ಳಬಿಗೆ। ಗವನಂತೆಂದು ದೊಂಬರಿ ದತಿಯ ಪಾಚಿತ್ರವತಿಯೆಂಬಳಿದ

ಕೊಡಿಸಿದ ಬಂದು॥ ಶ್ರೀವಳ್ಕಾಮಾತ್ರೆ ಶರಣಾರಿಂದು ಮಿಂಸ್ಸಾರ್ಧುಸ। ತವೆನಾಂಬದುಂಕುವೆನೆ ನಲ್ಲಿಂದ ಪುರಿನಿನು। ಸುವಿಂಯಾಗಿ ಪಾಡಬಲ್ಲೆ ಯೆನಬಿಸಬಲ್ಲೆಯೆ ಮಿನಾರಿ ದುಮೆಲತಾಚಿತ್ರದಿಂ

॥ ಅಖಿಲದಸನಾಸ್ತ್ರವುಂಬಲ್ಲೆಯೊ ಚತುಲವಿದ್ಯಗಳ। ನಿಗಬಲ್ಲೆಯೊ ಲಾಗುಸಂಚುಗಳ ಬಲ್ಲೆಯೊ। ಮಿಸುಪಗನನೆಯಾರ ಬಲ್ಲೆಯೊ ಪಿಗಳ ಬಲ್ಲೆಯೊ ನಿಂಮಾಳ್ಕೃಕಜ್ಜವೆನಾ॥ ಉಸುರೆಂದುತ್ತರಿವಧ

ಲಿತಿಸ್ಥಾನದ ಅರಿ ಬಿಡು। ನಿಗೆ ಗೆಲುವಿಂಗಿಂ ... ಪುಸನಗತಿಸುದಿಂದು ಮಿಸ್ಸಿ ಕೊಂಡುನಲ ... ಶಿವಾ॥ ಖಡ ಕೆಡಾತಿ ... ಮುಕ್ತನಪನಿ ... ವಯಿಸಿತೆಂದನು॥ ಅರ॥ ಶ್ರೀವೆರುಡೆ

ಪ್ರಿಯಸ್ವಿ ಬೆಯಂವಾಳ್ಕಿನೆನೆ। ನಿಶಿ ದುಪನ್ನಂಶತ್ತಿಗಾಯ್ಧುತಾ ... ಯುರುಳಿಂ ... ವಿಂದೆರಡು ನಿವೆ ಗಳನಲನಿ ದಿಖುಳ್ಳುಂ ಪಗಲು॥ ವಾಂದಾಡಿಗೊಡುಳ್ಳಿದಿನೆಂ ... ಪ್ರಕ ದವದಿಯುಂ। ನಾಂದು ಪಶ್ರುಂನಿಂಮು ಪುರಿಗಿಪ್ಪ ತಾಳಿಬಪ್ಪ್ರ। ನೆಂದನಲು ... ಬರುನಿಲು ಕೊಮಬಿಗರೆಂಬ ಸಾವವನ್ನುಳ್ಳಿ ಧುಪಿಂನಾಂಡು। ಖಿರಿದುಕಿರಿ

ನಕಾಲನೊತ್ತು ತೆಬಾಳ್ವ ದು॥ ಅರ॥ ಯೆಂದವ ... ಬಾರದಾಲು ಮಾದುತ್ತ ಮಿಳಲು ಪಂನೆರಡು ... ಪುರುಪರಿಯೆಯ ನಾಬಪ್ಪ ನೆಂದೂರ ದಿಸುದೆ ... ದಿಂದು। ನಿ। ಧವನೆಂ ದಬೆಲ್ಲಗೆ ... ದವೆಯ

ಮಾಡಿ ನಬಿತವನೆಶ್ರಿ ಕೊಳ್ಳಿಸಿ ನಿಂದು॥ ೧ವವನಕ್ಕೆ ಶರತಂದು ... ರಗಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಡೆವಾಡಿ ವಿವಿದಾಂನಪಾನದಿಂ। ದವರ ... ತುಸಿ ವಡಿಬದೊ ದಪ್ಪ ... ಕ್ರಿ ...

ವಕೆನ್ನಿ ... ದಮ ಶಿವ ... ವಿಪ ಪ್ರೆ ... ತ್ರ ತಾನವಿಮುತ್ತ। ಕೊಶಿಯ ... ಮಾತನೊ ದನಿ ಪನರರು ಪರಿ ಪೂಜ್ಯ। ಶರರ ರಮು ದುಸಂಶಯವ ಬಿಟ್ಟು ... ನಾತ್ತಿ। ಶಿವ ... ಮಾ

॥ ಮಿತ್ರ ರಸಾ॥ ಮ ರುಷ ದಿಂ ಚಿತ್ರ ವತಿ ಬಪ್ಪ ಬಿರ ವಂಥಾರು। ತಿ ... ರತರ ಘಲತ್ತ ನಾಕೆ ದಾವಾ ನ್ನಿ ಬಪ್ಪುಂತೆ ಡಿಗೊಂ। ಬ ... ರ ಬಿಂದ ರತ್ನ ಸಾಗರನಿ ಪ್ರಿಯರ ಪತ್ರ ಬಂದು ದ ದನಿನೆಂಬೆನೆ॥ ...

ಬಂದು ಪಿನ ವಳ್ಳಲು ಮುಂಗ ದೆಂದು ಳ್ಳಿ ಕೊಳ್ಳ ಡಿಗ। ರೆಂದು ಗುಡಿಲು ಗಳ। ವಿಸ್ತ್ರ ರಿಪಿಕ್ಕೆ ಡೊಳ್ಳು ಬಡಿ। ವಂದವಂ ರತ್ನ ಸಾಗರ ಕೆಲ್ಲು ಪರು ಷಮಂತಾಳ್ದು ಪಾಕ ಪ್ರಪ್ಪವಾ॥ ತಂ ದಿತ್ತು ...

ನಾನವರಂ ಮಾಡಿಸುತೆ । ವಂದಿರಥಕರವಡುಜ್ಜುಗಿಸುವನಿತರೊಳು ನೃಪ । ಮಂದಿರಕೆ ಪೋಗಿ ಚಿತ್ರವತಿ ಬಹುವಿಧಗಳನಾಡಿ ಮೊರೆಯಿಡುಂ ಬೆಚ್ಚಿ ॥ ೬೨ ॥ ಸುದತಿಯಿಂದಿಸಕಲ ತೇಜವ

ಪಡೆದು ಮರಳಿ ತಂ । ನುಡಿವ ಹಿತದೊಳಿ ಚಿತ್ರವತಿಯುರಲ್ಲಾಗ । ಬಿಗಡಿ ಮೂರ್ತಿಯಂ ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮಿಪ ದಿನನಯ ಬಿಂದ ಪೆಲ್ಲ ಪೆರ ಳ್ವ ॥ ಪಡೆದೆಂದು ಮನೆಯಲಿ ಶಿವಪೂ

ಜೆಗೆಯ್ದು ಮಾ । ಡಿದ ಶಬ್ದವಳಿಗೆಯ ನುಣ್ಣಾಲೈಸು ಮೆಂದು [illegible] ದೊಡೆ ವೆಳು ಬೆರಗಾಗಿಸುಂ ಮನಿಶಿವ ರಳಿವಂದಿಸಿ ಪ್ರಾಣಪಡೆಯಂ ದನೂ ॥ ೬೩ ॥ ಲಿವಗಾನು ದಿಗೆಬೆ ದರಿಸುವ

ಕಿಯೆನೆ ನಿಂಮು ವೆಲ್ಲಿ । ವವಿಪೆಕಿಯ್ಯೆಜಾ [illegible] ರಿ ಕನೆಲ ದೊಳಿವನ ಬ್ಯೂ । ಉವ ಶಿಲ ಸೋಮ ಟಿಗ ಪಾತಿಯಂ ಮಂ ಕರಿಯ ಸಲ್ಲ ಲೂಟಕ್ಕೆ ಕರೆವಾ ॥ ನಿವನೆನೆ ತಾನೆ ಬಲ್ಲನೆ ನುತ್ತೆ ಸತ್ಯಲಾ । ದ್ವ ವ

ರು ನಿವಾಪೆ ದುಃಕ ಸುಲಜೆನಿ ತೆಕೆಬ । ಪ್ರಿ ಮಬದುರ್ಗ ಕಿ ಬೆವೆನು ತ್ರಾ ತುನಾ । ಕೊಡೆಂ ಬಡ್ಡಗಾ ಚಿತ್ರವತಿ ಗುನ್ನಾ ವತಿ ॥ ೬೪ ॥ ಮನೆಗೆ ಪೋಗೆಲ್ಲವ ಂಸಮೆ ಕಲ್ಪ ಮರ ಬ

೬ ॥ ದನು ನಯದಿ ಚಿತ್ರವತಿ ಯೊಡನೆ ಲರಂತಳ ರಿಪಿನಿ ಬಿಂದ ಪೆರ್ಪಮೈಶ್ರಿನವು ನೆಗೆ ಬಂದು ಕಾಲಾಳ ದು ಕೊಳ್ಳಲಾಳಗೆ ಪಿಗರಗೆ ॥ ಅ ನಿಬರಂತು ಳಿರಿ

ಶಿವನ ಪೂಜಾ ಪಸಾ । ಧನಗಳಂ ತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಲೆಲ್ಲರ್ಗೆ ತ । ದ್ವ ಲ್ವನಿತೆಪ ತ್ರಾವಳಿ ಯೊಳೆಡೆ ವಾಡೆ ನುತ್ತೆ ಮೈಶ್ರನೊಸು ಸುದ್ರುತಾನ್ನೆಲು ತೆ ॥ ೬೫ ॥

ತೆಂನವಗೆ [illegible] ನೆಚಿರಿಚಿರಿನಿ । ಮಿಂ ನಮೂತಂಕಲಿ ಯಾನೆ ಂತಿವ ರಮನೆಯೊ । ಳಂನಿ ಯಮ ಮಂಮಾಳ್ವಿ ವಂ ತುನೆ ಯ್ಯುನ್ನಾ ದಿನಲ ವರಂ ತಗಿಯೆ

ವೆಂದೂ ॥ ತಂನ ನೋಡು ತಿರಲು ಶಿವ ತಮಂ ಧರಿಸಿ ಕಾಂ । ದಂನ ವಶೆಲದಾಳಿ ದ್ಯ ಶಾಕಮಂಮ ತ್ತೊಂದು । ಪೊಂನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಲಿಂಗವೆನುತ್ತೆ ಸಾವಿಸುತ ಷ್ಪವಿಧ ದರ್ಚನೆಗಳಾ ॥ ೬೬ ॥ ವ

ರಚಿಸಿ । ತೆರಂನ ಮುಂದಿರ್ದೆಡೆಯನಪ್ಪು ಸು । ತ್ತಿರಲಿತರಚಿಂತೆಯಂ ಮರದವರು ನೋಡುತಾ । ತೆರದಿ ಸಕಲರು ರಚಿಸಲು ನಾವಿಸು ತಾನುಂಡು ಕ್ಕೆ ದೊರದು ವಿಚಿಗಾಂ ದೂ ॥ ಶರಣಬೆನಲ್ತಿರ

ಗಿಬಿ ಗಾಂ ಬಾಗಪುಂಡ್ಟಾದ । ವಸುಮೊಪ್ಪ ರುಳಿಯ ದುಂಡರೆಯನಲು ಕತ್ತೆಗಾ । ವ್ಯ ಕೆಪೊದವನಾಲಿಲ್ಲವಾ ತನಂ ಕಪು ವಿದಪಿನೆ ಂದಾಕೆ ನುಡಿ ಯಲಾಗಾ ॥ ೬೭ ॥ ಪರನಾನಿಯಲ್ಲ ವ

ನ [illegible] ಪಿಂದು ಬಿಲ್ಲ ಲ್ಲು । ನುರು ತೋಷದಿಂ ಚಿತ್ರವತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದುನ್ನಿರ । ಕರನಸ್ತ ಮಯಸೆ ಮಯ ವಾಗೆ ಖರತತಿಯ ಪೊಡತೆಂದವಂ ಕಲ್ಲಳಕೆ ॥ ಕರವೆಲ್ಲಾ ರತ್ನ ಸಾಗಸ ಸಾ

ತೊಡಕೆಬಿಗು। ಪರುಷ ಬಿಂದೆನಲ್ಲ ನಿತೆಸೊಘುಬಂಧು। ಶಾಲೈರಗಿ। ಕರದೆಗಯ್ಯುಲಾವನಾವಿ ಗರನಮನೆ ಗೆಯ್ದು। ಚರಣಾವತೊಳ್ಳುದುದಂಪತಿಗಳೂ॥ ೬೯॥ ತಂಮ ಮನೆಂಗೆ ಳಯು ಕೈಕರದೊ

ಯ್ಯು ಸೊಮಯವಡಿ। ಪಂಮಾಜ್ಜನೆಯ ಮಾಡಿ ರಂಗವಲಿ ಯಿಕ್ಕೆ ಶುಡರಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಶಮಾಜಾಸಾ ಧನ ಪ್ರವ್ಯಗಳನೆರವಿವಿ ತ್ರಾಸಿ ನಂ॥ ತಾಂ ಮೆರವ ವಿಡಿಕೆ ಯಮೆ ಕಳೆನು ಳಿ

ಶಿ ಕೆರ। ವಂಮುಗಿದು ಶಿ ಪೆಸೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆನುತೆ ಬಿಂನ। ಪಂಮಾಡಲಾ ಮಂತ್ರ ಜಾತನಸತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಧ ವಂತಾಗಲೆಂದಂ॥ ೭೦॥ ಸ್ನಾನವಿಧಿಯುಂಚೆ ಪ್ರಾನ ಸ್ನಾನ ಮ

ಂಮಾಡಿ ಸ್ನಾನುಬ್ರವದಿಂದಂತ್ರಿಮುಂದ್ರಮು ಮನಾಗಮ। ಸ್ನಾನಂಗಳಾಳ್ವಮಂತ್ರ ಕಮಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಯಮಳೆಕ್ಕು ದಳಿಹಲಿಂಗಮಂ॥ ತಾಸೊಲಿದು ಕರಪ್ಪ ತದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧ

ಪಾವಿಂಪ್ಪಬಿಂದೆಪಂಚಾಮೃತ ನಮೆ ತದಿಂ। ಸ್ನಾನವಿಧಿ ಗೆಯ್ದು ತಾ ಪ್ಪೊಧಕವನೆರದುಮಂ ಕ್ಷೆದಕವ ಪ್ರಾಶಿಸುತ್ತೆ॥ ೭೧॥ ಸ್ವಕತ ಮಂಗಂಧ ಮು ಮನಸ್ಸು ತ್ತೆ

ಯಮು ಪ್ಪುಮಂ। ಸುಗಂಧ ಧೂಪ ಮಂದಿ ಪ್ರಮಂತನಂತ್ರ। ವಿ ಸ್ವರದಿಂ ಸ್ನಾನಮನಾವಾಗ ಗದಂತ ಪ್ಪಿ ಸು ತ್ರಿರೆ ನಿ ಶ್ರಿತ ಮುಮಾಗಲೂ॥ ಶಶಿವದನೆ

ಚಿತ್ರವತಿ। ಖರಪಾಲಕಂಬಾರ। ಬಿಸ ಶೆನೆಂದು ತಿಳಿವ ಡೈಸಬಿಯರಂಕಳು ಷ್ಟಿ। ಸಖನೆಮ್ಮ ಗರದವರು ಕ ಂಡರಿದನೆಲ್ಲವಂ ನಿಬ್ಬೆರಗು ವಟ್ಟು ನಯನಿ

೦॥ ೭೨॥ ತಿರುನಿಬಂದಿಲ್ಲವನವಳೆರೆಮೆ ಸಿವೆಗೊಂ। ದುರುಪಾಪವತಿಯಾದೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸು ತ್ತಲಾ। ತರುಣಿಯ ಪ್ಪೆರಸಿತ ಧ್ರುಪ ಕೆಯ್ದುಮಾರುದ್ರನಂ

ತಿಕಲ್ಲ ವನನೋಡಿ॥ ಪರವರ ಯೆನುತೆವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ತಿರುಗಿನಖಿ। ಯರಾಘುಪ್ರಾಯಶ್ಚಿಂತತನಗಾವುದೊಂದೆನುತೆ। ಸುರಚಿರನಿ ಪ್ರೆವಿಶದೊಳು ಪ್ಪೊತ್ತಳಿ ತಾಮಂತ್ರಜಾ

ತಂಗೆ ದಂಪತಿಗಳೂ॥ ೭೩॥ ಬಿಗಿಲಾಗೆ ಪಸುಮಸೆಪ ಡಿ ದಾಪಾರಗಳ। ನಾಸುವಿಂಮಾ ಡಿ ಪೊಸಪರಿಯಾನಾದೊಳು ತಿವಿ। ಈ ಶಿನಪರಾವ ತಾರನೆಲ್ಲಿ ಂಗಕ್ಕೆಪ್ಪುಗೆಸು ವಧಿನ

ತಪ್ಪಾಂಗನ ತಿಗೆಯ್ಯಲೂ॥ ಶ್ರೀ ತ್ಸುರುಷನವರ ನಕ್ತಿ ಗೆಂಮೆಚ್ಚಿಪರೆ। ಮೆಶಶಿಷವನುಂಡುತ್ತೆ ನಿದಂಪಾಪತತಿ ನಾಶವಾಯ್ತೆಂದು ನಾರುಬಾಲು। ವಿಳಿಂಮವನಿ ಶಾಪ್ಪುಗೊಂಡೆ

ಯ್ದ ನೂ॥ ೭೪॥ ಪಕ್ಕೆಯಂತೆ ತಂನ ವೆಷವನಾಂತು ದಿವ್ಯಮಂ। ಗಳರತ್ನ ಮನಿಯಪಾವಡವ ಮರೆಗೊಂಡು ಧೆನೆ। ಬಳಿಸಂದು ಬಹ ದಂಪತಿಗಳರಿಷ್ಟೆವನಿ ತ್ತು ಬಿಳ್ದು ಟ್ಟುಚಿತ್ತ

ತತಿಯಾ॥ ನಿಶ್ಚಿಲಾಗದ ಮುಂನವನು ಪಂಚಮುಮನಿಳಿ ಪುಶ್ಚಿ। ಗಳಮುನಿದು ತಪ್ಪಿಂನವೆಲೆ ದಿವಸವೆಸೊಂಡಲು ಘೋ ಪಾಪಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿಂತೆ। ಮಂಪೆಳ್ವುದೆಂದು ಬಿಂನವಿಸಿ ಮುಗುಳ್ದ॥ ವ॥
ನಿನಗೆ ನಭಿಷ್ಟವೆಂಸೊಳಗಿರಲು ಧುರವನ್ನಿ। ಯನುಮಾನವಿಷಲ್ಲಿ ಚಸಿವೆಗಿತಾನಾ ಪಾಡೆಪಿ। ಳನಿತು ಮಾಜದೆಶು ಧುವೆ ನರನ್ನುವಾ ಬದೊಡ್ಡಂನನ್ನು ಯನಗೆ ಸ್ವಧತಿಯನಿವಾದ॥ ಮನ
ವಾಗೆ ನಲು ನಂಬಲೆ ನಂಬು ಪಿಳಿನು। ಯನುಮಾನಿಸಿ ದೆಪಿಳುದನ್ನು ಯಾದೆನೆನಲ್ಲೆ ಮುನಿವರಂ ಪಂನೆರಳ್ವ ಶಿಸಿಕೆ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯೊದಗಿತೆನುತಿರೆ ತೆಂದನು॥ ಬಿಬು ನಿನೆಂನವನಾ ಳಿಯ್ದ ದಿ
ವಸಚಿತ್ರಗಡವಿಯ। ಧ್ಯಾನದೆಗೆ ಳುಬರುತೆ। ಮತವಾದುದಲ್ಲಿಯದೆಸೆಳನ್ನು ವತಾನಿಯಂ ಬದೆನಾಮಿ ಸಪೂನಿ ಮುಂನೆಲ ದೊಳಿನಗಾನಿ ಬರದಿದ್ದ ಲಿಪಿಯಾ॥ ನಿನೊ

ದಿಬರದು ಕೊಂಡದತೊ ದದು ಬಂ
ಬಿಬು ನಿನಾತಗೆನಪ್ಪಿ ಮುರನಾವ ಹ
ವಳಿಂತೆಂದನು॥ ಶ್ರೀನಳಿಳವಿ ಧೃ
ತೆ ಗರವನನೆನೆತಂನತಾನೆ। ತಿಳಿ

ದಿತವ। ಸೂನು ಗೆನಗಾಲೆ ಖನವ ತೊರಿ ಬದುಕಿಸಿನ। ಲಿನಿ ಮಿತ್ರ ವಿಪಂನೆರಳ್ವ ಶಿಸವೆಂನಸೊತ್ರಿಖ ದಿಯಲಾಯಂದಳ್॥
ಸಮಯದೊಳ್। ಧ್ಯೇನ ಕಜ್ಞ ಕೆಪ್ಪೊ ದೆಮುಂಪಿಳದೆಕಿ ದ್ದನಿನಿ ಲಿದಾನವ
ಗಳಬಾಲ್ಯ ದೊಳಿಯ ಬಿದು ಸಿ। ವಾನಿರೂಢಿಯೊಳು ಚಿತ್ತವನಲಚ್ಛುತಿ
ದುಸು ಲಿವ್ವನೆಂದೂ॥ ಬಿಬು॥ ಘಲದಿನಂದೆಶಾಂತರಂ ಗಳಾಳು ಬಳಿ

ನೆಂಸೊ ಳುಸು ಲೆಕೆನಲ್ಲ ಮಂತ್ರ। ಜಾತನ
ಕೆನಿನ। ಗಾಸೊರಥ ಪಿಂ ಮುಕ್ತಿಯ ಹ
ಸಂದು। ಬಳಲದಂತಾನೊಲು ತಿರ್ದನಂ

ದಿನಬಿಸಿಲ। ರುಳ್ತಾಗಿ ಪದಕಮಂತರ ಪಿಳಿಪ್ಪುಳಿ ನಿಪ್ಪೊಗ್ಗಿ। ದೂರದೊಳು ದಕದಾ॥ ನಿಲೆಗಾನಾದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿತಪ್ಪುನಿತ ರಾಳು। ಕಳಿದನ್ನು ವಂಬಂದು ನಿರುಪ। ಮಿತ
ನಂಚಿಂತೆಯಂ। ತಳಿದಾತನಂ ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಂ। ಮಾ ಡಿಯಕೆ ದೊಡೆದಳಿ ಪಿಯಂಕಂಡೆನು॥ ಬಿಬು॥ ಯೆನಗಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಕರಪ್ಪು ನಮಂತ್ರಮಂಬರದು। ತನುವಬಿಸು ಟಂ
ನಮಂತ್ರಾಗ್ರ ಕೆಂನಿಂದು ಮಂತ್ರಿಯೆನ ತೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ಲ ಸಮಯದೊಳಗೊರ್ವ ಕಿರಾರನರುಪಿ ದೊಡೆಬಂದು॥ ನಿ ನಿನ್ನ ಮನವಿ ಡಿದುನಿವೆಂಯ ಮಾಡಿದೆಂ ನಿ। ಲಿಖಿತವ
ನ ತೊರೆನ ಲ್ಲಾಕಿಸ್ತ್ರಿ ನಿತ್ತಲಾ ದು ತೊ ವ್ಯನೆಪಗ್ಗಿಕೊಂಡಕಪ್ಪುರ ದಂತೆ ತನು ನೊಡೆನೊಡೆಬ ಯಲಾಗುತಿಪ್ಪಾ॥ ಬಿಬು॥ ಸಮಯದೊಳ್ ಯನಗಿತ್ತನಂಬುಗೆಯ

ಮರವೆಯಾ। ಸುಮುನಿಪ ಯನಲು ಮಂತ್ರಮೊಳ ಡಗುವದು ನೋಡು॥ ಸಮನಂತರದೊಳು ಶೈಲಾಸಕ್ತಿ ಬಪೆಯೆನುತೆ ಸೂರ್ಯ್ಯಸೋಳ ನಡಕ ಮಪ್ಪ॥ ಮಿಮಲ ದಿಕ್ತಿ ಯನಲು ಕಡಲಾಗ

೧ ಂದುವಳಕ। ಠಮಿನ ಮಿನೆತ್ತಿ ಭೂಮಿಯ ನೆನೆವ ತುಂಬಿ। ಝುಗರು ಗಿಸುವ ಮಲಪಂ ಲೆಚಾರಿಗಷ್ಟರಿ ಮಂತ್ರಮೊಳಡ ಲೆಕವಾದ ನಲ್ಲಿರುಂಬೆ ರಗಾಗಲು॥ ೮॥ ಮಂತ್ರಜಾತನಮಂ

ತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಂ ತುಷೋಯಾ ಶಕ್ತಿ। ಯಂತ್ರಯೋನು ತಶಿವನನಿವು ದಿಂವರಮುಷ್ಟು। ಕಂತ್ರಿದಶತೂ ಯ್ಯ ಗಳಾಡನಿಳಿಯತಾ ರಾಹನಾರಗೆ ಯ್ಯಾಗಗನಕದದ್ದೂ॥ ತಾಂತ್ರಿ ಮುರಹರನಶ್ಶೈಲ

ಸ್ವಮಂ ಮೊದ್ದಿಗಿಸತಿ। ದಂತ್ರಿಶರನಾತಿ ಶುದ್ಧಿ ಯು ನೋಲಿದು ಬಿಳಿನೆಂದಂತ್ರಿ ನಾಲಿಂಯನಾಪರಶಿರಪರಿಲೆಪರ ದಿವಸಾರಾಘವಾಂಕ ನೊಡನೆ॥ ೮॥ ವಿವ ಶಿಸಲು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ

ತನು ಜಿಸಿ ನಿಸಿ। ತವ ಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ

ಂತಿಯನಿಂ ಯ್ಯುವ ಬಿಶಿ ಶರನಿನಗೆ ವುಂ

ಬಿನ ಶಿವ ರುದ್ರಶಿ ಛಾಚಾಂ ಯ್ಯರಿ

ಪವಿಸರಸರುಪಾಮ ಧುಪಬಿ ಲೆಕನ

ಪದನೂ ೭ ೭೭ ತ್ತಂ ಮಂಗಳವ ಸ್ತು

ಯಂ ದಿತೊಯ್ದು ಪಂಚಾಕ್ಷರವ ಜಪಿಸುವ ತುಳ ಶಿವ ಭಕ್ತನಾದರ ದಿಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದನಪ್ಪನು॥ ಸವಿಯ ದ್ವಾನಂದ ದಿಂ ವಾದಿಸಿದ

ದುಸುಪ್ಲಿನೆಂ ದುದಿ। ವವರ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪ್ರಸಾದಿ ಪರಶಿಪರಸು ಧಿವ ಶನೆಂದನೂ॥ ೮॥ ೦೦॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಶಿವಜ್ಞಾ

ಮಿದಿ ಪಾಚಾಂ ಯ್ಯ ಗುರು ಪಂಡಿ। ತಾಚಾಂಯ್ಯ ಚತೌಶ ಮಧ್ಯದಿನಿಂದ ಪಂಚ ವಂನಾಲಿ ಗೆಬದ್ಧನಂಜೆಶರಾ॥ ಸ್ವಾಮಿಚಾಯ್ಯ

ಂ। ಪಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಲೆಸು ತರಾಘವಾಂಕ ಸುತಿ ಲೆ ಯೊಳುದಶ ಲೆವು ಸಂಧಿ ಸುವಚೊ ನುಬಂಧಿ॥ ೮॥ ಶ್ರೀ ರತುಸಂ ಧಿಂ ೦ ತಂ

॥ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪಂಪಾವಿಪಾಯನ ವಾಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಚರನಾತಿತ್ತರವಂ ಯುಕ್ತಿ। ವಿರ ರಪ್ರ

೧ ಸಾಧಿ ಮಪಿಶರ ನಿಂತಿಶ್ವವ ನಿಯ್ದು। ದುರುಪುರಾತನ ರಕ್ಕಥಿಗಳ ನುರಾಘವಗೆ ತಿಳುಪಿದ ನೊಲಿದು ಪರಿಶಿಪರಿಶಂ ॥ ಪದ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಾದಿಪತಿಜನಕ ಮೋಹಾಕರಕ ಪ್ಪವರ್ಗಶ್ರೇಷಾದಿಷ್ಟಗಳಿ ಪ

ಶ್ರುತ ತಗಿಗಸಾಮಿ ಸಿದ್ಧಲೆ ಲೆ ತು ನಾ। ವೆಷಾತ್ರ ಮುನಿವರ ಮನಿಷಾ ಸದಗ್ಲ್ಯಾತ। ಪೂಷಾಗ್ನಿಚಂ ದ್ರನಯನಾ॥ ರಾಷಾಪಂಪತ ಜಗದ್ವೆಷಾದ್ಯ ದ್ವಿ ತ್ವಬಯ। ತೊಷಾತಿ ಪೂಸ್ವಾರ್ಗಳಿ ಅಶ

೧ ಶ್ರೀ ತೂಗನಾಪು। ವೊಷಾಯನಂಗಳ ನಕಶಿಷಾನ ಲ್ತೈಕ್ಷ್ನಾ ವ್ರಿಶಿಷಾ ವಲ್ಲಿದ್ಧನಂಜಾ॥ ೧॥ ಧರೆಯೊಳೆಗ್ಗ ರುಬು ಶಿವಂಬರಂ ದಿಷ್ಟಗಯು ವಿರ ಸಬಾಗುತೆ ವಿನಾಬಿ ನ್ನಾಂಬರ ದಿಶಂತ

ತನ್ನ ಪರಿತೆ, ಸ್ಥವಶಿಖಲಿಂಗಾರ್ಚನಾವಿಧಿಗೆ ಸ್ವಿರಿಯಾದ ಮಗಳಂ ಬಿಡಿಸುತ್ತೆ॥ ಭಿಕ್ಷಿಗಿಳಿಂಯ ನೆಂಟ್ಟುಗುರುವಾಗ್ನೆಯಂ। ಬಸವನತಿ ರುತ ಸುಗಳ್ಗೆ ದಚಿಕ್ಕಮಾದನ ಬದ್ದುಂಕಿಸಿ। ಶ್ರೀ
ತನ್ನೊಳಿಕಿ ಕಳಿಸಿದನ ಘಸನಳಿ ಶ್ರಮಾದರಸನಿನೆಂಮಸಲಪಾ॥೧॥ ಸ್ಥಿರಂಕಿ ಡೊದೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪತ್ರಾದಿ ಸಕಲಘನಿ ಕ್ಷೇರಂ ಕ್ಷೆಡಿಗುಬ್ಬರದಲಿ ಧಳಿ ಸಿಸಹ್ವಾರ್ಗತ್ರಾಪ್ತ। ವಂಕುಬಿಸದಾ
ದರದಿರ ನಿಂಪಿಸಿ ಮ್ಹ ಸ್ನಕೃ ದೊರಕುವ ವದುಸಂತಸ ದೊಳಗಾ॥ ಶಂಕರನವಿಮಲಪಾದಾಂ ಬುಸಕಲ್ಪಿ ಶೃಕ್ಕ। ಮಂಕುಡುಖದಿದರ ವಪಿವಾಗತಿಕಯಮಂರಾಘ। ವಾಂಕೆ
ಪಂಡಿತಕೆಳಗು ಸಕ್ಕಿಲ್ಯೆಂಬೆಂದನಾಪರಿದೆವನಖವಶ್ಟಾವಾ॥೩॥ ಗಾಭ್ಯಶಪಾದಾಬ್ಜಮಂತೊಲ್ಪಿದು ಶಂಖದೊಳು। ಪೂರಿಸಿಸು ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದೆಮನ। ವಾರೆ
ಪೂಜಿಸಿಯು ಮಂಮೆ ಗಂಗೆಯೆಂಬ ಮಂತ್ರದಿಮಂತ್ರಿಸುತ್ತೆ ಸಹ್ವಾಗ॥ ಬೀಜರು ದ್ರಯೆಂದುಕ್ರಿದ್ರಾಯಯೆಂದು ನಿನ। ದಾರು ತಂಸತ್ಪ್ರಂಭರ ಬ್ರಹ್ಮಂಯೆಂ
ಬುಮಂ। ತ್ರಾರ್ಧಭಿಂ ಪ್ರಾಸನಂಗೆ ಯ್ಯಮನುಜನೆಮಾರು ದ್ರನಾಗಿ ತಂ ನಾ॥೪॥ ದಶಿಮೂರ್ಧಕೆರಂ ದಶ್ರಾಪರ ರಶಂಕರಪುರದೊಳ್ ಭಿಸ್ನವಂ ತೆವಾಡು
ವನೆಸಜ್ಜೆ ಬ್ಬಾದಾಯನಪ। ಮುಸು ವೆಶ್ಚಾ ಖೆವೊಳದು ವೆಸು ಪ್ರಭವಮುಮಾಯುಮುರಹರನವಿಮಲಚರ ನಾ॥ ಬಿಸರುಹಾಂಬುವಸು ಪ್ರಮಥ ಕ್ರೆ
ಪ್ರಕಾದರವೆ। ರಸಿಪಾಶಜಾಲಹರ ವೆಂದುತಂಮಯಕ್ಕೆಬಾ। ಗಸ್ಸಿಗಳಿಂದಯಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಪಾನಂಗೆಯ್ದರೆ ಂಮುದುಶಿವಾಗಮೊಕ್ತ॥೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಭಗವ
ತ್ತಮೆ। ವಂ। ಮಹಾದಿವಂ। ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ಸ್ವಾರ್ಗವೈರುದ್ರತಿ ಪ್ರಾಕ್ಷಾಲ್ಯಸರು ತಂ ಸತ್ಯಂಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮೆತಿ। ಪ್ರಾಶಯೆತ್॥ ಅಥ ಭಗವತಃ ಪಾದೌ ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ ಶಂಖಂ ಪ್ರ
ಪೂರ್ಯ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಭಿಃ ಸಹ್ವ ಚರುನಿ ವೇದ್ಯ ಯುಮಂಮೆಗಂ ಗೆಯಮು ನೈನಿತ್ಯಬಿಮಂತ್ರ್ಯ ಕದ್ರು ದ್ರಾಯೆತಿ ಪ್ರಾಶ್ಯಾಂಸಂಮಾರ್ಜನಂ ಕೃತ್ವಾ
ರು ತಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮೆತಿ ಪ್ರಾಶವೆದ್ಯಯೆ ಬಂಕುಯ್ಯಕ್ತ ಸಕಲಜಾಲ ದಶಮೂರ್ಧಾಂ ದಶಾಪರಾನಾ ತ್ಮಾನಂ ಚ —— ತಾರಯೆತ್॥ ಪಾದೋದಕಂ ಪುರಾರಿದತ್ತ
ಪಾಶಜಾಲಹರಂಪರಂ। ಪಾನಾನಿಸುಕ್ತಿ ಶಿರಾದಾ ಯು। ಪಮುಃ ಕಾಮಂಗನಾಬೆಶ್ವರಾ॥ ಪ॥ ಪರಮಸುಗ್ಗಾ ನೆಕರಪಾಕಾರ ಸ್ವರ್ಗ ಪಾ। ಹರಶರಂ ದೊರಾರ ಮನ ಮಜನ

ಗಿ ಸಂಗನೆಂ। ತನಿತ ದಿಂದ ಹಿಸ್ಸುಗು ಪಕ್ಷಾರಂಕ ಕಾರವಪ್ಪುಂ ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಕೆಡಿಸುದು॥ ಪರ ಪಂಚಮ ಪ್ರಾಂಶಿತಾಂಗಂಪವಿತ್ರನಹ। ಚಿರಪರನ ಪ್ರಾದತೀರ್ಥದಿನಿಪ್ಪತಿರಿಗತ್ತೆ ಪದುಪ್ಪ

೨ ದಿಂ ಜ್ಞಾನಮಂ ಮಾಡುವವನೆ ನಿತ್ಯನೆಂದನಾ ಪರಿಪಾರಿಕಿಶಂ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪಾ ಕಾರಂ ಪರಮಗ್ಲ್ಯಾನ। ದಾ ಕಾರಂ ದೋಷನಾಶನಂ। ದಾ ಕಾರ [illegible] ತೇಜನಂ [illegible]

೩ ವಿತಿ॥ ಪಂಚಮ ಪ್ರಾಂಶಿತಾಂಗಸ್ಯ। ಪವಿತ್ರಸ್ಯ ಚರಸ್ಯಚ। ಪಾದೋದಕೇನ ಯತ್ನಾನಂ। ಮಯ್ಯಾ [illegible] ಭಕ್ತಿಮಾನ್ [illegible]॥ ವಿಧಿ [illegible] ವಿಧ [illegible] ಆಚಾರ [illegible] ರನಾಗಲಿ ವರ

೪ ರನಾ। ಸಚನಿಪ್ಪದಕಾಲ ದತ್ತೀರ್ಥ ಪಾದಾ [illegible] ದಕ ಪಾತ್ರ [illegible] ಹೊಡೆಸಿ ದತಿಯನೆಯ್ದುವವನ ಖಿಳ ಪಾಪ [illegible] ನೆ॥ ಶಿವನ ಪಾದಾಂಬು ಸ್ಪರ್ಶನ [illegible] ಪವಿರ

೫ ಚ್ಚಿಸುವವನು ಮಾಡಿತ ನಾಡಿಗಡಿಯುಮ

೬ ಕ್ರಿಯ ತಿ ಪಾದ ಯೋಜ್ಜಲಂ। ಶೂಪಿ

೭ ಪದತ್ತಾ ಪಿ ಪಾದಾಂಬು। ಬಿಪ್ರಾ

೮ ಸ್ನೇ ದತ್ತಿ ಧರಿಸಲಪ್ಪು ದುಸ ಪ್ಪ

ವನೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನವನೆ ಮುಕ್ತಂ ಶಿವಪಾದಾಂಬು ಮಹಿಮೆಯ [illegible] ಪಂಡಿತಾ॥ [illegible]॥ [illegible] ಯ ಶಿವ

ಸದತಿ ಮೋಕ್ಷ್ಯತಿ। ವಿದ್ಯಾಚಾರ [illegible]॥ ಶಿವ ಪಾದಾಂಬು ಸಂ [illegible] ಸ್ಪರ್ಶ [illegible] ಪಾಪಂ [illegible] ಸ್ಯತಿ। [illegible]

[illegible] ಶುದ್ಧಿಮಾಪ್ನುಯಾತ್॥ ಸಕಲ ತೀರ್ಥ [illegible] ಶುದ್ಧಿ। [illegible] ಕರಂ ಕ ಗುರು ಪಾದಜಲವಸಂತ [illegible] ವಿಮು

[illegible] ಶಿ ಪರ್ಶನಂತ ತೀರ್ಥಗಳೊಳು॥ [illegible] ತ್ತಿಯುಂ [illegible] ಫಲ ಗುರು ಪವೋ। ದಶ ಬಿಂದು ವಿನಸ್ಯ

೯ ಪ್ರಾಂಶ ದಂ ದಾರಿ ಯಾಪೊ। ಲಿ ಕೆಗೆ ಬಾರದು ಪರಮ ಸುಗ್ಲ್ಯಾನ [illegible] ಕರಮ [illegible] ಯಿಂದನಾ ಪರಿ ವಿವಸೂ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸರ್ವತೀರ್ಥಾ [illegible] ಷೇಕೆಯಾ। ಶುದ್ಧಿಮ [illegible] ಸತಿ। ಗುರಾರಂ [illegible]

೧೦ ಪ್ರತ್ಯ ಜಲಂ। ಶಿರಸಾ ಧಾರಯಿತ್ವಾ [illegible]॥ ಸಪ್ತ ಸಾಗರ ಪಂಯ್ಯ [illegible] ತೀರ್ಥಸ್ನಾ [illegible] ಫಲಂ [illegible]॥ ಗುರಾರಂ [illegible] ಜಲ [illegible] ಬಿಂದಿಗ [illegible] ಶನ ಮಾ [illegible] ಯಾತ್॥ ಪ॥ ಶಿವಲಿಂಗ [illegible]

೧೧ ದಶವಿತಿಂಗೊ ದಕಂ। ಶಿವಲಿಂಗ ಶಿರಸಾ ಗತ ರದನೆಪ್ಪಿ ಪಿಸ [illegible] ಚಿ ಕು। ವಿವ [illegible] ವಸೆ ವ ಮುಕ್ತಲಾಗದು ಪ [illegible] ಮಾಂಪ [illegible] ಯಿಂದ [illegible]॥ ಶಿವಲಿಂಗಸು ಪ್ರಸಾದೋದಕವ ಲಿಂಗೆ [illegible]

೧೨ ಳ। ಕವನೆಪ್ಪಿ ಪಿಸ ತಕ್ಕ ದಂನ್ನೊ ದಕವಪ್ಪಾ ವಿ। ಸು ಖದು ಮಧ್ಯ ಕೆ ಶು ೧ ಯುವಯು। ತ್ರಿಕ್ಕೆ ಸಮ ವೆಂದು। ಲಿಂಗ ಶರಣರು ಸಂತತಂ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಲಿಂಗಾಂ [illegible] ಜಲಂ [illegible] ಯಂ। [illegible] ಲಿಂಗೋದಕಂ

೧ಪವಿತ್ತೆ॥ ತತ್ತ್ವ ಬಿಲ್ವಂ ಶಿವನಾಶ್ರಿತ್ಯ [illegible] ತ ಪ್ರಸಾದೋದಕಂ ಪಿಬೇತ್॥ ಲಿಂಗಸ್ನಾನಂ ತದಂ ಲಿಂಗತೋಯಂ [illegible] ತಂ ತತ್ಪವಿತ್ರಂ ತತ್ಸರ್ವ ಲಿಂಗಶರಣಾ॥ ಶ್ಲೋ॥ [illegible] ೧

೨ಮೂರ್ತಿವಕ್ತೆ॥ ವ॥ ಪ್ರಿತ ಮಾತ ಪ್ರಿ [illegible] ಶ್ಲೋ [illegible] ಕಿನಿಂದಿಯ [illegible] ಮಿಲ್ಲ॥ ವಾ ತತ [illegible] ವಾದ್ಧಿಯ [illegible] ಯುಲ್ಲಂ ಪಾಲ ತಪ ತತ್ಕ [illegible] ಜಾತ [illegible] ೨

೩ಥಾವಿಶಿಪರಂ॥ ವಾತಾಶಿ ಬಾರಾಪ ಪ್ರಮು ತ್ತಮಯ ಮಿಲ್ಲಿನಾದಾ ತಿತಾ ದೂಲಾದಿ ಸಕಲ [illegible] ಮುಗಿ [illegible] ಯಮಿಲ್ಲ॥ ಪ್ರತಿಯ [illegible] ಪ್ರಸಾದೋದಕವನಿಷ್ಟ ಪದನರವರ [illegible] ೩

೪೦ದನಾಯ್ಯ॥೧೦॥ ಶ್ಲೋ॥ ಮಾತಪ್ರಿತಪ್ರಿ [illegible] ಚಾನಾ ಮಡಾಕಿವಿನಾಂ ವಿನಾಶನಂ। ಜರಾವ್ಯಾಪ್ತಶಿರಾನಾರ। ರಾಗಾ [illegible] ತಪ ಶಿಶಿನಾಂ। [illegible] ಪ್ರತ ದಿಪಾನಾಂ॥ ವಿ೪

೫ಷ ಶ [illegible] ತ್ರನಾ ೦। ವಾ ತಪ್ರಿತ ಕಷ್ಟಾ ದ್ವ್ಯಾತೆ। ಸರ್ವ್ವವ್ಯಾಧಿ ವಿನಾಶನಂ॥ [illegible] ಚ್ಚೋರಾಭಯಂ ಮು [illegible] ಮುರುಷಮ್ಭ ನವಿಧ್ವತೆ। [illegible] ತ್ತಮ ಭಯಂ ನಾಸ್ತಿ॥ ೫

೬ಶಿ೦ಪ್ತ ವ್ಯಾ [illegible] ತಂ ತ ಥಾ। ತಸ್ಸ್ನ [illegible] ಯಂ ನಾಸ್ತಿ॥ ಪ್ರ [illegible] ದೋದಕದ ಶರನಾ ತೆ॥ ವ॥ ಶಿವಪಾದ ತೀರ್ಥಮ [illegible] ಯಪತಿಸುವನು [illegible] ಸುವನು ಕೆ೬

೭ಭುವ ಸ [illegible] ಸುವವಂ ಪಾಪಪ [illegible] ಶಿವ ಮಾಡಿಗಳಾಪ್ರದವಪ್ಪ ದೆವನಗ್ನಿ ಷ್ಟೋಮ ತತಿಗಾನಪ ಪ್ರವಾನಾ॥ ತತಿ ವಿಪಾ ೦ಡ [illegible] ನರ ಮಿದಮುಂ [illegible] ಸೂ। ಯಪು ೭

೮ಬ ಮಸ್ತ [illegible] ಯೋಗಳು ವಾ ಜಪಿಯ ಮುಖ। ನಿವ ಪಾ ಗಳ [illegible] ಫಲ ದಪ್ಪ ದೆವಂ ಶಿವ ಪಾದಾಂಬುವಂ ಮಸ್ತಕ ದೊಳಾಂತ ಮನು ೦॥೧೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸಮುತ್ತ [illegible] ಪಾ ಪಿ [illegible] ೮

೯ಶಿವಲಾ ಕಮಹಿಯತೆ। ಪಾದೋದಕಾದಿಮಾ ಹಾತ್ಮ [illegible] ತತಮೆತ್ತ ಲೆ ನರಃ। ಕಿತ್ತಯೆ [illegible] ವಯದ್ಧಸ್ತು। ಮುಚ್ಯತೆ ಸರ್ವ್ವ ಕಿಲ್ಬಿಷ್ಯೈಃ। ಶುದ್ಧಾ ಪಾಪಾ [illegible] ಸಂ ತ್ಯಜ್ಯ। ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾತ್ [illegible] ೯

೧೦ ಮಹಾಫಲಂ। ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮಾ ದಾನಸಹಸ್ರ। ಘುಂ [illegible] ಶ್ವಾನ್ನ [illegible] ಮುನಿ। ವಾಜಪೆಯಾ ದ್ರಾಜಸೂ [illegible] ಯಾನ್ನರ ಮೆದಾಚ ಯತ್ಫಲಂ। ತಥಾ ಬಹುಸು ವ [illegible] ಸರ್ವ್ವಮೆದ [illegible]

೧೧ ಶ್ವ ಯತ್ಫಲಂ। ತತ್ಫಲಂ ಲಭತೆ ಸದ್ಯೋ। ಮೂರ್ದ್ಧಿ ಪಾದಾಂಬುಧಾರಣಾ ತೆ॥ ವ॥ ವರಕುರುಕ್ಷೆತ್ರ ದೊಳು ನಿಮಿಸ ದಾಳುಂ [illegible] ಸಕಲ। ಧರೆಯಲ್ಲಿಯ ಖಿಳಸುಖವಿ ಹತಿ [illegible] ತೆಗಳು

೧೨। ಮರಿ [illegible] ವಿಸಲ್ಲಿ ಶಂಕರಪಾದಜಲ ಷೋಡಶಾಂಶ ದೊಳಗೊಂದಂಶಕೆ॥ ಸರಿಯಲ್ಲ ಶಿವಪಾದಜಲವನಿ ಮ್ಮ [illegible] ಮಂ। ಪರುಷ ದಿಂ [illegible] ವಿಸ ಲುಷ್ಣಯ ಕುಷ್ಟದುರ್ಗ್ಗಣ। ಜ್ವರಕಿಲ್ಬಿಷ ಶ್ಲೋ॥ ಸಮು೧೭

ಖಮಂಯುವಿನಾಶಮಪ್ಪುದೆಲೆರಾಘವಾಂಕಾ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಸ್ನಾನಮಿಶ್ರಿಚ. ವಾಮಿ. ಗತ್ರಯೆಸುವ. ಸರ್ವತೀರ್ಥೋದಕಸ್ನಾತಿ. ಕಲಾನಾಪಂ ತಿಖೋಡಶಂ. ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗ

ಪ್ರಾಕ್ಷ್ಯ. ದಿವದಿವಸ್ಯ ಶೂಲಿನಃ ॥ ಕ್ಷಯ ಪಷಜ ಕೈಲಾಸ ಸ್ವರ್ಗಚ್ಯುತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಹರಂ ॥ ವ ॥ ಪರಮಲಿಂಗ ಸೋದಕರಂಪಾದಾ ದಕಂ ಪ್ರಸಾ. ದರು ಚಿರಜಲಂ ನಮಸ್ತಾಯ್ಯ ಮುಂಮ

ಒಡೆಯೊಂಹೊ. ಳ್ಗಿರ ಸವತ್ತದುಷ್ಟಿಯಮಪ್ಪುದಿ ಲ್ಲಿಶ್ವರನ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಿ ಶ್ರೀಬಿಡದೆ. ಹರಪಾದಜಲವನಿಶ್ಚೈಯಿಂದೆ ಮೋಕ್ಷನಾವ. ವಿರಚಿಪ ದುವಮಾತೆರ ರವೆ ಗುರುವರನಹ

ಗವಮದ. ಚರಣನಾಂಬು ಮಂಥರಿಸತೆ ಕ್ಷದಿ ರಾಘವಾಯೆಂದನಾಹರಿಹರಾರ್ಯ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಲಿಂಗೋದ ಕಂಚಪಾದಾಂಬು ಪ್ರಸಾದಾಂ ಬಿಶಿತತ್ರಿದಾ. ನಮಸ್ತಾಯ್ಯಂ ಪಿ ಶಿವ ಪಾತಕ

ರಸ್ತಾದಾಯ್ಯಂ ಪಿಯಂಶಿವಾತ್ತಿಕಾಃ । ಪಾದಾಪ್ರಸ್ತಾಲ್ಪಡಿವಸ್ಯ ॥ ಕರಾತ್ಯಂ ಕವಲೆಕ್ಷ್ಣಾ. ಶಿರಸ್ಸು ದಾತ್ರನೊಮೂರ್ಧ್ನ. ಪ್ರಾತಿಥೀ ಶಿಗು ರಸ್ತಾ ॥ ವ ॥ ಸರ್ವಪಾತಕ

ಹರಂ. ಸದೋ ಶಿವಮತಕರಂ. ಸರ್ವಪಾ ವನಪಾವನಂ. ಸರ್ವಮಂಗಲ. ಕರ್ವವಿಯೋಗವಮಂಗಲ್ಯವೆ ರುದ್ರ ಗ್ರಹೋಚ ಶಮನಂ. ಸರ್ವ ದುಃಖಾಪಹರಂ ॥ ಸರ್ವಮೋ

೫೩

ಶಾಪಹರಂ ಸರ್ವಪಾಪಕ್ಷಯಂ. ಸ ರ್ವಮಂಗಲಕರಂ ಸರ್ವಮುಕ್ತಿಪ್ರದಂ. ಸರ್ವದೋಷಾಪಹರಂ ಸರ್ವತೀರ್ಥಾ ಕ್ಷದಿಕ ಮುಮುಕ್ಷು ಶಪಾದೋದಕಂ ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ೨

ರ್ವದುಃಫಲಪ್ರದಂ ಪುಣ್ಯಂ. ಸರ್ವಪಾತ ಕನಾಶನಂ. ಸರ್ವಮಂಗಲವಮಂಗಲ್ಯಂ. ಸರ್ವಪಾವನಪಾವನಂ. ದುಷ್ಟಗ್ರಹೋ ಪಶಮನಂ. ಮಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕಂ. ಸರ್ವ

ದುಃಖಪ್ರಶಮನಂ. ಸರ್ವವ್ಯಾಧಿವಿನಾಶನಂ. ಸರ್ವಾರ್ತತ್ರಾತಪ್ರಶಮನಂ. ಸರ್ವರೋಗಪ್ರಶಮನಂ. ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಕರ್ತಾಯಂ. ಸರ್ವಕಾಮಫಲಪ್ರದಂ. ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಂ. ಸರ್ವ

೧೦ ಶಿ. ಸರ್ವಶತ್ರುಂ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕಂ. ಪುಣ್ಯಂ ಪುಣ್ಯತಮಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ. ಸರ್ವದೋಷನಿವಾರಣಂ. ಸರ್ವತೀರ್ಥಫಲಂ ಸರ್ವಂ. ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾ ಸ್ನಾನಧಾರಣಾತ್ ॥ ವ ॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ

೧೧ ದಚರಣಾಬಿಂದೋಗೆ ಚಮಲ. ಚರುಣಾವಿನ ಯಜ ನ ವ ಲ್ವಾಜಲಮು ಷಿವಂ. ಧರಿಸಿ ಮೊ ಛಿಡಿಸಿಂಚಿತ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕಾಗಾಮಿಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲವಸು ॥ ನೆರೆಮಾಳ್ಪವಿಮಹಾತ್ರಿವಿಧ

೧೨ ಪಾದೋದಕದ. ಪರಿಯನಾ ಪ್ರಮಥರೆಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಲಿದ. ನರತತಿಗಸಾಧ್ಯಮಕ್ಕು ಪ್ರಮಥಮವಿಮೆಂಯಂಕೆಸರಾಘವಪಂಡಿತಾ ॥ ೧೫ ॥ ವೆರವೆನಾಂ ತೀರ್ಥ ಯನಿಂಕೆಸರಾಘವಾ.

ತೆರನನು ವಂಶಜ ಸಗರ ಚಕ್ರೇಶ ವಿಭವದಿಂ ತುರುಗಮೆದಗಳ ತೆಗೆಂಬತ್ತ ರಾಂಬತ್ತ ವಿರಚಿಸಿ ನೂರನೆಂಬ ಯಾಗವಾ॥ ಪುರುಷದಿನು ಪ್ರಕ್ರಮಿಸೆ ಹಯವಳಿದೆ ಸುರಗವರಂ ತುರಗಮಂ ಕದ್ದು
ವಿನಿಂತೆ ನೆಮ ಪಾತಾಳದೊಳು ವರಭಾಗವತಿಯ ತೀರದೊಳು ಕಪಿಲಮುನಿಂದ್ರನಿ ಕಪರಮಕಾಷ್ಠೆಯಿಂದಾ॥ ೧೬॥ ಅವನ ಪಿಂಗಡೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ ಬೋಗಲಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರ ಸಗರನಾತ್ಮಜರ್
ಲ್ಪೃಗಮೆ ತ್ರವಿಭಾಗ ಕಸಕಾನಾ ತಿಳಿಯಂ ಬಗಿದೆಯ್ದುವರ್ಪುನಿ ವರನಪಿಂ— ದಿರ್ದ ಕ್ಷವಾ॥ ತವೆ ಕಂಡು ಕಣ್ಣನೆಂದಾ ಮುನಿಯ ಕಾಡಲಾ ಡನ ಪರೆಲ್ಲರಂ ಕೋಪಶಿಖಿಯಿಂ ದವಡಿ
ಸಿ ನಷ್ಟವ ಮಾಡಿಯ ತಂಗಳಾನಿ ಚಿರಕಾಲಮಳಿಯೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರ್ದರು॥ ೧೭॥ ಅವರ ವಂಶದೊಳ್ ದಿಲೀಪನೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿಯುಳ್ಳ ದವನಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ ತತ್ಪುತ್ರಾ ಮಹಾ
॥ ನಿವ ಹಾಳಿದಲಾಗಿ ಪ್ರಮಲಗಿದಾ ಗಂಬುಧರಿನವರಪ ಕಿಯಂಕೆಸುತೆ॥ ಅವರಗ ದೃಷ್ಟಲಾಕಮುಮನೆಂತೆಯ್ದುವರು ಮಚಂ ವಿವಕಿಸಿ ಕಿನತ್ತೆ ಬಾಂಬಾಗಿಯನವರುಶಿದು
ಪಾದವಸಿಯೊಳಗಸ ಶ ಕರ್ಣರೆಗಳು ಂತವರಮೆಲ್ಲ ಶಿಸಿದೊ ಡೆವೊತ್ತವಪುದಾ॥ ೧೮॥ ಯೆಂದು ವಿಬುಧರುಪಿಳೆ ಲಾಕ್ಷಪಂಜವ ರೆಡಿ ವಿದಿಯಂಕಾ ತೆಂದವಿ
ಂತಪಂಗೆಯ್ದು ಗಾಶಿರ ರಮನಾನಲ ವಿಂದಮುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವರವಂ ಬೇಡು ಬೇಡೆನಲು ಗಗನನದಿಯಾ॥ ಪು ಂದದಿತ್ತೆಂನಮಲ ಕೆಲೆಯಂ ಭೂ ಶಿಪ ದೆನೆ ಬಾ
ಂದೊಳು ಬರುವಿಯು ವನಂತಾ ಕೆಲಾರಡಿದ ನಿಂ ದುರ್ಧರ ನಿಂಪಡೆಲು ದಾರಾವ್ಯಶಿರದಿಂದ ದರಖಾರವತಾ ಲಿಗೆಗಳುಪಲು॥ ೧೯॥ ಮೆಲ್ಲಿತನತೆಳೆಯೊಳುಂ ಪ
ಶಿವತ್ತೆನಿಂನಮನ ದಲ್ಲಿ ರಸಾಲವಿತ್ತು ಬೂರೆಮ ಬಿದುಕಯಿ ನೊರಲು ನಲ್ಲದೆಂನಿಂ ದಾಗದೆನಲು ಪ್ರೈವಗನ ವಜಿಸುವವನೆ ಗನತ್ತೆ॥ ಯೆಲ ಪ್ರೈವಗರೆಯ ಶಂಕರಂ ನೆಲ್ಲನಿರೆ ಯುಳ್ಳ ಪ್ರೈವ
ದರಾಜಸಲಪ್ರಭು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಮುಂಬೆದ ಕೆ ಯತ್ತಿ ನಾಂ ಮುಂನರಿಯದಾ ವಿನಕಟಾಯೆಂದು ತ್ರಿಪ್ರವನ ಮರೆಯೊತ್ತನವನಗೆ॥ ೨೦॥ ಧರೆಯೆ ಮೆಲುಂಗುಟಾಗ್ರವನೂರಿ ನಿಲ್ಲ ಶಿಸ ಕರಯು
ಗವ ಶಿಂಕರನ ಹೃದಯದೊಳು ನೆಲೆಸೊಳಿಸ ಪರಮ ಕಾಷ್ಠೆಯನೆಯ್ದು ತಪವನಾಚರಿಸು ತಿರಲಾಂದು ಬರಿಸಿಕ್ಕೆ ಯುವವಂ॥ ಸುರನಿಕಾಯಂ ಬೆರಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಡಿ ರೆನೆರನಿದರ್ಪಕ
ನ ತವೆದದನಿ ಶಿಂನಿಷ್ಠೆಮಂ ಸ್ತುತಿಸ ತಡಿಂ ಕುಡು ವೆನಸುರೆನೆ ದೇವ ನಿನೊಳಿ ಡೊಡಾಗ ದಿಹವರವಮಂಜಿ॥ ೨೧॥ ಕೆಯಂನಯ ಪಿತಾಮಹರು ಕಪಿಲಮುನಿಪ ರನಕಿನಿ ಬಂನಾಡೆಯಳಿದುಮು

ತಂಗಳಾನಿ [illegible] ಕವನ । ಶಂನಾಕಲಾ ಕಸ್ಸ ಶಂವಗ ಪಲೆಂದು ಬಾಂದೊ ಕೆಂಯ ಬಂಯಪ್ಪ ಯಿತ ಪವನಾ॥ ಬಿಂನಡಿಂಯ ಪ । ತ್ಯ ವಾಡಿದೆಸ್ಸ ವರಹನಿ ತು । ಯಂ [illegible] ದೆ [illegible] ವನಂತೆ [illegible]

ರಂನ್ನವತ್ತಿ ಶಂತಳಿ ಪನನಾಬಿ ಗ್ರಿಯಂ ಅನ್ನ ನತ್ತಿಲವಿ ಗಾನಿ ತಲೆಯೊಳ್ ಧರಿಸುವೆಂ॥೨೨॥ ಯೆಂದು ವಾ ವಲ್ಲಭಂ ಮನ ಪತ್ತಿ ಧರಿಸಲಾ । ಬಾಂದೆಗ [illegible] ಕೆಂಯುಗ ವಿನ್ನ । ಸುತಿಪಾತಾಳಲಾಕ [illegible] ಮ

ನೆಂಂದಿಸುಮೆನಿ ತ್ರಿರನನೆ ಸತಿಜೆ ಡಿಸಳ್ಮೆವಿಂಬಿ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿಕರಾ॥ ವಂದು ಸೆ ಸಾರಿ ರಾಮ ದಶಪಾಕ ಯೊಳ್ ಡೆಕಮವಾಳ್ವನೆ । ನೆಂದು ಬಲ್ಲ ರಥು ನಿಯಬ [illegible] ತೆಂಯಂ ಜಲಬಿಂದು । ಬಿಂಧಕ [illegible]

ಕಂನಾಗಿಕ [illegible] ಪರ್ವ ದೊಳ್ [illegible] ನಿರೊಥ ಸಿಕ್ಕಿ [illegible]॥ ಅರತ ಬಿಂದು ದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ ಧನಿಗೆ । [illegible] ಜತನು ವಿನಿಂಬ [illegible] ಸಮೆತಿ [illegible] ವಶಕ್ತಿಂಯ

ಗವಿಂಸ್ಸುಬಲದು ಸಂಚರಿಸುತಿಪ ದೆಪ [illegible] ಧಿ ಯಂಂವಸು ದ ದೊಳಗ॥ ಪರನ ಡಿವ್ಯಾಂಗಾರಿಷ್ಟಿಕ ಜಲವೆಂದು ಪ್ರವ । ಥ ಕೆನಿಜಾಂಜಲಿಗಳಿಂ ಪಾನವ ಮಾಡಿದರು । [illegible]

೭೮ [illegible] ದಿಸಾರ ತ ತಿಪ್ಪರ ದೊಳ್ ಸಂಧ [illegible] ಪಾ ತಾತ್ರ ರಾದ ರಾವಿದಗ॥೨೪॥ ಮು ನಿವರರ ಶಾಪ ದಿಂದು ಮರ್ವ ತ್ರ ನಗಳಿಂ [illegible] ದೆ । ವಿನುತ ತೆಜ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರಾಗಿ [illegible] ರ ರುಮೆ ।

[illegible] ಯೊಳ್ ಸಂ ಫಲ ಥಿ ರದೊಳ್ ಧ ರೆಲ್ಲ [illegible] ಸ್ತ್ರನ ಪಾನಗಳ್ ಮಾಡಿತಂಮು॥ ಘನಪಾಪಗಳ್ ಕೆಡಿಸಿ ನಿಜಪ ದ ವನೆಯ್ದು ದ ರು । ಮನುಜಾಳಿಗ [illegible] ಮಂ ತುಗೆಂಯ್ದು ವಿ

[illegible] ಪಾ ತ್ರ [illegible] ನರಾ ದರ್ಶಂ ಖಗ [illegible] ಗಾ ತ್ರಿ ನೆಪಂ ವಿಂದಿಪ್ಪ ಗ್ರ ವಾತ್ರಿ ಗಳ್ ದಯಾ॥೨೫॥ ನಾ ಗರಾಗ [illegible] ತಿ ರಥ ಂ ನೊಡು ತಿರೆ । ರಾಗ ಗೊಳ್ವ ಮಂ ವಿವರ ಮ ೦

[illegible] ತಜ್ಜಲವನಾಗತ ತ್ರಿ ಪ್ರಗಳ್ ಳಿ ದೆ ಡೆಯ ವಿಪುರಿ ರಯು ನಲು ವಸ್ತ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷ ರೆಗಳಾ॥ ವೆಗ ದಿಂ ನೊಂಕಿ [illegible] ತಿಮ್ಮ ಯ ಶರಿರಿ ಗಳ್ ನಾ ನಿಜ ಮಹೆಶ ಲಾಕ ವನೆಯ್ದು ಳಿತು ಬಾಲ । ಪ್ರಾಗೆ

ಗಂ ದ ವತೆ ನ ಕೆಲಾ ನಿ ವ ತಸ್ ದಿಗ ನ್ನಿ ವಿ ಚಿತ್ತ ಬಿ [illegible] ತ್ತ ನಗ । ೨೬॥ ಘ ರೆ ದಿ ಘ್ನ ಕೆಯು ಬ ಗಿರ ಥ ತ ಪಃ [illegible] ರ ನಾ ದಿಂ । ಧರೆಗೆ ಬಂದು ದ ರಿಂ ದೆ ನಾಗಿರ ಥಿ ಂಯು ವಾಯು । [illegible]

[illegible] ತ್ರಿ ಪ್ರಗಳ್ ಂ ಮು ತ್ತ ರಂ ವನೆ ದು ವ ದೆ ಪಾ ತಾಳ ಲಾಕ ಕೆಂಯ್ದು॥ ಪ ರೆಸು ಪ್ರ ಸಿದ್ಧಿ ಯಾ ದು ದು ಭಾ ಗ ವ ತಿ ಯೆಂ ದು । ಮೂ ರು ವ ಲ್ಲಿ ಕ ಜಲ ಮ ವಿ ನಿ ಯಂ ಪ ಪ ವ ತಿ । [illegible]

[illegible] ಪ ಪಾ [illegible] ವಿಂದ ನ ಪ್ರ ತಿ ವ ಪಾ ವ ರಿ ಶಂ॥೨೭॥ ಂ ॥ ಧ ರ ನಾ ಕಿ ಬ ಜ್ಜ ಳಂ ಬ ನ ವಿ ಸ್ತ ರ ನ ಮ ನೆಂ ಯ । ಪ ರ ಮ ಮಾ ಹೆ ಶ್ವ ರ ಗ್ರ ಪ ರಾ ಧ ಮಂ ತೆ ತ್ತು । ಪ ರು [illegible] ದಿಂ ನೊ ಡ ತೆ [illegible]

ರುತೆ ಮುಂದೆ ಪಾದೋದಕದ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗಮಾಗಿ॥ ಗುರುಲಿಂಗದಿಂ ಬಸವರಸ ಪಿಡಿದಿನಲು ಶಿಷ್ಯರಸ। ಸರಸ್ಸಿಯೆನೆ ಪಂಚಲೋಹಂಗಳಂ ಶಿಧಿಯುಕ್ತಿ। ಕರಗಿಸಿರದೊಡೆ ಶುದ್ಧ ಕಲಶಾತವಾದು

ದಾ ಪಾದೆಗದಕದಮ ಪಿಮಿಯುರದಾ॥ ೨೫॥ ತರಸ್ವಾಗಿ ಗೌತಮನ ಸತಿಗಳು ಪಿಣಿನಯ ದೇಹ। ಮುರುಕುಟ್ಟ ಮಕ್ಕೆಂದು ಮುನಿ ಮುನಿದು ಶಾಪಿಸಿದ್ದಾ। ಸುರಶಿಶಿರಂ ತಥ್ಥತದಿಬಂದಾವ

ಲಿಂಪಿಬಪ್ಪ ದುಃಖದಿಂ ನಂದಿತನಾ॥ ಪಾರೆಗೆಯ್ದು ದೇವನಾಂಪುದ್ಧನಪಾಪರಿಯೆಂತು। ಕರುನಾಬಿಸಿನೆ ಮಾಶಾ ಕೆಯ್ಯನಂ ಪ್ರೋಜಲದಿಂ ಮಿಂದು। ಪರಿಶುದ್ಧನಹಿಸಿನಲು ತತ್ಪಾದಪ್ರಾಸ್ತಾ

ಲಿಸಿಕೊ ದಕದಿ ಶುದ್ಧನಾದಂ॥ ೨೬॥ ವರದಿಪುಕ್ಕ ನಿಚ್ಚಬರೆ ವರ್ತಾಪಂ ಬಯದಿ। ಪರಮಜ್ಞನೊದಕದ ರೂಪದೊಳು ಬಿಕ್ಕಳಿದು। ಪರಮನಿಶ್ರಿಯ ಸಮನೆಯ್ದುದುದುಮತ್ತೆ ಕೆಲ್ಲೋ ಶಿರಕಾ

ಲದಲಿ॥ ವರಾಜ ಕೆಗಮಂ ಬೋಗುತಿರೆಗಳ ನಪಥದಲ್ಲಿ। ಚರಸ್ಸಾಬ್ಬಮಂ ಬ್ಳೂಂ ಶಿಪಾದಜಲವಪಿಮಿಯದಂ। ಧರ್ಮಿಬದ್ಧ ಮಂಜುಪಗಿಗಳನಾಂತಹಾ ತೆತ್ತಿನೆಯ ಪ

ತ್ತಪ್ಪರಿಸ್ಸಹುಲ್ಲಮೆಲೆ॥ ೨೦॥ ಮಿಲ್ಲನೆಪಿಲಿ ದುಬಂ ದತಂಗ್ಗಾಳಿಯು ಮನು ದಂಯ। ದಲ್ಲಿತನಾಬಿಯುಂಡು ಮಲಗಿರ್ಕೆ ಪಾವಮೊಂದುಮುರ। ದಲ್ಲಿಕಳವಂ ಮಾಡಿ

ಚಪ್ಪ್ರಕೆಳ್ಳನೆ ನತ್ತಿಬರುತಿಪ್ಪಗೆತ್ತವಾ ಕರಾ॥ ಫುಲ್ಲನಾಗಿಗಳಕ್ಕೆ ದ್ವಿತಂದದಂ। ಮುಂ ಗಾನಾದಲ್ಲಿ ಮಿಚ್ಚಿ ಹೊಡೆ ಕಚ್ಚಿ ಮೊದಲ್ಲಿ ದುಪ್ರಮರಥ ಪದ। ದಲಿಸು

ಅಖಿದ್ದಸಾಬಿಗರ ನೆಲಿಕಾಪೂವಾಂಕಾ ಚರಮಪ್ಪಿಮೆಪಿರಿ ರ ಲದಳಾ॥ ೩೧॥ ಬಡವಾದೆನಾಂಬೆಳ್ಳಿ ಪ್ರವಿನುತ ಂಶಾಕ। ಶೊಡೆಯ್ಯಬಸವಂ ಪಿಸಶಿವರಾಗಿ

ತಿಮುಂದೊಜ್ಜಂ ಗಮಂ ಪಾದಿಕೆಳುತೆಕಿಪಿಯ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೂ॥ ಬಡವರಂ ವಾಡಿ ಸುತ್ತ ರತಾನಹಂಕಾರ। ಮೊದಲಾದನ್ನಿವ್ವನಮಂ ಪಾದದಾಳಿದಂ

ತಮಂಕರಿಥು। ಮಡಿವಳನ ವಮುಂ ದೋಜ್ಜಂ ಗಮಂ ಪಾದಿಕೆಳುತೆಕಿಪಿಯಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೂ॥ ಬಸವನಾವಾತ್ತೆಯಂಕೆಲಿನದೇನ ಧುನಿಶಂ। ಕಿಸುಕಡಿಗಡಿಗಿನ ಮಸ್ಸ ರಿಸುತ್ತಿ ಶಿವಶರನಾ। ವಿ

ದು। ಕದುಕಾ ತಿಯುಂ ಜಂಗಮದ ಮಯುಳಿಗೆ ಯಮ್ಮೊತ್ತುಹೊಳೆಯತ್ತ ಮೊಗಲಿತ್ತಾ॥ ೩೨॥ ಬಸೆರು ಪಾಂ ಪ್ರಾಗಿಮಾರದಿಂನ ಮಿಸಿಪಾದದಿಂ। ಚು ಶಿವಕನಾಮಯವಾಗೆ ಬಲಿಬಹಾರತ್ತರಾ।

ಪರಸೊಡನೆಯಸ್ತ ತಿಕೆ। ಚಂನ್ನಬಸವಂತಂನ ಖಿಂಬೆಬ ಕಿಮ ಜಿವಾಳನಾ॥ ಬಿಸೆರುವಾಂ ಪ್ರಾಗಿಮಾರದಿಂನ ಮಿಸಿಪಾದದಿಂ।

ನಿಸ ಮೂಗನಮಂ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತ್ತುನಾಂ ಬಿಸಿದನಾ ಬಸವೇಶನಾ॥ ೩೩॥ ಚರವಿತತಿತಂನ್ನ ಮನೆಯ ಪ್ರಮುತಾಂನವಂತಿರ। ಸ್ವರಿಖ ಮೊಳಿಗೆಯ ಮಾರ ಯ್ಯನಂ ಬಳಿಸ

ಯ್ಯ। ನಿರವಿಷಾಗಸು ಶಿರಲು ಪ್ರಚ್ಛಂನದಿಂ ಬಸವಲಿಂಗಾವಸರವ ಶರಣಿ॥ ಕರಬಡವರಿಂದೆ ರಕ್ಷ್ಯಾಣರವ ಪೂಂಗಳಂ। ಮರಸಮ ಜನಸಾ ತಯೊಪ್ಪುಮತ್ತಗೆ ಮೊಗೆ ತಂ। ನಂಬಿಯಣ್ಣ ಕಾಲ್ದ
ರ್ಪಿ ತೊಂಡು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಲಾ ಭಕ್ತನಾ॥ ೩೪॥ ಕಂಡು ಪೊಂಜಾಳಿಗೆಗಳಿಲ್ಲಿಯ ವಿವೆ ಸಿನಯಂಗಿಗೊಂಡು ನಾನರಿ ಯನೆಂದುಸು ರಿಮನೆಗೆ ಬಂ। ದುಂಡು ಪೊದಶಿವಸ್ತ್ರ
೧ ಕೆಂದೊಡೊಬ್ಬಯ್ಯನಿಯ್ಯುಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಪ್ಪಿಸರ ವಾ॥ ಮಂಡೆವಾಗಿಯೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾದನೆ ನಿನ್ನಾಮು ಶಿ ಬಂದಾರಿ ಬಸವನೆಂ ಮಯ ಬಡತನ ಕಿಹರುವ। ಕಂಡು ಪೊವನೆನ ತೆಕರು ಕ್ಷಂಬ
೨ ಂ ಬಿಷ್ಟರಾಡಿ ಯಗ್ಗಿಕತ್ತು ತದನಂತರಂ॥ ೩೫॥ ಬಂದ ಜಂಗಮ ಕೊಳಿಗೆ ಡಿಗಳ್ಳಿಯೊಳ್। ವೆ। ನೆಂದೆಳ್ ಇಕತ್ತಿಗೆ ರಹೋಯ ಪಿರ್ದ್ದರೆ ಯ ಮಿಲೆನಲ ವಿಂದ ಪಾದೊದಕವ ತೆಳಿದು ತು ದ
೪ ಸುವರ್ನ್ನಮಂ ಮಾಡಿ ಕುಡೆ ಜಂಗಮಾ॥ ವಂದ ಬಸವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತೋರಲು ಮನಂ। ಗುಂಡಿ ಮೊಳೆ ಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯನಂ ಪ್ರೀಗಿ ರಕ್ತಿ। ಯುಂದೆರಗಿ ತತ್ತರುನಾಮಂ ಪುದೆತ್ವ
೫೭ ೬ ನೆಂದು। ಹರಿಹರನು ಸುರ್ದ್ದನಾನಂದ ದಿಂ॥ ೩೬॥ ಪಿರಿಯ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯಸು ಮಾರ್ಧಾರ ಮಾಳಯ್ಯ। ನೆರಹೊಂಡ ಬತರ ನಾಮಂ ತೋಳದ ಘಾವ ನಾಳಿಯ ಮಡು। ವಿ
೭ ಶಿಬೊರಗೆ ತೊಂನಪಾಪ್ಟಂಜಾರಿ ಬಿಳಿತೆಂನಳಿದುದಂ ಕಂಡು ಕುಪ್ಪಾ॥ ಪರಿಹಾತವಿಪ್ರ ಲಕ್ಕಿಪ್ಪುರು ನಡಿತಂ ದು ಮಿಂ। ದುರುಕು ದ್ದತನು ಗಳಾವರು ವೆ
೮ ತ್ರಪದ ಜಲ ಕೊರೆಯಪ್ರುತಿತ್ತನಮುಂ ಚಿ ರಾಘವಾಂಕ ಯೆಂದೊರೆದನಾ ಪರಿಹರಶಿಂ॥ ೩೭॥ ಪಾಳ್ಯ ಬಸವಂ ಗಿನೆ ಮಿಳಿದಪಾದು ಜ್ಞಿಯ। ಪುಲ್ಲತನದಿಂ
೯ ದಮಧುವರ ಸ್ವಮೆಚ್ಚಲು ದಿವ್ಯ। ವೆಲ್ಲ ತೊಂನಾಗಿ ಬುಳುತುಂ ಕೊಳತು ಬಬಿಲು ತಿರಲಾಂದು ದಿನ ಪಾಳಯ್ಯನಾ॥ ಮೆಲ್ಲ ಲಡಿಗಳಂ ತೊ ಳದ ಜಲಲು ಮಡು ಗಚ್ಚರಯು। ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ
೧೦ ದಾಸಿವೊಗತರಲು ಮೃದೊಳೆಯ। ಲಳಿತ ನಸುಶು ದ್ದವಾಗಲು ಮಗಳನವರತನಯಂಗಿತ್ತ ಭಕ್ತಲನಾದಂ॥ ೩೮॥ ಚರನಾಂಬು ವಿಪ್ರ ರಮಳ ದ್ದರಸವೆಂದೆ ನಲು। ಪರಸಮಯಿ
೧೧ ಗಳು ಲಿಪ್ಪಮಂತೊ ರಚಿಕೆನಲು। ಶರನಾಪಾ ಮೊದಕವ ಕಾಷ್ಟದಂಡದಮೆ ಲೆತೆಳಿದು ಚೆಂನದ ದಂಡವಾ॥ ಪರುಷದಿಂ ಮಾಡಿತು ಸಂನ್ಯಾಸಿವ ಮಂಭತ್ತಂನಾ। ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿ
ಗೊಮಾತಳ ದಳ್ಳಿ ಮೆರದನೆಂ। ದೊರೆದನಾ ರಾಘವಾಂಕಂಗೆ ಹರಿಹರನು ದುರಿತಪರಿಹರನಾ ಶರಣನು॥ ೩೯॥ ಧರನಾಳಿ। ಶರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯ ಲಕ್ಕಿರಳ ಶಿಲೆ ಯ್ವ। ಸುರಪಮೊಳ್ ಕಾ

ದವೆಳೆಂದು ಬಹು ವಿತ್ತಗಳ್ ನೆರೆದಿತ್ತು ಮರುಗಗಳ ತೆರವೆಳೆಸ್ಸಿ ಕೊಂಡು ತದ್ದನವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ॥ ಪರುಷದಿಂದಿತ್ತು ಸುಖಮಿರಲು ಕಾಳಗಮೊಗದ। ಲಿರುಳು ನರಿಗಳ ಬಿಡಿದು ತಂದು ಚೋರಪಾ

ದಶರೆಂ। ಬರವತಳಿದುತ್ತಮಾಶ್ರಿಗಳ ಮಾಡಿತ್ತ ನಾಚಾರ್ಲಕ್ಕನ್ನೆನಾರು ಮುದದಿಂ॥೪೦॥ ವಾಳ್ಕಿತೆನೆಕರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಿನಸುತವರಲ್ಲನ ಪ್ಪಂಪ್ಪಾ। ಬಳ್ಳಾಳ ಪದ್ಮರಾಜಂಗೆ ಧನಮಂ ಕುಡಲು। ಮುಳ್ಳ

ಕಿಶರಪರನ ಜಂಗಮ ಬೆದಲಿತ್ತು। ನರಪಂಕೆರೆಯ ನೆಗಳ್ವಿನಿ ಕರ್ಲನ್ನಲು॥ ಸಲಿಲೆಯಿಂ ವಿಭೂತಿಯ ಲಿಕಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿ। ನಳ್ಳಿತೆನೆ ಚರಪಾದದಿ ರ್ತಮಂ ತಳಿದು ಜನ। ಕೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ ಮುಂ

ನಿರಿನಂತೆ ಶಿವಕೆಳೆಯೆಯಂ ತೋರಿ ಮೆರದನಾತಂ॥೪೧॥ ಪುರುಷನವ ಪುರುಷನಾದ ಬಳಿಕಂತನಗೆ। ಚರಪಾದ ತೀರ್ಥಸಮಯಕ್ಕೆದೊರಕಿದೆನುತೆ। ಪರುಷದಿಂ ದಾಂದು ಕೆರುಗಳ

ಸದೊಳು ಪಾದಜಲಮಂ ತುಂಬಿಕೊಂ ಡಿರಲ್ಕೆ॥ ಪಶಿಪತಿ ಕೆರಿಯಂ ಸುಬ್ಬುನಿಜ ಗೃಹವ ಸುಡು। ಶಿವಪಾದ ತೀರ್ಥ ಕೆಸ್ರಮಂ ತಳಿದು ನಂದಿಸಲು ಭೂಜನಂ ಬೆರಗಾಗಿನು

ತಿಸುತಿರ್ದುದು ನಿಷ್ಟಿಬಿದಲಾರಾಧ್ಯ ವಾ ಂಕಾ॥೪೨॥ ಪರುಷದಿಂ ವಿರಂ ಮದಿಂ ತುಸುಖಮಿರುತಿರಲು। ಚರಪಾದಜ ಲಕುಂ ಭಿದದಳಿ। ಬಯಲಾಗಿರಲು। ಹರನಾ

ಮಂಕಕೊವಡು ಜ್ಜಾಗಿಸವಿಶ್ವರನಾತ್ತ ನಾದೊಳಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ॥ ಚರನಾಂಬುವಂ ನಿಡಿಕ್ಕೆಲಾಸುರಕೊಯ್ದು। ವರರು ದ್ರಕಂನಿಯಂ ಮಾಡಿಸಲವಿದನೆಂದು। ಪರಿ

ಹರಂಪರತರಂ ಸುರಹರಂ ವರಕರಂ ಪಿಳನಾರಾಧ್ಯವಂಗೆ॥೪೩॥೧೦೫॥ ಸಮನಿತ್ರ ನಖತ್ತಕನ ಪ್ಪತಾನೊಲಿ ದು। ಸಜನಿಗಾನಾವನಿಕ್ಕೆಜಲ ಚರಂಗಳ ತಂ

ಮು। ವಸದು ವಿಶ್ರಯಸ್ನುತ್ತೆ ದ್ರವ್ಯದಿಂ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತೊಂಮೆ॥ ಬಸವೇಶಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮಥ ಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಂತಸದಿ। ನಾಬತಮಂಕೊ ಟ್ಟುಕರ ತಂದವರ ತ್ರಿಚರ ರ್ಣಾಬಿಸ ಒಮಂ

ತೊಳದಷ್ಟವನಾಬಿಯ ಮಡು ಬಿನೊಳಿಲ್ಲ ಪ್ರಮಥರುಂ ನೋಳ್ಪಂದದಿಂ॥೪೪॥ ಪರಮಪ್ರಸಾದದಗುಣಂಗಾನಾಗೊಂಡಿ ಯೊಳು। ಪರುಷದಿಂ ಬಿಕ್ಕಿಸುತಿಪ ಪದಜಲದ ಮಡುವಿನೊಳು। ಕರದಿ

ಗಾನಾವ ಪಾಯ್ತು ತಿಗಳುತಿರಲಾ ಮ್ಮೆ ಸುರಪತಿಯೊಮ್ಮೆ ನಾಗಿಶನೂ॥ ಪರಿಯೊಮ್ಮೆ ಯೊಮ್ಮೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಬಹುವಿಧಾ। ಮರದೊಂಮ್ಮೆ ಪ್ರಮಥತತಿಯೊಮ್ಮೆ ತರತರದಿಂದೆ

ಮೊರವುದಲನಂತರಂಗಿರಿಜಾತೆವೆರಸಿಹ ರನೆಯ್ದೆ ಮೊರವಟ್ಟು ಬಂದಂ॥೪೫॥ ಬಸವೇಶಮುಖ್ಯಸ್ಕಲಮುರಾತನರುಂ ನೆರೆದಿ। ಶಶಿಧರಂಗಾನಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣತಿಗೆಯ್ಯಲಾಸಿದ

ಕರ್ಣಾ ಪ್ರಸಂಬಿಗಿಯ ಪ್ರಿಮ್ಮಿ ದಢವಿ ಮಂಡೆಯೊ ಘುಷಸ್ತ ವಿಟ್ಠಲಾ॥ ಸಭನೆ ಶೋಂಡಾಡಿ ನಿಜಶ್ರೈಲಾಸ ಕೋಂಪ್ಪುತಿರಿವೆ ಸಿದ್ಧಿ ಸಿಗಳ ಳಿದುಂದುನಿರವಂ ಮಾಳ್ಗಿ ಮದು। ವಸುಧೆ ಯಾಚೆ ೩ ವದೆಯ ತಿಮ

ತೆಪಶಿ ಪರಸುಸುದ್ಧ ನಾರ್ಶೆಫು ವಾಂಶ ರವಿಗಿ॥ ಶ್ರೀಉಂಕ್ಕೆಂ॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ವಿಷ್ಣೂ ತಿರು ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸುರು। ಚಿರಪರ ವಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಪಾದ ತೀರ್ಥಗಳ। ಸ್ಮರಿತ ವಾ ಪಾಶ್ರೆಯಂ ತಿಳಿದೆಯಾ

ಸುರುಲಿಂಗಜಂಗ ಮದ ದಾಸಿಹವಾ॥ ವಿರಚಿ ಶಿವಿನಾಗ ತಿರು ದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧಳಿಸಿ ತಿವ। ಸುರುನಾವ ಮಂಜಳಿಸಿ ಲಿಂಗ ತ್ರಯಾಂ ಧ್ರಿಶಂ। ಚರವ ಪಾವ ಸರಗಿಯ ಪ್ರಿಸ್ತರು ಪಂನಾಗಿಸು ವಡ್ರಿ

ವಿಧ ಶಿಷವ ನೋರವೆನಾ॥ ಶ್ರೀ ಅಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾಭದ್ಧಿಶ ಮರುಳ॥ ದ್ಧಾಚಾರ್ಯ ರಾಮಿದೆವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು ಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚಾ ಕಮದ್ರುದಿ ನಿಂದ ಪಂ ದ್ರಚವಂ ನಾಳಿಗೆಸದ್ದನಂ

ಜಿತರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಬಿದಸರಭರುಷ ಮದುಪಚಿತ್ರ ನಂ। ಜಾಲಿಚಾರ್ಯ ರಚಿತವಷ ಪಂಬಿಯಪ ರಿಶ್ವರಶಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ರುಸು ರಾಘವಾಂಕಂತ ತಿಗಿಪಂಸೋಂ ದುಸ

ಂದಿ ಸುವಚಾನು ಬಂಧಿ॥ ಶ್ರೀ ಂತುಸಂಧಿ ಗಕ್ಕಂಪದನೂ ಬಿ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಉಂಕ್ಕೆಂ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರುಲಿಂ

ಗಜಂಗಮದ ಶಿಷದ ಮಹತ್ವಮಂ। ಪರು ಷದಿಂದಲಿಪಂ ಡುವಮುಕರಾದರಶ ಥಿಯ। ಪಾಶಿದೆವನ ಸುದ್ಧನಾ ಶಕ್ತಿ ನಳಿನಿರ ವಿಗಿವರ ರಾಘವಾ ಂಕ ಕವಿ ಗಿ॥ ಪದ॥ ಯ

ಕ್ಷು ವಿಳಿಖಾ ಸನತನು ಕ್ಷವಾ ನಿತ್ರಿದು। ರಾಜಾಕ್ಷವರ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾವ ಕಕ್ಷಯಾಂಬೂಜ ಜಾ। ಧಾಕ್ಷಜರು ನುಕ್ಷ ಮುಖ ಪಿಯಾ ಪುನಕ್ಷಾಳಿ ಮಕುಟ ಮನಾಚಿಕರನಾಚರನಾ॥

ನಕ್ಷತ್ರರಾಜಸು ಸೂಕ್ಷನಾರಿನಾ ಕ್ಷ್ಯಮಿ॥ ಕ್ಷಮುತ ಶಿಕ್ಷ್ಮಿಚ ಕ್ಷುಶ್ರವಃ ಪತಿ ಕಟಕ। ದಕ್ಷ ಜಾವಕ್ಷಾ ಜನಿತ ಸುಖ ಯಾಕ್ಷ ಜಯಸಿದ್ಧ ನಂಜೆಶವರ ದಾ॥೧॥ ವಾರು ವನನೆ ರಿಂ ದ್ರನವಿಗೆ ಯ್ದೆದ್ರು

ಷ್ಟಿಕರ। ತಾರೆಗಳ ಚ್ಚೆ ಚಿಟಲವಂ ತ್ರಿಲಾಕ ದೋಳ್ಗರಭಿ। ಮಿರಿಪಿಡಿತಂದು ಸಂಕಲೆಯುಕ್ತಿ ಯುದ ವಿತ್ತಿಂ ದ್ರನಂ ಮುರಿಯಲಿರಿದೂ॥ ಶ್ರೀ ಶಿವನಾಭದ್ಧ ಸುರುವರಂ ಗಿತ್ತುಸು ಕು। ವಾರಿ ಯಶಿ

ವಶಿರನಾತ ತಿಗಳಿ ವಸ್ತುವಂ। ಸೂರೆಯುತ್ತಿ ಶಿಪದವ ಡದರಾಜೇಂದ್ರ ಚಾಳಂ ಪಾಲಿಸು ಧಿಯಂಮನಾ॥೨॥ ವುರಿತ ಕುಲಗಿರಿ ಕುಲಿಶ ಮರ್ಗದ ಪ್ರಾಲೆಯು। ಪರಿದಷ್ಟದುರಿ ಖಾಡ್ಡಿ ಬಾ

ಡಬಂದು। ಪ್ಟುಬವ। ಕರಿರಾಜಪಂ ಚಾಸ್ಯ ಧಾರಿ ದ್ರವನ ವಪ್ಪಿ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಕುಜ ಕುಠಾರಾ॥ ಪರಸು ಪ್ರಸಾದ ಕಲ್ಯಾಣಾಕು ಸುವಾ ವೊದು। ಸುರು ಷಾರ್ಥ ಸುಚತುಷ್ಟಕರವಾದ ಸುವಿನೋದ ಪ

೫೭

ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ

ರಮಪ್ರಸಾದವ ಜ್ಞಾನನಿರತೆ ದಿವ್ಯಮುದಕೆಸು ರಾಘವಾಂಕಾ ॥ ೩ ॥ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುಮುರಾನಾದೊಳು । ಪ್ರಕಟ ವಿಧಂಗಳಾಕೆ ಗ್ರಾಂ ಶಪ್ರಸಾದವಿ । ಯ ಶಕ್ತಂ ಕಶುದ್ಧ ನಿರ್ಮಲವೆಂದು । ಶಿಕ್ಷೆ
ಕ್ಷಿಪದ ನಾವಶಿವಿಶಿ ಬದನಾ ॥ ಸುಕನಾದ ಶಬಲಪಾನಾಬಿ ನಿಯುಮಿ ಶ್ರಾ ಮಿತ್ರಾರ ಖಿಳಮವಿಮೋತ್ತುಂಗಮುಷಿವಿತಾನಂಬವಾಳ್ಗೆ । ಖ ಕತಿಯುಂ ದಿಶಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೊಂಡ ದೇವ ಋಷಿ ಶಿವರಾಚಾರ
ಯ್ಯ ಕೆಪದಮಂ ॥ ೪ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ನಾನಾಮುರಾನಾವಿದೆಶು । ರಪಸ್ವಿ ಪ ಶಿಕ್ಷಾಷಿತೆ । ಶಿವಪ್ರಸಾದಮ್ಮಂಜಾನೊ । ವಿರಂಚಿಃ ಕಿಲ ಜೈಮಿನಿ । ಪ್ರಸಾದಶಿವನಾಜ್ಞಾತೊ । ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋಮವಾಮುನಿಃ ॥ ಪಾಣಿ
ನಿ ಶ್ರ ಕನಾದಶ್ಚೈ ಕ ಷಿಲಾಗಾತಮಾದಯಃ । ಪ್ರಸಾದ ಶಿವನಾಥ್ಯಾನಾ । ಜಪನಾದಚರ್ನಾದಪಿ । ಜಾತಾ ದರ್ಶನಕತ್ತಾರಃ । ಸ್ವಪಂಯಂ ತ್ರಿಜಗತ್ತಮಃ ॥ ಪ ॥ ಕರಮ್ಮಸುಚಿಯಾದಿ
ಡಿ ಯೊಬ್ಬಿಂನ ಮರ್ಯಾದೆ ದದ ತಾದು
ಜಾವರನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಮಂ ಡಿ
ಕಂಗುಸುದರ್ಶನಾ ॥ ೫ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಶಿರಸಾ
ಂಯುಕ್ತಾತ್ಮ । ನಿಯಮಶ್ರ ಬವಿಪ್ರತ
ರವಸ್ತ್ರನಾದೊಡೆ ಯು ಸಕಲಾಂನ್ಯ ದೇವತಾಪರಿಭುಜ ರಸಾದದಿ ಯುನಿಯಮಂಗಳಿಂ ಬವಿಪ್ರಷ್ಟು ತನಾದೊಡೆಯು ಶಕ್ತಿಯುಂ ॥ ಗಿ ಶಿ
ಮೊಳು ಧರಿಬ ಮೊಡೆ ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯಕರ ಪಾತಕಾವಳಿಯ ಮೊರಜಿಮೊರೆ ಶಿವಂಮ
ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ । ಯತ್ಸ್ವಾಯೋ ಧಾರಯೋದ್ಯದಿ । ಸುಚಿರ್ಭೂನಮರ್ಯಾ
ಃ ತಸ್ಸಪಾ ಪಾನಿಘೋರಾನಾಂ । ನಾಶಯ ತ್ರಿವ ಶಂಕರಃ ॥ ಪ ॥ ಶಿವನಪ್ರಸಾ
ಪೆ ಶ್ರಿರನಿವಹಶಿವರಂ ರಾಘವಾಂಕ
ದಃ । ಸರ್ವಸ್ವ ಪಾಪಗತೊಪಿವಾ ॥ ಸರ್ವದೇವಪ್ರ
ದದಿಂ ಪ್ರಾಣಾಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಮಂ । ತ ವಿಮ
ವಿಪ್ರನ ಸುಗಸು ಳಿಂಗೆಯ ಶ್ರಮಿ । ದವರ ಯಾಗಾಯುತ ದಫಲವಪ ಡೆವಂಮಂಡಿಯ ಲಿಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂದಾ ॥ ಪ್ರವರ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಧರಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯಮಂ । ಸವಿದು ಪಾದೋದಕವ ಪ್ರಾಸಾನ
ಂ ಗೆಯ್ಯುಬಾಳುವನರಂಗಕ್ಕೆ ಗಾನಾಪತ್ಯಮೆಂದು ರಾಘವನ ಗಿಷಾಡಿದೆವನುಸುದ್ಧನಾ ॥ ೬ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಪ್ರಾಣಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಂಯಾಃ ಕುರ್ಯಾ । ತ್ತೈವ ಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದತಃ । ಅಷ್ಟಮೆದಾಯುತಂ ಪುಂಣ್ಯಂ । ಶಿಕ್ಷೆ
ಲಭತೆ ತಿ ನರಃ । ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಧಾರಯೆನ್ಮೂರ್ಧ್ನಿ ನೈವೆದ್ಯಂ ಚಾಪಿ ಭಕ್ಷಯೆತ್ । ಪ್ರಸಾದೋದಕಂ ಪಿತ್ವಾ । ಗಾಣಾಪತ್ಯಮವಾಪ್ನುಯಾತ್ ॥ ಪ ॥ ಶಿವನ ನಿತ್ಯಪ್ರಸಾದಾಂ ನಮಂ
ಬಿಟ್ಟೊವ । ಸುನಾಲದೆಕ್ಕಿ ಲ್ಲಿ ವೆಂಚಾಂಡಾಲನ ಪನವಂಗನಬಿಸುವಡ ಶಕ್ತ ವಪಾನರಕವಾಲಯುವ ವನಮನೆ ಸತ್ಯವಿಮ ಸತ್ಯಯಾ ॥ ಮನಾಬಿದು ಶಿವಕಿಷಮಂ ಸವಿಮೊದಾ ದಿವ್ಯಾ ಬಿ । ಯ

ಕವಿಂಯವು ಚರಪ್ರಸಾದವನೆದೆ ಯುಂ ಜೀವಿಂ ಸಿವಾ ಶ್ರೀನಾ ರಾಗವುಂಗೆಲುವನೆಂದು ರಾಘವ ಕವಿಗೆ ಹರಿಹರನೊರೆದು ಪೇಳ್ದನು ॥ ೫೬ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಲಿಂಗ ವುಖ ತ್ರಪ್ರಸಾದಾನ್ನಂ । ತ್ರೈಶ ತ್ರಿಮು ಕ್ರಂ ಚ ಕ್ಷಿಪೇ ॥
ತದ್ಭಕ್ತ ಸ್ವಪಚ ಪ್ರಾಪ್ತಂ । ತದ್ಭುಕ್ತೋ ನರಕಾಲಯಂ । ತ್ರಿದಿವ್ಯಾದಿ ವಿನಾಶಾಯ । ಲಿಂಗೋಚ್ಛಿಷ್ಟಂ ತು ಶಿವಯತೇ । ಶಿವ ರಾಗಪ ರಾದರ್ಶಂ ಚ । ಚರಾಚ್ಛಿಷ್ಟಂ ತು ರ್ಶಾನ್ನಿವಯಾತ ॥ ಪದ ॥ ಹರ
ನ ಪ್ರಸಾದಾನ್ನಮುಂ ಪ್ರಸಾದೋದಕಂ । ಚರಸಾಂಬುನಿ ಂ ಸಾರ ವಿಷ ಕುಜ ಕಶಿಗೊ ದತಿಗಳು । ನಿರುತ ವಿದು ಮುಖಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜ ದ್ರಾಚನಂ । ಪ ರಘುರಾಮ ಂತ್ರಕ್ಕೆಯುಂ ॥ ವರಚಾ
ದತಿ ರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಾನ್ನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ । ದುರುಸಿವ ನೆಗಲಿಂ ಶಿವಾನುಗ್ರಹ ಕೆ ರಾಜ । ನರುಮೊದಲಿಂದ ನಾರಾಘವಗೆ ಹರಿದೇವನತಿ ಪ್ರಜಿನವನ ದಾವನಗ ॥ ೫೭ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಪ್ರಸಾದಾನ್ನ ಪ್ರಸಾದಾಂಬು । ಪಾ
ದಾ ಂಬುನಿ ಪಿನಾ ಕಿನಃ । ಸಿ ಂಸಾರ ವಿಷ ಲವ ಪ್ಪಸ್ಯ । ಕುತಾ ರಾ ಣಾಬಿ ನಸಂ ಪಯಃ । ವಿಷ್ಣು ಪರಶುರಾಮೋಪಿ । ಶಿವೆನ ಪರ ದೀಕ್ಷಿತೇ ಜ । ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಾಂನ । ನಿರ್ಮಾ
೫೭
ಲ್ಯ ನಾಂ ನಿಷೇವ ಕಾ ॥ ಪ ॥ ಗುರುವಿನ ಪಾ ದೊದಕಂ ಪಾ ಶಹರ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ । ಮುರುತ ಶ್ರೇಪಿ ಕ ಸುಖಂ ಪಸ್ತ ಸಂಶ ತಕ ರಂ । ಪರಮ ಪ್ರಸಾದ ಶಿವನೆಂಬ್ಬಂದ ವೊ
ಕ್ತ ಸುಖವಂ ಪಡೆವ ನಾವೊದ ದಿಂ ॥ ಗು ರು ಸು ಪ್ರಸಾದೊ ಪ ಯೋಗವೆಂ ಪಾದಶಂ । ಚರ ಪಾನ ಮಸ್ತಿ ಮಪ್ರವ ಸ್ತಿದ ಘಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸು ದಾಷ್ಟ್ರ ಣಾದೊಳಿಂದನಾ
ರಾಘವನೆ । ದುರಿತ ನಾಶಂ ಹರಿಶಿ ॥ ೫೮ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಪಾದೋದಕಂ ಪಾಶಹರಂ । ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಚೈ ವಿಶ ಪ್ರದಂ । ಗುರೋ ರ್ಮುಕ್ತಂ ಸದಾ ಕಾಲ । ಮಾಮುಷಿಕ । ಫಲ ಪ್ರದಂ । ಗುರು
ಪಾದೋದಕಂ ಖತ್ತಾ । ಯುಕ್ತೋಚ್ಛಿಷ್ಟಂ ಗುರಾನ್ನ ತಾ ॥ ಅಷ್ಟಮದ್ಯಗತಂ ಪಾಪಂ । ತಕ್ಷಣಾದೇವ ನಶ್ಯತಿ ॥ ಪ ॥ ತ್ರಿದಶ ದಾನವ ಕಿನ್ನರ ರಾಜಿ ತಪಿ ದಂ ಪಡೆದು ಗಳೆರಂಗ ನ ತ್ರ ದ್ವಾರತಿ
ರಮ್ಯ । ವದನನುಂ ಪಡಿನೆಂಯು ಪ್ರಕರಮ ವಿದ್ಯಾ ಸ್ಥಾನ । ವಾರಾಶಿ ಪಾರಗನ ಜಂ ॥ ಮುದದೊಳ್ ಶಿಪ್ರ ಸಾದವನುಂಡು ಪ್ರಜನೆಗ್ರೆಯು ಮದಕನು ಗ್ರಹಕಿನಿ ಗ್ರಹ ಕೆಸಾ ಮತ್ತ್ಯ ಮಂ ।
ಪವಲ್ಲಿಂದ ಪಡೆದನೆಂದಂ ರಾಘವಂಗೆ ಹ ರಿಹರನು ನತ ಮೋಕ್ಷಕರನಗ ॥ ೬೦ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಅಷ್ಟಾದಶ ಮಹಾವಿದ್ಯಾ । ಸ್ಥಾನ ವಾರಾಶಿ ಪಾರಗಾಃ । ಕಂಠರಂಗಸ್ಥಿತೇ ನ ತ್ರ । ದ್ವಾರ ತಿ
ಪಾ ಸುರಾನನಃ ॥ ಸುರಾಸುರ ಕಿನ್ನರ ತ್ರಾ । ವಿರಾಜಿತ ಪದಾಂಬುಜಃ । ಅನುಗ್ರ ಹಿತಂ ಸಕಲಂ । ನಿಗ್ರಹಿ ತುಂ ಚ ವಿಲಯಾ । ಜಗಜ್ಜನಯಿತುಂ ಶಕ್ತಃ । ಪ್ರಸಾದಾ ನುವಾದ ಹೂ

ತ॥ ವ॥ ದಾನದಿಂದೆ ನುತಪದಿಂದೆ ನುದಿಕ್ಷೆಯಿಂದೆ ನುಜಪದಿಂದೆ ನುಮದೃತ್ನವಿಚೆತ್ತ। ಉನುಮಚ್ಚಿತ್ತಮಂ॥ ವಿಳಯೆನ್ನಕಲವರಗಳ ನೆಯುವಂತಕೆಯಿಂ॥ ವಾನವಂ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಧರಿ

ಸಲವನೆಂದ। ನಾನಮಿಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಾತನೆಂದಿ ಶ್ವರಂ। ಮನಕಿಯಮಗಳಾಡನೆ ಪೆಳ್ದನೆ ನೆರಂ ಫವಾ ರುಯಂದನಾ ಹರಿಹರಾರ್ಯ್ಯರಿಂ॥ ೧೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ಕಿಂ ದಿಕ್ಷಯಾ ಕಿಂ ತಪಸಾ ... ಕಿಂ ದಾ

ನೆನ ಜಪೇನ ಕಿಂ। ಶ್ರು ... ಸುದೇವಿ ವರಾನನೆ। ಮದ್ಭಕ್ತಿ ಯದಿ ಸಂಜಾತೆ। ಶ್ರೀ ದಿರಸಾದಾ ರಯಿದ್ಭಕ್ತಾ। ಯೋ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಲಾ ... ತತಃ। ... ಮೆನಸದ ತತ್ಸಿನ। ಸಾಮಸ್ನಾ ಕಲಾದರಃ॥ ೧೨ ॥

ಕಯೆ ಕಿಯನಿಂತಪವನೆ ನಿಸುವ ಡಿಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯಿಂ। ಶುಲ ... ಮಂಪೆಳ್ದ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಪಾದಾಂಬು। ನಿರ್ಮಲ ಸುಪ್ರಸಾದಗಳ ... ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಧಾರಣ ಪ್ರಾಶನಾಗನಾಸಿಗಳಂ॥ ನಲಿದು ವಿರಚಿ

ಸಲು ಸಾಲಾಕೃ ಸಾಮಿಪ್ಯ। ಶ್ಯಲದಸಾ ರುಪ್ಯಪದಗಳ ... ನೆಯ್ದು ವರಿಂದೆ। ನಲವಿಂ ಗೊರೆದನಿ ಕ್ಷ ರ ರಾಘ ವಾಯೆಂದವ ಪ್ರತಿಮ ಹರಿಹರೇಶರಿಂ॥ ೧೩॥ ಶ್ಲೋ॥ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ

ಧಾರಣಾ ... ತ್ಸುತ್ರಾ ... ಸಾಲಾಕ್ಯಲು ತಿ ನರಕಃ। ಪಾದೊದಕ ... ಪಾನೆನ। ಸಾಮಿಪ್ಯಂ ಜತಿವೆದಾ। ಮತ್ಪ್ರಸಾ ದಾಪೂಜನೆನ। ಸಾರುಪ್ಯಂ ಜಜತಿ ...

ಶಧಾ। ಸಾನ್ನಿ ತಪ ಸಃಶಕ್ತಿ। ... ಕೃಸ್ನ ವಿದ್ಯತೆ॥ ರಹಸ್ಯತ ... ದಿದಂಮು ತ್ರಾ। ... ಸುಲಭಂ ಸುರುಯ ... ತತಃ ॥ವ॥ ಈ ಶ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ... ಪಾದಾಂಬು ವಿನ

ನಮೆತೆಪನಿ ... ದಾಸದಾಗತಿ ಕೆಂಮ ತ್ರಿಂಪ್ರು ... ನಿಮಿಜ। ಗಿ ಶಪಾನವ ಮಾಡಿ ಧರಿಯಬಾರವಧರಿಸಿ ಸಾ ಮರ್ತ್ಯಮುಮನಿ ... ಯ್ದಿದಂ॥ ಈ ಶ ...

... ನಾದಾಗಿಸ ವೃಕ್ಷನಾಗಿ ... ಶಸಾದಂದಿ ತದಿಶಿಕ್ಷೆ ... ಗಫಲ। ವೆಸುಪರಿಯಿಂಮೊಗಳು ವಡೆವಾನು ಬದಿಗಳ ಶಕ್ಯವೆಲೆರಾ ಘವಾಂ ... ॥೧೪॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶದಾಚಿ ದಿಶಪಾ

ದಾಂಬು। ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಪರಿಮೆರ್ನಿ ತಃ। ಪವನಃ ಪಂಸಗೆ ಶಿನಾ। ನಿಪ ತಃ ಮಂಸ್ಕಾರಿನಾ। ತೆನ ವಿಶ್ವಂ ಸರಾಸ್ರಾ ರಾದಿ ... ನಾತ್ಮ ವಾ ಪೃತಿ। ಜಾಗಿ ಶ್ವರ ರತ್ತಮ ಚಲ। ಮಿಶಮ ...

... ದಾ ಶಾಪಿ ಚಾ। ... ಸಂಜಾತಾ। ಶಿವೇಂದ್ರನವಿ ಸಂಶಯಃ। ... ಪ್ರಸಾದ ... ಗಿನ ... ಲಂತ ... ಕ್ರುತ ನಮಿ ಮಿಶಕ್ತಿ। ನಗಿರಾನಗಿರಾಪತೆಃ॥

೧೫॥ ವ॥ ... ವಪಾದ ಜಲವ ... ನವ ... ಪ್ರಸಾ। ದವನು ಂದ ಕಾರಣಾವಶಿಷ್ಟ ನಾದಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ। ನವನೆ ಪ್ರಾಜಾ ಪತ್ಯ ದಶ ಸಹಸ್ರ ಸ ಹಸ್ರ ಪ್ರ ಸಾಯಿಯ ... ವಾನಾ॥ ನಿವ ಹಗಲು

ಗಿ ಶಿವನು ಪ್ರಸಾದದ ಗುಣವನ ಕೊಟ್ಟ। ತವೆ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಹೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮವಿಲ್ಲ। ವಿವರಿಸುವಡರಿದು ರ್ರಾಘವಯೆಂದನೆ ಪ್ರತಿಮ ಹರಿರಾಯ ವಿಜಿತವಗಯಾ॥ ೧೪॥ ಶ್ರಾ॥ ವಶಿಷ್ಟಾಪಿ ಸರ್ವಶಿ
೨ ಭಾಕ್ತ। ಪ್ರಸಾದಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವತಃ। ತಸ್ಯ ತತ್ಪದಾದನಂಪಿಯಂ। ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದಾಂ ನಂಚಸಿ ಶೃಂಯಿತ॥ ಉಪವಾಸ ಸಹಸ್ರಾಣಿ। ಪ್ರಜಾಪತ್ಯಾಯುತಾನಿಚ। ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ದತ್ತಶ್ಯ ಸಕಾ
೩ ತ್ವಂ ತೆನಾಪಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸಮಾಃ॥ ವ॥ ಸಕಲ ಶ್ರುಣಾಕಾಪ್ತ। ಗಂಧಾನುಲೆಪನ ವಸ್ತ್ರ। ಸುಕರ ಮಗವು ದತ್ತಿಲಕ ಪೂರ್ಗ ರಮಂಜನಕ। ನಕರ ತರಚಿ ತ್ತಾವತಂಸಗಳ ವಾಹನ ವಸ್ತ್ರಸಂಕಾ
೪ ಹವಾ॥ ಮಕರಧ್ವಜಾರಿಗರ್ಪ್ಪಿಸಿ ತತ್ಪ್ರಸಾದ ಮೆಂಬ ಶತಿಯಿಂ ಭಾಗಿಸು ದುಬರಿದೆ ಭಾಗಿಸದಾ ಡಲು। ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತಚಾಂಡಾಲ ವಿಟ್ಟು ಮವೆನುತಿ ಸುಕ್ತಿ ರಾಘವಾ ಯೆಂದನಾ ರ್ಯ್ಯ॥ ೪

೫॥ ೧೬॥ ಶ್ರಾ॥ ಸರ್ವ್ವಂಚ ಶ್ರುಣಾಕಾಷ್ಟಂ
೬ ಲವಾಹನಂ। ಪ್ರಸಾದಮೆವ ಭಾಕ್ತಸ್ಯ
೭ ದುಪ್ರಮಾದದಿಂ। ಸಲಪಶುಜಲಾನ್ನ
೮ ಗಂಗಳಾಳುಮನು ವಿವನಿತು ಸುಲಭ

ಚ। ವಸ್ತ್ರಂ ಚೈವಾನುಲೆಪನಂ। ಗಂಧಿ ಪುಷ್ಪಗವು ದತ್ತಿವಾ। ಕಪೂರ್ರಂ ತೈಲಮಂಜನಂ। ರತ್ನಾಭರಣಜಾತಂಚ। ವಸ್ತ್ರಂ ಲ್ವಶ
। ವಮಂ ಲ್ವ ಚಾಂಡಾಲವಿಟ್ಟು ಮಂ॥ ವ॥ ಲಲಿತೆಷ್ಟಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವೆ ಲ್ಚ ರುಕ ಮದ। ನೊಳಿದು ತಾನು ವಸಾಗಿಸ್ಸು
ಗ್ಗೆ ಕೊಡ ಲ್ಲಾಗೆದುಂಕೊಟ್ಟಡವನರಕವುವ ನೆಂಬುವಂ॥ ವಾಲಿಡಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿರಂತರಂ ಸಂಯೋಗ। ಗಳಾಳು ದಿಷಿಯೊ
। ಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಸಮರ್ಪ್ಪಿಸಿ ತತ್ಪ್ರಸಾದಾಪಭಾಗಿ ವುತ್ತನೆಂದಂ॥ ೧೭॥ ಶ್ರಾ॥ ಸ್ಟೃಷ್ಟಲಿಂಗಾಯ ಮದತ್ತಂ। ಚೆರುಕೆ ೮

೯ ತನ್ನಸಂಶಯಃ। ತತ್ಪ್ರಸಯೆತ್ವಯಂ ಪ್ರಾಜ್ಞಾ। ನಾನ್ನವಸು ದಾಪಯೆತ್॥ ವದದಾದಾಜಲದಿಭಾ। ದದ್ಯಾತ್ಕಿ ನ್ನರಕಂ ಪ್ರಜೆತ್। ಸಂಯೋಗೆ ಸುವಿಯೊಗೆ ವು। ಚಾನ್ಯಭೂ
೧೦ ತ್ರಸ್ಸುಖಾನಿಚ। ಯಃ ಕುರ್ಯ್ಯಾ ದಿಷ್ಟಲಿಂಗೆತು। ಸಾವಧಾನಿ ನಿರಂತರಂ॥ ವ॥ ಪರಮಶಿವ ಭಾಕ್ತರ ಪ್ರಸಾದೊಪಭೊಗಿಗಳ್ ನರಕಾವನಾ ದೊಡೆಯುಮಿಂಡಿಸಲು ಘೊರತರನರ
೧೧ ಕವುಮನೆಯ್ದುವಂತೆಂನ ಯಪಿ ತಾಮಪರು ಸವಿತಲೆನುಮಾನವಿಲ್ಲಂ॥ ಹರನನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ತುಳಿದೊಡಂದಾಂಟಿದಾಡಿ। ವರಸಿದ್ಧಿಗಳುನಷ್ಟ ಮವಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯಮುಮ। ನಿರ
೧೨ ಚಿತ್ತವಂ ನರಕದತ್ತಿ ಚಿವನೆನುತ್ತೆ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಗುರುವೆಳ್ದನು॥ ೧೮॥ ಶ್ರಾ॥ ನ ಸ್ಪೃಶೆದ್ದಿ ಪಾನೆನ। ಲಂಘಯೆನ್ನಾಪಿಭಾರತಾ। ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯಲಂಘನಾ ಚ್ಚೈವ। ಸಿದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶ್ಯಾ ಜಾಯತೆ। ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯ

೫೯

ದಾನಾನ್ತರನಿ ಪೆತ್ತ ತೆಕಾಲವ ಕೃಪೆಯಂ॥ ವಿಮರ್ಶ್ಯ ಶ್ರೀ ತ್ತಂಧಿಂದಂತೆ। ಯೊಂ ಜನಾಃ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಂಯುತಾಃ। ತೆಯಾಂ ತೆಪಿತ್ರುನೀಃ ಸಾಧಃ॥ ನರಕಂ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ॥ ಟೀ॥ ಪರನನಿಮರ್ಶ್ಯ ಚರ

ಣಾಂಬು ಪ್ರಸಾದವಂ ಹರುಷದಿಂ ಧರಿಸಿ ಪ್ರಾತ್ರಿಷ ಶ್ರೀ ಜನಂಗೆಯ್ದು। ಗುರುಮ ಸೇವಕ್ತಾಯಕರ್ಮಂಗಳಾಳು ಮುಕ್ತಿ ವಿಧು ಕುಲಂನಷ್ಟವ ಪುದು॥ ನಿರುತಸದ್ಭಾ ಮುಕ್ತರಪ್ಪುಮಲತಿ ಲೆವ ನ

ತ್ತು। ಚತಶಿತಮಂ ಪಿಳ್ಳ ಪಿಂಕೆಳುಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂ। ವರರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತಯೆಂದನಾಹರಿಹ ರರಾಚಾರ್ಯ ಸಕವರ್ಯರ್॥ ೧೧೫॥ ಓಂ॥ ದ್ವಾರಕಾನಗರ ಕ್ರಿದಾವ್ಯಾಸನ್ನಿತರಿ ಮುರಾ

ರಿಯು ದಿಗ್ಗಂ ದಂತಉದಕ್ಕೆ ಕರದಾಯ್ದು ನಿಜ। ನಾರಿಜನಂ ಬೆರಸಿನಮಿಸಿ ಶ್ರೀ ಜನಕೊಡಂಬದಿಸಿ ಪಾಲಿಂಯಸವನಿಡೆ॥ ಆ ಮುರಾರಿಗ ಪ್ಪಿಸಿವಿದುಕ್ತಿಷಮಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗಾ ದಾನಿಗಿಂತೆ

ಯ್ಯಿತ ಸನಿಪದಬಾಹ್ಯತ್ತೈ। ತ್ರಾರಿಲೆಖಿ ಸವಿಜತಸುವಾದನೆಂದು ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಪರಿಹರನು ಸುದ್ಧನು॥ ೧೧೬॥ ಶ್ಲೋ॥ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಜ್ಞಿಪ್ತು ಮುಕ್ತಸ್ಯ। ಪಾದಬಾಹ್ಯಂಗ ತಿಪನಾತ್। ಸಹಸ್ರಾ

ವಲಿ ಜಕಾಯತ್ತ॥ ಪ್ರಾಶ್ಚಿತ್ತವಾನ್ ವಿ ಷ್ಣುರವ್ಯಯಃ॥ ಟೀ॥ ಸದಮ ಲಾತ್ತಕ ಮುಕ್ತಿ ರೂಪ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ। ಮುದದಿಂ ದೆ ಶ್ರೀಕ್ಷಾಂನಮಂ ಕೊಂಡುಮೊಗ್ಗಾಂಧು। ನ

ಧಿಯತಿ ತ್ಯದಿ ಮುಂಜಿಸಿ ಪ್ರಸಾದದವ ಕೃನಿ ಕಾಳಗೆಬಿಳಲಾದನೆ॥ ಅದನುಪ್ಪ ಥರಾಮುಯ್ಯಂ ಜಿಸಿಲು ಜಾಲವನಿಕ್ಕಿ। ಯದನೊಯ್ದು ಧಿವರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದನಿರ್ವಗೆ

ಪದಪಿಂದೆ ತ್ರಿವಲಾಕವಾ ದುದಲಿರಾ ಘವಾಯೆಂದನಾಹರಿದೇವನು॥ ೧೧೭॥ ಓಂ॥ ಪರಲಾಕದಲ್ಲಿ ಕಿಳುಕಿಯೆಂಟು ರಗಾ ಂಥವೃಗಾಚರ ಶ್ರಿಷಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುದಿಯೆಂ ದೆ

ಂಬ। ಟರಿಶಂಖೆಯುಂ ವರಾಹ ತ್ಸಮಂ ಪೊರ್ದಿ ಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಾಳುತಿರಲು॥ ಚರಮೂರ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಂದು ಉಡುಮಿಕ್ಕುದುಂ। ದಾ ರಕಿದುದಕೆ ಮುಂನ್ನಾಪರಿ ಪಾಕದಿಂ ಸವಿಯೆ

ಸ್ಸುರಿತತ್ತನುಪರುಷವೆ ದಿಯಾದುದು ಜ್ಞಾನ ವ್ಯವಲ್ಲುದದಲಾಡಿಯನು॥ ೧೧೮॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರತಿದಿನಗಗಸಂದಿಸಿ ಕತ್ತಿಂದು ಬರುಗುಡುವಿ। ನಿಂದವಿಪಂ ಭಿಯಂಕಾದಕಾ ಚಾರ್ಯ

ಗ। ಕುಂದಾನಾಮಾದುದರಸಂಕೆಳ್ಳದಂತರಿಸಿ ಸಂತಪ್ತಲಾಪಟಿಂಡಾ॥ ಎಂದಮಂ ಸೊಂಕಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಿಂನವಾಗುತಿರೆ। ಬಿಂಮೊದಲಸುಯಿಪ್ಪೋಗೆ ಶಿವಮರಕೆ ಮಾಂಸಾಖಿ। ಸಂದೊ

ಪವರೆವಂನಯಃ ಬಂದ ಕೊಟ್ಟ ಮಂಸೊಂಕಿ ಸಲುವಸುವಾದುದು॥ ೧೧೯॥ ನರನಾಥತದ್ಧರಾಪದವು ಪ್ರೇಯಂ ಪಾಂನೆ। ನಿರಿಬೊಯ್ಸನಾಂನ್ನ್ಯ ಕಿವರಾಹನಾಮವವಿಳ್ದು। ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಸ

ಪ್ರಭವಿಸಿದ ರಾಘವಾಂಕ ತಳಿಂನೊಂದ ನಾ॥ ಗುರು ಚೆಲುವನಯನ ನಗನ ಶತಪತ್ರ ಮಿತ್ರನಾ। ಸುರಮುತ್ತಿ ...
ಶಿ ಕ್ರಿಯೆಂದನಾ॥ ೨೩॥ ಸುಂಬಿ ನಿಶ್ಶಂಕೆಂದು ತುರುಗಂಗಳಿಗೆ ಸುಧಿಪ। ಶಿಗಂಬರದ ಮಣಿಯಂ ನಿಜೆಂದು ಚತುಸಿಶಿಚರಾಚು ... ಮಣಿಯಂ ...
ನಗುತ್ತ ೦॥ ಶಂಭು ಪ್ರಸಾದವಂ ಮಾಡಿ ನಿವಿಸಿಗವ ಗವಂ ಬಿದಿ ... ವಡೆಲೆನ ಪನಪಾಸ್ತ ಶಿಪತ್ರವ ... ಚಂಬು ಸ್ವಚ್ಛವಡಿಯ ಶಂಖ ಕತ್ತೊಡೆಯಲು ... ಶಿವ ... ॥
ರಮನೆತುರುಗ ಶಾಲೆಗಳು ಶಾಲೆ ಮೊಗದ ಗಾದ। ಪಶುಪತಿಯ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಬೆಯಿ ಕಂಗೆಯ್ಯು। ಚರಣಾಂಬುರುಹ ಕೆರಗಿ ತಪ್ಪುಮಂ ನಿಮ್ಮ ಡೆಂದು ಪ್ರೆ ಸ್ತಂಬ ಡುವ ಲೆ ನಪತಿಂದಾಗ॥ ಕರುಣಾದಿಂ ತ್ರಿ ಶಿವಮಂ
ನಿನೊಳೆಲ್ಲವಂ ನಿವಿಭ ಮಗಳಿಬಿಂ ನಹು ಪಕ್ಷೆ ಕೊಂಡು ಸಿಗ ... ಶನೆಯಕ್ಕಿಯ ... ತರಿಸಿ ಪಾರಂಗೆಯ್ಯು ಕಟಕವೆಲ್ಲವ ನುಸಿಬಿಸಿಮ ... ದನಿತೆ ರಾಘವಾಂಕ॥ ...
ಗೆಯ ... ನವಮು ಮನೆಗಳಿಯವ। ಮನುಜೇಂದ್ರ ... ಸಾಗಿ ... ಶಿವಾಲ್ಯಾಂಗನಕೆ। ಮನವಲ್ಲಿದು ತಿಲಗಳಂ ಪರ ... ಶಿವ ಸಾಂಮೆಂದು ಬಳುವ ಲಿಕ್ಕಿರಲ್ಲಿ॥ ...
ಯ ದಿಂತ ಪ್ರಾರ್ತಿಯಂ ಕೆ ... ನಲಿ ... ತ್ತೆ। ಧನದ ಸಖನ ಮಲ ... ಗೆ। ದಿಶ್ರಾದಿ ... । ಸ್ವನಿವಹಂಗಳ ಮುನಿಂದ್ರ ಜಾಳಂ ... ತಾಂಬರದು ... ಬರ ಗದಿ ...
ನೆ॥ ೨೮॥ ಯಶ ರಾಜ್ಯರಬಳಿಗೆ ಬಂದಿವೆತ ಕೆ ತ್ತಿವಾ। ವಲ್ಲಿ ... ಮಜ್ಜನ ಕೆ ಮತ್ತಿನ ಮಾಳ್ಪುರು ... । ಮಿಲ್ಲು ಪರು ಮಿಲಲಾ ... ರನಿಗೆ ಡವಿಮಿಲ ಲಾಗದು ... ಮಾಸಾ॥
... ಯೆ ... ಮನುಜೇಂದ್ರ ಜಾಳನಿ ಡೆ ಸೊ ... ದಿಂ
ಯಿಳರುನಾ ಬಿದ ದಿನಲು ಯುಕ್ತಲ್ಲಿ ಯೊಳು ... ತಿಗದು। ಯುಗ್ಮ ಬಾ ಯೊಳು ತುಂಬಿ ಕೊಳಲು ಕಾಯ್ಪು ನಚರರು ... ಕೊಳ್ಳುವಿ ... । ಶರನವಾಗ ಡವೆ ಬಿದ ವೆನಲ ಪಾದಿವಂಗಿ ಪ್ರಮತ್ತ ನಹ ಬಂಯ ... ಯಿಂದಾ
... ತಂದ ದಹಾ ನಾ॥ ೨೯॥ ಹರನೊ ಡವಿಯಳ ಸ್ನಹ ... ಮಿಲ ... । ದಿರವನು ಸುರಿನ ಯುಗ್ಮರು ನಾಲು ... ದಿಕಿ ... ವೆ ದೊಳಿನುತ್ತೆ ವನಬಾಂ ಯೊಳಗ ನಾಳಿ ತಂನಯ ಬಾ ಯೊಳಗ॥ ೩೦॥ ಚಿರವಿಂ
೧೧॥ ಧರನಾಸ್ಯ ತಮಿಲ್ಲ ದುಃಖ ... ದಿನೆನಲ್ಲಿ ... ಹರನ ಪ್ರಮತ್ತಂ ನಿನು ನಿಂನ ಪ್ರಮತ್ತತೆಯನ ಗೆ। ದೊರ ಕೊಳಿ ... ದೊಳಿನು ... ಪ್ಪ ರುಂ ... ಯದೊಳಗಾ॥ ಚರ ... ಯೊಳು
೧೨ ದಿತೆಗದು ತುಂಬಿ ಕೊಳುತಿರೆ ಮಾಹಿ। ಶರಗಿರಿಜೆ ಸಹಗ ... ಡವೆ ರಸಿ ಯಾಪ್ಪ ... । ಚರನುನಾ ... ನೆಂದುದು ಪ್ರಸುಪ್ರಸಾದವ ತಿಲವ ಮೆಲಲಿ ...

ಬಿಡುವತೆ। ವರತತಗದಪ್ಪಿಶಂ। ಕರತಳಿಳವು ಮನಾಳಿ ಮುಪ್ಪುಕದೊಳಿಟ್ಟು ಶೈಲಾಸು। ಮುಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನೆತಿ ರಾಘವಾಂಕಾ ಯೆಂದವನ ಪ್ರತಿಮಹಾಶಿವಾಂಯನೂ॥ ೨೯॥ ಇಂದುಮುಖಿಕ
ಮಳದಳನೆತ್ರೆ ಚಾಗ್ರಾ ದಿವಿ। ತಂದಪ್ಪುದಪ್ಪು ಪರಭಕ್ತಿ ಸರಳ ನಳಿನಿ। ಯೆಂದು ದಿನಪ್ರ ಥಮರುತು ಗಂಡು ಬೆರಾಂದು ಮಾನಂಗೊಳು ಹಳ್ಳಿ ತಿರೆ ಮುಳಿಯಾ॥ ತಂದು ತಂಮವರು
ಪಿಂಬಳ್ಳಿಲಾಳು ನಿಡಿಯ ಮನಾವೆಂದು ಕಾಣ್ಬನ ಶಿವ ಪುಣ್ಯಗಳು ಮೊದಲ ತುತ್ತ। ಪಿಂಧಿಸಿ ರಸನೆ ಗೆಸು ಸ್ವಾದು ವಾಗಿ ಶಿವದನ ದಿಂತೆಗದು ಬಳ್ಳಲಳಿ॥ ೩೦॥ ಮಗುಳು ಮಿಟ್ಟಾನಂದ ದಿಂದೆಬಿ
ಮಿಯ ಸೆರದು। ನಗುತೆನಿಂನಯಜ್ಞಾ ವಾಳಿ ಮನಾಥಂಗು ಸಾಬಿಸಿ। ಸುಗುಸಾಬಿ ಭಾಶೆ ನಲವಳು ಗುಡಿಗೆ ಬಪ್ಪಾಗಮು ಖಮಂಟಪ ಪೊಳಾಲಗಿಸುತೆ॥ ಮಿಗೆ ಮು ದಕು ಜ್ಯವರ್ಧನರು ಮೆ
ದಳಾದಳಿಶಿಳಿಮಿ। ಪೆಗಲಂಜಿಸುಡಿಯಜ ಲಹಾಳಿ ಯೆಡಿಗೆ ಬಂದುದು। ಸೊಗಸಾಗಿಳಿ ಮಳಾವಾ ಯೆಂದು ಬಂಣಿಸುತೆ ಕರಮತಿರೆ ಶಿವನಾಗಳೂ॥ ೩೧॥ ಯೆನಲೆಲೆಳಿ ಮಿಕರ ದ
ಪಿಯಗಕೆನಲು ಜಗರ। ನಿನಾಡಿಸುವೆಯೆ ಳಿಕಿದೆ ಯೊಳಿದ ಖಿಯದಿಸು। ದೆನುಂಡು ಕಟುಕಿಯಾ ತಕೆಯಕ್ಕಳಿಪಿದಳು ಮತ್ತು ನಾಲಗೆಯ ಮೆಲೆ॥ ತಾವಿಟ್ಟು ಸವಿಯಾ
ಗಲು ನಾಲಂಜಿ ಮೊಪವಿಂ। ತೊನಿನೆಬ ಲ್ಪಿಬಟ್ಟಲ ತೆಗದು ಕೊಂಡುಂಡು। ನಾವಕ್ಕ ನೆಡೆಗೆ ತಳುವದೆ ಭೋ ಶಿಖಾ ಶಿಸಗೆ ನ ಲು ನವಕಾ ನುಕಂಪಿ ಶಿವನೂ॥ ೩೨॥ ತನಗೆ ಸೆ
ಕನು ಸವಿಯೆ ಬಟ್ಟಲನಿಟ್ಟ ಕೊಂಡೆಂಜ। ಳಿನಪಾಗ್ನಿಯಂನಲಿನಲಿದು ಸವಿದು ತರೆನಮನಾಬಿ। ಕನಕವಿಲವಿಸ್ತವಾದಬ ಟ್ಟಲಂ ಕೆಡೆಕಾಳ ದೊಳು ಕರುಹರಿಯ ದೆಬಿ
ಮಿ॥ ಮನೆಗೆ ತಂದಿಡುವೆ ಡೆಂಯೊಳಿಟ್ಟು ದಯ ದೊಳು ಮಾ। ಜೆನೆಗೆಂಯ್ದು ರರಳಿ ಕಾನಾದೆ ಶಿವನ ಬಟ್ಟಲಂ। ತನತನಗೆ ಕೈಗಳುಂ ಪಾಸ ಕೊಳು ತೆ ಶಿವನೆಡೆಂಯ ಪಾಸ ಬಟ್ಟಲಂ ಕಂಡರೂ॥ ೩೩॥
ತ್ರಿಗಳಾ ಬಟ್ಟಲಂಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲಾಳಿಟ್ಟು। ನಾಗವಾಸದರು ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ಶಂಕರರು। ಭಾಗಿಸಿ ಮಾನ ಬಟ್ಟಲು ಮೊದುದಿ ಬಟ್ಟಲಿದೆ ಯಾರು ದಿನಲು ನೊಡಿ॥ ಮಗ್ಗ ನೊಳು ಚಿತ್ರಳಿಟ್ಟು
ನೆರೆ ಪೆರೆ ಯವರು ಕಾಳಿ। ಯಾಗು ಂಬಬಟ್ಟವಿದು ನಿವೆವಿ ಚಾರಿಸು ಖಡ್ಗಿ ಗೆಂಡು ಪಿಳಿ ಬಟ್ಟಲು ವೆರಬಿ ಚಾಳಿಂಯ ಕ್ಷನವ ನೆ ನೆರನ್ಯಾಸ ದಿಂದಾ॥ ೩೪॥ ಪಾಜ ನರು ಕದು ಪ್ರೇಗೆ ನ
ಶೆತಂದು ಮನೆಗಾಗುತಾ ಜನಂಬೆ ಕಳತ ತ್ರಿ ತ್ರಿ ಗಳಕರಳಿ। ಪಾಚೆ ಯೆಗುಳಿಂಗದ ವಸ್ತ್ರ ನಳ ವೆನಲವರು ಪೆದಳಿತಂಮೊಳಗೆತಾವಿ॥ ನೂಚಿಗಂಬುದು ತೆಬಟ್ಟಲಾ। ಬಟ್ಟಲಂ

೬೦

ತಂದವರಾರುಬಾಳ್ವಿದೆಶಿನೆಕಳುವೆ। ರಾಜಶೆಖರನಿತುಬ್ಬಿ ಮಿಯುಂಕಳು ಪಾದವನೆನಲ ಜರುತಿಂತೆಂದರು॥ ೩೫॥ ತಾನಿತ್ತ ಶಿವನೆತ್ತಲಿ ಮಿಬಟ್ಟಲ ತಪಣೆ। ಯಾನುಣ್ಣಿಯನುಷಿತವೆಂದ
ರಿದಾದೆಂದರುಕಡು। ಬೆನಿಕ್ಕೆ ಯಂಶಳೆಂಸುಂತೆ ಟ್ಟುಬಡಿಯೆನುತೆತಂತಮಗೆಮೊಕ್ಕೆಲ ತಿರಲು॥ ಶ್ರೀನಾಥನಿಂತಾ ಕ್ಷ್ರಂಯಂಸುದಿಸಿ ಕಾಲ್ದ ಪಿನಿ। ದಿನಪ್ಪುವಜನಮಂನುಡಿವಿರಂದಿನುತೆ ಬಹ
ಮಾನಿನಿಯಮು ಕ್ಷಿಬಾರ ದೆನುತೆ ದೂರದಾ ರವಿಳ್ಳೆಲಕ್ಕೆ ತಂದರು॥ ೩೬॥ ಗೊಮುರದಬಾಗಿಲಾಳು ಪೊಗಲಿ ಯ್ಯೆ ದೆಲಗೆನುಡಿ। ನಾ ಪಿನಾಕಿಯ ನೆನಲುಕ್ಕು ಮಿಯಂಕರದುನಿನ ಗೆ
ಪರಿಯೊಳಿತ್ತ ಬಟ್ಟಲನದಂನುಡಿ ನಿಂದುಕಳು ಪೆಶಿವನೆ ದೆಗೆಬಂದು॥ ಶ್ರೀಮುರಜನಂನೊಡುತಿ ಶಿಖಿಮನಾಥ ಲಿಖಾ। ಪಾಪುಣ್ಯಯ ದಸುರು ಬಟ್ಟಲನಿತ್ತೆಯೊಯುಲ್ಲ। ಪಾಪಾರು ಗೆ
ಯ್ಯುತಿಪಾಶಿವ ಶೆನ ತಿಂಯ ದಿಪರು ೩೦ನ ನಚ್ಚಿನಕಂನೆಯಾ॥ ೩೭॥ ಯಿನೆ ಪ್ರಳಯ ಜಲದಘೋಷದಿಕೊಲ್ಲುದುಂಉುಂಉು। ನಿನಗೆಂದು ನುಡಿವನುಡಿಯಂಕೆಳ್ಗೆ ಜನಕೆಳ್ಳು। ತನ ತನ
ಗೆ ಮಾಚ್ಚೆ ವಾದುರುಖಿಮನಾಥನಾ ಪ್ರತಿವೆ ರಖಿಚೊಳ್ವೈಯಾ॥ ಕನಲದಿಶೆನುತ್ತಿ ದ್ದೆ ದೆಗೆಪಾಗಿನೊಂ ದೆಯಾ। ಯಿ ನುತಬಗಿಯಪ್ಪಿದೊಡೆ ಶರಣ ದಿಯೊಳದ
ಂಗಿತಂ। ನೆನೆತಾನಿ ಧಕರರಕದಂತೆ ನಾಯುಚ್ಛ ಮಂಪಡದಳಾಬಾಳಿಯಕ್ತಾ॥ ೩೮॥ ಯೆಂನು ವಂಚಿನಿಯುಮೊಪನೆ ಯಕ್ಕೆನುತೆಖಿಮಿ ತಾಂನುಡಿಯಲವಳ್ಗೆ ಮುತ್ತಿ
ಯಾನಿಯ್ಯೆಗಿರಿಜೆಶಿವನ ಂನೊಡಿವರಿಷಾ ॥ ಬಿಂನು ಡಿದಳಾತ್ತ್ವವತಿಂಯುತ ಂನ ತಿಂಗಳ್ವಿನಿರದಾ॥ ನಿಂನಿಡಿಗೆಕಳುಪಾದೆಂ ಜಲ ನುಂಡುವಿಧಿಮುಖಿ। ಸ್ವನ್ನಿಲು ಕದಳಿ
ಮತದ ನಿತ್ತೆನಿನೆಬಿಲ್ಲೆ। ಶಿಂನಮವಿಮೆಯನೆಂದುರಾಘವಾಂಕಚಕ್ರಶೆಷವಮಸುಪ್ರದಳವೆ॥ ೩೯॥ ಪಿಟ್ಟವೈತನಗೆನಿಜದಪಿಲ್ಲನುಂಡುಮುದ। ವಲ್ಲುಕಳ್ಳಿನೆವುಂನಾಹೊತ್ತದಂಕಂಡುಕಡು।
ನಿಕ್ಕೆ ಬುಂಬಿಂಬನಿ ಯಮುನಾಂಗಳಾಪುಸಾಪಿರದೆಗಳ್ಳಿಕವಿಧಳುಕ್ಷ್ಯಗಳನು॥ ದಿಕ್ಕಿಗಜಶಿಯಪ್ಪುಪಾ ಯಸಾದಿಯಶಿವಗೆ। ಕೆಗಿಲ್ಲು ಪ್ರದುಣಿನೆಂಬನಿವದಿನಿ ರುತಿಯಕ್ಕಿ। ಪೂಜ್ಯಿತನವೆಂದುಮನದ
ಕ್ಕೆನೆಯಲವನಪ್ಪಂ ಕ್ರತಿಯನಂಪಾಶಿಖಿನೆಂದು॥ ೪೦॥ ತಂದುನಾವಪ್ಯೆರುವವಾ ದರಚೆಂನರಾಯನೊಲು। ವಿಂಪರಿಯಾನಾರಾಕಂಬಕಳವನುನಾಲುತ್ತಿದ್ದರಂ। ಗಿಂಪಿಚೆನಲಾ ದನೈದಿಕಯ್ಯನುನಾ
ವಾತ್ರಿದಿದುವಾನುಂಡುಕೆನಿಗುಡಿಯು॥ ಬಿಂಪಿನಿಂನಾಬಿಗಿಲುಬಾಳರಾಯ ಂನಕೆಲ। ಮಂಮೂಪ್ವ ದಂತೆ ಸಂಭ್ರಮದಿನೆಡೆವಾಣಿತೆರೆ। ಯಂಪಾಳ್ಕಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿಯಾ ದಾನಿಖಿಂದಾಗಿ

೧ ತ್ತೆಣಂದೆರ್ದ ಸೂ॥ ೩೧॥ ಮುಂಪಿನಿ॥ ಲು ಬೆಕ್ಕಳಾ ಜಾ ಡಿಗಳ್ಸವಿಪಧನಿ। ತ್ತಂನಕ್ಕಿವಿಗಂಕೆಲ್ಲಿಸ ಡಿರ್ರಲ್ ತೆರೆಯ ತಗೆಯ। ಲಂನಾಡಿಗ ಪುನ್ನಿ ದಿದಂತಿರ್ದಲು ದ್ರ ತಿವಳೆದು ಸುರಗಿಗೊಡಲ್ಕಿ ವಾಗಳೂ॥ ಪಂ

೨ ನಗಧ ಶಂನಡುನಿ ಬಿಡಬಿಡೆ ತ್ತೆಬಾಳ್। ಚೆಂನ ಲಕ್ಷ್ಮೊದನಂದಂ ಬ ಕಳದ॥ ವಿಯುಪ ನೃ॥ ವಂನಿರಾ ಕಶಿಸಲು ನಾಲಿ ಚೆಂಯಗದು ಪಾನ ವಿನಿ ತೆಕೆ ಮಾನಾಂದ ಸೂ॥ ೩೨॥ ಚೆಂನನೆ ವೆಳಿಷ ನೊ ಯವ

೩ ನೆಂ ಶ್ರು ತಾ ತ್ಗಸೊ। ನಿಂನಾ ಕಂಠ ಮೂನ್ಗ ಮುಮೂಗಲು ನಾಬಿಳಯು। ಪ್ರೆಂನವಕ್ಕಿಪ ದಾರ್ತಮಂಸವಿಯದಂ ಶತೆಮಾಡಿದಂಥನ್ನನಡಿಯಕಂಡೂ॥ ಶ್ರೀಂನೆ ಜೀವಿತ್ರ ತಾ ರ್ತನಷೆನಿ ಶ

೪ ಬಿಲಿಂದು ಬಾಳ್। ಳಂನ ಮಿಸಿನಗುವೆಯೆನೆ ಶಕ್ತಾಪಪಾಸ ಡಿಂ। ದಂನರ ಕವಳ್ಳ ವೆಕಟುಕಿಯಾ ತಕೆ ಕುರು ಪಬಿಳ್ಪುರಕ್ಕಿ ಮು ದೆಂದನೂ॥ ೪೩॥ ಚೆಂನಯ್ಯನಿಂನ ಕಂಪನಾವನದ ಕಿಸುವನಾ ತ

೫ ನೆಂನಯ್ಯ। ನಜಮು ಖ್ದದೆವಗ್ಗೆ ಮುತ್ತೆ ಯ್ಯ। ನಿಂನಾವನಾತ ನಲ್ದಡೆಯೆನಲ್ಲಂ ಚೊಳವಕೆಸ್ಸಂ ಬಿರಗಾಗುತೆ॥ ಯುಂನಾಂಬದು॥ ಕಿ ಲದೆಂಕಾಬಿನಾ ತೆನನೆಂದು। ತಂನಸ್ಸಿನಾ

೬ ಪ್ಪಬಿತ ಲಡಿಗಡಿಗೆ ಲಬೂ ಡಮ ಡುಲತ। ವಂನಡದು ಬರು ತ್ತಿದರ್ನಾರತನಿಪಪಾ ಕಣಗೆ ಶಿಯತ್ತ ಸು ಶ್ರುತಾತ್ಗಬಿ ತ್ತಾ॥ ೪೪॥ ನೆಲನನಾಳಂಮೆಲೆವುಕ್ಕಿನಿಷ್ಟಳಳಗ।

೭ ಸ್ಥಳನಳಾ ಕಶಿಕಾಲಬಾಳರ್ಸಮಾಪಾಳನಿ ಪ್ರಾವೆನೆರಿಗೆ ಕೆಬುರು ಶಿಪ್ಪು ನೊ ಯಂಮೊಡನೆ ಯಂಬಲಿಯಸುಂಡೆನೆಂದೂ॥ ವ ಳವಿವರಮಂಕಿ ಪವಂಪ್ರ ಶಕ್ತಿಸ ಧುದಿ ಲ

೮ ಲಾ। ತ್ತಿಳಿಯ ಬಾರದಡಂಗುವೆನೆಸ್ಸಮಿ ಪುಕೆ ಬಂದ। ನೊಳಗಪ್ಪು ದಕ್ತೆಂದು ಸಂಬೂಳಿಯಂನ ಡಿಲತಿದಿ ಶಿಂಗೆ ನಡಿತಂದ ಸೂ॥ ೪೫॥ ಯಂನಯ್ಯ ಚಂನಯ್ಯ ಪರವಸ್ಸ

೯ ಚುನ ಕತಿ ಸ್ಸಂ। ಪಂನಯ್ಯ। ಚೆಂನಯ್ಯ ಶ್ರಂಕರನ ಕೂ ಡುಂಡ। ಮಂನಾಥ ಚೆಂನಯ್ಯ ಸ್ತ ಕಲಜಗಧಾರಾದ್ಯ। ಚಂನಯ್ಯ ಮೂತು ವುಲಕೆ॥ ನಿ ಳನಾಳಂಡೆಂನತ ಲಪ್ಪುವಂ ಲನಿಸುಲ ದೆ

೧೦ ನು। ತಂನ ಮಿಸುವರಸಂ ಲಗನಿ ನೆಸ ತ್ತುಲಜ ಸ್ಸಾ। ಪಂಪಾಡಿ ಮೆಂನೆ ಡೆಗೆ ಬರ ಲತಕುದಿಯನಲು। ಲಯಾಶನೊ ಲಿದವ ನೆಕುಲಜಂ॥ ೪೬॥ ವನುತ ಪದಕಮಲದೊಳಿ ಮೊಳಿಗಜವಸ್ತೆ

೧೧ ಕದೊ। ಳಸನಯ ದಿಪುಳ್ಳಿಶಿಬವಿವಿಧ ಕಸಂಭ್ರಮದಿಂದ। ಮನಳ ಜಾಶಿಯ ನಿಳೆಯ ಕಂತರಲು ಶಂಕರಂದಿವ್ಯನಿಜರೂಪದಿಂದಾ॥ ವನಜನಾಬೆಂ ದ್ರಜಮುಖ್ಯ ಸುರನಿಕರವನು। ಮುನಿದು

೧೨ ಬ್ರಗನಾಪನ ತ್ರಮಥಳಾದನಿದಿರ್ವಂದು। ಜನಕೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂ ಚೆಂನನಂ ಕಡೊಳನಂಮು ದದೊಳ್॥ ೪೭॥ ತೊಳಗುವವಿಮಾನದೊಳಗಿಟ್ಟು ಸುರದುಂದುಭಿಯು। ವೊಳ

ಗೆ ಬಿತ್ತುಗಳಿಂತಿ ಮಾವುಗಳಿಯೊಳು ಚಂಡಿಗಳು ಕೆತ್ತಿ ಸಲು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಯ್ದಂ ರಜತಗಿರಿಗೆ ಶಿವನೆಕ್ಕರಮಲ್ಲಾ॥ ಪಲಿತ ಪ್ರಸಾದವು ಪಿಮೆಯ ಬಿಳುವ ಡೆಶಿಷ್ಟ। ಗಳವಲ್ಲರಾಘವಾಂಕ್ಕರ ಯಿಂದ ನ ಪ್ರ
ತಿಮರನಲ ಘುಗುರ। ದೇವ ಹರಿಹರದೇವ ಪರಮ ಶಿವನೆಕ್ಕ ವಿಲಸಿತ ಭಾವನಾ॥ ಶಿವಾಂಕ್ಕಂ॥ ಶಿವನು ಕ್ತಸಮಯ ಕಲಸಾರ್ವ ವಾಂತ್ರಾಜಸಾ। ತ್ರಿವನಧೀಶ ಸದ್ಗುಣಾನ್ವಿತ ಬಿಜ್ಜಿಸ ತೆಯ್ಯ। ಶಿವನೆಕ್ಕರಾ
ಲಿದು ಗಣಾ ಪರ್ವವಂ ಮಾಳ್ಪಿಡೆಗೆ ಪೊಗಿಯ ತಿಳಿಕ್ತಿ ಯಿರ್ದಾ॥ ಅವರಶೇಷ ಪ್ರಸಾದವನೆಲ್ಲಾ ಪಾಂಡರಾಳು ತವೆ ತುಂಬಿ ಬಂಡಿಯೊಳ್ ಗೊಳಿದಿಳ್ದು ದಾತಾಂಶು। ಶಿವ ಮುಚ್ಚಿ ಗುಡಿಗಳ್ಳುವೂ ರಿಸಂಭ್ರಮ
ದಿಂದ ತಂದು ನಿವಿಸುತಿರೆ ತ್ರೆ॥ ಶಿವಾ॥ ಬಾಂದು ಬಿ ನಶಿವಗಣಾದ ಸುಪ್ರಸಾದವನು ನಲ। ವಿಂದ ತರುತಿರಲು ಗೊಬ್ಬೂರ ಬಾಡ ಬಸಿಮಗೆ। ಸುಂ ದಲಾ ಯಿತಮಾಡುವ ಶ ಜ್ಜವಿದ ಬಿ ಡಿಸಿ ಬಿಕು ಬಿ ಡ ವಿ
ರಲೂರನಾ॥ ಪೊಂದವಿಸ್ಸರೆ ಚಿತ್ತ ಸುಳಿಬಿ ಶಿಂದುತ ತ್ತೂರದ। ಮುಂದೆನಿಂದೆ ಲಿ ಬಿಜ್ಜ ಬಾಚರಸ ಸ್ವಂಭ್ರಮಗ। ಳಿಂದೆನ ಬಂಡಿಯೊಳು ತುಂಬಿತರುತಿರ್ದ ಷಿಯನಲ್ಲಾ ತನಿಂತೆಂದನಾ॥
ಅಂ॥ ಹರನಕ್ತರವು ಲ ಪ್ರಸಾದ್ವ ವೋಷ್ಟದ। ಮುಖಿ ತರನ ವಾರಂಬಾಧಾವಷು ಬ ಸ್ಸಂಜಿವ। ಶರನಾರನಿ ಧಾನ ಪುಂಸ್ಕಾದ ಮೊ ತ್ತ ಮಿದುವಿ ನಲಾ ವಿಪ್ರಶಿಲ್ಪ ಗನಗು ತಾ॥ ಮರು
ಕಲಾ ಬಾಚರಸ ಪಲ ಬರುಂಡೆಂಜಲಂ। ಪರತರನ ಮಾಡಿಂ ತುಕಿ ಡುವರಿನಿನಂಮ। ಮುರವ ಪುಗಡಿ ರೆನುತ್ತೆ। ಬಂಡಿ ಯತ್ತು ಗಳಮು ಸುಡಂ ರೆಬಡಿಯೆ ಬಾಚಯ್ಯನಾ॥ ಅ॥
ಯಂಜಲಬ್ಧಿದು ವಿಪ್ರಕಮ್ಮಿಗಳಿರಾಜನ ನ। ಬಂಜನಶರಂ ಕ್ರೂರದುಃಖಪರಕಾಲಾಗ್ನಿ। ಮುಂಜವಿದೆನೊ ಡೆನುತ್ತ ನಾಬವಿನನಿತು ಂ ಪ್ರಸಾದವತೆಗದು ಮುರದ ದೆಶಿಗೆ ॥ ಮಂಜು
ಳಕರಾಗ್ರ ದಿಂದೆತ್ತಿ ಸೂಸಲು ಪಯುಧ। ನಂಜಯಂ ಮುರವನು ಡು ತಿರಲು ಬಾಚರಸ ಶಿವ। ಕಂಜನಾಭ ಸ್ತ್ರ ದಿಂಸುದು ವಮುರವಂ ನೊಡಿ ನಗುವಂತೆ ನಗುತಲಿರ್ದ॥ ಅ॥ ತ್ರಿ ಚಪಳ ಬಾಂದಾಲ
೧೦ ವಿಪ್ರ ಶಿಲ್ಪಂ ಬಿಜ್ಜ। ಬಾಚರಸ ಕಾಯಯ್ಯ। ನಿಂನಯ ಸುಧರ್ಮವ ಮಹಿ। ಮಾಚರಣ ಮುಮನಿನಬಳ್ಳಿವಗ್ಲಾನದಿಂ ಶಸ್ತ್ರಾನಿವಾ ಪೆಂ ಮೊಳಗು॥ ಯೊ ಚಿಸಿ ದೊಡುಂ ಶಿಂಗ ಪಷ್ಪ ಧ್ವನಾಂ ಲಾಶ। ದಾತಾ
೧೧ ವ್ಯರ್ಥ ಪಾವನ ಚರಿತ್ರ ಯಿಂದ ಡಿಗಿ ರಗೆ। ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಶರುಣಾ ಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ನೊಡಿ ಮುಂನಿ ನೋ ಯ ಪುರವನಿರೆ ರಚಿಸಲಾಡನೆ॥ ಅ॥ ವಸುಧೆ ಬಿರಗಾಗ ಲಿಕ್ಕರ ಬಿಜ್ಜ ಬಾಚಿದೇವ। ಶರಣಾಂಗೊ
೧೨ ಳಿ ದು ಸು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಪಾ॥ ಶಿವದನು ರಗಣಾಪದವ ನಾವನೆಕ್ಕರ। ಸುಪ್ರಸಾದದ ಮಹತ್ತ್ವವು ಮನಾ॥ ಅಸುರಲಳವಿರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತಯಿಂದು। ಶಶಿಧರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಮಲ ಪ್ರ

ಸಾವೆಯುತೆ। ಮತ್ತಲಮತಿಪಾನಿ ದಿವವಿಳ್ನತಿ ಪರಮಾನು ರಾಗನೆ ಯುಪಿಚು ವಂತೆ॥ ೫೪॥ ಕಂ॥ ವಾರವೆನಿಂ ನೊಂದು ಸತ್ತ ಥಿಯನಿತೆರಾಪೆ ವಾ। ಶರಣಾಗ್ರಗಂಣ್ಯ ಬಸವರಸ ಜಗವಡೆದಿರಲು। ಹರನ ಪ್ರ

೨ ಸಾದವೆಮಗಂ ಸಲ್ಲುದೆಂದು। ಪ್ರೌನ ಶರಣ ಕಬ್ಬಿಲಿಗರೂ॥ ನೆರದು ತತ್ಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಕರನಂ। ತರುಬಿ ಕಾಡಲು ಬಸವನಂ ಕೆಸಲು ಮಾಪಂಗೆ। ಮೋಯಿಯುತ್ತ ಶಿಮನೆ ಶಿವಶರಣಮಂ ಪ

೩ ಡದೆ ಬಸವಂಣಾ ನಂ ಕಿಸಿದನೆಂದೂ॥ ೫೫॥ ಧರಣಿಪತಿ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಸವರಾಜನ ಕರದು। ದೊರೆತನದ ಬಲ್ಮೆಯುಂ ಬಡವರೊಡವೆಯನು। ಮಪಹರಿಸುವದು ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ತತೆಯೆ। ಯುವರ ಶಿವ ಕೆ

೪ ಷ್ಟವವರಿಗಿತ್ತೂ॥ ಪಿರಿದು ಪದುಳದೊಳಿಪ್ಪುದೆ ನಲ್ಲ ಶಿವಭಕ್ತರುಂ ಪರಗೋಂದು ಕಾಣಿಯಂ ಸ್ಪೂಲರಕೆಗಾಣಿಯಂ। ನೆರೆಗೆಲರು ಮುನಿಯನುಸುರರುತಂ ಮದಾದಿಡಂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿಂದು ಬಸವಂ

೫ ॥ ೫೬॥ ನೊಡಿದಾ ಕ್ಷಣಾ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡಿದಾ | ಕ್ಷಣಾ ವೆಸಂಪಹರವ। ಮಾಡುವತಿ ಘೋರವಿಷಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತರಿಸಿ। ನಿ ಡಿಕೊಪ್ಪುಳಿಗೆಯೊಳು ಪದುಮ ಡಿತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ಶಿಶಂಗೆನ್ನಿ ವಿದ್ಯ ವಾ॥ ಮಾಡಿಕ

೬ ಬ್ಬಿಲಿಗರಂ ಕರದು ಕೈ ಕೊಳ್ಳುದಿನೆ। ಪಾಬಿ | ಕೊಂಡೊಡಲ ಪೊರವೆಯ ಪರಣಾಮುಳದಂ। ಕೈದನೆ ನಿಳ್ದನೆಂಮ ಕುಲಕೆ ಬಸವಂ | ನಾನೆಂದಾ ಕಬ್ಬಿಲಿಗರ ಲೆಡೆ ಲೆಲ್ಲೂ॥ ೫೭॥ ಶಿಂ

೭ ನರಬ್ರಹ್ಮ ಮದಿವಲ್ಳ ಮಾಚಿದೇವಯ್ಯ | ।ಚಂನಬಸವಯ್ಯ ಮಿದರಕೆ ತನಘ ನಾಣಿಯ। ಹಿಂಸಯ್ಯ ಕೋಲಶಾಂತಯ್ಯ ಮು | ಬ್ಬಸವ ಮಸ್ತ ವಿಕತ್ತಿಸಂ ಡೊಹವಿರಳಿ॥ ಚಂನಗ

೮ ಧರನ ವೆತ್ರ ಪ್ರಸಾದವಾ ಕಂತಮ। ಪ್ರಿ | ನಿಗಂಸವಿದು ಕಲ್ಲ ಟಕಕೆಲ್ಲಮು ನಾಳಿಸ ಬಸ। ವಂನಾಡಿಮಿ ಲ್ಲ ಮುಡಿದನೆವಿಕ್ರಾಲ್ಘ | ಪಾಂಕಾಯೆಂದನ ಪ್ರತಿಮಪರಿರಾಯನು॥

೯ ॥ ೫೮॥ ಕಂ॥ ಮಕೊಂಮೆಚತುರಂಗಸ್ಸಿನೆಯೆಗ ಡಗೊಂಡು ಬರು ಮುತ್ತಮಂಬೆರಸ್ಸಿವಾಪ್ಪಾಳಿಯ ಮ್ಯೋಗಿನಲ। ವೆತ್ತು ಬರುತಿರಲಾ ವಸ್ತ್ರ | ಮಾಸಕ್ತೆ ತಂನ ಪುತ್ರನ ಬಸವ ಬಸವಯೆಂದೂ॥

೧೦ ಬಿತ್ತರದಿ ಕರದು ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೊಂಯೆಂಬು ದಾತ್ತವಚನವ ಕೇಳಿಯಂದಳವನಿಳಿದು ಸ। ಭಾನುತ್ತಮಂ ಬಸವನಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ಯಾಗಿ ಶಿವಶಿಷಮಂ ಸವಿದು ಬರೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ॥ ೫೯॥ ರಾಜ ಬ್ಯದಿಯೊಳಿಲ್ಲು ಮಾರು

೧೧ ಶಿವವಡೆಯನಂ ನೆಷಿಯದವೊನೆಯುಂದಲಿರಿ ದು ಕೊಳ್ಳಿವೆ ಬಸವ। ರಾಜನೆ ಪ್ರಸಾದಮುಮನೆ ನಲು ಸಂತಸದಿಂದ। ಕೈಕೊಳಲು ಬಿಜ್ಜಳ [illegible] ರಾಜನುರಿಕಟಕಿಯುಂ ಮಗುಳ್ದಂದನಂತೆತೆಗ। ದೊಜೆ

೧೨ ಯುಂಡಿವ ಡೆಯಪ್ಪಿಕರಿಸು ಬಸವಯನ। ಲಾಜ ಗಂಸು ತನದಂನಾಯ್ಗವಾಯ್ಗೆ ನೆನಗು ತೆಯಾನಾಥನೊಳಿದು ಬಂದೂ॥ ೬೦॥ ಚಾವಡಿಯಮೆಲಿ ಕಳ್ಳಿ ತುಶಿವನ ತ್ರಿಷ್ಟವೆಂ। ದಾವದೆಯ ತಿಶ್ವ ದ

೬೨

೧ ಕ್ಷಿ ನಾಹಸ ಮೊಕ್ಷಿ ದಿದು। ಯಾವಡು ಜ್ಜನಿಸಲಾಶಕ್ಷ್ಯ ಮಂಪಾ ಮಕರದ ವ್ರಿಬಡಿದು ಬಸವಾ॥ ಯಾವಡೆಗಳೆರ ಡೊಬ್ಬನಂಗ ಡಿಯ ವಿನಶಿರ್ದ ನಾ ವಪಾಂಡೆನಾ ಮವಗ ಪ್ರವಿನದೆಂವಿಗೆ ಷಾವಶಾಂ

೨ ಶ್ವಿಳಿಸಲಿನಸು ತಸಾಧಾರಣಾಸಮರ್ತನಪಹಬ ಲಿ ಸವರಾಜಂ॥೬೨॥ ಅವನಿಶನಿಂಕೆಳು ಶಿವಶಿಷವೆಂ ದಮಾ। ತ್ರೆ ವೆಸುಧಾಮಯ ವಪೂದು ಮೂ ವಸಾಮವನು ದಿದು। ಸವಿಯ ಭಾರ್ಗದು ಸವಿಂಯೆಶ್ರಿ

೩ ಮಿ ಮಯಮುವ ಮದೆನ ಶ್ಲಿಡಗಯ್ಯ್ರಳಿ ಮೋಡೆ ಯೊಳು॥ ತವೆಮುಳುಗಳಾಗಿ ವಿಲಿವಿಲಿಯನುತ್ತು ರ್ಕಿಪೆ। ಯವನಾಗಳಂತೆವಾ ದಿಮೊದದಂ ಬಿಸುಟು। ನಿರವಂತ ಶಿನಿ ಯಮತ್ತಿಕೆಯ ನಿಕ್ಕಿ ತೋಳ

೪ ಯುಶದನಾ ಶಿವಶ್ರಿಷವೆಂ ದಮಕ್ಷ್ಯೆಂ॥೬೩॥ ವಿಡಿದು ವಿಯೂಷವ ಯವಾಗಿರಲು ಬಿಜ್ಜಳಂ। ರೆ ಚೆರಗಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿ ತಪ್ಪಿಂದು ಬಸವನಂ। ಮಶಿಯೊಕ್ಕ ನೆಲೆರಾ ಘವಾಂಕರೆಳ ತಿಕ್ಕಿ ಂಮೆಯ

೫ ಕ್ಕನಾಗಂಮಗನನೂ॥ ಧರನಾಕಬ ಲ್ಲಿಜ್ಜಳ ಂಮುದದಿಯೆಕಾಂತದೊಳ। ಗಿರಿಜ ಬಸವಂನಾ ನಂಕರ ದು ಶಿವಶಿಷಮಿ। ವರಪ್ರಸಾದದೊಳಿ ದೆಪಾಗಿ ರೆಯುಪಂಗಾಗಿ ಸಿನಲಾ ದೆಂಸಂತಸದಿ

೬ ಬಸವಂನಾನೂ॥೬೪॥ ವಾಳಬಿಂಕ್ಕನೆ ದು ವನಿತಕ್ಕೆನಾಗಂ ಮನಿರೆ। ಯೆಳೆಯಮಗನಾಗಿ ಮಿಗೆಸ್ನೃಪಾನಂಗೆಯ್ಯೆ। ನೆಲದೆಕೆಯ ಬಿಜ್ಜಳಂಕಾನು ತಪರಾಧಿಯಾಂಕಕ್ಷ್ಮಿಸಿಂ ದ

೭ ಡಿಗೆರಗಲು॥ ಸಲವಿದಂ ಯತ್ನ ದುದ್ದಿತಾ ಪಪ ರೆಂಬಸವೆಶ। ನೆಲೆರಾ ಘವಾಂಕಪಂಡಿತಪಂ ದನಚೆಳತ ರೆ। ನಲಘುಗು ರುಮೂರ್ತಿ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮ ವರ್ತಿ ಪಾಶದಂ ತ

೮ ವಿಶ್ರಾಂತಕಿ ತ್ರಿಗ॥೬೫॥ ಕಂ॥ ತವಕದಿಂ ಬಸವೆಶ ಬಿಜ್ಜಳನಸನಿಗೆಯು। ತ್ನವದಿಂದಮೊಗುತಿರೆಕ ಕ್ಕಯ್ಯಗಳು ಕಂಡು। ಶಿ ವನ ಪ್ರಸಾದಾಪದಾಗಮಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕೆಯ್ದು

೯ ನಿಂಬಾಶಿವತ್ತಿ॥ ಅವನಿಪತಿಂಯ್ಯಾಳಂ ಕಳುಪಿ ಬಂದಪೆನೆಂದು। ತವೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿಯನಿಡಲು ಕಕ್ಕಯ್ಯಗಳು। ಶಿವ ವನಮಂ ಮೊಕ್ಕ ಕದವಂ ಪಾಯು ಕೊಂಡು ನದಿಯು ದಬಪಾದೆ ಮಾಳಿಯೆ

೧೦ ಂದಂ॥೬೬॥ ತಿರುಗಿಯಾಗಳೆ ಬಸವ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನು ಪಂನೆರದು ಬಶಿಸಂ ರೆಬರಂ ಬಿಶಿದು ಶ್ರೀದ್ಧೆ ಯೊಳುಕಾ। ಯ್ದುರೆವಿವಿ ಲಿಕೆ ಯೊಂದು ಕಕ್ಕಯ್ಯಗಳ ಸುಪ್ರಸಾದಶಿಶ್ವವನು ಕೊಂಡಾ॥

೧೧ ಘೋರವಾಂಯು ಬರಲು ಬಸವಂನಾನತಿ ಭಕ್ತಿಯುಂದು ಜಿನಾಂಬದು ರ್ಪಂಕಿದೆ ನೆನುತ್ತ ದಕೆಸ ಕ್ಕ ರೆಂಯು। ನಿರದಿತ್ತು ತಪ್ರಸಾದವನು। ಕೈಕೊಂಡು ಮಿಗೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದೆ॥೬೭॥ ಪ

೧೨ ವೆದಂಬರದಸಿರಗಿನೊಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಜಾಸದನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಿರೆ। ಸವಮಲ ಶಿವನ್ನಾನಿಯ ಕ್ಕನಾಗಂ ಮಗಳು ತಪ್ರಸಾದವನು ಕಂಡಾ॥ ಮುದದಿಂದನಿ ವಿ

ಯುತತ್ತ್ರಿಪದಮಪಾತ್ರದಿನಾ ಶಾಸನಂ ಟ ಜ್ಞಾಲಗ್ನಾರ್ಥಮುದಯವಾದಂ ಚನ್ನಬಸವನೆಂಬ ನಿಧಾನಮಿಸೆಯಿಸೆಯೆ ಶ್ರೀ ಸಳಿಸ॥ ಸಂಗಮಾ

೨ ಭಿಯಸಂ।ತಸದಿವಜಿಸು ತ್ತಬಸವಿತ್ರನಿಕೆ ಪ್ರಭು ಥಿರಾಯ್ತು।ನೊಸಿದು ಬಕೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದಷ್ಟವಿಧನಿಕ್ಕಿಗೆಯ್ಯಲು ಜಂಗಮಾ॥ ವಿಸರವೆಲ್ಲಂಬಸವೆಸೆಗಳುಮನಿಮುಖಾಗಿ

೩ ಮಾನಸದೊಳಗಂಚಿಂತಿಯೆಂತಳಿಯಲಾ ಪ್ರಭುವರಂ।ನಸುನಗುತ ಪ್ರಸಿದನಾನುನಾಬಡಿಸು ತಳುವ ಬೆಳೆಬಸವಯೆನ್ನೆಂತ ಸಮೊಳಗಾ॥ ಯುರದ ಸಂಭ್ರಾಂತ ಭಕ್ತಿವಗಣಾಕೆ ಮಾಡಿದಸ

೪ ಲ।ವರನ್ನಷ್ತ್ರಾಜ್ಯಾದಿಗಳರಾಶಿರಾಶಿಯಗಾ।ಗರೆತಂದು ನಿಡುತಿರಿಸವಿದುನಾಲದಿಮತ್ತೆ ತಾರೆನಲು ಪಾಕವೆಲ್ಲಾ॥ ಸರಿಯಾಗೆವಿವಿಧ ದಾಂಸ್ಯಂಗಳುಂನ್ನಿಡಲುಂಡು ರೆಮತ್ತೆ ತಾರೆನಲು ತಾ

೫ ಡುಮೊದಲಿದವಂ। ತರಿಬಿಡಲು ಪ್ರತ್ತಿವಡೆಂಯದಿರಲುಂ ಬಸವಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತಿ॥ ೬೦॥ ಶ್ರೀನಲಗಗಷ್ಟವನುನಾಸ್ತರ ಕೊಟಿತ್ತೆ ಜಂಗಿ।ಯನಿತುಮಾಡರಿನಬೆಳಗಸೊ।

೬ ರ್ತುಡುತೆನಿರಸು।ವನಧಿಗಂಧನಪಂಗೆಕಾಣ್ಣಿಯಂಕೊಟ್ಟುಸಂತಸವಡಿಪೆನೆಂದು ಬಗೆವಾ॥ ಮನುಜ ನೆಮ ಮಳಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಿಕರಗಳ।ನನಿತು ಮಾಡೆ

೭ ಯೊಳಗಿಟ್ಟುಪಾವಿಸುವಸಾಧಾರಣಾ ನಿನಿನಗು ಕ್ಕುಸತಕ್ಕ ಪನಿನಾನಿನಸ್ತು ಪ್ರನಾಗಿಥಟ್ಟಿಂದುತೆಗೆ॥ ೬೧॥ ಸಕಲ ಸಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲತ ಬ್ರಯನೆಯ್ದು।ತಕ

೮ ಕ್ಕಂತನಪ್ಪ ಪ್ರಭುವಿನಮಲಪ್ರಸಾದದಿಂ।ಸುಖದಕೆವಿನು ತ್ತಬಸ್ಸವ ಪ್ರಭು ವರನಂತಪಿವಡೆದು ಬಿಜ್ಜಳನಸನ್ನಿತೆಗೆ ಭೋಗಿ॥ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಸಾದದಿ

೯ ಂಚಿವನಿಕರಕೆನಾಡಿಸಿಂತುಷ್ಟರಾಯ್ತೆಂದು ಬಿಜ್ಜಳಂ।ಸಕುಟಿಲಂನುಡಿದನುಂಡವನೊಬ್ಬನ ಬಿಳಕುಕ್ಷಿಯೊಳಿಹುದು ಸತಿಯೆನುತ್ತೆ॥ ೬೨॥ ಯಂದುದುಂಡು ನಿಟ್ಟು ದುಂಕೆ

೧೦ ಂದು।ದಂಡನಾಯಕನುಸು ಕೆಕಪ್ಪಿಯಂತ ಶಿಷ ರುಂಡು ದನಿತದರಜತರದೊಳಗೆನಲುನಿಂ ನೋಡಿಕಾಣೆಂದು ಬಸವನು ಡಿಯೆ॥ ಮಂಡಾಕನೊಡಬಗಿ ವಿರ್ಧಿ ಕಿಷ ವಸೊಡಿ। ೧೦

೧೧ ದಂಡವನ್ನತಿಗೆಯ್ದು ಬಿಜ್ಜಳಂನುತಿಬದಂ।ಮಂಡಾಕಗಿತ್ತಸುವನು ದುಕದೊಳು ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಬಸವನೆತಿರಾಘವಾ॥ ೬೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಯಿಂ ನೊಂದಗಿಕಮಪ್ಪ ಕಥೆಯ ನೊಲವಿಂದವಸಂ ೧೧

೧೨ ಪಂಸರಾಘವಕೆಳುಮಂದರಾಚಲದಷ್ಟಿ ಚೆಂನೆಸಿವಂವಷವೆಂದ್ರಕಿವಯೊಗಲಿಲೆಯ ವಿಶೇಷಕ್ಕೆ ಮನವನಿತ್ತು॥ ಚಿತ್ತ ಥಿಶಿವಾ ನಿಂನ್ನನಷ್ಟಾಂಗಯೊಗಂಗ।ಥಂನಿಮ್ಮಿಗಪದಕ

ಕೈನೆನೆಗುರುವೆಂಬ ಷ್ಟಾಂಗ ಮಂ ನಿರೂಪಿಸಿಸುತ್ತಿ ರಾಘವಾಂಕಂ ನಮಿಸಿ ಪರಿಷರಿಶ್ವರನು ಸುದ್ದಿನಾ॥ ೬೨॥ ಯಮನಿಯಮ ವಿಲಸದಾ ಸನಂಗಳುಂ ಪ್ರಾಣಾಸಂ। ಯಮ ಪ್ರತ್ಯಾ

ಹಾರಧಾರಣಾಧ್ಯಾನವು। ತ್ತಮ ಸಮಾಧಿಗಳು। ಮೆಂಟೆಕ್ಕವಂ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಮ ಪೊಳಸು ಪ್ಪಿಪಿಸು ಕೇಳುಮದದಿಂ॥ ಯಮಮು ಪಿಂಗಿಸಿಯು ಸತ್ಯದಯೆ ಮಿತಾಹಾರ ಪ್ರುತಿ। ಕ್ಷಮೆ

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಶ್ರಾಚಾರ್ಜವಾಸ್ತಿಯ। ಮಿಂಬಮಲದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಣಾವನಾಂತಿ ಪುದುಧರೆಯೊಳಿದು ನಾ ಚರಿಸುವನೆ ಯಮಿ ಯರಿಪಂ॥ ೬೩॥ ವರ ತಪಸ್ಸಿಂ ತೋಷ ವಾಸ್ತಿ

ಕ್ಯ ಮುದ್ದಾರ್ಚನಾ। ಪರಮಾ ಜಿ ವ್ರತ ಜಾಪ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸುಶ್ರವಣ। ಪರಮಲಜ್ಜೆಗಳೆಂಬ ಪತ್ತುಲಕ್ಷಣಗಳಾದ ವೆರಡಿಪ್ಪುರ್ವದಾನಿಯಮವು॥ ಯರುವಾ ಮಪದದಪಿಂ ಮಡವಗುಪ ಪ್ರಪನ್ನಾ ವಿಶ್ವ। ದ

ಳಿಮ ಬದ್ಧ ದತ್ರಿಪು। ಬಲಗಾಲಪಿಂ ಮಡವ। ಬಿರದೆಡ್ಡ ಜದಿಂ ಮೆಲೆಮಡಗೆ ಬ್ರಾಸನವಾ ತಕಪಗದನಾಶಿನಂ॥ ೬೪॥ ಮೊಳಕಾಲ ತೊಡೆಯ ಮಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದತಳಂ। ಗ

ಳದ್ರುಢ ಬಿಡಿ [illegible] ವಸಿಮಗ್ರಿವ ಸ ಮಮಸ್ತವಳ ವಸ್ತು ಸುನ್ನಿರಲು ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನ ಮಕ್ಕು ಜಾನುಯುಗಳಾ ಪಶಿಪದಾ॥ ತ ಳಯುಗ ವಿರಚಿಪ [illegible] ಸನಂ ಪಾಪಹ

ಲ ವಿಲಯ ಕರಮು ವಾಸನಂಗಳು ಮನೆಶಂಗಳಾ ಳಯ ಪ್ರಾಣಾಮಾವಲಕ್ಷಣಾವನಿಂ ಕೆಳು ರಾಘವಾಂಕಾಯೆಂ. ದ ನು॥ ೬೫॥ ಪ್ರಾಣಾವನೆ ಮಾರುತಂ ಸಂ. ಸಾ

ರವಾ ಗಿದೊಸು। ಮಾನಾಬಿಪಚ್ರೈತ ಸ್ಯ ಮೊದನಿರ್ದ್ದಗಿದಮಂ। ಶಾ ನಾಸಿ ವೆನೆಲಿಸು ಪುದು ತದ್ವಾಯು ವಂನಿರೋಧಿಸಲು ಪ್ರಾ ಣಾಯಾಮವು॥ ಜಾನಾಸೂರೆ ಶೆಚಕವ ಪೂರಕ

ವ ಪ ಸ್ತಾ ಕವ। ಕೆನಾವಿಲ್ಲದೆ ಬ ಲ್ಲಿ ಯಬೆಕವರಸ್ತೆದ ಮುವ। ನಾನಾತಿಗೊಡುವೆನೆಂದು ಂಪಾಶಿಪರನ್ನುಸು ರ್ದ್ದನಾ ರಾಘವ ಪ್ರವರನು। ದನೆ॥ ೬೬॥ ಬಲದನಾ ಶ್ರಾಪು ಟವನೆತ್ತಿ ಬಿಪ್ಪೆರಲಿನಿಂ

ದೆಂ। ದಲಮಮುತನಂ [illegible] ಬಿಟ್ಟಿದೊ ಡಕಿ ಚಕಮಕ್ಕು। ಪಾಲಿಧೆ ಡೆದನಾ ಶ್ರಾಪು ಟದಿಬಾಹ್ಯಮಾರುತವನ್ನು ಳಗ ಡಕಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಪೂರಕಾ॥ ಪ್ರಾಣಸನಾ ನಿಲನ ಬಿಾರವು ಡಿಸ ದೆಪೊ ರಕ ನಾಗಾಳಿ। ಯೆ

[illegible] ಳಯು ತೆನೆ ತಸಿ ದೆ ತುಂಬಿತು ಳಕ ದ ಕಲಿತ। ಪೊಳ್ಳೆ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದು ದೆ ಕುಂಭಕಂ ಪವು [illegible] ಶಿಶವಳ ವಕ್ಷವನೆ ಯೊಗಿಯು॥ ೬೭॥ ಪಂನೆರಡು ಮಿಪ್ಪತ್ತನಾ ಲ್ಕು ಮೂ ವತ್ತಾರ ಪಂನೆರಂವಾ ತ್ರೆ

ನಸು ಪ್ರಾಣಾಸಂಯಾಮಗೆಂಟ್ಟು। ಶಂಬಿಲಕ್ಷ್ಯ ಸ್ತೃಂ ವಸ್ತ್ರಮ ಮುಮುಮುತ್ತಮ ಮೆನಿಕ್ಕು ಮಾತ್ರೆಯೆಂ ಬುದು ನಾವಿನಿ॥ ತಂನ ಪೊಳಕಾಲ ಮೆಳಂಗಾ [illegible] ವಿಯಮಗೆ ನಸು ವೆಂನ ದೆಬಿ

ಪ್ರ ಚಿತ್ತಯುಕ್ತ ನಿಕ್ಕಿತದು ಮಾತ್ರೆಯೆನಿಸುತಂ ನಾಡಿಗಳ ಸುಷುಮ್ನೆ ದಂಗೆಯ್ದು ಮನವನಿಲಿಸು ದುನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಗಮಂ॥ ಇಂತಾ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಂಗಳಂ ಸಂಚರಿಸುವ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಲಿಸಿ
ಯ್ಯ ಬಾಹ್ಯ ತ [illegible] ಗತ ಚಿತ್ತವು ಮನವಳಿ ಸುವ ಕರಣಾಗ [illegible] ನಂ ಬಲ ತಾರದಿಂ ಪಿ [illegible] ಡಿತದು ಮರಳಿ ಮರಳಿ॥ ತವೆ ಪ್ರಸುವಯ ಗಗನದೊಳು ನಿಲಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ವಿವರಿ
ಸಿ ವಿನೈ ಚಿತ್ತ ಮಂಡಲ ನಾದ ದಿಕ್ಕಾದಿ ಸುಯದು ಧಾರಣಾ ಸ್ಥಾನವೆ [illegible] ಶಿವಂ ಸರ್ವದೋಷವಿಹೀನ ಶಂ ಪ್ರಿಯನಲಾ॥ ವ॥ ಶ್ರೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೊಳು ಚಿತ್ತಮಂ ತಾಂ ನಿಲಿಸಿ [illegible] ಕಾಲಮ
ಯ ಲೈತಿಗೆ [illegible] ಶಕ್ತಿಗೆ ತೊಲಗ ದಂತಿರಿಸಲದು ಧಾರಣೆಯು ಮದರ ಬಿಸಿಯಿಂ॥ ಚಾಪಲ್ಯವಳಿಯ ಮನದಿಂ [illegible] ಶ್ರೀಪರಮ ಯೋಗದಿಂದಲ ವಿತ

ರವಿ ರುತಾಪ ಯುವೆನಿಸಿ ದುಮಾನಸವಿಂ
ರುವ ನನದು ವಂದಿಸ್ಸಿ ಸುವಿ ಮೃತ್ಯು ವಿಶ
ತಿಯುಳಿದ ವಡಳವಲ್ಲದನನಿಶನಂತ್ರಿ
ನನ ನಿಡಿತನನು ಸುಬ್ಬಿ ಚಿದಾನಂದನನ

ವ ತಿಳಿವಿದನು ರಾಘವಾಂಕಗೆ ಹರಿಹರಂ॥ ವ॥ ವಿಲಸದತ್ಯಾತ್ರಿ ಮಿಯುಸಕ
ದವಿರಜ ಮಾಗಲು ಹೃದಯ ಮುಂಡ ಶಿವನನ [illegible] ತದರ ನಡುವೆ॥ ಸತಿಜಾ
ಲ ಗಹನವಿಮ ವಂಶ್ರಿಲಾಭನನ ಚಿಂತ್ಯನ ಸಮತನಂ ಬ್ರಹ್ಮಕಾರಣಾನನು॥
ರೂಪನನು ಬಾಧಯಾನಂದನನ ನಿತರ ಚಿತ್ತದಿ ಬಿಡದಿರು [illegible] ಗಳ್ದ ನಿಸು ಯದು

ಕ್ಲೈಂ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ಸತಿನಿರಾಧಿ [illegible] ಗು
ನಿಮು ಮುಪ್ರಕಾಂತ ತನನು ಮಾನಸಿ ತನಂ ನೆ
ವ॥ ಅವಿಮದ್ವಾಂತರಹಿತನನ ದ್ವಿತೀಯ
॥ ಶ್ರೀ ಧಾರದಿ ಧ್ಯಾನಯೋಗಮು ಮತ್ತೆ ತಿಳಿದು

ಕೊಳ್ಳಾಧನ್ಯನಪ್ಪ ಸಮಾಧಿಯ ತೆರನನೆಂದು ಪರ ವಾಧಿರಸ ನಾಸಂಭವ ಶರವ ಹರಿಹರಶಿ ನುಸುಧನ್ವಾರಾಘವಾಂಕ [illegible] ಗೆ॥ ವ॥ ಸಮತೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ [illegible] ಘಟಿಸಿದೊಡೆ ಸಮ
ಧ್ಯ [illegible] ಮಾಧಿ ನಾಮಂಗ್ಯಾತ ವಗ್ಗಾತ ಕಮು ಮೆಂದೆ [illegible] ಯನಹ ಶಿವನ [illegible] ತನು [illegible] ನವಾಗಿ॥ ಸುಮನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲು [illegible] ಸಮವಾಗಲ [illegible]
ಸಮಾಧಿಯ [illegible] ವಂ [illegible] ನಸು ಚತ್ರ [illegible] ಧ್ಯಾತ ವರ ಸಮಾಧಿ॥ ವ॥ ಯಿಂತು ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ [illegible] ಯಂತಮು [illegible]
[illegible] ತಂ ಶರಣಾ [illegible] ನಿಲಚ ಯಂತನ ಗೆಬಿ ಹುಮೊರಿ ದಿಲ್ಲದಧಿಕಂ [illegible] ತದಳಿ॥ ಶ್ರೀಂತ ಸ್ಫುರ ಸ್ಫುರ ಬ್ರಹ್ಮ ವ ಲಾ ಕನ ನಿರಂತರಾನಂದ ಶಾಂತ ತೃವಿ [illegible]

೬೪

ಂತನಾದಂತನೆಮಂಪೇಳ್ದಡೆನೆನೆ ಸವಾಸದಿಂತಿಳಿದ ಪಿನೆಂದನೊಲಿದೂ॥ಛ॥ ಬಲಿದು ಮೂಲಾಧಾರಮಂ ಶಿಖಿಯ ಷಟುಗೆಯ್ಯು। ನಿಲಿಸೆಂ ನಿಶಿಸುತೆ ಗುದಧಾರ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಹೊಳವಮನಾಳಿ

ಪೂರಕಾನಾಹತವಿಶುದ್ಧಿಯಾಜ್ಞೆಯ ಜರಂಧ್ರವೆಂಬ॥ ಲಲಿತಚಕ್ರಗಳದಳ ಕುಳ ವರ್ಣಬೀಜಗಳ। ನುಲಿವ ನಾದದ ಮೊದಗಳನ್ … ಪಲಿಂಗಗಳ। ಬಲಪಂದು … ಪ್ರಕಾಶವಪಬೆಳ

ಗಿನೆಗ್ಗನುಬೆರಚು ಚಲನೆ ಯನೆಸ್ಸರದೂ॥ಛ॥ ಸುಷುಹದನಿ ಸುಷುಮ್ನ ಮುಖದೆಗದು ವಿಧಿರಂಧ್ರದೊಳಗನಾ ಮ್ರುತದಸರಳ ಯುಕ್ತಿ ಸಪ್ತಾಂಗಮೊನಗಿಳಿದು ಜಿಂಪ್ತಾ ಲೆಪೂರ್ನತರವಾಗೆಸೆ

ಲವಾಯೊಗುಸತಿರಲು ಮಿಲುಕಿಕೃತೆ॥ ಲಲಿತಪ್ರಸಾದಲಾಲಾಜಲಂ ಪರಿಯೆತಾಂ। ತಿಳಿದು ಸ ಪ್ವಾರ್ ಶ್ರುತಿಯೊಳಿಶಿಸಪ್ಪು ಮಂ ಮಾಡಿ। ಕಲಿತ ಪ್ರಸಾದಮಯವಾದ ಕಥದಿಂದದನಿಶಿಷ್ಟ

ನಿದಾನವಿತ್ತ॥ಛ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಿಂನಿ ವಿಸನವರತ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ। ದಿಮಪ್ವಾಮ ಪ್ರದನದಿಂ ವಿನಿರ್ಗತಮಾದ ನೊಮಪ್ರಸಾಮ ಜಪಪ್ರಶಿಷ್ಟವನೆನಲು ಜಿಯ್ಯಬರುಕಿದೆನೆನುತೆ

॥ಶ್ರಮನೊಪರಸುಮ್ನೆ ಪ್ರತರೂಪಶಿಷ ಂವಿಗತ। ತಾಮ ಸಂಚರಿಸಕಾಲತೆ ಪ್ರಷ್ಟವಶಿಷವಳಿ। ರಾಮವೆನೆ ಬಾಯಂ ತುಪಿ ವಿಸುತ್ತಿರ್ದ ದದರಗ್ಗಳ ಲವಷಾಗಳ್ಲ ಅದೂ

॥ಛ॥ ವಾಂದು ದಿನವಿಮಮ ವಿಧರಸಾ ತ್ರಜೆಯ ಪ್ರಾನಾ। ಬಂದು ಲವಷಡ್ವಿಂಧ್ರನಂ ನೊಡಲಿಚ್ಚೆಸಿನಲ। ವಿಂದಮಂಥರಗಿ ರಿಗೆಬಂದು ಲವಷವ ಪ್ರಸಾದೊಪಭೊಗ

ವವಂದುವಾ॥ ಕುಂದಮಂದಾರಾ ಮಂಗೆಲುವಲಲಿತಾಂಗ। ದಿಂದೆಸಿವಶಿಷನಂ। ಕಂ … ಡುಸಂತಸಗೊಂಡು। ಕು ಂದದಿಂ ಲವಷವರಾಜಪ್ರಸಾದವಕೊಳ್ಳಫಲ

ಜಗತ್ರಯಕಸಾಧ್ಯಂ॥ಛ॥ ಯೆಂದಖವನಾಂಸಿಜಿ ವಿಸುವೆನೆನುತೆಸಿದ್ಧ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ। ದತ್ತಬೈಸ್ಟನಂ ಲವಷವ ಪ್ರಸಾದವನೆ। ಗೊಂದಿನಿತನಿಯ್ಯೆಂದು ಬಿಡಲದು ಕುದದೆಕೆಳಿಶಪಾಪಾಷನ

ಶ್ರಾ॥ ವಿಂದೆಮಾಣಿಲದಸು ಪ್ರತಫಲದಿಂದನಾಯಾಸ। ದಿಂದೊದಗಿದ ಮುತಾನ್ನವಿತರಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡಲ। ಕಂದಿಸಿ ಶ್ರನವಬಯಸಿಬ … ಯ್ಯುಡುವವರಾಳಕೆಯಂದಾನನವತ್ತಿರುಪ ಶಿವ

ನಾ॥ಗ॥ ಬಯಲಿಂದ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಪ್ರಸಾದಮುಮ। ನಲಘುತರ ಪ್ರಷ ತ್ತರಾಜನ ಶಿಷವೆ … ನಗಿದೊರ। ಕಾಳುವವಪರಿಯೆಂತು ಬೆನುತಾಶ್ಚಾರ್ಯಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ॥ ವಿ

ಲಸಿತಸುಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ … ಮ್ನಲಗಣಿಶ್ವರರುಪವಿವೆಷ್ಟಿಸಿ ಕಶಂಕರಂಹೊಳಿತಿರಲು ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಬಂದು ಪ್ರೀಯುಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದನ॥೬೧॥ ನಾಳಿಕ … ದ್ಲೆನ … ದು

ನಿರಾಜಿತಚರಣಾ। ಸಾರಾತ್ರಿಸುಚಿ ದಗಪಂಚಶರನಾಶಿತಧರ। ನಾಳಿಕಾಮಿತ್ರಜಾರಂನ್ನಾಧಾವನಳದಿವಿಜಾಧಿಘೆ [illegible] ಶಾಜಾತನೆ॥ ವಾಳಜಾಕಾದಿಪಾವರನಾಸಂಸ್ತುತಿದೂರ। ಪ್ರ

ಶಿಯಂತ ಪ್ಪಾದ ಶಾಂತಪಾವಕನೇತ್ರ। ತ್ರಿಲೋಕಪಾಲದವತಶೂಲಗಿರಿಜಾಲೋಲರಕ್ಷಿಸುಮೃದು ದಿಕ್ಕೆಲನೆ॥ ೧೨॥ ಪರಮೇಶಪಂಚವಿಶಿಖಾಸನಮದಾಪಹನೆ। ದುರಿತಜಲಮುನ್ನಿತ್ರ

ತಿತಿಪ್ರಮಾಣುತನಾಕ್ತ। ವರದಶರನಾಗಿಯೆಂದುನುತಿಸುವಮುನಿಶ್ವರನ ಸನ್ನಿದಾನಕ್ಕೆ ನವನಾ॥ ಕರ [illegible] ಮಮಂಧಾರ ಪ್ರಸೂನವಾಲೆಯತಂನ। ಕೊರಳೊಳಿರ್ದುದತಿಗಡುಮುನಿಪಂಗಿ ಕಡೆ

ಉಮುದ। ಶಿರಸ್ಸಿನೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭರದಿಂ ಗಗನಂ ಮುಟ್ಟಿ ಳ್ಗಂಡುಬಂದನಮರೇಶ್ವರ ಶಿಗೆ॥ ೧೩॥ ಗರುಡರುಂ ಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷ ಸಿದ್ಧ ಕಿನ್ನರರುಂ। ಪರಿಪರಿಯ ದೇವಯೋನಿಗಳೆಲ್ಲ ನಾಡವರೆಲು। ಪುರಹೂತನಿ

ರಾವತವನ [illegible] ಡದು ಸ್ವಕಲ ಸಂಭ್ರ ಮದಿವಾಹ್ಯಾಳಿಗೆಂದೂ। ಪೊರಮಟ್ಟು ಬರುತ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯಂ ಕಂಡು। ಸುರದಂತಿಯತ್ತನಾಳಿಯಂ ದಿಳಿದು ಪದಕೆರಗಲವ। ಶರಣಾತೆಂದು। ಸ್ವರ [illegible] ದೊಳಗೈರಾವತ

ಶಿರದ ಪೊರಕೆಯನಿತ್ತು। ಶಿವನಿತ್ತ ಮಂಧಾರಸುಮಮಾಲೆಯಂ ಮುದದಾಳ್ದು॥ ೧೪॥ ಪಾಕಶಾಸನನಿಯ್ಯೆ ಕೈಕೊಂಡು ಯ್ಯಲುಹೂವಿ। ನಾಕಂಪಿಗೆಗಿ [illegible] ಕ್ಕರದು

ವನದ ದುರ್ಗತಿ। ತ್ರಿಕರವೆನಿಪ್ಪ ಮುನಿಪರನಿತ್ತ ಶಿವನನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಸ್ತ್ರಾನದಿಂದಾ॥ ನಾಕಪತಿ ಕರಿಯಮಲ್ಲಿ ಸ್ತಕಕೆ ನಿಸಿರಿ ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯ। ವನಿ [illegible] ದಿಂ ತುಳಿಯ

ಂಬಿಗಳುತಾಳಿ। ದಾಕುಸುಮಮಾಲೆಯಂತೆಗಡು ನೆಲಕೆ ಕೆಕ್ಕಾಲಿಂದೊರಸುತಿರಲು ಮದನಗ॥ ೧೫॥ ಮುನಿವರಂ ಕಂಡು [illegible]

ಭದೆ ನಿಂನಪ್ಪಕ [illegible] ವನಧಿಯಂ ಕೂಡುಗೆಂದಿಸು ತೆಶಾಪವನಿಯ್ಯಲವನಸಿರಿ ಬಯಲಾದುದೂ॥ ದಿನದಿನಕೆ ಸುಗಿಗರ ಮೊಗರ ಕೆನಿಸ್ತತೆಯ। ಪೊಸಲು ಪೊರೆ ಯೆರಿಪರಕಲಿಸಿ ಬಲಸಿದ

ನಂ। ವನಜ [illegible] ವನಜಸಂಭವಗೆ ಪೇಳಲಾ ಡನವರುಡಿ [illegible] ವಿಷ್ಣುಂದ್ರ ಸಹಿತಾ॥ ೧೬॥ ಶಿವನ ಮೊರೆಗೆಯ್ದು ಚಿತ್ತೈಸು [illegible] ಪಾಮಗಳಿಸುತಾ। ಧವನಿಂನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮುಮನು ದೂರ್ವಾಸ

ಕುಡೆ। ಜವದೊಳೈರಾವತಂ ತೆಗಮನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಿಂದೊರಸಿ ಮುನಿಮುನಿಯತಾ॥ ತವೆ ನಿಂನಸಿರಿಯಲ್ಲ ನಿರಳ್ದಿನೆ [illegible] ದವಘ ದಿವಿ ಶಾಪಮಂ ಕೊಟ್ಟನದ [illegible] ಬಡತೆ। ನಹುಪತ್ತಿ

ಸಿರಿಸುತ್ತಿದೆಸೆ [illegible] ಪಾನೆ ಕಿವಿಯ್ಯುದೆಂದು ಪಾಗಳೆ॥ ೧೭॥ ಶಂಕರಂ ನಗುತೆ [illegible] ಷಡ್ವೇಂದ್ರನ ಪ್ರಸಾದಮುಮ। ನಾಂ ಕೊಳ್ಳು ದಕ್ಷಪಾಯಂಸಮನಿತ್ತೆಂದು। ಸಂಕ [illegible]

ವಿಶ್ವಿತ್ರಾಂಭಾಧಿಯಂಕ ಡೆಯಲಾಡನೆನಿಂಮ ಯನಾಗ್ರಹ॥ ೨೨೦ ಕ ಸುಧೆಸು ಮಹಿಮೆ ಬಿನಲುಪ್ಪರಿಯ ಪಾಮರವರರು॥ ಮಡನೆರಗಿಬಿ ... ಲದಕ ದೇವ ಬಿರಿಯನೆವಗಂ
ಕರು ನಾಳಿಸಿತೆ ದೇವ ಯೆನಲು ಮಂಧರಗಿರಿಯ ನುಂ। ಕಡೆವಕ ಡೆಗೊಲ ಮಾಡಿಯಲಿ ಪ್ಪು ಶೇಷನ ತೆಗೆವನಿನಾ ಮಾಡಿ॥ ನಾಗ ಕಡೆಯಲು ಕಡಿಸುವ ಡೆನಲು ಪರಿಯ ಪಾಮರನರರು। ಮು
ಡನೆರಗಿಬಿಳ್ದಂದು ಮಂಥರಾಚಲವನುಂ। ಸಡಗರದೊಳ್ ಶೇಷನಂತೆಗದು ಕಾಂಡೊಳಿದು ಕ್ಷೀರಾಂಭೂಧಿಗೆ॥ ನಡೆತಂದು ತಡ್ಡಿಶಿನೆ ಶೇಷನಂ ಸುತ್ತಿಗಿರಿ। ಕಡಲೊಳಗೆ ಮುಳುಗದಾಲು। ವಿಧು
ಕಮಠಾಕಾರ। ವಡೆದು ಬೆಂಗೊಡಲದರವಿ ಲಿಶಿಸಿ। ಸುರಾಸುರರೆಕ್ಕೆಲ ದಿಖಡಿದು ಕಡೆಯೆ॥ ನಾ॥ ಸುರಭಿ ಪಾರಿಜಾತ ಸುರಭೂಜ ಮೂ ... ಸುರ। ಕರಿಯು ಮುಕ್ತಿ ತ್ತ ಸುರ ಪಯಲು

ಬಿತ್ತುಮಿರಿ। ಸಿರಿಯು ದಯವಾದು
ಪರ್ವತಯ್ಯಗ। ಬರಲಾದಂ ಕಂಡು ಮು
ಮಂತದರರದುರಿ ಮುನಿ। ಲ್ಲು ಗಿ
ವರಿವರಿದ। ಬರುತಿರೆ ದೇವತಾನಿಚ

ದುಂ। ಸತಕರಸೊಗೆದವನುಂ ಸಾಸುರದ ಚಿಂತಾಮಣಿ॥ ಸ್ವರ್ಗಿಸಿತ್ತು ಸಕಲರತ್ನಾವಳಿಗ
ಂಬಪ್ಪ ದುಃಖವನಱಿಯದಾಸಿವೆಗಳಿಸು ಸುರರೂ॥ ೧೦೦॥ ಮಸುಳು ಕಡೆಯ
ವೆಸುತ್ತೆ ದುರ್ಗಾ ... ತ್ರಿ ಟಿಕೆಸು ತಿರಧಿನೆಗ ದರ್॥ ಗಗನನಾ
ಯು। ಬಗೆಗುಂದಿಯದೆ ಬೆಂದು ಕುಱಿಪರಿಯದಂತಾಗೆ ಶಿವನೊಡಿನಗುತ್ತಿ

ಸೆಂಬಬಿ। ಪ್ಪರಿಬದಲತ ... ತನಗೆ ಯ ... ಮ
ಪ್ಪುಟಕಾ ... ಪಲ್ಲಾರಿಯ। ತುಗುಳುದುಂಗರ
ದಿಕತಿಯ ಮುಕ್ತಿ ಸೆಕಲವಸು ದುಂತೆ। ಬಿಗೆ
ರ್ದನೂ॥ ೧೦೧॥ ನಾರಾಯಣನಂ ನಾಲ್ಕು ಗು
ಪ್ಪನಿಚಯಯು॥ ಸಾರಿಮಾರಾಲಿಪಿ ... ಕರು

ಜವತ್ತಿ ಪಲುಬುತ್ತೆ। ವಾರಿಧ್ವವನಾಲ್ಕು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತೆ। ಮುರಾರಿ ಬ್ರಂದಾರಕಾ ಪ್ರಜಲು ಮೊರೆಯೆನುತೆ ಬಾಚ್ಚಿಡುತೆರಾ ... ಪ್ಪಿರಿಯೆಂದು ಸಗ್ಗಿಗರಿಗಭಯವನಿತ್ತು। ಸುಂ
ರಗರಳಕಾ। ವಾರಿವಾರ್ತಿದು ಸಲ ಹೆನೆಕೆಳಿ ಮುದದಿ ಸುರ। ವೈರಿಪ್ರ ಪ್ರಸ್ತುತನಾಗಿ ರ್ಧನಿವಿಪಸಳಚುವನಿತಸ ಸುರರನಡುವೆ ನಿಲಲ್॥ ೧೦೨॥ ಲಂಚ ...
ಜರಾಸುರ ಚರ್ಮವಸ್ತ್ರ ನನುಬ್ಬುತೆ ಧಮ್ಮಗ ಮುಂಜ ಪ್ರಪ ... ಪ್ರಸಾದವೆನಗ ತಿಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದೆನುತ್ತೆ ಹಸ್ತಾ॥ ಕಂಜಮಂ ಮುಗಿದು ಸತ್ಯಕ್ಕಿ ... ಕ್ರೈ ... ಮಂ ...
ದನಭವನಂ ದಿಂದಪರ ಮೆಲಿಂಗೆ। ನಂ ಜಂಡನೆಂಬ ಪಿಸರಾದುದುಂ ಕೆಳ್ಗನೆ ಯೆಂದನಾ ಪರಿದೆವ ಸೂ॥ ೧೦೩॥ ಒಕ್ಕ॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಂ ... ತರು ಪ್ರಾಕ್ಟೈಪ ... ರ ತರಮ ಪ್ಪು ಶಿವ =

ಮರತ್ತ ಪಾದಾಂಬುಜಪ್ರಷಗಳ ಚರಮತಿಮಿ ಪೊರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತಿಪ್ಪುದಿವರಿಂದ ಮೆರದಶಿವನಕ್ಕರಮಲಾ॥ ಚರಿತಗಳನ್ನಿಸುವದೆಶ್ರೀಷಗಳವನ್ನು ಮಿಸಾರಿ ದೆಂಬುಳ್ಳನಿತೆ ರಾಹಿ ಪಾಂಕಾ

ಯೆಂದನುರುಗರದರಷಾರಾವತಾರಹರಿಹರ ದೆವಜಿತಮದನಪ್ಪ ದಸಿವನು॥ ೧೦೪॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನಿಂ ಲಿಂಗವು೦ ಪಡೆದು ಜಂಗಮವ. ರಾಗದಿ ಭಜಿಸಿ ವರಭಾಸಿತರು ಧ್ರಾಕ್ಷಿ

ಗಳು ನಾಗಮೊಕ್ತದಿ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಿ ಪಾದೊದಕವನಿಂಬುತೆ॥ ನಾಗಭೂಷಣನಶಿಷವನುಂಬನವನಾವ ನಾಗಲಿಂಕತಾತ್ಪರ್ಗನವನೆಮುಕ್ತನವನೆಸುಚಿ. ಭೂಗಸಮರುದ್ರ

ನೆಂದ ಶಿಷಡೆವೆರಾಘವಾಂಕಂದನಾ ಹರಿದೆವನು॥ ೧೦೫॥ ಶಿವನಶಿಷವನಿತ್ಯ ಸಿವಿಸುವವನವಂ ವಿವರಿಸಲು ಚಾಂಡಾಲ ನಿಜನಾಗಲಿಪರಮು. ಶಿವಭಕ್ತನಾತನೆ ಚಾಂಡಾಲನಾದೊಡಂತಿ

ಗವಯೆಂದುನುಡಿವತಿರಲು॥ ಶಿವನೊಡ ನೆಯಿರಲಹುದು. ಕೂಡೆನಿದ್ವಿಸಲಹುದುವು ವಸ್ತೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲಹುದು ಭುಂಜಿಸಲಹುದು. ವುವನೊಡನೆ ಭೊಗಮಂ ಮಾಡಲ

ಹುದೆಂದುಮುಂಡೊಪನಿಷದಮು ಸುದ್ದರದಾ॥ ೧೦೬॥ ಮದನಮದಹರನಪದಮಂ ಭಜಿಸುವಂತ್ಯಜಂಗೆ ದಮಲಾತ್ತರನುವಿಲಸ ದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾತ್ತಮಂ

ವಿದುಜಾತನಂ ಕ್ರಿಯಂಪೂಜಿಸಿದ ಷ್ಟಸತ್ಕುಲಜರ್ಮಸುರಶ್ರೀಷನಾಗೆ॥ ಅಧಮನವನಂತ್ಯಜಬಪಿ ಶ್ರುತ ಂಶಿವನಭಕ್ತನಧಿಕರಮಂ ಬಿಡುವದಶಕ್ಷ್ಯವೆ

ಲಿರಾಘವಾಸಿದನ್ನಿ ವೆಕಿಗಳುಶಿವ ಭಕ್ತರಲ್ಲದಿತರರಭೊಗಗಳಲಾಗದೆಂದಾ॥ ೧೦೭॥ ಚತುರಸು ಚತುರ್ವೆದಿಯೆಪ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಂಗಸುಮಾ. ಪ

ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳದಿರಲವನನುತ್ತಮನೆಂದು. ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮಾಡಿದಂಗೆ ಚಾಂಡಾಲತೆಯು ಸಂಭವಿಸು ಗು॥ ಶ್ರುತಿಗೆತ್ರಿವಸಂ ಸ್ಕಾರಯುಲ್ಲದಿಹ ಭೂಸುರಂ. ತತಪಾ

ತಕಸ್ವಪ ಚರಾಳಗಧಮನೆಂದುಪಶು. ಪತಿಯ ಕಾರುಣ್ಯಮತ ದ್ರವಮುತ ಪ್ರಮದಂಯ ಹರಿಹರೆಶ್ವರನುಸುದ್ಧನು॥ ೧೦೮॥ ಪರಮಶಿವ ಭಕ್ತ ಚಾಂಡಾಲವಾಟಿಯೊಳು

ವೆಲು. ಬರಲದೆ ಶಿವಲೊಕವಾ ಭಕ್ತನಿಹ ಗೃಹಂ. ಗಿರಿಜೆಶಲನರಮನೆಯು ವಿರಮಾಷ್ಟೆ ಶ್ರೀರಂ. ಮುದಜಿ ಕಿಟಕ ವಿಶ್ವದೊಳ್॥ ಬುರಲುಯೊಜನದವರಿಮಾಧರಿಯು ನಾವಿಸ

ಳು. ಪರಿಯು ವಾರಾಣಾಸಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಮ ಹಿಮೆಯಂ. ವಿರಚಿಸುವದೆಳವೆರಾಘವಪಂಡಿತಾಂಬಂದನ ಪ್ರತಿಮ ಹರಿದೆವನು॥ ೧೦೯॥ ಕೆಸರೊಳಗೆ ಪದ್ಮಮುದಿಸುವತೆರದಿ ಕ

ಗಳ್ಗಾಳಗೆ। ಕರವರಂ ಪುಟ್ಟಿ ಬಾಳು ಮರಡಿಗಳುಂ ಶಿಷ್ಯ ಜನಿಯಿಸುವಂತೆ ಪರಮ ಶಿವ ಸೂತ್ರರುಂ। ಪಿನಕುಲದೊಳ್ ಸೊಗೆ ದುಪಲಮುಕೇಶವಾ॥ ಶ್ರೀ ಷಿಮುಖ್ಯಗಳ್ ಮಾಡೆ ಚುಂಬಿಲ್ಲ ಮವನಾಡನೆ। ತಿಸು
ಳು ಬೆಚ್ಚಂತಿಪ್ಪನಿಂತ ಪ್ರಸಕ್ತರಂ। ವಸುಧೆ ಯೊ ಳುಸಕ್ತಿರ್ಸ ಸುಖದೆ ಮುಕ್ತಿಯುಳಿದರಂ ಪಾಗಳ್ಗೆ ನರಕಂ ರಾಘವಾ॥ ೧೧೦॥ ಯೆಂದು ಪರಿಚೆ ವನಲವಿ ಂದಲ ಪಾವರನಾ। ದಂದಮಂತಿಳಿದಾ
ಚಳಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ ಯುತವಿತ್ತ। ತ್ವಂದದ ಮವಾಕ ಫೆಗಳಂ ರಾಘವಂಗೆ ಪರಿಪಾರೆನುಸು ಧರ್ಮದಿ ಶ್ರುತಿ ಯೊಳಗ॥ ವಾಂದ ಕ್ಷರವ ಸುಮನವರಿದು ಪಿಳ ಂಗೆ ಖವ। ಬಂಧ ನವ ಕೆಡಿಸಿ ವಾಂಚಿತ ಫಲವ
ನಿವಗಾ। ವಿಂದಲಾಚನ ಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿ ಯುಗ ಪಂಚವಂನಾಗೆ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೇಶ್ವರಾ॥ ೧೧೧॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಶಿವ ಸಾಸಿದ ಶಮರು ಸುಸಿ। ದಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾ
ಯ್ಯ ಚಾರಮ ದ್ವಿಜಿಂದಪಂಚವ ಂನಾಗೆ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೇಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪದ ಸರಸಿರುಹಮದುಪಚಿಕ್ಕೆ ನಂಜಾಲಿಚಾರ್ಯ ರಚಿತ ಲವ ಪಂಪಿಯ ಪರಿಶ್ರೀ
ರ್ಶ್ರಿ। ವಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುತ ರಾಘವನ ಶ್ರುತಿಗೆ ಪಂನೆರಡು ಸಂಧಿ ಸುವಚಾ ಸನು ಬಂಧಿ॥ ೧೧೨॥ ಯಿಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದ ಸೂ ಗ್ರಾ ೨೫೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀಸು
ರು ಪ್ರಾನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರುನಿರ್ಗ ಪ ವನಾಂತು ಪಂಪಾಂಬಿಕೆ ಕಾಂತ। ವರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲಿಂಗದ ವಿಮಲ ಶ್ರುತಿವ ದಿಮು। ವಿರಚಿಸಿ ದರಾಘವಂ ಸೂಮನಾ
ಧನ ಲಸತ್ತಾವ್ಯ ಮಂಸೂಗಸೂಗೆ ವಾಲು॥ ಪ॥ ಗೊಪಕ್ಕಂ ಘಾನಾರಿ ಶಿಖಿಗಾಪಲ್ಲ ತಶರನೆತ್ರ। ಗಾಪತಿಸ್ನ ಗರ್ವ ಗಾ ಗಾಜ ಪೂಜಿತಪಾದ। ಗಾಪಾಂಶ ಗಾ ಶ್ರವಣಾ ರಾಷ್ಟ್ರ
ಲಯ ಗಾ ಶ್ರುತ ಧಿಪತಿ ತನುಜಾವಲ್ಲಭಾ॥ ಗಾಪಸುತ ಗಾವರದ ಗಾ ಪಾತ್ರ ಜಾ ಧಿಪವಿ ಗಾಪಗಿರಿ ಚಾಪಧರ ಗಾ ಪಲ್ಲವ ಪ ಗಾವಸನ। ಗಾಪಪಾವನ ರೂಪ ಧನಿಮಿ ತ್ರಸಿದ ನಂಜೇಶ ಕಾಡು ಗಾಪಿಕ್ಕೆ
ಯಾ॥ ೧॥ ಯಿರದಾಂಚಿಂಬಾ ತಪತ್ರದ ಚಾಂನಚಾ ಮರದ। ಮಂಧಾರ ದರ್ವಲ್ಲಿ ಕದತಾರೆಗಳ ಪಾರಗಳ। ಯಿಂದಿರಾ ಭುವಿಕೆ ಶಚಿ। ವವಪವದವಿಂ ಪಪ ತ್ರವತ್ರಾ ಯ್ಯವಾ॥ ಪಾಂಡಿ ಪುಂಡಗಾ ಸುರ
ನಸ್ತ ಪಕು ತರ ಜಸದ। ಬಂದು ದಸು ಮೆರು ವರ ರತ್ನ ಕುಲಮಯ ಚಿತ್ರ। ಮಂದಿರ ವಪ್ರ ಮವತಿ ವರಕರಾಸುಯ ಪ ಸ್ವಪಕ್ಷ ಲಯನಗರು ಯವಿಯಾ॥ ೨॥ ಶ್ರೀಗುರು ವರೆಂನ ಪರಿಶಗನಿಂತು ಪ
ರ ಮಾನು। ರಾಘವಿಂ ಪಿಳಲ ಪಾವರ ಸಾ ನಿವಿ ಯ ೦। ರಾಘವಾಂ ಕಂಕೆಳು ಗರುಪಾ ಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಗಾಳು ಪ್ರವೆಚ್ಚಿ ಮುಸು ಕೆ ದಾರ್ದ್ದು॥ ಶೇಗಮಾ ಸಿಸ್ಕೃಸ ವೃಕ ಜನ ಬಂಧು ಮವಿ। ಮಾಗ ರಮಣ ದೆ

೬೮

ಗವ ಹಂಸಯ ಮನಸ್ಸ ಮವ। ವಿನಿಬಿಡೆ ಸುಗ್ಗಾನ ಶಿವ ದಿಂಡೆಂಡು ಮನು ತಿಗೆಯು ನೆತ್ತಿ ಸುತ್ತಿರ್ದನು॥ ೩॥ ಯತಿವರನೆ ಪರಿಹರನೆ ಸ್ಮರ ಭವತ್ಕಾಂತಾರ। ವಸು ತವಹನೆ ಮುಂದೆ ನಾಂ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತನೆ

ಬಂ। ತತಿಗಳ ತೆ ಪಾಶವ ಹೊಳ್ಳಾಡುವ ತುಳಸು ಬ ಹೊರ ಹೊಳ್ಳುದಿಂ ತೆಂದೆನೆ॥ ಮತಿಗೆಡದೆ ಶಿವಭಕ್ತರ ರೂಗಸುತಂ। ಮನೋರಥ ಕರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಪ್ರಿಯಂ ಭಜಿಸುತೆ। ಪ್ರತಿಮ [illegible]

ಸಶಿವಶರಣ ಚಾರಿತ್ರಗಳನು ಸುಶಿ। ಮಾಜ್ಞನ ಪಿಸೂತರ ದೊಸ॥ ೫॥ ಯೆನೆ ಮುಗುಶ ಮಂತ್ರಾಳು ಬಾಷ್ಪಜಲಸುರಿಯತ್ತೆ। ಮನವರಲ್ಲುದಂಡವಂನ ತಿಗೆಯುಲ್ಲಂ ಮದ ಪಾದ। ವನಜಮಂ ಬಿ

ನವಳಿಸಿ। ಸ್ತುನತಿವನ ತಂಡು। ತೆಗದಪ್ಪಿ ಯ ಭಯ ಬಿತ್ತು॥ ತನಯಕೆಲ್ಲೆ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊ ದಗದಾ ವರನಿನ। ಗನು ವೇಗನ ವಿಲ್ಲಪಾಗೆಂದು ಬಿಳ್ಕಡೆ ಬಂದ ತನಿಸಿವ ದಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಕ

ನಯ ಕೆಪತಿವರ ಪುತ್ರ ಶ್ರೀನವಚ ತಿತ್ರಾ
ತ್ರಾಂ ಪ್ರಿಯ ದಯ ಲವ್ಯ ಕ್ಷಿ ಕಾರೆದಳಿದ
ಶ್ರೀ ಮಪ್ರಮರ ಶ್ರೀಮ ದ್ವಿರೂಪಾ
ಂಗನಿ [illegible] ವಲ ಮೊಗೆಲರೆಂಬಿವೆ

॥ ೫೫॥ ಬಂದುರ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಗೆರಗಿಲಸದಷ್ಟ ವಿರ। ದಿಂದ ಮಾಜಿಸಿಗಿ ಪ್ರಿಶಿಸಿ ಜ್ಜೆ ದಾನರೆದ ಗಾ। ವಿಂದಲಾ [illegible] ಚನ ಪಂಕ ಜಾಬ್ಜೆ

ನೆ॥ ಕಂದರ್ಪ ಮಾಧರ ವಿಧಾರನಾಮ ಪಾಶಂಕ್ತೆ ಬ। ಯಿಂದು ಸಿಖರತು ವಿನಗಿರಿ ಸುತೆಯ ವರನಾರ। ವಿಂದ ಲಾಂ

ಕ್ಷ ಶರಣಾಗೆಂದನು॥ ೫೬॥ ತುಳಿಪ್ಪೆ ಲ್ಲಿನ ನಾಗಿಯ ನಾಲ್ಕೆ ಮೊಗನೆ ತಿಸುಳಿಬಾ ಂ। ನೆಲ ಮುಸುರು ಬಿಸುಗಂಮ ಮರಗಾ [illegible]

ಷ್ಣುಡಲಾಂತರಾ ಅಡಲನಚ್ಚೆ ದಾವರೆಂಯ ಡಿಯನೆ॥ ಅಲರಂಬವ ನೆಯ ತ್ರಿಮೊಗನೈಯ್ಯಪಾಂಸೊದಲ। ದಳೆ

ನಿಶಿರ ನ ಅತಿಗೆ ವಲಪನಿಗೆಗಂಣಮಾಶಿವ। ಸಲಪ ಶ್ರೀನ ಬೂದಿಗೆ ಯ್ದೆನಾಚಿಗೆ ಲ್ಲಬೆ ರೆವ್ಸ ಟ್ಟುಮನೆಯನೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ॥ ೫೭॥ ಮುತ್ರಾಶಿತ ನಯ ಹರನೆ ತ್ರಿಶಕ್ತನ್ನ [illegible] ಯ ಗಣ್ಯಾ। ಸೂತ್ರಕ್ಷಿ

ಖರ ಧಶಾತಪ ತ್ರಿ ಸುಪದಾತ್ನವ। ಗಾತ್ರ ಕಾನನ ವಿತಿಪಾತ್ರ ಮೃಗರಾಜವರಪರತ್ರಾಸ್ಯಧನ ಜಮಿತ್ರಾ॥ ಚಿತ್ರ ವಿದು ಸಕಲ ಧರ ಧ್ವಾತ್ರಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ತೋತ್ರ। ಪತ್ರಸಂಸ್ಥ ವಶಿರ॥ ೦

ಪಾತ್ರ ಶ್ರುತಿ ದುಲಗ ನಚ। ರಿತ್ರ ಶಿವಸಾಗರ ವಪಿತ್ರ ಜಯ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪರಿದತ್ತ ಮೋಕ್ಷಾ॥ ೫೮॥ ಪರಿಯೊಳು ಂರಾಪ ವೆಷ್ಟಿರಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪಂಪಾಪುರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತ್ರಾ

ಂಮುಳು ಕೆತಾಳ್ತು। ಕರುಣಾಪ ಯೊನ್ನಿಧಿ ಪಂಚಮುಖ ದರಶಿಸ್ಥುಜ ದಬಾಂದೂರೆದಲೆಯ ಪಣಿಗೆಗಂಣಿನಾ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯಲಾಭತನಾಂಕಿತ ಪದರ ಮ್ಮೈಯೊಳ್ಳನು। ಲೆಪಿಸಿದ ಮದ

ನಹಾಸಿತವ ಗಾಳಿಯ ಡಿಗಡಿಯ । ರೂಪಮಂ ಪಾಶಿಸಿ ದತನಯದ್ವಯಂಬೆರಸು ತೋಳಿಸಿದ ಸಾಲ್ವಮ ಗಣಯ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀವರಲ್ಲ ಪ್ರಿಯ ವಾಗ್ನ ನರನ ಚರಣವತ್ತಿ । ಭವನ

೨ ಯೊಳು ರುಳ್ಳರಾ । ಭವನ ಬಿಡಿಕೆತ್ತಿ ತೆಗದಪ್ಪುಗಲ್ಲವಬಿಡಿದು ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸಿ ಯು ಮೆಂಯರಸ್ಸನಾ ॥ ತವೆಸು ಮೂರ್ಧ್ವ ಪ್ರಾಣವಮಂ ಮಾ ... ಯತಿ ಮಗನೆ । ಯವ ಭಿದಿಸಿದೆಂನನಾ ಂಕಾಳ

೩ ದೆಂ ಗುರು ಕರುಣಾ । ಸಮನಿಸಿದೆ ಜಗುಳ್ಳ ಕಾರಣಾ ನಿನನೆ ಮೊಗದೊಳಲ್ಲಿದೆನ ದೆಂತೆಂದಿನೆ ॥ ೧೦ ॥ ಪರಮ ನಿವಾ ಡೆಂ ಪರಮಗುರು ಕಾ ಯ್ದ ಗುರುಮುನಿಯೆ । ಪರಕಾಯಲ ಅವಿಯನಸು ಗಾಢ

೪ ಧಿಕ ಮೆಂದು ನಾಂ । ಗಿರಿಜಾತೆಯೊ ಡನೆಮುಂನಸು ದ್ಧವಚನ ಕಿಕ್ಕ ಳ್ಳಿಸುಂಮನಿಕೆಗುರು ಶ್ರುಷಿಯನೂ ॥ ಧರೆಮೊಗಳೆ ಪಡೆದು ಶಿವಶರಣಾಕಂಬೊಗಳ್ದ ಡರಿ । ಬಿಡುವಿ ದಿನಕ್ಕ ವಿಪ್ರ ವರನೆನಿಪ

೫ ಗದಷ್ಟವಮುಂನ್ನಾ । ಪುರುಷನಿನಲ್ಲ ಧಾರುಂ ಷಿದಿದು ಪ್ರಮಥರ್ ಕೆಚ್ಚರಿವದಲ್ಲಾಪ್ಪಗಳ್ನಿಶರಂ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀಮರ್ದ್ಧಿ ಪರನುಕಾರುಣ್ಯ ಪ್ರಸಾದಮ ೦ । ಮಮತೆಯುರ ಭವನಕ್ಕಂ ಪಿ

೬ ಯೊಳು ನಿಬಿನಿಲ್ಲ ಪ್ರಮಥರಪ್ಪಿದಾಂ ಬುಜವನೆರವಳಿದು ತುತಿ ಬಸು ಶಿವನಿತ್ತ ರಾಜುಗವ್ವ ಬೆಡಾ ॥ ವಿಮಲಗುರುವಾ ಕ್ಕೆಯಂ ಮೀರದಿರು ಮಿಗೆಸಕಲ । ಸುಮತಿಗ

೭ ಗೆಲ್ಲೆ ನಿಂನು ದಿವಸು ದಿವೆದಾರ್ತ । ಪ್ರಮೆ ಸೊಳ್ಳದಿರುಸುವಾನಾನು ನಿಂನೊ ಡನಿಪ್ಪು ನೆಂದು ಶಂಕರ ಬೆಸಸಿದಾ ॥ ೧೨ ॥ ಯಂತೆಂ ಪು ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದೊಳಡಗೆ । ನಂ ತ

೮ ಸದಿರಾಫವಂ ಶಿವಭಕ್ತಗನೊಸನಿತ । ಮುಂತಳದ್ದು ಬಾಂಮ ಬಂದರೆ । ಮಹಾಮಂಟಪದಿಕುಳಿತು । ಗುರುಪಾದಮಂ ಸ್ತುತಿಸುತೆ ॥ ಬಂತೆಸಾಗಸಿಂ ಹಾಸಿಕ್ಕಂ ದ್ರಿಕಾಪ್ಯ

೯ ವನಸುರಲಂತದರ ದೆಸ್ಸಿಯುಂದಲೆ ಮಗೆಳಿಕ್ಷೈಯು ವಾಯ್ತು । ಮುಂತೆನವರಸ್ಸ ಮೊಸರೆಯದನು ಕೆಡ ಮೆಟ್ಟಿ ಶಿವಶರಣಾಚರಿತವನು ಸುರ್ವ್ವೆನೂ ॥ ೧೩ ॥ ಯೆಂದುಸ ಪ್ರಮಥಂ ಪ್ರಸಾದಿ ಗ

೧೦ ನಾನಾ ಯಶನ । ಬಂದುರದ ಬಾ ರಿ ತ್ರಮಂ ಪಿಳ ನೆಂತೆನಲು । ಯುಂದಿರೆನಾಂ ಖಾಜಮು ತ್ರಿಂದ್ರಗಂಧರ್ವ್ವಸಿದ್ಧಕಿಂನರರಾಕ್ಷಸಾ ॥ ಭ್ರುಂದವಿಡಬಲದ ಳ್ಳಿಮಾತ್ರೈ ಸಿವಿರೆಶೀ । ನಂದಿಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮ

೧೧ ಥಗಣಾವೆರಸಿ ಕೈಲಾಸ । ಮಂದಿರದೊಳಗ ಜಾಸ ಮಿತನಿ ಶಂಭಿಂಪ್ಪವಿಷ್ಟರ ದೊಳಿರಲಾಗಳು ॥ ೧೪ ॥ ನಾರದಂ ಬಂದು ಮೈಯುಕ್ಕಿ ಶರವಂ ಮುಗಿದು । ನಾರಾಯಣ ನಾಕ್ಷ್ಯ ಪೂಜಿತಪಾದ ಶಿ

೧೨ ವಶಕ್ತ । ವಾರಾಸಿ ವರ್ದ್ಧನಸು ಧಾಕಿರಣ ದುರಿತ ಪರಶಿವಭಕ್ತ ವತ್ಸಲಯೆನುತಿಕೆ ॥ ಮಾರಾರಿ ಶರದ ಮುನಿಯಂಕೆ ಳ್ದನಿ ಬಂದ । ಕಾರಣಾವದೆನೆಳ್ಳಿಗೆಯ್ದು ದೆ ಯೆನಿದವ । ಧಾರುನಾರಿಗೆಮೊ

ಯಿದೆ ನಿತ್ರಿಯ ದುರಾಚಾರವನೆಲ್ಲ ಬಿಡಲೆಂದಂ॥ ೧೫ ಮುನ್ನ ಕಳಚು ಪಾರದ್ವಾರಿಕನಿಂದ್ರಿಯ ಸ್ನಾಯದಿನಿಕಮುಂಪಿಚಿವಿದವ ಪ ಶಿವರುಂ ಶಾಸ್ತ್ರ। ಸುಖಿಯೆಂಬರಾಗಮವನಲ್ಲವೆಂಬ ೧
೨ ಮುಮಿ ಕ್ಷೆಯೆಂಬರುಮುರಾನಾಂ ಗ ಕ್ಕಾ॥ ಮಳತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಲಿಂಗಾಂಕಿತ ಶಿವೈಕ್ಯಪರು ಲಿಂಗಸ್ವಲಿಂಬರುಂ ಮಿಕ್ಕಶೈವಗಳ್ ಸುರಷೊಂಸ್ಸೆ। ವಸ್ತಿ ಯೊಳಗೆ ಶಿವ ಜಿನಪರವೆಂಬ ರು ೦೨
೩ ಶಿಖು ಜ್ಜೆ ನಮಕ್ಷ ಗ್ಗಳಿಸುತಂ॥ ೧೬ ಅದ್ವಿಷಾದು ದುಪ ರಮ ಶಿವ ಭಕ್ತಿನಿರತ್ನಿ। ಪೊದ್ದಲಿಸರು ಪಾಶುಪಥನಿ ಯಮಗಳ್ಳನಿಂನ। ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲಂ ಪಾಪವತ್ತ ನೆಯ ಷಿತ್ತ ೩
೪ ಪೆಜ್ಜೆ ಕನ್ನಾನಾ ದವರೂ॥ ಬುದ್ಧನೆಪರವೆಂಬ ಕಿತಿ ದೇವಬಿತ್ರೈಸು। ಬದ್ಧ ಪಾತ ಕರಕೆ ಡಿಮಿಟ್ಟ ಶ್ರೀಹಾಂನ ತಿಯ। ಸುದ್ದ ಶಿಸ ಬಿಕೆಂದು ಪಿಕ್ಕ ನಾನಾ ರದಂಕ ಲಿಪ್ತಪ್ರಿಯಂ ಶಿವನೊಳು॥ ೧೭ ೪
೫ ಮಾ ದೇವ ಕೆಲ್ಲಮುಗುಳ್ಗೆ ಯೊಂದಿ ಸ್ವಂ ಲತ್ತಸದಿ। ವರಾದಿಗನಾನಾಥನಂ ಷೊ ಡಿಕರವಂ ಮುಗಿದು। ಮೂದೇವರಾ ಣ ಶಿವ ರಾಗವರ ಜಯಯಂಬ। ಗಣವರ ೫
೬ ಗೆ ಶಿವಯೆಂ ದಮೂ॥ ಮೆಡಿನಿಗೆ ಋಗೆಂನ ಭಕ್ತಿಯನುಮುದ್ದಶಿಖ। ಬಿಧವಾಧಿಗಳ ಸಂಪರಿಶಿಖ ಮಿಶ್ರರನ। ನಾ ವರದಿಸುರಷೊಂಸ್ಸೆ ವಸತಿಯೊ ಸುನಿ ಶೆಗೊಲಿ ೬
೭ ಬಿಂದು ಅನದಿಂ ಕೂಡೆಂದೆನೆ॥ ೧೮ ಮ ರವಿಯಾ ದುಂಬಾಲ ಶಿಷಡು ವಗ ದಿಕ್ಕೆ ಬಂದು ರ ದಾಳಿಯಾಲಯರ ಗಳುತಾ ಣ ಬಪು ದುಃಖ। ಸ್ವರದಿ ಕುಟಿಲ ದಪ ಕ್ಕೆ ೭
೮ ಯೆ ನಿಪನರಜನ್ನದೊ ಭುಜನಿಬಿನಿಂಮ ಂ ಪ್ರಿಯುಗದಾ॥ ಪರಿಚಯಿಸ್ಸಿ ನಯ ಗಳಿಂ ತುಬಾಳು ವೆಂಬವರ್ಗ್ಯಾಗ। ನಿಶಿವ ಷ ದಂಡಯೆನೆ। ಯಂಜದಿರು ನಾನಿಂನ। ಬಿಗಿರ ೮
೯ ಸೋಳಗೆ ತೆರವಿಲ್ಲ ದಿಪೆ ಸುನಿಂನೆಗಳ ಕಜ್ಜಮೆಯ ಂನ ಕಜ್ಜನಂಲ್ಲಿ॥ ೧೯ ಮೊಗೆಂದು ಬಿಳ್ದಾಡ ಷಿಬಂದಾದಿಗನಾನಾಥ। ನಾಗರ ಘನಾ ನನ ಚಿನ ವಿಶಸಾರಾ ಪ್ರದೊಳ್। ಗಾಗು ನಾತ್ಮಂ ೯
೧೦ ಂ ಗ ಶಿವ ಭಕ್ತರು ರದರ ಧಿಜನಿಸಿಪ ಮಶಿವ ಭಕ್ತನೆ ದಿಪ॥ ತ್ಯಾಗದೊಳಗೈಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಲಿಗುನಾದಿ। ನಾಗದವಿ ಪ್ರಾಯ ದವಿವಿ ದ್ವದ ಶಿಕುಂದಿಲ್ಲ। ದಾ ಗಮಾತಿ ತಸಾರಾ ಪ್ರ
೧೧ ಸೊಮೆ ಶ್ರೀರನ ಭಜಿಸು ತೆಸುಖ ದ್ಮೊಳಿರುತೆ॥ ೨೦॥ ವಿವಿದ ರಳಿತ್ತಾವಲ್ಲಿ ಲ್ಲಿಮ ಲಿಸ್ಸಾ ಂಡೆರಳ್ಗಾ ತಿಯಂನವದು ಕೂಲಲ ಸಿಲಸಾವ ಋಬಿಯು ಕಾಶ್ಚಿರ। ಜಲದಿ ವೃತ್ತ ಗನಾತಿನಿ
ಮೊದಲು ದೇವರ ಹೆರುಗಳ್ ನಗನಾಲಿತ ಗಣಾ॥ ಸುವಿಯೊಳಚ್ಚಳಿ ಯ ನಲು ಹೆ ಋದಕ್ಷನಾದೆ ಗಿಸಿಗೆ। ವ್ಯವಹಾರಮು ಖದಿ ಹರ ದರಬಿ ರಾಮನಾನಿ ಯೆನಿವಿ। ಶಿವ ಭಕ್ತನಾದೆನಿ ಕ್ಕೆ ಯ

೬೮

ಬಂದು ಮುಲಿಗೆ ಕೆಯ್ಯ ಮೊಳಲ ಮುಂಬನೊಳ್ ಳಿದನು ॥೨೧॥ ಅತ್ತ ಮನ್ಮಥನ ವಿಪತ್ತಿಯ ಮೂಸದ ತೆರದಿ । ಸುತ್ತಿತೆ ಯುಂಮೋಹ ತ್ರಿಲನೆ ಹಾಕಿ ಸಂತ್ರ ಪದಿ । ಮುಳ್ಳ ಶರವೈರಿಯ ಪದಾಂಬುಜ ಮನ್ಮೆ
ಳ ಶಿವತಪ ಮಂತ್ರ ಮಂಜಿಸಿ ॥ ಹುಲ್ಲ ಸಮನಾರಷಿ । ಬ್ರಹ್ಮ ಮಿತ್ತಾದಿ ಶಿಕ್ಷ ಮುದ ದಳಿರಲು ಜೈನ ರಕ್ಷ್ಯ ವಿರಕ್ತ ದಿನ । ಶಶಿ ಸೂಡುವಮುಮಪ್ಪಿ ಯೆಂದು ತೋರುವ ಲ್ಲಮುಗದಲ ಮೊತ್ತ ನಿನಸಾ ॥೨೨॥
ಯಿಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ನಾದಿ ಸಖಿಯರ ನಲ । ವಿಂದಾಂದು ಗೂಡುವಡೆ ಮನಸ ಜಂಬೆರಳ ನಡೆ । ತಂದನೊ ಬಂಬಂತೆ ಸುವು ದಬಾಂಧವ ಮೂಡಿದಂ ಮೂಡಗಡೆಯೊಳಾಗ ॥ ಯಿಂ
ಮನಿ ಬರಸತ್ತನಾದಯ್ಯ ಮುಲಿಗೆ ಕೆಯ । ತಂದವುಂ ನೆಡವಿ ಕೆಂದು ಸುಖ ಗಾಡ ಗೊಂಡು । ಯಿಂದು ಮಾನಸ ರವಿ ಥಿಗಳನಡುವೆ ಬರುತಿರ್ಥನಾಲಾಕಿ ಸುತಿಪಾಸತೆನೆ ॥೨೩॥ ಮಾಸುರರ ನಿಳಯ ಗಳ ವಿ
ಗ್ರಹಾಂ ಸರಾಲಯವ । ವಿ ತಿಂಮರ ಕೆಳ ಯಂಬರೆ ಹು ಜನರ ದಮನೆಗಳವಿ । ಊಸ ದಿಂಸೊ ಮತ್ರೈ ಬಶಿಮುಂ ವೆಜ್ಜೈ ನ ಪಾಶಿಶನ ಸಾಧಾ ಗ್ರದಳ್ಳಿ ॥ ಮೂಸರಲ ಪೂಜಿಸುವ ಮಂತ್ರ ದಿವತೆಯೊ
ಯುನಿ । ಶಿಶನಂಗೆಲ್ಲನನೆ ಮೊಗ ದಲಗ್ರ ರಂ ನಾಬಡ । ಬಾಸಿ ತೆಳ್ಳಸುರ ತೊಂಗಲು ರುಳವಿ ಮಲ ಪದ್ಮಾವತಿಯನಿ ದ್ರಿಷ್ಟಿ ದನು ॥ ೨೪॥ ಅದಯ್ಯನವಳ ಮೊಸ ಜಪ್ಪನದ ಚೆತ್ರಿಕೆ
ಗಿಯ । ನಾದರದಿ ನೊಡುತಿರಲ ವೆನಸಾ ರಂಥಯ್ಯ ಮುವ । ನಾದ ವಳಸ ರಬಜೆತ್ಸನಾತೆ ಕಂಡು ಯಸಳನುಗೆ ಗುಶಿಯಾಗ ಲಾದಯ್ಯನಾ ॥ ಮಾಧವಾತ್ತ ಜನು ಮೊಗ ನಟ
ಯಿಂದೆ ಯಿನಿವಿಳ್ಳ ನಾದರಂ ಕನ್ನಮೊ ಠಂತೆ ಗದು ತಪ್ಪುಗಿವ । ತಿದವಶಿದೆಸಿಯ ಲಿಪ ದ್ಮಾವತಿ ಯಸಖಿಯ ಬಂ ದೊಡಂ ಬಡಿಸಿಯ ವನು ॥೨೫॥ ಮು
ಂಡ ಶಿಕಾತ್ರಿಪ ದ್ಮಾವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ವೆ । ದಂಡಗತಿ ಶರದಾಯ್ಯ ಲಾದಯ್ಯ ಕುಸುಮ ಕೊ । ದಂಡ ಸಾಹಸ ವಿಸ್ಮಗಳಂ ದವಳಸಂಗ ಸುಖವಡೆ ದಿದ್ದುರ್ಬಲಿಯ ದಿವಸ ॥ ಕಂಡು
ಮವಳ್ಳಾತ್ಮೆ ಮಿಧುವಾಳಿ ನೊಳ್ಳು ಮರ ಮೊರಗಿ । ಕೊಂಡಿಪ್ಪು ಸಮಯ ಮೊಳು ತನು ವಿನೊಳು ತೊಳಗುತಿಪ । ಖಂಡೆಂದು ಧರಲಿಂಗವಿಲ್ಲದು ದನಾತ್ಮ ದೊಳಾಗೆ ಪೆಶಿಕೆಮನ ದೊಳು
॥೨೬॥ ಪರಿಹರವ ಪಾಪದೆವ ಯುವಿವ ಧೂಸಂಗ ಮೊಳು ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಿಸಿತು ದುಷ್ಟ ಮದನನ ಬಾನಾ । ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತರಾಳಗೆಂನ ತೆರದಿ ಪಾಪ ಕೆಮನವನಿತ್ತ ರಿಳ್ಳ ॥ ಮರವೆಗೊಡಲಿ ತ್ತನೆ
ಂದ ಧುಕಿ ತಂನೊಳಗೆ ತಾ । ಬೆರಗಾಗಿ ಪಳ್ಳಿಲನೆ ದ್ದೊಡನೆ ಬ್ರೊಡಿಕೆಗೆ ಬಂದುರುಚಿಂತೆ ಚಾಳ್ಡ ಕಾಮಾತುರಾ ಸಾಂನ್ನ ವಯ ಮೆಂಬನು ದಿದಿ ಟವೆಂದನು ॥೨೭॥ ಯಿತ್ತ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಯಳ

ತ್ತ ಕಯ್ಯೊಳು। ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನಿಲ್ಲದಿರೆ ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳಲಾಗ। ಚಿತ್ತಜತಪಕ್ಕೆ ಕೊಂತೊ ತ್ತುವರು ಮಾನೆಗಾನಾಕ್ಷ್ಮಿಯೆಸ್ಸಿಸಲಾರದೆ॥ ಮತ್ತಗಜಗಮನೆ ನೆಸುರತ ದೊಳ್ಗಾತನಿಂದ ಸು

ಖ। ವಿಪ್ರ ದಂನಿನನ್ನೆನೆ ಡುಮ ರುಗು ತಿರೆಯಾದಯ್ಯ ನೆತ್ತಿಂಗೆಯೊರ್ವಸಖಿ ಬಂದುವಿ ರಪದ ತೆರನ। ಚಿತ್ತ ಶಿಖಿದಳು ವಿವರದಿಂ॥ ೧೮॥ ಮಲಗಿನೊಳು ಸೂಖದರಲು ಗಳು ಕೂಸ್ತ

ಳುಗಳು। ಗಿಳಿವಾತು ಮಾತು ತೆಂಗಾಳಿ ಮದನನ ದಾಳಿ। ಲಲಿತ ಶ್ರೀಗಂಧದನುಲೇಪ ತನುತಾಪವಿನದೂ ಚ ಕಾಲಕೂಟ॥ ಜಲಜಶಿಸು ಕಿರುಣ ವವೆಳಿಗೆ ಮರನಾಪಿಂ ನ್ನುಂಬೆ। ನಳಿನದ್ದು

ಮೂಚ್ಛೆಗಾಳಿಸುವಮದ್ದು ಚಿಕ್ಕೊಗವಿ। ಗಳನಂಸಾರ ನಾಲುಬೆಳ್ದುವ ಸೂಜಿಗಳ ಪ್ರನಾಲು। ಮಗಳೆ ಬಾಳ್ಳೆಗೆ ಗುನಾಮನಾಳಿ॥ ೨೦॥ ನೆಯಿವಿಚ್ಚಿ ರೆಳಿವೆಂನಾ ವಗಲಿಕಾಡಿ ದೊರೆಮೂ॥ ರ

ನ ನದಿ ಗಳೆ ಮರಂಕಾ ಮು ಗಕ್ಕಳಿ ಯೊಳು। ಪಿಶಿದೆಗ್ಗನೆಂಬರು ಕಳ್ಳಾಖಿ ಜನಿಂನೊ ಬಲಂಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಬ್ಬಂದು॥ ಧರೆ ಯಕಂದಪ್ಪು। ಯೆನೆ ನಂಮದೆಶಕೆ ಪ್ರಾ ಪ

ಬರವಾ ಕುದಾವೆತ್ತನಿಂನೊ ದತಿಲ ತ್ತಮದ। ಶರಿಯತ್ತ ಬಿಂಪ ವೆತ್ತ ಬಲೆ ಯೆಂದೆಂಬ ಕತನಿಶಯವನ ಶಿ ಮುಬೆಗ॥ ೨೧॥ ತರ ಕ್ಷಾಕ್ಷ್ಮಿ ಭದ್ರಾವತಿಯ

ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಶಿಶು। ಪ ಶಿನಾಲಾ ಚನೆ ಯಾತನೆಂಕಂಡನೊನಿಂನ್ನೊ। ಳೆಯಿಯ ಬಾರಮ ಮುಳಿದು ದಿನ ಕ್ರಾಸಿಯಂ ತೆಂನದೆಶಕ್ಕೆ ಪಾಗುತ ಪಾನೆ॥ ನಿ ರುತವೆ ನೆ

ಸು ತಳಾಧ ಶಿಯರಿಯ್ದೆ ಯೊಡವರಲು। ಪ್ರಶಿತ ದಿಂದಾದಿ ಖಿಚ್ಚಿಯ ಕಂಡು ಪ್ರಿನ್ನದಿಂ। ಚರನಾ ದೊಳ್ಳಿ ಕ್ಷೆಂದಳೆಂನ ಮಚ್ಚಿಸತ ಪ್ರಕಾನಾ ದಗಲು ವದು ಚಿತವೆ

॥೨೨॥ ಯನಲಾ ದಂ ಬರೆನಾನಂಮ ಶಿಶಕೆ ಬೂಪ। ದಿನವಾದುದೆಂಮ ಮೆಲನಾಲಾ ಖಮಂಚಿಟ್ಟು। ಬವನಿತೆನಿಂನ್ಸ್ವತಿಪ್ಪೂರ್ಣ ದಿನಲು ಘುಳಿಯಂನು ಡಿದೆ ಮಾನಾವು ಮಾನಾಂಮ

॥ ತನ॥ ಯನನ ಡಗೆಪಕ್ಷಿನಿಗೆ ವಿಂದುವ ಡಗಲುತ್ತಲಿನಿ। ಗನುನಯಮ ದುಂಡಿ ಕರಿಕಿಳು ಕಡೆಗಿಟ್ಟಿವೆರ। ಆನೆ ಬೂಲ್ಲೆನಿದ ಕಿನಂಸ ಯ ಮಿಲ್ಲ ಕ್ರಿವ ಚೆಯಮಾಳ್ಪನೆ ಶಿವರಾತ್ರೆಸೂ॥ ೨೩॥

॥ಯಂ ೦ ನಮುಳಿನಂ ತಿರು ಬಿರತಿಗೆರ ಸುವತಿ ಮೊಹ। ಮುಂನಿರಾಳದ್ದು ದೆ ನೊಳ್ಳ ಕಂನಾವೆಯ ಲುಗು। ವಂನೆ ಗಂನ್ಸ್ವ ರಿಸ ದತನಿನ್ಸೋಪ ತೂಲರಾಸಿಗೆ ಚಿತ್ತಸಖಿ ಯಾದುದೆ॥ ನಿಂನಮಾ

ಗತಂವಿಗರದೆಂನೆ ಸುನಿಮುನಿಂಬೆ ಶಿವನಿಂನ್ನಿನಗೆ ದಂಡನಂ ಸಮನಿಸ ದೆಪಿಸೊ ಪಿಡೆಗೆ। ನಿಂನೊಡನೆ ಬಪ್ಪುದೆ ಶೆತ್ರೆನೆಂಬೆನೆಯಮ ತಮಯನೆವಿ ಷಮಯನಪ್ಪುರೆ॥೩೩॥ ಶಿಂಮು ಂದರಿಯದೆ

೨ ಯವ್ವನಮ ದದಿನಿಂನ್ನರತಿ। ಗಂಮ್ಮ ಸ್ತನ ದ — ಷಿಕೆ ಬ್ರುಷ್ಪ ಪತ್ರಾದಿ ದುಶಿ। ತಂಮ ಪತ್ರೆಲ್ಲ ವಾಂಪಿಶಂ ರ ತಿಕೆಳಿದೊಡ। ಗಲ್ಲು ದುಂಟಿ ಪ್ರಾ ನಾವಾ॥ ಶಿಂಮಾರಿವೆಂನಗೆ ಕಿರದತ್ತ ಮದು

೩ ಂಟಿ ಗಂಮ್ಮನುಸುರು ಸುರೆನಲು। ನಾಂಪಿಳಿಸತ್ತಾಂಯ್ಯ ನಿಂ ಮವರ್ಗ ನಿಷ್ಟಿಮೆನಲೆನಗೆ ನಿನಲ್ಲದೆ ಂಮು ವರ್ರಾರು ಪಿಳಿಂದಪೆ॥೩೪॥ ಶಿವ ವಿಯೊಡನೆ ಪಲ್ಲಿ ರಲು ಖವಿಯೊದನೆನ್ನಿ ಪ್ರಿಸಲು।

೪ ಶಾವಿಯೆಗೆ ದನೆನೆ ಡೆಯೆಖ ವಿ— ಸಂಪತ್ತೆ ನಮರ ಂ ಲ್ವಾಡೆಖವಿಯೊಡ ನೆನುಂಜೆಸಲ್ಲಾಂ ದಾಗಿಬರಿಸಲ್ಲೆ। ಖಿತ್ತಂಗೆನ ರಶವಪುದೂ॥ ನವಿನಿನುವ ತ್ರರುಂನಾಲು ಸಂಗಸು ಖಾವೆಮ

೫ ಗಿನೆನಿನೆಂತು ಕಾಲುತೆನೊಂಬೆ ನಿನಗೆಕೆ। ಯು ವತಿಯೆನೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಪೆಳ್ಳಿ ಶವಿತನಕೆ। ಮನ ವೆಳ್ಸಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಗಂ॥೩೫॥ ಸೆಶೆಕಿತುಮಂತೆಂದು ಭ್ರಮರ ತಂನೊಲು ಮಾ

೬ ದಲೆಳಸಲಂತಪ್ಪುದೆನೆನಿನೆಂನತೆಂದುನಿ ಮ್ಮಗಳಿಯ ಮಾಡಿದೊಡಾಗದೆಕಾಡದಧಮಜನ್ನದ ಪೊಲೆಯನ್ನಿಗಿಸ್ಯಾಗಾ ॥ ಪಾಲಿರುನಿಂನಂ ತೆಯಪ್ಪಿಂಮು ಜ್ಞಾರಿರ

೭ ದ್ವಾಲು। ನಿಲೆನೊಳಿಸು ಲಿಂಗಮಂಬಪು ಜನಸು ಶ್ರುತದಿಂ। ಮಲಪರಾತ್ರಶರಕ್ತ ನಿಂನಪದ ಮಂಸಾರ್ದುಗಂಬಿಡಲ ದೆಪಾಪವಲ್ಲಾ॥೩೬॥ ಯೆನೆ ಪನವಿ ವೆರಸ್ತನ

೮ ಯುಗಳಿಕೆಳುನಿ। ತನು ಜಾವರನ ಬಕ್ಕಿಯತಿದು ಸ್ಥರಂಮಾಡಿ। ಮನವಿಲ್ಲದೊದೆಪಾಪ ಬಿಡ್ತು ಡಾಕ್ಷನಾನ ರಶಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದಿಮಾಡಲು॥ ವಿನು ತೆ

೯ ಪ್ರಬದ್ಧಿಯಪುದುಂ ಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ। ಯನು ಗೆಳ್ಳುಮತ್ತ ನೃಪ್ರವಕ್ಕೆ ಮನ ವೆಳಸಿ। ಘನಪಾಪವಿಪರ ದೊಳ್ಳಾರೆ ಯುಲಕವಲ್ಲಸಿಯಧಾರಿಯೊಳು ನಡವವಜ್ಞೆ॥೩೭॥ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ತ

೧೦ ರಬೈವಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸು। ವವನಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡೆದಕೂಳ ಶ್ರೀ ಮಾಂಸಮುದ। ಕಲುಸುರೆಯುತ ದ್ರುಪಂಸ್ಥಪ ಚಾಲಯವ ಮವಂಬಾಂಡಾಲ ಭಕ್ತನ ಲ್ಲಂ॥ ಶಿವನಿಲ್ಲದಶ್ಶಿ ಶಿವಖ

೧೧ ತ್ರೆಗ ಸಲ್ಲನವ। ನವನಿಯೊಳುಖವಿಯಂನ್ಯದೈವಂಗಳಂತೆ ಜ। ಸದವಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಮುಕ್ತಿಯುಂ ದೊರಕೊಳ್ಳದಂಗ ಜನಮದ ದಾನಿಯು॥೩೮॥ ಸುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ

೧೨ ಶಿ ತನುಮನಧನಂಗಳಂ। ಬರಿದು ಭಕ್ತಿಯ ಶಿವಂಬೆಸದಿಯ್ಯ ಬೆಕುಶ್ರಂ। ಶರನಿಂದೆಯಂಕೆಳದಿರಬೆಕು ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆಂಬು ದಂಸುಲಭವಲ್ಲಂ॥ ಭರುತರಾರಗನ ತಲೆಯಂಬಲ್ಲಿ ರಿಂ

೧ ಷಿಡಿಯೆ। ಶರಣರೆನಿಸಿ ಪಿಸ್ಪೈಯುಂ ಪಿಡಿಯೆ ಮಾರನಾಂದಿಶಂ। ಪರಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿ ಚಂತಿರ ಬೆಳಗಿ ಶಮೆಂದೆನೆನಾದ ಯ್ಯನೂ॥ ೩೯॥ ಸುರಮಾಜಮುಂಕಿತ್ತು ಬಾ ಬ್ಬು ಳಿಯ ಸಾಗಿಸುವ

೨ ಪಳಿಕಾ ಮಧ್ಯ ಸುವಂಬಿತ್ತ ಕ್ಷಿಯಗಡಾವಿ। ಗಿರದಿಬೆಳ್ಳದಿ ತ್ರುಣಾವಷ್ಠಿಗೆತ ಡಕುವಂದ ಸುಖಕರನ ಭವನಿ ಶ್ರಿವಜಿಸದಿ॥ ಪರದೈವವಂ ಶ ಜಿಸು ತಿಹ ಮಾನವನ ಬಾಳ್ವೆ। ಪ

೩ ಶಮಪುರುಷನೆ ಯನಗೆ ತಂಗ ಮಂಥಶಿಬನಿಂ। ಮೊರೆಬ ವೆಂದ ಡಿದಾವರೆ ಯ ಮೆಲೆಬದ್ಧ ಗಾ ಪದ್ಮವತಿ ಧರಾರತಿ॥ ೪೦॥ ಸಿನೆಂ ತಾಲಿಂಗಮಂಥಶಿಬದಬಿನಿಂನವರು। ಜೈನರ ವ

೪ ಷ್ಣುವಕೆ ನಿಂನನೆಮನ ಬಾತು। ನಾ ಸುಶಿವ ಭಕ್ತರಾಲು ಮೆಯ ಪತ್ಥಿಯಾದವ ಮಿ ತಿನಗವಗೆ ಕಾರಣವ ಧೆಂ॥ ನಿ ನೊಲ್ಲದ ದನೊತ್ತೆಂ ಬಿಡಿದ ದಂಬಿಡಿವೆ। ನಾನಿನಿಂನ ಡಿಯೊಳ್ಸು ವಿಶ್ವನಾಶೆಂಬಾತ್ತಿ ಗಾಯೆನವಾ

೫ ನಷು ದೆನಲು ದೆಶಿಕೆಂ ಧನಕ್ಕೆ ಯ್ಯ ಲವಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಕಾಡಿ ಬಿದಂ॥ ೪೧॥ ಶ್ರೀ ಜಿಷ್ಠ ತ್ತಗೆ ಸೂತುಪದ್ಮಾವತಿಯ ಶ್ರಿವೆ। ಬಯಾದಳೆಂಬುದನವಳ ವಾ ತ್ರುಪಿತ ರುಂಕೆಸು ಮಾದರ ದೊಳಿಪ್ಪ ಭಾವಕ್ಕೆ ವ

೬ ಗಳುನಮಗಪಂತಂನ ದಿಶಕ್ತಿ ಕ್ಷೆಂ। ಡಗ॥ ಮೊದಪನೆಪ್ಪಾಯೆನು ಡತಿಪತ್ತ್ರವಿಗೆ ಷಡಿಸಲ ಸಾಧನಗಳಂ ಮನೆಯ ಜ್ಞಾ ಮಾತನೆಂದು ಕಾ। ಬಡಾದಿ ದ್ವಿ ಷ್ಠಿಯ ನೊಡಂಬ ಡಿಬಿಬೂರಿಯ

೭ ಡಿತ್ತ ಕಾಂಡ ನೊಲವಿಂಪಾಶಿಶಂ॥ ೪೨॥ ಪಾಶಿಶುವಶಶಿ ನಿಜಯಸರಕಾ ಶ್ಯ ಬಾಳ್ವಗೆ। ಮಶಿಯ ತಂಚೊಲ ವಿರಲೆಗಳಂತಿಗ ರು ಡನಂ। ಪೊಯಿಯೊಳ್ತು ಪ್ಪಸ ಪ್ಪು ಕಾಲದಂತೆ ಯಾ

೮ ದಯ್ಯನೊಳ್ನನಂಯು ತನವಾ॥ ಬೆರಸಿ ಜಿನರು ವೆಂಮ ಪುರದಲ್ಲಿಯುತ್ತು। ಕಾಂ ಜರಲು ಮೊಡದಮಶಿಯ ನೆಸಗಾಲುನಾಡೆ ನೆಲ। ಮಶಿಯಕ ತವರೆದ ಶಕ್ತಿಯುರು ಶಿವನ

೯ ತಿಸಾ ದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನಾ ದ॥ ೪೩॥ ಶ್ರೀ ದೈಯ್ಯಶಿ ವನಪ್ಪ ಭಕ್ತಿಯೆ ದಿವ್ಯತನು। ವಾದಯ್ಯ ಚರಲಿಂಗದಾ ಸೊಹವೆ ಜೈವ। ವಾದಯ್ಯ ಜಪಶಿವಾ ಚಾ ದಿಂಯೊ ಘ

೧೦ ಗುರುಧ್ಯಾನಮನನ ನಾದ ದಯ್ಯನಾ॥ ಶ್ರೀ ದಯ್ಯಲಿಂಗದೊಳು ನ ಜ್ಜನಿ ತ್ರವ ನೊಟುವೆನಿ ತ್ರ। ವಾದಯ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾ ಕ್ಷರನಾವೆ ರಸನೆ। ಯಾದಯ್ಯ ಪಂಶಿವಾ ದಿಕ್ಷ ಸುಖಾ ತ್ರವ

೧೧ ನಾವಿತ್ರಾ ತ್ರವಾದಯ್ಯನಾ॥ ೪೪॥ ಸರಸಿಜ ನವಗ ಪುಬರಲು ದ್ಯಾನದೊಳಗಿರಲು। ಚರಮೂರ್ತಿ ಗಳ ಕಂಡು ನಮಿಬಿ ಯಾರಾಗ ನಾಟಿಗೆ। ಯುಕ್ತಿಂನಪಂಗೆಯ್ಯು। ಮನೆಗೆಯ್ಯು ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಸೂಚಿ

೧೨ ಸಲುತ್ತ ಶಿತದಿಂದಂ॥ ಪರಮಾಂನದ ಶ್ರಶಾಕ ಶಲಾಟ್ಟುಮುಖ್ಯ ಮಂಚಶಿಪಾಕಗೆಯ್ಯೆ ಸರತರ ಬಾದನತ್ತಲಿ। ತ್ರಿರದಿವಾಶಿಶನವ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದರು ಸಾಗ ತರಸುರುಗಳಿ ನೆಂಬಿನ॥ ೪೫॥ ಪರ ಪಿ

೧೩ ಗದೊಡಲು ತರದತಲೆಕೆ ನಾಬಿ ವೆಲ್ಲಂ ಪಡಿಕೆ ರಿ — ಸವ ಬಾ ಯ್ಯ ಖತ ಖುಂ ಖ ಡಿದ ನಂ ಡಿ ಸಿಂಯು ನ ಸವನ ಸುವವೂ ಧಿ ಕ ರ ಕ್ಲಿರ ದಿ ಕುಂ ಶ ಮ ಂ ಖ ಡಿ ದ ನು ಅ ವ ಚಿ ದ ಸು ರ ರಾ॥ ವಿಸರದೊ

೭೭

೧॥ ಉಪಾಶಿತನವು ನೆಗೆಬಾರಲಾಡನವಗೆ। ಯುಸನಮಂನಿಡುತಿರಲಣ್ಣವೆಲ್ಲಂತಿರ್ದ। ಮಸಿ ಸ್ಯಾತವಿಷ್ಣಗಾಲುಖಿಶಿದುತಿನುತಮಿರೆ। ಪಾಶಿಶಂತವಕವೆರ ॥೪೬॥ ಅಂತ್ನಪಂತೆಶಿಸ ತ್ಪುಸಿಂಬಳ್ಳಿದಿಗಾಗಿ॥ ವಂ
ನವಾರಶ್ಶಿ ಪ್ಲುಸಧೆಂದುಸತಿಯಂಕೆಶ್ರಿ ಸೆಂನಸುತೆಪೆದ್ಧಾ ವತಿಯುತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ವಗ್ಗೆವಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಳೆ ಯದನಾ॥ ಮಂನನಾವೆಯೊಧಾಕೆಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ ತವುದೆಂದು। ಜೈಂನೆಪಿಶಾಳುಬಂ ದುಬೆಡೆವುಡಡಿ
ಶೆಲುಬ ಬುನಿಂನಸೂಂಕಿ ಮಿಗಸ್ತುಗಾ ನವೆಲ್ಲವಂತಂದು ಜೈನನಿಕಿ ಶಕಪ ಲಾಡನೆ॥ ೪೭॥ ಶಿವಗೆನೆಮಿಸ್ಸದಂನವುಂ ಜೈನಕುನಕಗ್ಗಿ ಪ್ರಾವಿಪಾಬ ಯೊರ್ಗ್ನ ನೆಂದವಳಿತಾರಯುಂದೆಗಳ। ಯುವತಿಛದ್ಧಾವತಿಯು
ಕೆಡೆನುಡಿಲು ತಿರಿಕರ ನಾಗಾಡನೆಬಂದಾ ದಯ್ಯನಾ॥ ಭವಿಷ್ಯನಿಯ ಬೊಕ್ಕನೆಂಬು ದಕೆಳಿಕರನೊಂದು। ತವಕದಿಂ ಫಲಗಳಂ ತಂದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಶ್ರೀವ ಕರಸಾರಂ ತ್ರುಪ್ತಿ ವಡಿಸಿಯವರಿಂ ಶ್ರುತಿ ಪರಕೆಸಿ
ಂದು ಬಿಗ್ಗಾರಪ್ಪ ಬಳಿಕಂ॥ ೪೮॥ ಸತಿಪತಿಗಳಿ ಬ್ಬರುಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ಯುಂ ನಾದತಿಮಾನದಿಂ ಬಿರಲು ಜೈನಪಾಶಿಶಕೆಳಿ। ಬತಿಕಂತ ಬಹ್ಕಾಡಿಸಿ ಶ್ರುವದೆಗೆಯ್ಯಂದು ಮತಾನವೆಕು ನಾಲ್ಗಾರ್ಗ್ರದಾ॥ ಮತವೆನಿಸಿಂನ
ಶ್ರೀವರು ರವುಂನಾದೆವಿಂದ। ಖತಿಯೊಬಾನವ ನೊಂದ್ದುಕಳವಳಿಗಾ ಸ್ಯಾರಾಷ್ಟ್ರ। ಚತ್ತಿ ಸೋಮನಾಥನಂ ತಂದುನಿನೆಂಮ ಸುಕಪಾಂಣೆ ವಸತಿ ಯೊಳುನೆಲಸಿ॥ ೪೯॥ ಜಿನಮ ಥವ ಸಂಪಾಶಿ
೭೩ ಸಿ ಶಿವಮ ಥವನುದ್ಧರಿಸಿ। ವಿನೆಗ। ಮುನಾಲಾತ್ತಿ ನೆಂದೆಂಬನೆಮವಾಪಿಳು। ಮುನಿ ಸೋಡಂಬಾಡಮಿನಿತೆಕೆವದುಳದಿಂದುಂಡುಸ್ಸ್ಯತಿಪ್ಪು ದೆ ನಲೂ॥ ನಿನಗೆಳುಕಿಯ ದಿಕೆಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೊಡೆವು
ನಂ ವಾನವಾಳಿದುತೆಂಮ ಸುರಹೆಂನೆವಸ್ಸು ತಿಯೊಳಿಪ್ಪು। ಜಿನಮ ಥವ ಸಂಪಾಶಿಸ ದಲ್ಲದುಮಂನಾದನ್ನೆಮ ಮುಂದಿರಂ ಭ್ಯೋಗೆಂನಲೂ॥ ಅಲ್ಲಕ್ಕೆಂ॥ ನಗತ್ತುವಾಸಿಕೊರತುದ್ಧ ಯಹಕೆಂನಾ
ವಿನೆಲುಮ್ಯುವತುದಿನಕ್ಕೆ ತಾಸಪ್ಪದಿನಕೆ ಪಾ ಸಗೆಡಿನೆವಾಳುದಿನಲುಮಿ। ಪ್ರತಿಂದದನೆಯದಿನದ ಸೋಮ ವಾರ ವಸ್ತಾಪ್ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಬಂದಗ॥ ಮತ್ತೆ ಜಿನ ನಮಯಮಂಸಂ
೧೦ ಪಾರಿಸುವೆಂದಿಕೆಮಿನುತ ಆಪಾಶಿಕನಗುತ್ತ ಶಿವನಂ ತಪ್ಪು ದಿತ್ತ ಜಿನಸಮಯಮುಸ್ಸೆಪಾರಿಸು ದಿತ್ತನಾದು। ಬಯಲಾಗಡಿಯವಾತಿದಗ॥ ೫೦॥ ಯೆಂದು ಪಾಶಿಶ ಜೈನಪಾಗಳು। ಡಿಸಾದಯ್ಯ। ನಿಂದು ಲ್ಲಾಂಪಿಡೆಮೆ ಜೈನೈಜರವಿದು।
೧೧ ಮುಳಿಪಧ್ಧಾವತಿಯಭಿಶಿಪ್ನಿವ ಮಿಲ। ದಿಂದ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ ಸೋಮನಾಥನ ಕಾಂಡಿಬಿಂನಿಪದಕೆ॥ ವಂದಿಸಲುಬಿಂತ್ತಿಸ ದಿರಾ ಸೋಮನಾಥನೆ। ಡಿನೊಂದಿ ಬಂದವ ಳ
೧೨ ತಂದಶಿಂ ಮುನಿಯಲ್ಲ ವೆಂದುಗಾವಿಸುಧವಲವಂಕೆ ಜಪತ್ರನೆತ್ರಿ॥ ೫೧॥ ಯೆನುತಸತಿಗನಯುವಂಕೊಪ್ಪು ಮೊರಮೊಳ್ಳನಾ। ಘನಮವಿಮನಾ ದಯ್ಯನುತ್ತರದಿ ಶ್ರೀಗಪ್ಪನಮನನಾಗಿ ಶಂಕಾವಂ
೧೩ ಸ್ಸುತವಕದಿ ಬೆಪ್ಪುವ ಸನೆದಾಬಪ್ಪಿಳಲಾಪೂ॥ ಕನಲಿಪುಸಿ ದಳಲಿನಡಿನೆಲ್ಲುಮೆ। ಕಾಲಿಂದ। ಅನಿತನಿತು ನಡೆದು ಪೊಕಾಲುಶಿದು ಮೊರಪುತ್ತಲನಿ ತನಿ ಮುಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಬಾರಾಗಿಗಸಾಸಿ। ಮನಾಥಾಯೆನುತಲಿ॥ ೫೨॥
೧೪ ಶಿಲುಬಾತ್ತೆ ಸೋಮನಾಥನನಡೆನೆಬಿಳುತ್ತ। ತಲೆಯೂರಿಯೆಳುತ್ತ ಬಪ್ಪು ಮಗನಂಕರಡು। ಮಲಪಾತ್ರಸ್ಸೋಮನಾಥಕತಪ್ರುದ್ಧ ಜಂಗಮಪಾಬನಿಂದ ಬಂದೂ॥ ತರೆದ ಡಮಿರಂಬನಿಂತ। ತೊಡೆದು ಬಳಯುತ್ತಿದೆಂ। ಶಿಲ

ನಿಮ್ಮ ತಂಬ್ಬೊಗಸುತಿರ್ದ್ದಂಬಿಯುಮಪ್ಪುದಿತಳಿಜ ಲವಕೆತ್ತೊಗರವನ್ನಿವೆಸಂಡು ಶ್ರಮಮಂಕಳೆ ದುಷ್ಪೂಗ್ನಿನೆತ್ತಿ ॥ ೫೩ ॥ ಆಗ್ತಿನೆನತೆ ಕೊತ್ತೆ ಸಲ್ಲದು ಮಡಿತಶಿ । ನಲ್ಲ ದೇನೆನ್ನಾರ ಪ್ರತಿಸೋಮನಾಥನಂ ಸಲ್ಲಿಲೆಯುಂತಂದು ಸ
ರಷೋಂನೆವನತಿಯೊಳು ನಿಲಿಸಿ ಚೆ ನರಕಾಲ್ವದಿ ॥ ಆ ಕ್ಷೆನಾರುವನ್ನೆ ಮ ಮನೆಸೋಮನಾಥನನಗಿತ್ತಿರ್ದವರ ಪ್ರುತಿ ರಿಗಳರಸಿ ಕಾನಾಹವ ಲಸಿ ಬಮ । ಮಿಳ್ಳಿನಿರನ ಲ್ಳಿಚೋ [illegible] ಡ್ವಿಗ ಳ್ಳಿನಿಂನವಂಥಕಳ್ಳಿ ವೆಂನಮಾತಂಕೆಳ್ಳಿನಿ
॥ ೫೪ ॥ ಉಂಡುನ್ನಾರಾ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಸೋಮನಾಥನ ನರಸಿ । ಕೊಂಡು ಮ್ಯೂಗೊತ್ತೆನಳಿಪ್ಪೆ ನ್ನಾ ವಿಗಳುಸುವನೆ । ಖಂಡಪರಶುವಿಜಯಯೆನುತ್ತೆಮುಂ ದಕ್ಕ ಡಿಯುನಿತ್ತು ಬಿರದಿಸಿಯ ನೋಡಿ ॥ ಕಂಡಜಂಗಮವಪ್ಪ
ಸುಮಾಗನಿಯುಂಮಡಿಸಿ ಯಂಡಲೆ ವಶ್ವಾಕದಿಂ ತಂನನುಂಮರೆಯೆ । ಶಿವೆಂಯನಗಂ ಡನಾಕ್ಷ್ಣನಾವಿದಶ್ರುಮಜಖಂಚ ಮುಖ ತೋಳ್ವ । ಜಿ ಡೆಶೂಲಥ ಮರುವಿರಸಿ ॥ ೫೫ ॥ ಪ್ರಿಯ್ಯ ನಾರಿ ದುಮುಖದೊರಿತೆಗದಪ್ಪುತ್ತೆ
ಮೈ ದಡವಿ ಭುಲ್ಲವಿನಿನೊಂದಿಯಾಯಂನಮಹಾದಾರಿಕಾತ್ತ ಶ್ರೀದಿಶಿಷ್ಟ ಮಿಗೆನಿಂನಕಾಜವಿನ ತಪ್ಪುಂಟೆಂನೊಳ್ಳೂ ॥ ತೆ ದವುಂ ಮರೆಯೆಂದು ಗಲ್ಲ ವಿಡಿದುಂ ಮುದದಿ । ನಾಥ ಲಾಸ್ನಿನು ಡಿದನಾ ಖ್ಯಕ್ತ ಸಂತ ತವಿರ । ಸೋಥ
ನಂನವಳ್ಯಾಗ ತಿಷ್ಟ ಜಂ ನ್ನಾರಾ ಪ್ರಪತ್ತಿಸೋ
ಮನಾಥ ನಾಗಾ ॥ ೫೬ ॥ ಯುಂದುಮುಮನಕ್ತ ನಂಕಾ ಮ್ಯೂಗಿಲನಿಖ್ಖಿಸದ । ಸಿರಧುಶತಪತ್ರಗರಿಗನಾವಕ್ಕಿಯುತೆರದಿ । ಬಂದು ಪೊನಂದಲೆ ದಿಂಡಮಬ್ಬ
ಮನವರಲ್ಲುಕನಾಬಿ ವಾಡಿಶಿವನಂ ಪ್ರಿಂಯು
ಗಕೆ । ವಂದನೆಯಮಾಡಿನ್ನೆತಿಗದಪ್ಪುತವಿದ ಡವಿ । ಕಂದನೆಂನಿಷ್ಟ ಪೆನುಸುಕುಸು ಕೆನಲ್ಲಿಯದಂಡದಿಂ ಕ್ಷಿಸುವಕ್ಕೆಸುರಪೊಂನೆನಾಸತಿಯೊಳುಜಿನ
ನಿಂಪೊಳು ಗೆಂಯೂ ॥ ೫೭ ॥ ನೆಮಮಂಸಲಿಸ
ಬಿಪಡಿನೆಲಸುನಿಂತು ಪಾ । ದಾಮಕಡುಲೆಸು ನಿಂಪುರಿಗೆ ಗಮನಿಸು ಬಪ್ಪಿರ್ಪ್ಪಿಮ
ಡಿಂ ನಿಂನನಿಂ ಪ್ಪೊತ್ತೊಂದನೆಯದಿನದ ಸೋಮವಾರ
ತ್ತೆ ತಪ್ಪ್ವಾಗ ॥ ಯಾಗಿಮ ಪ್ರತಿಸ್ಥೆ ಯೆಗಳುಸೋ
ಮವಾರಂನಾಳೆ । ಸ್ವಾಮಿಮುರಮಂನಾಶಿದಖನೆಂತು ಬಪೆಯೆಂಥು । ಪಾಮಗನೆನನದಮಾ
ಪ್ರವಿಷ್ಟೂಪಿನಿಂನಪಂತ್ರೆತಪ್ಪಿ ನಿದಕೆನಾಕ್ಷಿ ॥ ೫೮ ॥
ಹುಲಿಗೆಶಯನಡುವಿಧಿಯ ತಿಪ್ಪು ಕಾನಾಂ
ಗೆ । ಕ್ಷೆಳವಂಗೆ ಕನ್ನಾಯುಗಳುಬಪ್ಪಿ ವವರಿಬೆಂ । ಬಲವಾಗಿ ಬಪಾವು ಸುರಪೊಂನೆಬಸತಿಯ
ಬಾನಿಲಿಗೆಬಂದುಕದ ವತಿಗದಮ ॥ ವಾಳ್ವೊಕ್ಕುನಂ
ಮನೆಕೆನೊಡಿ । ನಂತ । ವತ್ತು । ನತಿವಾತಕರನು ಸಂ ಪ್ರತಿಸು ವೆಯುಮಲನಿರಿತ್ತಿ । ನೆಲಸಿಪ್ಪಿ ಯುತ್ತಿಯೆನಿಂಕಾಟೆ ನಿಂನಕಾಯ್ಯದಿಸಿ ದ್ವಿನಂನಿಯನಲೂ ॥ ೫೯ ॥ ಮಲಗುತ್ತೆ ಮುಲಿಗೆಕೆರೆಯು ಪೂರ್ವದ್ವಾಗದೊಳ್ಗಸು
ಸ್ತುವಿಸುತ್ತಿಪ್ಪುತ್ತೆ ನಿಮಿನಿಪಕಳ್ಗಿಯು ಮೆಪೆ । ಮಲಗಿಸಿ ತಳರ್ದ್ದ ಶ್ವಾಶನಪ್ರಮತ್ತ ರಾದಯ್ಯನೆಳೆತ್ತ ನಾತ್ತ್ವನಾದೊಳ್ಳೂ ॥ ನವೆ ಳ್ಳು ದ್ವಾಪಪರಿ । ಚಾರಾ ದ್ದಿಯು ತವೊಗೆ । ನವಿಮ ಪದ್ಮಾಪತಿಯು ದಿಗ್ಗಿರಂ
ರಡು ನಿಜಸುಮ ರಂಗಳ ಪ್ರಸಾಕೆ ಕರದೊ ವ್ವುಳ ಧಮಚ್ಚೆ ನರಕತಿಕೆ ವಾತಿನಗ ಳ್ಳುಕಳ್ಳಿನಗು ಳ್ಳತ್ತೆ ॥ ೬೦ ॥ ಧರನಾಬಿ ಯೊಳ್ಗಾದಯ್ಯ ನೊಂದುನಪ್ಪನಾಮ ನಾಬಿಗೆ । ನರಿಂಯಲ್ಲನಂತಮನಾಬಿ ಯೆಂದಖಿಳ್ಳಿದಿಗ
ರಕೆ । ಪೊರಕೆನಿಯ್ದು ಸಿ ಪಂನಾಪುಗಳಳ್ಳೆ ದಿನಕರರ್ಳ । ನಾನಾಬಿ ವೊಗದೊರಲ್ಲಿ ॥ ಯುರದಿಯುಪರಾಂಬಾಧಿ ಯೊಳ್ಗೆ ಡವಮಾ ಳ್ಳಿಯುಂಪಾರಿ ರಾಸ್ತಮಿ ಪ್ಪಿಸೋಮನಾಥ ನಿದೆಬಂದನೆಂ । ಧು ಖೆಯೊಸನೆಯ
ಂಪ್ತಿಳಬಂದನಾದಯ್ಯ ಗೆಂಬಂತಿಂ ದುಳುದ ಯವಾಳದಂ ॥ ೬೧ ॥ ಶ್ರೀನ್ನ ವಮಯ ದಳ್ಳಿಸ್ವಾನಾ ಪ್ರಸೋಮ ಕ್ಷರನಗ । ಕ ಜಾಪಡಾನನಗನಾ ಪವಿತೆಕೆ ಮುಕ್ಷ ವಸ್ತ್ರನಾ ಸುರ ಪ್ರಮಥಗಣವೆರಸಿ ।

೭೧

ಸುರಕುಜಂದು ಬಿಗಿದಲಿರೆ ಮೂವರೆ ಸುರಿಯಲು॥ ವಾಸವಾಶ್ರಿತಪಾದ ಸುರಪ್ರಾಪ್ತಿಂ ನೆವ ಸತಿಯ ವಿಲಾಸದಿಂ ಪೊತ್ತು ಸುಖಮಿರಲು ಜಿನಸಮಯವಿಪ। ನಾಸು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಾರಿ ಬರದವರಿದಕೆ ಗಮು ಯರಡು ಕೂಗಿತ್ತು
ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ॥ ವೃ॥ ಪಾಡೆಯುಂ ಚಾರಣಿಮಾಳಿದ ಉರಿಗಳ ತೆರೆ ಬೆಳರು ತಿಡೆ ಪರಮ ಲ್ಪ ಧನಿ ಮಾಡೆ ಮೂದ ನಾಕಿಂ ಪ್ಪುಗೆಸುದೆಕಳೆ ತೆಯ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಡೆ ಚತ್ರ ಸಹಸನಲಿ। ದಾಡೆ ಶಿವಸಮಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ॥ ಮೂಡು
ಉತ್ತರ ತಳ್ಳನೆ ಮೂರ್ಧನೆ ಸುರು ಮುದಲು। ಕುಡಿಪ ದಿನಿಗೆ ಜಿನವಿ ತತಿ ಬೆ ಜ್ಜರ ದಿನ। ಅಡೆ ವಿಷ್ಣುಗಳಲಿ ಸೂರ್ಯ। ಕಿರಣಾಂ ಬೆಳಗ ಮ್ಮ ಡೆ ಪೊದರ್ದಾ ಸಮಯ ಡಿ॥ ಕಂ॥ ಮದಗಜದ ಮೆತೆಜಲ ಕುಸುಮ ಲಂಗಳಂ ಸೆ
ದುರ್ವಾಕತಿಯಿಂ ಜಿನ ನಾಜಿಸು ವಡೆ ಮಾಜಿಸರು। ಮುದ ದಿಸು ರಪ್ಪೊಂನೆ ಬಸತಿ ಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟ ರಜ್ಜನ ಉಕುಲವ॥ ಕೊಂದಲ್ಲದುಂ ನಾನೆಂದಾದಯ್ಯ ದ ಪ್ರಾಣಿದುಕ। ಬಂದನಾ ಥಂನಿಂನೆಯ ಸಲದಂಕೆರಾ ತ। ನಿಂದಾದತ್ತು
ತಸವಪುದೆಂದರಸು ನೊಡಿ ಸಲ್ಲಾದಯ್ಯ ಮನೆಯೊಳಿರಲು॥ ಕಂ॥ ಚರರು ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಂಶ ರ್ಲರ್ದು ದಂಬಾರನೆನು। ತೈರೆ ಯೊಳ್ಪೂವರ ಲ್ನಾ ದಿಸಿಳ್ತಿಲಡೆ ಗಂಬಂದು। ಹರನ ಕರ ತಂದೆಯಾ ದತಂದೆನ್ನದು ದಿತವೆ

ದಿತಕವವತೆಗೆ ಸರಿಯ ಬಹುದಾ ॥ ಷ್ಟ ರಿತ
ಂದನಾ॥ ಕಂ॥ ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಕರ ದ
ದುದುಗುಡವನಾಂತವ ಜ್ಞಾನತಿಮಿರನಲು।
ರಮಣಾದೇವಯೆನುತ ವಸಾವರು ಬಂದು। ಸು
ಸಂಪರಿಸಿ ರಡಾ ನಲು ತ್ರರಿತದಿಂ ದಳ್ಳಿಪ್ರ। ತ್ರಾ

ಮೆನಲಾದಯ್ಯ ಕರದಿ ಥಳ ತಳಿಪ ಪೊಂಜು ಳಿಗೆಯಿಂ ದುಜ್ಜ ಮೊಸರ್ರಾಸಿಯುಂ ತನುವಿನೊಳ್ಸುಧ ರಿಜದವಿಭೂತಿಯುಂ ವಿರಜದೆಯುಂ ದೊಪ್ಪುವೆತ್ತು ವಿಟಿಗೆಬ
ಯ್ಯನದೆ। ತಲೆಲಾಡಂ ಕುರುಡ ಪೆಳವ ರಂ ನಾಚರಾಲೆಂ ಬಸರಸ್ಸ್ರುರು ಪ್ರಂಗ ಪುವಿಕಾ ಸ
ವರ್ಗ ತಾನಾಗಾನ ಪೊಡಿತ್ತು ಪೆಳವಂ ಕುರುಡ। ನರದೆ ಪೊಗಳುತ್ತ। ಬಂ। ದಾ ದ ವ್ಯಾನ
ರಪ್ಪೊಂನೆವಸ್ತಿ ಗಿಕ್ಕಿದ ಕದವ ತೆಗದುದ್ಭ್ರಂ। ತರನಡಿಗಳಂ ಕಂಡು ನುತಿಸಿ ಪೊವೆ ಸ್ವರಬಿ
ವಸರತ ತೆಗ ಡದು ಚರನಾ ದಿಂದಾ ದಿದು ಜಿನನಂ ತುಂಡದ ಗೆಯ್ಯುಮಾದಲಿಸುತ್ತ ಪೊಳಿಗೆ

ಮುಮನೆಯ್ದದ ಲಜ್ಜಿನರ್ಲ್ಲಾ ದಿಂದಿವರಾ॥ ಬಿರಿ
ಡಗಿರುದೆ ಸ್ವಜನ ಬೆರಗಾದು ದಗ॥ ಕಂ॥ ಪಾಪಜ್ಞ
ನಿಯ ಪ್ಪು ತಾ ದಿಬ್ಬಕಾ॥ ವರವಿತ್ತೆ ನಿವಿಳ [illegible] ರನ
ಬಿಸು ಕೆ॥ ಕಂ॥ ಮಹಿಗೆ ಪರನಾದ ಪಂಗ ಪರಿದುಜ್ಜ

ನವಮತ್ರಿ। ಯುಳಿಸಿಯೊಲ್ಲ ಕದಿಯೆನ ತ್ರಾಸ್ಕ ಡಿಸಲಾದಯ್ಯ। ವರವೀರಭದ್ರ ಶಿಖಾಳಿ ಶಂಗಳ ಪೋಳವ ಶ್ರೈವರುಂ ಕದವ ತೆಗ ದಗ॥ ಪೊಅ ಮೆಯ್ಯು ಬಾಚ್ಚಿ ನಿಬ್ಬರವಾಗೆ ಪೊಕ್ಕಿರಿದು। ತರಿದು ಕಿರಿಕಿರಿದಾಗಿ ಕೊಡಪುತ್ತೆ
ರಡಿ ಗುತ್ತೆ ಸುರಸುರಾರಿಗಳ ನಿಯ ಕ್ಷಿಪರನಾಂಗೊಂ ಲಬಗರ ಧದುರಿ ಕಿರಿಕಿರಿ ದೆ ನಿಸುತೆ॥ ಉ॥ ಕ್ಷಿತಿ ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವ ತಳೆದು। ಮುಪ್ಪುರಿಕಿ ಮಿಕ್ಕಾರ ರಿಕ್ಕಿ ಸೊಕ್ಕದ ಜ್ಜೈನರು ತ್ತನನು ಸವಿತತೆಗದಿಷ್ಟ ತ್ತೆ
ಶಿಷ್ಯ ದಿಷ್ಟಗಳ್ಳಿ ಮೆಚಿ ನಿಡದುತೆ॥ ನಕ್ಷತ್ರಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಪ್ರಕಳಿಸಿಂ ಕುಮಾರರವಧಿಗ। ಚಕ್ರ ಜವ ವೀರಲಾಪ ಕ್ಷ ಕೆತ್ತೊ ಕಲಾದಯ್ಯ। ನೆಕ್ಕ ತರವಿಂದೆಲ್ಲ ಕಂ ಮಚ್ಚಿ ಸಿದ ನುಡಿಪ ದವಲಿಂಗದ ಬೆ। ರಗಾಯ್ತಾರೆ॥ ಉ॥ ದು
ಗೆ ದಳ್ಳಿ ಕೈಬಂ ಲದಚಿಂ ಬ್ರಾಡಿತ್ರ್ಯ ನವನಪಡೆವೆ ರಳವ ತೆಗ ದಿದಿಳ್ಳು ಜಿನವಸ್ತಿ ಯೊಳ್ಳಲಿಂಗ। ವರಸು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದು ಲದ ಕಿಸಿ ಶಿವವು ತ್ರವರಾ ಜ್ಯಾದಿಪತಿ ಪಟ್ಟವಾ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ರುಧ ರೆಯ ನಾ
ವರತ್ತೆ। ಚಿರಕಾಲಲಿಂಗಜಂಗ ಮಾನ ಚಕನಾಗಿ ಸುಖಮಿರೆ ಪೊ ಮನಾ ಥಂ ಪ್ರಮಥ ಪಂಕ್ತಿ ಮಂಕು ದುವಿನಿಂ ಮ ಸ್ವಲ್ಕೆ ಸಂ ತನ ಪೊಗು॥ ಉ॥ ಪರಮ ಸಪ್ತ ನಾಗ ಸಾನ್ನಿತೆವಿ ರಳಿವ ಭಕ್ತಿ। ಪರಿ ತೆಪ ಸ್ಥಾವತಿ

ಶ್ರೀ ತ್ರಿಪದನ ಗ್ರಾಮಾಕ್ಕು ಮಿ ನೆದ ನಾದಂತ್ಯು ನೆಮಿತ ... ವೆಂದು ಸು ಸುಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸುರಿಯ ಲು॥ ಬರಿದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಿನ್ನ ಸಮ, ... ವೆಗಳ್ ಸುವದು। ಹಾಸುಮ ಬಿಂದೆಂನ ... ಗೆ ಬಲವಾನಿ ಸಂಪಾರಿಸುವ

ದು ಮವರನಿ ವೆಂದು ಸಿ॥ ಗ ಮಿಸ್ಥರಂತಾ ನಾಮಿ ತವ ... ನು ಕರಿದಗ॥ ... । ತವೆದ ಡಣಿಯೂಪ್ಪ್ರೆತ್ರ ಪದನಿಯೋಗು ಸುಕ್ರೈತ್ರ ನಲಿತಮ ... ಗಳ ರಾತ್ರಿ ಪರಮದ ... ನಾಚಾತ್ರಿ। ಯಲಘು ... ಸುಮ ನೊಷ ... ಬಂನಾಯಿಸಿ ತಿ ...

ದನು ಪದ್ಮ ಸುಖಾಗತವಕ್ಷ॥ ... ಲಿ ದಿರಂ ನಾದ ... ಲನಂ ಬಿಾರ್ಧ ವಂತಿಳಿ ಯುಕ್ತಿ ನಿವೆಂದು। ಕರುಣ ದಿಂಮ ನಸಂದು। ಮುಲಿ ಗೆರಿಯ ... ಮೆತನ ... ಸು ನಾಶ್ರ ... ಗೊ ... ದನಗ॥ ... ॥ ... ನಾವಂ ...

... ಪ್ರಪ್ಪ ... ನಾಗಿ ... ದಾ ನಾದಿಂ ... ಮಿತ ನೆಂಥನಿಂ ತು ... ರ್ಷ ರಾನಾತಿ ... ರ್ಯರಂ ... ದ್ರ ಕಾವ್ಯ ದಪದಗಳಂತೆ ಗದು ... ಗವೆಗಳ್ ಲು॥ ... ನಾಥ ನಕಾವ್ಯ ಮಂಪಿನು। ... ನಾಣಿಯ ವನಿತೆ

... ನಾಕಾರ್ಪ್ಯಕಂ ... ತವಿ ಕವಿನಿಕರ ... ಕವಿ॥ ೨ ... ॥ ಶರನಾರನಿಧಾನ ... ವ ... ಯ ... ಯಂದರು ...

... ಂತಿ ಕಥೆಯ ನು॥ ... ಮಿತವಕಿಬ್ಬ॥ ... ಮುಖಕಮಲ ದಿನಕರಂ। ... ಮೂರ್ತಿ ... ನ ... ನೆ

... ಮಹುಖ ... ಚಾರ್ಯ ... ಗುರು ಪೆಂದಿ। ... ಚಾರ್ಯ ... ಶ್ರೀ ...

... ಚಾರ್ಯ ... ಶ್ರೀಗಳ ... ಚಾರ್ಯ ... ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಶ್ರೀ ... ಚಾರಿತ್ರ ವಿರಕಥೆಯನು ...

... ಸಗಜ್ಜ ... ಮಂ ಮನಿದ ನಾರಾ ... ॥ ಪದ॥ ... ರಂಗಲವಿ ತಕರ ಸಾರ ... ಸಂಸಾರಂಗ ... ಗಾಪ ...

... ಸಾರಂಗ ... ಸಾರಂಗಳಂ ... ಸಾರಂಗ ... ಸಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ... ಸಾರಂಗ ...

... ಸ॥ ... ಬಾರತವಕರಿ ... ಬಾರು ...

... ಶಿವ ಪಡೆದು ... ಲಿಂಗ। ಸಾರಲಿವೆಯ ಚಿನ್ನ ಚಾಮರ ಸಿವಕವಿಪಿ। ... ಬಾಲರು ನಾಂ ಬ್ಯಾಲಿಯ ... ॥

... ಮನಾಥನ ಕಾವ್ಯಮಂ ... ಸುಧ ... ಚಿತ್ರ ಶಿವ ...

ವರ್ಸವಂ ಯದ್ರೂ । ಪ್ರಂತವನೆ ಪ್ರಾಂತವ ವಷಕರ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ।। ಸಂತಸದಿ ಬಿಸ್ತನವನಿತಳಂ [illegible] ಕೊಂಡಾಡಿದ [illegible]
ಗೆಲಿದ ದು । ಸಗಿ ಗರು ಮೊ ಅತಿ ಮುದಲು ಸಂಭ್ರಸಂಭ್ರ ವನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುನ ರಸಂ ದಷ್ಟತನುವಿಂ ।। ಬಗ್ಗಾ ನಿಸಿಲ್ಗ್ನೆ ತ [illegible]
ಅರಿಯ ಪಲು । ನೆನೆಯೆ ವಿಶೇಶಬಂದು ।। ಬೆಸನೆಸನವಿ ನದು ದಿತ ನೆಯೆಂದು ವದಕೆವಂ ದಿಬ ದವಿರೆಶಿನರ । ಬಿಗಿ [illegible]
ಸುನೆಳ ದೆಗಿ ದಿ ಕೊಂದಾ ವತ್ರೈಮಂ । ಪಬದೊವಲ ತಂದೊ ಪ್ರಸ್ನಿಮಗೆನಿಪಸಾದವಂ । ದುಸುರ್ದು ನರಸಿಂಹ ನಡಿಗೆ [illegible]
ಉಜ್ಜ ನಿಸಲ ವನಿಂ ಮುಂನಗಗವ ದೆಗಿ । ಶ್ರೀ ಆಗುತ್ತ ಸಕಲ ಸುರನಿಕರ ದುವರ್ ಶ್ರೀ ವಪ ತೆಜ ಸ್ವಚಿಂತ್ಯ ಮಾಗೆ ।। [illegible]
ನಿಸುರ ಮು । ನಿಗಳ ಬಿಪ್ಪಾ ದ ಮಂಪಾ ಚುತಿಶಿವಿ
ರಾಜ್ಞ ಮಾ ದಾಸ್ತೂ । ಮುಬ ಪ ದ ಮನಾ ಖ್ಯೂ ।।

ರವದ ದಿವಂ ।। [illegible] ಮೆ ಕುನಿಬಿ ಯುಂ ಮಿಗೆ [illegible]
ಬಿರದೊ ಮುಖವಾದ ಯುಕ್ತಿರ ದಡಿಗಳ ವಕಿಸಿಬಿವ [illegible]

[illegible]

ಮಾಕೆ ಪಾಪಿಬಿ. ಪಿತಂ ಚಿತವಿ. ತಾ ಶೂದ್ರ ರಾವ ಚಿಹ್ನ ಪ್ಪಿಯದಲಿ ಕಿಕೆವಸುತಿಕೆ ಯೆಬಿ. ಭೂಡಿಗಳಿಡೆ ಯ ಮಾಂಸಂ॥ ಸೂಸು ತಿರೆವೆಸಿವೆಸಿಗೆ ನುಚ್ಚುನುರಿಯಾಗಿಮಾ। ಚಾರ್ಸಂನಮತಿಯಾಗಿ ತಂನ ತಾನರಿಯದೊಲು. ಸೊವ
ದಿಂ ಫಲಿತ. ನಾಖಿತ ಸೂರ್ಯ ಪಾಶಿ॥ ತೆಕೆಡಮುತ್ತೆ ತಣಿ ಯ ಚಿರ್ದಣ॥ಗು॥ ಸರ್ವಮಂ. ತರವೆಳ್ಳನ್ನಾಶನೆಂದು ಕಿನೆ ನಮತಂ. ವೊನೆಯು ಸುಗನ್ನಂ ಚಂಚುವ ಕಟೆಂನೆಡೆಯೊ। ಭ್ರಾಂತ್ಮೆಯುರಿನಾಂಟಿಸಿದೆವ ತ್ರಮಂ
ನಾಯಗಾನಿಸದಿ ತರಗಿಶ್ಶರಂ॥ ಯಂಮೆಪಾಲಿಸ್ಪ ಮೊಕತ್ತಂ ವಕ್ರ ಕುಕ್ಷಿ। ಯಿಂ ಮಗುಳ್ದು ಮಗುಳ್ದುಂ ತಾಡಿಸು ತೆಳ್ವು ತಂ ಬಿಡದೆಮುಂ ವೊನೆಯ ತೂಲವೆರಡಾದ ತ್ರಸ್ರಂಗಳಿಂ ದಿಶಿದು ಕೊಕೆಪಂ ತಳಿದ
ಸಾ॥ಗಾ॥ ಸುರಿವ ಬಿಳಿ ರಕ್ತ ಲ್ರುಪ್ತಾಂಡಮಂ ಮುಳುಗಿಪಂ। ತಿರೆ ನೇತ್ರ ನಿಯ್ಯ। ತೆಸುರು ವಿಸ್ಪು ತಿಂಗಬ ಯು. ಕಿರದಿ ಪವಿಗೆಯ್ದುತ್ತೆ। ಬಿಸ್ಮವಾಂಸವರಾಶಿ ಯುಳ್ಳಗಂನೊಸು ವೆಂದಪ॥ ಕಿಶಿಕಿರಿಯಶ್ರೆಕಲಂಗಳಿಂ। ಮಾ
ದಿ ಪತ್ರಾಗ। ಪರಿಚಲನವವಾತ ದಿಂದೆಸೆದಿಶಿಗೆ ಬಿಸ್ಟ। ತೊಡಿಮಾಡುತೆಸಕಲಾನಂ ದಶರನಾಗನ ಕಪ್ಪನಿಯ ಕೊಲು ತಿದ್ದನ॥ಗ॥ಥ ಕರ್ಯಮೆಲಂ ಮೊರ್ಕೆ ಧರೆತಾಳಲಾರದೆಂ। ದುರುತ ರಾಮುಗಮೆತಿ ಭೂವಳು ತಂಕೆ ಡಪ। ಶಿರವ
ಜಿಕ್ಕೆ ಡೆಯು। ಪೂದಿಪು ದಿಯ ಪ್ರುದೆಂದು। ಪದು ... ತರೆಬೂಪ ಮದ್ಯದಲಿ॥ ವಿರಿಯಲ್ಲಗಳನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ ಸಂದಿಗಳು ಶಿವಂ ತೆಚೆಡಕೆಡಪಿನಾ ನ್ನುಬಾಲು। ಪುಂಕಾರ। ವಿಶ್ವಮೂದಲಿಸುತ್ತ ನರಕೆಸರಿಯದಂ.
ದಿಬ್ಬತ್ರಿಥ ನಾತರಕಸನ॥ಗ॥ ಮುಂದೆ। ಸುಧ್ದ ... ಹಂಕಾರಗಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಳಿದಿನಗಂ ತಪ್ಪು ದಂನೆಗಳ್ದಿ ಸೋಯಿಲ್ದ ಹಾ। ಯೆನುತ್ತಂ ತರಪರಂ ... ಗೊಳದ ಕಿರುಪು ದಿಂ ಶರಭ ಸಾಳು ವನಾ ಮ್ರುಬಂಪನೆಡೆ
ಯಗ॥ ಥಂ ತಾವಳನ ಚುಯಿತಮುಂ ಬರದಿಪಾ ಸಿ ... ಗು। ವಂ ತೆಪ್ಪರನಕರದುಖ ರಗುರುವಿರೆ ಗಾತದಿಂ। ದಂ ತವೆಂಯುಗ್ನಲವನಾ ಶ್ಶಪರಿ ... ಯಂತಮಿಬ್ಬಿಗಾನುಂ ಬಾಲು ಶಿಳ್ಗ ನ॥ಗ॥ ಪರವ
ಸಂಕ್ರಿಮಿಗಸುತಿಕೆ ದಿ ನಯು ಖನಾಗಿ। ಚರಂಯುಗ್ಗ ... ಮಂಮು ನಿದು ನೂಕೆಂಟುಬಿಸಿ ಕನು। ಚತ್ರಿಖಿಲಯವಿನಯ ಪಾಕಿಯೆಂಳೆ ಸುತಿಸು ತ್ತೆಕಂ ... ಕರಯಂನ ತಪ್ಪುಗಳನ॥ನಿಕೆ ಕೃಮಿ ಸುಕರುನಾವ
ತಾ ತ್ಪ ಡಿತ್ತ ನಾಡಿಂದೆ. ಪರಿರತ್ನನಿನನೆ ಸೂಕ್ತ ... ಪಾವಕಾಲದೊಳು। ಸ್ಪುರಿಸಿ ಚೊಡೆತ ತ್ರಸ್ಪಮಯ ದಳಿಪರಿಪಡಿ ಸಾಯಂದವಕಸಿಂಪ್ಪ ... ಸಾ॥ಗ॥ ಬಿಂನ್ನಪ್ಪಂಗೆಯ್ದುಪರಂ ಗಳಿದು ನಾತ್ನ ನಾದಿ।
॥ ಮುಂ ಶಿರ ಪ್ಪುಲ ಮುಂದಳಿ ತೆತ್ತು ತಿಯುಮಾನುನ ತವದನ। ಮಂಡಲವತಿಗಡು। ಕೊಂದು ವಿಕೆ ಶ್ರಕಂಸಲಜ ಗದಾ॥ ಬಂದವಮಂ ಬಿಡಿಬದೆವಾಳಿಗ ಭಯವಳಿತು। ಪಂ ನೆಗವಿರಾಗೆಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆಂದ್ಯನಾತ್ರೂ
ಲಿಗ। ದಂನವಿನಿ ವಿರಗಣಿಶಿ ತಕೆನ್ನ। ಪನಮಾ. ನಂಧವಾನಿತನಾಗಿ॥ಗ॥ ಮುಂದಿಳವಿರೆ ಸ್ಪನಂ ಸಮೀಪಕೆಕರದು। ಪಿಂದದಾನಂದ ಪ್ರಿದಪಿಂ ದಪ್ಪಿಯು ನೆನೆನಿಂ। ನಿಂದ ವಿತನಿಕೆರದು ಪ್ರಿಯವಚನ
ಮಂನ ದಿದು ನರಬಂತ್ರ ನರವತ್ತವ ॥ಗ॥ ಶಿಸಿಪ್ಪು ವು ಶ್ರುದಿಯಾಳು। ಧನುಜದಿವಕಲ್ತಾ ತು। ಪಂ ದೊಹಮದ್ಯನಾಯಕರತ್ತಮಂ ವಾದಿ ಮಂದ್ರಪುಮುಗು ಕತಸು ವಿನೋದ ದತ್ತೆ ಸಿಧರಿಬಿದ ನಾಮಪಾದವನಾ॥
ಗಾತ್ರತನುವಿಲಾಕ ತನ ಮಂಗಡೆ ಸಂವೊಂಗ। ಸು ರುಮಾದಳಮ ಪ್ರಂತೆಬಿಳು ಪಂತಾನ ನಗರ। ದರ ಸನವವೂ ನಾನ ಮಂಟಪದ ಮದ್ಯ ದಿವ್ಯ ಶಂಕರಾದಿಕ್ಷ ವಿಮಲ ॥ ಪರವಾ ದಿಕನಾಲತಾದಾ
ದಾದನ ... ರುತದಿ ನಪ್ಪಾನಿಮಾನಸಿಯ ಸ್ನಾನ। ಗುರುದ್ವಾರಾ ನ। ಮಾನಸನಾತಿಸುಖಸಂಕಥಾವಿ ನೊಪದದೊಳಿರ್ದನ॥ಗ॥ ಗುರು ಪಾದಾಂ ಬುದಿ ಕರುಣಿ ನಿಮ್ಮಲ ಕಲಾ ಧರಂ।

ಷೋನ್ನಮಂಗಳಂ। ಪರಿಜಿತೆ ತರಳ್ಬುದಂ। ಸುರಸಂಗಾಸಾ ಗಿಷ್ಟುತಿಯುಶಿವೆ ತರಡಿವ ತಾಣ ಜನಘೋಸ ಶ್ರೀಶ್ರಂ॥ ಪರಿಪ್ರೂತ ತಾ ಚಿತ್ರ ಮಂದ ಪ್ರೊ ತ್ರಪಾತ ತಿ ಪ್ರಶರನಿಪತಿ ಪ್ರಮುಗವಿದುಂ ತುಕನತುಳ ತ್ರಿಪಮ ಘೃಣ್ಣು

ಶಿತಶ್ವಿನಾಕತುಗ ಘನವಕಪತಿಯನಲು ಮಿರದನಾರಾಘವಾಂಕಂ॥೨೧॥ ಧರಿಗೆದ್ದಿ ಜರಾ ಜನೆಂದೆನಿಸಿ ಯಕವಂಕಥಿಯ। ಧರಿಸಿಕವಿ ಯಧಿಗವಿಘುದರು ಸುತಿಸ್ಸಿ ಬಾಘುತ್ತೆ। ಸುರುವೆನಿಸಿದಾ ಕ್ಷ್ಮಂನಶ್ರುವತ್ತಿ। ಪತಿಯಗಗಿ

ಶ್ರಾಪಾನಿದಿಂದ ವಿಶಿಶ್ರಾವಿಷ್ಟಿ॥ ಪರಿದನಾಗಿಳಸುಮುದದಾ ಲವಕ್ತಿತ್ರಿ ಶ್ರೈತ। ವರನಾಗಿಧರ್ಮ್ಮ ಸುಶಿರನಾಮತಿಯಾಗಿತ್ರಾ। ಸುರರಾಗಿ ವೆತ್ತನಾರಾಘವಾಂಕಂ ವಿಶಂ ಕಂನಿರಂಕಂ ಶುಭಾಂಕಂ॥೨೨॥ ಶ್ರೀಮ ಸುಕಿಂ ತ್ರಂದುರಿ

ತವನಲಯ ಧನಂಜಯನ। ಶಿಷಬುಧನಿಕರನಿವಿತಪಾದ ಕಮಲಯ ಮ। ಶ್ರಾಸುರಮನೋರಥದಮುಂ ಜನಶಿವ ಕಾ ತ್ರ ಚೆತಸ ಗತಾ ಸ್ವಮರುತಂ॥ ಮಾಸಿಕಲನ ತಿಯಳಿದಕವಿರಾಜರಾಜ ಯೋಗಿಕನೆನಲುಖಿಲದಿಗದಿ ಶ್ರೀ

ನಾಮಾಂಕನೆನೆ। ಲಾ ಸ್ರಾಮಧ್ಯದೊಳು ಮಿರದನಾರಾಘವ ಶಂಖ ಕ್ತಿ ಕೋಶನಿಶಂ॥೨೩॥ ವಿಲಸದ ಕ್ಷಪದದ ರ್ಶನ್ನಿಲಬಿಲನೊ ಉಸು ಮಂಗಳ ಶ್ರಾರತಿವದನನಬ್ಬ ಸಂಭವನಂತೆ। ಸುಲಘು ಗುರುಭೇದವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರರವಂದ

ಂದಕ್ಷ್ಣನಂತೆ ತಿಳಿಯೆ॥ ಬಲವ ರ್ದ್ಧಿಬುದಮನೊಪ ಕಶರಂಕಾ ಂಡನಾಬಲದಂ ತ್ರಿಯುತ। ಗೋವಿಂದನಂತೆನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಂತನಾರಾಘ ವಾಂಕಂ ವಿರಾಜಿ ಸುತಿರ್ದ್ದ ನತ್ರಿಮಲ ಸು॥೨೪॥ ಸುರಸುರಾ

ವನಯುತಂಶವಿತಿಯೊಳುಪ್ರದ ಯದೊಳು। ಸುರ ಸ್ರಾವನಯುತಂಮ ನನದೊಳು ಯಶ್ರತನು। ಸುರಸ್ರಾವನಯುತಂತಾ ನಲ್ಲದಿಳಿ ಸುತೆ ಸಷ್ಟಂ ಡಿತರು ಸ್ತುತಿಸಲು॥ ಪರಿಪ್ರರಮಹಾದಯಂ ಶಿ ಶ್ರೂಷ್ಣನಿ

ಯ್ಯನರ। ಪರಿಪ್ರರಮಹಾದಯಂಕಾಕತಿಪಸುಕ ಯಲ್ಲಿ। ಪರಿಪ್ರರಮಹಾದಯಂ ಶ್ರನಾಗತನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದನಾರಾಘವಾಂ ಕಂ॥೨೫॥ ತೆರದಿಸು ಖಸಂಕತಾವಿನೊದದಿಕವಿ। ಪ್ರಾತಪ ಶಿವೆ ಳ್ಳಿ

ಖಕರಾಘವೆಶಂಸ್ತರಾ। ರಾ ತಿಸುರು ಶ್ರೀವಿರೂಪಾ ಕ್ಷ ನತಿ ಕ್ರುಪಿಮಾಡಿದು ಧರಿಮೊಗಳಿಶಿವಲಾಕಪಾ॥ ವಾತಿಯ್ದುದು ಪ್ರುಟವುಪಾದಿವಳಿಯೂಳ । ಜಾತವಿದಂಯ್ದ। ಮೊದಲಾದವಕರ ಥಿಗಳಂ। ಕ್ರಿತಿಯಂ ಖ

೧೦ ಘತ್ರೆ ಮಿರಲಿತ್ತಮಂ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಗರ್ವಡಿಂದಾ ॥೨೬॥ ಪರಿ ಯರಸನೆಂಬೂ ತರಿವಕವಿಶ್ವರ ನು ಗಡ। ಪರಸಾಕ್ತ ಚರಿ ತೆಗಳ ವಿಪಿಳಸಾ ತಂಗಡ। ಪರಿ ಚಿಸು ತಿಪಕಬ್ಬ ರಗಳೆಗಿಗಳೆ ಗಳುಗಡು। ಪಿಕ್ಕರಿಯ ೦೧೦

೧೧ ಪಿರತನೂ॥ ಪರಿದುಬಲ್ಲವನಂ ತ್ರಿಕಬ್ಬಗರ ನೆಲ್ಲರಂ। ಜರಿಯತಿಪಗಡಗರ್ವದುಬ್ಬ ನಿಂಕಾಸ್ಟೆನೆಂ। ದಿರದು ಗ್ರಯಸಿರಾಘಾಕವಿ ಪ್ರಾತ ಪರಿಳ ಬಂದಂ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೂ॥೨೭॥ ತ್ರಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಮಃಶಾಮ ೧೧

೧೨ ಂಡಪದೊಳಾಡಿದು। ಮಾವಲ್ಲಸನ ಮಿತ್ರರಾಘವಂ ಸುಖಸ್ತಂಕಥಾ ವಿನೊದ ಧಿಕ್ಕತ್ತಸಂ ದೊಪದೊಡನಿರಲುಕಂ ದುಪೂರಿಪುರಮ ತ್ರನಂ॥ ಯಾವಿರೂಪಧ ನುಖಯ ಕವಿಶಿರಹಾವೆರುಂಡ ನೆಂ। ದಾವಾಗವಿದಗಪು

೧೩ ಸುರು ತಿಪರಿವನನೊಳ್ಳಿ। ವಾವೆಸತೆರಯದಿ ವಿದ್ದ ಜ್ಞರುಬೆರಸಿ ಬಂದಂ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನೂ॥೨೮॥ ಬಂದಕವಿಗಳು ಚಿತಮಂ ನುಡಿದುಕುಳ್ಳಿರ ಸ। ಇಂದರಾಕವಿಗಳಿರೆ ಶ್ಲಾಘ ವೆಶ್ವರಕವಿತೆ। ಯೊಂದಣಿ ಡ್ಡು

೧೪ ಪರಿಚರಿ ಯೊವಿದಾ ದಿವಿದ್ದೆಯೊಳು ಮಶಲರಾಸ್ವಿ ಶೆನಲ್ಲಿ। ಬಂದಪದಂಗಪಾಳಿ ಲ್ಪದ ಕ್ರಮ ಜಡೈಗಳ। ಪೊಂ ದಿಸಾಷ್ಟದಿಂ ಸ್ವರತ್ರ ಯಂ ಮಿಶಿಯೆಮನ। ಬಂದಿಗಳಾ ಸ್ವಪ್ರಯೊ ಕೊವಿದರು ಚ

೧೫ ಬೃಗೆ ರಯ್ಯ। ಬುಸ ದುಬ್ಬಾ ಕನಾತೈ॥೨೯॥ ನಳಿನಭವಗೆ ಕನಿಯಾದ ದಪ್ಪ ನಲ್ಲದೆ ಯೊಬಿಕಲಿತ ಸು ಶ್ರಾ ತ್ರಿ ಯರು ಸುಮಾರಾಂಗ ಕೆಂದು ಮಂಗಳವಟನ ದಿಂದಮದ್ಯಾ ವಿಕರುನುತಿಬಿ ವೆದಪ್ಪ ಶ್ರೀ =೧೪

ಯಂ ಕೊಂಡಿರ್ದನೂ॥ ಪವಿಯೆ ಪಾತಂ ಜಲಗರ್ಭ ರುತೆ ಬ್ಜಾಪಾಂಡಿತ್ಯ। ಧೂರ್ತಗಜಮನೆನಲುಮನನ್ಯಾಸಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ। ಸಕೆ ಮೂರ್ವ ಪಕ್ಷಮಂ ಸಿದ್ಧಾಂತಮಂ ಮಾರ್ಕ್ತ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಲ್ಲರೂ॥ ೩೦॥ ಮಡಿದ ಯಿಮುಕಿ

ಯ ಸುಡಿ ಗಿನಿ ಗ್ರಹ ಸ್ಥಾನಮಂ। ಪಡಿಯೆ ಕಾನಾಗ್ರಿಹೂಜ ರನರ್ಕಗೊಂತುಯು ಮಿಸುಕುವ ರುಯ। ಹಿಡತವೆಗೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಬ್ಬುದ ದುಪೂರ್ವಮಾ ಮಾಂಸಕರು ಪಾ ದದ ಕತೆ ಯ ನಗ॥ ಕವೆಗಿ ಯ್ಯುನಮಿಖಚರು

ವೆದಾಂತವಾದಿಗಳು। ನಡುಗಿದರು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಾರ್ಥಮಂವಿ ಶ್ವನಿಪ। ಕಡು ಜ್ಞಾನಿಗಮ ಮಂಪೆ ಸತಾ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪಂಬಡುತಿರ್ದನೂ॥ ೨೧॥ ಶ್ರುತಿ ನಿರ್ಣಯ ಕೈದಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕೊನಿದ ರವಂ। ಸ್ಮೃತಿಗೆ

ಮಸವೆಂದರಿವಿಪಾ ಸವಿದಿಗಳುಪುಂ। ನುತ ಸತ್ಪುರುವ ಮ ಕವಿವಾಲ್ಮಿಕಿ ಯೆಂದು ತಲೆ ಯೊಲೆದು ತುತಿಸುತ್ತಿರ್ದರೂ॥ ಚ ತುರ್ಶ್ರುತಿನಿಮ ತ್ರುಪ್ತಿ ಸತ್ಕುಲಾಶವನು ಯಿದು ಚತುರಾಸ್ಯನೆಯತ ಲಯುಲ್ಲಿಯೆ ಗೆಲ್ಲಸೊ। ಮತಿ

ಯ ಪವನಾಂತಿರ್ಗಿಂ ಬಾರದಿ ತನ। ನೆಂಬನಾ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೂ॥ ೩೨॥ ಗಾರುಡ ಕವಿ ದಾಕ್ಷ್ಯಯ ಮಾರ್ಕಂಡೆಯ। ಚಾರು ತರ ಬಾಗವತ ಪ್ರಪಷ್ಠಾಂ ಡಮತ್ಸ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ ಲವಪದ್ಮವಾಮನ ವರಾಹಂಕೂರ್ಮ

ವಾಯು ಲಿಂಗಸ್ಕಂದರೂ॥ ನಾರದಿ ಯ್ಯಂಬ್ರಹ್ಮ | ಶೈವ ವೈಷ್ಣವಮು। ಮಾಕ್ರಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಪ ಪುರಾಣಾಗಳಾಕ್ಷೆ ವಕೆಸೂರಿಗಳಿನಿಸು ವರಾತ್ರಾಬಿ ಲಸಿಸ ಮಾದಾನದಿಂದ ಚೆರಿಯನಿತ ನೂ॥ ೩೩॥ ವರಕಾ

ಮಿಕಂ ಯೊಗ ಜಂಚೆಂತ್ಯ ಕಾರನಾಂ ನಿಕಿಯ | ಚಿ ತಡಿಪ್ಪಸೂತ್ರಂ ಸಪಾ ಗ್ರಾಗ ಮಂ। ಮೆರವಂ ಶುಮಂತಮಂ ಸು ಪ್ರಬೋದಂ ವಿಜಂಯನಿ | ಸ್ವಾಸಸ್ತಾಯಂಯವರ॥ ಮ ರು ತ ರಾ ನಲ ವಿರ

ವಂಮ ಸುಹ। ಶಾಸು ರವಿ ಮಲ ಬಂ ಪ್ರಣಿಂಬ | ಂ ಲಲಿತ ಪ್ರಾದಿ ಗ್ರಂತ। ಚಿರಸಿ ಧರ್ಮ ಸಂತಾನಸಪ್ತಾರ್ಣ ತ್ತ ಪಾಠವಿ ಶ್ವರಕಿರ ನಾ ವಾ ತೂಳರೂ॥ | ೩೪॥ ಯಿಂತುಯುಪ್ರತ್ರಿಂ ಯಿದಿವ್ಯಾಗಮಂಗಳಾಳಿ। ಗಂತ

ಪ್ತವಶಿವ। ರಾಷ್ಟ್ರಾಂಯೆಂದು ಕತಿದಾಗ। ವಂತೆ | ಪತಿಕುಂಡಲಿನಿಮಾಯೆಪತು ಪಾಶಕಾರಕಮೆಂಬ ಪಟ್ಟುದಾರ್ಥ॥ ಕಾಂತಯೊಗಾ ಕ್ರಿಯಾ | ಸ್ವಾನಚರ್ಯಾ ಪಾದಸಂತತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿರೂಢ ತರ

ಪಾಂಡಿತ್ಯ। ವಂತಶ್ರೀವನಗ್ರಮೂತ ಪೂರ್ವಮುರು | ಷನೆನುತೆ ವತ್ರಪ್ರಗ್ಗೆಯಂ ಮೊಗಳರೂ॥ ೩೫॥ ಮುಂ ಶಾವಶಾರತಿಯ ವಂಚ ಮಾದರ್ಶವಿ | ಧಾ। ಡಂಬ ರನ್ನವಿ ದೈಗಳಾ ಕಿ ನಿಕ್ಕಿ ಸ್ವಾನಸುವ

ಕ್ಷಿ। ದಂ ಸಾತಳ ದಿಂಥ್ಯ ಸುರುಗಡಿ ತಂಗಿ ಹರಿಹರ ಮಹಾಕವಿ ರಾಯ ಸಾ॥ ಯೆಂ ಬಲ್ಲ ತನದ ಬತ್ತಿಂ ಹೊಯೂ ತನೊಳಗಿ ಪುದು। ದಂ ಬಲ್ಲನ ಜ್ಞಸಂಭವನಾದೊ ಠಾಗ ತೆವ ಗಂ ಶಾ ನಿಸಲ್ಲ ವಿಡಿಸತೆ। ಸುಮಾ

ಕ್ಷವಾಕ್ಸು। ತಲೆ ದೊನದು ಟೆರಗಾಂತನಗ್ರು ೩೬॥ ಅಕಳಂಕ ಶಿವಕವಿ ಪ್ರವರ ವರ ಕಿಂಕರ ವಾದ। ಮ ಕರಕವಿ ಪ್ರಭ್ರ ಯಾಕರ ನಾಗ ಬಂ ವಾಧ್ಯ। ವಿಕಲ ಕವಿ ಜಿಂಪಾಲ ತಾವಾತ್ರ ಷ್ಣು ಗ ಬ್ರಪ್ರಬಂಧ ಕವಿ

ಧಾ ವ ಧಾವಾ॥ ಸತು ತಿಲ ರಾಘವ ಲಂ ಪ್ರತಿ ಕವಿ ಷ ನಾಲಿಪ ತ್ರಿಪತಿ ಪ್ರಕಟಿತ ವ್ಯಾಂಗ ಕವಿ ಪದ್ಮ ಪಂಚಾ ಸ್ವಜ ರಮ ಸು ಖವಿ ರಾಘವ ದೆವ ಮಾ ತು ಶಾ ಮುಕಿ ಮ ಜರೆಯೆಂದು ಬ ಟು ರು ಬೂಗಳ ಮಾ॥ ೩೭॥

ವೆದಾಂತಿಗಳಿರ ನಿಗಮಗಳುಂ ಪ್ರಿನ ಡಿಯಿಶೆ। ವಿದಗ್ಧರ ಚಚೆರ್ಗೆ ಗೆಂಪ್ಮತೆಬಲು ಮೆ। ಯಮುಂಷೆ ವಾಧಿ ಸಿರಿಮಿ ಮಾಂಸಕರಿರ ತಾರ್ಕಿಕರಿ ರಾತುಕಿಮಿಸುಕದಿಮು ಮಚಿತ ವೆ। ಹಾದು ದಿನಿರ್ದಂಮ ಗರ್ವ

೧ ಶ್ರಾವಕರಿಂ ರಕ್ಷಿತಂ। ಹೆಂಡ ಗಾರಂತ್ರಾಷ್ಟ ವಂಶಕಲಿಕವಿ ಪ್ರಭವಂ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸನುಮತ್ತ ಮೊದಲು ಮುಖ್ಯಗ್ರಹಗ್ರಸ್ತ ಕಾಲುಸು ಅವು ನಿಷಕೆ॥ ೨೪॥ ಗಳಿಗೆಗೆ ತೈತ್ರ ದಕ್ಕರ ಗರ್ವಿತ ವಿನುತ ಜಗ। ಲಲಿತಮಾನಸ ನಮಸ್ಕೃತ

೨ ಬಿರುದ ಪ್ರಾವಿಕ ಕವಿ। ಗಳ ಚರಿತ ಚತುರ್ಯ ಇಗೆ ವಿಷ್ಣು ಮದ ಸಮಸ್ತ॥ ೦ ಉತ್ತಸುಕೀರ್ತಿ ವೆನೆಂಬ ಕವಿಯುಂ॥ ತರೆಗೆ ರಪಭಕರ ದಿಲು ಮತ್ತ ಶಿಷ್ಯವ ಕವಿ। ಗಳಷ್ಟೆ ಚರಿತ ಮಿತ್ರ ರಾ ಘವಾಂಕ ಬಂಧಿರ ಕಳಶ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯ

೩ ದ ರಾಶಿ ಶಿವಗಣಂಗಳಿಂ ದರಿಸು ತಪ್ಪುಳ್ಳರು ನುಡಿದರೂ॥ ೬೫॥ ನುಡಿದುದಕ್ಕುತ್ತರಂಗುಡುವ ಕವಿ ತಪ್ಪೆಂದು। ನುಡಿಯೆ ನಿಜ ಕವಿತ್ವೆಯುಂ। ನಿರ್ವಾಹಿಸಿಕೊಂಬ ಕವಿ। ಪಡಿಯಾಗಿ ಕವಿತೆಯುಂ ಪಿರ್ಕ ಕವಿ ದ್ವಿತೀಯ ಶಿವ ಕವಿ ಬೆ

೪ ರತು ಪಿಂಗಳ ಕವಿಯುಂ॥ ತೊಡರ್ದ ಕವಿ ಲಕ್ಷಣ ಕವಿ ಷಟ್ಕ ಮೂದಲಿಸಿ। ನುಡಿದ ಕವಿಯಿಂದ ರಾಘವಾಂಕನ ಶಿಷ್ಯ ಗಡನೊಡನೆ ಸಾರು ಶಿಷ್ಯವಿಂ ಮೊಡನೆ ಪ್ರತಿ ಬಿಟ್ಟ ಕವಿಗಳಿಂದ ರವ ರಗ॥ ೬೬॥ ವಿಮಾನವಿಮೊ

೫ ಕ್ಷ್ಣ ನಾಮ ಷಂಡಿ ತನ್ನೆರೆದು ತಿಳಿ। ವಿಸೆಂದ। ನುಡಿಯಲಂ ಮಹಿಮ ಮಾರವಾಸ। ನಾನಂ ದೇವ ರತು ಮೊಗ ದೊಳ್ ಪ್ರವುದು ಗುಡ ಮಂ ಮಾಜಿ ಪುಷ್ಪನ ಗಿಯ ನಾಂ ತಪ॥ ಶ್ರೀನೇಗ ಖಂಡಿಂ ದಿಗ್ದಿ ನಿಂದು ವರೆಗಂ ಕವಿ। ಶ್ರಾನು ಕವ

೬ ತೊಗಲಂಡಿನಿಗ ಬಿಕ್ಕವಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ರಾಘವಾಂಕಂ ವರ್ಷ ಮಾನ ಕವಿಗ ಳಾಕಿಂದು ತನ್ನು ತಿಗೆ ಯ್ದನೂ॥ ೬೭॥ ಯೆ ಕಿರಾ ಘವಾಂಕನಿಂ ನಯ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರ್। ರಳ ವೆನಿಂ ನಯ ಬಿರಿಡಿ ನಾಡಂಬರವ ಬಿಗಳ್। ಡಲ ಘು ವಡೆಯ ಯುತ

೭ ಯ ಗಾಹಾರ ವಿತೆಂಬೊ ಧುಗು ನಾಕಿ ಮಸ್ತು ರಂಗೆಯ್ವ ಕವಿಯುಂ॥ ಸಿರೆ ಮೂರ್ಖನ ಹನು ದುರ್ಗ ತಿಗಿರಿವ ನೆಂನವ ಮತಿಯೊಳ್ ಗುಗಾನಾದು ವಿಂನ ತೋತ್ರೆಂದು ನುತಿಗೆಯ್ದು ಕೆಂಗರ ಹಬ್ಬುವಾಗಿ ನಿಂನ

೮ ಯಗಾರು ವರೆವನೊ ಶೃದು ಜ್ಞಾನಿಶಿ ಬಂದಿನೆಂದಂ ॥೬೮॥ ಶ್ರೀ ತನಿ ವಂಶಿ ನುವ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಹಾ। ವಾತಾ ಸನಾಧಿ ಪಂಬಲ್ಲ ನಿತನೋರ ವಿನಾಂ। ಪ್ರತಿಯಿಂ ಯೆತಿ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನಿಕ್ರು ಶೈಲಾಸು ರಧತಿ

೯ ಯ ಸವಾ॥ ಇತನ ಹಗ ನಾ ಹರು ಪತ್ತಿ ವಸು ತಿ ಯಾ ಶಿವ ಪ್ರಗ। ಮೂತಳವನಗಲು ಬಸವೇಶ್ವರಂ ಪುರಾತನ। ಪ್ರಾತಮು ಮನೊ ಡಗೊಂಡು ಶಿವಸ ಶಿರಿಯ ಪಿಳ್ಳು ನಮುಸಲ ನೋಡಿ ಶಿಂತು ಮುದದಿಂ॥ ೬೯॥

೧೦ ಬಾರಾಪ್ತ ಶರಂ ಬಿರಿತ ರತ ರವ ಬಿನಿಯ ಬ್ಲು। ಮಾ ರಾ ರಿಯೆ ಡೆನೆ ಗುಚ್ಚುಸು ಶಿವ ಕೋಳ ಲಾಡೆ ನ ಪಾರ ಮಹಿಮಂ ಸುಗುನಾಯ ತನ್ನ ಪ್ರಗನಾಪ ರುಪ್ಪ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆಯ್ದ ಪಸ್ತಾ। ವಾರಿಜವ ಕರದಲ್ಲಿ ಬೊ

೧೧ ತ್ರು ಬಿಂನ ಪವನ ವಾ। ಧಾರು ಬಿತ್ತಿ ನಿಶಾವ। ಯಾಗನಾಂ ಗಪುನಾಡೆ। ಧಾರು ನಾನಿಯೊ ಶಾಬ ರಿಸಿನಿಂ ನವ ಮಳ್ಳಂ ಪಡೆದ ಪರಿಯ ವಿವರಿಸು ದೆನಗಿನೆ॥ ೭೦॥ ತೆ ನಾದುದಿ ಪ್ರಸ್ತಿಯಂ ನವ ರಘು ನವ ವಿ। ಶ್ರಾಸ ದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಪ ರಾರು ನಿನ್ನ

೧೨ ಚಿನು। ಭಾಸ ಡಾನನ ಜನ ಕತತೆ ದಪಿಗ ನಾ ಹರು ಪ್ರಕೆರು ಶಾಗ ಲಾಕ ದಲ್ಲಿ॥ ಶ್ರಾ ಸುರದ ಸು ತೆಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರ ಮಲಚರಿತವನೆಲ್ಲ। ಪಾ ಸುರದ ಪಳಿ ನವ ರಘು ಶಾರ ಪ್ರಬಂಧ ದಿಂ। ಶಾಸನಂ ಗೆಯು ಸತ್ಕವಿ ಪ್ರವರಂ ಮಾ

೧೩ ಡಿಂಯಂ ನಕಾಡೆನಲಾತನಾ॥ ೭೧॥ ಶ್ರೀನು ದಿನೆ ಪರು ಪ್ರಮು ಮ ನಾಂ ರ ತುಗ ನಾ ಹರು ಷಂ ಘಾ। ವಾನಿಧ ವಂಗೆರ ನಿಬಿಳ್ಗಂ ಡು ಮತ್ಸ್ಯ ದಾ ಘು। ಮಾನನಿ ದಿಮ ಪ ದೇವ ನಿ ಪ್ಪಾನಾ ರಿ ಯರ ಪಿಂತ್ಯ ಗರ್ನ ದೊನು

೧೪ ಜ ನಿ ಬ್ಬ ಮು ವಬಿಂ॥ ಪ್ರಾದರ ಸ್ವಾ ರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನದಿತ್ತ ಯಲ್ ದೆ ದ ಹ ರಿಪ ರಸು ರುದ್ರಾ ಬಿಧಾನದಿಂ ತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತನಿ ನಂ ಮನ ವಚನ ಕಾಯ ಕವಿ ಪಜ ಸು ತಿರ್ದ್ದ॥ ೭೨॥ ಬಾರಾಕ್ಷ ನಾ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ತಂದ ಸಮುಲ

ಯೆಂಬ ದೇವ ನರಸಿಂಹ ಪ್ರಭು ಭ್ರಾತೃ ಸಹ ವರನನನಾಕರ ನಿವಹ ಕೊಡೆ ತನೆವ । ತಾಳಿದೆ ಶ್ರಾಯವಪ್ಪ । ಯೊದಿ ಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಮಂಬರವ ನಿಜವಹಿಗಳಲ್ಲಿ । ಹೆಳಲೆನಾ ವಸು ಟುದೊಳು ನೊಡೆಸ ಕಲದೆ । ವಾಳಿಪವಿರೂ
ಪಾತ್ರನಾಮಮಂಬರ ದು ವಸ್ತ್ರವಳಿಗಳ್ಗಳಾಂದುವಂಬರಿಯ ದಿಶಿಗನಾಕಶಿತಂ ಲೆಕ್ಕವರಿಯ ನೆಲದೂ ॥ ಅಲ್ಲಿ ರಂಗಮೊಳಗೆನಿಕ್ಕೈ ಧಾತ್ರಿಪತಿಗೆ ಬಿಂನಪಂ ಮಾಡಿದರು ಹರಿಯರಸನವ ಪೆಂಯುಂತ ಬಿ... । ಯೊ
ಂಮೆ ಪೊಡದರಿಂದೆ । ಸ್ವಿನ ಬೂವಿಕ್ಕೆ ಯುಶಿಯ ಬಪ್ಪ ದಾತನದು ನಿನಗೆನೆ ॥ ನಿಂಮವಪ್ಪೆಯಂತಂ ನಿಹರಿಯರಸರಿಬಿನು । ತಂ ಮಹಾಪ ತರುಸಿನೊ ದುತೆಗನಾಕನತಿಂದು । ತಾಂತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚೈ ಪ್ರಕರ್ನಾಶಾ
ತೆಯಗನಾಕರಂ ನೋಡಲವ ಶಿಂದರೂ ॥ ಇಲ್ಲ ಯಮಗೆನಾಲ್ಲಡಿಯೂದ ಜೀವಿತಮು ನಿತ್ಯ ॥ ವೃಮಹಾಮನೆಯ ವಿಚ್ಛಕಾದಾಂಯ ಕೊಡೆ ತನವ । ಏಮನಿಸಿ ದಶೆಂಮವ ಹಿಗೆಂತು ಸಿಗಾನಾನಿಸ್ತೆ ವನಿನ ವಾಳಿಪ್ಪ
ರನುದಿದನೂ ॥ ಕ್ರಮದಿಗತದಿನ ಪತ್ರವಮ । ವರುಷಂಗಳಾಳು । ನಿಮಗಾವೆಡೆಯೊಳು ಕೆಳುವಮನಂಪಿಳ್ಳಿನೆ । ತಮ ತಮಗೆ ಮೊದಲಂನೆರಡನೆಯವ ರುಪ್ರರವಹಿಯ ಮೊದಲ್ಗಾಂ ಮುಕ್ಕೈ ಳಿ ॥ ಅ ॥ ಯಲವಂ
ನಿಮಗೆ ಸರಿವಿಳ್ಳಂನೆಗಂ ಮಾಗೆ । ನಿತೆಂದೆನಂನಿ ಯನುತಂನು ಡಿಂಪೆ ನರಸಿಂಪ್ಪ । ಬಲ್ಲಾಳ ಸಾಕರ್ಣನಿಕರು ಚಿಂನರಂನ ಭಂಡಾರಗಳವಹಿಯ ತೆಗದೂ ॥ ನಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಪ್ರಶ್ನೆಗೆಯ್ಯೆ ಶ್ರೀವತಿ ಬಿತದಿಂ ರಸ್ಸೂ
ತ್ರಿಜನಿರುತ್ತ ಕಮು ಖರವೂಳ್ಳಿನೆಂದು ಮ ನ, ದಳಿಪರಿಪರೆನೆನಮುಷ್ಯೀಳಲು ರಜ್ಜುಗಿಸಿದಂ ಬೆರಗಾಗೆನೆರೆಯ ಜನರೂ ॥ ೫೦ ॥ ಗಗ ನದೊಳು ಕಥವಡೆದು ಬ ಪ್ಪಸೂಯ್ಯನನೊಡಿಯ
ಶ್ವಪರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾನೆ ಯತ್ತಿಂರಥ ವತ್ತಗುಳ ವಿರು ಮುಂದಣೆನುತಾಗ್ಲಾಪನಂಗೆಯ್ಯೆ ರಥವಂತೆರಳದಕ್ಕಂ ॥ ಮಿಗೆ ಸುಸ್ವನಾದನೆಂತೆನಲು ಪಂಟಾಕನಗ । ನಗವತ್ತು
ಕೆತ್ತನಿಂದಾದೆಡರನನಿಂಯನೆ । ಬಗೆಗೊ ಚರವಲ ಪರಿಹಾರಾಯ್ಯನಮವಿಾಪಿಯುದು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೆ ॥ ೫೧ ॥ ಶಿವ ಭದ್ರಕಾಮನಮು ತವತೆಗೆಯು ಬೆಡಂದು । ಶಿವ
ನಿಜಕರಾನಾನೆಯ ಡಲಳು ತಂನಿಂದಂತೆ । ತವೆ ಸಂಗಮೆಶನಾನೆಯ ಬಸವನಿಡ ಲ್ಲೂಗ । ಪಶಿವನಡಿನಿಂದಂದ ದಿಂ ॥ ಯುವತಿ ಕೊಬಿಳಿಯಂನ ಮುಟ್ಟದಿರು ನುಡಿಸದಿರು ಶಿವನಾನೆಂಯೆಂದೆನಲು । ತಿರು
ನೀಲಕಂಠನುಡಿಯುದ ರನ್ನಳಿದಂತೆ ನಿಜಕಾರ್ಯಮುಮನುಡಿಗಿದಂ ರವಿ ಮಪ್ಪೆ ಶ್ವರನಾನೆಯು ೦ ॥ ೫೨ ॥ ಯುವ ಬಿಜ್ಜಳಲೆಕ್ಕಮಂ ಕೇಳೆ ಬಸವನಾಗೈಪ್ಪನದಿನಿಂದಂತೆ ಬಸವಪದದಾನೆಯಂ ಶ್ರೀ
ವಲ್ಲಾಕೊಜೆ ವೂರೆವಿಯ ಡೆ ಮುಂದಕೆ ಕಾಲ್ಗ ಲ ದಲದಂತೆ ಮತ್ತೆ ॥ ತಾಪ್ಪಿತ್ತ ಮ ಮೂರು ಜಾವದವ್ಯನನ್ನೆಮ । ವಿಪ್ರನಾವಾಗಗಮನಿಸ್ಸದಂ ಬೆತ್ತೆ ಯೂಗಸ್ಸಿದಿ । ಗೊಪ್ಪ ನಿಂದಂ ಹರಿಶ್ವರನಿ ಜ
ಸಾರರಂ ಮಿಕಲಾಸ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯನಾಂ ॥ ೫೩ ॥ ಬಲದೇವ ವಹೆಯೊಳುಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬರೆದು । ನೆಲ ಲ್ಲಡೆಕೆಯ ಬಿಜ್ಜಳಗೆ ಲೆಕ್ಕಮಂ ಬಿಳಂತೆ । ಸುಲಭರಿದೆವಲೆಕ್ಕವನು ಸುಳು । ತಾಸಮ ಯೊ
ದೊಳು ಕರತಳ ದೃಮವನೂ ॥ ಸವೆವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಮವನುಚ್ಛರಿಸು ತೊರಸ್ಸ । ಬಳವದೆದೊ ಲೆಕ್ಕ ದೊಳಗೆ ಬಕ್ಕಿಯ ಹು ಟ್ಟು । ತತೆಗೆ ದರಿ ತೊಂದೆನು ತೆಲ್ಲಸಪೆ ಸನೆಯೊಳಿದ್ದ ನಾಲ್ವರು ಮೂ

ದವಿಸ್ತುತೆನಗಲ್ಲಾ॥೫೩॥ ಶಿವನಾಜನೆಂಯಂ ಮರಮುನಿವಮ್ಯ —— ಖಧಿಂದೆ ಬಳಲುವ ಮನವಿಯೆ ಘಟಿತನ್ಯಿಕನ ... ನೆ ಧರೆಗೆ। ಸುವಿವೆಕ್ಕಿಯೆ ರಧವನು ತರವನಿಯ್ಯ ಶ್ರೀ... ಯ್ಯ। ಶಿಕ್ಷೆ ನೆ
ಯಾಕೆನೆ॥ ಶ್ರೀ ತಧಶಿಸು ಮಾಷ ಪಂಪಾವಲ್ಲಭನ ತೆರೆಂಯ ಸುವಸನಮು ಮಿಮು ಶಹಾರ್ತ ದೋಳು ಶಿಖ ತಿರೆ ನೊಂದು ... ಲಾರಸಿ ದೆನೆನ ... ಪಂಪ ... ಗಿಂಗತಿಂ ... ॥ ೫೪॥
ಶ್ರೀ ನಿಶ ದಾರದಿ ... ತೆರೆಯ ನಿಶ್ಚಿಂ ... ದನೆನೆ ಸತ್ಯವೆಸ ... ಸದಶಿದಂದಿ ತಗೆಯ್ಯ। ... ತೆ ... ರತ್ತ ... ಪ್ರತಿ ದಭಿ ... ಮಸಿ ... ಸರಮನ ದೊಳು॥ ಮನೆ ... ದ ...
... ನತಮವಿದಿ ... ದಶು ... ದಸ್ಮ ... ಯೆಂಬ ತೆರದಿ ತೊ ... ರುತೆ ... ರಕನ ... ಗಮ್ಮನ ... ತ್ತ್ರಗಾಯಂ ತರಿಸಿ ... ಜನೆ ಬಿಂ ನವತ್ರ ... ಪಂಪಾಧಿಪತಿಗೆ॥ ೫೫॥ ... ಶ್ರೀ ... ಖಂ ...
... ಗೊಂಡು ಪೂಜಿಸೆ। ಚಕ್ರ ... ದನೆನೆ ... ತಂದು ಬಲ್ಲಾಳ ನಂಚಾ ... ಲ್ಲಾಯು ... ಯರಸ ಪ್ರಂಪಿಯರಸನತೆ ... ಯನುಶಿಪತ್ರೆನಂ ದಿ ... ॥ ... ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನಾ। ...
... ಶ್ರೀಮುಖವನಿಜ್ಜ ದನೆನತ್ತಿ ... ಕೊಂಡು। ಧರಸು ... ಶಮಂ ... ತಗೆದಿಯ್ಯ ... ನುಶಿಸಿ ... ತಿರ್ದನಾ॥ ೫೬॥ ಶ್ರೀ ... ಸುರಜನ್ನ ಸುರಪ ಮುಖಮುಖ ... ಯಂಗೆ ಶ್ರೀಮುಖಂ। ಪಾವನ ...
... ನಿವಮ ... ನಿ ... ರಪಾವಿ ಶ್ರೀ ... ಪಾದ ... ಪಂಪಾವಿ ... ರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಂ ... ಯೊಳು॥ ... ಸವಮ್ಮ ... ದಮಾಪಾರತಿಯ। ನಿಶಿಸ ... ಗಾ
... ಮಾಗಸ ... ದಶ ... ವಿದು ಸುವಾ ಶ್ರೀರ ... ದವಸರದನೆವೆ ... ಕಾಲದಲಿ॥ ೫೭॥ ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊ ... ಮಾಳ್ವ ... ತೆರನನಿನಗರು ... ದೇವ
... ನದಿ ತಿರ ... ಘಟಿಸುತ್ತಿರಲಾ ... ಸಮಂ ... ಗಂಮು ಸು ತ ... ನಾಂ ... ॥ ಘೂರಮ ... ಮಾಳ್ವದಂ ... ಗೆಯೆ ವಿಶ್ವಶಂಕ
... ದವಿಶ್ವಶಂಕರ ... ನಂಕರನುವಿಗೆದಿ ... ತ್ರ ಕರ ... ಶಂ ಶ್ರೀಮುಖವನೊಲಿದೋದಿದಂ॥ ೫೮॥ ಮಗುಳು ಮನಿಲ್ಲು ... ತನುವಿ ... ಶ್ರೀಮು ... ಬವನಿತ್ತು ನಿಂ। ವೆಗ ... ತೆಂದೊ ... ತ
... ಬಳ್ಳ ... ನೊಳಿದೆಯುತ್ತ ... ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಂ॥ ... ಗೆಯ ಕರು ... ಶ್ರೀಮು ... ಲಿಂಗಮಂ। ದಿ ... ತೆರೆ ... ಗನಂ ದಿ ... ನಿರ ...
... ಗೆಂ ... ತವನ ... ನೆ ... ವಾರ ... ನೆಂದನಾರಾ ... ವಂ॥ ೬೦॥ ಹರಿಹರನ ವಮುಂನರಿಯೆ ... ಲಿಂಗಮಂ ... ರಂ ... ದೇವರ ... ನೊಳ್
... ನಂಡೆ ... ಶಿತವೆಂದು ... ಪರಂ॥ ಚರಗಾಗಿ ... ತನತಿರ್ದನೆಯು ... ನಿರುತವೆ ... ರುತ ... ಬಾರು ... ಶರಂ ... ಮಾವರ ... ನಾ ... ಗವರ ... ಯಕ್ಷೆಯ
... ಬಂ ... ಸನ॥ ೬೧॥ ... ವಿಪ್ರ ... ಪಹರಿ ... ಸೆಯಂ। ನ್ನ ... ಶೋಂ ... ದನಾ ... ತವೆಂದು ... ॥

ಕಳ್ದಿಡಿಲಾಂಗಸ್ವಾಮಿದೆಷ್ಟರಿ ಕ್ಷೈಡಿಗೆಚಳುಹುದೆಂ ನಂದಿ ಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನ ಮಚ್ಚ ದೊಳಗಿ ಪ್ಪುದದೆಂ ಬಾವೆಳ್ಗೆಯೊಳು ಪೂಳಿಗೆವಟ್ಟಲವಕ್ಕೆಯು ಚಿತ್ತವಕ್ಕೆಳು ಪ್ರಸ್ತಯಿಸಿಂದರಾ॥ ೬೨॥ ಯಾ ನಿರಿತೆದೋಳ್ಗ
ಕಲಿಗಂಗೆಗಟ್ಟು ಕುರಿತೊಡಗ। ಧ್ಯಿ ಶ್ರೀನಾಮೂಕ್ತಳಿಂದಮುಪಲಿಣ್ಣಾಪ್ಪುತ್ತು ಘಟ್ಟಿ। ಕಾಸಂಕೆಯೂ ಯ್ಯುಯ್ಯುಳನಿತು ಮುಂದೆಸೆ ತ್ತಿಲ್ಗೊಳಿದ ಚಿಸೂರ್ಯ್ಯರಥವಿಧಿಯೆ॥ ತ್ರಿಭುನರಾದರೆಂತಿರ್ದ
ರಾಮುರಜನಂ। ಕೃಷ್ಣರಿಂದೆರೆಬಂಗಾರನಿದರೆನತ್ತಿಂನ। ದೂಸರಿಂದಾದತ್ರಿಶದತಪ್ಪ ಮಂಬಿಸಿಂದ ಜಗೆರಗಿ ಬಿಂದವಿಸದಂ॥ ೬೩॥ ಕನಕ್ಕಾಂಬಿಚಿಕ ಕ್ಕೆಪಾಂಗಳೆಂತರಿಸಿರೆವನ ಬಲ್ವವಾದೆನಿ
ಂದಿಂದೆ ನಾರಾಡವಿಯಂ। ಮನದತ್ತಿ ಬಂದು। ಬದ್ದಿಗೆಡೆ ನರಕವಹುದೆಂದವಂ। ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಲ್ಲಾಳನಾ॥ ಘನಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದೆ ಪಂಪೆಗೆಳಲು ಹೊನಡೆತರುತೆ। ಗಮನುನಯದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮ್ಲೊ ಕ್ಕೆವಾಗ್ದಲಾ
ಳಾಮ್ರು ತಿಪ ಬನಕ್ಕೆಯ್ಯುದುಮ ಸೈಪ್ಪು ವಕ್ಕಲ್ಲಕೆಳು ತೊಗ್ಗಾಗಿ ಕುಪಕವನು ತಳೆದೂ॥ ೬೪॥ ಪರಿಷ ರ್ಗಾಜ್ಞಾಯ್ಯ ನೆಡೆಗೆಯಂದು ನಕ್ಕೆಯುಳ್ಳರ ತೆರದಿ ಪಟ್ಟನಾವಮೊಷ್ಟ ಪಾವನವಮಾಡಿರೆಯೆನು ತೆನರ
ದೊರಯ್ಯು ಬಪು ಡಿ ಶಿಕ್ಷ ತರದ್ರುನ ಗುಹದ್ದೋಳ್ಗಿಡಲುನಸುತೆ॥ ದುರುಳರಂಗರೆಡು ಗೆಯ್ಯಲು ಮನಂದಂತಿದು ತಾನಂ। ಪರಿಗದ್ದರ್ಗಾತ್ರಿ ಕೆತೊಳ್ಗುಮಳಿಗಕ್ಕೆಯಿನೆಮಿಖದೊ।
ದರಕಲ್ಲಿಂಗಸಾಪಾತೆವರಸ ಬಿರು ವ ಳಿ ಸ್ವರಿದು ದನೆಂಬೆನದ್ದು ತವನಾ॥ ೬೫॥ ಪಾಶಿಪಾಗ ಚ್ಚು ಗಟ್ಟನವೂಳಿಗೆಗಳು ಗುರು । ವಾರಿಷಾಷಾನಾ ಟ ತನದಿಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಾಗಿಕಡು। ಗಾ
ರಾಗಳಖಿಳರಲ್ಲಿ ವವುಕೆಂದು ಕುಪಿ ಮುಚ್ಚಿ ನಿ ತ್ರಿಸಿಂದುದೆವಪತಿಗೆ॥ ಮೋರಪ್ಪನಾತೆಂಮನಿಯ್ಯೆ ಮಳೆನಿಂದುದಾ ಪರಿಪ। ರಾರಾದ್ಯ ರಿಷ್ಟ್ಯಮನೆಂಯಂ ಬಳಸಿಮೂರಾ ಕು। ಮಾರಳ್ತೆನಿಲ್ಲ
ಪಲಿ ರಾಪ ಟ್ಟಿ ತೇಕಂಮೊರ್ದ ದಿರ್ದುದ ತ್ಯಯ್ಯು ತವಳಾ॥ ೬೬॥ ಯಂತಕ್ಕೆ ಚೆತ್ತನಂ ಬೆತ್ತು ವೈಷ್ಣವರು ಸುನಿ। ಶಾಂತದೊಳಗಿದ್ದೆ ಕ್ರಮ ಗೆಣ್ಣಸೊಟು ಸಮನಿಸಿದು। ದಂತವಾಗ ದೆಪ
ರಿ ಹರನಾಕೆಂದ್ದು ಬಲ್ಲಿಡ್ಡುಬಗುಳು ತ್ತೆಬ ಂದೂ॥ ಪ್ರಾಂತದೊಳು ಗಹದುಳಮಿಪೂನಂತ ಮತ್ತಿದಿರ ಗಳಿರ। ವಂತಪ್ಪ ದಿಕ್ಕ್ರಿಸಮ ಪಂತೆನಪಾನಂ ದುಷ್ಟರ। ಪಂತಿಗಳು ಮೊಗಳು ತ್ರಿ ನಂನ
ಕಂದರು ಪಾಪಿಪರತೆ ನಂನಿಸಾರ್ತನಂ॥ ೬೭॥ ಯಾಮುರಕ್ಕೆಖ್ಯಾಸ್ತಾವಳಾಚೆಂಸ್ಕಕೆಶವನ। ಸೋಮರಪ್ರಕಾರದ ಮುಖಯು ತ ಪಾನಾಪ। ದಾಪರಿಟವನಾನಿಸೊಡೆನು। ತಿಕರದೊಯ್ಯು ಬಾ ಪ್ಪದಾ
ಕಮೊಷನಿಂಡಿಕೆ॥ ಮಾಪನಂ ನ್ಯಾದನುತಿಗೆಯ್ಯು ದಿಲ್ಲಿಹರೆಯನ। ಲಾಪದನಾಖಬೆಂದುದುಬುದ್ಧಮೊಳ್ದಾದ ದಾಪುರಾತನ ರಾಳಗೆಸೊದಿನತಿನೆಯ್ಯೆ ದಾಸಯ್ಯನಿಂದ್ವಿಜವೈರುಳು॥ ೬೮॥
ಪರನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ವೈಷ್ಣವರ ಮುಂದಿರ ದೆಕ್ಕಾಳಿಯೊಳು ವಾದಿಸಿಗೆಲಲು ಸಾಕ್ಷಿಯಂತ ಕವಳಿ। ವಿಘ್ನ ಕಸಂನುಡಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಾತನಸುಮಾನನ ವಚನವಾ॥ ನಿ ಯತ ನೆನಿ ವೈನಿಬಿ
ಮುಮಂಥವನ ತಂದು ಸುರ। ಹರವಿಕ್ಷಿನಾ ಧಂಗೆಕರ ನಾಬಿನಿಬಿದಂ ಸ್ವಸರವಿಬಾಲುಂಕಿ ವಲೆಂಕವಂ ಬೆಂ। ನಾಗಳು ದಿಕ್ಕಕರ್ಣ ಶಿವನಿಘ ನಲಾ॥ ೬೯॥ ಶಿವನ ಸಜಿಸುವತ್ತಿಕರಕ್ಕು

೭೭

ಧೀರವರದನೆ, ವಿವಿಧಸಪ್ತಶಕ್ತಿಯಿಂಗೊವಿಂದನೆನಿಸುವಂ। ಶಿವಭಕ್ತರಾಪಾಲಿಯನೆನೆಂದು। ಬಗೆಯರಿಂಬುದಕಲಿಯಿರೆ ದ್ರುಷ್ಟಮಂ॥ ತ ವೆಕಂಪುಕರ್ಣನಿಂತ್ರಿಸುವಿರದಧಿಚಿಯಿಂ। ದಪೆ
ಪ್ಸುಬಂಸಬಯುದನೆ ನಾಲಿಸಲಳವಲ್ಲ। ವವರ ಘನ ಪಂಚನಿಬಿನಾಲಿಯ ನೆನೆಸೊಪಡಿಂ ವೈಷ್ಣವಾಧಮರೆಂದರೂ॥ ೨೦॥ ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಸಗದಿಷದೇವ ಮನುಜರಿ। ತ್ರಿಲೋಕದೊಳಗುನಿಂನಿಂದವೆಳೆ
ಗಾರುನುಡಿಯರವಿನುತ ಪುರಂತ್ರಿ ಘನವಲಾಪಂ ನಕೆಶವನು ನಮಿಸಿ। ಸಾಲಿನಮಿಸು ವನಿನಲುನಗು ತೆಬಿಯಗಂಬಿಗಿನಾದ। ದ್ವಾರವಮುಮಸಾರಲಾಡನೊಳಿರು ...ಂತಸ್ಸದಿಂದ। ನಿರೆ...
ಘುಳಿಲನೆಕದಂಬೆಗದು ಸಿವಸೆಜನಬಿರಗಾಗಲೂ॥ ೨೧॥ ಬಂದುರಾನಂದದಿಂದಿರ್ವ್ವರುಂ ಧುಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರತಿಗೆ ವಿಸ್ತುತ ಸುಲಿಜ್ಜಿಜಯ್ಯಪಸಾದ ವೆಂದುಶ್ರೀಸೊತ್ತ್ರಸಂಭ್ರಮದಿ ಕರದೊಯ್ದು। ನಿಜರತ್ನ
ಸಿಂಹಾಸನದೊಳ್॥ ಮಂಡ್ರಿಪನಿಪದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಾಂ ಥಂನ। ನಿರದಾದಿ ಮುಂನಕಿಟಿಯವತಾರದಿಂಬಿದನ। ಲುಂ ಹೊರಿಯದಿರ್ದ್ದ... ರೂಪವನ ಪರರಗ ಬನಿಂಪ್ರದಿಗಂಡೆನೆಂದು ನುಡಿದನೊ॥ ೨೨॥ ನರ
ದಪ್ಪಿಷ್ಪವಕೆಲ್ಲನೊ ತಲಂಮದೆ ಪೆದಲಿ ಶ್ರೀರಸಾ ಗುಹಾರಿಯರಸ ಘುಂಮದುರ್ಗ್ಗನಾಗಳುಂ। ಪರಿಕಿಸದೆ ಕರುಣಾನಾವನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷವತಾರವಿಷ್ಣು ಪರಾರಾ॥ ಪರಮಪಾವನ ರಿಯೆಂದುಸೂಮಿ
ವೊಸಿಸ್ಸಿ ಗೆಡದು। ಪರಿಕ್ಷಿತ್ತನಂಗೆಯ್ಯಲಪ್ಪ ತಿಮಲಾಕವಿತ। ಚರಿತಕಾರ್ಣನ ಮಪೂರ್ಣಮವಿಪಾಯಿಲಂ। ಪರಿಪರದಿ ಸಂತಸ್ಸದೆ ಕೂ॥ ೨೩॥ ಪದ್ಮನಾಭನಂಗಳಯ ವಿತ್ತುಸ್ಸಿತಿರಿಳಿರಿಮ। ಪ
ತ್ರಿಪುರ ...ಸ್ಸಿಶಿವಭಕ್ತನ ದೊಳಲ್ಲಪ್ಪ। ತ್ರೈಷ್ಣಾಷ್ಟರಪರಿಸ್ರ ವೈಷ್ಣವರ್ಗ್ಗಂಜ ಬಿಡೆನು ತೆಂದವಳಮೊಳೂ॥ ಪದ್ಮಾಸನನ್ನನಾಗುತಿರ್ಪೂರಿವಾದ್ಯರವ। ಪದ್ಮಜಾಂಡವತಿವೆಪ್ಪಂಪಾದಿಪತಿಯ
ಪದಪದ್ಮಮಂ ...ನಿಸುತ್ತಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದಬರುತಿರಲ್ಲುಂದಿ ಮುದದಿಂ॥ ಋಃ ಸಾರಸಾಬ್ಬಗಾರವಿಮಲ ನಿಜಮೊತ್ತದಾಧಾ ...ರಪುಂನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನಿಪಹರಿಹರದ ಖಿಲ। ಬಾ
ರುಶಿವಭಕ್ತ ಜನಕೆಲ್ಲಗುರಿ ತಿರುನಾಂಗಳ್ಳಿದಿ ಸೋಂದು ನಮಿಸಿ॥ ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ನಂಮಯ ಮರದ। ಮಾರರದ। ಮಾರಮರ್ದನ ಪಾಪಹರಿಕೆಲಿಂಗವನು ಡಿದು। ನಿರಿ...ರ್ಪ್ಪುರದೆಂದು ಗ್ರಂಥಾತವದರಿಂ
ದ ಚಿರಕಾಲಪೂ ...ಗಳಿಲ್ಲದೆ॥ ೨೪॥ ಎನಲು ಪರಿಯರಸ ಪರಿಪ ...ರಲಿಂಗದಾಲಯಕೆ। ವಿನಯದಿಂಬರೆನಲಿಲು ತಾಬ ...ರಾತ್ಮ ಸಂಮನೆಸ ಜನಕೆಲ್ಲ ದಿಪದಿವ್ಯ ಗಂಧರ್ವ ...ಂದರಗಿ ನಡಿಸೆ
ಆಡನೆ॥ ಮನಗಾಲಿದು ಕೆಲ್ಲನಿನಾಡಪಿ ... ನಲಾಡಂ ಸುಮುಖನೆಂದೆಂಬ ಗಂಧರ್ವ್ವನಾಂಬನದೊಳಗೆ ಬೆಂತಿಯಾಡುತಬ ... ನಿತರಾಳಗೊಂದುಸ ರಬಯ ...ತಚಿದೆ ...॥ ೨೫॥ ಮದನಾರಿಯ
೨೦ ರಾಜಿಸ। ತಿರುವಿಂಗಲಮುನಿಯು। ಮದಗಜದತೆರದಿನಾಂಬಿಂತೆ ಫಜಿಗಳವರು। ಪದರಿ ...ಂತಿರಿಗಿನೊಡುತ್ತಿ ಕೊಬಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಂ ವಿನಾಗಿನೆ॥ ಮದವಡಿಗಿನು ಡಿಸ್ತುತ್ತೈ ದೇವಂ। ಹಾಪಕೈ। ಪದವಿ

ಶ್ರೀ ವಿಶಾಪವುಮಂ ಕರುಣಾಬಿಸಿಲವರಾಶಿಪ ಸದವಲಾನಂದ ಹರಿಯಿಸಂ ಕ್ಷಿಯ ಕಾನಾಲ ಶಿವ ದಿಶಾಪವೆಂದು ॥ ಶ್ರೀ ॥ ನಿರವಿಸಲು ಬಿಳ್ಗೊಂಡು ಬಂದು ನಿಂದು ಯಾಪವಪ ಬರವೆ ವಾರ್ಶಿ ಸುತಿರಲೆಂದ ಪ್ರಾಪ್ತ
ಶಬಲರಿ । ಪೊರಕಿದು ಮನಿಂ ಮಣಿಯದ ರುಹನಂಗಿ ಯಪ್ಪಿ ಬಿನುತವಂ ಮಸುಳಿನಮಿಶ್ರ ॥ ಸುರ ಪ್ರಥವನ ಡದ್ದು ಶ್ರೀಯ್ಯದಂ ಸತ್ಯಂ ಹೊಪಕರ ವೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾ ಡುತಿರಲು ಶಿವನಂಬಜಿಸಿ । ವರಿಹರಿಸ್ತರಲಿಂಗ
ಶಿಂಪ್ರಬಿಳ್ಗೊಂಡು ಮವಿಂದ ಸುಂತ ನಡಿತೆ ತಳ ದ್ದಾ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸವಿಯನಾಗತಿ ಯಿಂ ಶಿವಮುರಕೆಬಂದು ಮುದದಿ ಹಂಪೆಯ ರಾಯ ನವರ ಮುಖವ ಪಶುವ ನಾಥನಂ । ವಯ ವಾಕ್ಕಿ ಯಿಂದ ...
ಕಂಡೆರಗಿ ತದ್ರಾತ್ರಿ ಯಂ ಕಳಿವಡೆದೆಗೆಯ್ದು ನರ್ತಿ ॥ ಪ್ರಿಯದಿ ಪರಿಹಾರ ನಮೆಲ ಲ್ಲಾ । ನಿಜ ಮುರದೊಳು ತ । ನಯನಿ ಯೋಗದೊಳಿಹ ಯಪ್ಪುತ್ತಿರೆ ಡು ತಿರ ದವಸ್ಗೆ । ದಯದಿ ನಡಿಚಾರಿಗಳ್ಗ ಸುದ್ದ ನೊಳ್ಗಾ ದೆಸ್ಟೆ
ಸ್ವವಾಗಲು ಶಂಕರಂ ॥ ೭೧ ॥ ಯಂ ನಕುವ ಕಂ ಹರಿಹರಂ ಸೋಮನಾಥನ ಸಾಧುನ ತ ಸ್ಥಾನದೊಳು ನಿಲಿಸಿಯಂ ನಿವೆಳ್ವ । ರುಂ ನಿಂಮ್ಮ ನಿಂಮುಳಿ ಗಕೆತಕ್ಕವಂ ಕೊಂಡೆಂ ನಂತಿ ಪಲಕ್ಕಿ ಯೊಳಗೆ ॥ ತಂ ನಿಕೆವಂ ಪಾ
ಮುರಕ್ಕೆ ನಶ್ರೈ ಚರು । ತಂನಿಶ್ಚಿಲನ ಯ್ಯನ ನೋರಿದು ದನ ಬಿಳಜನ ಕುಸು ದ್ದು । ನಂನಿಯ ದಶಿಧು ಸಕಲರ್ಬಂದ ರಾ ಪಶಿ ಶ್ವರ ನಿಪ್ಪು ದೆಸುಲಕ್ಕೆ ॥ ೭೨ ॥ ಅರಸು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ್ಯಂ ಕಳು ಬಿದಂನಿಂ ಸು । ಖಾಸನನಾಗಿ ಳಿತ
ಲವನ ಚಿಕ್ಕೊ ವೆಳಿವಮು । ಪಿಶನಿಂ ತೆಂನ ನಿಂಮೊ ಮುದಾಶಿದನೆಯ ಕಜಿನುತ್ತಿ ತ್ತಿಶ್ರಿಮು ಖವನು ॥ ಶಿರದೊಳಾಂತೊ ಡಿ ಕೊಂಡು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳು । ಮಾಸಾಂಗ ಮೊದಲಿ ನಲಿದಿ ಟ್ಟು
ಪಾತ್ರ ಬಂಪಾರತ ಕಮಂ ಮಾಗ ದೊಳುಪಿ ಪುತಂಬಂದನಾಸು ದ್ವಿವರ ಪಾರಿ ಪುರಂ ॥ ೭೩ ॥ ಬರು ತಂವ ಶಿಷ್ಠಾ ಶ್ರಮಾದಿ ಶಿಶ್ತಂಗ ಕಾ । ಕರಮೆ ನಿಪತುಂಗ ಭದ್ರಾ ನದಿ ತೀರವಿಡಿದು
ಕೊಳಿಶಂ ಕರಕ್ಕರ ನಡಿಗೆನ ಚಿತಂ ಮನಮಿಶ್ರಿ ಬ್ಳ್ಗೊಂಡು ತಲುದಾ ॥ ಪರಿಸರಮನ ಡರ್ದನದ ಶಿಂ ಮುಂನ ತಾಂ ಬಪ್ಪು ಬರವೆ ಜಿಬ್ಬ ನ ವಾ ನಿ ಖಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು ತ । ತ್ತುರದ ಚೆಲುವಂ ಬಂಣಿ
ಸುವ ದೆಶಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಗಳ್ಗಾ ಗಳಿತರರಳವೆ ॥ ಕ್ತ ॥ ಸುರಮುರಂನೆಲ ಪಡ್ಗವರ್ಗ ಸಿಪ್ಪೆ ವಿನಂ । ಪರಮಸುಖಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳು । ತಂದಿರಿಸು ಬದವೆಂಬಾ ತ್ತಿಯೆಂದು ಪಂಪಾಪುರ ಗಂ
ಂತಂ ನೊಳಿಧ ಬಿಳ ಜನ ಸ್ತೆ ॥ ಪರಮ ಸುಖ ಮಂ ಕೊಟ್ಟು ವೆಹಾಂತ ದೊಳು ಶಚಿ । ವರವಿಧಿ ವಿದು ಪ್ರಮುಖಲಾ ಕಂಗಳಾ ಕಾಂಕ್ಷೆ । ಗಿರ ಪಾದವರ್ಗೆ ತತ್ಸುಖ ವಿತ್ತು ನಿಃಕಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷವನಿಯದು ॥ ೭೪ ॥
ಅಳ್ಳಿಪರ ನಾರ್ಥಂ ಸತ್ರ ಹಾ ಜಿಗಳು ಮೆಂ । ನಳ್ಳಿಪ ರನಾರ ಥಂ ಸತ್ರ ಕರದಾನಿಗಳು ಮಳಿಗ ಥಿಪಂದು ಶ್ರವನ ನೆನಿಸ ಲಿನ ಲ್ಲಿ ಗಚ್ಛವನದಿಪ ನಪನು ॥ ಅಳ್ಳಿಪ ಬುಧರು ತ್ರಿದಶ ಶಿಳ್ಳಿಪ ರಗಳ ನಿತ ಬುಧ । ೭೫
ರಳಿಯೆ ವಿಮಾನಗರು । ಯಲ್ಲತೆರ ದಿಂದೆನಗೆ ಸಿ ಯಲ್ಲ ಸಗ್ಗಮೆಂದಾ ಪಂಪಿ ಪೆಂ ಪೊಂ ತು ದೂ ॥ ೭೫ ॥ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಕು ಮಾರನಂ ನೊಳ್ಪ ಕಾಂ । ಕ್ಷಾ ವಶದಿ ಮುರವ ನಿತೆ ಯ ಕ್ಕೆ ಡೆಯೊಳು ಂ ಲಾ
ಜಾನಾ ವಳಿಯ ನಾಂ ತಳಿ ನಿರತ್ನ ತೋರಣಾ ತತಿಗಳಿ ಡಿಗಿ ಡಿಗೆ ರಾಜಿಸಿದ ದೂ ॥ ದೆವತರುಗಳವಿ ಶಿವಮಂ ನಗುತೆತಳೆದವು । ಪ್ಲಾವಳಿಯ ಕಸು ಸುಮ ಮಾಲಾವಳಿ ಪಲಾವಳಿ ಯು । ನಾವಳಿಸಿ

ಕೆರೆ ಕೆರೆಯ ವಿಹಿನಾಳಿಗಳ ಗುಡಿಗಳ ತಿಂಮ್ಮವಾಗಿರ್ದವು ॥ ೪೫ ॥ ತಂಮ್ಮ ಪುರುಷಂಪ್ಪ ಜಿನ ಶರಾಗಿ ಹರಿಯರಸು । ನಂಮ ನಂದನಾ ಬಿಯೆ ನೋಡು ವೆನೆಂದು ದಿವಿಷದರು । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ ವಿಮಾನಗಳ ಪಂಪಾ
ಪುರದ ವಿಧಿಗಳ ಗಳಿಗೆ ಡೆಂಕೊಳ್ಳು ॥ ಸಂಮದದಿ ನಿರ್ದ್ಧಿಕೆನೆನ ವರ ಕ್ಷಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂ ಮನೋಹರಸು ವಸ್ತ್ರಾಂ ಭರದಿ ಝುಗಝುಗಿಸು । ತಂಮೊರವ ಮುರುಜಗಳ ಗಡನಾ ವಾದ್ಯ ಘುಷ ಹೊಮಾ
ದಿತ್ತು ವಿಧಿಗಳಗಳ ॥ ೪೬ ॥ ನ್ನಾಂ ತು ನಾನಾ ವಿಧದಿ ಅಂಗರಂಗ ರಂಗವಲ್ಲಿಯೊಳಿಂ ತೋಳಪಪುರ ಪಾನಾಗರ ದೊಳಗೆ ಬರುತೆ ತಂನಂ ತೊಲಗದಿಪ್ಪಿಸುವ ಸಕಲರ ಜ್ಞಿಮಥವನಿಲ ತ್ತೆ ಮಾತಂಗ ಗಿರಿಯಂ ॥
ಂ ತದೆಸು ಸ್ಥಾನವಿಳಿದು ರಥವಿಧಿಯ । ನನಂತರಂ ಮೊಕ್ಕ ಡಿಗಡಿಗೆ ದಂಡವಂ ನತಿಗ ಸುಂ ತಳಿದು ಪ । ಮುಕಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ವಿರಗಚಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆಯ್ದಂದನ ॥ ೪೭ ॥ ರಂಗಮಧ್ಯ
ದಮುಂದೆ ನಿಂಮೊಳ್ದ ಬಿಗಿತಸು ಘೋಂಗಿಸಿಂಪಾ ದಿಪಂಲಿಂ ಗದಿಂ ಬೋರಮಳ್ಳುಗಂಗವಾ ಸ್ತುತಿಯಿಂ ದೆ । ಬಂದೆತ್ತಿ ಬಿಗಿರಂ ಮುಖ್ಯಿತ ಲೆಯನಾ ಪ್ಪು ಸುತ್ತೆ ॥ ರಂಗಳ ಳುಶರು ಸಾರ ಸಂತಿ ವಿಲಸೋ

೭೨

ಜಪಿಸಿ ಹಿಂಗಳಾ ದಿನಿಂಪ ಬರಿಸಿದೆಂ ಕೆಳೆಂನಸಂಗಡಿಗ ಹರಿ ಹರಿಯೆನುತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಕರದೊ ರಸ್ಥಕದವ ಮುಚ್ಚಿ ॥ ೪೮ ॥ ನಿಜರೂಪಮಂ ತೊರಿ ಶೈಲಾಸದಿ ಂತಘುವಿ । ದ ಜ ದತ್ರ
ತ್ತಾಂತವೆನ್ನ ವತಿಘವಿ ಯೆಂನಮಹಿ । ಮೆ ಜಗಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯಮೆಂಥು ನಿಂನ ಮಹತ್ವ । ವಖಿಳಕ್ಕೆ ರವಿಸ್ಸಯವ ನಾ ॥ ವಡೆನುತ ಖಿಯ ವಿತ್ತು ನತಿಗೊಂಡು ಪಾಕ್ಷಜ
ಸರಚ್ಚರಿ ರವಡೆಯ ಕದ ದೆಗದು ಕಳುಹಿ ದಂ । ನಿಜರಂಗ ವಂಳಪಕೆಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿತ್ಯಯನಧೋ ತ್ತ ಜನುತ ॥ ೪೯ ॥ ಬರಿಕಾಲ ಬ ತ ಖ ಳರಾನಂದದಿಂ ನತಿಸು
ತ್ತು । ಮರಗುತ್ತೆ ದಿವಾಲಯಗ ಪ್ರಕ್ಷಣೆಡೆ ವಂದು । ಹರಿಹರಾಯ್ಯಗೆ ನಾಗನಾಥನ ಮುಖ ಕೊವರ್ತಿಯಾದ ವ್ಯಾಪನಗ್ರುಹವ ನ ॥ ತಿರಮುಗೆ ಂತೊಲವಿಂ ದಿವ ಠವ ಮಾಡಿತ್ತು
ಸಾದರದಿ ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಪೊದರ್ಕು ತೆತ್ತ ಪದೆಗಾ । ತ । ನಿರುತಿ ನೆಲೆಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ತನ್ನಿ ಶಿವದಾಳಿ । ಗಚ್ಚರಿಯಾದುದು ॥ ೫೦ ॥ ಚಿರಕಾಲ ಮುಳ್ಳಿದೆ ನಿತಾನಾ ಹೊಳಗಿರ್ದ
ತುನಿದು ಮಿಗ ಘಿಂ ಕ ಪರಮ ಪುರುಷನಿ ತಂಕೆಷ್ಟಿ । ನಿರವಾಲಾಡಿ ಯ್ಯೊಳಿಂದಿ ಗಪ್ಪುದಾಯನಗಿನುತೆಖಿ ರವಾಗಿ ಲಾಳಗ ಮಿದ್ದೊ ॥ ನೆರೆ ಖೂರಳ್ಳ ಘತ್ತಿರ ತಿದಾವನೊಂಯೆನು ತ್ತಸಲೆ । ಕರುನಾದಿಂ ಕ
ದರಿಗದು ನೋಡಿ ನಿಕರರಗು । ಧರನ ಪ್ರಬ್ರಪ್ತ ರಾಕ್ಷಸನ ನಿಂತೆಂ ದನೆಂನಯ ಗುರು ವರಂ ಹರಿಹರಂ ॥ ೫೧ ॥ ನಿನಾರಘು ವೆನಿನಗೆ ಬಂದು ದಾರಿಂ ನೋವ । ವೆನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ದಾಳಪ್ರತ್ಯಾ
ಕ್ಷ್ಯಸಂ । ನಿನ ಮುಖನಾಗಿ ಬಿಂನವಿಸಿದಂ ನಿ ಮೆಗಿತ್ತ ಗುಹಮೊಳಾಂಜನಮೆ ಜಯೂ ॥ ಸೂನಾಥನಾಳ್ವ ವಂದಿಂದಿದ್ದೆ ಹಾಕ್ಷ ಖಿಳ । ವಾನ ವರನುಂಗುತ್ತೆ ನ್ನೊಂ ನಿರಲ್ ಪ್ರಾಣಾವಸಾನ ವೆಘ
ವೆನಗೆ ಶಾಪಂ ಗಳಿಗೆ ನವೆ ದಪ್ಪಿ । ಪ್ರಾಪ್ತ ರಾಮ ವಸಾದ್ಯ ಹ ॥ ನ್ನಾ ॥ ಯೆನೆ ಸುರ್ವಣ ಸೂತ ವಿಪಿಕೆ ಶರ ಹರಿ ಠಂ ತಂ ನ್ನ । ಮನದ ತ್ತೆ ಕೃಪಿ ಪುಜ್ಞೆ ನಿನಂಜ ವಿರು ಪಂಪಿ । ಖನಯ ನಂಬಿರಸುವಾ

ಗಂಮುಂನನಿನಗೆತ್ತಮಂಕುಡಿಸುವೆಂವತ್ರದೊಳು॥ ಮನೆಗೆ ಶ್ರಿಶಿವಪ್ರಾಕ್ತತಿಗಂಜುತಂದುಷ್ಟ। ಜನಶಿಶ್ರಿಭೋಗದಂತೆ ಕಾಪಾನಿನ್ಸೊಳಿಸು। ತ್ರನಘಂನಿರವಿನಿತ್ರೆಕೊಂಡಿರ್ದ ಪ್ರಿಷ್ಠರಾಜ್ಯಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ತ್ರಸಾ
ನಿ॥ ಗ॥ ಆಯುಂ ಲಿತ್ತುಮಶಿವಾಯಿಲಂಪೊವರಂಸುಖವಿ ರು। ತಂತನಗೆ ದಿರಾಪಾತ್ರ ಹೊರದಂತೆ ಗಣಾ। ಸ್ಸಿಂತವಿಯ ಕಥೆಗಳಂಕಘ ಲಿಯಾ ಪ್ರಬಂಧ ಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುಶಿ ಲಿಸು
ತಿರಯೂ॥ ತಂತ ವಗೆಬೆರಗು ವಜ್ರಾಶಿಬದರಖಿಲ ಪರಿದಂತರಾಳ ಮೊಸು ವತ್ತಿ ಗ್ನಿದವಾಪ್ರತಿಗಳಾಲಿ। ವಿಂತಿಗುಳದೆಶದೊಳಗೆಸವತಿರ ವಾಲೂ ರತುಗರಾಯನಶಿವೆಯೂ॥ ಗ॥ ಸಾದರ
ದಾಗವಾಸದಮೆಲದೊಡತಿ ಯ ಪ। ಮಾದೇವಿನಂಬಿಯಂನಾನರ ಗಳಿಮೆಂಕೆಸು। ಮೊದದಿಂದಿದನು ಸುರ್ದ ಪರಿಪರನನೊಳ್ವಿನೆಂದಾತ್ಮನಾವೆಪ ಲಿಂಪಿಗೆಯೂ॥ ಸಾದಿನಧನವರತ್ನ ದಿವ್ಯ
ವಸನತಿಗಳಂಗಪಾದಿಗಳಮೆಲೆಪೆಳಿಬ ದಿವ್ಯಗಾಂಧ ಯ್ಯ॥ ಕಾದಾರಮಾದಪೆ ದಿಂಗಳತ್ರಿಧವೆರಪ। ಗೊಮರದಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದೂ॥ ಗ॥ ಶಿವನಪೂಜೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ತಿಚ್ಚಿ ಮತ ಕ್ಷಿಪ್ತ
॥ ಗುವನು ಜ್ಞಾನಿಬ ಭಕ್ತಗೊಷ್ಠಿಯುಂದಲ್ಲಿನ್ನ ಶಿವನೆರ್ಡನೆಯ ತನುವೆನಿಪ್ಪ ಪರಿಪರನಕಂಡಾತನನೆ ಮಾದೇವಿಯೂ॥ ಸವಿನ ಯದಿನಮಿಸಿಪ ಪರಿಪರನಾವೆ ದಿಯೊಳಿಪ್ಪ
ನವನತಿಗೆ ಕನೆವಿರೂಪಾತ್ಮನಂಕೆಲಿಂ ವಾ। ಡವಳುಪ್ರಾಸಾರಮಂಭೋಕೆರಗಿಪರಿಪರನದಾವನೆನ ಗುಸುರೆಂದಳೂ॥ ಗ॥ ತರುಣಾನಿನಿನುಡಿಸಿದಾತನೆಪರಿಪರಂ ಪ್ರಮ
ಥವರಚರಿತವಂಜಗತ್ತಯಿವಲ್ಲಿತಂದ ನೆಂ। ನುರುಸಮರ್ತ್ಯತೆಯಜಿ ವಂಮಪ್ರಪಂನಖಾವಂಮಪ್ರಿಯಕನಿವಂ॥ ವರಕುಮಾರನೆನತ್ರೆಬೆಟಿಗಾಗಿ ರಾಯಸರ್ದ
ತೆರನೆಂದು। ಯೂಮ ರುಷನಿ ಲಿರಬೆ ಲಾಂದುಪಿ। ದ್ವಿಕರಲೆಳಬಂದೆನಿಂನಾದುದಾಗಲಿಯೂ ತನೆಯನಗೆ ಗತಿ ಯೆನುತ್ತೆ॥ ಗ॥ ಮನದಲಿನಿಕ್ಕೆ। ಬಮಸುಳು ಪೂ
ವನಿತೆಬ। ಪ್ರನಿತರಾಘಗೊಮರವನುಳಿದು ನಿಜ ಮರವಮೊ। ಕನು ಪ್ರಮಚರಿತ್ರನಿಶಿಮಾದೇವಿ ಬಂದು ಭೋಜಿ ವಾಗಿಲೊಳು ನಿಂದುಸ್ತುತಿ ಸಿ॥ ತನಗೊ ತುಕಾಮಲಂಪು ದಿಷ್ಟಿ ಯಾಗಿಬರಿದುರು
ಪನೆನೊ ದಿಪ್ರಿರಾಜ್ಯಮಂತಳಿದಳಿವಳ ಪಾ। ವನಿಯಮಾಡುವೆನೆಂದು ನಿನದುಭೋರಯುಂಕೆಬಂದಾಕೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನು॥ ಗ॥ ಆಯು ಲಿಗೆತ ಕೆಬಂದೆನಿಂನಕವಿತೆಯುಮನಮನೆಲ್ಲ ವಾಕ
ರಪಾಂ ಗಿದ್ಧಬಂದೆಂಕೂಟ। ದ್ವಿಪಿಕೆ ಪಿಂಗೆನೆಂಬಾಬಯಕೆಯಂ। ಪರಿಪರಿನ್ನದೆ ಕಾಯ್ದಯ್ದ ನಿನಗೆ॥ ಸಲ್ಲದಬಯಕೆಯು ಲಿಯ್ಯುಸಂನಿಧಿಗೆಬಕ್ಕೆಪಾಗು। ತಲ್ಲನಾಂಗೊಂಬೆ ಪ್ರು
ಗಾರದೊಳು ವ್ಯ ಲ್ಪಲಿಸಂಬ ನಿಪಗೆ ಯುಪಸು ಖಂ ಮೋಕ್ಷಮೆಂದಾಧ್ಯ ಶಿಂಕೆಳಿಬಕ್ಕೆ॥ ಗ॥ ಪಸಿದು ಪಾಲಂಬಯಸಿ ಭೋದಂಗೆ ಪ್ರಾನಾಥ। ವ್ಯರ್ಶಿರಧ ಮ್ಮೊ ಮ್ಮಿಗಳ್ತೆ ಕ್ಕೆ
ಸುಧೆಯುನಿ। ಲಿಯ್ಯ ಲಿಸ ಮರ್ತ್ಯ ನಪಡಾ ನಿಯೂಗೆ। ಯೂಬೆ ಸಬಂದವನನಾಜ್ಯಕೆಂಸದ್ರಶಯೂ॥ ವಿಷಮಸಂಸಾರದಾನಿಯನುಳಿದೆನಿಯರ್ಥವಿಸರಮಸ್ತ್ರಕೊಂಡು ಸಲಕೆ ನ

೭೯

ಉತ್ಪತ್ತಿ ರಾತ್ರಿ ಸನಕರದಾಕೆಯ ಯುಕ್ತಕೆ ಪೊಂ ಸುರಂನ ಗಳ್ಳ ಸುರಿಸಿದನ ಪೆನೆಂಬೆನು ॥೧೦೦॥ ಶ್ರಾ ಸುತ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪ ತಪ್ಪುಮಂಟಿಸು ಸು ಬಿಗಸು। ಶ್ರೀ ಮಂನೊಡ ಪೆಸ ತೆರಳಿ ತಂನತ್ವ … ನಕೆ …
ನೆಪತ್ತೆ ಬಿಂನ್ನೆಸಿ ಧನ ವೃಕ್ಷ ರತ್ನ ವಸ್ತ್ರಗ ಳೆಂಬ ಚಾ ॥ ಬಾಸಾಶಿ ಚಿತ್ತ ತತಿ ಗಿತ್ತುಗ ಜಹಯ ನೃಪ ಥು। ಶ್ರೋಶಿಯರ (ಶ್ರೀ) ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸರಮನೆಗೆ ಕೆಗಿಜ್ಜಿ ಸಾಲಾಗೆ ನೆಸು ಪ್ರಸಾದ … ಸಿಗಳ ನುಳಿದ ನ ಶ್ರೀ …
ದೆಗಳಾ ॥೧೦॥ ಷೆಂ ತುಶಿರವಿ ಸ್ಥಲಂತುಗೆಯಪ್ಪ ಕೆಪೆರಾಗ್ರ। ಮಂತಳಿದು ಸೂಲಕಾ ಷಾಯವಸನವನುಟ್ಟು। ಸಂತಸದಿ ಬಾಹ್ಯರಿಗೆಯ ನಾಂತು ಮತ ಮಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಾಜಾಂ ಗನಾವನ ॥ … ಶ್ರೀ
ನಿವೃತ್ತವ ಮಾಡುತ್ತೆ ಪರಿಹರನು ಸುದ್ದಿ ಗಂತಿದ್ದನ್ತಿ … ಬಮಾರವಾಸ ಸುಧಿರು ಮಹಿಮೆ। ಯಂತಿಳಿದು ಪೆಳತೆಂನಳವಲ್ಲ ಶಿವನ ನಚ್ಚಿನ ಶರಣರ ಬಲ್ಲ ರೂ ॥೧೦೨॥ … ರಜ … ವಡಿದು ಪಾಶಿ ಹರಿ ಶರಣ … ಶಿವ
ಜರ ವೆನಿಪ್ಪ … ಬಂದೆಳಿದಿವ। ವಾ ತುಣಿಂ ಮಂ ಟೆಯಂ ಸಾದ್ದು ಬದು … ವೆನೆಂದು ನುಡಿಸಲ ತಿಶರುಣಾದಿಂದಾ ॥ ಶಿತಕರ … ಧರನ … ಭಾಗ … ಸಾಧ್ಯ ಸನೆ। ನಿತ ಸುವಿನ … ದೆನ ಲಾದೆಂ ಬತ್ತಿರಲ್। ಶ್ರೀ
ತುಂಗಭದ್ರೆ … ಗೊಲವಿಂಬಂದು ಮಠಳಾಳ್ದಾಶ … ಕಟದಂಡವನು ನಡಿಸಿ ॥೧೩॥ ಗದವಕರದಲಿ ಪ್ಪು ದೆನಲಿರ್ದು ದಂಡ ಮಂಗಗದಗದನೆನ ಡುಗಿಸು ತೆ ಮಿರೆಸಾನಮಂ ಮಾಡಿ। ಮದನಾರಿಯಂ ಜಾನಿ …
ತತಂನವ ಮರದಿ ರಲ್ ಕುಶದೊಶಿ ಮೆಲ್ಲಾಯ್ಯದಾ ॥ ಪದದಿ ಯೊಳಗಿ ಪ್ಪು ಬಡೆ ಬಾನಳನ ತೆರ … ರಜ। ಜ್ವಲಿ ದಾಳು ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ ಮೂಡಿಂಗಳಿದ್ದನಾ
ಪರಿಹರಂನಧಿಯನಡುವೆ ॥೧೪॥ ಹಾ ಕನತಿಂಕ ರಸಗಿರಿಜಾವರನ ಪಾದಸಂಪರನ ಕೈಲಾಸ ಮರವ ಕನ ಖಂಡೆಂದು ಶ್ರೀ। ಖರನಮೂಜಿಸು ತಲಿಗ ಜಿರ ಮು ಸಾಯು ಗಳು ನದಿಯ ನಡು। ದ್ದುರು
ವದದಾಳಿರೆ ॥ ಪರಿವತ್ತೊಂತ್ತಿಮೆ ಲ್ಲಾಂಪಿಸಂತಸದಿ ನಿರಾಳಗಿ। ಪಾ … ಮೂರುಮಾಸ ಲಿಂಕಳಿದು ನದಿಯುಳಿದ್ದು। ಪಾರುಪ್ಪದಿಂ ಶಿವನ ಪೂಜಿ ಪ್ಪಿಮೊದ ಮಾಳಿಯುಂ … ದನವ ವನ ಪೂಜೆಗೆ ॥೧೫॥
… ಮ ಪಳಿದಂತೆ ಶಿಪಿದರಿಕ … ದುರು ಗಪಂಗೆಯ್ದು ಜಾನಂಚಲನ ಗಿರವಾಗದಂತೆ ಕಾಯ್ದು … ಯಿ ಪದಿಯಂತೆ ಶಿವನಾ ॥ ವರ
… ಬಾಳ್ವಸೊಂದು ದಿವಸಂ ಶಿವನೆ … ವಾಸಂತ್ರೆಯೊದಳಿಯ ತಿತೆಂನೊ ಡನ ಪರಿಮಿತ ದ್ವಿಜರು ಸಹಸ್ರ। ಸುಪ್ತದಕ್ಷ್ಣ ವಮಾಳವ … ॥೧೬॥ … ॥ ಪ್ರಪದ
ನ ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತ … ದಮುಕ್ತಿ ತ್ರಿ ಜಂಗಮ। … ಸ ಮೃಮಿ ತೆ ತ್ರ ನು ಮಾಗಿ ಮಸ್ಸಕ ಬಾಗಿ। ವಿಷಮನೆತ್ರ ನನಿಜಸ್ತುತಿ ಕುಲುಮಂಡೆ ಯೊಳ್ … ರು ದಾಕ್ಷ ವಿತತಿ ॥ ಪ್ರ ಪ್ರ ಮುರದ ಮೊಳ್ ಗೆ ಪ್ರಪದ ಮುಂ
ನೆಬಳಿದರ್ ಹಸಿತಮು ಖರಾಗಿ ಭ್ರಾಪಭ … ಕ್ರಮಮುಂ ಡಿಗೆಯು। ಸಪ್ತನೆ ಪರಿ ಯರಸ ನೆತಕೆ ಕಿದ ಸೊಂಯೆಂದು ತಂದಿ ಮೊಳ ಗೆ ನಲಿ ದಿಂ ತೆಂ ದರು ॥೧೦೮॥ ಮುಡಿಗೆಯುದು ಮುಕ್ತಿ ಕಾರಣ …
ಲ್ಪತೆಂಬುದ ಕೆ। ಮುಡಿಗೆಯುದು ಶಿವ … ಶೇಷವೆಂಬುದ ಕೆ। ಮುಡಿಗೆಯುದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ … ಗೆ ಮಂತ್ರತತಿಗಳೆಸು … ಲೆಂಬನಿಕ್ಷಯಕೆ ॥ ಮುಡಿಗೆಯುದು ಶಿವನೆಸವ ನಮಸ್ತು … ವೆಂಬುದಕೆ।
ಮುಡಿಗೆಯುದು ಶಿವನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುದ ಕೆ। ಮುಡಿಗೆಯುದು ಪರಿವಿಧಿಗಳ … ದಡಿ ವೃ ಲಿಂಗಾಂಗನೆಂಬುದಕೆ ॥೧೦೯॥ ಮುಡಿಗೆಸುರು ವಿಂಪರಾತ್ಪರವಲ್ಲವೆಂ ಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆ

ಜಂಗಮವೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಂಮಯವೆಂಬುದಕೆ. ಮುಡಿಗೆ ಷಡ್ವಿಧ ಸುಕೆಂ ಪ್ರಾದಿಗಳುಪ ಕುಗಳೆಂಬುದಕೆ ತತ್ರ ಕುನಿ ಕರವಾ॥ ಮುಡಿಗೆ ಮಾಯಾಪಾಶದಿಂ ತಿರಿಗಿಸುವದಕೆ। ಮುಡಿಗೆ ತತ್ವತಿ ತ್ರಿವಿರೂಪಾತ್ಮನೆಂಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆಂಬುದು

ತಪ್ಪುದೆತ್ತು ವರ್ಗಾ ದೇವಮನುಜಾಸುರಕ್ಕೊಳೆಂದು ಸುರ್ದ್ದನಾ॥೧೮೭॥ ಅತ್ಯಯನ ಜೆಯದುಶಿ। ತತ್ವಯಂ ನಿವ್ಮಾಲಮು। ಮುತ್ತು ಜನವರಪಂ ಪ್ರುತತ್ವದನ ಭವಪಡ್ಡ ಸ್ವಮೂಜಿತವಾ ತ್ರದಪ್ಪಮುಖ ಘಾತನಾತ ಸ್ವಗ।

ತ್ವನಾಶಿಸ ದ್ರುತ್ವ ಹೊಬಂ॥ ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯನಾ। ಪತ್ರಾತ್ಮತನ ಯಾತ್ಮನಾ। ಸುತ್ವನಾಕರತ್ವ ಮಹಾ ಸ್ಪೂರ್ತಪ್ರದವಿರೂಪಾತ್ಮನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರಯೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆಯಂತೆ ಗವ ರಾಶಿಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೧॥ ಯತ್ವಾವಿಶಿರಾ।

ನತನುತ್ವಮಾ ಗ್ರುಪ್ಟ್ರ। ಗುತ್ವಪತಿ ಜಾಲಂವಿಪತ್ವನರಪಯ್ಯ ತ್ವ। ದಾತ್ವಾಯನ ಸಾವಾಮ ಪತ್ವಾಜಕಳಿತಕರ ತ್ರತ್ವ ಸಖ್ಯತ್ವ ಪತ್ವಂ॥ ದ ತ್ವರಾತ್ಮನ ಮಂಡಲಕ್ಷ್ಮತ ಗ್ರಾ ತ್ವ। ವತ್ವ ಸ್ವನತ ಪ್ರವ ತ್ವತ್ರಿ

ಗುರುವಿ ರೂ। ಪಾತ್ಮನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರವೆಂ ದಿಕ್ಕಿ ದಿಮುಡಿ ಗೆಯಂ ತೆಗವರಾಶಿಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೧॥ ತಿ ಪ್ಪಾಪ್ಪಲಾನಂಗ ಕ್ರಾತ್ವೆ ಯಕಾಪಹತ। ಸು ತ್ವ ತ್ರಿದಾರು ವಾಮತ್ವನಿ ಪಪದೇಹ। ಲಕ್ಷಿತ್ವಸ ರಂಜಿ ತ್ವವಿ

ತ್ವಾನಾಂಚಲ ಸು। ಕರು ನಾ ತ್ವರ ಹಾರಾಕ ರಂ॥ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಕಲಜಗಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಷಿ ಕೊನಾನಿ ವೆಶ। ಸುತ್ವ ಮರಯು ತಕೊಳಲಕ್ಷ ವಿಷ್ಟಪವಿರೂ। ಪಾತ್ಮನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆ ಯಂತೆಗವ

ಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೨॥ ಪ್ರಾತ್ರ ರವಾ ತಾ ಸು ಕುತ್ವನಾ ದಿನೆಶಾಂ ತಗತ್ವಯ ಜ. ವಾನಮಗಲತ್ವನಾತ್ವ ಶಿರ। ದತ್ವ ಜಾಸವಿಳಾಸ ವಿ ತ್ವನಾ ಪದಾಂಬಾಜ ತ್ರತ್ವ ಕಮಲಯಂನಿಗುನಾಂ॥ ಯ

ತ್ವತನುಲಕ್ಷಿ ತ್ವತ ಯು ಖತ್ವ ಪ್ರಮುಖ ಸುರಾ। ಪ್ರತ್ವಖಕಾರಿನಮೋತ್ವಪಂಪಾವಿರೂ। ಪಾತ್ಮನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆ ಯಂ ತೆಗವಶಿಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೩॥ ಪ್ರಾತ್ವ ಪಮಾ ತ್ರಜನ

ನತ್ವಯ ಗವಿಧಿಪದ್ಮ। ಜಾತ್ವ ದ್ರುಗ್ರಾತರು ರಾತ್ವ ಪಾತಿ ತಸಕಲ। ತತ್ವ ಕಫಸಾರತತಾತ್ವತ ಜವಸ್ವಯ ತವತ್ವ ಸ್ವಮುಂಡಮಾಲಂ॥ ಮೋತ್ವ ಕ್ಷಿಸಲ ಯ। ಜಟಾನತ್ವ ತ್ರಪತಿಸಕಲ।

ನತ್ವ ಮಾ ಪ್ರುತಿದ ಯೊವಿತ್ವಾವನರವಿರೂ। ಪಾ ತ್ವನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮು ಡಿಗೆಯಂತೆಗವಶಿಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೪॥ ಅತ್ವ ಪ್ರಮ ವಿಮಾ ಡ್ವನಕ್ಷಿನಾಸಾಮಾತ್ಮ ನಕ್ಷಿಗ ತ್ವತರಶಾ

ಯ್ವ ನತ್ವತಮಹಾವಿಭವ। ನಕ್ಷಿದಗಾಂ ತಕನ ದಿತ್ವನಾರಚಿತನಾಂ ತ್ವ। ನ ತ್ವ ಜಯಮುನಿ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಹಾ॥ ಅತ್ವ ಪಾದೆಪ್ಪದನ ಧಾತ್ವಜಶ ತತ್ರಿಸಖ। ಲಸ ತ್ವಪ ಜಯರ ಪ್ರತ ನ। ತ್ವಾಮ

ಶು ನವಿರೂ। ಪಾತ್ಮನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರವೆಂ ದಿಕ್ಕಿ ದಿಮುಡಿಗೆಯಂತೆಗವಶಿ ಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೫॥ ಪ್ರತ್ವಾವದುಪಮಂನ್ಯುರಕ್ಷಾಗಮನಸಪಾ। ಸಾತ್ವ ರೂಪಸ್ವ ನಿಂದಾತ್ವಾಂ ತೆಸು ಪ್ರಸಂ। ನಕ್ಷಿರದಾಯ ತ್ವಂ ತ್ವಿ

ತ್ವಜಯ್ಯ ರಕ್ತ ನಿತ್ವಾ ದ್ರ ಪ್ರುತ್ವಪಾಲಂ। ಪ್ಲತ್ವ ಮೂರ್ತನಬುನಿತ್ವಪ ದಿತ್ವಾರ। ನಕ್ಷಿ ತ್ರವಃ ಸಗ ತ್ರಕುಕ್ಷಿ ಜನಕಂ ವಿರೂ। ಪಾತ್ಮನೆಪರ ಬ್ರಪ್ರವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆಯಂತೆಗವಶಿಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೬॥

ಮಾಕ್ಷಿ ತ್ವಗಪಮ ವಚೊರಕ್ಷಿತ ಮುಕಂಡುಸುತ। ನಕ್ಷಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಕ್ಷಿ ಪಾಲಂರಮಾ। ಧೃತ್ವ ಕೊರಾ ಪ್ರುತಿ ಷ್ಟದತ್ವ ತನಯಂಶೆಂತೆ। ಮತ್ವಾರಲಸಿತಗಾತ್ರಂ॥ ಅತ್ವಂನ್ಯ ತ್ವಿಯ್ಯ ತ್ರಿ

ಯಕ್ಕುತ್ತಿಗೆಂ ಬ ಸಂಪ್ರೀತ। ನಪ್ಪಯ ನಿಧಾನ ಸಂಪಾತ್ರಿ ತ್ರಿಪತಿ ವಿರೂ। ಪಾತ್ರ ನೆಪರ ಪ್ರಪ್ತವೆಂ ದಿಕ್ಕಿ ಧಿಮೂ ಡಿಗೆಯ ರತಿನ ವಳಿಳಿಳಿಯೊಳು॥೧೧೮॥ ಬೆರಗಾದ ರಳಿಕ್ಷಸ ಜ್ಜನ ರಜ್ಜನವ ಶಿಳಿ। ಮುರು ಪ್ರಾದಿನ ಮಸ್ತೆ ಸನ್ನ
ಬಡಿ ಯಲು ಡೆವಾ। ಗಿರಿಯಂ ತೆಯ ನಾಬು ಮಾತ್ರ ಮುಂ ಬಲಿಸಿ ದಿಶೆ ಬಿಡಿದ ಬೆಳ್ಳಳಿಳ್ಳಂ ಮುರು ಬ್ರಾ॥ ನೆರೆಬೆ ಜ್ಜರಂ ಭಿತ್ತುಸಾ ಷ್ಟಾಂಗ ನತಿ ಗಳಿಂ ಸುರ ವಿಶಾ ಯ್ಯ ಯೆಂ ದು ಬಿಂದ್ರನೆಕ ರು ನಾದಿ। ಮುರು ಬಿದ ಬೆರ
ಳಿಂ ದಿಸೊಲ್ಲು ರು ಜಾವಾ ದಲು। ಮುವಾತನ ಮಹತ್ತ ವೆಂ ತೆಗಿ॥೧೧೯॥ ಧರಾನಿಯೊಳ್ ಳು ವಿದ ಡೆನ ಪು ಬಾನಿಂನಾ। ವರ ಮ ಕುಟ ಡಿಂ ದೆಲಾ ಕ ಕಿ ಬಿವ ಬ ಗ್ರ ದಿಂ। ಧರಿಸ ಬ್ಯೇಪು ದಿ ನ ಸುತ್ತಿ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ರು ಬಿಂನಯ ಸ್ಸ
ಪನಿತ ೧೧ ಬು ಬಂ ಡೆತ್ರನಾ॥ ಪುರು ಷ ಭಿಂಬಂ ದ ದಂತ ನಸ್ತ ಕ ದೊಳ್ಳಿಸ್ಸು ನೆರದ ಜನ ನೊಡಲಂತ ದಾನ ವಾದ ನಿ। ಶ್ವರ ನಿ। ತನ್ನಿಳೆ ಗೆಂದು ನಿಶ್ಚೆ। ಶಿವರು ನಂಬಿದರು ನಮಿ ನಿ ದರು ಮೊಗ ಳ ರೂ॥೧೨೦॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿತೆ ಸುಮಾ ರವಾ
ಪನಿತ ೧೧ ಬು ಬಂ ಡೆತ್ರನಾ। ಚಾತ್ರ ಭಕ್ತಿ ಯೊಳುಂ ವಿರೂ ಪಾತ್ರನೆ ದೆಗೆ ಯ್ಯಳಿನಿದು ಮಿಗಿಲಾದು ಡೆಂದೂ॥ ಪಾತ್ರ ಗೆಯ ತೆಗೆವು ಕೊಂಡು ಕೆ ನುಂ ಗಿದ ದಂ ಬಂ ನೈ। ಯುತ್ತ ಪಾಲ್ಲು ದಿ ದಂ ತ್ತೆ ನವ
ಸ್ವ ಬಸ ವನಿ। ಪ್ರತ್ತಿ ಮುಸ್ತಲ ವರಗಳಿ ಯ ಮಾಡಿ ನಲಿ ಮುತ್ತ। ದಾತ್ರ ಭಕ್ತಿ ಯೊಳುಂ ವಿರೂ ಪಾತ್ರನೆ ದೆಗೆ ಯ್ಯಳಿನಿದು ಮಿಗಿಲಾದು ಡೆಂದೂ॥

ಪವಿಗಗಳ ರಂ। ಚಿತ್ತ ಜಮ ಪಾರಂ। ನಾಧಾವ ಪ್ರವಿಪರ ದೆವ ಕವಿಬ ಶ್ರವತ್ತೆ ರಯೆಂದೂ॥೧೨೦॥ ಯಾಪರಿಯೊಳುಂ ಪ್ರಮ ಥರ ಮಲಸ್ಸತ ಥಿಯಂ ವಿ। ರೂಪಾತ್ರ ಪಿಕ್ಕಂ ತೆಪರಿ ದು ರ ಸನು ಸುರು ತಿ ರಿ। ತಾಪ
ಬು ಮಿ ನ ಪ ವಿನ್ಯ ಪಂದು ಪ್ರಮ ಥರ ಶ ಬತ್ತ ರ ತ ಪೂ ಕಂಬ ಶ್ರುತಿ ಯೊಳಿಳ್ಳಾ॥ ಯೆ ಪ ರಿಂ ಯೊ ಳು ಸುದೆ ರಾಡಿ ಧಿ ಕ ವ ನಲ್ಲ ಗೆಯ್ದೆ ನಯು। ಕೊಪ ದಿಂ ಲಿಂಗ ದ ಡೆ ಗೆ ಯ್ಯು। ಪಾತ್ರರು ನ ಗು ವಾ। ತಪ್ಪಿ ಳಿಸಿ ದ ಯೆಂ
ಮಾತನು ನೆಸ್ಸರ ಪಂದು ಪ್ರಮ ಥರ ಶ ಬತ್ತ ರ ತ ಪೂ ॥೧೨೧॥ ವಾ ಕೆಯ ತಪ್ಪುಂದ ವರ್ತ ತ್ತರುಸ ಮಾಸ ದಿಂ। ಭಾ ರ ದ ಕ ಥ ದಿಂ ದಿಂ ಸಗ ನಾ ಚ ರಿತ್ರವ ನು ವಿ। ಸ ರಿ ಸಿ ಬಿ ಸು ವೆ ಸು ಬರೆ ಯೆಂ ದು ತ್ರು
ಮ ತೆಳಿ ನಿಂದು ನಿಷ್ಟ ನಂ ಜ ವೆತ್ತಿ ವಂ ಬೆ ರಗಾಗಲು ರಂ ಬಂ ದು ಕೆ ಳಿದ ರ ಳಿ ಸ ಶಿ ಮೂನ್ನ ಮಾಗ ದು ಕ ಧಾತ್ರ ಮ ವೆನ ಲಾ ಪ। ವಿರ ಪ್ರವ ದಿ ಸಿ ವಿ ರ ಗ ಪಾತ್ರ ನೆಂ ನಂ ಕಾ ರಿ ದ ಪನಾ ದು ದಾ ಗ ವೆಂ ದೂ॥೧೨೨॥
ತಿಗಳ ಬಳಿ ಬ ದ ನು ತಿ ಶಾ ಧಿ ನ ನು॥ ಪರಮ ಮಾ ಪಿತ್ತ ರಂ ಬಂ ದು ಕೆ ಳಿದ ರ ಳಿ ಸ ಶಿ ಮೂನ್ನ ಮಾಗದುಕ ಧಾತ್ರ ಮವೆನಲಾಪ। ವಿರ ಪ್ರವದಿಸಿ ವಿರಗ ನಗೆಪರ ಕೆಯೆ ಯೆಂ ದು ಕಂ ತ ದ ಸಿ ಯು ಂ। ಹೊ ರ ಲಂ ಪ ರಿ ಳ್ಪ ರಿ ತೆ ನಲ್ಲ
ತ್ತ ರಿ ತ ದಿಂ ಗ ರಾ ಗ್ರಸ ಥ ಮುಂ ಬ್ರಾ ತ್ರು ಮುಂ ಬೆ ನಿ ಂ। ದ ರ ಶ ಪ ಬ ಗ ಳ ರ ಸು। ತಪ್ಪು ಮ ಸ ಳು ಂ ಬಿ ಸು। ಶ ರ ನಾ ರಿಂ ದೆಂ ನ ನ ಲ್ಲಿ ಕ ನಿ ಸು ವ ದು ನಿ ನ ಗೆ ಪ ರ ಕೆ ಯೆ
ತಿ ದು ಸ್ಸ ರಿ ಸಿಂ ಬ ರ ವ ತ್ತೆ ಮು ಂ ನ ಶೆ ಂ ಪಾ ವಿ ರೂ ಪಾ ತ್ರ ದೆ। ವ ರ ದೆ ವ ನಂ ತಾ ಗ ಲಿ ಜ್ಜ ನಾ ದ ಸಾಂ ಖ್ಯ ತೊಂ ದಂ ಶಿ ರ ದೊ ಳಿ ರ ತ್ತು ಂ ದ ದಿ ಂ॥೧೨೩॥ ಲಿಂಗ ಶೂ ಂ ಕಿ ಮೊ ದಿ ಜ್ಜ ತ ತ್ರಿ ನೊ ಗು ಮೆ ಂ ದು ಶಿ ವ। ಲಿಂಗ ದೊ ಳು ಶ್ರಿ ಪ ಸ್ಸ
ಮ ಬಿ ಸ್ಸ ಫ ದಿ ಳು ತ್ತಿ ಕ ನ ಯು ವಿ ಂ ಗ ನಾ ಪ ಷ್ಟ ನಾ ಬು ಶಿ ಪ್ರ ಮ ಥ ಗಾ ರಿ ಸ ಪಿ ತ ಮಾ ನಿ ಪ್ರ ತ್ಯ ಕ್ಷ ನಿ ತಂ॥ ತು ಂ ಗ ಚೊ ಪ ದಿ ನಿ ಂ ತು ಗೆ ಂ ಪ್ಪ ರಿ ಮ ಧ್ರ ತ್ತ। ಸಾಂ ಗ ಚ ರಿ ತ ಮೊ ಳಾ ಪ್ತ ನಾ ಚ ರ ನಾ ಯು ಸು ರೆ ವ ರು। ಷಂ ಗ ಳ ಪ ರಿ ಮಿ ತ ಂ ಗ ಳಾ
ಗ ಬೆ ಕ ದ ರಿ ಂ ದೆ ಸ್ತ್ರ ಶ ತ ಸ್ತ್ರ ತಿ ಗ ಳಾ॥೧೨೪॥ ವ ರ ಪು ರಾ ತ ನ ರ ಪು ಚ ರಿ ತ್ರ ಗ ಳಾ ರಾ ಂ ನಿ ನ ಗೆ। ಕ ರಿ ಕಿ ರಿ ದ ನೊ ರ ದು ರ ಗ ಳಿ ಯ ಪಿ ಳಿ ಸಿ ದೆ ನಿ ವ ಂ। ವ ರ ಭ ಕ್ತ ರಾ ಕ ನ್ನ ವ ಗೆ ಯು ತ್ರಿ ವಿ ಶಾ ವು ಷ್ಟ ಮ ಹಾ ಸು ಖ ಕ್ಕೆ॥ ಗು ರಿ ಯ
ನ ವೆ ರಿ ಬ ಬ ಕೆ ಯು ಂ ಹೊ ರ ದೆ ನಿ ಮ ಮು ಂ। ಧ ರಿ ಯ ವಿ ಸಾ ಪ ಸ ವ ನೆ ಸ್ಪ ಗ ಬ ಹು ದೆ ಯೆ ಂ ದು। ಪ ರಿ ಪ ರಾ ಯ್ಯ ರ ಂ ಗೆ ಗು ರು ವ ರ್ಯ್ಯ ರ ಂ ಗೆ ಪ ರ ಮ ವೈ ರ್ಯ್ಯ ರ ಂ ಗೆ ನಿ ರ ವಿ ಸಿ ದ ನಿ ಶಂ॥೧೨೫॥ ಶ ರ ಣಾ ರೆ ನೆ ಂ ದೊ ದ ಂ ಪ್ರ ತ್ಯ ತ್ತ ರ ಂ ಸು ದ ವ ವ

ವಿಂದಾವನದೊಳ್ ವತೆ ತೆಶಂ ವೆಳ್ದಿದೆಶೆಂದು ನಿಂ। ಮರುಗದಿರು ಫಲತೆರದ ಮೂವಾರೆಗಳನಿಂಬಿನಿಂದ ಸಮುಟ್ಟಿ। ಸಾಟುವೆನಲ್ಲಾ॥ ಪರುಷದಿಂ ಕೈಕಾಂಡು ಪರಿಕಾಲದ ಹೋರಮೃತರಮೆಟ್ಟು ವಾಟಿಯುಂ ಸಾರ್ದು ಸುಮ ಪಳ್ಳಿ ಕಾ।

ತಡುಗಳ್ಗಂ ಚುಸು ಮ ಮಂ ಪ್ರಾತ್ತಿ ಸಲು ತಾವೆಕಟು ಚೆಲು ವಾದವಂ ಕುಡುತಿರೆ॥ ೧೨೭॥ ವರಕರಂ ಡಕವ ನಾಂತೆಲ್ಲ ವಂಕೆ ಕೊಂಡು। ಪರಿಪ್ರಳಿಯ ದಂಡೆಯಿಂ ಡೆಗಳನ ದ್ರಿಯೆ ಕಟ್ಟಿ। ಪರಿಹರಂ ಪಂ ಪಾ ವಿರೂ ಪಾ

ತ್ಯನಿಡೆಗೆ ಯ್ದಿಶೆಯಿಂದ ಪ್ರಿಸುತಿರೆ॥ ಚಿರಕಾಲ ಮಿಂ ತುನದನು ತೊಂದು ದಿನಲತಾ। ತರು ಶಕ್ತಿ ದತ್ತ ಮುಪ್ಪಂ ಗಳ್ಗಂ ಸೈಕರಿಸಿ। ವರಸು ಬಿಸಲ ದಲ್ಲಿ ಪದಾನ್ನ ನಾಶ್ರಿನ ನಾ ಗಶ್ರಿವ ಸಂಕೆ ತ್ರಿನವೆ॥ ೧೨೮॥ ಪರವತ್ರ ಬಿಮ್ಮ

ಮಾವಿಯುವ ಕಾಲಂತಪ್ಪಿ। ಪರನಿಂ ದ್ರಗಾ ಜ್ಞಾ ಪಸಲು ಪಿಳ್ದ ದಶಿದಾದ। ಕರಕಾನಿಲ ಶನಿಸ್ತನಿತನಿಕರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಂ ಸುಶಿಬಿದಂ ಜಗತ್ತೆ॥ ನೆರೆಯುತ್ತೆಕಾ ಲಾವಕ ಪ್ರಳಿಯ ವೆನಿತು ತಿಪ। ಪರವಡಗದ ಡಿಗ ಡೆಗೆ ಪರಮಗ ಸುರಾಗ

ಗಮ। ಬ್ರಾಶಿಸ ವಿತ್ತಸ್ತು ತಿಗಳ್ಗಂ ಬಿಘ ವಿಘ್ನನೆನಿಂ ಬಿನಚ್ಛರಿ ಯ ತರವಾ॥ ೧೨೯॥ ಯುಳಿಯಾಂಡಗುಡಿ ಮಾರರಮಲನಕಿಯ ನೊಡ। ಲೆಳ ಸಮಳಿಗರನಿ ದಾಲುಶಿ ಶಿಯಾಳ ಚಂಗಳೆಯ। ಕಲಘು ಮನಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಮಳೆಯಂ

ಸುಶಿಬಿದಂ ತಿತಿರುವಾಳ್ವ ವರಾ॥ ಕ್ರಲವನೊ ಡು ವಶಿಮಳಿಗರನಿ ದೊಲು ಪೊಂನಯ್ಯಗಳ ದ್ರುಡವೆನಶಿಯತ್ತೆ ಮಳಿಗರನಿ ದೊಲು ಮುರ ಘ। ರಳವಶಿಯತೆಂದು ಮಳಿಗರನಿ ದೊಲು ಪರಿಪ ರನ ಮೆಲೆ ಪಿಮ್ಮ

ಗತನಿದಂ॥ ಪ್ರನಿ॥ ಪರಮನವನೊಡುವರಶಿ ದ ಕಾಮನ ನಮಿತಿಸುಶಿನಿ ದೊಳು। ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮಳಿಗರ ನಿದಂ। ಪರಿಹರನಮನದ ಬತ್ತಿ ಯಂ ನೋಡಲೆಂದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಭ್ರಯೊಳು ಮದುರು ವರಂ

॥ ಪರಪರವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಿವಶಿವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವರಕರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪರತರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸುರ ನಗರಗಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಯೆಂದಿರದೆ ಮೊಗನೆ॥ ೧೩೦॥ ಪ್ರಿಯುದಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ

ಗದೊಳಿ ಪರಿಪರಮ ಪ್ರಾಮಪನಕಡೆವಾ ಯೊಳ್ಗಾಗುಶಿಪ್ಪ। ದಿವ್ಯ ಲಾ॥ ಲಾ ಮುತವನಿತ್ತೆ ಗಳಿಂದಾಂತುನಿ ವಿಸುತ್ತಿ ಪೆವಶಿಗು ರುಕಿಳ್ಯಾ॥ ಹಿಮಕೂಟಿತನಿಂ ದಂಪ್ರಾಪ ಕೃತಕಿತ್ತೆ

ವಾ ಪ್ರಮು ತಂಘ ನಿಯೆಗೆಳ್ದ ತನವಾ ಗದೊಲು ಶ್ರೀ। ದಾ ಮಂ ಜುಳ ಶ್ರೀ ತಬಿಂದ ತಿಶಂ ಮಂಜ ಶ್ರೀ ತರ ಕಾಗಲು ಸವಿಲ ತಿಪ್ಪನೆಂದಂ॥ ೧೩೧॥ ಕೇಪ ಶಿಯೊಳಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ

ಮಪಗೊಪಿಂ ದ್ರಾದಿಸ್ಯ ರತತಿಗಳ್ಳಿಯದ ಮಪಾ ಪುರಾತಧಿ ನರಸತ ಥಿಗಳ್ಗಂ ರಘುಚಾ ಪ್ರಬಂಧದಿಂ ಮೊಗವುತ್ತಲಿ॥ ಶ್ರೀಪರಮಮ ವಿಮಾಯಿಲಂ ಪರಿಶ್ರೀಕನ ಪಂಪಾಪುರಾಧಿ ಶ್ರಪೊಲವಂ ಪದೆದು

ಸ್ಯ ಶಿ ದೊಳಿಪ। ನಿಪಶಿಂತೆ ನಾ ಕನಂ ನೊಳ್ಳಿ ಕೆಂದಾನ ಮಯಸದು ಚಿತರ ವಚನವನು ಪೆಳ್ದಂ॥ ೧೩೨॥ ರಾಗನಾ ಟಿ॥ ಶ್ರೀ ವನೆನಬಹುದು ಮತ್ತಾವಗಳವ ಜ್ಞಪು ಮ। ಶ್ರೀವನೊಳಗಿಪುದು ಕವಿತಾನು ಸಾವ ಶ್ರೀವ

ಮೊಳ್ಗಾ ನಿಬ್ಬಿ ಪು ಚ ತ್ರಿವಕವಿತೆ ಪಾಶಿದೆ ಪಕವಿಸಮ ಯಕಗ್ಗಳನೆನಿಪ ಬಿರುದಾ॥ ೧೩೩॥ ವರಕವಿಕರಂ ಚಪಾತ್ಕವಿಕಕುಲ ಕಿಮಾರ್ತಂಡ। ನರಕವಿಕುಲ ಶ್ರೀ ಚಯಕುಶಿಶದಂಡಾ॥ ನಿರುತಕವಿನಿಕರವಿಜ

ಯುದಗಂಡ ಧಗಣಾ ಮೊಗಳು। ವಿರಚಿಸು ತರವಿಗ ಡ ಕವಿ। ಶರಧಾಶಿಕುಂಡಾ॥ ೧೩೪॥ ವರ್ಣಕಕವಿತಾಧಾರ ಕವಸ್ತುಕವಿ ವಿಸ್ತಾರ। ಕರ್ನಾಟಕಾದಿ ಕವಿತಾ ವಿಪಾರಾ॥ ನನ್ನಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಪನವರಸ ಪೂರ್ಣ

ನ ತಾತ್ಪ್ರನವಿಕಸ್ಸ ಸುಸುಧಾಸಾರನ ಸುಮತಿಗಾ ॥ ೧೩೫ ॥ ನವರಸನರಸತರಂಗ । ಶ್ರೀವಕವಿಗಳಾ ಶೃಂಗ । ಭುವನನುತೆಜಃ ಕವಿಪ್ರಪತಂಗಾ ॥ ವಿವಿಧಸನಾವಿಸ್ತಾರ ಕವಿಮಲಬುದ್ಧಿ ವಿಸ್ತಾರ । ಭುವನ ದೊಸ್ತಾವ [illegible]
೨ ಶಿ ... ಸಂಗಾ ॥ ೧೩೬ ॥ ತರ್ಕಕವಿಯೆ ದೆಸೊಂತತರು ನಾಕವಿತಾಕಾಂತ । ಮಾರ್ಬಕವಿನಿಕರ ಪ್ರಿಸವಜಯಮಂತಾ ॥ ಸತ್ಪದಕವಿತ್ವಶ್ರೀವಂತ ಕವಿಬಲವಂತ । ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಕವಿದಂತಿನಿಕರ ಕಂಠೀರವಗಾ ॥ ೧೩೭ ॥ ಶ್ರೀ
ನಕರದಾಂಗನೆಯೊಳ್ಳೆ ಸ್ತುತಿಯ ಕಾದಳ್ಳೆ । ವಾರಿಜಾಸನನ ನಾಲಗೆಗೆ ನಲ್ಲೆ । ಧಿಕ್ಕರಿಸ ವಿಬುಧರಾ ಮರದ ವಿರಗಾಪಾತ್ರನ ಸು । ಮಾಕ ಹರಿಯಸಸದಿವರ ಪ್ರಭು ಯ ಕಬಳೆ ॥ ೧೩೮ ॥ ಯಿಂತೆಂದು ಗುರುನುತಿಯ ಸಲ್ಲೆ ಬರ
ಗುವಯಕದೆ । ಶಾಂತ ಮಲ್ಲಿನಕತ್ರಿ ಮುದವಟಕವಿನಿಕರ ಚಿತ್ತ । ದಂತೆ ಹಂಪೆಯರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತನುಬಂಧಯತ್ನ ವಿಶಿರಚಿತ ಕುಂಡನಾ ॥ ತಾಂತ ಹತಿ ಸಲಾಕು ಮರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದ । ಕುಂತಂ ಮೊದಲಾ [illegible]
ಸಕೆದು ತಲೆವಾಗಿ ಸಿ । ಪಂ ತೊಲಗಿಸಿ । ಯಿತ್ತಿಮಾಗಳ್ದ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಸದಿಂದ ಕವಿರಾಯಯಿಂದದಾ ॥ ೧೩೯ ॥ ಇಂದು ಶ್ರೀಗುರು ವಕ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಶ್ವರನಾಕ ಒರರಾಘವರಾಯ ಜಯಸ ಕಲಕವಿನಿಕರ । ಬಂಧುಪ್ರಯಗ
ಕಯಿಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಿ ಶ್ರೀ ಮುಖಿಗೆ ಗತ್ತಿ ತ್ತನ ಕವಿತತಿ ॥ ಸಂದುರಾಗರಸಾ ಶರತುಳ ವಿಧ್ರುವಂಸೊ ಡೆ । ತೆಂದೆಕೃಪ ಬಂದವಿದ್ವಾಸ ಕದೆನಿಂಬ್ಬುಶಿವ ಬಂದುರ ದರಾಗಮಂ ಮಾಡಿ ಯುವರಾರಿ ಯದಂ
ಕತೊಡಿಸಿ ವೊಂಡಾ ಮಡೆಂ ದಾ ॥ ೧೪೦ ॥ ವಿವಿಧ ಸ್ವಪ್ರಕಿಂ ಬಂನೆರದ ಕಿತ್ತು ಬಿಂಗಳಿ । ಶಿವಪಾದ ಮನನಸ್ತತ್ತವಿಸು ಊರನಾರಾಘವರಾಯಸು ಖಸಿಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳಿರ್ದ ನಪ್ರತಿಮನ ನ್ಯಯ್ಯನು
೪ ॥ ಪುವಿಂಮೊತ್ತಾರಾ ದೊ ಶಿಕ ಥಿಂ ತೊ ಗ್ರಾಂಥದ ಕಸವ ತ್ತವಿಪ್ರ ಬಿಸ್ಸ ಪ್ರಚರ ದೊ ದಿದಗಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯ ನಿವಹ ಗೈಸನಿವ ಸೊಲ ವಿಂಚಿ ದ ಸಂಜೆ ಶಪ ಕವಿನುರಾಗದಿಂದಾ ॥ ೧೪೧ ॥ ಆಚಾರ್ಯ ಕವಿಸಾ
ಶ್ರೀಕವಿತ ಮ ಸು ಪು ಶ್ರೀ ದ್ರಾಚಾರ್ಯ ಕಾ ಮಿ ದೆವಾ ಕ ಚಾ ರ್ಯಗುರು ಪಂಡಿತ ಆರಾಧ್ಯಚಾರ್ಯ ಬಾಕ್ರಮ ಧ್ರುಬಿನಿಂದ ಪಂಚವಂನಾಶಿ ಗೆಸ್ಸ ದ ಸಂಜೆ ಶ್ರ ರಾ ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರವಸಾರ ಶಿರು ಹ ಮದು ಪ ಚಿತ್ತನಂ । ಜಾ
ನ ಚಾ ರ್ಯ ಸಾಬಿ ತ್ತವಹ ಹಂಪೆಯ ಪರಿಶ್ವರಕೆ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸುತರಾಸ ವನಕ ತಿಗೆಪ ದಿನಾ ಖ್ಯಾನಂ ದಿಸುವ ಚಾ ನು ಗ್ರಂಥಿ ॥ ೧ ॥ ಅಂತವಸ ಕದಿ ೧೪ ಕ್ಕಂಟದನೂ ೧ ಂ ಭಿ ತಂ ಮಂಗಳ ಮ ॥
೧೪೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀಸ ರು ಗುರು ಸ್ವಾನಮಃ ॥ ಪಲ್ಲವಾಂತರ ಬುಧವರ ರಿ ವಿದ್ಯವನಿತ್ತು ಶಿವಸದ್ಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಸೂಗಸೂಗೆ ಬಾಲ ಬಿಸು । ಪ್ರಿಮದಿಂ ರಾಘವಿಶ್ವರನ
೧೪೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀಕವಿವರಮಲನಿವಹರವಿಯಾ ॥ ಪ ॥ ಇಂದ್ರಾದಿನಾ ಕಾಲಯಾಚ್ಚ ತಾಂ ಪ್ರಜಲಜ । ಚಂದ್ರ ಸಕಲ ಕಲಿತ ಕಾಂಚನ ನಲತ್ರಾಜತ್ರಂ ಇಂದ್ರಿಯ ಜಯ ರು ಶಿನಿಚಯ ದಾ ತಿ ನಿತ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ದಾಯ ಕರ
ಧನ ಪ್ರಶ್ರೀಮತ ಕವಿಕಮಲನಿವಹ ರವಿ ಯಾ ಸಾಂದ್ರತರ ರತ್ನ ಜಲ ಜಾತ್ಮ ನಿಕರ ತ್ತ ಶ ಗ । ನಾದಂ ಪ್ರಸವಿತಂ ನಿಷ ನಂಜೆಶನೆಮಗಿಗೆ ಸ್ಥಾನಂದದ ಚಿಚ್ಛ್ರಕ್ತಿಂ ಯಂ ॥ ೧ ॥ ಗೊ ತ್ತಿ ದ ದ ವಾ
ಕರಿರಾ ॥ ವಿಂದ್ರಿನಿಯ ತಿಷ್ಟ ಶರ ದ್ರಾ ತಾರಗ ಖಿಗಾ ಧನ । ಸಾಂದ್ರತರ ಶಿದಿಸಿ ದನಂ ಪಡಿವ ಪ್ರತಿಯಳಿದ । ನಲ್ವ ಗೆಮುತ್ತೆ ಭಿತನವಿತ್ತ ಮಿಮಾಂಸಕನೆನಿಪ್ಪ ಪರ ಪಾದಿಗೆ ॥ ಪುಳನೆ ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಗೆ ವನ ನಸ ಡಿಸಿ ದಿಸಿ । ಸಲ್ಲವಿ ತ ಶಿ ತ ಯ ಸಿ
ಚ ತೆಂಬಲ ಮನನಸನ್ನತಿ ಯಶ್ರಿಧರ್ಮಕರ ದಿಶೆ ದಿನಂ ಗುರುಬಸವಪಂಡಿತಶರಣಾ ॥ ೨ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲದಕ್ಷಿಣಾದ್ವಾರ ವೆನಿಸುವ ಸುಭಾ । ವಾಸವಹಸಿದ್ಧವ ದಕ್ಷಿಣ ದಿ ಸ ನಂದ್ರ ಗಾ । ಷಾಸ ಕ್ತ ವಿತ್ತ ಕೊ ವಿದ ವ್ಯ ಶಿವ ಕವಿ ಲ
ಗಳ್ಳ ರ ೩ । ಪ್ರಿ ನ ತಿ ರ ಗ ತನ ಮ ಡಿ ದ ಳ್ಳ ಗು ರುಬಸವ ದಂಡೆಶಶರಣಾ

೮೦

೧ ವರಿತ್ರಿನದೇವನೆಂಬಾ॥ ತಮ್ಮ ಶರಣರ ಲಿಂಗ ಗುರು ಚರ ಪದ ಭಕ್ತಿ। ವಾಚದ ತರಂ ಶಿವ ಸ್ತ್ರೋತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಗಾಯನ ಯುಕ್ತ ಪಂಚ ರಕ್ತೆ ಬಂದ ಪರಿಷತ್ತರಂಗ ಶರಣಿ ಬಂದ ನವಿಳದಂ॥ ವೃದ್ಧ ನಸ ತ್ರೈ ಸ್ತ್ರೀ ಬಿಡೆಗಿಂ
೨ ಪಪದ ನವಿ। ಯ ನಮಾಡು ತೊದು ತಿಪರಾಷ ವಾಂತನಶ ಬಿ ವಿರು ನಮೂಡಿಸು ನಿ ನಿನೊಡು ಸುಪ ನಿಂಧ ಕ ರುಂ ಣ್ಣ ಮಂಪಡೆದು ಮಗುಳು ಮಾವ ವಸೂ॥ ದು ನಿಗೆಯ್ಯ ಸು ಶುಪ ನಿಗ್ಗಿಕೆ ಕಿ ರಿಧು ದಿನ ದೊಳೆಸು ತಂ ಬನಿ ಬದಿ ಶಿವನ್ನಾ
ಶಿತ್ಯ ಶ ಚಿತ್ರ ಮಂಪಡೆದ ಮನ ಮನೊರಥ ಕೆ ಕಿ ದಿಲ ವಿಸದು ಕಿ ಪುಬ ಯಪ್ಪು ದಿ ನದ ಶಿ ಯೊಳಗಾ॥೩॥ ಶಿವದೇವನಾನ ರದ ದಿಂದೆ ಮ ಶ್ರೋ ಷ್ಣಪ। ಸು ವಿಪಾಕ ವಿಧಾ ನೆಮಂರಚಿಸಿ ಸಾಗರದ ಶವಿ ನಿ ವ ಪ್ರಮಂಬಿ ಜ್ವರ ರ ಬಡಿಸು ರು
೪ ಸು ಮ ತ್ತ ನಾಷ ನೆಂದರಿದು ತಂಶಿಸು ತಗ॥ ಶಿವ ನಿಳಿ ಮಾಷ ಯವನಿ ಪ್ಪುಗರಾ ಪ್ರಶಂ। ಸಮನಿಸ ಲು ಪಂಚಿ ಗೆಂ ಶರ ತಂದು ಪರಿ ಷರಂಗ ವನ ಸೊಲ್ಲ ಬ ನಿಜ ಸ್ತ್ರ ನಕ್ಕೆ ಬೂದನಾ ನಂದ ದಿಂದ ತ್ರ ಮಿ ತಂ॥೪॥ ಪರ ತನಯನಂ
೫ ಸವ। ಶ್ರೀ ಬ ಬ್ಬೂದನಾ ವಕ್ಕೆ। ಪರಿ ಷರಿ ಶಂ ಬೆರಸು ವಪ್ಪು ರಾಷವನ ಪ್ರತಿ ಶಿಕರ ದ್ದು ನಿನ ಖಿಳ ವಿದ್ಯ ಗಳ ನಿ ತಂಗೆ ಶ ವಿಸಿಂದು ನಿರ ವಿಸಲಾದಂ॥ ಗುರು ಪದಿಂದಾ ವಿಬದನೊಂದು ಬಪ್ಪು ಶತ್ರಂಗೆ। ಪರ ವಾನು ರಾಗ ದೊಪ್ಪು
ಇ ಮಹಸುತ್ತಿವಾ। ಶರಾ ಗ್ಗ ನಿ ಡಿಯೆ ನಿಪವ
ಂಪಾವಿ ಹೊಪಾಸ್ತ್ರನಂಜಾ ನಿಸು ತ್ರಿವಿ ಯೊಳು॥ ೬॥ ತವಿಶಾದಿ ವಿದ್ಯ ಗಳ ಕಲಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಸಪಾದವ ಕಾಣಬಿ ಬೂದೆ ಕಲಿಸು ದನೆಲ್ಲವಂ ಕೆಲ್ಲಿ। ತವಿಸಿಂ ತನ್ನಂದೆ
೭ ಭೈ ಮ ಕವಿ ತ್ರೆಯಂ ಬಿಳಿನಲು ಪ್ರಿತಂಗಿ ದಂದ
ಕವರ ಚಿಸಿ॥ ಅವನ ಪಾತಗಯ್ಯ ಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿ ನಂಮಯ ಕವಿತೆ। ಶಿ ಪ್ರಮುಖ ಶರು ಸಾ ಮುತಮ ಮಪ್ಪು ದೆಂದು ರಾ। ಪೃವನ ಶ್ರೀ ಮಿತ್ರ ಮಂಬಿಮ ಕವಿಯ
ಂಕಸು ತ್ತಿ ರಂಬ ಪ್ಪವ ತ ಪುರ ಕ್ಕೆ॥೮॥ ತಂದೆಯ
ಂತಂದುಸಾ ಪ್ರಾಂಗನತಿ ನಿಯ್ಯ ಬಲ। ವಂದದಿಂ ತುತಿಸಿ ಬಗಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧ ಪ್ರಾ ಸಾದಿ
ಂದಬಂದ ದಾಕಂದ ಯಿಂ ಪ್ರಮಂ ನಿ ಬ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ
ಪಲಿ ಶ್ರೈ ಗೆಯ್ಯ॥ ಸುಂದರ ಶಿವ ಕವಿ ನಿ ಕರದನು
ನಿನ್ನಾ ಗನೆ ಬಿಕ್ಕ। ವಂದ ದಾ ಗೆ ಯ ಮಂಡೆ ಯೊಳ ಶೈವ ಬಿ ಶೈವ ವಿಸಿಂದು ಪರಕಿಯ
ನಿತ್ಯ ಪಲ ಕೆಲವು ದಿನ ಕೆ ಶಿವದೆ ವಶಿವ ಲಿಂಗ ವಾದಂ
೯॥ ಗಾ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ವಸಾರಾಧಿ ಸುತ್ತಿ ಶಿವ।
ಶ್ರೀರ ಸಾರ ಚರಿತ್ರ ಮಂಬಿ ಮಶಿವ ಕವಿ ರಚಿಸು। ತಿರಿಪಾಲು ಕುರಿ ಕೆ ಸೊಮೆ ಶ್ವರಂ ಶಿವದೆ ವಸಂಸ್ಥೆ
ಸ್ವದ ಶಿಬಂದು॥ ವಿರಚಿಸು ಚಸವ ಮಾ ನಾವನೆಂದು ನ
೧೦ ರುಣದಿಂ। ದೊರೆಯ ತೆಸ ತ್ರಪರರಗ ನೆಮಮಂ
ಪಡೆದು। ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಗಾಧರಿಸು ವಂದ ದಿರಚಿಸಿ ಸು ಖ ವಿದ್ವನತ್ತ ಮಿ ತಂ॥ ೧೧॥ ಕವಿ ವಿರಾನಾ ಂಭಾಜ ಕವಿ ಶರನಾಸು ರಪ್ಪ ಜ। ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಾಧಾರ ಮನಾ
೧೧ ಕ್ಷತ್ತ್ರ ಚಿತ್ರಕಾವ್ಯ। ಶಿ ರವ ವೃಷಪಾ ಸಿಂಗಾಂತರಂಗದ ಜನಕ ಕವಿ ನಿ ಚಂದ ರವಿ ಶಿವ್ಯಾ ಸ ಜಂಗಾ॥ ಅವಿರಳಾನಂದ ಕರ ಭುಂಜ್ಜ ರಿತ್ತ ತ್ರಂ। ತವಿ ವಿಷ್ಣು ಕಿ ತ್ರಿಂಯುತ ನನಿ ಶ್ರಮೂ ತ್ರನು ತಂ। ಶಿವಕವಿ ಶ್ವರ ರಾಪ ೧೨
೧೨ ವಾಂಶ ಬಿಂಬಿತ ನಿರ್ಧ ಬಾಧ ನಿ ಕರ ರತ್ನ ನಾಸು॥೧೦॥ ಶಿ ವಸಕ್ತಸಂ ಮೋಹ ಮೊಡನೆಸು ಪ್ಪ ಮಿರು ತಕ್ಕಾ। ಪವ ದೇವಪರ ಮಶಿವ ಬಿದ್ಧ ರಾಮಿ ಶ್ರೀಂನ। ತವಿ ಸತ್ತ ಥಾ ಪ್ರಮುತ ವನೊರೆ ದನಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ವ ದೇವಿ ಬುಧ ತತಿಯೆಂತೆ
೧೩ ಒಡೆನೆ॥ ಬಿವಿಜ ರಾಕ್ಷಸ ಮನು ಮುನಿ। ಪ್ರಮಥ ಗಣಾಸಿ ವಿತ್ತ। ಶಿವನು ಕೈಲಾಸದೊಳು ಬಂಪ್ಪ ಬ್ರೂ ತದೊಳ ಪ್ಪು। ವವ್ಸರದೊಳ ಬ್ರಹ್ಮ ರೂರ್ಧ ಶಿರ ಕ್ಕೆ ನಿಪ ಗಂಧರ್ವ ನಾಯಕ ರೃ ತ್ರಹಾ॥೧೧॥ ಲಿಂಗಪುರ ಸೊಲ
೧೪ ಗಳೆ ಬರು ತಲ್ಲಿ ಪ್ರಂಗಿ ರಿ ಶಿಂಯಂ ಕಂಡು ದೊ ಪಶವ ಮುಖರಾ ಗಲಿಂನ ನರಿದರಿದು ನಸು। ವರಿನಿಖ ಯಿದರಿಂದ ಲಜ್ಜ್ಯಾನ ಖವಿಮ ಶ್ವರ ದಂಪ ತಿಗಳಾ ಗೆಂದೆನೆ॥ ಕೊರಗಿ ಮನನೊಂದು ತುತಿಗೆಯ್ಯನಿ ಶ್ವಾಸಮುಮು।

[illegible] ನ ಲಾಗ [illegible] ದುಂ ನಾಡಿನ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ವತಾ [illegible] ಮನೆ [illegible] ತನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಕನ [illegible]
[illegible] ತಾ ದೇವನ ಲವ [illegible] ಜಿನನ [illegible]
[illegible] ಗತಿಯೆಂಬುದಂ [illegible] ನಿರುತಿಕೆ॥ [illegible] ಗಳಿಗೆ [illegible]
[illegible] ಮಂತ್ರಿವರಾಯನ [illegible] ಸುತನ [illegible] ಪುಣ್ಯ [illegible]
[illegible] ಪಂಚ [illegible] ದೊರೆಯಾಗಿ [illegible]
[illegible] ರಾಮನಾಮದ [illegible]
[illegible] ಚರಿತ್ರಂ॥ [illegible]
[illegible]

೧ ರಿಮುಮತ್ತ್ಯೆಯ್ಯುಯೆನುತ್ತೊತಳಿಕರೆಯೆತ್ತು [illegible] ತಖ್ಯುಯರ್ದು ಹೊಂದ್ರಿದ್ದುವಶವನ್ನುಂನಿಶದಿತ್ತು [illegible]
೨ ಯನಾಂ ತು [illegible] ಮಂಡಲಗಳ [illegible] ತವಮ ಶ [illegible] ಮಂತೊಳಿಸೆಂದು [illegible] ಶವನಕಳದಂ॥ [illegible] ಸಾಮವ [illegible]
೩ ಕಾಂಡುವಿಧಿ। ಪರಿಮುಲ್ಲ [illegible] ಗಾಂಬದ್ದ್ರುರತಾ [illegible] ರದಿಂಯೆ ತಂನಿಂದಮುಂನಲಾಳ ಮೊಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತೊಡನೆ ಬರಲು ನೋಡಿ। ಕರವೆತ್ತಿ ಹೊಂದಾದಿ [illegible] ವಂಶಿವನತ್ತೆಗೆ [illegible]
೪ ಹುಲಿ [illegible] ಭಾಂಯ್ಯ [illegible] ಒಡುಗಟು ತಿಳಿ ನಿಂಹೊಂನಲಾಡುತ ಕೆಳೊಗೆಂ ನಲಾಡನೆ॥ ದೇವನಿಂನ [illegible] ವಿಂಗೆ ಬಾಳಿನೆಲು ವನ। ಜಿವಿಗಳುಮುದ್ಯ ಹೊಳಗೆಂ ದು [illegible]
೫ [illegible] ಬಂದು ನಿಂನ [illegible]॥ ಶ್ರೀವಿಷ್ಟುವಾದೊ। ಡೆಂಕೊ ಡುವೆನಾಂ ತಳರೆನಿತ। ಪಾ ವಾರುಧಿಯೆ ನಂಬಲೆನ ಬುದಿರವೆದಿ [illegible] ತ। ನಾಲಿಂನೊಡನಗ [illegible] ತಳರೆಂಬುದಿ [illegible] ವಳೆಯನವಿಗಳಿಗೆಯೊಳಿದ॥
[illegible] ಬಿಟ್ಟಂದು [illegible] ತರಸಬ ಂದಂನಾ ಬಾಂಮಂನಾನೆರಗಲಾಡನೊಡಗೊಂಡು। ಬಂದು ಶ್ರೀಹೊಂನಲಮೂರವವಿರತವ [illegible] ಸಿವನಾ [illegible] ತಿರಪ್ತಿ॥ [illegible]
೭ [illegible] ಬಂದಳುವಾತ। ದಿಂದದು [illegible] ನವಾನೆಮ ಂಡಾರದಿದೆಗೆ ಸಾ। ನಂದ ದಿಂಬ್ಯೋಗಿಳಿಂಗವತಂದುವಿ ಜನತ [illegible] ಪೂಜಿಸು ತಿರಲ್ಕೆ॥ [illegible]
೮ [illegible] ದ್ರಹೊಪಂದಳೆದು ತದ್ಧ್ರುಪಾವ ಬಿಡಲಂನಾ ಬಾಂಮಂನಾನ॥ ಪೊಳ್ದೊಳು ತಂನೊಡ [illegible] ಬರಲವನಿ ದಿಕ್ಕ್ರಿಯದ। [illegible]
೯ [illegible] ರಕೆತಕನಿತು ಕ್ಷೇತ್ರವನಿತ್ತನ ತಿಳುಕ್ಕಿಯು [illegible] ಮೂರವಂರಚಿಸ ಬಿಕೆನುತ್ತ ಜ್ಞ [illegible] ಪಲ್ಲವಿಸುವಂ ನಾಬಾಂ ಮಂನಾಂಗೆ [illegible]
೧೦ [illegible] ಂನಪ್ಪಿ [illegible] ದತೆರದಾಳಗ॥ ಯಲ್ಲರುಂ ಬಲ್ಲ ಬಡಬರ [illegible] ಡುಗವಿವೆಯ ಗರ್ವ ದಲಾಗೆದ [illegible]
೧೧ [illegible] ಗಮಂಪ್ರತಿ [illegible] ಯೆಂದಾ॥೨೩॥ [illegible] ರುವ [illegible] ರತ್ನ। ಚಿಸಿಗಳಾಳು [illegible] ಬಲವರು [illegible]
೧೨ [illegible] ಮಂತ್ರ [illegible] ಗಕ್ಷಿಯ [illegible] ಬಿಂದು [illegible] ಶಿವಯೋಗ। ದಿಂದೆ [illegible] ಬಂದು ಶಿವ [illegible] ರಾಮಂಯ್ಯನಂಗವ [illegible]
೧೩ [illegible] ದಬಂದಡಿಗೆರಗಿ। ನಿಂ [illegible] ನೆಂನ [illegible] ಸುತಂ। [illegible]
೧೪ [illegible] ಮುನಿಯುಂ ಶ್ರೀ [illegible] ॥ ಮುನಿದು ಮೃಗವಾಗೆಂದು ಶಾಪವೀವ ನಿಂಯ್ಯ ನಿಂ ಮೊಲವಿಂದ ಶಾಪ ವಳಿದು [illegible] ವಧ [illegible] ಯಲವು [illegible] ಹೊಂದು [illegible] ಗೆಯ ನಿತ್ಯ [illegible]

ಬದಿಂದ್ರವನು ... ನೊಡಿದುತ್ತಾಂನೊಡಿಚದಮಿಧ್ರು ವಾ। ಮಿಗೆ ಬಂದು ಮೊಗಳಂತಿರೆವಾಗಲಾವ್ವ ಯಿರ್ಪ। ಮಿಗೆಸ ಮೊಪತ್ತೆನದೆತಂದು ಬೊಗಲಾ ಯುಸಲಾ ಯೆಂದು ಫಲಸೊತ್ತೆತ್ತೆ॥ ವಾಗೆಯ ಚೆನ್ನರು ಬೊಗೆ ನುತ್ತ ನಿಬಿಯ ...

ನೆಗದು ದನು ಬ್ರಹ್ಮಶಂದ್ರವನೊದಬದಂಕಂಡು। ಬಗೆಗಂಧಿ ಬಂದನಾ। ಬ್ರಧ್ರರಾಮುಂಶಬಿಲಶ್ನದ ಮಲ್ಲಕಿಯ್ಯದಿದೆನೆ॥ ೩೧॥ ಶ್ರೀ ಸುಬಿಯಲ್ಲರೀದನೆ ನಲ್ಲತಿ ಹಂಸನ ವನನಾ। ಮುಂನಿಪ್ಪಾರಿನಿಗೂಡಿ ಮೈತ್ರಾತರ್ಪು ಕುಶ್ರಾಷ। ದಿಂನಾ ...

... ತವಮೊದುದಿಗವ್ಮೂಲಸಾಮಿನಾಮಯುವಗ್ನಿದನೆಂಯಡಿಪ್ಪವಂ॥ ನಿಂನಿಂವಿಶ್ರಾಪ್ಪವಾದುದುಷದ ಶ್ರತೆ ... ವ್ರತಬ। ಮುನಿಶಿಸದಿದು ಗಾಬಿಯೊಳ್ ಖಿಳ ರಕ್ಷ್ಯಗಾನಿಲ। ಖಂನನಾಗದಿರ ವಂನಿಂನನಿವೆಲಗೆ ಮುಂದೆಯುತ್ತುಂಗನಶ್ರದ್ರನೆ ...

... ವಾ॥ ೩೦॥ ಶ್ರೀ ತುಳ್ಳಬಳಸುಧ್ರನಾಗುವನುನಾಗಾರ್ಜುನನ। ಪಿಳ ವಾಂಯದುರುಬಳೆಯೊಳ್ಳಿದಾರುಬ್ರಧ್ರರುಗ। ಕತಿಪ್ರದಿಂತೆಗದುಕೊಂಡುನಿಂನಂ ಬೊದ್ದಿ ಮುಕ್ತನಪ್ಪುನುಮುಂ ದತೆ॥ ೦ತೆ। ಶಿಶಾಯಯೆನೆಶೆಳ್ಳಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನದಿನೆ। ನತ್ತಿಗೆ ಯು ...

... ಬಿಳ್ಗಾಂಡು ಬಂದವನನಾ ... ಕಂದ। ಮತನಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಬಿನಿಂದಿ ನಂದದಾಳ ಜಾತದಹಳ್ಳಿ ಯೆಡೆಗೆ ಬಂದೂ॥ ೩೩॥ ಯೆಳಿಗರು ಗಳೆಂಬಿಡಿಸಿಸಂತ ... ದಿನೊಳ್ಳನಿತ। ಗಾಳ ಗೆಮ್ಮುಂನಾಣ ದದಿಶಲೆದಂಡನಾಬಿ ... ಬಂದು ಬಿ। ಳಲುಸಗ ...

ಯ ತ್ತೆಯೆಳ್ಳಗೆ ಕೊಡಬಿಡಿದೆತ್ತೆ ಸುಕುಮಾರನಾಗೆ ... ರಗತೆತ್ತೆ॥ ಲಲಿತಲಾಚಿತ್ತ ಕೆತುಪೆಂಬವಿಧ್ರಾಭ್ರರತ್ನ। ಚೆಲುವ ಮಗನಾಮ ಯುಜ್ಞಾರ ಕನೆಂಬ ... ದ್ರುಬಿದಾನ। ಮೊಳಿದು ಶತ ಶ್ರುಂಗತಟವಿಟನದೊಳು ಬೆಂಪಿ ಯಾದು ತ್ತೆ ...

... ಸೊಂದಿರತ್ತೆಯ॥ ೩೪॥ ಶ್ರೀ ಮವಿಶ್ರದರುಷನನಮು ... ಂನೆಬಿದ್ದಸು ಗಳೆಯಲಿದರಂದನಿನಗ ... ಯಿನಿಸವಿಸಲಾಡ। ನವಶಿಂಬದಳಾನು ಮ್ರುಗವಾ ... ಗಿನಿಂಮಿಶ್ರುಧ್ರನಾದೆನೆಂದಿರ್ಥಗಿ ಪ್ರಾನಿ॥ ಮದನಾರಿಸಿ ...

... ಸುಖಮಿರಲಂಗಾಬಾಂಮಂಗಾ। ಮುದದಿಕೆತಾರ ... ನೆಯುತ್ತಿಕೈನಾತೆದಲಳ್ಳಿ। ಪದಿಮುತಂನಂ ಕೈಗಾತೆತ್ತಾಂಪ್ರತಿಜ್ಞೆಬಿದಲಿಂಗಂಗಳಿಡೆಗವನನೊ ... ಯೂ॥ ೩೫॥ ... ಂದೊಂದಲಿಂಗಮುಂ ಚುರುಬಟ್ಟೆಸ ... ವರಿಸುಕುಮಾರನೆರಗತ್ತೆ ನಿನಾರು। ಯೆಂದೆನೆ ಸುಗಂಧವ ...

... ತತ್ತೊಯೆಂದಿನಿಬಯುಣಾಬಾಂಮಂನಾನಾತ್ತದ್ದೊ ... ಳದೆನಿಸಂ ರಚ್ಛಾಗಮ್ರತಿಬಿಡಿಸ್ಸಿಬ ದ್ರಕುಲತಿಲಕ ಶ್ರೀವಬಲ್ಲಿಂ ದ್ರಸುಖಮಿರು। ತಿರೆ॥ ಬಂದೊ ... ಸ್ಥಿಗಾಕಿಂನಶಿಕ್ಷರನಮು ... ಗೆಯ್ಯ ಮಿಗೆವಿಶ್ವಕಮನಂ ನಿಮ್ಮಿಗ ...

... ತಿಪುತ್ರನವರಾದಿಪಸು। ಗಂಧಬಿಳರನನಿಜವನಿತೆ ... ಮಕಾಣಾವತಿಯನು ಗರ್ಭದಿಂ ಬೊಗೆದೆನಗಾ॥ ೩೬॥ ಯಂ ನಪ್ಪಿಸಕುಂಮುದನಿಖರಂನಾನೊ ... ಮುನಿಂಯೆದಿಯ ತಾಗತ್ತೆ ಮುನಿಪಂ ನಾದೆಯುದಿಕದವನೆದೆ ... ಮಿನಬೊಲಸ ...

... ದ್ರಘಶಕಸಕಬಯಂಪಾತ್ತು ಶ್ರೀ ಬಿಸುತಿರಲ್ಲತೆಕರುಸಿವಾ॥ ಯಂನಸಿತಂದುಪಿದರಲೆನಾಂಬಬಿಯುಲದು। ಚೆಂನಿನಶಬಲಮುನಿಂ ... ನೆಂದಿಂಗೆನಲ್ಲುಕಲತಿಕ್ಷ ... ತಪಾ॥ ಪುರಮುಸುಕ್ಷೇತ್ರಲಿಂಗಂಗ ಕಂಬಿಸಾ ...

... ಲತತಿಸುತಿಪಿ॥ ೩೭॥ ಯ ... ರದೆಯುಹ್ಹಾ ... ಶ್ರತಿಕ್ಷ ರಂಗಳೆಂಬುಂದು॥ ದತದತುಷನಂ ... ಯ್ಯಲುವಿಶಾಪವೆನ। ಲರಸಲಳವಲ್ಲ ವಂಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಿಂಗೆ ... ಬಿಳ್ಳ ... ತ್ತುಸುರು ವಿಕಿನಿಲವ ... ಜನನುದಿ। ನಿವಧಿನಾದದರುಷಿಗಳಂತಿವನೆದೆನೆಬ ...

... ಬೂತಬಿಳ್ಗೆಂದ್ರಶಂದವನತ್ತಿಗೆ ಯ್ಯೆನ ... ಶೆ। ನಿಶವಿಬವಾತಾಂಬಂದೆನೆಲ್ಲವಂತಂದುನಿಂ ಮ್ಮಂಧನ್ಯನಾದೆನೆಂದಂ॥ ೩೮॥ ಶ್ರೀ ವನಬಿಳ್ಳ ...

... ದ್ರಬಿ। ನವಿಶಿಳ್ಳನಿಂ ಬಿಕ್ಷಾಮನಂಗೆ ದ್ದೊ ದೆಂದಾಂಗೆದ್ದಿಂಯೆನಿಸಿ ಪುರನಿಂ॥ ಶ್ರೀ ವನೆಯ್ದು ಬೆಂನಾಮುಂದಿಟ್ಟಲಗನಗಾಳಿಚ್ಚ್ಯತವೆಸಿ ಥಟತಿಂಯಬಿಳ್ಳಂಬಿಸು ತಟು ಬೊದನು ದ। ಶಿವನಿಕವುಂಪಾಡಿಬಧ್ದೆ ತಸುಬಪ್ಪಿರಲು ಬಂ ...

೧ ದುಮೊರಬದ ವಿಪ್ರರ॥ ೩೯॥ ಗುರುವರನಪುರದೊಳ್ ದಿಗೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೋ। ಸುರಕೆಯ್ದು ಧೂಳಿಸುತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತೆ ಜಲದೊ। ಳುರಮುಳುಗಿ ಪ್ರೋರಮಥದಮುಂನ ವಾಯ ಸಮವರ ತಲೆಯ ನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿರಲು॥ ಮೊರಮದುವ

೨ ಹೋಗುವ ಬೆವಸ್ಸದಿ ಬೆಸನು (ಕ್ಷಾ)ರರುನಾಂಚಿಬದಿಸಿ ಹೊಳುತರ ಬಂದುಲಾಕ್ಕಿಕೆ। ಗುರುವಿಂಗೆ ನಮಿಸಿ ದಿವ್ಯ ವಪ್ಪ ಶ್ರುತಿವಡದು ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಹೋದರು ನಗರಕೆ॥ ೪೦॥ ಪರುಷದಿಂ ಬಂದು ಕ್ರಮದಿಂ ಸುಖಮಿರುತ ಕಲ್ಲುಗಳ। ನಿಳಿಗೆಯ ನಿ

೩ ಚಿಮಾಡುವ ಯೋಗಮಜ್ಜನದ। ತೀರನ ಶಿದುಬಂದು ತ್ರಿಕಲಿಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಚಾರಿತ್ರವಂ ಮೆರಬಿತಂದೂ॥ ೪೧॥ ದು ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲಾಂದುವಾ। ಸ ಕಡಿರುಳಿಪುರವಬಲ ಪ್ರಮುತ್ತಿರತ್ತ್ವಳಿಗೆಯಲಿ। ಕರಿಮುಖಂ ಬಂದು

೪ (ಪ್ರಾ)ಥಿಸಿ ತಂದು ನೆರೆಗಾಳಿಪ ಲಾವ ಪ್ರರವಿ ಬುಗಲ್ಲಿ ಯೂ॥ ೪೧॥ ಬಿನಕನಂ ಬೆಡಲಾಯ್ತೆಂದಪ್ಪನನೆಯ ನಿಯ್ಯ। ಲನುನಂತು ವಿಯೆತ್ತುಗಳ ಮಾಡೆಳಸಲಾಂದೆಳಿ। ನನಿವ ಮುಂದಕೆ ಸಾಗದಿ ಕೆಬ್ಯಸಿಂದವನು ಹೋಗಿಕಳ್ಳಿ

೫ ತಿಗಸ್ಕಾಂದಾ॥ ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಶಿಷ್ಯ ಮಂಚಿದಿಸಲು ವಿಷವ। ನನಲನೇತ್ರಂಗಿತ್ತು ಕುಡುಲ ಲ್ಲಿಕಬ್ಬಿಗರನು ಗೆಯ್ದು ಹೋಗಲದನ ಮದನು ನಾಳಿಸುವ ತೆರದಿ ತಂ ನಶಿಷ್ಯಗೆ ಮುದದಿ॥ ೪೨॥ ಪರುಷದಿಂದು ನಾಳಿಪ ಸ್ಥಳ ಮಿರುತ

೬ ಸಿದೆಂದ್ರತಾಂ। ಮುರವಬಲವರುತ್ತಿರಲ್ ಪ್ಪರ ಕ್ಕಳಬಂದು। ಪಿರಿದಾಗಿ ಪಾದರಿಸಲ್ಕಳ ಡಿಕೆನು ತಿಗೆಯ್ದು ನಿಂನದೇಶ ದಕ್ಕತ್ತವಾ॥ ಕರುನಾಳಿಸಿನಲದ ಕಾಡಂಬಟ್ಟು ಕ್ಕೆ ಕಾಳು ಪೆನ। ಲಿರಿದರಿದಾ ಡಂಬಂದು ಲ

೭ ನಿಕಲಹೋಳಿ ಕೆಕಂಡು। ಕರಬಿದರಿಮಗುಳ್ದು ನುತಿ ಸಿಮತ್ತದೆನೆಂದು। ಕೆಳನಾಸಿದ್ದವತಿ ರಯ್ಯೂ॥ ೪೩॥ ಯೆಂದೆಯ ಯ್ಯನಿಂನೊಡಲಾಳೆಂನ ಹೋಗಿ ಸಾಚಿತ್ತ। ಪೆಳಸಿದ ಡಗಂ ತಿಂಬಿನೆನೆಸು ಂಗಲೂತನೊಡ।

೮ ಲಾಳಗವಪ್ಪ ಹೋಕ್ಕು ತಂನಂತಪ್ಪುರಕ್ಕಸಿ ದಯತಿ ವಮುರವಲಿಂಗಗ ದ್ದಳನು॥ ಬಲವರುವಸಿದ್ಧರಾಮನಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ। ಯೆಲೆಸ್ವಾಮಿ ನಿಲಲಾಕೆಸಾಂಬೋರ ಮಡಿಸ್ಸಿ ನುತ್ತ। ವಪ್ಪು ಕಾರುಂ ಸ್ಸನಿಧಿ

೯ ಲಾಳಗ ॥ ೪೪॥ ಆರಕ್ತಸಿಗೆ ತನಾರಿವನಿತ್ತು ಕಫುಮುತ್ತಜಗೆ। ದ್ವಾರಾದ್ಯನಿಕ್ಕೆಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮುಂ। ಸ್ವಾರಾಮಬಾಯೆಂದು ಕರದೊಯ್ದು ಪ್ರತೆರದ ಕ್ಷಿಪ್ರ

೧೦ ಸಿದ್ಧವತಿಯ ದಾ ದ್ವಾರದಿಂ ಹೋ ರಮದಿಸುತೆ ಸಲಂಜಡಿಕೆ ಭಯ। ದಾಶಿಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗೆ ಕಾ ಸುತ ಮನಂ। ಪಾಶರಯೂಗದೆ ಹೋ ಗಳ್ತೆಸಲಾ ಡಂಪಿದರ। ನೆಂದಿ ಸ್ವಸ್ಥೋವಿದಿಂ ತೆಂದಸೂ

೧೧ ರಾಮುಗಳ ನಾಂತಾ॥ ಮೆಕಿಯುಳ್ದಿ ಭಯಂಬದಿ ಯೋಜನಾಂತರದೊ ಘುಂನತಮಪಾಲಿಂಗವಿಪುದವಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸು। ನಿಂನಮೊಳಲಾಳಗೆಂದು ಬಿಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದಖಿಳಸಂಭ್ರಮದಿ ರಥದಮೆಲೆ॥ ನನ್ನಿಯುಂ ಲಿಂಗಮಂತಪ್ಪಾಗ ಬದ್ಧರಾಮ ಂನದೆ

೧೨ ॥ ೪೫॥ ನಿಂನಪುರ ಕನಿಲದಿಸಿ ಮೊಳ ಯೋಜನಾಂತರದೊ ಗಳಬಿಡಿಸಿನಾಂ ಬಪ್ಪ ನವೆಗಂನಡಸ ಡಿಶಿ ಸಂಡಿಯಂ॥ ೪೬॥ ಯೆಂದುಗುಡ್ಡರಿಗೆ ನಿರವಿಸಿ ಮಳ್ಳಿನಾಥ ನೆಡೆಗೆ। ಂದಿನಂದ ಕ್ಕಬಂದು ನಿಜಂತ ತೃಮಂತಿ ಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದದು

೧೩ ಯೆನಡಲುದ್ದು ನಿಲಲಿನಿಲ್ಲುದಾಕ್ಕಧಂ। ತಾಂನಿತ್ತಿಂತೊಳೆತ್ತುಗಳಬಿಡಿಸಿನಾಂ ಬಪ್ಪ ಲುಪಾನಿಂ॥ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂಡಿಯಂ ಕಪ್ಪಿತ್ತುಗಳ ಪಾಡೆಯ। ಲಂದಸುವನಿಗಿತಂನೆಡೆಗೆ ಬರಲತಿವ್ಯೆಗ। ಡಿಂದಳ್ಳಿಗೆಯ್ದು ಜಿವವಪಡೆದು ಮುಳಿಗೆ ಲಿಂಗವ ತಂದು ಗುಡಿಯೊಳಿಳ್ಳೊ

೧೪ ಸುದಂಯಾ ಚ್ಛನಂಗೆ ಯ್ದಾಡಿ ಲಿಂಗನಂತಪ್ಪುನೆಂದು ಹುಚಲುಪಾನಿಂ॥ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂಡಿಯಂ

೧೫ ॥ ೪೭॥ ಸುಧೆಯರ್ಧರಾ ಪ್ರಕೆ ತಪೆನಾಸವಕೆ ಸಂ ಭ್ರಮದೊಳಿಪ್ಪುದೆಂದು ಸಕಲನೊರಧುಳಿವನಕಂ। ತೊದಗಿ ಸುಧೆಯಂ ಕುಡೆನೆ ನಾಗಲಾಕದೊಳಿಪುದು ತುಂಬಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ದೆವಲೂ॥ ಶ್ರೀದರಲಾಕ ಕಿಹೋಗಿ ತನಗಂ

ಜವಾಲುಕ್ಕೆ ಪಡೆಕೆಂಜಡೆ ದಿಕ್ಕಿವೆನೆಂದು ಕಾವಲ ವಗೆ। ಮದನಾರಿಭಕ್ತ ರಾಣಿಯ ನಿಡುವ ದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಪೋದ ಸಾಲೆಯ ನಿಲ್ಲರು॥ ೪ ಬಾಲೆ ಸಾಲೆಯಂ ಕೆಲ್ಲಿಸದ ಸದುಗಿ ಶಿವನಂ ಬೋಕ್ಕೆ ಯು ಸಾಲೆಯು ದಿಸಿ ದೆಂದು
೨ ಮಾಡಿಕೆ ಬೃಣ ದೊಳು ಕೊಂ। ಡಾಸಾನೆಂತೆ। ನಿಮಗುಳ್ಳ ಮತಕ್ಕೆ ಕಿಮೊಗಿ ಸುಧೆಯಂತೆಂದು ಸುದರ್ಗವೆಳೆಗೆ ಲಿಂಗಕೆ॥ ಡಾಸಾನಪ್ಪಿತಿ ಪವಗೆಂಮ್ಮ ಸುಪ್ರಕ್ಕಿತ್ತ ಬಸವಿವ। ಡಾಸಾತೆಯ ನಿಯ್ಯ ಗುದ್ದೆ ರ್ಪ್ರ ಬಿಯ ದಿಕೆ ಕೆ ಕಿಯ ತ್ತಾ ನಾ ಮಿಥ್ಯ ಮ
೩ ದಗಿ ಅಪ ತೈಯೆಜ್ಜ್ಯ ಕೆ ಅಮೃತ ತ್ರಿ ರಸ ಸುಪ್ರಕ್ಕಿಸು ದಿಕೆಂದುಗು॥ ಶ ನ॥ ನೆರದ ಜನ ರಾಣಿಗೆ ಗೊಪ್ಪ ನೆನೊಂದು ದಿನ ಸಿಗಂನೃಳು। ಮರಮ ಚಿನೆ ದಿಯಂ ಕಿ ತ್ರಿ ಸುತ್ತಿ ರಲ್ಲ ತ್ತೋ ರ್ಪ ಪರ ಶಾ ಕ್ರಿಕೆ ತಾರ ಹಂಚಿ ಮಿರ್ಪ ತಮ್ಮ ಸ್ಸು ಸು ಚೈತ್ರ
೪ ಶೆಸಾಲೆಯ ತ್ರಿದಗ॥ ಧಕಿಲಯ ಶಿಂಯಕ್ಕೆ ತು ವಿಕ್ಕೆ ಯಬಿ ಬಿನಲ್ಲ ತ್ತಾರಗುರು ಭೂಷಾವಿನವಾ ಕೆ ಕಲ್ಲಿಯ್ಯಗ ಕಕಿಕ್ಕ। ತಕೆದೆ ಸಿದ್ದಿಂ ಪ್ರ ನೊಡ್ಡ ನೊರದು ಜಗನಂ ಬು ಬಾಲು। ಪ್ರಮುಖ ವಂದತೊ ಕ್ಕಿಸಿ ನಲುಹ॥ ಅ॥ ಪರ ಪೊಕ್ಕ ವ ದಿಂ
೫ ನವೆಲ್ಲರಂ ತಬಿಸಿ ಬುರ। ಮುರಪಂಚ ಬ ಹಪಿ ಲ್ಲ ಪಡಿದ ಸಂ ಡರಂ ರಾಯ್ಯ ಧ ಶೆಂಕೆ ಕ್ಕಿ ಬ್ಬಗಂ ನ ಬಾ ಮುರಚ ನಾಂಕ ಜ್ಜು ಬದ ಕೆರಿಗೆ ಸಿ ಮವಾದ ಕ್ಕೆ ತ್ರಾ॥ ವರಮಂ ನೃತಿ ರ್ತಗಲ್ಲ ವೆಂದಿನು ತನಾಂ। ಬಿರ ದೇತ್ತ ವೆಂನುದ ದಿಕ್ಕ
೬ ಲ್ಲಿತ ಬಿರೆಕ ಜಲ ತರಬ ದಮ ಸಿಸಾ ಜ್ಞಾನನ ಸೊರಿ ವೆನುತ ಮುನಿಗೆ ಯುಕ್ತ್ಯ ಹೊಕ್ಕ ವಚಿತರಿಸಿ॥ ಅ॥ ಕರದಲ್ಲಿ ತಳಿದು ಪುತ್ತುಂಬೆರಲು ಮೊರಲಾದ। ವರಾಗು ಲ್ಲಲ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತಿರು ಪ್ರತಿರಲು। ನೆರದ ಜಾತ್ರೆ
೭ ೦ಕಮ ನೆ ಭಜಿ ಬಿಗ [illegible] ಕಿಂಬಿ ಸುತಿ। ಕೈಗಾಸಿ ಬಿದ [illegible] ಮೆಂದರ॥ ದು ಸಕರ ಸ್ಪ್ರರ ಜಾಗಿ ಜಾಗಿ ವದೆ ಪ್ರಕ್ರಿ ಬರೆ ಸಾಸ್ತ್ರಗೆಯ್ಯದ ರಾಮನ ಕಿತ್ರಿ ತರನಾಯಯಂ ಸರೆಸಿಯೆ ನೆಂದು ಶಿವ ಪೊಮಗ್ಗಿ ನಿರಾ
೮ ತಿ ಮ ಅತ್ರಿ ದನಗ [illegible] ಹೆ ವಿಮೆತೆ ಲಕ್ಕೆಲ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಬೆರಗಾಗಿ ಬಿಂ। ನವಿಸಿನೆ ತ್ರಾನಲ ನಾಬಿಗೆ ಚೆನನಂದಿ [illegible] ವಂ। ದವನು ರುಪಿ ಜಾಗಿಗಳ ಗಡನಾ ಮಂಬೆಂ ಬತ್ತಿಬ್ಬಾ ದಿನೆಯ್ಯ ತ್ತೆ ತ್ರಬ
೯ ಗಯ॥ ತಮಪೆ ದಲಿ ಗೊಹಾರ ನುಲಿ ದಕ್ಕಿ ಪ್ರರ ವಿರಸಿ। ಯವನು ಮುಗಿಸುತ್ತು ರಚೆಯುಸಿ ಪೊದನು ಶಂಪಿ। ಗವಸ ರಲ ವನಿತ್ತು ಕಪ್ಪರನನೆಬ್ಬು ನಿಪುರವ ಮುಂನಿ ನೆಗಲು ಮಾಡಿ ಮೆರದ॥ [illegible]
೧೦ ಪಿ ದಿಂದಿರು ತೆ ಮಳೆ ಗಾಲ ದಿರ ಳೆ ಬಿ ಲವ ಪತಿರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತ್ರಮಂಬದ್ಧ ಪತಿಯಂ ಭ್ರಯಂ। ದರುಷ ನಂಗೆಯ್ಯುಮು ದೇವಡ ವೆನೆಂದ್ದಿರ ದೆಸಿ ಬಿಲಿ ರಗೆ ಮುನಿ ಪೆರಗಿ ತೆಂದೂ॥ ಕರದಸು ರಗಿಯೊ
೧೧ ಬಿ ರಿದು ನೆಸಹಿತಾ ತ್ರಿ ದಿಯ್ಯ ಕ್ರಂ। ತಕರ ತು ಪಾಸನಗ ಜಾಸ್ಸು ಸಕಸಿಜ ಬ್ರ ಮರನ ತಾದು ಶಿತಪರಂಯೆಂದು ಮೊಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವೊಗ ದೊಳಿ ಬದ್ಧಿ ಯ್ತ ಗಿಂತೆಂದನು॥ ಅ॥ ಧರೆಗಿಷ ತಪ್ರಿ ಮಿಯೆದಿಸುತಿಪ ನಿನೆಮುನಿ। ದಿರುಶ
೧೨ ದು ಚಿತ ವೆಸ್ಸಿ ದಿ ಅಕೆಂ ದ ರಂ ಬಿ ದಿಸಿ। ಶ್ರೀ ನಿಳಿ ಶಸಂತ ದಾನನಾಗೆಸಿ ಧೆಂ ಪ್ರಕರನೊಂದುಸುರಗಿಯನುಬಿ ಸುಟಹೂ॥ ಮುರವ ಬಲ ವರುತಿರಲು ತ್ತಪ್ಪ ಶುನಕಂಬದ್ದಿದು। ಚರಣ ಮೊಸುಬಿದ್ದೆ ನ ದಿರಲುಸು
೧೩ ಕ್ಷಕಕಂಡು। ಗುರುವತೆ ಕ್ಕೆರು ವಿ ಪರ ತೊರನ ದೆನೆಂದು ದಿವ್ಯ ಗಾತ್ರ ನಿಯುಂತೆಂದನು॥ ಅ॥ ಶಿವನೊಲಗಕ್ಕೆ ರ್ವಗಂಧರ್ವ ಬಂದು ವಿಗೆ। ತವಕದಿಂದಂ ದವಂನ ತಿಗೆಯ್ಯ ಯೆಸು ತಿಪ್ಪುಗ ವಸಿರ ದೊಳು ಶ್ರಮ
೧೪ ಪುನೆಂ ಬಸ ನಾವರನ ತಾಗಲ್ಕಾಲುಮುನಿಲ ತಾತಂ॥ ಶಿವನಿಯೊ ಭುಕಾಳ ಶುನಕನು ಮಾನೆನಲ್ಕಾಪು। ಕವನಕ್ಕೆ ಯ ಶವನಂ ತುತಿಸಿ ನನಂಜ ದಿರು ತವೆ ಮತ್ಪ್ರಸಾದ ಮಂಸವಿ ದುಶೊಂನ ಬಿಗೆವೊಳು ನಿಜಪ ತೆಸು ದೆ

ಂದುಮಿಲಿ ॥ ೫೬ ॥ ಯೆಂಮೆಡೆಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುನಕನು ಮಾಗಿ ಬಂದ ನಿದ। ತಂಮುದ ಭಿಮದ್ಧ್ವ ಪೃಥ್ವೀ ಪಾಪೃಗ್ನಾವನರ। ಮಂಮಾಡಲು ಗೆಯೆಂಬುದಿದನಿಂದು ಫಿ ಕಾಳನೆಂಬ ಶಾಮಂದಾನ ಮಂ॥ ಯೆಂಮವ

ದಿಕುಡುಲು ದಿನಲವರಿ ಯೆಬ್ಬಿದೆಸು ಲಿವನಂಮಿಘಲ ಕಾಲಮಿದ್ದಳಿಯೆ ಮುಸ್ಸಿನ ಕೊಳಗೆ। ದಳಿಮೆರಸಿ ತಾನೆ ನಿಶ್ಚೈಪಿಸಿದ ನಳಿಗಸಿವಕಮುಕಿಸರದಚ್ಚಿಸಾ॥ ೫೭॥ ಮುಕ್ತಂನಾಕವಿಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಹಾಮನೆಯ

ಬೆಕು ಶಿಚಿ ನೊಳು ಬಿದ್ದ ಸುಗಳಿಯಲಾದ ಸದರ। ಮಕ್ಕಳ ಧಿರು ಚುತಿ ಕಲುಶದೆಂದ್ರ ಕಂಡು ಕ್ರಶ ಘಿಯುಂದ ದರ ಶಬಕಸುವ ನೂ॥ ಚಕ್ಕನೊಲಿದಿ ತ ನಮಿಕ ಚ್ಚಲಳದ ಕಾಳ ಪ್ಪೆ। ಗಕ್ಕರಿತ ಪ್ಪತಿಯುರನಚ್ಚಿರಿ

ಕವಶಿಕ್ಷ ಮಂಗರಕ್ಕಿಭದನಾಕೆಂಯುಂಸಕಲಜನಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯನಾಂತು ಭೊಗಳುತ್ತ ಧಿಮಿರಲೂ॥ ೫೮॥ ದಾರಿದ್ರ ಷಿಚಿ ದಾಯಾದ್ಯರಿಂ ದವೆಯ ಕೊಂಡು। ಊರಾಳಗೆ ಫಲರಳಿ ಸಾಲಮಂತೆಗೆದು ಮುಚ್ಚಿ।

ಗಾರಿಕೆಯೊಳ್ ಬಿ ಬಂದ್ದಾಕೊಂನ ತಾಮು ರದೊ ಭತಿಸಾಧು ಸಜ್ಜನಸದಾ। ಚಾರಿಯೊಳು ಬಿಳೆ ಶಿಬಾಂಮಯ್ಯ ಸಂಬಿಧ್ಧ। ರಾಧ್ಯರಿಂ ಬಿಕ್ಕೈವಾ ಡಿದೆಕ್ಕೆ ವಿಂಬಿನೊಡ। ನೊರಂತೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ

ವೆಗೆಯ್ಯುತಿರ್ದ್ದನೆತಿಗೂಢತೆ ತಕವ್ಮಿ ಯಾಮಾ॥ ೫೯॥ ಯುತ್ತಧನ ಮಂನಿಗಿ ಕೊಂಡಳಲಿಗಳನಿಲ್ಲ। ದೆತ್ತಮಿ ದನೊಯೆನುತ ಘೊಂನ್ನ ತಾಮು ರಕೆಚೆಂ। ಬತ್ತಿ ಬಂದಿ ಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಬೆಡಲು ಕು ಡೆಲು ಕುಡದೆಮ

ಗುಳು ಮವರಂ ಕಾ ಡಲೂ॥ ಚಿತ್ತದೊಳು ಮರು ಸುತ್ತಮವರು ಮೊರೆಯುಡಲುಳ। ದೊತ್ತಮಂಸೆಳಲವರದರಲ್ತ ತ್ತಾಂತೆ ಮಂ। ಬತರಿ ಸತೆಲವಾಕುಡುಕು ಡುಮಿಬರಧನವ ಕನೆನೆ ಷಡೆ

ನೆ ಸಳೆಂಮ ಮಾತಾ॥ ೬೦॥ ಮಿರದಿಯೆನೆಯುದ ಂಮಿಶಿದೆನೆನಲ್ ವಿಡಾ। ಧಿರಕಾಗಿ ಧಿವನಂನ್ಯಾಯದಿ। ಬೊಲಿಸುತ್ತ ಧನ। ವಾಶಿಂನಚಿರ ನಂ ನದೆ ಕೊಳು ದಿನೆ ಧವು ಸಾವಿಗೊಯ್ಯಲವನ ಸೊಡಿದಾ

ಡಿದಾ ಕಿಷ್ಟಾ॥ ಸಾರುಗೆಂಡಳಾಳ ಕಿವರದಸಿದಂದು ವಜಗಿಮೆ। ಗಾರಾಗಿ ಸಾಯ ಲವನ್ಯಾವ ಸಾಲವನು ಮನ। ವಾಕಿಬ ದವರಿಗಿತ್ತು ಕಳು ವಿಚಿ ಶ್ರೀಶಿಬಾಂಮನಬಿಸು ಬಿ॥ ದವ ಗುಳಾ ಘು

೧೦ ॥ ೬೧ ॥ ಮಾಂದು ದಿವತಿವ ಸಿಪ್ತಿ ಗೆಲಿನಿ ಸತ್ತಿ ದಳಾರ್ವ। ಗಂಧವಸಾಧಿ ವಣದ ಮುಷ್ಟುಕವನಿಳಿದು ನಲ। ವಿಂದನ ತಿಗೆಯ್ದ್ಯನಿ ನಾರು ನಿಂಮಿಂತು ದ್ದನಾರುಲಿಷಿ ಕಾಳ ಸಾನೂ॥ ತಂದೆ ಬಿಂನವಿ ವನವ

೧೧ ಧರಿಸು ದುಶ್ಶೀಕ ಡೊಗ। ನಿಂದಿಂನ ಕಂಡ ಕಹಾನಿರ ಯ ದೊಳಿರಲುತ್ತೆ ಗವನರ। ಡಿಂದಕಾಲನ ನಗರಿಗೆಯ್ದರ್ದ್ದೆ ನಳ್ಳಿನಾಂ ಕಂ ಲಿಡಿನೊಂದ ಚಿ ರಿಯ ಸಾ॥ ೬೨॥ ಸತೆನಿಂಮಗುಡ್ಡ ಬಿತೆ ಶಬಾಂಮಯ್ಯನ। ಗ್ಗಳನ

೧೨ ರಕದೊಳು ಶ್ರೀ ಬಿಡು ಮಾಳು ತೆಳು ತಲತಿ। ಬಳಸಿದ್ದಕಾ ಮಯ್ಯಸಿದ್ಧ ರಾಮೆಶ ಯೆಂ ದೊರಲು ತಿರ್ದ್ದ ಪನು ಮೆ ಪಿಸಾ॥ ಸಲಪ ಬೆಕೆತೆ ದಿವನಿಂ ಮಿನಾಮ ವನು ಡಿವ। ನೊಳನೆನಲ್ ನರಕ ಕದೊಳು ಕುಂದಾಗೆ

೧೩ ದೆವನಂ ನಳಸಿ ಧಬಿಂನವ ಗೆಯ್ದ ದವನನು ಧರಿ ಸವ ಗು ಪಾವಬಿರಿಕ್ಷ್ನಿ ಸದೆಂದೆನೆ॥ ೬೩॥ ಅವನ ನೊಡಗೊಂಡು ಗಳಗಳನೆನಡೆತಂದು ಶಂ। ಮವಿನರಿಂಕರನ ಬಳಿಗೆಯ್ದುವಂದಿಸಿನಿಲಲ್। ಕುವರ

೧೪ ಕೆಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಮಿನಿದಿಂದ ಮಿಳ್ಳುಲಿ ರಿನಿ ಕೆಂ ಗಿಡ ಬೆಂಬಂದೆಯನಲೂ॥ ತವೆನೆಂಮಗುಡ್ಡ ನಿರ್ದ್ದಪಷೊರನರಕದೊಳ್। ಗವನ ತಿಗೆಯಲ್ ಬೆಚು। ಶ್ರೀ ಪಿಯಾಗೆನಕ್ಕೆಕೆ। ಧು ಪಿಗೆಯುನಿತಕ್ಕೆಂನ ಬೆಗೆ

ನೆತ್ತಿಸಲೆಂದ್ರೆ ಬಂದವನಂ ತಕಿನ ಗಡಿಕೆ॥ ೬೩॥ ಬಿಸಿಕಾಸಿದ ತಂಕಾಲಕಾಲ ಮೆಲ್ಲಿ ಕ್ಕಿಕೃ। ಕರವಿತ್ತು ಗುರು ವಕಸತತಕೆ ನಾರಕಿಗಳ ಸೊಳ್ಳು ಕೆ ಬಂದಿವೆನಲ್ಲಿ ಶವಿಂದಕ ಕಪ್ಪರ ಧಾರ। ಗರನು ತಾ [illegible] ನಿನ ರಾ॥ ಗುರು ತಲ್ಲಾಸ

೧ ನಿವ [illegible] ಯತ ವಸುಸವ ಚನಿಸಲ್ಪ ಹುತಶಿರಸಾಗಿ ಗಾಡು ಪ್ಪೆ [illegible] ಸು ವರ ಹೀಂ ಸಾಮ ಕರೆ। ನಿರುತಥ ವರ್ಸ್ಗ ಮ ಪರರಬ್ರಹ್ಮ ಹತಾ। ದಿಹಾ ಯುಗಳಮಾಡಿದವರಾ॥ ೬೪॥ ಚೋರಿ ಹ ದಂಕರಗಹ್ಮ ದಿಕೆ ತ್ತು ವದು ನಾಬೆಯಂ। ದಿ ರಿ

೨ ಉದಂಸುವಗಿಯಂ ಬ್ಬ ಘ ವದ ಚೂರಿಯಂ। ಕಿ ರಿ ಕಿ ಶ್ರಿ ಘಮ ದಿಖ ಂಡಿಸು ಶಿಸ್ತು ಯಿಂದ ಕೆರಳು ದಂ ಶು ರು ಖಿನಿಂದಾ॥ ಅರಿವಪ್ಪಿಗ್ಗೆ ಚ್ಚೆ ನೊಳ ನಿಕ್ಕಿ ಸು ಡು ಮದಕಾದ। ಗುರು ಶ್ರೀಂದ ಚೂರ್ಗ ಮದ। ಮುದರ ದಿ ಬ

೩ ದಿಖದಂ। ಮರಿಪರಿಯ ಹಾಕಿತ್ತೆ ತತ್ತೆ ಬಾಥ ದಿಯ ಮಗಳ್ಳು ಸಂತೆಗಿವಿದಂ ಕಾಲನೂ॥ ೬೫॥ ಸುಡು ವಬ್ಬಾಸುವನಿ ಳ ವಸಂದ್ಸಂ ದಂ ಮುರಿದು ಕೆಂಡ ಕೆಸ ಡಪಿ ಯ ಪ್ಪುರಿ ಷ। ಪಿಂ ಡಿಪಿ ರಿದ ರಸು ತಿಹ। ಬಡಿದು ಬಾ ಳಾ ತ್ರಿ ಹುವಿವಗ

೪ ಡುಡಿಷ [illegible] ನ ಬಿಸಿಹ ಸದ ಮೆ ಡು ವಿನಾ ಕ್ತಿ॥ ಹು ಡು ಪು ನಿರಕ್ಷು ತಿಹಕ ಡಿದು ಕೊಪ್ಪು ರಿಗೆಂ ಮೊ ಘು। ಗಡುವ ಮಾತಂಗಳಿಗೆ ಬರಿ ನೊಡು ವ ನರಕ ದಾಳು। ಕೆ ದ ಹುತಿಹ ಫಲ ತೆರದ ಬಲ್ಲಾ ಳೆಂಯ ಬಾಬ್ರಿಂಮ ಬ್ಬ ಕರಾವಯ ವ

೫ ಶ್ರೀಸುತಿ ಹುದಾ॥ ೬೬॥ ಯಿಂತು ನಾ ನಾ ಕ್ಕೆರದ ಬೆ ಧೆಗಳನೊ ಡುತ್ತ ಕಂತುಮ ದವರ ಖಿದ್ರಾಮ ಕೊಕ್ಕರಿಸು ತ್ತೆ। ಮುಂತೆ ಬಕೆ ಬಕೆನೊ ಡಿಂಯು ಸುಮ ನಾಯಕನರಕ ಕಾಹು ದಾಳು ಬದ್ರಾ ಕು ತಾ॥ ೬೭॥ ಅಂತ ಕಾಲಕೆ

೬ ಕೆಶಿದ್ದರ ವ ಮಂತ್ಯ। ವೆಗಿತಿ ಯಿಂ ಯಿಂ। ದುಂ ಸುತ್ತಿ ಸ್ಸ ಗಾಯ್ದು ಡುವ ಬಿಸ್ತೆ ಶಿ ಬಾಂಮ್ಮನಂ। ಬೊಂತೆಬಿ ಡಿಲೆ ಮೆಗನೆ ಬಾರೆಂದು ಕರದ ಗಾಹುಳವ ಹು ಡಿಸಿ ದ್ದಿಂ ದ್ರಮೂ॥ ೬೮॥ ಅ ವಿಹಾ ಕು ಳಪಿ ದಿಯಲ

೭ ವನಿ ಕಡು ಕಾಲ್ವ [illegible] ಂ। ತವಕ ದಿಂ ಖಿದಿ ದವರ ಕಾಲಹಂ ಪಿ ಡಿ ದೆಲ್ಲ। ತ ವೆಬಳಿ ವ ರಿದು ಶ್ರೀಗುರು ಖದ ರಾ ಮಿತ್ರ ತೆಗೆಯ ಯ್ಯು ಯೆಂ ದಾರ ಲಲು॥ ವಿವರಿಸಲ್ ಕಾವನಂ ತೆಗೆ ಪಿನೆಂ ದಾ ಡಿ ಬ

೮ ಂ ಡಿ ವರನಾಂ ತೆಗಯ ಪನು ತಿ ತಕೆಳಿ ಬಹೆನೆ ನುತ್ತ ವಕೆಗ ಬ ಯ ವನಿ ಕ್ಕೃ ಶಂ ಮ್ಮ ವಂ ಬೂದ್ದಿ ವಂಧಿಬಿ ಸಪ್ಪ ನರಕಿಗಳ ನೂ॥ ೬೯॥ ತೆಗವಡ ಪ್ರಕ್ಕಾತೆಯ ನಿಯ್ಯಸಲಾ ಡಂ ಶಂ ಕರಂ। ನಸು ತ್ತಿ ಮ ಗಿಲಂ

೯ ಚ ಟಿಸ್ಯ ವೆನೆಂ ಡಿ ನೆಪ್ಪರಿ। ಬಗೆ ಸುಂಚ ಪಾ ದಿ ರಿಂಗೆ ಕ್ಕೆ ಪ್ಪಂ ನೆರ ದು ಸಾ ಬಿ ಕೆ ಸ ಲ ಗೆ ತುಪ್ಪ ದಿಂ ದಾ॥ ಅ ಗಲ ದ ಮ ಪಾ ರಿ ಬಿ ಕಂಗೆಯ್ಸು ನಿರ್ಧನಿ ಕೆ ಶಿ ಗೆ ಸಾ ಖ ರವ ನೆಂ ಂ ದು ಲಸ್ಯ ದೊ ಳು ಮಿ ಗೆ ವಿ ಧಾ।

೧೦ ಹಾಗ ಳ ಮ ಡಿಸ ಲ ವ ದ್ಯಗಳೆ ತೆ ನೆ ಮೆ ನ ಲು ಖಿ ಧ್ವ ಪ ತಿ ಯಿಂ ತೆಂ ದ ನೂ॥ ೭೦॥ ನಿನೆನಿಂ ನೆಯ ವಿನೊ ದ ಕ್ಕೆ ಮಾ ಡಿ ಬ ಯೆ ಟ ರ। ಮಾ ನು ರಾ ಗ ದೊ ಳು ಕ್ಕೆ ಕಾ ಶ್ರೀ ಗ ಡ ನಾಂ ಮಾ ಳ್ಪು ದೆ ನ ರಿ ದು ಸೂ ತ್ರ ಮಂ ಗೂ ಡಿ ಯಾ ಡಿ ಸು ವ ಕಾ ರ ಯು ರು ಷ

೧೧ ಬೆ ರಿ ರು ತಿ ಕೆ॥ ತಾ ನ ದೆಂ ಬಾ ರ ನ ತ್ತಿ ಸಿ ವ ಪಂ ಚಾ ರಿ ತಿ ಗೆ। ಮು ನಾ ಂ ಕ ಪ ರ ಯೆ ನ ಲ ಪ್ರ ಷ್ಣ ವಾ ಲ ಲಾ ವ ರ ಮಂ। ಸಾ ನ ರ್ಧ ದ ದಿಂ ದೊ ಪ್ಪು ಡಿ ಯ ಳಿ ಳು ಬ ಜ್ಜ ರ ದ ಕ ಲ್ಲ ಕಾ ಡಿ ದ ನು ಮು ಕ ದಿ॥ ೭೧॥ ತಿ ಳಿ ದು ಪ್ಪು ದೊ ಳ ಗಿ ದ್ದೆ ತ ಳಿ ಯ ಲಿ

೧೨ ಂ ಗ ದ ಮೆ ಳೆ। ಪ ಲ ಗೆ ಸಾ ಖ ರಿ ಪಾ ಗಿ ಂ ಯೊ ಂ ದಿ ಂ ದು ಪ ನಿ ಂ ಯ ನಾ। ನೊ ಲಿ ದು ಕ್ಕೆ ಕಾ ಳ್ಳೆ ನೆಂ ದಿ ತ್ತ ದಂ ಬಿ ಳ್ಳಾ ಡ ಯು ಬಂ ದೊ ಪ್ಪೆ ವ ದ ನ ನಾ ಗಿ॥ ಪ ಲೆ ಯೊ ಂ ನ ಮು ಕೆ ತಿ ಪಾ ಂ ಡೆ ಂ ದು ಮೂ ರ್ಛೆ ಬಾ ನ ದ ಲಿ ನು ಡಿ ಯು ಳ ಮು ರಿ ತ

೧೩ ಬಿ ಕ್ಕೆ ವ ರಿ ದು ಂ ಪ ಗ ಕಿ ನ ಪ ಲ್ಲ ರ ಡೆ ತೆ ನೆ [illegible] ಪ ಗೆ [illegible] ದು ಮಿ ಂ ನೆಂ ದ ನೂ॥ ೭೨॥ ಕಂ ನ ವ ಳ ಲಾ ಳು ಜ ನಿ ಶಿ ಗು ದ್ಧ ರಾ ಗ ಲು ಮು ಕ್ಕೆ। ದುಂ ದಿ ವೆ ಸು ತ್ತ ಬಿ ಳ್ಳಾ ಪ್ಪು ವಿ ಜ ಮ ರ ಕೆ ಬ ಂ। ದುಂ ನಾ ತೆ ತೆ [illegible]

ಜೆಯ ಸಾಷ್ಟ್ರಮಜ್ಜನವ ಮಧು ವಿಗಳ ಸಿಂಧುವ ಮಹೋಘಾ॥ ತಾಂಡವಿಡು ಮಾಡಿಸುವದು ಜ್ಜುಗಿಬಿ ತತ್ಪುರವ। ಚಂದನಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಾವನು ಪಾಯ್ಯನೆಲಾಡಂ। ಮಂಬಿಸಿದೆತ್ತನತನಗೆ ಪಾಯ್ಯ ತೊಡಗಿದರು ಮವರಿವರೆಂಸದೆಲ್ಲರಲಿ॥
॥೨೩॥ ನೆಲ್ಲನಾ ಮನಮತು ವರೆಚನಾಕ ಮದು ಬಿಳಿ। ಯಸು ಮುಂತಾದನಾನಾಧಾನ್ಯ ಮಂಪಾಯ್ಯೆ ಬಳಿಸಿವಿಗೆಪರಡಿಪ ಪ್ಪುಣಂಪರಿಪರಿ ಯಸಂಡಗೆಯ ಮಾಡಿತರಲು॥ ಮತಿ ಕಾರ್ಜುನನತಿಮಹಮನೆಯ ತುಂಬು ಶಿರ್ಲ
ಲ್ಲಶರಪ ರ್ನಸ್ತನ ಮುಗಿದೆ ವನವನೆಗೆ। ಯಲ್ಲಸಿರಿ ತೆಂಯ ಲಿ ಕೊಟ್ಟನಾವತಾಂಯಲು ಲ್ಲಚಕ್ತೆ। ಬಿಳ ಶಿಲಾ ಚಿಂ ದ್ರನಗ॥೨೫॥ ಕರಸಿ ಕೆಳಲುನಮ್ಮಗೆ ಶೆರ ಪಾಲ್ಪುಶಿಕಿ ಹೊಡೆ। ಈವರ ನ್ನಾರಶ್ರೀವಶಗೆ ಸಲ್ಲದಿಕಜ್ಜಮು। ನಿರುತವೆನೆ ಶ್ರೀ
ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲೆಶ್ವರನ ಸಿವೆತಾಂ ಸಲ್ಲದೆಂ ಬಾ॥ ಪರಿಯೆನೆಲ್ಲ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬಿಳಿದು ನಿಮ್ಮಗ್ರಸಿನಮಗೆನೆನ ಲ್ಲಿಂತಪ್ಪು। ಮೊಶಗಳಿಂ ಮೂರಾಳಿಗೆ ಯುರಸಲ್ಲವೆನೆನಿಂ ಲ್ಲಮಮು ಶಿವೆ ಮಗೆ ಸಲ್ಲವೆಂದೂ॥೨೬॥
ಬಂದು ಬಂದಾಳನೆಲ್ಲಾಂದು ಪಾರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಚಂದದಿಂ ಸಾಲ ನೆಲ್ಲಾಂದು ಪಾರೆಯಂ ಮಾಡಿ। ಬಂದಿಸಿ ಯೆತಂಥು ಶ್ರೀಯಾ ಸಾದನಗಳ ನೆಲ್ಲಾಂದು ಪಾರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಾ। ಸಮುಂದನೂರಿಗೆ
ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಯ್ಯನ ನೊಂದು ಪಾರೆಯಂ ತಪ್ಪುದೆಂದೆರಡು ಮೂಶಗಳಾ ರಲ। ವಿಂದದಂಪತಿಗಳಾಯ್ಯಲು ಕಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಯ್ಯ ತಾನೊಂದು ಪಾತ್ರ॥೨೭॥ ಕಳುಪಿ ಬರಲಿತ್ತು ಬದ್ಧೆಂದ್ರ ನೆಂದಿನ ತೆರದೊಳ್ತಾಳಿ
ಮುರಿಂಗಾರ್ಲಿಷ್ಟಿ ಶಂಗೆಯ್ವು ತಿರಲು ಪಾ
ಯ ಪಾರೆಯ ಪಾತ್ರೆ ಶಿವಶಕ್ತಿಗೆ ಮಲಪ
ಧನಿಧಿಯು ಯಂನ ತ್ರುಪ್ತಿಂಯಸಿದ್ಧಿಯು। ಯ
ನಯ್ಯೊಮಹಾದೇವ। ಯುಂನವರ ಕೃಪಿಯನ
ತ್ರ। ತಲೆಬುಗುಟುನೋಲತಿದಿ ಮುಟ್ಟದಿರು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಯೆನಲ್ಲಿ ನಿಂದು॥ ಯೆಲೆದೇವ
ರನೆ ನಿಂಮ ಕೈಬಜ್ಜಯಂಮಾಡಿಸಿ ದಶಾತ್ರಿ ಮುಂಗವನಾಶನ॥೨೮॥ ಯಂನಸುಕಿ ಯಕ
ಂನಯ್ಯನ ಲಾಗಿದೆವಯ್ಯ ನಂನಿಂಶ್ಮೊರಮಡಿಸಕ್ತೆನಾನವರಶ್ಮೊ ಕೆಯಾ॥ ಯುಂನೆಗಂಚ್ಮೊ
ಗದೆಂ ತುಸಮನಿಪ್ಪುದೆಂ ದುಬಾಯ್ಲುಡು ತೆಪಾರೆ ಮಟ್ಟನಾ॥೨೯॥ ಅಪರಾಧಿ ನಾನುನ್ನ
ನಿಂಮ ಶಿರನೊಂದಪರಿ ಯೆಂತು ಚಿನಲಾಲಿದು ಬಿಟ್ಟಿ
ನಾವಿಯ ಯಂನ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು। ಯಂನ ಸ್ವಾಸ್ತ್ಯ
ತ್ತದಕಿ ಬಂದೆನೆನೆ ಬೆಚ್ಚುತ। ಯುಂನೆಸುವೆಂ ಕೈಶ್ಲೈ
ಲಪ್ರೆಯಮುಗಿದೆವಯ್ಯ। ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಲಹು ವ
ನವಮ ಲ್ಯ್ಯಮುಗಿದೆವಯ್ಯ। ಕಪಿಲಮಲ್ಲಯ್ಯನಿಂ ಶಿವೆಗೊಂಡಸಮಸದೃಕ್ತನಿನ ಮುಗಿದೆವಾ। ವಿಮಳಸದ್ಧನಾನಿಧಾನನೆಂಯ ಮುಗಿದೆವಯಂ। ದುಪದಕ್ಕೆ ಬಲೆಂದೆರಗಿ ತುತಿಗೆ ಯ್ಯು ತಿರಲು। ಮುನ್ನಿಪಶಿನಾ
ಂಮ ಲ್ಯ್ಯಕ್ತಿ ಮಮರಳಿ ಶ್ಮೊರಮಡಿಸಿ ಬಿಸಗೆ ವರಲಾರೆ ವಸ್ತ್ರಮರಲ॥೩೦॥ ನಂ ಮಿಂದವಿವಗಪ್ಪು ದೆನೆನ ಲ್ಲುಪಿ ವಾಡು। ದಮ್ಮಯ್ಯ ಮೂಗರಿದು ಕಂನದಿ ಯ ತೋರುಲಾದು। ನಿಂಮಗುಣಾವೆದಯ್ಯನ ಶಿತಯೆ
ಮದೊಳಿ ನೆಡ್ಡೆ ಪಿಷ್ಟು ಶ್ಚಿತಿಗದಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಪತಿಯಾ॥ ಯಂಮ ಪದಿತಂನೊಡನೆ ಬಳಿಕ ಕಪಿಲಮಲ್ಲಯ್ಯ। ನುಂಮುನ್ನಪಿ ತ್ರಮೊರೆಯಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೆಶ್ವ। ರಂ ಮಸ್ತಕದೊಳು ಮೊತ್ತಲಿಸಿಂಗ್ರಮದಿಂದ ಕರತಂದು ಗುಪ
ಪಾಳಿಪ್ಪೂ॥೩೧॥ ಅವರಕ್ರುಪೆಯಂ ಪಡೆದು ಸಿದ್ಧಪತಿಯು ತ್ಸವದಿ। ತವೆಂಯಜ್ಜಮಜ್ಜನಗನಾರಾಧನೆಯ ಸಮಂತು ವಿವಹಗಳ ನೊಂದುಲಕ್ಷದೊಳಗೆಸಗಿ ಜಗವೊಗಳು ವಿರಚಿಧರಾಮಂ॥ ಶಿವಪೂಜಿಸುತ್ತ

ತಸ್ತುರವಬಲವರತಚಾ।ಶವನು ಮಿಶ್ರಸುತ್ತಾಜ್ಞ ಮಜ್ಜನವಮಾಡಿಸುತ। ಶಿವಗೆ ಪಗಳಶಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಶರಿಯಗುಳಿಸುತಸು ಕಿಡೊಸಿರು ಶಿವಪ್ರಸಗಳಾ॥ ೧೧ ॥ನಂದಲ್ಲಿ ನೆಳಲ್ಲಿಸುಳಿಯೆ ಪಕ್ಷ್ಯಗಳ್ಳಿ ಬಂದುರವ

ತಾಲಿಂಗವಂಶರರೊಳಾಂತುಪ್ರಮು।ವೆಂದೆಂಬೆಳದನಿಯಶಿವಂತಾನೆಶಿರಗಳ್ಗುವಸದ್ದ ಕಡೆಗೆಯ್ದುಮುದದಿ॥ಬಂದುಕೆಳ್ಳಂಗುಡ್ಡರಾಮಯ್ಯನೆಲ್ಲಿಪ್ಪ ನೆಂದು ಕಳ್ಳಿರಿದಿರಲು।ಬಯಲ ನಿಟ್ಟಂತಾಗಲ್ಲಿ

ದಸಿದ್ಧಪತಿಕಳಿಂಯವರ ಘನವಾ॥೧೨॥ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಲಲಿ ಯದೆಕುಟಿಲಬಿದ್ದನೆಂದೆಬ ಗೆದು। ಶಿವಗೊಳಿವಶಾಪದಿ ನೊಸಲಕಂಣಾತೆ ನಿಗೆಯಲುಕಿಚ್ಚು। ಇಳಿ ಇಳಿಲೆನುತ್ತೆ ಬರಲಲ್ಲಮಾಪ್ರಭುವರಂ ಕಾಣುತ

ಲಿಂಗಾಂತಿನತಿ॥ ಪಾಡಿದಡಗಿಸುತ್ತಾ ತನಂನೊಡ ವೆಳ್ಳಿಂದು।ಕಳುಪ್ರಿಮಗುಸ್ಸುಂ ಕಿಚ್ಚು ಮೂರವರ ಚಿಸುತ್ತಬರ। ಲಲಘುತರ ಮಹಿಮ ನೆಂದ ವಿಮುಕ್ತಿವ ಸಿದ್ಧರಾ ಮಸ್ಸರಂಬಾ ರಮಡುತ್ತೆ॥೧೩॥ ಬಂದಲ್ಲಿ ಮಾಪ್ರಭುವಿ

ನಂಪ್ರಸಂಗ ಶಕ್ತಿಯಂ।ವಂದಿಸು ತಶಳ್ಳಂಕಮರಪಿಮ ಪರತರಪ್ರ ದಿಪ್ಪಾ।ಕಿರಿದುಪಾಲಿಸುದೆಂದು ಮತ್ತಿನಿ ಶಿರವಿಡಿ ಚಿತ್ತಳಾದಗೆಂ ಘುನಿಜನಿಳಯಗೆ॥ ಬಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿ ಶಿಜಿಪಾಗವರ ಶರಮೊಳಾಲು।ಗ

ನಿಂದಸಿವಲಿಂಗದಿರವಂ ಕೆಳಿಬಸವರಸ।ಶಿಂದಿ ದರಪುರಿಯನ್ನೆಲ್ಲವ ತಿಳು ಪಿಕೆಲ್ಲ ಪಿಂಬೊಟುನ ಡೆಕಲ್ಲಾಣಕೆ॥೧೪॥ ಯೆನಲುನಾಂ ಲಮರ್ಸಿ ದೆಂಬಸವಾದಿಗಳಚಾದ।ವನಜಮಂ ತೊರಿಪಾಲಿಸುರೆನೆ

ಲ್ಲಾದಸಿಂದು। ವಿನಯದಿಂ ಬಂದು ಕಲ್ಯಾಣಮಂ ಮೊತ್ತುಬಸವೆ ಶಿನದಿಗಳನು ಕಂಡರೂ॥ ಘನಮಹಿಮರು ಪ್ರಸ್ಥಲಪ್ರಭಿ ಯಪಜಂನ್ನಬಸ ।ವನಚೈಯ್ಯವಿರಶಿ ಪಾಪದಿಶಿಕಾ ಡಿಸಿ।ದನು ಪ್ರಮು

ವೆರನ್ನಾಂಚಳಿತ್ತಸಿದ್ಧಂ ಪ್ರಪ್ರಮ ಧ್ವಾನು ಗರವಸು ಖರಸವನ॥೧೫॥ ಘಲಕೆಲದಿ ನಂಪವಿದು ಸುಖವಾಧಿಪ್ರರ್ಚಿಬ್ಬಾಂಡು। ಪ್ಪಾಲಿದು ಸಾಂ ನಾತಿಗೆ ಗೆಯಲ್ಲಿ ರಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ।ನಲಿದಿದಿ

ನಾಕಂ ಡುಸುದ್ಧರಾಗಳಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಗುರುವನಾ ರಾಧಿಸದರು॥ ಅಲಘುಮಹಿಮ ನವಚನಕಾಯಕ ದಾಳ್ಗಂಡಿಯೆಕ। ಬಳಿಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಯ್ಯ ನಂಪ್ರಾಜಿಸು ತಿರ್ದನೊ। ಜ್ವಲಮಹಿಮ ಸಿದ್ಧಂದ್ರನಿಸ್ಸಂ

ಪ್ರಭುರಮಕಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುವಲಯಚಂದ್ರನು ॥೧೬॥ ಶಿಳಯ್ಯ ಮಧು ವಯ್ಯಗಳಕಿನ್ನಳಿಗೆಧರಾ। ವಲ್ಲಿ ಸಂಬಿಜ್ಜಳಂ ಮುನಿಯೆ ಬಸವಂ ಪ್ರ ಮಥ।ಶಿಲ್ಲರಾ ದವಳಿಕಯ್ಯ ಡಿಗೆ ಪಾದಗುವಾಗೆಪ್ರ

ಪನಂಕೊಲಲು ಜಗದೆವಗೆ॥ ನಿಲ್ಲದಪ್ಪುನಾನೆಯಾಯೆ ಬಿರದೊಳಾಂತದನು ಸ್ವಾಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಪನಂಕೊಂದು ತಂನಯಭಾವ। ಮೊಲ್ಲೆಬಾಂಮ್ಮಯ ಪೊಳ್ಳ ಕುಳು ಬಪಿರಸಿ ಕೈಲ ಸಕ್ಕಿ ಮೊದಮೆಳಿ॥೧೭॥

ಶಿವನತಂಮ ಅಣ್ಣ ದೆವನೆಂಬಂತನಗೆ ನುವನಾಧಿಪತ್ಯಮಂಧಿಪ್ರಾಯವಂಬ ಯನು। ಶಿವಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ನಿಂಪಟ್ಟವಾಗಬೆಕೆಂದು ಸಿದ್ಧರನು ಕಳುಪೆ॥ ಅವರು ಸಾಂನತಿಗೆ ಗೆ ಯ್ದಂದು ಮಣಿ ವಿಪ್ರರವ

ತಮಗೆಕಾಣಾಕೆಯೊಯ್ಯೆ ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುವರೆ ಬಿಂನವಿಗೆಯ್ಯ ಲಾತ್ಕಿವಿನೆಸಾಯ ಲುಜ್ಜುಗಸಿಬೆದೆ ದು ನಿಲಿಪ॥೧೮॥ ಕಪಿಲಮಲ್ಲಯ್ಯನೆಬಲ್ಲನೆಸಿದಂ ದಿಗೆಯು। ಚಪಲದಿಂ ಬಾಬಿಗುರುವಂ ವರ್ಣಿಸಿ

ನಾಲಿಸು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಟದಿ ಗ್ರಾಸಸ್ಸಾನಿನಿಕಾವಾಗಮೂವತ್ತುಬಾವಲಿಂಬಿಮಕಿಕಾಂಡರೂ॥ ಸ್ವಪನಿಡಿಗೆ ತಂದಿಪ್ಪನೆಂದುಮುಂನಯ್ಯಬಾ।ಪರಮೊಳಬಂ ತಿಳಿಯದೆನೆ ಡಿನಾಣಿದೆ ಯಂನನುವಾಸಿಗೆಯ್ಯರಿವೆ

ಸಾತ್ತ್ವಿಯಂ ನುಡಿಸಿಮನುಸ್ಮರಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುಂತಳು ಮೆಚ್ಚಿಬಂದ ರವರಾ॥ ಆನಾಗುರುವಶಂಡೆರಗಿ ಕರಕರಕಲಿ ಲವನೆ [illegible]
ಯೆಸಲು ಬಂಡಿದೆಂದು॥ ವಾರಿಯ ಲಿ ವ್ಯಾಗವ ಚಿಲುಕಂಕಳ ಚಿಟ್ಟಿ ಸಿ [illegible]
ಕಥದ ವಿಚಿತ್ರಿಗೆಯ ತ್ರಿಚಿತ್ರ ಕಿರಿಯ ಇರು ಲ [illegible] ದುಸುಡ ದಿಂ ಕಸ್ತೂರಿ ದೇವ [illegible]
[illegible] ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತವೆನಿಸಿದೆ ಚೋಗಿಕರ ಕರಚಿಸು। ದತಿತ್ರೇಗ ದಿಂಡಿನಲು [illegible]
ಕಾಂ ದಿ ಕಾಂ ತ। ನಿ ವಸು ತಿನೆ ಯೋಗಿಮನು ಜರುಜನಾದಂ ತಿ [illegible]
[illegible] ಕಾರನಾ ತ್ಯಾಗನಾಚಿಕ್ಕರಾ ಮಿತ್ರದೇವಂ
[illegible] ಪತಿ ಚರಂಗೆಯು ತಿ
[illegible]
[illegible]

[illegible] ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ಗುರು [illegible] ರಾಮನ ಚರಿತ್ರಮಂ [illegible]

[illegible] ಶಿವದನಷ್ಟದ ದನ [illegible] ಪರತನು [illegible]

[illegible] ಗನರಗೆಯು [illegible] ವರ ಶ್ರೀ ಗಿರಿ [illegible]

[illegible] ಜಂಗಮವ [illegible] ಜಂಗಮ [illegible]

[illegible] ಕೇಳುವೆಯ [illegible] ॥ ಶ್ರೀಪರಮಶಿವ [illegible] ತುಂಗನಮಲ [illegible]

[illegible] ರಾಘವಾಂಕ [illegible]

[illegible] ವಿಶ್ವನಾಥ [illegible] ಜಂಗಮ [illegible]

[illegible] ರಾಘವಾಂಕನ [illegible]

[illegible] ರಾಘವಾಂಕನ [illegible] ರಾಘವಾಂಕನ [illegible]

[illegible] ವಿಶ್ವನಾಥ [illegible]

ತವನೆರಿದು ಜಂಗಮರೂಪಿಮಂತಾಳ್ದು। ವಿಸ್ತರದಿಂ ರಾಘವೇಶ್ವರನು ಸುರ್ದನಿ ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಚಾರಿತ್ರದಾ॥ ಪ್ರಸ್ತುತವಖಿಳಿದುನಡೆದಂ ಸಕಲದೇವಮುನಿ। ಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಾಂಘ್ರಿಯುಗನುಮಾಧರನಂ। ತನ್ನದಿ ಸ್ತವ
ಶಿವಪರದಿ ಶ್ರಂದುಮಂಪುರಕೆ ಗೊಡ ದುಳುಪೆದ್ದರಸನ ಮುಖಸಿ॥೧೧॥ ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶನಗೊಂ ದು ಲಿಂಗಾಚ್ಛಾನೆಯ ಮಾಡಿನಲಿ। ದವರಪ್ಪಾದಾಂಬ್ಜುವಂನಿಂತಿ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಾ। ದವನಿ … ದುಕಮೂರ್ತಿ ಕೇಳ್ವ…
ಬಿಡಿಯವಿತ್ತು ನಿಕ್ತಿಯಿಂನತಿಗೆಯ್ದುತೆ॥ ಅವಿಕಳಾತ್ತಕಪದ್ಮರಸಂ ಕಿಳ್ದಂದೆವ। ಭವನವಾಳುದ್ದು ನಿಂಮ ಪ್ರಿಸಕೆನು ಬಿಡಿದಿಪ್ಪರ್ಗ। ತವೆಶ್ರಾಸ್ತ್ರವೆನು ಪಿಳಿಂದುಮುರದಿಂತೆ ವಿಮಲ್ಪ್ರಕಿಲಂಪೆ ಆಸೆಂದನಾ॥೧೦॥ ನಾ…
ವಿಪ್ರಿನಿವಾ ತೆಗಂಪಂ ಪಿಯೊಳಗಗಿ ಧಾನ। ವಿವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೆಶಕ ದ ಮುಮಸ್ತಕಂ ಸೊವಿದಂ ರಾಘವೇಶ್ವರನು ಸುರ್ದನಿ ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಚಾರಿತ್ರಮಾ॥ ಶ್ರೀವಿಪ್ರುರ್ಗ ದಿಕಥೆ ಹುಮೆಲೆಮನೆ ಪ್ರೇಮ ಬಿಡ। ವಾವ
ಗಾದು ವಿವಿನಲ್ಪದ್ಮರಸಸಂತಸದಿ। ದೇವಯುದರಾಳಗನಿತ ನೊದಿಸಳಿನಿ ಯಂಮ ಪಾವನತಮಾಳ್ಪುದೆನಲೂ॥೧೧॥ ಶಂಭುವು … ಕದಿ ಗೆದು ಮಧುರ ವಂಧುರತಾರ। ವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಸ್ವಾನದಕ್ಷಿಸಿ ಗಮಪದ ವಿಭು…
ಂಬಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಂ ಬುವಡೆಯಲು ಕುದ್ಧನ ಂಕಿನ್ನರ ನಾರಗಗಳಿಂ॥ ಸಂಭಾವ ನಂಬಡೆಯೆ ರಾಗಗನು ನಾದಮಯ್ಯ। ನಂಬು ದಂವಿಸ … ವಾದಳಾದನಿದನ ದೆ। ನಾಂಚಿನಿ … ನಿರಸು ದಮೂಲ್ಪ ನಿವ
ಲ್ಸೊನೆಗ ಕವಂ ತೆಸಕಲರುಂ ಮಾಚ್ಚೆಯಾ ಗೆ॥೧೨॥ ಶ್ರೀ ದಿವ್ಯ ಮಥಂ ದ್ವಪದ್ದರಾಮನ ಕಥೆಯ। ಮಾದೆವಚ … ಗುದುತಿಕೆವದ್ದ ರಸಿ। ನಾದರದಿ ವಾಕ್ಕ ತುರವಾವಿಸ್ತರಕೆ ಶ್ರಾವ ಕರಪ್ತಕಹರ
ವಶಿಕ್ತಿವಿಶಿದು॥ ಮೊದಲಿಂಪದಪು ವದಕಿತ್ತ ತ್ರಿದು ಗುಹಾಲು ಗಾನಾ। ಶ್ರೀದಿವ್ಯಗಾನಮಂಕೆ ಳಿಯಿತೆನೆ ನಳಿಸಿಯೊದಿಕೆಳಿಸು ತ್ತೆ ಪಲಕೆಲ ಪದಂಗಳು ನಡೆ ಹೆವಾದಿದಂಮು ಹೊಂದ
ಸಾ॥೧೩॥ ಧಕಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸಾಂಬ್ರ ಉಮರವೆಕ್ತ್ರೆಲಾ ಸ ಗುಡ್ಡುಗಳಿಗ ನಿಕ್ತರರು ಮರಗಳೆಲ್ಲಂ ಕಲ್ಲು। ತರುಗಳುಂ ಮಡ್ಡುಗಳೆಲ್ಲಂ ಜಿಡರಪ್ಪದಮಡು ಶಿವನೆಯ ಮುಖರರಾಮಂ॥ ಪರನಾದನಾಗಳಿದನಲ್ಲಿ ವಿ
ಂದಿನಲವನ। ಶಿರವಾಳಿಳು ಪು ವೆನೆಂ ನವಾಮ ವದ। ಪಾದು ಕೆಯ। ನಿರುತಮಿದು ಮದ್ರಾಪಿಯಿಂದು ರಾಘವ … ವದನ ಪದ್ಮರಸ ಕೆಳಿ॥೧೪॥ ಮೆನ ಚೊಳು ಬಿದ್ದುನುತಿಗೆಯ್ದು…
ವಪಂದಿ। ತನಪಾದಮಂನಿ ಶಿಶ್ರುಸು ವಡೆನನಿ ದುಸುಸಾಧನವಾದುದೆಂದು ಪದ್ಮರಸನ … ನಂಗೆಯ್ದು। ತುಸು … ತೆಂದನೂ॥ ತನಗಿ ಪ್ರದವನಿಂ ಕುಪಿತ್ಧದನು ಚಿತ ಜಗ। ಕ್ಕನು ಪೆಮ್ಮಂ…
ದು ಶಿರೆಸ್ಸುಂಮನಿದ್ದೇನಾ। ತನಕಂ ಡು ಸಂಕಿಸುಲುದು ಟಿ ತ ಖಿಂದಾಡ ಬಾರದಲಾ ಮಹಾಜನಕೆ॥೧೫॥ ಪದ್ಮರಸನಿಂತೆಂದುನುಡಿ … ಮುನಿ … ಜನಸು … ತ್ರ್ಯಕದಿನ ಮುನಿ। ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೆಶಿಕನ … ಪದ್ಮ ಮಾ…
ಮಂದರಾಸಂ ಮೊಳೆಯ ತೆಂದನಿಂತೆ ದೆವೆ ಸ್ವಿ ರಾಘವಂ॥ ಪದ್ಮಜಾಂಡ ದೊಳಗ್ನಳಿಯೆನು ತಂನಯ ಪಾದ। ಪದರಕ್ಕಿಂಯ ನಿಕದಾ ಳಿಳು … ದೆಬಿ ದಿಂ। ಪದ್ರಾಪ್ತು … ಬಲಂ … ಹರನ ಸುತನೊಳ್…
ರಸಲ್ಲ ದೆಕ್ಕತ್ತಿ ರಾ॥೧೬॥ ಯದಕಳ್ಳಿ ಪರಿಸಾಕು ವವರಿಲ್ಲ ವಾತೆನೆ। ಪದುಳದಿಂ ಬಾಳಿ ಬಾಡಿನ ಬಿಂಕದಂಕೆ ದೆಗಂ। ವಾದ ವನಾಂ ಕಂದಪಿಂತೆನನು ಬಿಯಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈಕೊಂಡೊದರಿಯ ಬಹುದು॥ …
ಗಿರ … ನಿಂ ತೆನಲಾದಾಮುನಿ ಕೆರಗ। ಮುದದಲ … ದುಗುಡ ದಿಂ ಮಸ್ತುಕಂ ಗೊಂಡು। ಮದನಹರಸರಸನ ರಾಘವಕ। ವಿಪ್ರವರನ … ದನಿ ಕೆ … ದಿ॥೧೭॥ ಬಂದ … ಗಮನ…

ಕೇಳಿದತ್ತವ ನಾರದ ಕೇಳು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನವರೆಯೊಳು ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪು ಕನ್ನಾದಿ ಕನ್ನಾದಿ ಧುನಿ ಸೆಕ್ರೆಯು ಭಿಗದ ದಾನಂದದ ಜಲ ಲಹರಿ ॥ ಸುಖಿಯುತಂ ಮಲತ್ತಿರದಿ ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಸುವ ಶ್ರಕ ನಾಥ । ಪ್ಪರಸ ಸರಂಗಾತ್ರಿ ತ ಸುರಸರಂಗಾ ಫಟಿ ಶ್ರಿರಕಂಡು ತ್ರಯ ಪ್ರಮುದಮು

…ಸ್ತಾನ ತತದ ಬಡಿಸು ತಲಂದವನ ವಿಳ್ಳಿದು ನಡೆದರು ॥ ೨೦ ॥ ಪೊದರು ತಬಂದು ಪದ್ಮ ಕನಸಂ ಭಗಳು ಮದವು ದುಗಿ ಪಾರಳು ಮನುಸು ಸುಂ ಮನಸುಳು ಮೆ ರಗು ತ್ತಿ ಸ … ಮಲು ಉತ್ತರ ವಿಮಲ ಗಸ ನಗನಾದಿ ತನಿಂ ಮುಪಾಚ …

…ಕೀ ಜಡವಾತೆಂಯಾ ॥ ಕೇದು ಕುಳಿಯ ಸುಪಕಿ ಕುಚ್ಚಿತ ವನ್ಬುಜ ಸ್ನಾನ ಸೆಸಂ । ದುಗ್ಧ ಶಪಾಲಕ ಚಪಚಿ ಚಳಿನೆ ತಳ್ಪುಳಿ ಸಾ । ತುದ ದಬ್ಬಿ … ಪಾಲಿಸಿನೆ ದೇವಪ್ರರಾಜಂ ಪಾವನಳಿನ … ರಾಜರು ॥ ೨ ॥ ಗಾತ್ರಗಳು ಬಡಿಯಲ್ಲಿ …

…ಂತಾಡಿ ಮುಂಡಾಡುತ್ತಿ ನಗನವ ನಲಿದು ಕಿತ್ತವನ ಪ್ರಾಕರ ॥ ಯೆ ಕಾನಾ । ದಗಜಾದಿ ಪತಿಯ ಕೈ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿಡಿದ ಸದ್ವ್ಯತ್ತನಿಂದ ಪಾದುಕೆ ದೊರೆಯದು ॥ ಜಗದ್ಧಾತ್ರಾ ನಿಧನ ದಿನದಿ ಶ್ರಮಾಲುಮೆ ಗಂ । ಮಿಗಿಲಲ್ಲಾಶಿವ ಪತ್ನ … ವು ಮೆ …

…ರು ಮುನಿಯು … ಮಗ ದರ್ಗಾಂಕ ನಬತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಕಾರ … ದನಾಬು ಮಿಲ್ಲ ಕೈಶಿಂತೆನೆ ॥ ೨೧ ॥ ಪಾರ್ಶ್ವ … ಬಲದಿಂದ ತರನಾಕಂತಿ ಕ್ಷಿಸಿದ । ಬೆರತಿದ್ದ … ಕಿನದಿಂ ನಂಬಿ ಯು ಂ ನಾನಕಿವನ । ಪಾರಕವಾಯ್ತು …

…ಂಡ ಮಿಕ್ಕೆ ಖಂಡ ಕೇವಯ್ಯ ನಿತ್ತನಾ … ನವಳು ॥ ಸರಸಿಜ ಜನವನ ತ್ತು ತದಲು ದಿಬದ ಕ್ರುಪನು ದಿವ್ಯ ರುಕ್ಮ ಪದದಿ ಚಿ ಮುನಿದಂ ದಿ ತನನಿ ಸೃಷ್ಟಿಮಾ । ಗಿದು ತೊಂದು ಪಗವಿಕ್ಷು ಕ್ರಿಯನ ದಿನೆಂದು

…ಜನ ಭಿನನೆ ಮುನಿ ಶಿಂತೆ … ॥ ೪೦ ॥ ವರ ಮಂತ್ರ ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನಾದಿಯಿಂ ಚರಾ । ಚರ ಕೈ … ಪ್ರಸ್ಥಾನ ದಿಕನಿನಲು । ಧರ … ನಶ್ತಿ ರಾಶ್ಯದಿಂ … ಯ ರಾಣಿ …

…ಬಿಗೆಯು ನಡದಿಂ ॥ … ವನ ವತ್ಸ ಜಂಗಿಳ್ಳ ಕ್ಷ್ಮೆ ಕ್ರಿಯನಿಳಿಗೆ । ಪಿ … ಜ್ಞನೆನೆ ಕೊಪ ದಿಂದೊದಿದ … ವನಂ … ದಿಂಭೊಂಡಿ ದಿಳಿಗೆ … ಸುವಂಜಾನಿಳಿದೊ … ಬಂದು

… ॥ … ಗತಿಗಡಿಂ ಬಿತ್ತು ತಿವನು … ದಿಂದಸುವ । ನೊದಲಳ್ಳಿನೆ ನೆ ಗಳಿ ಸತಿ ಸ್ಥಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ಪಾದವೊಳ್ಳು … ಪನಂಗೆಲು ವೆ … ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಗೆಯ್ಯೂ ॥ ತಡೆಯದೆ

…ನರಕ್ಷ್ಮಿ ನಿ ಶ್ರಿಯಂ ಬ … ಮಂತ್ರ ದೊಂದ ನಿಶಿ ವಿಯೊಳಗೊರಿ ದು ಮಂತ್ರಾರ್ಥಮಂ ತಿಳುಪಿ । ಬಿಡದ ದಿಮ … ರ್ತಾಂಗಂ ಗಳಾರ್ಗನೊಂದುಬಿ ಯದರ ತಿ । ವಿಸಿ … ॥ ೩೦ ॥ ಬಂದು …

…ನಿನ ಶ್ರಮ ಕೆಪ್ಪು … ಕ್ರವ ಪುತ್ರೆಯ್ಯ । ಮಂದಾಕಿನಿ ಧರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಯ ಮತ್ತ ಬಲವ । ಸಂದವ ಪ್ರಜ್ಞಾಶ್ರಿತ್ವ ಮಂ ವಿಷ್ಣು ಮುಖ್ಯ ದೇವರ ಕ್ರುಣಾ ಕಕೆ ದೇವದು ದಾ ॥ ಬರದುಕ ಮಹತ್ತಮಂ ಪಡೆದು ತ್ರುಟನೆ ದೆಗೆನಡೆತಂದೊ…

…ದಿಯೆ ಮುಂಗಿನೊಳ್ಳು ಯುಜಿ … ಮುನಿಯೆಕಾಂ ದು … ನಬಂದಂ ತನಿನನೆಬಲುಪೆಂದು ಬಹು ವರದು ನಿಂ ಸಾಧಿಸಿ ಸುತೆ ॥ ೩೧ ॥ ಜಿವದಿಂದು ಸುವಿ ಮುನಿತ ರಕ್ಷಯೊಗೆ ಸ್ಥಿಗ್ಗಾಗಿ । ಯಾವರತ ನಿಕ್ಷಿ ನಿಂದ ದ ಚಿವತ್ತೆ …

…ದನೆಂ । ದಾವಿಗತಿ ಗ … ಸ್ತು ಬಂತೆ ರಿದು ವಿಷ್ಣುವಂ ಪೂಜಿಸ ಮುನಿಪ ದವ ಮುನಿ ವೆಂ ॥ ತ್ರಾವಿಸುತ್ತೆಂದು ತಪದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಮಚ್ಚಿಲ । ಪ್ರವರಂ ತಂ ಮೊಗೆ ಸಂಕಿಸುತ್ತೆಂದನವತಿ । ಸೂವರನೆ ಕ್ಷಿತ … ನಾತನಂಗೆಲುವ …

…ದಾಗದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂ ದಾನಾ … ನಿನನತು … ಪ । ಮಂಬಿಡಿಸಿನೆದು ಪ್ರಮ । ದಿಂನಳಿನ ಲಾಚನಂ ವಿಪ್ರಾಶ್ರುತಿಯ ತಳೆದು । ನಿಂನಿಯ ತಮುನಿಯದಿ ವ್ಯಾಶ್ರಮ ಕೆ ಬಿಕೆ ಕಂಡು ಮಾಯಾವಿ ಯೋಗಿ ಬಹರೆ ॥ ಯೆ …

…ಂದಿ ದಿನೆ ವಳು ಕ್ಷತ್ರವಾದಾನಿ ತಳ್ಪತಾರ ಮುಂನಿಸ್ಕ … ರುಪದಿಂ । ದಂ ನಿಂದು ಕ್ಷುಪ ನ ಸಮಿ । ತೆಂನ ಮೆಲಣಾ ದಯದಿ ಕ್ಷೆಪಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಲ ಹಿನೆನಸು ತಲಿಂತೆಂದನು ॥ ೩೨ ॥ ಬಲು ಹುಳ್ಳ ರಕ್ಷ ಸುರಗವ … ಮಂ ಮುಳಿದ ದಿಂ ।

[illegible] ತೆಯ। ತೆರದಿ [illegible] ತ್ರಿಂಶಿತಕಂ ನಾನೆ ವಿಭ್ರಮವನಿತ್ತ [illegible] ದೆಡೆಯೊಳ್ [illegible] ॥೪೪॥ [illegible]

[illegible] ವನ್ನಿದು ರಾಘವನಾವನೆನಲು [illegible] ದಿಯ। [illegible] ಮದಗಜ [illegible]

[illegible] ಕಲವರುವ [illegible]। ಜಡಿದು ರಾಘವನ [illegible] ಬಲುಕಿ। ನಡುವಿಥಿಯ [illegible]

[illegible] ದಮ [illegible] ತದಿನೆಲನ। ನೋಡಿ [illegible] ವಾಯುನಗುತಿ [illegible]

[illegible] ಯನಿಶಾಂತ [illegible] ಮದೊಳುಂ ಪೊಕ್ಕ ರಾಘವನ [illegible] ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೆಲೆ [illegible]

[illegible] ಯತಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ॥೪೭॥ ಶಿವನ ವರ [illegible] ಮುಮನುಂಡು ಸಂತಸಗೊಂಡು। [illegible]

[illegible] ಮವರಳಿ॥ ವಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿತ್ತು [illegible] ಶಿವಶರಣ ರಾಘವ [illegible] ಶಿವಾನುಭವ ಸಂಗಸುಖ [illegible]

[illegible] ಪ್ರಭುರಾಯ ಬಸವರಾಜನ ಮನೆಗೆ। [illegible] ಲಾರಾಧನೆಯು ಮಾಡಿ। [illegible] ಲಿಂಗಾನುಭವ [illegible]

[illegible] ಲದಲಿ [illegible] ಮನೆಗೆ। ಬಲ್ಲಿದಂ ಶಿವನ [illegible]

[illegible] ನಾಗರಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಡು [illegible] ಮಾಡಿ [illegible]

[illegible] ನಿಧಿ [illegible] ಕಲಾನಿಧಿ ಚಿದಾ। ಕಾರವಾದ [illegible] ರಾಘವ [illegible]

[illegible] ಮುದದಿಂ॥ ಸಾರ [illegible] ಭಕ್ತಿ ವಿಸ್ತಾರ [illegible] ವೀರಶೈವ [illegible] ಗುರುಲಿಂಗ। [illegible] ಜಂಗಮಂ [illegible] ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿವಮಂತ್ರ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಾ॥ [illegible]

[illegible] ಶರಣರನು ಭಾವಗೆಯ್ದೆ [illegible] ಲಿಂಗಾನುಭವ [illegible]

[illegible] ಮುನಿಗಳ್ [illegible] ದಿವ್ಯರೂಪ [illegible]

[illegible] ॥ ದೇವ ನಿಂಮಂ [illegible] ಶಂಭು [illegible] ವಿರೂಪಾಕ್ಷ [illegible]

ಬಂದಘಾತ ೩॥ ಶ್ರೀವಚಿಯಿಂ ಬಂದಳಿಯದಿದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವಾಹುದೆಂಕೆಬಿದರು ತಿದೆಯಂ ನಮನವನೆನಿಂ ಮ ನ । ವಿವೇತ್ರ ನಮಲನವೃತ್ತ ನೆಂದುಂ ಭಜಿಸಿ ಶ್ರೀ ಪವುಂಸೋದಬತ್ತಿನೆ ಸ್ತುರು ವಿನೋಳುಗು ಣಾವ ನುಂ ಬಿಂಗ
ಗದೊಳಿಲಕ್ತ ಣಾವಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತೆಯ । ಪುರುಷನೊಳ್ ಪ್ರತಿಪ್ಪನುಂ । ಗರುವನೊಳು ಚತುರತೆಯನು ಣಾಜಿಯವನೊಡೆಯನೋಳ್ । ಗರಸ ಅಶ್ವಣಾವಿನರಕಂ॥ ಧರೆಯೊಳ್ವಾ ರಾ ದಾಡಂ ಹರನೆಂದು ಬಿಚ್ಚ
ಮೆಣಾತನೆಂದು ದಾಳನಂ ಶ್ರೀ ಮುಂನಿನಧಷ್ಮ । ವರತುನರಕವನೆಯ್ದು ವಂ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿನಿಂದಿಪ್ಪ ದೊಡೆನಪ್ಪನೊ॥ ೫೪॥ ನಿಂನಪದಯುಗಳ ಮಂಕಾಣಾತೆಂದಿಳಿಪನಾಂ । ಮುಂನಬಳಿಪ್ಪಯಿ ಮಾಳ್ಪಿನ
ನಗೆಸ್ತಾಪವನಿಯ್ಯ । ತೆಂನಕೈಲಿ ಲಿಡಿಯಶಿವ ನಾನಂ ಜುವೆಂಸುಖದಿಭೋಗನಲ್ಕಾಘವಾಂಕಂ॥ ಕಂನವಚ ಠಾಳಗಿ ದಂಕಳಿಯ ದಿಶೆಗಣಾವರತು ವುಂನಿಸ್ತರಣಂಬೊಂದ ನನೆಂದು ಶ್ರೀಗಿರದಿರಲ್ । ನಿಂನಗುರು
ಕಾಯಹರಿಯ ಈಶ್ವರಂ ಲಿಕೆವು ಮೊಗಸೊಳೆಯಲವ ಕೆಕತ್ತ ರೂ॥ ೫೫॥ ಯೆಂದು ಪವಿತ್ರಕ್ಕಾರಾಘವನ ಬಿಡಿದೆತ್ತಿ ನಲ್ವಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿನ ತಿಗೆಂಯ್ದು ಬಿ ಶ್ರಾಡಲಾದನ । ಮಂಡಬಿಗದಿ ಲವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಹೆಪ್ಪರಿಸ
ಸುತ್ತಹಂಬಿಗಂಬಂದು ತಂನಾ॥ ತಂದೆನುರು ವರವಂ ಪ್ರಿಯಂ ಕಂಡು ನ ತಿಳಿಪಲವಂದದಿಂ ಸತಿಭಕ್ತಿ ಮುಗಿದು ಪಾದದದೆಸಿ ದಿಪ । ಕೆನೊಂದಿನಿಂದ ತಿಳ್ಳಿ । ತಿಯುಂದ ದಲಾಕಾರುಂ ಸ್ತುಮೂ೬
ಬಿತ್ರಿಯೊಡನಿಂ ತೆಂದವನು॥ ೫೬॥ ಯೆತೆಯಯ್ದು ಟಿದರನನೆಂನಕವಿತೆಯ ವೀನ । ಗಳಿರನೆಂ ದೊಷ್ಟ ವೊಕ್ಷಿತ್ರರಂಬಿಳಿನಾಂ । ಚೊಲಬ ರಿಂಯ ದಿಳಿಂದ ಲೆಪಾದು ಕೆಯ ಟಿ ಡಿಸಿಕಾಂ ರಿಡು
ಸ್ಥೂಗಳುಕಾಣಾಬತಿ॥ ನಳಿದು ತತೆಂಮೊಳು ಭಕ್ತಿ ಯೆಂದ ತಾನೆಬೂರಲ್ಲ ಳವಳಿದದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮೆನೆ ನೆ । ಲ್ಲಾಳಿರು ನಿಂಮಂ ಶ್ರೀ ಯಂ ತೋರಿದರು ತ್ತೆ ಪ್ಪಿ ಯೂಗೆನಳ್ಳಿ ಹರಿಯ ಕ್ಷನೆ
ದರಂ॥ ೫೭॥ ಬಸವರಾ ಜನಕೆಳ್ಲ ಪಿತೆಂದು ಬಿಕ್ಕ ವ್ಯ । ಶಶಿಧರ ನವೆಕ್ರ ಮಂ ಮರ್ತಿಸೊಂದು ಬಿರಲಾದಂ । ಬಸವರಾಜನ ಪ್ರಸಿ ಯೊರಾ ತನಿ ಜನಕ್ಕನಾಗಿ ಶಿಶಿರನಾ ರಾಳಿರು ತಿರೆ॥ ಬ
ಶಿವರಾಜನ ಮೆತಿನವನಿದು ಪ್ರಕೆ ಕಕ್ಕೆ ಮು ೦ ವಸ್ತು ಧಿಯೊಳು ಚಿಕ್ಕಂ ಯ್ಯಗಳನಿರಿದ್ದು ದದ ರಿಂದ । ನಬನೆನಿ ಜವೊತ್ತ ವಾದು ದುನಿ ನಗೆಂಯಗ ತೆರದೊಕ್ಷಾಗಲು ಳಿದು ಕದಿ ಯೊಳ್ಗ॥ ೫೮॥
ಕಂಹಮರ್ದನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಪ್ರಿಯ ಭಕ್ತರಂ ತವಾಂಯ ಶ್ರೇನ ದಿಪ್ಪ ದುಪ್ರಕಮುಕಂ ಲದರಿಯ । ದಂ ಕುಬಿ ಧುಳಿದು ಧರೆಯೊ ಲ್ನಿನೆದೆವಯುರಿವಪರಿಯಂಬಿರವಿನಿಂದ ರಗಳು॥ ಚಿಂತೆ ಚಿದಿ ದಕೆವರ ವಿ
ರವಾಹೆ ಶ್ರೀರನೋಲಂ ತೆಬಂದ್ರಿ ಶಿಯ ಬಿನೆ ರಾಘವನು ಮಂದಿತಂ । ನಂ ತನಂ ದಳಿದು ಹರಿಹರನಂ ಪ್ರಿಯೊಳ್ । ಬೊರಲು ಪುರಿಕೆ ತ್ರೆ ಸ್ತಂಗೆಯನು॥ ೫೯॥ ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನು ಜಗಾದ ಹರಿಹರನೆ । ಹರಿ
ಹರನೆನ ಗೆನ್ನರ ಮುನಿಪ್ಪದ ಪ್ರಸು ಹರಿಹರನೆ । ಹರಿಹರನೆನಗೆ ನ್ರಿಜ ದಿಷ್ಟ ಣಾ ಶ್ರೀನ ಮಾರುತ ರಕ್ಷ ತ ಹರಿಹರನೆ॥ ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಪ್ರಸ ನಿದಿನಿರಲು ಹರಿಹರನೆ । ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಶ್ರೀವಾಮನಾ ಕ್ಷ ಹರಿಹರ
ರನೆ । ಹರಿಹರನೆ ನನಗೆ ನಿಷ್ಪುರರನಿಷ್ಟಿನಿಂಗು ರುಯ್ದ ವಾ ಲಿಗ ಹರಿಹರನೆ॥ ೬೦॥ ಹರಿದೇವಯಂನ ದತ್ತ ವತಾ ಮೂಲವಂ । ಹರಿದೇವಯಂನನು ತ್ರಿ ದವಂ ಯೆಯುರು ಬತೆಯ । ಹರಿದೇವಯಂನಾಂ ಪ್ಲೆ

ಕ್ಕೆ ಬಂದವ್ರ್ಗ ನೆಲೆಯಿಲವೆಸೆವ ಪರದೆವನ॥ ಪರಿಧೆವಮಸ್ಥವೆ ಶೃತನಪಾಶ್ರಮಂ। ಪರಿದೆವಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಬಂಧಂಗಳಂ। ಪರಿಧೆವಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ ತರಮದುರುವ ಕರು ನಾಲಿ ಪರಿದೆವನ॥ ೬೧॥ ವಿರತನರದ

೨ ಸ್ರೀಪಾಶ ತತಾಟ। ನವತಿಮಿರಕ್ಷತ ಚಿತ್ರ ಮಿತ್ರವಕ್ಕಿ ಸುಗಾತ್ರ। ಶಿವಶರಣಗಿತ ರನವಿನೆ ಬುಧಸನ್ನಾನವಿ ಮಲಸದೃನಾವಿತಾ ರನಾ॥ ತವೆತ್ರುನಾಶ ಸುತವಿಪ್ರ ಕರ್ಮಪಾಲಿತ ಧರ್ಮ। ಮವನ ತ್ರಯಕ್ಕೆ ತತ್ವ

೩ ರ್ಯನಸುತಾಚಾರ್ಯ। ತ್ರಿವಿಧಮಲಕಾಂತಾರದಾವೆಪರಿಪರದೆವನಲಹುಮಪಿಮ ಪ್ರಸಾವಾ॥ ೬೨॥ ಫಲವರ್ಧದಿಂದರಾಘವನಿಂತು ತುತಿಸಿನಿ। ಮರ್ತ್ಯಪ್ರಪಾಶದಿವರ್ಧನವೆಸಹಪರಲ ತತ್ವವಿಶಿದುನಿನ ಲಿಪಿಮುಂತಾ

೪ ತಿಬಿಕರಲಿಬ ಪ್ಪನಾಗಿಪಂಪಾಧಿಪತಿಯು॥ ಪಾಲಿದು ಸ್ವಜಿ ಸುತಿಪ್ಪುದಿಂದನಾರಾಘವಂ। ನಳಿನಬಾಸನಾವೆಪನಸಿ ತ್ರಿಗಸು ತಜಂಗಮಾ। ವಲಿಗಳನಿರಂತರಂನಿರಜಿಸುತ್ತಲಿರ್ದ ನಪ್ರತಿಮನನಸುಮಸುಂಗ್ರನಾ॥ ೬೩॥ ಪಾರಬಕ್ಕೆ

೫ ಕಥೆಯೊಳ್ಗಂ ದಕ್ಕರವನೊಳಿದು ಮಿಗೆ। ಬರದೊಪಿಪಿರ್ಶಿದರೆ ದುರಿತಂಗಳಂ। ಪರಿಹರಿಸಿ ಮನದಕ್ಕೊನೆಯೊಳುನಿಂದು ವಾಂಛಿತಫಲಪ್ರತತಿಯಂ ಮುದದೊಳೀಗೊ॥ ಸುರನಿಜಾ ದೃವವಿಷ್ಣುಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ। ಸುರನಿಕರಮನಾತಿ

ಮಕುಟ ಘಟಿತ ಚರಣಾಶಿತ ಚರನಾ। ಗುರುಪಂಚವಂ
ಚೌರಾಕಮೆ ಧೃತಿನಿಂದಪಂಚವಂ ನಾಶಿನಿಬದ್ಧನಂ ಜೆ
ಸಂಡಿಸುವ ಚಾನುಬಂಧಿ॥ ೬೫॥ ಶ್ರೀಂ ತುಸಂ
ಸುಮನಸನ। ನಾರಕ್ಕೆ ರಕ್ಷವಿ ಯೊರುಂಗಲ್ವ ವಿಶೆತ್ರ
ನೆತ್ರಕನ್ಯಾ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷ್ಯನಾದರ ಥನು ಮುತ್ರಾ

ನಾನೆಮಶಿದ್ಧನಂಜೆಶ್ರೀನಿರದಿತ್ಮಾರಕ್ಷಸುವನನಿತಂ॥ ೬೪॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯರ್ ಶಿವನಾಶಿದ್ದ ಶಮನ ಘುಃ॥ ದಾಚಾರ್ಯ ರಾಮಚಿವಾಚಾರ್ಯರ್ ಸುರರು ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ
ಸ್ರಾ॥ ನಾಚಾರ್ಯ ಪದಸರಬಿರು ಪಮರುಪಚಿತ್ತನಂ। ಜಾಚಾರ್ಯರ ಚಿತವ ಪಹಂಬೆಯ ಪರಿಶ್ರಿರಶೀ। ವಾಚಾರ್ಯನುತರಾಘವನ ಕ್ಷುತ್ತಿಸಿಪದಿನಾರು
ತ್ರಿನಿಕ್ಷಂಪದನಾ ೧೧ ಗಕ್ಷಂಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀಸಮ್ಯಗ್ಜ್ನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಮೆಕಸಂದಾತಿ — ಸಂದಾತ್ರಿಸಲ್ದವಗ್ರಪ್ಪ। ಮಿಕರಂಗಳೆಲತೆಂದು। ಬೊಗುತ್ರೆ
ನಿಡಿಗೆ ಕ್ಷಂಪದನಾ। ಪದ॥ ನಾತ್ರಪಾ ಪ್ರದಪ್ತ ಪತ್ರವಪ್ರಥ ಮುತ್ರುಮುತ್ರ ತೆ — ರದಾವಾಮವಾಪ ದೆವಕಮಿ ತ್ರಿ। ಮಿತ್ರಚಿಮಸರನೆತ್ರ
ನಿಡಿಗೆಕ್ಷಾಪವಮೂಪನಾ॥ ಪದ॥ ನಾತ್ರ ತರಗಾತ್ರ। ಗಾತ್ರಜಲತಾದಾತ್ರದಾ ತ್ರಿಪ್ತಿಪತ್ರುಪವಿತ್ರ — ವಿತ್ರಸ್ಥ ಬಹುಪಂಕಪಂಕಜಜನುತಿ ಪಾತ್ರ ಪಾತ್ರದ್ವಿಕಾ
॥ ಮುತ್ರಲ್ವದವಿಜಕ್ಷಕಕ್ಷತರಗಾತ್ರ। ತಿಂಗಮಂಧರಿಪ್ಪಬಂಧುರ ಕಮೊರೆಯ ನಿಲಿಸಿ ಜನರಂಕಾಯ್ದುಜ — ಂಗಮಕ್ಷಂಗಿಯ ವರಿಗಳನಿತ್ತು॥ ಪಾದಬೆರಲಂಪೆ

ನಾಲಿಸಿಂಮೂ॥ ೧೧ ನವಸನ ಚಿಸನಿಂದೆತಮಂತೆ ಜಿಸಿಮೊ ೧೧ ನಿಮೆ। ಸ್ತ್ರಿ ನಾಸೊದಲಾಳ್ಗನಿರ್ದ ತಿಂಗಮಂಧರಿಪ್ಪಬಂಧುರ ಕಮೊರೆಯನಿಲಿಸಿ ಜನರಂಕಾಯ್ದುಜಂಗ ಚೊವಸ್ರೆರವರಾಜ ರಕ್ಷಿಸಿಂಮೂ॥ ೬೬॥ ಪರಸ ಕ್ಷಾಪತಿ ಕ್ಷರಸುಬ ದೊಳರೆಲಾದಂ। ನರುಗಂಪನಾಂತಸೂ

೧೨ ದುಸಪ್ಪನೊವಿಪಸುವಿತು ಚರಮೂತಿಯೊಳು ತಾದಿಕೊಂದು ಪ್ರಾಣವಕೊಪ್ಪು। ಪುರಧಪರನನು ಬಿಸಿ ಕ್ಕೆಲಸ್ಸಕ್ಕೆ ಮೊವಸ್ರೆರವರಾ ಜರಕ್ಷಿಸಿಂಮೂ ಮಾರಂಗಿ ಮಮ್ಮನೊವಯೊಗಗಳತರ ಗೆಲೆಯಮೂ ಪಿವಾರಿಸುವೆನಂದರುಪು ದಂ। ತಿಶಿನೆಗ ವಿ

೧೩ ಮೊಗೆಕ್ರಾಯಕ್ಕಸೂಜಿ ಮೆರೆವತರಲತೆಗಳಿಂ ಪಿಮರು ತುಪನುಂತಸುಳು ಪೂಮುಟ್ಟಿ ಸೊಲವನಿತ್ತು॥ ಧರೆ ಮತಿ ಮಾರಂಗಿ ಮಮ್ಮನೊವಯೊಗಗಳತರ ಪಿಸಾರಶ್ಯ ಶ್ರಿತ್ಯ ಮೊಂದ್ಯಗಳ। ಪ್ರಕಟಿಸುತಮಾರುತಂತಿದೆವಾಮರ

೧೪ ಸಿಂಘುರಲ ರಂವಸಂತಂಬಂದು ದಖಿ ಜನರಂನ ತಿಸುತೆ॥ ೬೭॥ ನಕದಲಮುಷ್ಪನಳ ಮಧುರಸವನ್ನೆ ವಿಲಾತ ಭ್ರಮರ। ನಿಕರಪ್ಪರಿದಾ ಪಿಸಾರಶ್ಯ ಶ್ರಿತ್ಯ

೧೫ ದಳ್ಳಿ ಚೊಕಳ್ಗಂ ಧನಿಯಮಾತೆ॥ ಮಕರಕೆತನತಾವ ಬಿಂದಮುಪಸಂಬಿಸು ಚು। ವಿಕಟಸ್ತ ರಾಗಿ ಪ್ರೈಸ್ಯವಸು ಪಿದು ಪ್ರಾಣನಾಯಕರನೊದಗೂಡೆ ವಾಮಾ ಕ್ಷಿಯರುಮ ಧೃ ಮಾನಮದುವಾದುದವನಿಯ

ರಿ॥೪॥ ನಲ್ಲಿ ಕಂಪಿಸುವ ಮೊತೆಂಡೆ ನಿವಿ ಪೊಜೆಂಡತ್ತೆ। ಯಲಿಕುಡುವೆಂಜಘನವನಿ ಬಿಹುಳ್ಳ ಜಿಹೆಡೆ। ರಾಮಲಿಕಂಠಾಗಾರು ಮಧ್ಯದಾಗು ಮದನಾಗಾಸ್ತ್ಯಾಸೊ ತ್ರವಿಡಿದು ರಯ್ಯಪೆ ಯಸಾ॥ ನಲ್ಲಿತೆನಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ

ಕಿ ಪ್ರಮುತ ರವಸುಂಡುಸು ಖಾದತೆಂನ ಸಮಜಲತೆಗಳ್ಗಂ ಕಣ್ಣುರವಡೆದಿಶ್ಶೆ ಮುಲ್ಲ ಶರಸಖ ಮಾಸವಿ ಧರಾಗ್ರಾಂಡೊರ್ವ ಗ್ರಾಲವೆಚ್ಚಿ ವಿಟನೊಸ್ವಡಿದಳ್ಗಂ॥೫॥ ಮಳ್ಳಿನಸ್ವಿಕಂ ಗಳ್ಗಳುಸ್ಥಾ ಸ್ಮಸಂಬೆತ್ತೆ ಶಿವನ

ಲಿನವಿಧ ಪಶರನಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊ ಲಘುಮುತ್ತು। ನಗಸೂಡಿ ರಾಜಿಸುವ ನವ ಲತಾಗುಲ್ಮವಾಜಿ ಯೊಳ್ಗು ಮುಪವನಗಳಲಿ ॥ ನಲಿದ ಶ್ರೀ ಕಂನ ನವಧರಿಸಿತಲಿ ಪ್ರಾಸಿನೊಳ್। ನೆಲೆವೆಂಬಾ ಳ್ಮುನಿ ಯೊಳ್ಗ

ವಟ್ಟದ ಘ್ರಾಣಿ। ಸೊಲಿ ದುತನುವಿತ್ತ ಖಗ ಗಿಗಳ ಸಂದೋಹದಿಂದ ದೆಸಿದು ದುವ ಸಂತಮಾಸಂ॥೬॥ ಸುರೆ ನಿಮಲಿಗೆ ಜಾ ಜಿನ್ನಿವಂ ತಿಗೆಂಯು ಮೊತ್ತೆ। ಕರವಿರನಲಿನ ಚಂಪಕ ಬಕುಳ ಪಾದರಿಯು। ಮರುಗ ಮಾಂದಳಿ

ಕ ಶ್ರಾಕೆಗಳು ಮುಂತಾದನಾನಾ ಪುಷ್ಪಪತ್ರಿ ನಳ್ಗಸಂ॥ ತಿರಿದ ತಂದಾರಾಲ ದಳಿರ ವೃಕ್ಷದಿ। ವರವಿರಮಸಪ್ರಶ್ರರಾವಳಿಯನೊಡಗೊಂಡು। ಪಾರ್ನಕರಾ ಘವಂ ಲಿಂಗಮೂಜಾಸುಖದೊಳಿರುತಿರಲ್ ಸರ್ವಜನಕ

॥೭॥ ಪದ್ಮಪದಿಂ ಶಂಕ್ತಪಕ್ಷದಷ್ಟಂ ಕಾಮಿಯೊ ಘಪುರ। ಪುರವಿ ರ್ಹ ಪಾರ್ಶ್ವಲಿಂಗದ ತೆರಪ ಬ್ಬಿಕೆಂದುರೆ ಫಲ ಉಸಂಭ್ರಮವ ಮಾಡೆ ತೊ ಡಗಿತ್ತದಂ ವನಿಸುವ ನಾವಕವಿಯೊ॥ ಪರಿಮಳಿಪ

೧೦

ನಿ ತಟವಳಿಯಿಂದ ವಾರನಾ ಶಬ್ದಿ।ಸುರುಜಗಳ ನಿನದದಿಂ ಸುಡಿಗಳಿಂದಿ ನಾಗಾಂತು। ಪ್ರವಿಷ್ಟೂವಿಭತ್ತುಪಂಪಾಪುರಂಪುರು ಷಿಬರುತಿ ರ್ಮದಿಂ ಸಾಶೈಶಿಗಳಿಂದಾ॥೮॥ ಪತ್ತಿದಳ ಪದ್ಧ

ಗಳಿಂ ವಿರಾಜಿಸಿ ಬಳಿಯ।ಪತಿ ನೆಗಳುಂಸೊಗ ಶಿ ಚೆಲು ತಿಹ ಚಾ ಮರದ। ವೊತ್ತ ಗಳು ಕರಮೆಸೆಯೆ ವಿವಿಧವಾದ್ಯಗಳುಲು ಪಾಡೆಸಿಯ ನಲ್ಲಿ ರೆದೊ ದ್ಧುಳಾ॥ ಮತ್ತ ಗಜಪಯಾರ್ಥ

ಯೊಡವರೆಲು ರ್ಸ್ಸಾ। ಮಿಗಿತ್ತವಾರೆಗಡ। ನಾರಂಜಿಸ್ಸ ಉಧರೆ ಶಿಬೆಸ್ಸಲಾದೊ। ವಿತ್ತನೊಡಿದೊಡೆ ಜಯ ಜಯ ಯೆಂಬ ನಿನದದಿಂ ಪರು ಷ್ಟ ಬಂದು ಪುವಿಳವದಿಂ॥೯॥ ನವರತ್ನ ಖಚಿತ

೧೦ ವಪಬಾಗಿಲು ಗಳಿಂದ ಶೊಭಿಸ। ಪವಳಗಳಲಾವಿ ಯಿಂ ಪಾಂಬರಹ ದಿಂದೆಸೆವ। ವಿವಿಧ ಬತ್ತಾವಳಿಯ ಕೆತನಗಳಿಂ ಸುವರ್ಣದ ಪಂಚ ಕಳಶದಿಂದಾ॥ ತವೆಸುಜ್ಜೆ ಮುಡಿವಾಳ ನಳಿನೆ ಸುಪ್ರ

೧೧ ಸ್ತಬರೆ। ನವರ ಧಿಂ ಕಾಂಗುಜಂಬಿರ ಕದಳಿಯು ತೆಂಗು ವಿಸೊಲು ಮುಂತಾದವಾಸ್ಥಚಯದಿಂ ತೆರುಪೆ ಮಾದ್ರಿಯಂತೆ ಸಿದುರ್ಧ॥೧೦॥ ಪರನ ಶಂಕರನ ವಿಶ್ವಪತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷನಂ। ಪರಿಪರಾರ್ಪ ವಿಶ್ವರ ಮ

೧೨ ಶ್ಯಶಿವ ಪಕ್ಷ। ವರಬು ಧಾತ ಮರುಕ್ತೆ ಘಾತಿ ಸುತ್ತಿ ರತ್ನ ಮುಖಿಂಗ ರಂಬೆತ್ತು ಮುದದಿ॥ ಪಾರಿವಿ ಶಿಂಚೆಗಳ ಮಧ್ಯ ದೊಳು ಸಂಜನಿಸಿದ। ಶ್ರುರುತರ ಮಹಾಲಿಂಗ ಕಿರವಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ। ಮದನ ತ್ರಿಶಿನಮಿತೆ ಮೂರ್ತಿ ಗಾಣ್ಕಿಸದ

೧೩ ಮಾಮುನಿಗಳರಿಯೆ ಜಯ ಯೆಯನುತ್ತಲಿ॥೧೧॥ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಯು ಘೋಷದಿಂ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ। ನವ ಪಿನದಿಂ ದೆಸೆವ ಜಾತ್ರೆ ಪ್ತಿ ರಾಬ್ಧಿ ಯುಂ। ತವೆ ನಿಂಗರಂಬೆತ್ತ ತೆರುಮಂದರ ಗಿರಿಯ ಮಾರು ಜೈವಾಸುನಿವಹ

೧೪ ಗಲೂ॥ ನವೆಯ ದೈತ್ಯರ್ಯೋರ್ಗ್ಗ ದಯ ಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಲು ಪಡೆದ। ಧಿವಿಜಾಸುರರ ನಿವಹ ದಂತೆ ಪರಿರಾಜಿಸುತ್ತೋ ನವ ಹರವಿಬುಪಾತ್ರ ಸಾಖ್ಯವ ದತ್ತೋ ಶಮಿನಾಗಿ ಪಿಡಿದ ಜಸ್ವನ ಕಸ್ತಾನೆ॥೧೨॥ ಮುರಹರಭಂ ರೆನಂದು

ಬುಧರ

ಶೈವಮತಸ್ಥೋಳಿವ. ವೀರಶಿವನೆಂಬಶಿವನಂ ಶಾಸನಲಿದೆಸು. ಪಶಿಸೂಸ್ತಿಸುತ್ತಿಯ್ಯ ದಂತೆ ಜಗವಪ್ಪುದಯಚರವಿರೂಪಾಕ್ಷನತುಳ್ಗಾ॥ ವರನನೆಂಬ ಶ್ರೀಧರ್ಮ್ಮದಜಯ ಜಯ ಯೆಂಬನಿವನ [illegible]
ಜಲಸುಶಿಯೆಲು ಬ್ಭಿತ್ರಿವನಶೆ ಜನ. ಪುರಹರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಿವಶಿವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಾಮ ಘೋಷ ತುಕಿಯ ಸುತಿರೆ॥ ೧೩॥ ಪಾ ತಂಗನಗದ ದೆಗೆಪೂಮಳೆಯೊಳ್ಗಿಯ್ಯ ಮಿದ. ಗಾವಾನಾಕಂಪದಯ ಬರದು [illegible]
ದುರಥಂ। ಭಯ ತಳ ದೋಳ್ಗಶಶಸೆ ಘನವೆನುತನಿ ವಿಜದಜಯಸ್ತಂಭವೆಂಬಂದದಿ॥ ಘಾತಿಶ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಭಕ್ತಜನ. ರಾತುದೆಸುಲಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವತದಿಂದ ದುರೆ ಪ್ರಿತಿಯಿಂದಿಪ್ಪವ ಪನವರುಸಾಂಗೆ
ತಿಳುವರೆಂದಂಬುನಿಧಿಗಿನನಿಳಿದನಾ॥ ೧೪॥ ತುಂಗೆಸಿನಚರ್ಮಧರ. ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಗಂ. ರಂಗೆಸಿವ ಮಂಗಳಾರತಿಯನುಪೂರ್ವಕಚು. ಬಂಗನಬೆಳಗಿದಪತಿನಲ್ಲೆ ಸುಂನಾಮಿಯನೆಸೆ. ದಿಂಗಳು ದೆಸುತ್ತೆ
ನಿದುದೋ॥ ಮಂಗರಾತ್ಮೆ ಶರಾಘವಾಂಕನಾ. ಸಮಯದೋಳು. ಜಂಗಮಾವಳಿಯ ಸೊದೆಸೊಂಡುಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ. ಸಾಂಗಮಾಗಿಯೆ ಮಾಡಿಸುಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಶಿವಯೋಗದವಿರುತಿರೆ॥ ೧೫॥ ಪರವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದತಿಶಪ್ರಿಯದ ಶಿಂಚನಿರದೋ ಹುಳಿಯ ಕಲಸತೆಂದುಸುರವರನಿಷ್ಟವರಕುಶಶುಮದಮುದ್ದೆಯಂತೆ. ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳು ಮೆರದು. ಧರವಿಂದಮಿತ್ರಂ॥ ಗುರುಕುಲಾಂಬು
ಧಿಚಂದ್ರ ರಾಘವಪಾಕಜನ. ವೀರಶಿಲಿಂಗಾ ರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಿವಶ್ರೇಷ್ಠಮಂ. ಹರುಷದಿಂಸವಿದುಪ್ರಕಂ ದಿನಂಗಳಧರಿಶಿಸಂ ಭ್ರಮಂ ಬೇಕುಮುದದಿ॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಸಮಪ್ಪಾಮಂಟಪಕೆಬಂದು. ಕೋವಿದಂಕಾ ಘವಿಶ್ವರಬುಧರಸಂದೋಹ. ತಿವಿಪರಿವೆಚ್ಚಿಖರನಸ್ತೃತ್ರಗಳವಮಪ್ಪದಶೈಸಿವಚಂದ್ರ ನಂತೆ. ದೆವಮುಕ್ತಪ್ರವಕವಿರಸಿ [illegible] ತಿರಲು. ನಗ
ವಡಬಿಮು ಖಗಂಧಿಚಿತುರಕವಿಯೆನಿಪಬು ಧ. ನಾವೆಳೆಯೊಳಗಡ ಬಿದುನುಡಿಸುತ್ತಿರ್ದನ ಪ್ರಶಿಮಕವಿಪನೆಂದೂ॥ ೧೭॥ ದೆವ ಕವಿಕುಕವಿವನಧಾವಕವಿತತ್ತಾನು. ಭಾವಕವಿನ
ವರಸವಿಭಾವಕವಿಸುಬಿವಿತನು. ಜವಕವಿಮ ಹಾತಪ್ರ ಭಾವಕವಿ ವಿಗತಪ್ರಭಾವಕವಿಗಣನೆಗೆಯ್ವ॥ ಪಾವಕವಿನೇತ್ರಕವಿಗಿವಕವಿಮನದೊಲವ. ನಾವಕವಿನಿಸೆ ಬಿಸಿಪಾವಕವಿಗಸು
ಭಾವದಿ. ನೋವಕವಿಗಳುವಿನಿಮತ್ತಾವಕವಿಗಳು ಧರೆಯೊಳ್ತಿಲ್ಲಕಲಿರಾಘವಾಂಕನಾ॥ ೧೮॥ ತರ್ಕಕವಿವಾದಿವಡಬ [illegible] ನಂಚತುಲತರ. ಮೂ ಖಕವಿಜಯದಮೂಗಿನಕತ್ತಿಕಪಟ ಯುತ. ಶರ್ಕ ಶಿ
ಕವಿಪ್ರತತಿ ಪ್ರದಯತ್ಪುಂಕ್ಷಿಗಳ ವ ಪಾಕಕವಿಪಂಕಕಶೆ॥ ಶ್ರೀಶ್ವರದ ಶ್ರಿಂಕಕೆಗೆಯ್ದಾಳ ಕವಿಜಿಂಪೆಯಂ. ನೂಕ [illegible] ದಿಯವಾಳ್ವ ದಳವವಿಪಶಿವಸು ಪ್ರಪಿಯ. ಮಾರ್ಕಾಂಡಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ
ರಾಘವ ದೇವಯೆಂದುಸ್ತುತಿಸಿ ಶಿಶ್ವರಸಾ॥ ೧೯॥ ಧರಸಬಿಯ ಲ್ಲುಜ ಯಕವಿಶ್ರೆ ರಶಶಿರುಂಡೆನೆಂ. ಬರಿವಿರಿದಿನಿಂ ಮೆರವಕವಿರಾಯನೆಂದು ಭಾಮುಸ್ತು ಕವಿಕಿ ಶಿಟ ಪುಂದ
ತಪಾದಪಂಕೆಜನೆಂದು ಕವಿವರದನೆಂದ॥ ನೆರೆ ಕಿಳ್ದುವಿಂನಮರೆ ಯೊಕ್ಕೆನೆಂನಯದೊ. ಪಶಿಕಿ. ಯ್ಯರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತಯೆಂದು. ಪಶಿಕ್ಷೆತ್ರಸಂಗೆಯ್ದು ಬುಧವರನಕೆಂದು ಪಾಡಿದನು

ಗಿಶಿಸ್ತರನೆಕೆಗೆಬಂದುದಿ ಗೆದಂಡವಂನಿತಿಗೆಯ್ದು। ಪೌರುಷ್ಯದಿಂದೆಲ್ಲವಂ ಪಿಳ್ಳವಕಾರು ನಾಮಂ ಪಡೆದು ಬಿಳ್ಳಾಂಡುಮುದದಿ॥ ಬಿರಿದ ಬಿತ್ತರಿಪ ಚಾಪಕ್ರಾರಪದಿ ಪಾತಕರ। ನೆರವಿಯಿಂ ನಂದಳನನದು [illegible]

೨ ವಿಸ್ತ್ರಾರದ। ಬ್ಬರದಿಂದ ಲಾಚತುರಕವಿಯ ನೆನೊಡ ಹೊಂಡು ಬರು [illegible] ತ್ರಿಮ ಮವಿ ಮಂ॥ [illegible] ಯುತ ಲಾರುಂಗಲ ಕವಿತ ಕವಿಗಳ ಬಿಯು। ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಕೈ ಹಾತ್ತು ಮನೆಯ ಮೊರ ಮ ತೈಲ್ಗಾ। [illegible]

ತ್ತು ಗಳ ನವ ರವೆಂದಿರು ಕನಖ ನೊಳು ಸರಂಗೊಳ್ಳಿ ಸುತಿಪ ರಾಕವಿಗಳು॥ ಬಿತ್ತರ ದೊಳ್ ಕ್ರಿಸು ವಕ್ಕೈಪಿ ದಿ ಯೊ ದಲು ದನು [illegible] ಪತಿ ನ ದುಗಂಭಿರ ಚಿತ್ರ ದನು। ಪ್ರ ದಿಕಂದು। ದಾತ್ತ ದುಃಖಾ ಬ್ಧಿಯೆ [illegible]

ಗಾರು ತೆಳುತ್ತಿರ್ದ ರವ ದುಕೆಡೆನು ತತಮ ನೆ ಗ೪೦॥ ವಿಶ್ವರ ನಚಿತ್ತವ ಲದುರ್ದಂಗಾಲ್ಕೆತ್ತು। ಧಾರ್ತ್ರಿಯೆಸ್ಪ ಪ್ರ ದೊಳು ವಿರರು ದ್ರೆಂಗೊ ವಿದು। ವಿರಶಿಸನೊರೆದನೆಂ ನಯ ಮುತ್ರರಾಘವಾಂಕಂ [illegible]

ಬಂದವಂ॥ ಚಾರುಸದ್ಯುಕ್ತಿಯಿಂದು ಚಿಚ ವಿ ಸು ನ ದಿ ದು ದಂ। ಮಿಕ ಡಿಪು ದೆಂದು ಖಾ [illegible] ನಾ ಥನೆ [illegible] ತುಮ ಖ। ಪ್ರಿ [illegible] ವಿರವ ದ್ರಿ ಶನಂ ತ್ರಿ ಗೆ ಬಂ ದುವ ಮಿಸ [illegible] ದ ಲಿರ್ಧ ನಾಗ॥೩೧॥ [illegible]

ವಿರು ಪಾ ಕ್ಷೃ ಲಿಂಗ ದ್ಯಾ ನವಿ ದಿ ದಿತ್ತ। ಕೆಂ ವಿ ದ್ರುವರ ರಾ ಘವ ಪಂ ಡಿ ತಂ ಬರು ತ। ಸ್ವಾಮಿ ನ ತ ಮಂ [illegible] ಮೊಕ್ಷ ದಾಗರಂ ಸಕಲಲ ದ್ಧಿಗ ಳನೆ ವೆಯು॥ ದೇವ ಮ [illegible] ಮುವಿ [illegible]

೭ಗಣ ದಿ ಬಿ ಕರೆ ವಿ ಮು [illegible] ಪಾವ ನಕ ರಾ [illegible] ದಯ ಪರ ಮ ನಿಜ ಶೈಲ ಸ। ಶಾವ ಜಾ ಸಪ ಮ ರ್ಧಿ ಕಾ ಜ್ಞ [illegible] ನ ನ ತಾ [illegible] ತ್ರಿ ಗಿರಿ ವಿ ರಾ [illegible] ಕಿಂ ದನು॥೨೦॥ ಸುರ ತರು ನಗು [illegible]

ದಿಕ್ಕೈ ಸ ರ ಬಿ ಗ ಳ। ನೆ ರ ವಿ ನೆ ಲ ಬಿ ದ ಪ ಬ್ಜ ಚಿಂ ತಾ ಮ ಣಿ [illegible] ಪ್ರ ಕ ರ। ಶಿ ವ ಪಾ ದ ಮೊ ರ ದಿ [illegible] ಗ ಳ ಮು ಟ್ಟು ದಾ ನಾ [illegible] ದಂ ಬಿ ದ್ದ ರ ಸ [illegible] ಹೂ ವಿ ತ್ತ ರಿ ವಿ ರ ತಂ॥ ಯು ರು ತ ರ [illegible]

[illegible] ತಲದು। ಸ್ವ ರ ತ ನ ಸ್ವ ರ ಸಾ ದ [illegible] ಶಿವ ಸ ತಿ ಯ ಗಿ। ಪ ರಿ ರಾ ಜ ಶಿ ತ್ತು ಪರ್ವ ತಂ ವ ವಿ ಮೆ ಬಂ [illegible] ನ ಲ ಕ ವೆಂ ಯ ಜಂ ಗ [illegible] ದಾ ಗ ದು॥೩೩॥ ಯು ದು ಶಿ ವ ನ [illegible] ನ ಗ ಲ ದೆ ನೆ ಲ [illegible]

೧೦ ಹ ಹ ಶಿ ವ ನೆ ಸ ತ ತ। ವಿ [illegible] ದು ಗಿ ಶಿ ಜೆ ದ ಶ್ಚಂ ಶಿ ವ ನ ಜ ಕೆ ಯ ಲಾ ತ ವ ಧಿ। ವ ದ ಗಿ ತೆಂ ದ ಜ ನು ಮು ತ್ರಿ ಯ ರ ಮಿ ಸಿ ತ ನ ಗ ಗ ಮ್ಯ ಗ ಮ ನ ದು ದಾ [illegible] ಕೆ॥ ಪ ರ ವಾ ದ ನೆಂ ದು ರ [illegible] ನಾ ಯ ಕಂ [illegible] ವ ನಾ [illegible]

೧೧ ನಿ ತ ನೆ ಗಂ [illegible] ಷ ತ್ತ [illegible] ವಾ ಯೆಂ ದು। ವ ದಿ ಪ ಕೆ ಪ್ರ ದ ಕ್ರಿ ನಾಂ ಗೆ ಯ ತಾ ನಾ ವಿ ಸು ತ್ತ [illegible] ವಾಂ ಕಂ ಸು ತಿ ಸಿ ದಂ॥೩೪॥ ವಿ ಪ್ತ ದ ಕಂ ಮ ದು ಗ ಳ ಮು ತ ದ ಸ ರ ಸಿ ಗ ಳು ಮ [illegible]

೧೨ ದಾ ಗ ಳು ದ ಕ ಮಂ ತ ಳ್ [illegible] ಗ ಳುಂ। ನ ಮು ಸಿ ಖಿಂ ಕಿ ದ ವ ಯ ವ ವ ಬಿ ಕೆ ಗೆ ಯ್ದ ಶ್ರೀ ಲಾ ರ ಕ ದ ಘಾ ತಿ ಗ ಳು ತಂ ವೆ ಗೂ॥ ವ ನ ನ ದಿ ರಾ [illegible] ದ ಲು ತೆಂ ದು ಲಾ ದಿ ಗ ಳ್ಳು ನಾ। ಕಿ ಸ [illegible] ವಕ್ಕ ಪಾ ಕ ಮಂ [illegible]

೧೩ ಮಾ ಪ್ತ ಪಿ [illegible] ಗ ಳು। [illegible] ಗ ಳ್ [illegible] ಶ್ರೀ ಲ ಮಂ ಕಂ ಡು ವಂ ದ ನೆ ಗೆ ಯ್ದ ನು॥೩೫॥ ಬಂ ದು ವೆ ಕ್ಕಿ ವಂ ತೊ ಗಿ ಮ ಲ್ಲ ರ [illegible] ರುಂ ತ ಪ ನೆ ಗೆ ಯ್ದು। ಪ ಡೆ ದು ಶಿ ವ ನಾ ದ ತಾ ನಾ ಮ ಮ [illegible]

॥ವರವಾದ್ಯನಿಂ ನಡಿಗೆಯ ಸಕಳಶಿವಗಣಕರ ಸಿಕತು ಗ್ರುಣಾವಮಂ ಪಡೆದಡೆಯದು॥ ಯಿದು ಚಂದ್ರವತಿ ಮತ್ತಿಶಾಕು ಸುಮಧಾಮದಿಂ ಪೊಡದಿ ಮೂಜೆಸಿಮತ್ತಿಶಾ ಜ್ಞಾನನೇವಿಪ್ಪನಾ। ಮಡಿಕರಪಸ್ತದಮಲ ಸ್ತಲವನ್ನು
ಂದುಕಾಪುವನುತಿಸಿಸುಮದನಾದಂ॥ ೩೩॥ ಯಿತ್ತಿವ ಸಮಸ್ತವಸ್ತು ಪ್ರವತಿ ತ್ರಿಲೋಕ್ಯ। ದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲಲಡಿ ಹಮಸೇವ ರವಿಸಿ। ಯೋಳ್ಗಾಸವಾಂ ಚಿತ್ತಫಲ ಪ್ರದ ಚರಾಚರ ಮವಿಮ ಚತುರ್ದ ಶಜಗದೊಳು॥ ಯಲ್ಲಿ ಯಾದು
ದೆಯುಂ ತೋಸುತ್ತುಸು ವೃದ್ಧನೈ ನರಕಿ ಸಲ್ಲನಿಹಪರಕೆಂದು ಚತುರಕವಿಯೊ ಳುಸುಖ ಶಿವ ಲ್ಲಸಂ ವಾದಿ ಚಯದುರ್ಲ್ಲ ಸಂಶಾಫವಾಂಕಂ। [illegible] ನಿರಿಗೆನ ಮಿಖದಂ॥ ೩೪॥ ಶ್ರೀ [illegible] ಶ್ರೀಲಯಂ ಜಿತ
ಕೊಳುವನಿರಿಯೆ ಸತ್ತಿ ಜನ್ಮಾಸ ಪ್ರುಸಿ ಪಾಪಿ ಪ್ರವಾತಿ ಮಪ್ಪುದು ಯಾತ್ರೆ। ಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಂದಿ ದರಳ್ಳರು ಪಕ್ಷಿಯಿಡೆ ತಂನಕುಲಕೋಟಿಗಳನು॥ ಶ್ರೀಸುವೆಸ ಮುದ್ರಿಸುವಂದಿಸ ಪ್ರಜಗಂದಿ। ವಾ ಲ್ಲಿಸು ಕ್ಷೇತ್ರಂಗ
ಳಾಳಿಗೆಮುಂಪಾದ್ಯದ ದುಂ। ನಾನಾಸವಮಾನಮು ಮಾಗಿ ಬರಲು ಸದಿದಕೆ ಪ್ರು ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಮಿಲ್ಲಿಯು॥ ೩೫॥ ದಾರಕಲಶಿಯದು ಸುಪ್ರುವಿನಂಗೆ ಶ್ರೀ [illegible] ಗಿರಿಶ ರನದರು ಪ್ಷನಮು ಮಿತ್ತಾನು ಮಾಡದಿತನ। ಶ್ರೀರಮಗ
ಮೇಳಕಾಲಚಿಪ್ಪಂಕಳಿದು ಬಿಸುಟತಿ। ಮರನಾವ ಂಪಡಿಲು ದೆಂದು॥ ಹರನವಾ ಶ್ಯಂಕಾಶಿಯತ್ತಿ ಸತಂಗೆ ಶ್ರೀ। ಗಿರಿಯ ಶಿಕರವ ಕಂಡ ವಂಗೆ ಶರೆನಾಮಂ। ಮರನಾಮಂ ಮರಯಿಸು ವತ್ತ ನಾಲ್ಕಿಸುಗಡಿ
ದವಂಗೆಮರು। ಮೆ ಮುಡುಮಯುದೆಂದು॥ ೩೬॥ ತರುವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪತರು ಶಿಲೆಯ ಲ್ಲ ಶಿವಲಿಂಗ। ನೆರೆಕಲ್ಲ ರುದ್ರರು ಲೆಯ ಶೆಲ್ಲ ಶಿವ ಯರು। ಮರದೊರಗಿದುದೆ ಶಿವಧ್ಯಾನವಿ ದೆಯಾ
ಜತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂ ನೊಳ್ಪಿವೆ॥ ಹರಮಂತ್ರಮು ಂಡುದೆ ಶಿವಾಪ್ಪ ಗೀತಂ ವಿಷಂತಪುಗ ಲ್ಲ। ಪಶಿಕವವನಾಂತು ರಡಿಶಿವಾಚಾರ ನೆಯು ಜಲ ವಿಲ। ಸುರತರಂಗಿ। ಗಾಯಿಯೆನ ತಪ್ಪೆ ಸ ನಗಜಿಗಿಶಿವ
ಚತುರಕವಿವರನೆ ಶಿಶ್ಚ॥ ೩೭॥ ಗನನ ದೊಳುತಾ ರಕಿಶನ ಮತ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳು। ವಿಗೆಮ ಪಾಶಾಳಿಶಿರನನ ಘೋಸು ವನದೊಳು। ಬಗೆಸಯ ಶರತಂಪುದು ವರಾಗಿ ಶನಂಕಂದೊ ಡಕಹವುಕಿ ಶ್ರೀ
ಗಿರಿಯೊಳು॥ ಯುಗ ಯುಗಿಸು ವಪ್ಪಿಖಿ ಶರಂಗಳು ಭುಸನಂಚ ಲ್ಲಿಸು। ವಗನಾ ತಮವಿಮವಲ್ಲಿಶಾ ಜ್ಞಾನನಕಂಡಸುಕ್ರು। ತಿಗೆಸಾ ಸ್ತಯಂ॥ ಮನಿಸದು॥ ತ್ರುವೆಂದು ರಾಳವ ಚತುರಕವಿಗೆ ವಿಶ್ಲಂ॥
॥ ೩೮॥ ರಾಯಹಂಪಿಯ ರಾಘವಾಂಕ [illegible] ಲದಸಿ। ದಾಯತವ ದೆನಿತು ವಿಸ್ತರ್ನ ಮೆನಿತು ಚ್ಛೈದ। ಮಾಯೊಜನ ಪ್ರಮಾಣವದಿವ್ಯ ಲಿಂಗಂಗಳೆನಿತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಮೆನಿತು॥ ತೋಯರಾಜಿತನ ಧಿಗಳಿದ ನಿ
ತೆಂಬುದಂ ಬಿಳ್ಪಡಿಯು ಕಿಯುಂ ಕೆಳ್ಪ ಪ್ರುತ ಪ್ರುತ್ಪನ ಪೆಸೆಂಬ। ಧಿಯುತ ಚತುರ ಕವಿ ಗೆಹರಿಹರೆಶ್ವ ರನಸು ಕುಮಾರನಾ ನಾತಿಯುತ್ತನು॥ ೩೯॥ ನಿಡಿದು ಮೂವತ್ತು ಯೊಜನವ ನಿತ ಯೊಜನ ವಿಗ ಡಿಪರವಿಸುಚ್ಚಿ
ದವೊಂದು ಯೊಜನ ಮಿಂತು। ಪ ಡೆಮು ದೊ ರುವ [illegible] ಗಿರಿಯೊಳುವಾದಾಂಬ್ರಾಜಖಿಚ ತನ ಸ್ವಪ್ನಸು ಸ್ವಶರ ವೆಧಿ॥ ಯೆಡೆಗೊಂಡ ಲಿಂಗಂಗಳ್ಗೊಂದು ಖರ್ವಂ ಮಾಪೆಮೆ। ವಡೆದ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದು ಸ್ಪ
ಕಂಪಲ ಕಂಪು। ಖಿಡಿದನ ಧಿಗಳು ಕೋಟಿ ಪರಿವೆಷ್ಟಿ ನಿ ರಿ ಪ್ರಮಕಿಂಯೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಶನಿ ಪ್ಪಿ ೯೦॥ ೪೦॥ ಶ್ರೀ ಖರೆಶತ ಪ್ಪುರುಚ ಮುಖವಾಗಿ ವಾಪದೆ। ವಕೆ ವದನವಾಗಿ ಫಂಡಾ ಗಜಿದ್ದ ಸುಮ ಘೋರ। ಮು

ಗಿಷ್ಟಾಲಿ ಕರ್ತರನು ಸಿದ್ಧಿ॥ ಜ್ಞಾತವಮುಖಲಿ ಸಾರಂಗಪುರದಂ॥ ಸುಕರವಮಾಗಲು ಮೆರವ ಶ್ರೀ ಶೈಲನಾತಂಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರಾಕಾರ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಂ ದಕ್ಷಿಣಾರ ದ್ವಾರವಾಗಿ

ವಜನಿಧಿ ಶ್ರೀಗಿರಿ ಮೆರೆವುದು ಚತುರ ಕವಿಯ॥ ೪೫॥ ವರುಗಿರಿ ದ್ವಿಗಾರ ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗ। ಮುತ್ತಿನ ಕಲಶ ಮೋಡಿ ಮಿತ್ರರಂಗ ಮಹಾಸಿರಮನೆ ರಘುಪತಿಗಳ

ಸಾಲುಂ ದ್ವಾರಮ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ॥ ವರಮನೋಹರ ಕುಂಡ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಕುಂಡ ಧಲುಡು ವರ ಕುಂಡ ಪಾತಾಳಗಂಗೆ ರವಿಕುಂಡ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳ ವಿಲಸ ದಂಗ

ಊರ್ಳ ಶಿವಲೋಕ ಮೊದಲಾದ ಲಾಕಂಗಳ ಪಂಚಪ್ರಗಳ ವಿಗಳುಂ ಮೆರೆದವರ ನಿಂದ್ರಾದಿಗಳು ಭುವನಂಗಳಿಗೆ ಚೂತು ಹೊಂದು ಯುಕ್ತಿಪ ಗಂಡ ಶ್ರೀಲಿಂಗ

ಶಿವಿಯ ಶರಣ ಮುಗವೃಮೊ। ನವಪಾಂತ ಗಂಡ ನಿರುಂಡ ಲಿಂಗ ತ್ರಿಶ್ರಾ ಜ್ಯ ನವಮಾಲ್ಯ ಶತವದನ ಮುರುಷ ಮುಗ ವಿತಿಹಲು ವಿರಲೆನಿದರ ಮನ ವಾ॥ ೪೬॥ ಯುಕ್ತಿ ಶ್ರೀಲಮಂ ಭೋಗಭ

ದನಂತ ವೆದಾಂತ ಸಂತಾನನುತ್ಪ ದೃಂತ। ಮುಂ ತೋರದ ಭ್ರಾಂತಚಿಂತಿತಾರ್ಥ ವನಿವ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ರೂಪಾ॥ ವಂತನಂ ಲಪಾಪ ತಿಕಾಂ

ತಿ ತಾ। ಶ್ರಾಂತನಂ ಪ್ರಭುತ ಭವ ಧ್ವಾಂತ ನಂ ಭಜಕ ದುಃಖಾಂತ ನಂ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಸು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂ ಗೆಯ್ಯುತೊಳ ಪಾಪ ಕಂಠ॥ ೪೭॥ ಶಂಗ ಯೊಂದು

ಉನಿಸು ಪ್ರಪ್ರೂ ಗೃಹ ಜಿದೆರದ ಂತೆ ದಳದಳನೆ ಸುಶಿಲ ತಿಶಿ। ಮಲರವೆದ ಬೂಸವಳಿ ಯಂತೆತೆಸುವಲ್ಲಿ ಡೆ। ಮುಗ ಂಗ ನಾವ ಚವದಾ॥ ವಿಲಸ ತದೊಸುದಿ

ಸುಗಧ್ವದಪ್ರಸರಂ। ಕರಿಯೊ ವಿಗನ ಲಿಂಗ ಮಲತರ ಭಕ್ತಿ ಯಗಳಿಸಿ ಮಗುಳುಂ ಮಗುಳು ಂನತಿಸಿ ಪರ ರಮಾನುರಾಗ ಜಿಂತುತಿಗೆಂಯ್ದನ॥ ೪೮॥ ಪಾಸು ಪ್ರಮಥಗಣ ಪ್ರಾ

ಚಿತ ಪ್ರದಸು ಧಾಂಕ್ರುವ। ವಿಪ್ರಕಾರ ರಲಾಜನ ಪ್ರಸಂ ನಾನಾನಂ। ಪ್ರದ ಪ್ರಕಜ ದಕರ ನಾಮಜಿ ಪ್ರಭಾಮಯಪ ರಾಜ ಪ್ರಿಯ ತನೂಜದಪ್ಪನಾ॥ ಪ್ರ ಸತಜನಂ

ದು ಪ್ರಸೂತ ಪ್ರಸಾಶನ ನಿಜ। ರಪ್ರತತಿತೆ ಜಾವ ಪಲ್ಲ ತಾಪನಮರನ। ಧಿಪ್ರ ವಾಪಕ ಪರ್ದನು ಪ್ರಣತಮುನಿ ನಿಕರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಜಯಜಯಾ॥ ೪೯॥ ಅರ್ಜುನ ಕಿರಣಾತಂದ

ಮ ದಿತಕ ಪರ್ದಮದ। ನಾರ್ಜುನವ ಪ್ರಾ ಪ್ರಿಯ ದಪನ ಶ್ರೀ ಶುಭವಿದ್ದಿ ಜ್ಜುನಗರು ದ್ವಾಹಮುಖನಿಖಿಲ ಮಹಿನಾಜಿಸು ಖಸರನಾಸಿ ಮರಕರನಾ॥ ಕರ್ಜುನ ವಕಂ ಡಾತಿಸು ರರಪ್ರಿಯ

ಪ್ರವಲಿ। ತಾರ್ಜುನ ಮನೋರಥಮಿ। ಜಮೆಂದು ಶಿವನಮಾಲಿಕಾ ರ್ಜುನ ಶರಶ್ರೀಮರಾಂ ಶ ಕಾಥವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆನಿಸಲ ಪೆಂಮನಾ॥ ೫೦॥ ಖವ್ವಾರ್ಗ ಬಜಾಂ ಬಕವಿಗವಾ ಪಹಪ್ರ

ಗಿವಾನಾತ ರುದ್ಧತ ಗಿಪ್ಪಾನಾಪ್ರತಿ। ವಾಪ್ವಾ ಯುತತ ಗಚಿಪ್ಪಾಸಿ ಜಾಪ್ತ ಗಗನ ಪ್ರಕಜಿವಾ ಂಗನೆ॥ ಪಾರ್ವತಿ ನಾಥ ಕರಿ ಬೂಪ್ಪಾ ಮರಾರಿಪ ನಾಲಿ। ವಾ ಪ್ರಿಬನಾ ಕಭವ

ಗಿವ ಪ್ರಾಣನ ಭಾವ ಪ್ರಪ್ರತೆ ನಿವಾಸ ವೆದಾ ಪ್ರಣನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಜಯತು॥ ೫೧॥ ಫಲವಂದವಿಂದಿಂತು ತುತಿಸುತಿರೆ ರಾಘವಂ। ಮಲಹರಾತ್ಮಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ಮುಳಿ

ಮೆಮೆ। ತಳ್ಪಿದ ದತ್ತಸಜಟಂಬಮುಖದಿಂ ವಿರಾಜಿಸುತ। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮುದದಿ॥ ತಲೆದಡೆವಿಬನಿಯ ಪ್ರಿಯ ಮುಂದಾಡಿಯಂತ ನಿರ್ಮಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ಸರ್ವರಾ ಧರ್ಮ [illegible] ಲುಂಬೆಳ್ಳ। ಪೊಲು ಪತ್ರ
ನದವಕ್ಕೆಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಮಿಗೆ ಕರುಣಾ (ಪ್ರ)ಸಾದವಿತ್ತು॥ ೫॥ ಕಳುಹೆ ಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಸುಖದೊಳಿದು ಸಂತ್ರ ಮದೊಳ್ ದಳವ ನಡದರ್ಗಂ ಪರ್ವತವನಿಳಿದು ಬಹೆ ಮುಂದೆ। ಚಲಲತಾ ವಿ[illegible]ತ್ರ ತೊಯ್ವ ಕಾ
ರುಹಾವಳಿಗಳಿಂ ವಿವಿಧ ಖಗನಿಕರದಿಂದಾ॥ ಫಲಫುಮ್ರ ಮಗನಸಂದಾಸದಿಂದಂ ಶ್ರೀರಾಪಸಂ। ಸುಳಿದಿಂ॥ ಗಾವರಗಳಿಂದ ನಗದತ್ತಣಿಂ। ದಿವಿ ವನಿ ಜ್ಞಾರಜಲದಘೋಷದಿಂದೆ ಸೆವಕಾನನವಕಂಡರಾಟ
ವಂ॥ ೫॥ ನರುಗಂ ಮನೆಳಲಂತ ಜಾಲದಿಂ ಧಾಲದಿಂ। ದುರುತಂಮು ಪ್ರಸುರ್ವಿದಿತ ಮಾವಿನಿಂಬೆ ವಿನಿಂ। ಪರಿವಾಳಂಬೆತ್ತ ಸುರಹೊಂನೆಯಂಪೆಂ ನೆಯಂಜಂನಂಗಿ ಪೆಂನಂಗಿಯಂ॥ ತರತರದ
ತೋ ಭಾಸುವ ತಾರೆಯಿಂ ಧಾರೆಯಿಂ। ಕರಮೊಪ್ಪುವ ಮಲಿಬಿಳ್ಳುಂಡದಿಂ ದಿಂಡದಿಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೆ ನಿಸುರ್ದ ಯಿತ್ತೆಗದಿಂ ತೆಗದಿಂ ತಾವನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸಿದುದಾ॥ ೫॥ ಹರಿಯನೆಲೆವನಿಶ್ಚಿರ ವಾರಾಬಯ
ಂತೆಸಾ। ಸುರನಿಶಾಕರನಂತೆ ಶಶಿಧರಂಮೆ ಘ ದೊಲು ಕರಮೆಸೆವ ಕುಶಧರಂ ಪ್ರಪುಷಿಂದ್ರನಂತೆ ಶೃಂಗಾನಿತಂಬದಾಶರಂ॥ ಸಿರಬಜಾಂಬಕನಂತೆಗಾ ತ್ರಯುತ ವಿಪ್ರನೊಲು। ಮಹ
ದೇವನಂತೆಯಂತೆ ಕಾರಿಕರಾಜಿತಂ। ಮು ರಹರನೊಲುಂ ನಿಲಕಂತ ಶ್ರೀಖಿತಮಾಗಿ ಕಾನನಂ ಕಣ್ಣೆಸಿದುದದಾ॥ ೫॥ ಬುಡುಕಿ ದವತಿಳಿನಿರ ಮಡುಗಳಿಂ ಗಿಡುಗಳಿಂ। ಕದಂಬಿಕ
ರಂದಾಪ್ರ್ಯ ಪಳದಿಂ ಕೊಳ್ಳದಿಂ। ನಿಡಿಯನಿಂ ಬುಂಗೊಡದ ಜರಿಗಳಿಂದರಿಗಳ್ದಿಂಗಜ್ಜೆಸುವ ಕರಿಗಳಿಂದಾ॥ ಕೆಡವನಿ ಜನರ ಜಲದಪ ನಿಗಳಿಂ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ದನಿಮುಯನಿಗವಮ್ರುಗಕುಲ
ಗಳಿಂ ಫಲಗಳಿಂ। ಕರುತ್ತಿಯ್ಯ ಮಾದಫಲಿಸಿ ಯಿಂಬಾಗಿಯಿಂ ಕಾನನಂ ಕಂಣೆಸಿದುದಾ॥ ೫॥ ಕರಚರನಾಮಾಂದಳಿ ರತ್ನಾಕರ ಘತನುಲತೆ ಯಿಂಯ। ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲು ಜಗನಕರಿ
ಸಂತ ಕುಚಯುಗಳ। ಮ ರಿತಲೆಗಂ ಸಾಂ ನಾಯೂರ ಕಖರಿಯುಗಿಳಿಯ ಸವಿವಾತು। ಶಿವೆವಾತು॥ ಪರಿವರಿಯ ಪರ್ಣಗಳ ಚಿತ್ರಾಂಬರಮು ಮಾಗಿ। ಕಿರುವಕೆಯ ದಂಗನೆಯ ಚಾಲು ಕತ್ತಾಂ
ತಾ ಶ। ಪರಿರಾಜಿಸಿತ್ತು। ಸತ್ತವಿರಾಯರಾಘ ವಾಂಕನಕಂಣ್ಣದನೆಂಬಿನು॥ ೫॥ ವಾಡದಂ ಕ್ರಿಸಮುದ್ರಾಕ್ಷನ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಗಳಿನೊ। ಖ್ರುಚಿ ಜಂನಿವರದಿಂದೆ ಶಿವಮಂತ್ರ ಮಂಬಿಡದೆ ನುಡಿವ ನಾಲಗೆ
ಯಿಂದೆ ಶಂಬೆದೆಗಳಿಂದೆ ಕಿಲ್ಲರು ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂ॥ ಮಧವನೆರೆನೆ ಮವ ನುಮಿಷ ದ್ರುಷ್ಟಿಯಿಂದೆಸೆ। ವಡೆದಿಪತಪೋಧನರು ಬಲ್ಲಾಳವಿಗಳಿಷಿ। ಮ್ರ್ದುಗಳಿದ್ದೆ ದೆಯ ತ್ರಿಶುಂಸಾತ್ರಿ ಮಂಗೆ
ಯಮನೆಲಬರ್ದರಾವನ। ದ ಘು॥ ೫॥ ಕೆಲರು ವೆದಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳ ನೋದುವ। ಕೆಲ ರುಕಿಷ್ಟಗೆ ಬಾಧಿಸುತಿಹರು ಯುಗ್ರಗ ಕೆಲರುಮಾ ಡುತ್ತಿಹರು ಮುದ್ರೆ ಯಮ ನಗಳಂನಾ
ಗ ಕೆವಮ। ಡುವವರ॥ ಕೆಲರು ಮೌನಂ ಬಲಿದು ಮಹಾ ಕ್ರೋದಳ ಮಳದ। ನಲೆಯಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ ಪೆಕ್ಷಿಮಾಥ್ರಾರ। ದೊಳಗೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಾನಂದ ಶಿವತತ್ತ್ವದೊ ಡಗೂಡಿ ಕೆಲರಿಪ್ಪರಾವಿ

ಮಾ॥ ಮಾ॥ ಧರೆ ಯಮೆಲ್ವರೆಸಾಗ್ರ ಮುಮೆಸ್ತಾರಿ ಯಾಗ್ನಸಕೆಸ್ಕೆರಯುಗವನೆಗಳಿನಾಳ್ದೆಸಿಯಲಿಪಾವಕಗ। ಜೆಲಿಯೊ ಗ್ರಿಷ್ಮದೊಳ ನಿಮಿ ಚಿತ್ತ್ರ ನಾಡಿರವಿಯನೊಡುತೆ ಶಿವನನಿಜ ಮಾಗ್ರ

ಯಾ॥ ಚಿರಲಿ ಬಗೆಭೂಸೆ ಯುಲ್ಲ ದಿಶೆನಿಶ್ಲಿಯಿಂದಿ ತರು। ವರಿಯದ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಮೆರೆವ ದಿವ್ಯಾಶ್ರಮಗಳ। ಗರವನೊಡುತ್ತೆನ ದೆತ ರೆದನಾರಾಘ ವಾಂಶಂಬೆತುರಕವಿಸ। ಮೆತಂ॥ ೬೦॥ ತಾತಾನೆ

ಂದೆ ಬಿದಿ ರುಗಳಿಂದೆಪಿಬ್ಬರ ಅಡಿ। ಧಾ ಡೆಯುರದು ಬಿಸದ್ದ ಮುಕ್ತಾಫ ಳಂಗಳಂ। ನಿಡುವೊನೆಯಂ ಬಿಂದೆರಂ ದ್ರುಮಂ ಮಾಡಿಫ ವನಾಳಿದ ಬಿಳಿನೂಲೆ ಳಿಂಬೊಳ್ಳು॥ ಗಾಡಿ ಕಾತಿಯರ ಕೊರಲಾಳ ಯ್ಯುವಂಚೆನೆ

ಳಿ। ಯಾದು ಶಿವನ ವಿಲಕರಮುಲ್ತ ಮಂಗಸಾ ಗಸುವ। ಬಿದೆ ರಿಂದೆಸವ ವಾಳಿಯ ಗಳಿಂಗ ಜನಬಿಡಂ ಪಾಲು ರಾಜಿಸಿದಯ॥ ೬೧॥ ಪರಿನಾಲಾಚನೆ ಸುಧಾಕರವದನೆ ಕಮಲ ಮುದು। ಕರೆ ಮುಕ್ತಂ ಗಜಕೆ ಬಿ

ಕುರೆ ಮುಕ್ತಾ ರಧನೆ ವಿದ್ರುಮಾ ಧರೆ ಕೆಸ್ಕೆದಂ ಮಿಲ್ತೆ ಮುದಿರನಿಲಾಂಗಿ ಯರುಜಾ ಡಾಗನಿಂದು ಮುದವಿ॥ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಚಾ ಡೊಡೆಯನಂ ತಂಮು ವಲ್ಲರಿರ। ಪರಿಪಕ್ಕಿ ಯತ್ರಾಗಳಾಳಿಂ ಪಳುಕಿ ಸೊರಲಲಿ। ತ್ರಾರ ಡಿಬಿ

ದಿಕ್ಕೆಯಂಚೆ ಳ ಸುಪ್ತೆ ಪಾಡಿದರು ಬಿಡಿಡೊನ ಕೆಸೊಗೆಯ ಮೆತ್ತಿರು॥ ೬೨॥ ಬೊರಮಡ ದಿರಾಪಾದರ ಬಿಟ್ಟಬಿಲೆನಿಂನಬಂ। ದುರ ದಿಘ್ನ ಲಾಚನೆ ಕುಚಯುಗಕೆ ಪೆನಾಲಿಂಗೆ। ವರಮ್ಮ ದ್ರು ಕದರಕ್ಕೆ

ಯ ಕರೆಯೆಂದುಲಮೆತ ಗಜಧಮ ಸಕಮುಮೆ ಂದೂ॥ ಪಿ ರಿಂಯುರು ಗನೆಂದು ಕೆತರಿಂಯೆಂದು ತಳಿರೆಂದು। ಮುರುತರವ್ಯಾ ಘ್ರಪರಿ ಕೆಕಿರಿ ರತ್ನು ಕಂಗಳರಗಿ ಕೊಲ್ಲ ವೆನು ತ್ತ್ರಿ ಚರ

ರವದು ಶ್ರಾಸಿಗೆ। ಬುದ್ಧಿ ಯೆಪಿಸು ಚಿಕ್ಕಿಸದಘ ॥ ೬೩॥ ಸಿರಗಿನೊಳು ನವಿಲಗರಿವೆರದ ಕಾಗಿನದಜ್ಜಿ। ಮೆಕಿಯೆನಡು ವಿನೊಳುನ ವಿರಿದಿರೆ ಧುತನು ವಿನೊಳು। ಪರಿರಾಜಿಸ ಯಿಕಾರಾಯ ದಾಳಗೆ

ಕಾಮ್ಯಗಿಲಂಜನವ ಕಲಭತನಿರಸ ದಿಗೆಳು॥ ನಿ ರಿಭೂರಳಿದ ನಿಲಮುತ್ರಿಕೆಗಳಂತೆನಿ। ಬ್ಬುರದಿ ಬೆಂಡೆಯನಾದ ರೆಂದು ನಡೆತಪಾಕಿ ರಾ। ತರತನು ಪೃವಿ ಮುಸುಕಿದುದಿಗ ನಬಾರಾ

ಬೆಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲು ರಾಜಿಬಿದುದು॥ ೬೪॥ ಪ ಸುಸುಗು ಪ್ಪುಸನವಿಲಗರಿವೆರದಬಿ ರಗಿನಿರಾದಿಸವತಳಿಪ್ರ ರಾನಾದಸುರಿಯ ಪಿಲೆಗಾ ರಾಜನಪ್ಸುಗಂಧ ದಿರದರಬಿಪಿದ ಹೊಸಲ ಬಾತ್ಕು

ಗಜಬರದಿ ಪಂದಿಯದಾಡಿಯಿಂ॥ ಪಿಸಿಪ್ಪತ್ತುಮ ಜ್ಞಿದೊಳ್ಳು ತ್ತದಾಡಗಳ ಯಾವ। ರಸವ ನಾಭಿ ದನಿಗ್ರವದ ಬಳಿಗಳಾತೆಗಳ। ಬೊಸಮಿಂಡಿ ವೆಡತಿ ಯರಿನಿ ಯಗೆ ಪ್ರರು ಸ್ತದಂ ಮುಕ್ತಿ ಸುತ್ತಿನಡೆತಂದರು॥

॥ ೬೫॥ ತೊಳಗುವ ಚಚ್ಚಡಿಗಂ ಳ ನಗೆ ಮೊಗದಬಿ ಡೆತಿ ಯು। ಲಲಿತಂ ದ್ರನಿಲ ಡಿಂ ಸವೆದ ಬಾಗರಿಯ ಬಿರಿಂಮು। ಬಳಿವನು ಪ್ಪುಳುವೊತೆಗಳ। ಮೊತೆಗೆ ಕಂನ ರಿಯನಿಟ್ಟು ಸಿಪ್ಪಗುರಿಂದಲಿ॥ ಎವಡೆವೆದು ಮಿಜಿದು

। ಬಾ ಜಿಸಿ ಪಾದುತಿ ರಿ ಪುಲಿ। ನಳುಮಿನಿ ತು ತೊಲ ಗಡೊಡವ ರಲವರ ಕೊವೆಗಳುಸು ಬಾಲು ಮು ಬ್ಬಿನಿಂ ಜಬ್ಬುನ ತೆನಿಯ ಸೆಗಂಗಾನ ದೆವತೆಯಂತೆ ರಾಜಿಸಿದರ್॥ ೬೬॥ ಬಡಿಕೊಯ್ಯ ಜಾಯಲಂಪಾಸುವತೆ

ಬಿಸುವತೆ। ತಡಿ ಕೆಕಾಲ್ಕಂನಾರಿಟು ಗಜಿ ನೆಯಬೆಂ ಗಳಿ। ತೊಡಕುವತೆ ಕಂಬಿತ್ತಿತ್ತಿಯು ಪಾರೆಯ ಬಾರು ಡಿಗಳು ಬಿಲ್ಕು ಕೊಂಬಿ ಯ ಸರಲ್ಲಳು॥ ಪಡಿದು ಮಡದಿಯರನದಿ ನೊಪ್ಪು ಕಡೆಗಂಸ್ಲಿನಿಂ। ಕುಡಿ

ವಿಬುಧಾವೇಶ ಮಂತ್ರಕೆ ನಾಚೆಯಾದ ನಲ್ಮೆಬಿಗಳಿಂ ಮಾರ್ಗ ಶ್ರಮವನರಿಯದ ದಳವಿನೋದು ಬೆಂಡೆಯಾದು ತ್ರಿದ್ದಶ ಹಾ॥ ೬೨॥ ಯ ದುಷು ಕ್ರಿಸದ ಪತ್ತೆಯು ದು ಮಕ್ಕಳ ವಿಕ್ಕಿತಾ। ನಿದುಹಿಂದಿ ಗಳಿಷ್ಟ ಜಿಯುದು ನಗ್ಗಗ

ನರ್ದ ನಗನಿ। ಯುದುಕಾಡವೆಂದು ನೊಕ್ಕೆಯು। ಶಾಲ್ಕು ಕಂಕೆದತೆದೆ ಢಿಯು। ಯುದುಗ ಜಂಪ್ರಾಯದಪಾದಿ॥ ಯುದುನ ರಿಯ ಗುಡ್ಡಿದುಂ ರಕ್ಕಂ ದನು ರಿದುಪ್ರಿದಿ ರದು ಬಂದು ತಂಮ್ಮಿಗೆ ತಾ ವಿಮ ತಾ

ಸುತ್ತೆ। ಬೆದಕುತ್ತಿ ಮ್ರುಕುಳವ ಬಿಡವಡೆನದಮ ಧಂತಕನ ದಾತರದ ಪ್ರೊಲ್ಲಾ॥ ಎಲ ಮತ್ತಂ ಗಗ ಜವನೊಂದೆ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ ಕಾ। ನುತ ಬಿಗನಾಬಿದೊಲ್ಲಹಿ ವಿವರಂ ತೆಗದುನದು। ನೆತ್ತಿಯೊ

ಡಿಯಚ ನಜನನ ನುಗದ ದತ್ತನಾನೆಯವನೆ ಜನೆಂಬಂದದಿ॥ ಮತ್ತೆ ಖಿ ಛಿಕ್ಕಿಂ ಮಧರ ಗೆಬಿರಿಲು ಪೊಗಿ ಮ್ರುತ್ತಲುಂ ಜಂಗಮಂಗ ಜಾಹುರದ ಬಿಗಿ ಕುವತೆರ ದಿ। ನೆತ್ತಿಯುಂ ಬಿಗು ಮುತ್ತಂ ತೆಗದು

ನತಿಗಿ ದಿಪ್ಪ। ಮೊರೆಯ ಬಿಡ ಸು ಮೊಗಳ್ದಹಾ॥ ೬೫॥ ತುಲಿಗ ಜಿನ ಸುತಬರ ಬ್ರಿಲಾಳದ ಕ್ರಿವನಿತ। ಕಾಳ ನೆಸಾಕಾನೆ ಲಮ್ಮ ಲಿರಿಯ ಬಿಲ್ಲಂಬನಾ। ಗಳ್ದಿ ಯಿ ದವಕ್ತಿಯು। ಳಿವ ಬಿನು ಟನೆಗ ಮುಮದಗ

ಕಿಭರವ ಬಳಿಯಲಾದಿದೂ॥ ೬೬॥ ಲು | ಗಿಕಾರಬಂಕಿತ್ತು ಮ ಲಿ ರಯ ತಲೆಯೊಡೆಯುದ್ದು। ರನುವಿರು ಚಿವರ್ವ ನಾನೆದತಿ ಮುತ್ತ ಕಕ್ಕಿ ತಂ ನ್ನೂಲು ಮೆ ಯಂಗ ನೆನ್ನೀ ಯ್ಯ॥ ಬೂರೆ | ಯ ಡಿಕೊಳ್ಳ। ಬಿರನಿ ಪ್ರು ಮಾತು ಪಿಂಚಿತು ಮುಗುಳಿಹಾ

ಬಿಯಕಬಾರೆಯ ಕಿತ್ತಿ ತರವತ್ತಿ ಮೊಗಳ್ದ ರವನಾ | ॥ ೬೭॥ ಪರಿನರ್ತನಂಗೆಯ್ದು ತಿಕೆನವಿಲು ಬಿಡಕಂ। ಡಿರದೆಳಿಯಿನ ಕ್ಷಿಂನ ಮುಡಿಗೆಪಡಿ | ವನ। ಬಿ ರಿಯು ರದೊಳಿತೊಡನೆ ಬೆಂಡಿಯಂ

ರಂಬಿನಿಂದೆದು ತಿಮೊಪಂಬನು॥ ತ್ತಿರಿತ | ದಿಂಕತ್ತರಿಸಿ ತ್ರಿಬರಿಮುಚ ದಿಂಗಾಡ। ಟರಿರಂಬ ನಾಂಗೆಯು। ರಮುತ್ತಿನೊ ಜ್ಜರವ | ಪವ। ಗಾಳಿಸುವನಿತಕ್ಕೆ ಪಾಂಯಳಿಕಂದು ಪಾಯಲದ

ನೊಡುತ್ತೆ ನಲ ರವಿಚ್ಚು ತಂಮೊದವು॥ ೬೮॥ ನೆಲ | ನಮೂಗಿಂಗಾರಿ ಪಿಂಡನೊಡದೆಕ್ಕಲಂ। ಸ್ಥಳಿಗದಿಗ ಲ್ಲಿನೊಳ್ದ ದಾಡೆಯುಂ ಮ ಶಿವ | ದೊಗು ಪೊಕಿನಗಲಾ ರದರಂತ್ನ ವಾಗಲು ಚಿತ್ರದಿಂದ

ಬಿಂ ಮುಂನ ಪಾಮಬಂದೂ॥ ತೊಳ್ವ ಸುವ ಕತ್ತಾ | ರಿಯುಂ ದಿರಿದು ದಾಡೆಯ ಮುತ್ತ। ಸಿಳಿದು ಕಾದ ರಿಯಚ್ಚಿಗಿ ಯ್ಯನೊ ದಲುನಿಲ।

ಬ್ರುದಭುನಲ್ಲನಂ॥ ೬೯॥ ಮೊಲನೆಳಿ ಕರ ದಿಮರನೆರಿ ರಲುಗಜ್ಜೆನುತ್ತೆ। ಮುಲಿಬರಲು ಬಿಲ್ಲಂಬ ನೊಂದಾಗಿ ಪಿ ಡಿಮೊ ಡಿ। ಮೊಲಲನ ಭಂಗಾಲ್ಲಿ ದಿದುತಿರುಪಿ ದ್ದುಮರದೊಳಿಪ ಬಲ್ಲು ನಧರೆಸುರು ರಿಪಿ॥ ಘಾ

ರಿಳನಲಾರೆ ಕಿತು ಮೆದುನೆಗದು ಲಗಸುತ। ಮುಲಿಯ ಬೆಂಗ ಡೆನೆಯ್ದು ಯುರಿದು ಕೆಡಪಿ ದನೊರ್ವ ಬಲಪಂ ತಬಿಡನಾಗಘುನಲರೆ ಪಲರೆಂದು ಬಂನಾಬಿನೆ ತುಬಿ ದವಡೆಯ॥ ೭೦॥ ಬಡಿಕೆಗಳಿನಿ ಟ್ಟು ಮೊಲನಂ

ರದವಿಯಾನೆ ವಳೆ। ಯೊಂದೆ ಯುತೆಚ್ಚಂ ಕಾದ ಕೊಳಗಳ ವಿಮ್ರ ದವೆ। ತದೆಗ ದಿದುಪಿ ಬ್ಜುರ ಲಿಯ ಸ್ವಾಳಿಗಂಗವನಿ ರಿದು ಯಕ್ಕಲನ ಪೊಪ್ಪ ತಿಬಿದೂ॥ ಬ ಡಿದು ಬಲ್ಲು ಕನ ಕಾಡವೆಂಯ ಕ್ಕಿನಿರೆ ವಿ ಡಿದು। ನದು

ರಿಯಂ ಮ್ರುಗ ಕುಲ ತ್ರೈಬರು। ತೆಬಿಡ। ವ ಡೆಗ ಪ ನದೊಳುನಡೆ ದುದಾರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತ ನೊಡುತ್ತ್ರೆ ತರುತಿರೆ॥ ೭೧॥ ಪಾದರ ರಿತಿರುತಿ ರುಗಿನೊಡುವನೊಟುಮ ಯ್ಯಳಗೆ। ಪೊದರಾಡಿದರ್‍ಯಮನಪ್ಪಂಬಿನ

ಕಂದನೊಲ್ದದೆಸುಳಿವಕ್ಕರ ಪೊಂದುಳಿ ಯಮ ವಜಿತನನೆ ದಂಡನಾಳಿನಿ ಯೊಡಿಬರುತ್ತಾ॥ ಮರಕಾಳಿ ಶಕನಪರಾಘ ವೇತ್ರರನಂದನ ದಮುಂದೆಬಿಳ್ದಿ ಬಂದೆರಗಿ ಯುದಂಕರ್ದು । ಸದರು ಅತಕ ಕರುಣಾವು

ಶ್ರೀಯಂ ದಕ್ಕಿಳಿದು ಯಿತ್ತಿಮೆ ದಶಪೂಜಾದನೆ॥ ವೃ॥ ಚಕಚಕ್ಕಿ ಸುವಮಲದೆಪಡಿ … ದುನೆಸವನವಕಕ್ತು । ಮರು ಅಡಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಂ ಬರದಿನೊಪ್ಪು ವರದನೆ ರಮು । ಮಕರಕೇತುವಮೊಲ್ಲು ಮುಗ್ಧರಾಗಿ

ಸಂಕೆಳದು ಗಂಧರ್ವ ರೂಪದಕ್ಕೆ ಲದೂ॥ ಅತ್ಕಳಂಕ ರಾಘವಾಂಕನಪಾದಯುಗಳಕ್ಕೆ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಕರವಂ ಮುಗಿದು ನಿಲಲಾದಂ । ಸುಕವಿಶ ಬೆಸಗೊಂಡನಾರುಮಗಬಸೆ ಕೆಂನ ದೆಂಬಂದ ಯರು

ದಾದಾತಂ॥ ವೃ॥ ಕೆ ಬಾಯಿಯೆನಿಪ್ಪ ಗಂಧರ್ವ ರೂಪಾಲಕನ । ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾತ ಜನೆಂನ ಭೂಸುರುತಾಂ ಸುಮನಸವಿ । ಹಾಸದಿಂ ಪೇಮಗಿರಿಶಂಧರ ರೂಪುಂ ಬೆಂಡೆಯಾದುತ್ತೆಳ್ಳೆ ಪ್ರಮುಗವನ॥ ಶಾಸು ರಂಡಿ

ತ್ತಿಬಲಂಬವದನವಿಡಿ ಕೊಡು ಬಿಳ್ದಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದನಗಕ್ಕೆ — ಯುದರ ರದವೆಂದು ಯೊಗಿ ಗಿರಿಕಶಾಪವನಿಯ್ಯತಾಂ ಬೆದರಿ ನುತಿಸಲ್ಪಡ ನತಿಕರುನಾಡಿಂದಾತನು॥ ವೃ॥ ಧರೆಯೊಳ್ ಜಿನವರು ಪ್ರವರಮ

ಶ್ರೀವಕವಿರಾಯ । ವರರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತ — ನು । ಭುವನವಂ । ಕರುಣದಿಂ ಸ್ಪುಂಕಲ್ಲಿ ಶಾಪವನೆಬಿಟ್ಟಾಂ ದು ಬಂದು ನಿಂಮಂ ಶ್ರೀಯಮುಗವಾ॥ ನೆರೆಮೋಕ್ಷ ನಿಜವಡದೆ ದೆಂನ ಪೂತ್ತಾ ಬೆರ

ದುರೆನಿಂವಮುನಿಮಿ ಯುಂವಾಂ ಶ್ರುತಶಾಸ್ತ್ರ ನಮಾಡಿ । ತೆಡಿಕೆಯಗ್ನ್ಯಾನಕೆಂಯಿನುತ್ತೆರಗಿ ಬಿಳ್ಳಾಂ ದು ಸಗ್ಗ ಕೆಮೊಗಿಸು ಖುಮಿದ್ದನ್ನ ॥ ವೃ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊ ಳ್ರತಿಮನಲ್ಲದನಿಸು ಕ್ಷಾವರತ್ತೆ

ಯತಿರಾಯ ಪಂಪಿಯ ಪವಿತ್ರರನವಿಮಲ ಕೆ ರ । ಸುತರಾಘವಾಂ ಕಪಂಡಿತನೆ ಜಯಮಘನ ಮಪಿಮ ರಾಕ್ಷ ತಿಮಿರಾ ಕೈಯ ಂದೂ॥ ಚತುರಕವಿ ಡ್ವಿಮೂಖಿ ಯುಬೊಗಳ್ ಲಾಡಿನ

ಂದಳ್ವ । ನತಿಪಾಸುಕ್ಷದಿಂದ ಜಮುಗ್ಧಯುನ ಗತಿಯಿಂ ಬಂದು । ನತಸಂ ಭ್ರಮಂ ಬಿತ್ತರಾ ಜಿಪ್ಪೊ ದುಂಗಳಿಸುಪವನವಕೆಂಡನಾ ಗಂ॥ ವೃ॥ ಸ್ವರೂಪ ಥನನದರ್ಥ ಬೆಂ ದೆಂಸುಗಕ್ಕೆ

ಯುಗಳ್ ಪರಿಮಳ ಂಬಿತ್ತ ನಿರಿ ಖಂಡಗಳ್ ತೆಂ ಡಗನ । ಪರಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಸ್ನೆಬೆಗಳ್ ಜಂಬುಗಳ್ । ತುಂ ಬೆಗಳಿಗಿಂಬನಿತ್ತೂ॥ ಕರ ಮೆಸಿಯೆ ಪೂತಮೊಸ ಜಾಜಿ ಗಳ್ ರಾಜಿಸಗ್ಗ ವರಸಿ

ತ್ರ ತರವಾರಿ ಜಾತಗಳ್ ಜಾತಗಳ್ ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪಸಂಕುಳಗಳಾಸುಗಳ್ಗತಿ । ಸಂಭ್ರಮದಿವನತೆಸಿದುದೂ॥ ವ॥ ಬಾಳೆಬಾವಂನಂ ಪಾದರಿ ಕುರಿವಕಂಬ ಕುಳ್ । ಜಾಲ ಬೆಂಪಕ ಪಲಸುವಿ

ಬಿಲ್ವಂ ಮಾಲು ಹೊಂಗೆ ಜಂಬೀರ ಪುಂನಾಗ ದಾಡಿಮ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಿಪ್ಪಲಿಯು ಪಾರಿಜಾತಾ॥ ಮಾಲೂರ ಸುರಗಿ ಕಾಸ್ಟರಜಂಪ । ಚೂತ ಮುಚಿವಾಳ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಶಾಕೆಯು ಜಾಜಿ ಕುಂದಕಿತ್ತಿಳೆಯು

ಮುಂತಾದ ಸುಗರುಹಲತಾಗುಲ್ಮ ತತಿಯಿಂದ ರಾಜಿಸಿರ್ಪುದವನಂ॥ ವೃ॥ ಪರಮಪ್ರಮೋದ ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ಸೂಗಸು ವಿಂಚರಬಿ । ನೆರೆನಲ್ಸುದುಂಗೊಂಡವೆ ಸುಪ್ಪಕ್ಕಿಂ ಯೊದಿನಿಂ । ದಿರದೆ ಚಿತ್ರರಗಳ್ತ್ರೆ

ವೆ ಜಾನ್ನಕ್ಕಿಯಿಂನಲ್ಲ ನಾಪಿಸವಿಳಿಸಿಂದಾ॥ ವರನವರಸಂ ತುಳ್ಳಿಪ ರಿಬಾಳಿಪ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ । ದಿರದೆ ಕೆಳ್ಳ ತಿಮುದದಂದಳೆದ ಪಂಡಿತ ಜನದ । ತೆರ ಸೋಲಾ ರಾದಂ ತಿಹಪಿ ಪ್ರೆಳ್ ಸಪಿವನಂ । ಬುಧಸಂ

೧ ಗೆ ತೊಡಾ ಮುದ॥ ಪ್ರಾಸುರಲಾಸೆದಂ ತ(ಮುತ್ತ ಮಂ ಮುಖ ರನ್ನಾಭೂಮಿಂಯ ಲ್ತು ತುರು ಶ್ರೀಲಿಮ್ಮು ಖಮಯಂ ಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೆ ಬಂ। ಮುರತ್ರಿವಮಯ ಯಂಕ್ಯಾಲಿಪ ಶ್ರೆಯಂತೆ ಮುನಿ ಮುಂಡರಿಕ ಮಣ್ಯ ವನದಂದದಿ॥ ಜಿನ
೨ ಮುಸಾರಸುವಮಯಂ ಮೆನಚಾಧವನಂತೆ ವರತುಪಿನ ಮಯ ವವುಲಮಲಯುಟವೃತ್ತದಂತೆ। ಪರವಮಸಾರ ಭವುಯಂ ತಪನ ದಶಾನಾರಚನಾಸೆಮಂಗಳವಿ ತುದೂ॥ ಪ್ರಾವನಮಾರೆಂಯಂ ತೆಮಂಗಳ ದೇವತಾಚಿತ್ರ
೩ ರಂ। ವನಜಭವಜಿತ ಸೋಲು ವಾಂಸಪದ ನಾಗಧರನಂತೆ। ವಿನುತಕವಲಾತಂಸರತ ಸಾಸು ವಿನಂತೆಯನಿಮಿಷ ಪ್ರಚರಂಮ್ಯ ಬಾ॥ ಮನಸ್ಸಿಜನಕೊದಂ ದದಂತೆ ಬ್ರಮೆರಾಕಲಿತ। ಘನಸ್ಸದಾಚಾರಯುತ ಸತ್ಪುರುಷ ಸೆ
೪ ಉನಿಪ್ಪ ಗಾಜನಸಿ ಪ್ರಮುಗಿ ತದ್ದನದಚಾ ಸಾರಮುಂಕನ್ನೆ ಮಂಗಳವಿತ್ತ ದೊ॥ ಪ್ರೌ॥ ಯಿಂತೆ ಶಿವವನವ ನಾರಾಘವಂಸೊ ಪ್ಪಿಯು। ತನ್ನಂತೆಸು ವಿಲಾಸದಿಂ ಕಂಚಿ ಚೆಲ್ವಿಂ ಕೈಯ್ಯು। ನಂತೆಕೊ ಮಲಮು ಮಂಮ ನಕೆಮಂಗ
೫ ಳವಸೊಲ। ವಿಂ ತಿಗಾಪ್ಪು ಕುಸು ಮಜಯವಾ॥ ಸ ೦ ತಸದಿ ತಿರಿ ತೆಂದು ತನ್ನಾಳನಮದ್ಯ ದೊಳ। ಗುಂತರು ನಾ ಶಶಿಕಳಾಧರನ ಪೂಜಿಸ ಬಿ। ತಂತ ದುರ್ಬರದು ನಂದಂ ನಾಡೆ ಶಿಮುರಾಯರಿಚೆಂಯರುಳ್ಳ
೬ ನ್ನೊರುಗಳ॥ ಪ್ರ॥ ಮಾಶಿನಿದಗಳುವಾರಕತ್ತೆತಿ ೦ತು ಮೊಳ್ತಿರಲ್। ಪುರಿವೆಷ್ಟ ಖದ ಕಾಂಚಿ ಚಕ್ರ ವಾಳಕನಗಂ। ತರತರದಿ ನೋಳ್ವ ಭಿಸಿ ದಿಪ ಸುತ್ತಿನ ಕೊತಯಗಳು ಸಪ್ತಾಂಗಾಧಿಯು॥ ಮೈರವಕೆ ರಿ
೭ ಗಳಿನವ ೦ ಖಂಡಗಳುಮ ದೃರಾಳು ವರವಿರುವ ದ್ರೆಶ್ವರನ ಗಾಮುರಂತಾನಿ। ಖರಿಯರಜತಾಚಲವ ಪಾಳ್ಯರಲಾಮುರಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂ ತಿರ್ದುದು॥ ಪ್ರ॥ ಮಂದವಿರಾಮವಕ್ಷಿರವಾರಾಶಿ
೮ ಸುಪಿ। ನೆಂಪುಮಂಧಾರ ತಾರಾಘನಾಪಿ ಕಿತ್ತ್ರಸುರ। ಶಿಂದುರ ಪ್ರಮುತವಚಾದಿವತ್ತಾರಾನಾರದಾರವಗಳಿತ್ತು ಜಿಸುತಿ ವಲ್ಲ॥ ಬಂದುರಾನಂ ದುಕರವಿರವದನ ಗಾಮು
೯ ರಂಧವಳಮಾಗಿ ರಾಜಿಸಿಕರಂ ಮರಾಘವಮು। ದಂದಳಿಲು ತಂದದವನಿಳ್ಳಿ ರುಮುಗಳುತ್ತನಡೆತಂದ ನಾಕವಿರಾಯ ನಾ॥ ಪ್ರ॥ ತವಕವಿಲ್ಲನಾಳಿ ಪ್ರಮುವಯದೊಳುವಿಕ್ಕಿಶ್ವರನ ನಿವುಕಿತೆ
೧೦ ಪ್ರಜ್ಞಿ ನಿತರಾಗಿಬಳದೊಳೈಪ। ಭುವನಾಧಿಪರ ಮಂಡಳಾಧಿಪರಮಂನೆಯರಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಾವಂತರಾ॥ ತವೆಮಕುಟವರ್ಧನರನಾಯಕ ರಬುಧ ತತಿಯ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳ ಪಾ ಠಕಜನರಂ
೧೧ ತಿಂಥಿ ಣಿಯಿಂ। ಕವಿ ತರು ಪ್ರ ಪ್ರತಾಪವಿರೆಶ್ವರನ ಪ್ರಜಿಪಸಿಂದನಾಯಕರಂ ದಂ॥ ಪ್ರ॥ ನೋಡಿಸಿ ನಿಧಿಗೆಯ್ದ ಮಾಡದಿಕೆ ಖಿಂಗಡಿಗೆ। ನಾಡೆ ಪ್ಯೋಗಿಮಪ್ಯೋರನಂತರ ರುವನಂಮೊಗಳಿ। ನೋಡು ವರ್ಷಗಾಗೆ ತಂನ
೧೨ ತ್ರಲಕ್ಷಿ ಮುಖದ ವಾಕ್ಕಿನೆಂದುಜ್ಜುಗಿಸ ದಂ॥ ಮಾಧಿ ಯೆಳ್ಗೆ ನಿಕ ಥಾರಂಭವಮಂ ಕೆಳು ಚೊಂದಾ ಶಿಬರದೊದಿ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಶ್ರಂಕರಬಂಧ್ರ। ಚೂಡ ಗುರುಸಿದ್ಧ ನಂಜೆಶ ವಿಷ್ಣುತ್ತೆ ಸಿದ್ದಿಯಂ ಕುಡುವ ನೋಳಿದು॥ ಪ್ರ॥
೧೩ ಆಚಾರ್ಯ ತೆವನಾ ಶಿಕ್ಷಿ ತಮಕುಸು ಖ। ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ರಾಮದೇವಾಚಾರ್ಯ ಸುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚೆಂತಕಮದ್ಯದಿ ನಿಂದಪಂಚವಂನಾಚಿಗಳ ಸ್ಥನಂಜೆಶ್ವರ॥ ಪ್ರ॥ ಚಾರ್ಯ ಪದಸರಸಿರುಹಮಧು
೧೪ ಪಚಿತ್ತನಂ। ಪಾಚಾರ್ಯ ರಚಿತ ವಪಹರಿಂಪಿಯ ಮಹಿಕ್ಷರಶಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ಸುತರಾಘವಾಂಕನ ಕೃತಿಗೆ ಪ ದಿನೆಳು ಸಂಧಿ ಸುವ ಚಾನು ಬಂಧಿ॥ ೧೧॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಪದನಾ ೧ ೩೦ ೦ ಶುಭಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಸುತ್ತಿಸಿ ಶಿವ ಶ್ರುತಿ ವಡೆದು ದುರುಳರ ವಿಗಳಗಳ್ಗೆಲ್ಲಾ। ಕ್ಷಿತಿಪಂಗೆ ಬಯಲಧನವಮಂ ತೋರಿಸಿನತ್ತಿಸೊಂಡು। ಶಿತಿಕಂಠಲಿಂಗಚನದಿ ಘಾಯ ವಡೆದಾರಾಘವಂಗುರು ವಿನೆಡೆಗೆಬಂ

ದಂ॥ ಪದ॥ ಜಿಷ್ಣು ಮುಖ್ಯಾಮರ ಪ್ರಾತನತಪದಯುಗಂ। ಕಾಷ್ಠಾಂಕ್ರ ತಾ ಶೇತಾನಾಯ ಕಾಂಬಕ ನವಿಮಲಾಕ್ಷಿ। ಷಸುರದಿಗ್ಗಿಕಾಜೂಟರಜತಗಿರಿವಾಸ ಶ್ರುಷ್ಟಗ್ರಿವನೂ॥ ಘುಷ್ಣುಸುಖದಾಯಿಯು

ಕಂಗ್ರಾಜಭವ ಕಂಧರ। ನಿಷ್ಟಾತವರದ ದಧಿಚಿಪ್ರಿಯಂನೆತ್ತಾ। ವಿಷ್ಣು ಮಾರಂಬೋರಗೆ ಬದ್ಧನಂ ಜಂಕರ್ವವಿಷ್ಣು ಕಂಕಾಳಧರನೂ॥ ೧॥ ಲಿಂಗಮಂ ನುತಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶೇಶಮಂ ತೋರ್ಪಿ। ಜಂಗಮವಧಾ

ರಿಸಿ ಜಂಗಮಕೆಘನಾನೆಗಂನಾಲಿ ತು ಪೆಂಗಳಂನಿ ಜಜಂಗಮವ ಮಾಡಿನರಪಂಗೆ ಪಡಿಹೆಂಗಳಂ ತೋರಿಸಿ॥ ಹೆಂಗಳಂ ಚರಕಿತ್ತು ಮೊಂಗಳ ರಸನಿಗೆಸಲಿಸಿ। ಯುಂಗುರಂತೆಗದೆರನಿಗೆ ದುರ್ಗೆಯನು ರುಪಿತಾ।

ಯ್ಯಂಗಪ್ಪಾಪಹರೂಪಬನ್ನ ವೇದಂಡಕಮಂಗಳಮತಿಯನಿತ್ತು ಸಲಪಾ॥ ೨॥ ನಾಸುರಕವಿಪ್ರವರ ರಾಘವಾಂಕಂ ಮುದದಿ ನಿಶಾಲಯದ ಬೆಂಗಡೆಯೊಳಾಲು ಹರಿತಮೂ। ನಿಶಷ್ಟುದಿಯೊಳ್ ತಾರುಮೊ

ಗಳುದಿಲ್ಲೆಂನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಮು ಮದುಕಾರ ಣಂ॥ ಮಿಸಲಕವಿತ್ತವೆಂದೆಂಬ ಪ್ಪಸನಿ ಶ್ರುತಿಗೆ। ಘೂಷಣಾವಲಾಯೆಂದು ನಿಕ್ಕಿ। ಶಿಬಿಸನಿಟ್ಟು। ಶಾಸನೆಂಗೆಯ ನಿಳಿ ಮೊಗಳಿ ವಿರೆಕ್ರರನ ಸತ್ತ ಥೆಯ

ನೆರೆತೆಂ ಬಿನೆ॥ ೩॥ ಪ್ರಕರಸು ಶೈಲಾಸದಾ ಳಗೆ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ। ವರನಜಿತ ಮುಷ್ಟಿ ತವಿತಾನ ಸೊಲಗದಾಳುಂ। ಪರಿಪಿ ಕೈತಮ ಹಾ ಪಾರಕಾ ಸನಮುಂತಾ ದಪ್ರೂಂಬಾರ್ಪ

ಪ್ರತಿತಿಯಾ॥ ಕರಮೆಸವದ್ದಾದ ಕ್ರಾದಿತ್ಯ ಕುಗಳಿಕ್ಕೆ ಯ್ಯು। ತೆರದವಿಕ್ಕಿ ದೇವರ ವಸುಗಳು ತುತಿಜತ। ಶಿರವೆ ಮೂವತ್ತಾ ರೆರಡು ತೆರದ ನಾಪ್ಸರರು ಚೌವಷ್ಟಿವಿದದೇವ ಹಾ॥ ೪॥ ಯೆ

ಕಾನಪಂಚಾವಶಾನಿಲರು ಮಹಾರಾಜಿ ಶಾಕಾಲಬಲ ರಿಂಪೂರಕಿಷ್ಟುತ್ತರಾರುರು ದ್ರಿಕಾದಶಂಪಂನೆರಳೆರದ ಸಾಧ್ಯರುಂ ಸಕಲಗರು ಥಪ್ರಚಯ ಯಹೂ॥ ನಿಕರಂ ಚೋಪ್ರ ಕಾ

ಸ್ತನಯಕ್ಷರ ಷ್ಪರರ। ಸ್ತೊಕ ಕಿಂನರರು ಗಂಧರ್ವರುಂ ಗುಪ್ಯಕರು। ಶ್ರೀಶರಸು ಬದ್ಧರುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾದಿಗಳು ಯೆಡಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದ ಹ॥ ಭೂಪ್ರಸಮರುಷಿಗಳು ಪ್ರಮಥಗಣರ ಮಧ್ಯದೊಳು ಗಂ

ಕ್ಕ। ಕ್ತಿಸ್ವರದಿಂ ಮಣಿಖಚಿತ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು ವಾ। ಮ್ಮಸತಿಸಮಿತ ರಿದಿಂ ಪರಮೇಶನಾ ಡುತಿಪ ರಿಖಂಗಿನಾಳ್ಕೆ ಕೆಮನವನೂ॥ ವಾಳದಿ ತ್ತು ನೋಡುತಿರಲಳಿಯನಿಂ ಹುತ್ರಿಯಿಂದಸವಸ್ತದಿ ಬಹುಗಾ

ಮಾನಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂದು ದ। ಕ್ಷಸಮಗ್ರತೊಷದಿಂ ನಡೆತಂದನಾ ಮಹಾದೇವನಸ್ಥಾನದನಕೆ॥ ೬॥ ಬಂದು ಸಖಿಯಂ ಮೊಷ್ಟ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಭಿಪ್ಪ। ವೆಂದಳಿಯ ದಳಿಯ ನೆಂದೆರಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿಪದೊ

ಘು। ನಿಂದಿರಲು ವಿಷ್ಣು ವಿಧಿಗಳಂದು ಪ್ರಾಂತನಿ ವನೆಂದೆ ಡಿಸಲು ಸಕಲಹೊ॥ ವಂದನಂಗೆಯ್ಯುಂ ಮನಿಪರಿ ಪಾತಕಯೆನು। ತಂ ದ್ದಾಪುಸ್ತಾಂಗೆ ಯ್ಯೆ ಕ್ಕೆ ಶಿವೆಯುಂ ಕ್ಷಿವನು। ಮಂದಹಾಸಂ ನೆಯ್ಯೆತಂ

ಸೊಳಗೆ ಚ್ಯೆಯ್ಯುತ್ತಿ ತಳದಗ್ನಿ ನಾತಾನಾ ದಿಂದಾ॥ ೭॥ ಬಿರುಗ್ರ್ಪಾಪತಸುವನಾಥರ ಖಿಯಂನಂ ನಿರಾ। ಕರಿಸದವನಂ ನಿರಾಕರಿಸೆ ದಾಡಿದ ಪ್ಪನೆಂ। ಬಕೆಸ ಕಲರೆಂದು ಜನ್ನವ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿಪ ರಿಸು

೧ ಕಾದಿಸುರರಾ॥ ವರಮುನಿಗಳ್ ಸಂಕರರ ಸಿತ್ಕಿಸ್ರಾಶ್ರಮ ಸ್ವಮಿಪಶಿ। ಪರಮಕನಕಾವೆಂಬ ತಾನಾದೊಳು ವಿಶ್ವಕ। ಮರಚಿತ ವಿರಣ್ಮಯದ ಯಜ್ಞವಾಟಮೊಳು ವಿಶಾಲಗಂಗೊಲ್ಪಿಂದವಾ॥ ೪॥ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮತ್ತಿ

೨ ಧವಮಖಮಂರಚಿಸಿ। ಶಿರಗ್ರಗಭಾ ರಕ್ಷೆ ಬಿಂಬಿ ತರಗೆಹರನೆಬಸಿ। ಪರಿಚರ್ಯೆಯಂ ಕಾಂಬ ದಸ ಪರ್ತಿನೆನೆಸಿಯದೆಂ ಬಪ್ಪನೆ ಪ್ರನಾಕಿ॥ ತರಯದೊಡಿ ಜಂನಪ್ರಗಿತಮಪ್ಪುದಿಸುರ। ಗರ್ಕ ಶಿವತರೆ ವಿ ೨

೩ ಸ್ತವಿತನನ ತಿ(ಕ ಮಿನಿತಾ ವಿಕೆಯನಲಾಡೆಂ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ತು ರರಖಿಳವಸ್ತುವಿಗಳ್ ನೋಡ ಬಿಂಬದಿಖನಿಂದನಲ್ಲಿಗ। ನಾ॥ ಮಿದಲೆದಧಿಚಿಯ ಸಂಕರಿ ಯತ್ತಿ ಪಾ। ದಚರ। ನೊದನಿದಕ್ಷನ ಜನಕಿತ್ರ ತಪ್ಪುದೆನಲತ್ರಿ। ಮದನಾರಿಯಪ್ಪನೆ ೩

೪ ಬಂ ಯತ್ರುನೆನೆಬ್ರೂಪನ ಜೆನಮಿಸಿಬದುಕುವೆನೆ ಸತ್ರೆ॥ ಮದರಿಂದೆಬಂದುಮುನಿ ನೋಡಿ ದೊಡೆಜ ರವ ಖಂ। ಗಿದಶನುವಿನಂತೆ ತತ್ತ್ವಬೆಯರ ಉದಕ್ಷತನ। ಗಿದಿಪ್ಪಂದುಬ್ರಹ್ಮ ಮಾನಸಮಂ ಬಮೂರ್ತ್ಯದಂಗನಾಶಿಸ್ವದಿ ೪

೫ ತನಂಬೆದಕಿಬೆದಕಿ॥ ೧೦॥ ಕಾನಾದಿಮಹಿಶನಂ ತರಪ। ಶಿಸುಲಾರದೆತಿ। ಮಾನಾ ಮಾ। ಬಿಮಖವಧ। ಕೃತಾ ತರನೆಂನ। ಗೆನಾಬಿಂಗೆ ಹರಿವತಂದ್ರಿದಿಂನನಂ ಬಿಬಂದಿ ಸುರರುಕೆಟ್ಟರಲ್ಲಾ॥ ವಸಾಂಗೆಬಾಪ್ಪ ರಿ ತೆಗುಲಿಯೊಡ ೫

೬ ದಿಮಹೆತ್ತುನ್ನಿ। ಕ್ತಿನಾಯುಗಳ್ ನಾಡಿದೆ। ಬಂದ ಮುನಿಗಳ್ ಸಂ। ಪಾನಾಶಿಪೊಕ್ಕಿ ವತಾಖ್ಯ ದೊಳುಕಿಡದೆಶಂಕರನ ಕರ್ಮ ಮಖಮಂನ ಕಣ್ಣಿನಿ ॥೧೧॥ ಕಡುಕ ದಿ ಪತುಪ್ಪು ದೊಳು ನಿರೆರದರೆರದಿ ಖದಿ। ೬

೭ ಮಿದಿಗಾಳುತೆಮಾಗಿ ಗಗ್ರ ಪೂಜೆಯುತ್ತೆಂ ದ(ಪ್ರ। ರಾಡನೆಪ ಒನೊಂದಿಪ್ಪ ರಾಂ ಹಾ ನೆ। ಸಡಿಯದುಬ್ರಾನದ ಮೊಳ್ದವನನಾ॥ ಬಿಡುವೆನೆ ಬಂದಿಪದಿ ಬಾಸ್ವ ಶಂಗಿ ದವನಂ ಪುದುಪುನಿರದುವೆಂ ೭

೮ ಹೊಗದಾದಿಬಹುವಸ್ತ್ರ। ಹಾದವಿಪಪತ್ರಗಳ್ ಸ(ತ ಪೂಜೆನಿವಗಪ್ಪುದೆನೆಸಡಿದಂದಧಿಚಿಮುನಿಯಾ॥ ೧೨॥ ಬಂಗದಮುರಿಗೆನಾಯಮೊವಿವಾಲ ಹಂಗೆ। ಶಿವನಂಗಾಂಶ್ರರವಾ। ಕ್ಷ ಕ್ಷಂಕರ(ರಾ ಪಾನಿಂ। ೮

೯ ಇಂಗಿತವನರಿಯದೆಯಸಂದಹಾಪತಿನಾಕು ನಿಬಿಸಾದರ್ ವಿಶ್ವಿದ್ರೋಹದೆ॥ ಖಿಂಗುಗುತವಃ ಫಲಂ ನಿಂನಕೆಹೊತ್ತೆನುಗೊರಿ। ತಾಂಗುಣಾವನ ರಿಯದಪಲುವನೆಂದು ಕಾ ಬ ಷ್ಟೆ ನಮ। ತಂಗಜರಿ ತ ೯

೧೦ ತ್ರನಾಶದರಾದವರ್ಗೆ ಹೊಪದೊಳಿತಾವವನಿ ತ್ರನಾ॥ ೧೩॥ ಮ ರುಪಾತಕದಕ್ಷನಿನಗೆ ಕುರಿದವೆಯಕ್ಕೆ। ಸುರರಾಜನಿಂನಪುಜ। ಕರಿವ ಡಿಗೆರವನಕಂ। ನಾರಿಗೆ ಪೂಷನಪಲ್ಲುಯಿದುಗೆ ರ್ರಾಷ್ಟಾಸಿ ೧೦

೧೧ ತಿಯಹುದಿಮಗುಕೆಗೆಯ್ವುದೆನುನಿ। ಪುರಸಿ ಪಾಂಬಕನತನು ಕ್ಷೂರಂಬಿಗಕ್ಕೆಸುರಿ। ಮರುತಸಖರಸನಾಗ್ರ ನಾಲ್ಕೆ ರ್ಕಳ ಕಡಿವದೆನೆ। ಶಿರಂಮೊಡಲು ಬರಸ್ಸಾಗ್ರ ಪುಷ್ಪ ನಾಂಬಡೆದುಕರಿದಕೆಂದು ಶಾಪವಿತ್ತಂ॥ ೧೧

೧೨ ॥೧೪॥ ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಕೂಳಿಂಬಡೆ ತಂದಸುರರಿಸು ಪು। ಪುತಿಪರಿಪರಿಯೊಳ್ ಕ್ಕೆಯ ದಿತಿಯ ಕುಚಾಗ್ರಮಳಿ। ಗೆನೂನ ಪಾತ್ರತಿಯ ಬಲದನಾಸಾಪುಟ ಕಿಡದಮಾತೆಗಿಕೆ ಡದಸುಗೆ॥ ಗತಿಕಂತರ ವಿತಯಾಗರಾ ೧೨

೧೩ ರ್ಧ್ವ ಮಾನಿಗಳ್। ವತಿಗವರಬಿಂದಿರ್ಗೆ ಮಾನಸಂಗಮುವ ಕ್ಕೆ। ಸುತರಾಪವಿತ್ತುಂ ತಳರ್ದ್ದಂದದಧಿಚಿ ಶಿವತತ್ವಾಮತಾಬಿವಿಚಿ॥ ೧೫॥ ತಿರುಗಿತಂನಾಶ್ರಮಕೆಬಂದಿರಲ್ಕೆ ಪದನ। ಪರಸಿ ದ ೧೩

೧೪ ನೆನಾರದಂ ಪೆಳೆಕಾತ್ಯಾಯನಿಯ। ನಿರದೆನೊಡಲ್ಲುಮೆಯುದುರುಳ್ನಸ್ಮ್ಯಾನಿಯವ। ನಾಂಬುದ್ಧಿಬಿಕ್ಕೆನೆಂದಾ॥ ವರದಿಬಂದೊರೆ ಮೆಪಲಪಂದದಿಂ ಬೆಡೆಂದು ನರಕಕೆಳ ದೆಯುಪಿನ್ನ ಸಲುಪು ಶಿವತೆ

೧ ಯಕ್ಕೆ । ಪರವಾದಿನಗೆಂದು ತಂನ ಯಶ್ರೀರವಂ ಮಾಯಮಾಡಿದ ಕಾತ್ಸ್ನರಂ ॥ ೧೭ ॥ ಯಿಲ್ಲವೆನಿಸುವೆನಖಿಳಲೋಕಗಳನೆನು ತುಗ್ರ । ನೆಲ್ಲರಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತೆ ಪೂಡಿ ಪೂಡಿಪ ಪೆಲ್ಲಾ ಕಿಯು । ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಮಥರು ದಿವ್ಯ ಪಂಚಾಸ್ತ್ರ

೨ ರಿ ರಿಯು ಜಪಿಸಿ ಫ ನಾಗ ನಾಲಿಕ್ಕನವಾಗಿ ॥ ಕೊಲ್ಲಿ ದಿರಿ ತನ್ನ ಹೃದಿಂದಾ ಡನೆ ಪುಂ ಮಿಕ್ಕಿ ಜ್ವಾಲನಾಲಿಸಿ ಬಾಪಾ । ಸಹಸ್ರಾಯುಧಂಗಳಿಂ । ಬಳಿಮೆನ ಗಂತ್ರಿವನ ಸ್ತುತೆ ಗೆಬಿರು ಶ್ರೀತ ಬೆಸ್ಸನ ನೆಸನ ರಿಗೆ ನಿರವಿಸಿ

೩ ಂದಂ ॥ ೧೮ ॥ ಶ್ರೀರುದ್ರಭದ್ರ ವೀರೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಸಿಯಯಂ ಕೆಂಡು । ಮಾರಾರಿ ಮೊಗದ ದಕ್ಷಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೆಳು । ಬಾರೆನಲಾಡಂ ಸಕಲರುದ್ರಗನಾ ತಿಮಾತಗನಾ ಸಂಕುಳಂ ನಯ ವಿತತಿಯಮ ॥ ಬಿರು ತಂಗಿರಿಗಳಂ ಕಿ

೪ ಕಿತ್ತಿದು ತಳ … ತ ದಿಗಳು ಪ್ರಿ ರು ತಂ ಬಾಬ್ದಿಯಬ್ಬರದಿಂದಲಾಡವರಲು । ವಿರಭದ್ರೆ ಶ್ರೀವನಿಂದ ಕ್ರಾದ್ರ ಶನಿ ದಕ್ಷನ ಮಖಾಕೆನಡೆ ತಂದನು ॥ ೧೯ ॥ ಸುರ ವಿತತಿ ಕಂಡು ಯುದ್ಧಕೈದು ವರಲಾದಂ । ಬ್ರೆರು

೫ ಗಾಪದಿಂ ಚಲ್ಲ ವಡಿದು ದೇವತೆಗಳಂ । ಪರಿಯನೆಬ್ಬಂಕೆಡಪಿ ಶಾರದೆಂಯ ಪಡಿಮೊಗ ಕೊಯ್ದು ಶಿತ್ರನಾಮ ಜಪನು ॥ ತರಿದು ಪೂಷನ ಪಲ್ಲ ಮುರಿದು ಚಂದ್ರನ ಕಾಲಾ । ಧ್ವರ … ಇತ್ತಿಯ ಮೊಲೆಯ

೬ ಕಿಂ ಯುದ್ಧದ … ನ ತಲೆಯ । ಮುರಿದು ಪೊಂವು

೭ ನಾಸ್ತ್ರ ನಾ ನೆಸ್ಸು ತ್ತವಂ । ಮಿಗೆ ಕೊಯ್ದುರುಟ್ಟ

೮ ವಿಸಿಂದು ಮುದಲಿಸಿ । ತಗನಾಲಿ ತಂ ವಿಶ್ವಾಸ

೯ ಗಲುಕಲಗೆಪಾಡೆ ಚೆಂಡುಗಳನಾಡಿ ಸಾರ

೧೦ ರಿದರಿಯ ದಕ್ಷ ಗಿಶ್ರೀ ಕ ಸೂಪ್ಪಿಸಿದನಾರುಂ

ದೊಳಿಟ್ಟು ಪಖಿರಸನೆಂಯಂಕೊಯ್ದು ಪಂಗಿಸಿದವ ಲ್ರತಿಮನು ॥ ೧೧ ॥ ವಾಗನ ಕರಂಗಳು ಡಿದಿ ವಿದು ವೈಶ್ವಾನರನ ಸ್ವತಿಯ ನ್ನೊಗ ಯುಸುವವಾಮಸ್ತ

ವಿತಾನವವನವರ ಸ್ವತಿಯರಂ ಪೊಲವಾದದಿಂ ಭಂಗಿಸಿ ॥ ಅಷ್ಟ ಕುಲಾಚಲವಿರೂಪಾ

ಳರಂ ಕೊಂದಿತ ನಖಿಳ ಮಾತ್ರಕೆ ಬಲಿಯಂ ॥ ೨೦ ॥ ಮರುತ ವಿಷ್ಣರಸನಾಗ್ರಗಳಿ ಪತ್ತಿಗ

ಟಿಯಮೊಗಜೆ ಕೈ … ವಿಗೆ ರಿಯ್ಯಾ ॥ ಪರುಷದಿಂ ಕಕ್ತ ದಾಕುಳಿಗಳಂ ಮಾತಗ … ನಾ ।

ಗಲ್ಲ ವಿರೆಶಿಸು ॥ ೨೧ ॥ ಯೆಂದು ದೆಸೂಲದ ಪಿಂಗ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ಮನಲು । ವಿಂದನು ತಿಸು

ಕ್ಷ ಶಂಕರ ನೊಡನೆ । ಪಗೆಗೊಂಡ ಫಲವ ನನು …

ಕೆ ಪುರಂ । ಧರನ ಕೈ ಪಡಿಗೋಲು ದಕ್ಷ ಬಿರ ಚಂಡಾ

ವರವಿರಭದ್ರ ಶ್ರೀ ನಂ ಮೊಗಗು ತಾಡಿದಲು । ಕು

ತಿರಲು । ಪದಪದಕೆ ತದ್ರುಪಂಗಳಂ ಪದೆಂ ವಿರುತ್ತಿ ೧೦

೧೧ ರುಗಿರಾಘವೆಶ್ವರನಿಗಖಿಲ ಖವಾಗಿ ವಿರೇಶ್ವರಂ ॥ ಬಂದು ರಾತ್ರ ವಕೆಂದು ತ್ರ್ಯಂಗಳಿಸಿದಾ ಬರನಾ । ವಂದ ಯ ದಿತೆಗದುರಾ ಫವನ ತ್ರಬಿ ಸು ಡಲಾ । ನಂದದಿಂ ನುತಿ ಸುತಿರೆ ದಿವ್ಯರತ್ನಾಕಲಿತೆ ೧೧

೧೨ ಪದಕಮಂ ತೆಗದು ಪಿಡಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಮಚ್ಚಿದೆಂ ಮಚ್ಚಿದೆಂ ಕೊಮ ಗನೆಯೆಂದು । ಮೈವೆಚ್ಚಿ ಕರವಂನಿಡಿ ಜಗದಾದಿನಾಯಕನ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿನೆನಗಿಗಮಚ್ಚಿದುದು ದಿತ್ರವಾ … ಡೆ । ಮೊ ೧೨

೧೩ ಚ್ಚ ಮೊಸತ್ತಿಲೋಕಕೆಂಬಂ ತೆನಿಂನ ದೆಗೆ । ಯಚ್ಚೊತ್ತಿ ಮೆರವಕಲ್ಪದಕಮಂ ವಾ … । ದಚ್ಚಿಗ ತಳಿ ಕ್ಷೈವ ಮೆಲ್ಲದಿಯಯೆನೆ ಮೆದಂದಕೆದು ವಿರೇಶನಗುತಾ ॥ ೨೩ ॥ ಅಂತಕ್ಕೆಯೆ … ಕಲ್ಪದಕಮಂ ೧೩

೧೪ ತೆಗದು ಚೌ । ದಂತಕವಿರಾಘವ ಪ್ರವರಕೆ ಯೆನಲು ೨೦ । ಸಂತಸ ದೊಳತ್ತೆಂ ನ । ಮೂರೆವದ್ಯಾದೆಯ ಳಿಗೆಯ್ದು ತುರಕ್ಷಿಸಿನಲು ॥ ಅಂತ ಕಾಪಹ ವಿರಭದ್ರ ಪದವಿಡಲು … । ಕಾಂತೆಯ ದಿಪ ದಿಗೆ ಮುಖ

೧ ಕಂದರ್ಪನ ಪಗಮಳಿಯೋ। ಘುಂಠಾಮರಸನೇತ್ರ ವಿಧಿ ಶ್ರುತರಾತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರ ಶಿಸಲು ನಡೆತಂದನು॥ ೨೪॥ ಸುರವಿತತಿ ಜಯ ಯೆನಲು ದಿಗರನಿಕಾಯಮುಂದರು ಕೆದರುತ್ತ ಯನಲ ನೆಲಮು ನಿನಿಂದ ಹೋಹೆ। ಕ

೨ ರವಿ ಕೀರ್ತಿ ಸ್ತುತಿಸುತಿರೆ ನಾಡೆ ಪ್ರಮತ ಪ್ರತತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗೆ॥ ನರಸಿಂಹಗರ್ವಪರ್ವತ ವಿಧಾರಣ ಶಂಭು। ವರದ ರಕ್ಷ ಕಾಂಬುಧಿ ಬಾಡೆ ಬಂ ಕರನಾ। ಸುರ ಮೂಜ ರಕ್ತವ ವಿರಹ ಪ್ರಶನಡೆ

೩ ದರಾಪ್ಸವನಲ ಳಿಗೆ॥ ೨೫॥ ಯಲಿಯಲಂದು ಗೆಯುಪಾದದಲಿ ಶಾಶ್ರಾಂಶತಂ। ಥಳಥಳಿಸಿಪಂನ ಗಾನರನಾಗರು ಸಾಗರ ಶಿಮೆ। ಶಿವೆಶಿಂಪಪಾಲುರಾಜಿಸಿ ಕೊರದಾ ಡೆಗಳು ಕೂಗಲ ಸುರರ ತಲೆಗಳು॥ ತಳಿವಗ

೪ ನಾದಂ ತೆಸಿನಕಿಪ ಚೆಡೆಗಳಾತೆಯೆನಳ। ನಳಿಪ ತೊಳುಗಳಾಪ್ಪಿಯರು ಪತ್ರನಾಲ್ಕು ನಿ। ಮ್ಯಗ ವಸ್ತ್ರ ಪಂಚ ಕಂಠಂಜಿಸಲು ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಶನಡೆದನು॥ ೨೬॥ ಶಂಗಮದ್ಯ ಕೆಬಂದು ಪ್ರತೃತ್ಯ ಮಾಗಿಕವಿ। ಘುಂಗವನಿಂತೆ

೫ ದು ಬಗಿಬಿಗಿಯ ಬ್ರಿಮುಂಡಾಡಿ। ಕಂಸೋಳಿಪ ಕಲ್ಪದಕ ವಿಡಿದು ಕೊಮೆಗನೆ ಕೆಪಿನೆನ್ನು ತರಾಘವಪಂಡಿತಂ॥ ಅಂಗಜ ಮದಾಪಹನೆ ಯಾಗತೆನ ಗಿತ್ತುನಿ। ಸಂಗವಿಪ್ಪಿದೊಡೆ ಜಗಂತಿಳಿವಪವಿಯೆಂತು ಜಿ। ರಂಗ

೬ ಗಮದ್ಯ ಪಾಳಿಪ ಥಕವವಿಡಿದು ನೆಲಸು ಬಾಳಿಯರ ಬಲ್ಲಹನೆಯನಲು॥ ೨೭॥ ಜಗಳ ಗಧಿನಾಯಕಂ ಪಂಚ ಕ್ರುತ್ಯಾಧಿಕ। ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ ಮೂರ್ತಿ ನವಿರುಪ ಪ್ರಶೈರಂ। ಬಗೆವೆಚ್ಚಿನಿಂದನಾ ಸಕ್ತವತ್ಸಲ

೭ ರಕ್ಷ ರಘುನಾಥನತ ಬಂಧು॥ ಗಗನದೊಳುಸುರ ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಗಳೆ ಪ್ರಮಥಗಣ। ರುಗಳುಗಿಯನ ಲಾಡಂಪಹರಿಯ ಜೆಂಡಾದಿಗಳು। ಹಾಗು ಮಿಗೆಯತವಕ ದಿಂದಪ್ರತಿಮನಿಂ

೮ ದು ರಾಘವನಕ್ಷಿತ್ರಿಸಿ ಬೋದರು॥ ೨೮॥ ಚಿತ್ರ ಯೊಳು ಬರ ದಚಿತ್ರದ ಬಾಂಬಿಯಂತೆನು। ಪಾತ್ರ ಮಾದ್ಯ ಖಿಳ ಜನಕೆಲ್ಲರುಂ ಕಂಡುನ ಲ। ಮೆತ್ತುಮಾತರ ದೊಳುಂ ಜಾವಲನ ಧರಿತ್ರೆ। ಸುತ್ತುಂ

೯ ಗಮತಿಮನೆಂದು॥ ಚಿತ್ರ ವರುತ್ತ ಫಲಪಂದದಿಂ ಕಿತ್ತಿಸಲು। ದಾತ್ರ ಶಕಿಯೊಳು ರಾಘವನಂ ಕ್ಷ ಯೆಂ ಬರದಿ। ಪಾತ್ರರು ಪ್ರಪ್ರತಾ ಪಂಚಗಗಳು ತಿರ್ದ್ದ ನಾವನ ಪಾಸಲಿ ನಂದಿಯಂತೆ

೧೦ ॥ ೨೯॥ ರುದ್ರ ಪ್ರಸ್ಪುರಣ ಪವಿಮರ್ತ್ಯ ಪಂಚ್ಯಜನದೆವ। ತಾ ದ್ರುಮಕವಿ ಪ್ರವರದು ಮರ್ದಾ ಗ್ರಾನಕವಿ। ಪಾದ ಪ್ರಸ್ಸರು ಪ್ರತಿರಪಿ ತವಿಬುಧಗಿ ತಸುರಸಾ ದ್ರ ಪ್ರಹದಯಾಂ ರಾರುಹಾ॥ ಚಿದ್ರ ಪಕ್ಷ ಕಾ ಬಿಕ್ಕನ

೧೧ ಶಾಂತ ಕರುನಾಳು। ಮುಕ್ತಿ ಪಾಶಿ ತನಿಷ್ಟ ನಪ್ರತತಿ ವ್ರರವ್ರಿಯ। ನವ ಪ್ರಮಧುಕರ ರಾಘವಾಂಕ ಜಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧರವಿಗ್ರಹಾ॥ ೩೦॥ ಯೆಂದು ಧರಣಿಶ್ರ ಪ್ರತಾ ಪರು ದ್ರಂ ಮೊಗಳಿ। ತಂದಿನಿಜ ಮಂಧಿರವ

೧೨ ಪಾತ್ರ ಪಾಳಿಪು ದೆವನಿಂದೆನಲು ರಾಘವಾಂಕಂ ವಿಠಂಭ್ರಿ ನಂಬಿ ಪ್ರವ ದಲು ಕ್ಷಂ ಪ್ರಮದೊಳು॥ ಗಂಧಸಿಂಧುರದ ಮೆಲಸ್ತಕ ದೊಳುಂ ಮಳಿಸಿ। ಬಂಧುರಾತ್ಮವ ದಿನ ದಿತಂದು ರತ್ನಾ ಕಳಿತ। ನಿಂದೆಸಿವ ಸಿಂಹಾಸನದಾ

೧೩ ಪು ಕುಳ್ಳಿ ರಿಸಿ ಬಹು ಮಾನನೆಯ್ದುತ್ತಿರಲ್ಕೆ॥ ೩೧॥ ಚಕ್ಷಂದಾದ್ದಿ ಸಂದಾ ತ್ರಿಸಂದಾ ಗ್ರಾಮಿ। ಕಾ ಕರುಂ ಪ್ರಮಪನ। ಶೆಯಂ ಬೊಕ್ಕರು ಠಕರವನಿ। ಪಾಗ ಶಾನನವ ಬಾಗು ವಹಾ ವಿ ಪ ತತಿಂತೆಲು ಪಠಿಸಗ ಪಠಿಯ

೧೪ ಪು ಳ್ಪಿದ್ದ ನಾ॥ ಶಿವಪರಾಘವನೆ ರುದ್ರ ಪ್ರತಾ ಪನೊಳಿ। ದ್ವೇಶಚಿತ್ರದೊಳು ಮಾಡು ವಶಕ್ತಿ ತೆಜಗಳ। ನೆಕಂಡು ಮತ್ತಾತಿಶ್ಲೋಕದಿಂ ತರಪಾಸಲಾರದಾ ದುಷ್ಟಾತ್ಮರು॥ ೩೨॥ ಖಗರಾಜ ನೊಳು ಸಿನಾಸುವ ನಿನಿತಾ

ನದವನಿತೆ। ಪ್ರಮುಗರಾಜನೊಡನೊಡನಿಮಾರ್ಗವಕವಿನಿಚಯದಾಲು। ಗಗನಮಣಿಗಿದಿರಾಂತು ಜಯವಡೆದಪೆನೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತದಂತೆ॥ ಮಿಗೆವಾದಮಂ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಸೂಚನಿಂದಗಲಾಗಿ ತೋ

ತಿಣ ಕೆತ್ತೆ ಜಕ್ಕರುವ ನಪ್ಪುದೆನಿ। ನಗೆಬಳ್ಳು। ವಿದ್ಯೆಯಾವಾವವೆಮ್ಮ ಸುತ್ತರಂ ಶೋಧ್ಯು ಜಯಸ್ಸಿಯಂದರೂ॥ ೩೩॥ ನೊರಜುಮೊರದೆಲ್ಲಸಂಚ ಶಿಸು ದ್ವಿಪದಳುರಿಯ। ತೆರದಿರಾಘವಪಂಡಿತಂ ಮಾನದಿಂದಿರಲು॥ ೨

ಪ್ರಿರಮಸ ತ್ರವಿಗರಾಯನುಖಮಕವಿ ಶಿಶ್ರ ತಿರುಂಡಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾದುರುಳ ಕಬ್ಬಿಗರ ಮೂಗಿನ ಕತ್ತಿ ಮೂರ್ಖಕವಿ। ಗಿರಿವಜ್ರದಂಡ ತರ್ಕಕೆ ಮಾರ್ಗವಕವಿ। ಕಳಿಪಂಚವದನರಾಘವಗೆ ತೋಯಿ ೩

ದರಾರೆಂದೆ ನಾ ಚತುರಕವಿಯು॥ ೩೪॥ ಅನಿತಾಸನಾಧಿಪಗೆಬಿ ಶಿಕನ್ನಗಳುಂಟು। ಯನುಪಮನ ವಿದ್ಯೆಯುಂ ಕೆಳ ಶಿವಜಾಣಿಂಗೆ। ವನಜಸಂಭವಗೆಮೆಲ್ಲಾಗಳುಂಟು ಯಾತನಿಂಪಂದಿ ತನಿವಿಳ ಶೋಳಡಿ॥ ಕಿನಿಳ ೪

ಂದವಾಧಿಪ ಜಯಂಬಡೆ ದಿನೆಂಬು ದಕೆ। ಕನಕಾಧರನ ಸತಿಗೆ ವುಗುಂಟೆ ಬತ್ತಿತನ। ವಿನಗುಂಟೆನುತೆ ರಾಘವಾಂಕನೊಳುಮಾರ್ಗವಕವಿಯಾವನುತ್ತರದಾಗಿ ಸೂ॥ ೩೫॥ ಯೆಂತೆ ಚತುರಕವಿಸುರತ್ರಾಣಾಲಿಯು ಮ ೫

೬ ಗಂ ನುಡಿದು। ಬಾಲು ನುಡಿವೆನಿಂನ ಬತ್ತೆಯ ಮಿ ವಂ ಕೈವವರ। ದಾರಳಿದ್ರುಪತಿಂ। ಯಂಮೂಜಗನ್ನಾದೊಡೆನಾಂ ವ್ಯು ಕವಿಯೆನಿಸಿ ಹೊಂಡಿಂದು ವರಿಗೆ॥ ಬಲುಗಿಪೆ ಸುಮುಂದೆ ತೋರಿದಪೆಂ ಮೆಕಾರನಿ। ಕ್ರಿತ್ತಿಯೊಳಗೆ ಪೂರ್ವ ೬

೭ ಕವಿಗಳಮಾತೆಗಂಟಿಕ್ಕಿ। ತಿಳಿಯದರ ಮುಂದೆಜಾ ನಾಂಮೆರವಾಳ್ಳಿಮೆರದಡೆಯಿ ತನೆಜನ್ನನು॥ ೩೬॥ ಯೆನೆ ಚತುರಕವಿ ಪೊಬ್ಬದಿಂದನೆ ಲೆಖೂಳ। ಮನುಜಶಿರನಿಜದಿನಾವಂಪಳಕ್ಕಿಗಳರ್ಥವೆನುನಾ ಡೆಮನವಾರಿಯಳು ೭

೮ ಖತ್ತಿನದೊಡೆ ಯವರು। ಮಿಂದನಿರ್ಗರ್ವಕವಿಗಳಬಾ ॥ಜಿನುಗರು ವಿಗುಗುಳ ತಂಬುಲಕೆ ಶಿವ ಕೂಳೆ। ಮನವಲಸಿ ಬಿಚ್ಚಿಂಜಲಿಂಗೆ ಮುಡಿದಲಶಿಂಗೆ। ತ ಸುವನೊಪ್ಪುಳ ದನವನೆಂದು ರಾಘವನ ಕಬ್ಬಗಳೆಲ್ಲ ಸಾರುತ್ತಿ ೮

೯ ಪಲಾ॥ ಕಬ್ಬಿ ಬೆಂದರಸನಂಮಿ ಳ್ತುವೆನೆಂದು। ಮ ನಲಬ್ಬಿ ಬಂದನ ಕವಿತೆ ಮಂಕೆಲ್ಲು ಸ್ವಿಬಡೆ। ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ಗೂಳ್ಳಿಸಿ ಕಸಂಧಾದಿ ಪಾರಶಕ್ತಿಯೊಳಿಯುಂ ಸುಸುದುರ್ಚೆಂದೂ॥ ಕಬ್ಬಿಗರಗಾರು ಮಾಡಿದ ಪಾತಕವೆ ೯

೧೦ ನಿಂಮು ಕೆಬ್ಬ ಮುರಿವಡೆತಂದು ಬಿನ್ನವಪಾಯುರು ನಂಬಬ್ಬಿ ಕೃಶಿ ರುದ್ರನೃಪತಿನಿಂ ಮಂಖೊರಮಡಿಸುವನೀ ಕೃನಾದೊಳನಲು॥ ಗಾ ಮುಂನೆಂಮೊ ಡನೆವಾದದಿಂಗೆದ್ದೆಯಾತನಂ। ನಿಂನಂತೆ ಗೆಲಿಸಿ ಬಂದೆಯೊ। ೧೦

೧೧ ಯುಸನೆಯೆಯೊಳ್ಳಿತ। ನಿಂನಾತೆಬಳಿದರು ಬಂಗಮಂಬಡೆರು ಮೊದುವಕ್ಕೆ ಪಸಿಸಂಕೆಯುಳ್ಳ॥ ಮಂನನಾಬಿಂಯು ಯೂಪನಿಂದಿ ತಂಗೆ ಕವಿತೆಗಂ। ಮಂನನಾಬೆಂಯು ಸಾಲದೆಂಮ್ಮಿ ರಾಘವನ ಕಬ್ಬ। ಮಂಸಾಲಗೆಯೊಳು ಬಕ್ಕಸು ಕಾಣಬಹುವೆನು ೧೧

೧೨ ತ್ರತ್ತಿಗಾವಿಲರು ನುಡಿದರಣ॥ ಕ್ನಾಕನಳಿ ನುಡಿಯದಿಳಿ ನಿಂಮಯ ಯನಾಲಗೆನೆವಳ। ನೆಮುರಿಯ ಡಿರಾಘವಾಂಕನ ಕವಿತ್ವಮೆಂ। ದೆನುತೆ ಮಿಸಲಗವಿಪ್ರದೊಳುನಾಂ ದಿಯವೊದಲಪದನ ಸೊಡಿದೊಡೆತ ಲ್ಲಮನೆ॥ ಘನತರದ ಥಂ ೧೨

೧೩ ದಡೊಳ್ಳೆ ಪ್ರತಿತಪ್ಪಶ್ಚ ಪವಲ್ಲ। ವಿನುತೆತದ ಬಬಿಸಿಗ್ರ ವಿಸ್ಪಲ್ಲೆಯೊಚನೆಯಮಗ। ಶ್ರುನಿತರಾಘುಮೂವರೆಯೊಡಿ ಮೂರ್ಪ್ತದ ಕವಿತೆಯಲ್ಲರಾಯೆನು ತೆನಗಲು॥ ೩೭॥ ರುದ್ರಪ್ರತಾಪ ಸೂಪತಿ ಕೆಳಿ ಬೆಜಗಾಗಿ। ಕ್ಷುದ್ರಿವಾ ೧೩

೧೪ ೦ಶೆನಗೆಸ್ನ ತ್ರವಿಂದ್ರಾವ ಮಾನಭ್ರಾಪನೆಮ ನಿಸಿದು ದಪ್ಪೆಕ್ಕಿತ್ತಿರಾಜನನಾದೆಂಥ ಪತಿವಾಯೆನುತ್ತೆ। ಚಿತ್ರಪರಾಘವಂಗೆರಗಿ ನ್ನ ಪೃದಿವಿರ। ಭದ್ರಶಿಪಿಳು ದಂಶಿಳಿದುದುಮ್ಮಗ್ಗೆಸು। ಸದ್ರಮಂ ಮಾಡವೆ ಬಿನಲಂ ೧೪

ಗಸ್ಸಂಗವೆಮಾಡಿ ಪಾನವಡಿಸುಂದಂತೆ ವಕದಿ॥ ೩೮॥ ಯೆನಲು ಮೂವರ ಕಾಲಪಡಿಸಿ ನ್ವೆಯಿಂದೆಳಸಿ। ಭುವನಕನು ಚ್ಚೆಯಪೊಯ್ಸಮಿ ನಿಸಗಳ ತರಿಸಿತಲೆ। ಯನೆ ಮೂರು ಪಜ್ಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಾಳಿಸಿ ಬಳಿಕ ಕಿವಿಯುಗ ೧೫

ನೆತ್ತ ಕೊಂಯ್ಯಾ॥ ಘನವ ಪಿಮರಾಘವನೊಡನೆ ತೆತ್ತಗೆಂತು ಘ೦, ವಸುರಾವಿ ಳಿಯೆಂದು ಕಳೆಯಮತೆಪಳಿಳಿ। ಜನದಕ್ಕಿಯಿಂಲದ ಯಿಂದಿಡಿನ ಮುರವ ಪಾರಮಿಳಿದಂ ಕಾಕತಿ ಪನಾ॥ ತಾಲಿಕೆ ಬಾಗುರೆಯು ನೆಯ ಕವಿಸರ

ಖರು ನೆರುಂಡು, ಯುಳ್ಳಿಯೆಗ್ಗಾ ತೋರ ನಾಡೆಸಿನಗೆಯ ದಟ್ಟಕ ವಿಚಾ — ದಂಥ। ಮು ರಾಘ ವಿತ ವಿಕ್ರಾ ಯಯ ಹಂಪ್ಲಿಯವ ಧಿಕ್ಕೆರನ। ವಿಮಲ ಕಾರುಣ್ಯರೂಪಾ ॥ ಚಕ್ರದಾತ್ತ ಕವಿ ನಿಕರಮ ಘಯ ಉರ್ಯಾವಾತಿ। ವಿಲ

ಡಿಶ್ಶರಕವಿಪ್ರವೆತ್ತಿ ವಾರುಡಿ ಹಿಚಂದ್ರ। ತಲದಂಕರಾ ಘವಾಂಕ್ಯ ಜಂಯ ಜಯಾಯೆಂದು ಕೈನೆಯಲ್ಲಿಬಿಗರು ದಾಗಾ॥ ಮಿಸುಲಗವಿಪ್ರ ಮಂಕ್ರಾ ಘವಂ ಮೂದದೆ ಧರ। ನಾಳಿ ಕಂಗೆ ತ್ಗಿಲುವ ಪತಿಸುಂ ತನಿವ

ರಾ ಷುರಾ ತ್ತುವದಿ ತತ್ತ್ವ ಮಂ ಮೆರಸು ಬಿಳೆಂದು ನಿಜ ಮುರವಿ ಥಿಯಾ॥ ಲಿಸಾಗಿ ಸಿಂಗರಂಗೆಯ್ಯು ರಬಾಪ ದಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ। ನಿಸಾಮಜಾತ್ರಿರಥ ಮು ಪಿ ದಾತಿ ಗಳ ಬರಿಸಿ। ಶ್ರೀ ತುಸಾದಯ ಪಾಸು ಕಾಮ ರಾಘವಾಂಕನಂ

ಪತ್ರಗಜಿ ನಿರದಾಳಿಟ್ಟು॥ ॥ ಯಿತ್ತಿದ ಪತ್ತಾ ಕಿವಸ ರಿದಳಿಯುಬಿಗ್ಗಾ ಡಿಯ ಮೊತ್ತ ವಂದನದ ಗೊಂದಣದ ಜನ ದ ಜಂಗುಳಿಯ। ಮತ್ತ ಘಳಿಗಳ್ಗಾಗಸು। ತುರುಗಳ ಜಯರು ನಿಕರ ಘಾಗ ನೆವಾಸ್ಯ ಪತಿ॥ ಯತ್ತಸೊ

ಡಿವಾ ದತ್ತ ತಿವಿ ಕನ್ನಾನಕೆಸಾವ್ವಗಿ ತುವಾ ಮುರದ ವಿಧಿಗ ಗ್ಗಾರಿತ್ತಿ ಯಂ। ಬಿತ್ತ ಶಿವಬಲ್ಲನಾವಂ ರಾಘವಾಂಕಂ ಗಿರಾಜ ಮಾಡುವ ತಿಪಾ॥ ॥ ಧವಳಾತ ಪ ನಿವವಿವಾನ ಪ್ರಾವಳ ವಿಚ

ಳಿ ಮನ್ನೆಯ ಡಾಳಿ ಸುವಬಾಮ। ಕವಿತಾನಳಿಕ ರಗಳಾನಗಿ ಗ್ಗಿಗಳುಸುಧಾವಿ ರಸ್ವದದ ಸಾಧಗಳ ಕಾಂತಿ॥ ನವಜಲಂಬಮು ವಾಕ್ಯ ರ ವ ಮೋರಪುಸರ ಧಿಯೊಲು। ಘುವಣಿ ಕಿ ರದ ಪ್ರತಾ

ಸುರಾಘವಪಂಡಿತ ವರೆಂ ನಾನಂ ಕಾತುಗವ ಶ್ರುತಿ ರವನಾಗಿಗೆ ಪುರಿಕ್ಕಾ ಜಿಳಿ ರುದಿ ರೆಗೆ ಬಿತ್ತ ॥ ಲಳುಪುಲ ಹುರತ್ತಾ ಕಲಿತ ದಿಂದೆ ಲದಾತಗಳ। ಕಶ್ನಗಳ ತೊಂದಲ್ಲ ತ್ರಿಂ ದಿನ್ನ ಸುಲ್ಲ

ವರಾಲಲನಾ ವಿತಾನನಾ ಸ್ವರ ನ್ವಸಂ ಜಾರದಿಂ ಪ್ಲೆ ರುವನೆಲು ಮುರದಾ॥ ವಿಲಸಿ ಕೊವ ಯ ವಿಧಿಗಳ ಸಾಲ ಗ್ಗಾನುನಾಡೆ । ತೊಳಗುತಿಹ ನಾರ್ವ ಹ ವ್ಯ ಕ್ತ ತಿಯೊ ಪ್ರಿದಡು

ಲದಂಕರಾ ಘವಾಂಕನ ನೊಳ್ಪುಜನ ಪಾಥರಿ ಬೆಸನಾದು ದನ ಲೆಸುದಮ॥ ॥ ಗುರುಪಯೊಧರ ಪ್ರತ್ತ ಜಘನ ನೈ ಪ್ರ ದಲಿ। ತರ ಪ್ರು ಮಾಲದಂ ಮಿ ತ್ತಲ [illegible]

ಕರಯತಿಮನ ಹಿವರೆ ಸುತ್ತ ಭ್ರಮುಂ ಜುಳವಾ ಣಾಬಿ ಸುಮಶರ ಪ್ರಾಕಿಗಾ ತ್ತ॥ ಸ್ಪುರದಲಂಕಾರ ಧಾರಿ ಶಿ ತಿ ನವರ ಸಾನಂದ। ಕರಿ ಕಾವ್ಯ ವನ ಚ ತಿಗೆ ಪ್ರಿತಿ ನಿ ದಿಯು ವಿಚಾರ ರ ರಿ [illegible]

ಸೌ ಗಿತಿವಗ ಸವಣ ಕಿ ದಿಯೆಂಕರ ಮೊಯ್ದ ಸಾ॥ ॥ ಕಾಗಿಮನೆ ಬಿಸಿ ಮಾಗು ತಲಿಪ್ಪಿ ಗಿ ವಿಪ ಯೊ। ಧ ರೆನರಾಲಾಸಿ ನಿತ್ತಿ ಕ್ಕಾರಾ ವಿನಾಲಿನಿಂ। ಕರೆಯ ಕಿ ರೆ ಡಲ್ಲಿ ಗೆಯ್ಯುದ ಬೆನಾಂಬು [illegible]

ದ ಸಲಿಸಾ। ವರಿ ರವ ನ ಸೈತಿ ಕ ಲುತಿಯೆ ಕಳ್ಳಿಯ ರಡನೆಯ್ಯ ಕರರಂದ ರಜತಿ ನಿಬ್ಬುದರಾಜ ಮುಗಿಸಾಲುವಂ ಗರು ವರಾಘವನ ಕರಸು ಸುಜದ ಕ [illegible]

ನವರುಮತ್ತಿಗ ಜಗವನೆನಿ ನಂದೆನನಾ ಇರಾ ಘವನ ಸಾ ದಲಿಚ್ಛ ಬಿಂದಬಿ ತನುವ್ವ ದೆಗ ಮಿಸುವಿ ಯೂನ್ನ ಕರಾವನ ಯಿಂ ದುಸಾ ಧವನೆಸಿ ಮಂ ಮುರಿಯೆಗಾ॥ ಶ್ರೀ ರಗರುದೆನಿಂದು ನೊಂದಿ [illegible]

ಮ ಪುಲ್ಲ। ಗಾಗಿ ನಿಮ ಸ್ವಾಮ ಬಿ ಂಜ ವಕಚ್ಛಿ ನಿಂದಂ ತೆ। ಶ್ರೀಗನೆ ರಿಯಾಗಿ ನಿ ಮಾಜ ದೆ ನೊ ಶ್ರುಬು ಧ ಜನದ ಕನ್ನಾನ ಕೆಮಿಬಳ ನಿತ್ತು॥ ॥ ಮು ವ ಮ ಮ ತ್ತ್ಯಾ ವತಿಯ ಶಿ। ದ ಮು ಪ್ಪಿ ಗಲ್ಲ [illegible]

ಹುಸುಮ ದಂಡಶತ ಕೊಱತೊಡೆ। ದವಿಮಲ ಶ್ರೀಗಂಧದಿಂ ರಾಜಿಸುವವ ತ್ತೆಗಾನ್ನಿರಾವತಂ॥ ತವೆ ಪೊಪ್ಪ ಧುರುಷ್ಟುಂ ನಿದಾ ತಾರದೊಳು ನೋಡಿ। ವಿವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] ದ ಬುಧರಾ [illegible]

ನೆಂದೊರ್ತ ಸಾದತಿ ಬಗೆವೆತ್ತಿ ಶರವಂ ಮುಗಿದ ರೂ॥ ೫೧॥ ಯಾತನೆ ಪಾಂಪಾವಿ ರಾಚಾಸ್ತ್ರ ಸೋಲಪಾಂತ। ನಿತನ ಸುರುವಿನಿಂದು ಮರ್ದ ಬಾಲಕ ಪಡೆದ। ನಿತನ ದ [illegible] ಕವಿತಿರಾ [illegible] ಪಂದ [illegible]

ಜಸವ ಕೇದಾ ತನೂ॥ ಯಾತನ್ನೋಗಳೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಂಗೆ ವಿದ। ನಿತನಿಗಳೆ ಪ್ರಮಥರಂ ಬಯಸಿಸುವ ಕವಿಷ್ಟ। ನಿತನಿಗಳೆ ನುಡಿದ ಸುಧಿಯಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ನೆಯ್ಯು [illegible] ನ ನಡೆಸಿ॥ ೫೨॥ ಯಾತನೆ ಸುಮನಸನ [illegible]

ನಿಧಾಡಿದವ। ನಿತನೆ ಶ್ರಿವನರಂಗಸ್ಥಲಕೆ ತಂದು ಕಲ್ಪದಶ ಮಂಪ ಡಿದ ಡಿನೂ। ನಿಡಾಡಿದವ। ನಿತನದ ಸುಲದ [illegible] ನಿತನೆ ಶ್ರಿವನರಂಗಸ್ಥಲಕೆ ತಂದು ಕಲ್ಪದಶಮಂಪ ಡೆದಾತನೂ॥ ಯಾತನೆ

ಮದುಸುಳ ಕವಿಗಳ ಭಂಗ [illegible] ಡಿಸಿದ ಧೀವ। ನಿತನೆ ಕಾಶತಿ ಪನಿಂಮೂಜಿವಡಿದಾತ। ನಿತನೆ ಕವಿರಾಘವಾಂಕನೆಂದೊವ [illegible] ಶರವಂ ಮುಗಿದ ರೂ॥ ೫೩॥ ಸ್ಥಿರಜಿಜಾ [illegible] ಯತನೆ [illegible] ಸಿದೆಯೂ [illegible]

ರಾಂಬಕಿನಿಶಿಸ್ತ್ರ ಬಿಡೆಯೂ। ಬರಚ ಕೊರಾ ಸ್ತ್ರ ಯೂಲಾಕನಂಗೆಯ್ದ ಯ್ಯಾಲಾಲಪಾತನ ನಂಯನೆಯೆ॥ ನೆನೆನೋಡಿದಾಬು ಧೊತ ಮರಾಷವಾಂಕನಾ ಧರದಿಂದ ತಂದು ತಂಮೊಪ್ಪ ಶಾವಿದ [illegible]

ವಾದು। ತೆರನೆ ರನಿನಿಜಸು ತಿದ ರಾಮರ ದಕಾಂತಾಜನಂ ಸಂತಸದೊಳ್ ರೂ॥ ೫೪॥ ಯಂತು ನಾನಾಸ್ತಂ ಭ್ರಮಂಚಿತು ಮರ ದೊಸುಂ। ಸಂತಸದಿ ರಾಘವಾಂಕನ ಮೆರಸಿ ಕಾಂ

ದುಸ್ತೂ। ಚಾಂವೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರತ್ನ ದ್ವಿಶನಾಲ ಯಶೆನಡೆತಂ ದೊಲಗವನು ಕೊಟ್ಟೂ॥ ಶಂತುಮ ದ್ದ ನಾರತ್ತ। ರಾಘವಶ ವಿಪ್ರವ ರ। ಮೂಡಶಾದ ಬುಧರು ನೂರೆಂಟಕ್ಕೆ ವಸುಸ್ತಾನವ

ತಿಳುವದೆವಾಡಿಸಿ ಛೈಕನುತ್ತ ಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದ ಂಕಾಶತಿಪನೂ॥ ೫೫॥ ಪಂದಿರ ಮುಸಾಬರಂ ಬೊಂಗಳಾಂದಾಂದ ದಳ। ಗುಂನಾ ಡಿತ್ತಿ। ವಿರಾಜಿಸುವ ಬೊಂಗಳ ನಗ [illegible] ಮಂನ [illegible]

ಯೊಸಂ ಧ್ರುವಶಿತಿ ಸಿರಾಘವ ಮುತ್ತು ಕ್ಷೋತ್ತರ ಶತಕವಿಗಳೆ॥ ತಾಂನಲಿದು ಕನಕ ಸ್ನಾಪನಂಗೆಯ್ಯು ವರ್ಗಸರಣ। ಮಂನವ ದುಕೂಲ್ಲಮುಮನಿತು ರಾಘವನ ಬರು। ಕಂದವಿಬವೆ [illegible]

ಂವಿನಸುದ್ಧ ಶಿಖಿ ಮಷಿ ಮಾಗಾರಕವಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯನಲ್ಯೂ॥ ೫೬॥ ನರನಾಥಗೆ ಪಶುಲದಿಂ ದಿರುನಿನುಸು ರುಪ್ಪವಿಶ್ವ ರರಂ ಪ್ರಯೆಡೆಗೆ ಪಾದವಿಪೆ ನಲ್ಲಿ ತಿವೆ ವ। ಮರುಪ್ಪದಿಂದಿವಿ ಸ್ನಾನಂಗೆಯ್ದು ಬಾಂಗ [illegible]

ಂಬ್ರಕ [illegible] ಸುಮುದು ಬಕಲರೂ॥ ನೆಕನಿ ಬತೆಗದು ಕಾಳದಿರಲು ತದ್ದನವ ಮುಟ್ಟ ರುಮವಂಕೈ ಕಾಂಡು ಯೆಂನಪಾ ವಿಮುದಿ ಸಲು ಧರ ದೊರಗುಂ ಮುಂದು ರು ರ [illegible] ರವ ಮುಗು ರಿತು ಪವೆ ಬುದ್ಧ ಬಂಗ ದಂ [illegible]

॥ ೫೭॥ ಲೋಕದೊಳು ಕನಕಸ್ನಪನಂಗೆಯ್ದು ಬಳಿಕ ವಮ। ತಾಕ [illegible] ನಕ ಮಂ ಬುಧರುಕ್ಕೈ ಕಾರರುರೆ ನಿಂವಿ। ನಾಕಿಂಯೊಲಂ [illegible] ನಿಕ ವಿಗಳ ಧವಿ ಪ್ರತೆ ಯಕ [illegible] ಹೊಂಡುಂ ಕೆವನರಾಸಿ॥ ಪ್ರಾಕಟನ ನಲು ರಾ

ಘುವಾಂಕನೆಂದಂ ಪಾವ್ವಗ ತ್ತಿ ಕಾಂತಸುತ್ತು ಗಿಡದ ಧಿಕತ [illegible] ರವಲ್ಲ ಶೆ। ಗ್ರಾ ಕನಕ ಕುದ್ಧರಮಂಡಿರ ವಿರೂ ಪಾತ್ರ್ಯ ನಿಜ ಜಂಗಮಾಚಾರದಿಂದಾ॥ ೫೮॥ ಮೆರವವಿ ಮೆ ಯ್ಯ್ಯಾಗರ ನಿಜವಿಕಯ ಕೊಲ್ಲು

ವಿಕಸಿತ [illegible] ನಿಂ ತನಿಸನಿ । ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ತರ್ಪಣ ಶ್ರೀ ಕೆಯ್ಯ ನಿತ್ಯ ಲಾಹಕೆ ಮುಕ್ತಿ । ಜನೋಡಿಕೆ ಬಂದಾ ನಾವ ಪುಡಗ॥ ಕರಚಿಡೆ ವಶ್ಯಾಗಿ ಕಲ್ತನಲ್ಲಾ ತ್ರಿನಿಮಗಿತ್ತ್ಯ ವಿಶಿಕಿ [illegible]

ನಂಮ ಧುರಂಧರ [illegible] ನಸುಕಿಸಂನ ಂಮುದಾನಿಯ [illegible] ನಿಶ್ಚಯಂದು ಮಡನಿಪೊಗೆ॥ ಅನಗ॥ ದನವನ್ನು ಹನಿ ಮೊದ ಸುದ್ದಾಶನಂದಿಂ ನೋಂಕಿ । ಮನ ನಾರಿ ಕಮ ಕಳಿಬಂದಾನಿತ್ಯ [illegible]

ದಪಶು । ಪೃದಘೂಟಿಕೆಯ ದತ್ತಾ ರಕೆನಲ್ಲ ರಿಯೆ ಹಾ ಮದೆನೆಹರಬಿಡ ದೆಶಾಪ್ಸರ ತ್ರಿರಲೂ॥ ದಶಿಂದನಿಮಗೆಪ್ಪು ಫಲ ವನಿನಲ್ಲೈ । ಹದಮೆಲೆ ಮಡಗೆ । ಪರಾಣ ರವಪ್ಪುದೆನಲ್ಲಿ ಮುದದಿ ವಿಮ್ಮಂ ಯುಗ ಘಾತಂ

ನಕಂಕು ಕಮಂ । ನಾತೆಗ ದುಗುರಿಗೆಯ ನ್ನಮಾಡಿ॥ ॥ ಪಕಗಂಪ್ರಲಿದಲಿಂದಲೆನಪ್ಪುದೆನಲಾಡಂ । ಬಿರುಗಾಳಿಗಂಟೆದಿಯೆ ಕಿಳ್ದೆ ಯ ಕಾಪ್ಪು ಸ ನುತ್ತರಿ ತದಿಂಕ್ಷನಕ್ಷವಪುದೆನ ಉವಾನಪ್ಪೂಕ । ನದಮೆ ತ್ರಿಂದುವಿ

ದಿಯೆ॥ ಮಹುತತ್ತ ಧ್ಯುತಿಕೆಯಂ ಶಿಖಂಕಿ ಕೆಳಗಿ ಹಳಾ ಹ । ನಿಶಿಯ ಮೆಲ್ಲ ಶಿಯೆ ಕಲದಾತವಾಗಲು ಕಲವಿ । ಕರಣಾಪ್ಸರು ಭ್ರಂಗೆ ಹೊಳ್ತ ತಂ ಕರನಿತೆಮ ವೀತನೆಂದಂರಾಪವಂ॥ ॥ ನಕನಾ ಪನಸುತಿಂ ದನಕ್ಷೆ

ನೆಮಗ ತಿಸಿಮಂ । ಪ ಕನ್ನವಕ್ಷರುಪು ತಿಕ ಡೆಯಾಗಿ ಕಂಡೆಮಗೆ । ಕರ್ಪೂರದಿಂ ಕೊಳ್ಳು ಬಿಕ್ಷುಕರಾಗಿ ಸಂಚರಿಪ ರಿನು ತದಂ ಕಟಿಕೆ ಯೆಂದೂ॥ ॥ ಬಿ ದುಹಾವಗ್ಗ ಕವಿಗ ಕದಿವರಾಪವಂ । ಧಕಹಬಿತಮು ಬ

ನಾರಿನುದಿದನಬಿ ಕರವಿ । (ತರಹೆ ದಲೆಂಪು ಬಿಶ್ವಾತ್ರಿ ತಲಿಲೆ ವಿಡಿದರೆ ತ್ರಿರುಕ ಕನಾಗುದೂ॥ ॥ ಪಸುವಡಬಯಸನ ದುರ ಬಿಶ್ವ ಯಂ ಶಾದೆ ಯತ್ರಿ । ವಸನದೊರೆಯದೆ ಧರಿ ದ್ರುತೆಂಬಂದ

ಕಾಡು ತಿಪ । ವಿಬ್ಬಯಮಂ ಸ್ವಶಿ ಸಿಲ್ಲಾರ ದಿಪದ ಮಕ್ಷ ತೈಯೊಳು ತಿ । ಪುನು ಪಲುತೆರದಿ॥ ತತ್ರಿಧರಾ ಕ್ಷಕರಿಂದು ದಿಂದಿನಿ ಕರುನಾದಿ ಂದ । ವಸು ನನಾಮ ಖಮಂಕ್ಷಿ ತಾಂ ದುಸಿಂಹ

ಕ । ವಿಪಿತಮ ದುಷ್ಟ ವನುತ್ತ ಕ್ಷು ಕರಿಂದರಿಯ ದೆಳ ನರಂಸರ ಕಕಡೆಯಪ್ಪುದು॥ ॥ ನರರ ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನ ಗಳ ವಹಿಸು ವಿತ್ತ ಯಂಪ ರಸಾಕ ದಶ್ವನಿಂದಿರಿ ಕಂದು ಚಿತವಮಂ । ಮ

ರಿ ನಿಂದು ಸಂ ತೊಳ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಗಳ ಕಂಡು ವಶ್ಯಾ ಶನಗಳಿಲ್ಲದೆ । ಪಕಿರು ನಿಶ್ಚಿತೆಯಿಂದ ಗತಿಗೆ ಮ್ಯ ಬೆಳ್ಳ ನಿಂದರಿವ ಂದರ ಲಾಳಿದ ನಿಂದುರವಿಯ ಪ್ರತಿ ಪರಮದು ತಮಲ್ಲ ಸ

ಗೆ ಬಿಡತನ ವಿಲ್ಲ । ಮಿದಕೆ ತೊಳ್ಳಿಂ ದ್ರುಷ್ಟವಾ॥ ॥ ಪೂರವ ನಾನಂದ್ರರಿಮರಾಫ ವಾಂ ಕಂಮುದದಿ । ವಿಕಶಿವಿದಿ ರೋಗಿಂದು ಕರವಂ ಮುಗಿದು । ದಾರಕಿನ ರ ಕ್ಷೆ [illegible] ನಮನಬಾರನತ ನಿಕ ಕಾ

ಸುರಧೇನು ದುಃಖ ಶಾಪ ಪಾ॥ ಧಾರಿಧ್ರ ಕಾಂತಾರ ಧಾವ ಪವನಿ ರಿವಜ । ಕಾರುಣ್ಯ ವಾರ್ಧಿ ವರದ ನ ಮೂರ್ತ ವಿ ಮ ಕ್ಷಾಸು॥ ತ್ರಿ ಗರನರ ಬಂಪ್ಪ ಮದಮಿ ವಿ ಜಂ ರಘೂ ವಾರ ಕ ತೆನುದ್ರ ವಿರ ದ್ರಾ॥

॥ ॥ ಹ ಪ್ರಕರ ಕ ಕಲಧರಸಿ ದುಮುಟಿ ಮುಕದ ರುಶಿ । ನದ್ರ ಷ್ಟತೆ ಜಾಬ್ಯ ತಾ ದ್ರು ಮು ಪಗಾ ದಿಖರ । ದಿ ಪ್ರಾಂತ ದಕ್ಷಯಗ ಧ್ವಂಶಕರನ ಜಾ ಜ ಪ್ರಮ ॥ ॥ ದ್ರುವ ತಿ ಮು ರಾ ಖು

ತಾ ದ್ರ ಜಂರಘೂವಾತ । ಬದ್ರ ಶಿಮಿವಪ್ಪ ನ ವರಿಪ್ರಾಜದುರು ಮಕು ಟು । ಬದ್ರಾನಾವಿಕಿಕ ಹುಶ್ರಿ ತರಾಂಗ ವಿಜಿತ ಧ್ರುವರ ಸಂಚ ರು ಜಯ॥ ॥ ದಾನವಾರಾತಿನು ತದಾನವಾರಾತಿನು ತು ವಾನಿಲ

…ಯ ಬಳಿಸತ್ತ ಮಗನಿಲಯುಬಳಿಸತ್ತ । ಪಾವಿನಧರಕಸ್ತಿದ ಪಾನಿಗನುಪಕಸ್ತಿಡ । ಬಾಧಿತೆಸುರಾವನಕರಾ ॥ ಸ್ವಾನಥಕಾನಕಸ್ನ ಶ್ವಾನಥಕಾನಕಸ್ನ । ಮಾನರಕ್ಷಿತಾದಿಕವಿ ಪ್ರನರಕ್ಷಿತಾದಿಕವಿ । ಕಾನನವಿದ್ರು

…ತಪರಿನಾಕಾನನವಿಲಿಪ್ತ ತಪನಿಗಾತರ ತನುನಪವಿರಪಾವಿ ॥ ೭೮ ॥ ವಿರಚಿತವೃತ್ತಮಂದಾರಕಾರುಸ್ವಾರಸ । ಮಾರವಿಶಿತ ತಸಂಸಾರಪರಶಿವಮತೆ । ಧಾರತ್ರಿಯ ತನ ಜನಾಧಾರಸುಗ…

…ವಿತಾ ತಮಿತಿ ತೋಪ್ತ ಮಾರಾ । ಶೂರತರಬಂಧಸಂಹಾರ ಪಾವನಸುಖಾ । ಕಾರವರ ಜಗದ್ಯೇಕವಿರ ಶಂಕರ ರಸ ತು । ಮಾರವಾರುಂಗಲ ವಿರಜಯ ಪಾರವಿ ಗಿರಿಶ ಸಾರಸೂರಾ ॥ ೭೯ ॥ …ವಿ

…ತ್ರಿಶ್ರುವಿದಮಗು ತಳುವ ದರಿ ರೂಪಿ ಕೃತಾಂಧನಾಯುಧನ ಯಿಲನುಗದಶಿವವೃತ್ತ । ರುಖಿತಧರಿ ತ್ರರುತಿರುಕರೆನು ಶಿರದ ಪಂಚದೆವಯೆಂದು ನುತಿಗೆ …ದಿಂ ॥ ಸುರಿದು ಮಕನ…

…ಲ್ಲಿ ಚೊರ್ಧಗೆ ಶಿಂಬಗ … ಸುರಿಪ ಮೊಬಪನ್ನಳೆಯ ರತ್ನ … ಪಾದಪೀಠಿಯ … ಸುರಿಸಿ … ಕಾಕ … ನಿ … ಜನಬೆರಗಾ … ॥ … ಬಂಸ್ತ್ರೈಯ … ಬಂ…

… ಶರಚರಿಶೂನಿನೊಲು … ಕವಿರಾಘ । ವಾಂಕಪಂಚಿತನುರಿಪದಂಷ್ಟ್ರಾಂಗರಂಮವಿನಾಥನಚ್ಚರಿ ದೆರೆಯತೆ ॥ ಶಂಕರನ ವಿಜರೂಪ ಬೃತಿ ರವಿತ ಕವಿ ನಿಕರ । ಪಂ…

… ತವಿಕಾನಗಾಲಿ । ವಂಶ … ಮರಬಳ್ಳಹನಿಕಾಯಯ್ಯರಾಘವಾಯೆಂದು ಬೊಗಳ್ದಂ ॥ ೭೦ ॥ ಅಸುವ ಮಮಪಾವ … ವಿಮುನತ್ತ … ಜನತಾ ಮರಸ…

… ಪಾರಕಳುತ್ರಾಬಿಪ್ರಮುಗಲಕ್ಷ್ಮವಿಗ್ರವರದಾ ॥ ಜನನ ದುಃಖಾಪಹಕಳಿ ವರಜ … ಮದನನಗ । ಶನಿ … ಜಯದರಿ ಪ್ರತಾದಾರಿದ್ರ್ಯ

… ರಾಘವಾಂಕಕಾವ್ಯರಾಯಖ್ಯಾಕಲಿತಕಾಯಾ ॥ ೭೧ ॥ ಯೆಂದು ಪ್ಪಲವಂದರಿಂ … ಕೀರ್ತಿಸುತಂ ನಯದಿಂದೆಯಾನಂದ …

… ಕೆಯಿಂದೆ ಪ್ರಪನ್ನೊಪ್ಪಿ ಪದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೂ ॥ ತಂದೆ ನಿಂಮ ದಯ ಘನವನ್ನೊದಲಾನೆನಿತರವ । ಕಂದನವಗು … ಬಾಳಿ…

… ರಾಘವರಾಯ … ಯುಬಿಯು … ॥ ೭೨ ॥ ತದ್ರವ್ಯಮಂಸ ವ್ರಜನಕೆ ಕೊಟ್ಟು ವರಶಿಧರಿ ಪ್ರತಿಯತೆವರಿ ರಾಘವ ಪಂಡಿತಂ ವಿರ…

…ಶಿರಂದ ಬಿಳ್ಕೊಂಡು … ಪ್ರವರಿ … ದುತಿ ಪರಕೆಯಿತ್ತು ॥ ಪ್ರದಿಂದಾಂದೊಳ್ … ನದರಿ ಕ್ಷೀರದ … ಪ್ರದತ್ತನು ಸೊಗೆದು … ನಿಧಿಯಂತೆ …

…ಗಳ್ಳ … ವದಕೆಂದ … ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ॥ ೭೩ ॥ ಚತ್ತುರಕವಿ ಮಂಕರರದು ಶ್ರೀಹಸ್ತ ಮಂತ್ರಿರದಾ । ರತಿಪರುಷದಿಂದ … ತೆಗದ ಮುಂದಾದಿ । ಪ್ರತಿ … ತನಂಕ್ಷಿತಿಸುತ …

… ನಾಂಬಿತೆ ವಿವನು … ॥ … ನಂತ … ಬಿಳ್ಕಾಡಲು ಜಗತಿಯೊಳ್ । ನತುಕಿರು … ನುದಿಯನು … ನಡಿನೆ … ನತಿಶಿರ ಯಾನಂದ … ರವಿರಾಜ … ಯೆಂದು…

ಪಿಡೆಶೆರಗಿತುತಿಸುತ್ತಿರ್ದನೆಗ॥ ೭೫॥ ಓರವು ಸತ್ತವಿತ ಮುನಿಮಿತ್ರ ಬುಧವನಚಿತ್ರ(ತ್ರ)। ಗುರುಪದದ್ಯಾನಾಂತರಂಗ ಕೀರ್ತಿ ಸುಜಂಗ। ಪರತತ್ವರತಾಪರ ರಾಯುಗುರುತತ್ವಗುಣಾಗಣಾಯುಕ್ತ। ಭಕ್ತಪಾಶಬಂಧವಮು
ಕ್ತಾ॥ ಧರಣಿತಳ ಸಧಿಕ। ಸುತ್ರಾಂಯ್ಯ ಸಾ ಮನಾಚಿರ್ಯ। ಚಿರತ ಸಂಧರಸ್ಪರ್ಶ ರತ್ನವ ಸುಖಸಾ ಸಾ। ಧುರಿತದುಗ ಪ್ರಳಯ। ಧಾವರಾಘವ್ರ ದೇವ ಪಾವಿತ್ರಿಕ ತತ್ವಪ್ರಿವಾ॥ ೭೬॥ ಗುರು
ಕಾಯನಿಂವುಸ್ಸರ ಸಾಮಕಿಯನಾ ತಕಿಂ। ಕರಕಿ ಶಂಕರನಿಂನ ಮೆರೆಸಲಿಕ್ರುಪೆಯುಕ್ತ ಕರುಣಿಗಳ ದೇವ ರಾಘವಸ್ವಾಮಿ ತಾಂಕೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಲು ಚತುರಕವಿಯಾ॥ ಗುರುಸಲಾಂಬಾಸಾ
ಕರುವ್ಯ ಸಂಪಿಗನ್ನಿವುಖವ್ವಾಗಿ ಪರಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂ ಬರುತಿರಲ್ಕಿ ತ್ರಲಾ। ಮುರದಲ್ಲಿ ಸಂಗಂಬ ಡಿದು ಪ್ರಾದ ದುಃಖ ವಿಗಳ್ದಾಂ ದುಃ ತಾನಾ ದೊರು ನೆರೆ ದಾ॥ ೭೭॥ ಯಂವಮನ ವವಾನ ದಿಂಸಾಂಕಿಸಿ ದ
ಸಾ ಘವಾಂಕರಂ ಮಡಿಲು ದಕ್ಕೆ ಸುಪಾಂಯ ಲಿಪಿಂ ದಾದೂರ್ತ್ತಿ। ಕುಂವಂತ ಣಾಂಗಿಯ್ಯ ಜಂಗಮಾಕ್ತಾರದಿಂ ಪಾಡಿಸಿ ಬಹು ದಿಂದು ತಿಳಿದಾ॥ ತಂಮವಿತನ್ನಾ ಷ್ಟಂಗಿತ ಪ್ರಾಪಮಂ ಬೆಗ। ದಿಂ ಮಾಡಿತ
ಪಾಪ ಶಿಖಾ ಧವಿಗ್ರೆ ತಂದು ಖ ತ್ತಿ। ಯಿಂಮುಂನ ಸಾ ಘವಂ ಬಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿಯ ಕಾ ರ್ಯು ನೆಲಸಿ ರ್ದನತಿಕಲ್ಪದದಿಂ॥ ೭೮॥ ತೊಡದ ಖತ್ತವ ಕ ತ್ರಿಮುದ್ರ ದಿಂ ಕೊರಳ್ಗೆ ಬಿ। ದೆಡೆ ವಿಡದದನೆಲ್ಲರು
೧೦೦ ರಾತ್ರ ವಾತಿಗ ಲಿಂದ। ಸುಧಿವಶಿವಮಂತ್ರ ದಿಂ ಲಿಂಗದಿಂ ಧರಿ ಸಿಪ್ಪ ಸಂಥೆ ಯಿಂ ದೆಸವ ಕಪ ಚಾ॥ ಮ ಧ ಮೂರ್ತಿ ಯಂ ಕಾ। ಣುತಂದರ ವನಿರಿದು ಮೆಲ್ಲದಿಗೆ ರಾಘವನ ಕ್ಕಿಯು
ಂವರ ನೆಮ್ಮುನಿ ನಿಂ। ಕಡುಗಮಂತಿಗಡಿರಿದ ನಾವಿರ ಸಂಕ ರ್ಯಗಳ ನಿರಿದ ಪ್ರಾಸ್ತ ನೊಲು॥ ೭೯॥ ಚರರೂಪಿನಿಂ ಬಂದ ದಾ ಯ ದಿ ಸ್ಸಿ ದಿ ರಾ। ಜರನಿರಿದ ತೆರ ದಿ ರಾಘವ ಪ್ರಜಿ
ತ್ರರ ನಿರಿಯಲು। ಚರಸ್ವ ನೆ ಪದಿಂ ಕೆರಳ್ವು ಬ ರಲು। ದಜ ಡಿದು ಮ ಗುರಂಮ ಗುಳು ಮೆರಸುತಿರಲು॥ ಸುರಿಗೆಯಂ ಬಿಸುಟು ನಡನಡುಗುತ್ತ ರಾ ಕ — ಪ ಟ। ಚರರೂಪನಿರಿದ
ವ ಭ್ರುತ್ಯನಂ ಖಿಸ್ತು ಖಡು। ಮುಕ್ತಿ ಕ ಬೆಡೆಂ ಬರುಂದು ಪ್ರಸ್ಥಿ ಭತಿಲಯುಂಗಿಯ ಕ ತ್ರುನಿ ನಾ॥ ೮೦॥ ಯೆಂದು ಪಲವಂದದಿಂ ತುತಿಸಿ ನಿಂಮಯ ಪ್ರಸ್ನ। ನೊಂದವರ ಟಾ ಕ ತಿ ಣಿತಿ ಪಿನಾ
ಣಿಂ ಸ್ರಮ ದುಡಾಸಿ। ನಿಂದೆಸವ ಘನವ ಹಿಮ ಯೆಂದು ವಿನ ಯೊ ಕ್ತಿಯುಂ ದುಪ ಚ ರಿಸುತಿರಲಾತ್ಮನಾಂ॥ ಬಂದು ರಸ್ಪ ರ್ಷ ಮಂ ಸೂಂಕಿದವಲಾ ಪಡೊ ಲು। ಬಂಡಿಸಿ ದರ್ಶಿ ವರಾ ಮು ಬಲಿದು ಸುಗ್ನಾನ ಬಲ।
ಹುಂ ದುವರಿಯಲು ರಾಘ ವಾಂಕನಂ ಕಿತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ದನೆ ಪ್ರ ತ್ತಿ ವನ ನೆಂದಾ॥ ೮೧॥ ಶಿವಿಜಾ ವ್ರರಿಯ ಘಿಯ ಘಿ ಯೆಂದು ಭೂಮಳಿಯ। ತವೆಸೂರಿಯೆ ಜಯಜಯ ಧ್ಯಾನದಿಂ ಶಿವದೂತ। ರುವಿ
ಮಾನಸುವಿತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಗಲು ರಾಘವಾಂಕ ತಜ್ಜಂಗಮವ ವನಾ॥ ಸು ವಿಲಾಸದಿಂ ಚುಪ್ಪ ಕ ದೊಳು ಕಳ್ಳಿ ರಿಸಿ ವರ। ಶಿವಲಾ ಕ ಕಂಕಳು ವಿದಂ ಮಾ ತಳಂ ಖುಗಳಿ। ಭವನ ನ್ಯಾ ತಕ್ಕರ್ಗ ಪಿತ ಗೆಯ್ದು ಬಿಂತಾ ಯುಪ್ಪಾಜಿ
ಶ ದೆರಿಸಿ ಸುಖ ಕೆಳ ಡಿಯೆ॥ ೮೨॥ ದಸರಿದಿವಂ ಶ್ರುತ ಜಂಗಮಂ ಬಂದು ಕೊಲ। ಲಾಸಿರು ಮೊ ಕ್ಷವನಿತ್ತ ತೆರ ಪಿಚರರೂಪನಿಂ। ದಸವ ಸು ವಿಕೊಂದ ಮೊಟಕ್ಕೆ ಗ್ಗೆ ಸು ವಕಿ ದಂಡೆ। ರಾ ನಿ ಒವೆ ಕ್ಷಿ ವಿತ್ರ

ಂದ ಭಾಗವ ಸಿದ ತೊಳು ರಾಘವ ಪಂಕ್ತಿ ಪಾಲ್ಯ ಪದವಿತ। ನಖಯುಂ ದಿಶಿದ ಜಂಗಮ ಪ್ರ ತಿಯ ಪ್ರಾರಗೆಂ। ದಶಿತ ಗಣ ಕ್ಷತ್ರಗಳ ವಿಂಶತಿ ಶ್ರೀನಿಧಿ ರಾತ್ರನೋಡನೆ ಪ್ರ ಥ್ಯದಾಳು ಬಪ್ಪುದು॥೮॥ ಅಂದೆ ಶಿವ
ನದ ಧುರ ರಾಘವ ಪಂಡಿತೆಂ ವ ವಿ ಲ। ದಿಂದೆ ಪಾಂಪಿಗೆ ಬಂದು ಪಾಶ್ರರನ ವ್ಯಾ ದಾ ಕ್ಕ। ವಿಂದ ಮಂರಾಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನ ತೆಗೆಯು ಖೂಗಳು ತ್ರಿದ ನಷ್ಟಿ ಪಕ್ಕಿ ಯಿಂ॥ ಮಂದ್ರೆ ಪನಿಷದಿಂದ ಶ
ತ್ತಿಯ ಬರದು ನಿಂ। ವಿಂದೆ ಗಾದಿ ಕೆತ್ತ ಗೆಣ। ಸಿದ್ಧನಂಜೆ ಶಿವ ಮೂಲ ವಿಂದಸಕ ತ್ರೆಶ್ಮಯ್ಯ ಮಂಕೊಳ್ಳು ಪಾಲಿಸುವ ನತಿಕರು ನಾದಿಂದ್ದೆಸ ತತೆರೆ॥ ೮೩॥ ಶ್ರೀ ಚಾರ್ಯ ರೇವಣಾಸಿದ್ಧ ಶಿ ಮರುಳುಸಿದ್ಧ
ಚಾರ್ಯ ರಾಮ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ದಸುಖವಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚಾ ಲ್ಕ ಲಮ ದ್ಯದಿ ನಿರದ ಪಂಚ ವಂಶಾಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೆ ಶ್ರೀರಾ। ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ। ಪದಲ ಸರಸಿರುಹ ಮಧುಪ ಚಿಕ್ಕನಂಜ
ಚಾ ರ್ಯ ರಚಿತ ಶಿವ ಷಾಗೆಂ ವಿಯ ಪಶಿಸ್ತಾರ ಶಿವಾಚಾ ರ್ಯ ಸುತರಾಘವ ಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗೆ ಪದಿನೆಂಟು ಸಂಧಿಸು ಶಿವ ಚೋಪ ಸುಬಂ ಧಿ॥ ೮೪॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ ಕ್ಕಂ ಪದ ಸೂ ೧೨ ೮೪ ೩

ಮಂಗ ಳ ಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ಗುರು ಬ್ರ್ಯಾ ನಮಃ॥
ತೊ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಪದವ ದೇವ ವ್ಯಾಘ್ರ ವರ ೦ಕರ॥
ತತಿ ಮಂ ಯ ಗ್ರಾ ಪ್ಪಾಪ್ಪು ರಪರ ಜಯಗಾ॥ ರು
ಗ್ರಾಸ್ಯು ಜ್ಞನ ಪಳಿ ಲಗ್ರಪಾನಿಖ ಧನಂಜಾ॥೧॥ ಶ್ರೀ
ಸಂಮನಿ ಗಿಲ ಸದಾ॥ ಶಿಂಕ ರಶರ ಮಾಡಿದಾ

॥ ಗುರು ಲ್ಪಾ ಗ್ನಿ ವಿಡಿದು ಶಂಕರ ನೋಡಿ ದುಕ್ಕೈಲಾಸ। ಮುರಕೆ ಬಾರನೆ ಲಾತ್ತೆ ನೆಂದು ಬಿಲು ಶಿಂಗೆ ಪರುಷ ದಿಂ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಶಿ ವೆ ಸವಾ ಶಿ
ಪದ॥ ಉಗ್ರ ಸರ ಶಿರು ಪಾಪ ವಾಗ್ರ ಮು ಖ ಸ ಕಲ ಪಾ ಲ ಸಾಗ್ರ ಪ್ರಭುತ ಷಾಂಬೂನ ದಾಗ್ರ
ಗುಚಿರಮ ನಾಲಿ ವಾಯು ಸಮಗ್ರಾಜ ಸೂಷ ನಾಸ। ಮಗ್ರ ಸುಖ ದಾ ಯು ಮ ಹಿಮಾಗ್ರ
ಶರನ ನೋಲಿ ಸ ಶ್ರೀ ಪಾಪ ದೇತ್ರ ವ ಪಡೆದು। ಧಂಕು ಜನನ ಶಿವಂತ್ರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ್ರಿಯು ಶಿಯುಂ

ವಚಾಸ ಪಿಮ। ಸುಗ್ರ ಪ್ಪ ಮರು ತ ಸಖ ಶ್ರೀ ಗ್ರವ್ಯ ವಿಗ
ಶಿ ಸುರಾದಿ ಮಥ। ನಾ ಗ್ರ ಪಮ ಹೊದಂಮ ಲವಿಷ್ಟ
ಚಿ। ಪಂಕಿ ಜಲಾಚನ ಪ್ರ ಭುವೆಗಳ ಸುಲ್ಕು ರಿದ ದಿವ

ಸಮ್ಯಗ್ಗಳ ಲತವನಿಧಿಯ। ಮಂಕಳ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಮರೆಯೋಗಿ ಮಗು ಲಿ ತ್ರ ಪ್ರಪ ಶಾಂರಾವ ತಾರ ಶಂಕರದಾ ಸನಿಜ ದಾಸನೆಂ
ದೆಂನ ಸಿಳಿಪಾಗೆ ನಿಂತ ತಂ॥ ೨॥ ಗುರುವೆನತ ಜನವಸುರ ತರುವೆ ಲಮ ಶಿತಾಪಹನೆ। ಪಾಶಿ ಧವನಿಲ ಪಿಳ್ಳಾಲು ವಿರಮಾಪ ಶಿ ಶ್ರೀ। ಶರಸ ದೆ ತ್ರೈಪಾ ಪ್ರಸಾದಂಸ ಮನಿಸಿತ್ರೆನಗೆ ಸಾ ದೆಂದು ಗಾಯ ಮುಪ ಸಾ॥
ನೆಳಿ ತೋರಿ ಮತ್ರ್ಯ ಲಾಕದ ವಿತೆ ಸಾರಿಂನು। ಪಾರಸ್ಪಾ ರಿ ಶ್ಯಂ ಬಡೆದು ಬೆರಾಗ ದಿ ಪಪ್ಪ ಧವ। ನುಡಿಬ ಡೆಸು ಶಿದ್ಧ ಮುದು ಬಿತವೆಂ ರ ದ್ವೆರಗಿ ಬೆಸ ಗೊಂಡೆನಾಗುರುವರನನು॥ ೩॥ ಚರವರ ಪ್ರಭುದೇವರ
ಜ ಗಂಸಾಂತ ರಿಪವಂತ। ಪರಮ ಸ್ತುತ್ಯ ಬಿಪ್ಪ ದೊಲ ಲಳಗ ಡೆಕ ಹಾ ಮೆನಾ। ಗುರು ರೇವಣಾಸಿದ್ಧನ ರಿಯ ಮಂ ಪ್ರೈಜ ಪ್ಪೈ ಬಸವೆ ಶನಿಲಂ ಮನಾ॥ ತರ ಲಿ ಕೊಸೂರ ಕೊಡಗೂಸಿ ನೋಲು ಲಿಂಗದೊಳ। ಗಿರಸಾ
ಶಕ್ತಿ ದಾರ್ಯ ಂಪ ವಿಸ್ಥಾರ ಧ ಕಾಲು। ಚಗ ಮೂರ್ತಿ ಯ ಲ್ಪೈ ಶ್ಯ ಬಾ ಮರು ಳು ಶಂಕರನೆಗೆ ಯುಂ ಪ್ರಪಾದ ಪೋ ಳಿ ಶ್ರೈ ಪಾ॥ ೪॥ ಯೆನೆ ಬಾಲ ಸಂಗಯ್ಯನುಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ। ಘನಕ ವಿರಶಿಮಯ್ಯ ಚಿಕ್ಕ ಮಾದ

ಸಾಂಕ್ಕೆ ನನುಪಮ॥ ವಾಗಿ ಸುಖಾವಯ್ಯಗಳ ತೆರದಿ ನ॥ ನಗೆ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಮಾಧಿ॥ ಅನಘಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲಿ ಮೆಯಂ ಪಡೆದು ನಿಜ, ತನು ವಿರಳ ಕೈಲಾಸಕೊಪ್ಪೆಯ್ದುವ ಪರಿಯಿಂದ, ಘನವಲಿಸಿ ವಸಮಾಧಿಯು ಮಗನೆ

ಗಾ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗದರವಸಾಡಿ॥ ೨॥ ಹಾಡಿವನಿಂತಿಸಲಾ ಪಂಚಪಷ್ಣವಂತಾ ಲ್ಲನು ಪವರ ಸಮಾಧಿ ಮುಕ್ತಿ ಶಿವಪಿವಸ್ಥೆ ಲವಾ [illegible] ನಮಿಯ್ಯ೦॥ ಪರಶಿವಾಗಮವಿಧಾನಂ

ಚೆರವು ಕರೆಯರಿಯೆ ಪರಶಿವಸು ಘ ದಕ ವಾಳ
ತಾತೆ ಲಂತ್ರಲ ತೆಯ ರಂತೆನ ದುಕ್ಕ ಕೆಡೆ ಯಾ
ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ನಿಸು ತ್ರಸು ಪಂ ದದಿನಮ ಸ್ತರಿಸುತ್ತೆ
ರನೆ ಬು೦॥ ಶಿವ ಸ್ತು ವಿಶ್ರರಣ್ಯಗತ್ತಿಯೆ
ಪರನಾವೆ ವಿಪ್ರ॥ ಮರಶಿ ತ್ರಮಲ ದಪ್ಪಲ್ಲನ
ಶ್ರವರಮನವ॥ ಧಾರಿನಾನು ನ ರಲಿತಿ ಕ್ಷೆತ್ರ
ನಲನೆ॥ ಹಾರಿಮ ಪಿವಾಗಾರ ಪಂಪಿಯ ಪರಿ
ಚತ ತ್ರಾ ತೃಪರಿಮಗ್ನಚಂಚ ವೆತರಂವ ತ್ತಿ

ಸು ದಕವ ಂತಗ ಬಿ ನಿದ ಕೆರದಿ ನಿಂನಂ ತಗ ಬಿನು ಪನಿದಕೆ ನಂ ದಿಹಬಲ್ಲಿ ನಲಾ ಪಷ ಪಾಂತರ೦॥ ೩॥ ಪರುಷ ದಾಸುನನ ದಂತೆ ಸೈತಮು ಬ್ಬುರಿಸಿ ತಂ॥ ಚೆರೆಗೆ
ಗೆ ತನು ಹರುಷ ಬಿಜಂಗಳಗೆಯೆ ನಮೋ ಗಯೆ ಮುಗ್ಧಕತತಿ, ಚೆದರಿ ದನಕನಕ್ಕೆ ಗಲು॥ ನರವನಂಗಿಕ ಬ್ರಿಗಮುಗದಂ ಗುರು ನಿರು॥ ಪರಸಾಂ
ಮಗುಳ ಮಗುಳ ಹರವಸಂಕ್ರಮಿಸು ರಾಷ್ಟ್ರವಂತುತಿಗೆಯ್ಯಮ॥ ಜಗುರು ಪೆತ್ತಾಯೆ ಭ್ರಾತ ತಾತನೆನ ದವಸುರ, ತನುವೆ ದಾ ತಾರನೆ ಭ್ರಾತಾ
ಮತಿಯಿ ಅಯ್ಯ ಜಯ್ಯ ಕರು ಗಾಗೆ ರೆನೆಯನೆ॥ ಹಾ ತರೂಪ ಪುಲ ತ್ತಾ ಪ ಹರೂಪ ವೃಷ್ಣತ್ರವ ಶ್ರೀರನಾತ್ರರ ನಾನ್ಯಯ
ದಶನ ಪರಿಪ್ಪರಿ ಲಪ್ಪ ರಗಳ ಸುರು ವನರ ಪರಿ ಪರ ರೂಪಾ॥ ಲಾ ಪ್ರರಾ ಪ್ಟ ಮದಮ ತ್ರಿ ಪಿದಂಡದಕರು ಶ್ರೀ ವನಸ್ತ
ಪ್ರಂಚಕವೆ ಘ॥ ಚಪಗಂಧ ವಾಪನಿರ ಕಾ॥ ವಾಗರಾಂತ ಕಾದಿಂಯ ತಿಮಿರಾ ಅಚಂಡಕರ॥ ನ ಶ್ರಿಪ್ಪದ ಗಾ ತಿದು ಶ್ರಿ ದು ಗಾ
ಶ್ರೀ ರಮದು ರಾಯರ ಕ್ಷ ನೊಲಿ ದಾ॥ ಗಾ ಶ ತಪಿ ಶ್ರೀನ ತ್ರಾ ತ್ರಿ ಸಂಭವ ತನೂತ ಲ॥ ಹು ಶ್ರವ ಪಂಚ ಪಾದ ಸರಿ ರು ಪದ್ಮಾ ನ
ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರ ತ್ರಸು ಪವಿ ಮವೆ॥ ಚಿತವಿ ಬುಧರಾಜ ಪೈರಾಜ (ಶ್ವಕರ ವಿಮುಖ॥ ವಿತತ ಮರುದ್ಗಿರಿ ರಾಜ ವಮನ್ನ ನೊ ವಾ [illegible]

೧೧೧

ನ್ನ ದಾ ಬ್ಬುತ್ರಿ ಯೆ ಪಂ ಪಿಯ ಪರಿ ಶಿ ಗುರುರಾಯಮ ನಪ್ಪ ವಿಯಾ॥ ೧೦॥ ಫಲವಂದ ದಿಂದಿಂತು ಗುರು ಪಶಿಶ್ವರ ರಂ ಭ್ರಾ॥ ಗತ ಬಂ ನಿಸುತ ತರಿಮೆ ದಲಾದ ತಾನಾಂಗ ದ್ಯಾಗ ಗೊತ್ತಿ ಸೊಲು
ತಿ ರಲು॥ ತೆಗಮ ಬಿ ನಿಂಯ॥ ಕ್ಷಿ ಮೂದರ ಘ್ರಾನಾ ಮಂವಿರಚಿಸಿ॥ ಲಲಿತ ಮಾ ತಿಯ ನಿಷ್ಠು ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ॥ ನಲ ಮೊಗ ಶಿವ ಸಮಾಧಿಯೊ ಘಬೆರಳಸು ಖಿಂಯಾಗ॥ ಬಲವಂತ ಕವಿ ರಾ
ಘ ವಾ ಯೆಂದು ಪರಿಪಬಿಕ್ಕಾ ಶೈನಾಹ ಶಿವ ರೆಶ೦॥ ೧೧॥ ಸುರು ವಿನಿಂಬಿಕ್ಕ೦ ದುರಾ ಕ್ಷೆ ಪಮುಹಾ ಕ್ಷವದಿ॥ ಪರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಾಲಕೆನ ಡೆತ೦ ಪೆರಗಿ॥ ನ ಗವೆತ್ತಿ ಖಾರಾಕ್ಷ ಘಗನಾವ ಪ

ಶ್ರೀಂ ಕರತ್ರಿತಿಕೆಗಾಚೂಡನೆ॥ ನಿರಿತಪು ರಕಾಲಕಂದಪ್ಪ್ರ ಕಾಂತಾರಪಟು ತ್ರರಥಾವ ಚಂಡಿಕಾ ಪ್ರತ ಕುಚ ತಟ ಲಾಲ। ವರ ತಾರಹಾ ರಾಂಯು ಮಾನಪಂಥಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷ [illegible]
ಸೂ॥೧೨॥ ಸನಕ ಸನಗ ಜಾಟಕಾಲಧ್ವಂಬಿ ನಿಶಿಸುತಾ। ಸನಕ್ರಿತಿಶಿರ ನಾಥಿಕಿತ ದು ಶ್ರೈ ಕಾರರ್ರವ। ಘನಕು ಜಕುಠಾರ ಕರಿಮಾರ್ಗ ಜ್ಞಾತಕಪಾಲಯುತ ಪಾರರಘುಟಕೆತುಮ ಥನಾ॥ ವಿಸ ತತ್ರಿ [illegible]
ಮಂದಿರಕೊಕನದ ಜಾತ। ಜನಕ ಚಾಟಲ್ಯ ವಿರಚಿತ ಪ್ರದಯಶಂ ಜಶ್ರಾ। ಜನತತ್ತಾಟ ಸ್ವದನ ಪಂಪಾಂಬಿ ಕಾರಮಣ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ [illegible]ಪಾ॥೧೩॥ ಚಿತ್ತ ನಯನಂ ದ [illegible]
[illegible] ಮವು। ರುನಿ ಶ್ರ ನಿ ಶ್ರಾ ಜ ಪಂಕಜ ಜನಾಬ ಮಘ। ವಸ್ಮ ಖಾಖಿಲದೇವ ತತ್ತ್ವಾಮು ಕುಟ ದಿವ್ಯಮನಾಬಿರ್ವ್ಯ ಚಿರಚಿತ ಚರಣನೇ॥ ಜನಾ ತದುಃಖ ವನದಗ [illegible] ಪಂಕಜಬಿಗ್ಗ ದಟ। ಗ
ನಮಃ [illegible] ಮುರಂಕ ತ್ರ ತಾರಕಾಸುರತಾತ। ಮನ್ಮನೊ ವಾಸ ಪಂಪಾಂಬಿಕಾದಿ ಶ್ರ ಜಯದಶ್ರ ಷ್ಣುವಿ ರೂಪಾಕ್ಷ ನೇ॥೧೪॥ ಶ್ರೀ ದ್ವನತಜನ [illegible] ದ ಪ್ರದನ್ನ ಸ್ವಸಾಂ ಶ್ರದ। [illegible]

ದ್ರಾವಕ॥ ತ ಮೂತಿಕ್ಕಾ ಚೂಡ। ಸುಶ್ಶಾಪತನ
ತಂಗ। ತದಾತ್ರೆ ರಮತಿವರದಪ್ರದವಿರೂಪಾ
ತ। ಭ್ರುಮಂಗ [illegible] ಗುಣಾದು ಷ್ಟ ಮದನಂಗಕಲಸಾ
ಗಸಾಕ್ಷ್ಯಪ್ರದಭುಜಂಗ ಹಾರಭೂಷಣಾ ವಿರೂಪಾ
ಬಸುಮನೊ ಮುಖ್ಯ ಪೂಜಿತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಜಯ

ಯರಾಜದ್ಯ ಜನಸಂಪ್ರತಿಸದ್ವ್ಯಾನಿಮಥ ಡಾಯಕಾ॥ ಶ್ರೀದ್ವಸ್ತ್ರಮಥ [illegible] ಶೃಪದ ಜಪಶ್ವ [illegible] ಪರಮಜ್ಯೋತಿರೂಪ [illegible] ವಪಾ
ಕ್ಷ ನಿಲಕ್ಷ್ಮ ವಿರಚಿತ ಸಲಪಾ॥೧೫॥ ಲಿಂಗಾಂತರಂಗಾತ್ರ ವಾಂಗ ವಿರಗತಜಟಾ। ಸಂಗ ನಾವಳಿಕ [illegible] ವಿಮಂಗ [illegible] ವಸ್ತು [illegible]
ಸ್ವವನಿಷಂಗ। ಶಿಶಿರವಿರಥಾಂಗಾ॥ ಲಿಂಗ ಸರ್ವಗಸ ರ್ವನಮಂಗಲಾನಿಲಶ್ರೀ। ಮೊ [illegible] ಷಂಗ ಸುಚ ನಿಪಿತ ಸದಪಾಂಗ [illegible] ಕಾಂತಾಸಂ
ಕ್ಷ ಜಯರುದ್ರುತ ಸುರಕ್ಷಾ॥೧೬॥ ಶಂಬರಾಹಿತ ಪ್ರತ್ಯ ವಿರಪಲಲಿತೊರು ಪರ। ಮಾ [illegible] ಶಂಬರವಿಪ ಪ್ರಯದ [illegible] ಗಪಲಿ [illegible] ದಂ
ಕ್ಷ್ಮಿತ ಕಾವ್ಯವರದಾ॥ ಶಂಬರಾಹಿತಪ್ರತ್ಯವಿರ ಪಲಲಿತೊರುಪುರ ಮಾಂ ಬರವಿಪ ಪ್ರಯದ [illegible] ಗಪಲಿ ತೆಸ್ರ [illegible] ದಂಬ [illegible]

ವಮುಖ್ಯಪೂಜಿತ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಜಯ ಸಿಂಕೃ ಕಾವ್ಯವರದಾ॥೧೭॥ ಶರಣದುರಿತಾಪಹ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕೃಪಿಂವಾಗಸು। ವರದ ಕರ ಕೊಂದುರಾ [illegible] ಪ್ರಂಥಿತಂ ಸುತಿಸಿ। ಗಿರಿಜೆ ಶ್ರಸಂತಸಂದಳಿಪು
ದನ [illegible] ಸ್ಮ ಜಲಂಚ ಮುಖಗಾ ಳನೇತ್ರ ಗಂ [illegible] ನೆ॥ [illegible] ಕೊರಲಾ ಳಳವ [illegible] ಜಿಸಲು ನಂದಿ। ವರವೀರಭದ್ರ ಭೃಂಗಿ ಶಿವಾ ರಣ್ಣ ವರನ। ಶಿವಜನ ಮುಖ್ಯಗಣಾ [illegible] ಪ್ರತೃಪ್ತ ನಾದ
ನ ಶ್ರ ಯೆಪಲಕ್ಷ್ಮ ನಾ॥೧೮॥ ಯಿಂದಿರಾ ಪಾಜಸುರನಾಥ ಮುಖ್ಯದೇವ ತಾಪ್ರಂದ ಸಂತಸ ದಿಂದುಘೆ ಘೆಫುಂಯೆನು ತಲಾಲ। ವಿಂದ ಪೂಮಳೆಗರೆಯೆ ಚಂ [illegible] ಡಿಕಿ [illegible] ಗಪುಳಲವಂದ [illegible] ಕಿತ್ತಿ
ಸುತಿರೆ॥ ಪಂದು ನಿಯನಿಸ್ಸ ಡಿಸ್ತ ತಗಳಾ ಬುಪೂ ಶ್ರೈಸಿ। ಯುಂದ್ ಸ್ಲ ಭರಕಾಘ ಪಾಂಕ ಪಂಡಿತನ ದಯ। ದಿಂದ ಬಿನಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪು ಮುಂದಾದಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಮುಲ್ಲ ವಿಸು ಶಿದ್ದ ಪೊಳಿದಗ॥೧೯॥ ಯೆತೆ ವಗ

೧೦೨

ನಿಂನಮುಕ್ತಿ ಸ್ತ್ಯಾನವೈರಾಗ್ಯ। ದಯವಿಂನೆಸ್ಸುತಿನೆ ಸುವ್ಪಿ ತಕೆ ಧಲಕೆಬರಿ ದಿನ। ಸ್ವಳ್ಕೆ ಗಂ ವಿಮಲಶ್ರಾಂತಿ ನೆಮಚ್ಚಿ ದೆಂ ನಿಂನೊ ಭ್ರಾತ್ರರೆಂ ಮೆಂನ ಯಮನಶ್ಚಿಯಾ॥ ಪೊಲಸೆಬಳ್ಕವರೆಂ ಮ ಸೊಂ ಡಾಡು ತಿದ್ದನಾ

ಶೆವೆರೆಯಸೂರ್ಯ ರಾಜಿ ಪ್ರವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ। ಬಳ ಸಿಧಸ್ರಮ ಥಗಣನೊಡತಲೆದೂಗಿ। ದರು ಬಲವನ್ನವಾ ಕ್ತನೆಂದು॥೨೦॥ ಪರವೆಬ್ಬ ಪರಿಮ ಕಂಧರ ಮನುಮುನಿಪ್ರತತಿ। ಯುರದೆ ನೊಡಾಕ್ಷಕೃ। ದ ವೈ ಉತ್ತೆ ಶೈ

ಗಸ್ಸ। ಮಂಕರೆ ತೋರ್ಗಸುವ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಬಾರಾ ಘವಾಯನ ತೆರದನಾ॥ ಪರನೆನಿಂನೊತ್ತೆಯಂ ಪಡೆ ದುಶ್ಶೈ ಶೆ ಸಕ್ಕಿ। ವರಮುಷ್ಟ್ರಿಕಾರಣ ದನಾಗಿ। ಪ್ರಾಪ್ತದರಿಂದಪರಿದಲಾತಿವಸ ತಾಧಿಯೊ ಡಂಗುವ ದೆಂ

ದನೆಂ ತುಯಗುರು ಸ್ವಾಮಿಯಂ॥೨೧॥ ಯನಲಾದಂ ಪರಿಮುಖ ಪರಮಮನುಮುನಿಪ್ರತತಿ। ಮರದೆನೊಡಾಕ್ಷ ಯ್ಯ ದಶ್ಚಿಯ ತ್ರೈಶ್ಚ ಲಾಸ ಘನತಪವನೆಸ್ಸಗಿ ಬಹುಕಲ್ಪಂಗಳತ್ತಿದ್ದು। ಮಿನುಸು ವೆಂನಯ ಮೂತ್ತಿ। ರಾಮಂ

ಸ್ಸುದತಿದುಸ್ತರಂ ನಾನೆ ತುಂಬೆ ನಿಂದು॥ ವಿನಯದಿಂ ಜೋಳಿದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಶಿವಪದ। ವಸು ನಿ ಕಾಕರಿಪು। ಸೌಖ್ಯ ಗಳ್ಳವೆ ಯೆನೆದಿದ। ಯನಗೆನಿಂಮಯ ನಿರೂಪವಮೂರ ಬರವಾದಡೆ ಬಿಂನ ಪಂಗೆಂವ್ವೆನಾ॥೨೨॥ ಗುರುವಿ

ಸಿಂ ದ ದಿರ ವಿತ್ತೆಂದು ಗುರು ವಾಕ್ಯಂ ಯಂ। ಗುರು ಇತ್ತ ರುಳ್ಳಿಂ ನಿಸಲ್ಲಾರದೆಂದು ನಿ। ನುಕೆಸ್ಸೊ ಪ್ರಸ ದೊಡೆ ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯದ ಶ್ರೀ ಪನೆಂದು ನಿಂನ ಸಾವ್ಯವೆ ಜಗದೊಳು॥ ಪರಿದಾಗಿ ಸಾರು ತಿದೆ ರಾಯಂ ಬೆರಸಿನಿಂನ। ಪು

ರಕೆ ಯಸ್ಸವರ ರಂಸ। ತೂದಿಸ್ಸನಾ ನಿಪ್ಪುದೆಂ। ನೆ ಕೆವಿತ್ತಿ ರಪ್ತಮೆನು ತ್ತೆಗುರುಪರಿ ಕ್ರರನೆನ ಗೆನರವಿ। ದನಂ ತಲ್ಲದೆ॥೨೩॥ ಪುರತರಸ್ಸಾ ತಂತ್ರ ದಿಂ ನಿಂನ ಮಚ್ಚಿಳ। ವರಸುರ್ಗಾ ತನರವಚನಂಗಳುಂ ತದ ರಿಂದೆ

ಪರಿಪೂರಿಸುವಪ್ಪುದೆ ಭಕ್ತಾಗ್ರೆಯಂ ನಿಂನ ಪಾದ ಶರಿಶಗೆಂಮ್ಮೆ ನಿಂನ। ಕರುಣದಿಂ ನೆನೊರ ದೊಳಾಂ ವಾಳ್ಳಿನೆ ನಿತವಿ। ಶ್ವರನಲಾ ನಿಂ ನಿರು ತ್ತ ರಮು ಖನ ಮಾಡಿದ್ದ। ಪರಮೆ ಶನಪ್ಪಿ। ಂನ ಸೂತ್ರ ಧಾರಿಯ

ಶ್ರೈಯ್ಯ ಬಾಂಬಿಸುಂ ಬಿಸ್ಸ ತೆಂ ರ ಶಂ॥೨೪॥ ಯನ ರಾಘವನನು ಧಿಗ್ಗೊಳತ ತೆದೂಗಿ ಶ್ಯಾ। ಬಿಸುತತಿಗ ದಪ್ಪ ಮುಂ ರಡಾಡಿಯ ದಬಲವಾ ಶಿಷ್ಟ। ಘನ ತರಪ್ರ ಮಧ ಗುಪನಂದಿ ಮುಖ್ಯರ ನೊಡಿಯ

ರಿತ್ತಿ ಮೂಲಾಕ ದತ್ತಿ॥ ಯೆನತು ಬಾತ್ವೆಯಂ ಬಿ ತ್ತುನಿ ಬಲದಿ ಸುಸ ಮಾಧಿಯ ನೆಪಾತ್ತು ಗಮಂನನೊಡನು ದಿ ದಪ್ಪನೆಂಬ। ಪಾವನ ಶಿಲಲಿ ವನ ಂ ದಿಗಳನು ತ್ತೆ ರಾಘವನ ತೊರಿ ಶೊಂ ದಾಡಿ ಬಳಿ ಶಂ॥೨೫॥

ಸಂ ತನ್ನವಿಸುನೆವಗ ಧಿಯಂ ಪಾತ್ತು ಯೆಂನನ। ತ್ತ ಂ ತಕ್ರುಲದ ಮೊಳು ಕರರ। ಜಲಧಿಯೊಳು ಮುಳಿಗಿದಂತೆ ವಡ ವಿರಸಿಂದು ಪರಶ್ರಿಬಳ್ಳಿ ಟ್ಟು ಲಿಂಗ ಮೊಳಡೆ ಗಿದಂ ಶ್ರೀಂಶರಂ॥ ಶಂ ತು ಮನ್ನನವಿರಣಪಾ

ತ್ಸಂಗೆನ ಮುಖನಲು। ಪ್ರಾಂತುಪಾಂ ನಂದಳವ ರನಡ ದೃಷ್ಟ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಚೆ ದಂ ಥಕವಿರಾಘವಾಂ ಕರಂ ಬಂದನ ಧಿಕ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಭಕ್ತಾಳಿ ವೆರಸಿ॥೨೬॥ ಪದರಸ ಕ್ಕಿನೆರೆ ಮರವ ಪ್ರಸಂಗರಿ ಪ್ರಿ। ಪ್ರುದ್ಧ ವಿಖಸನ ಮಾ ದಿ

ಮಾವದೆಂ ದಿದಿವ್ಯರದು। ಪದ್ವಿನಿ ವಲ್ಲಭನ ಚರ್ಮ ಧರ ರತ್ತರಾ ಘವನ ಕಂಡು ವಂದಿಸಿ ತಂನ ಯಾ॥ ನದ್ಧ ಕೈಶರ ತಂದು ಲಿಂಗಾನುಭವವ ದೊಳ್ತೆ। ಪದಕ ಸರಂ ಪ್ರಗರಾಘವಾಂ ಕರನಮಿಸಿ। ಪದ ಪಿ ಮುನಿ ಖರನ

ನಿ ಜರೂಪಯಂನ ಬಿಂನಪವನೆವಧ ರಿಸಿಂದನಾ॥೨೭॥ ಧ ರೆಯೊಳ್ ಪಲಿಕೆ ಸಾಕಿಂನು ಶಂಕರನ ನೊಡ। ವೆರವಸ್ಸಿ ಪಂಪಾ ವಿಸಿಂದು ಪರಿಯ ರಸ ರಡಿ। ಗೆರಗಲಾದ ನವರು ಸುಸಮಾಧಿಯೊಳು ಶಿವನ ಕೂಡಿ

ಸುವನಾ ಪಧರ ಸನಾ॥ ಪರುಷ ದಿಂ ಮೊಗೆನಲ್ ಬಂದೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ನಿಂಮ್ಮ। ಚರಣವೆಶರಣಾನೆನಗೆನಲ್ ಕೆಳ್ತ ತ ಪ್ರತ್ತ್ಯ। ರೆಜಿಯ ಮಹಲಿಯರಸ ಕೆಂದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಸಂಭ್ರಮಂ ಗಾಳು ತಿರ್ದನಾ॥೨೮॥

ಣತೆಮೂರ್ತಿಗಳ ದಿವ್ಯಯೋಗ್ಯತ್ರಶರಣಸಮ। ತರಸದೃಶ್ತಿಪ್ರತತಿಯಂ ತಕ್ಕಸಂಕುಳವ। ಪರಮಾರ್ಶಿಯೊಳು ಹಣಿತವನಿತ್ತು ವಿನಯದಿಂದೆ ದಿಗಂಬರದು ಕರದು ತಂದನು॥ ಪರುಷದಿ ಸವರಾಘವನ
ಯ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಮುಂದು ವೇಲ್ಲೆ ಪ್ರಪ್ರು ಖಡ್ಗ ಧ್ವಜವ ಮೆರಸುತ್ತ ರಾಘವೇಶ್ವರನೆ ಕ್ಕ ದುತ್ತುವವನೆಸಗಿದಂ ಪದ್ಮರಸನೆರೆ ಯಮೆ ಚೆರಗಾಗಲು॥ ೭॥ ಬಸವ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥರಿ ಧರಸಾ
ಯ। ಲಾಸಿದ ಪೆಲವಂದದಿಂ ಮೊರದ ಸತ್ತ ಧಿಗರಂ। ಬಸವ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥರೂಪಿಕ್ಕವ ಜನಗಳ್ ರಾಘವನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಗೂ॥ ಕುಸುಮಶರಹರ ಭಕ್ತಸಂದೋಹವೆ ಮೆಸಂ। ತಸದಿನಿ
ದಿಸು ರತಲ ತ್ರೈಸುತ್ತ ಕೆಲ್ಲ ಪರ। ವಸರಾರಕಿ ಕಂಗಳೊಳು ಸುಖಿಯಲಾನಂದಜಲಧಿ ಮೊಗಸುತ್ತಲಾ ಪ್ಪಿದ್ದರೂ॥ ೩೦॥ ಬರುತಿರ್ದುದೆನಿಸೆ ನಿಯು ಬೆಸತಾದು ದೆಂಬಂತೆ। ಪರರ್ಮಾತ್ತಸದ್ದೊಮಸಂಗ್ರಾಮ
ದಿ ರಾಘವೆ ಲೆಕ್ಕರನೆ ಕ್ರಮಂ ಮೊಳ್ಳು ಹಾರದಿ ಪದ್ಮರಸಾಂಕ ಮುದದಿತದ್ವ ಕಗನಾವ॥ ವರವಾದ್ಯಗಡನಾದದಿಂ ಡಿದಿಗಂಬರದು ಕರದು ತಂ। ದು ಖೊಳೆ ವಿವಿಧ ರಾಶ್ಪಿಯಿಂದು ಪಚ್ಚೆ ಭಿಸು ತಿದ್ದನಾ।
ಸುರುಕುಲಾನರಾರ್ಹ್ಯ ಲರ ಲಿಡಿಚಂ ಪ್ರದನಿ ಸ್ಯಂದ್ರಪುರಸ ಮ ರೂಬ್ಜನಾಮ ಜೆಂದ್ರಾ॥ ೩೧॥ ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆ ಪನ್ನೀರ ಚಳಿತೋರ ನಾತ್ತಿಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ದಾಡೆ ಪಲತೆರದಗ। ಡಿಕುರುಜಾಗಳ್ಳು। ವ
ಲಿನೋಡಿದೊಡೆನೆ ಕೆಕಳ್ಳ ಸಕಂನಡಿಯಾಂತಲ್ಲಿ ಪಶಾಕ್ತ ಮಾನಿನಿ ಯರೂ॥ ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆ ವಾದ್ಯದ ನಿನದ ಜಯ ಯೆಂಬ। ಸ್ತೋತ್ರದಿಲ್ಲ ವಾಮರದಲ್ಲಿ ಪಾವರ್ಗಳಿ। ವಲ್ಲಿ ಕಾನೆ
ರಘುರಾಘವೆಂಬೆ ರವಸಂಭ್ರಮ ಕೆಪದ್ಮ ರಸರಾಗ್ರೆ ಯುಂದಾ॥ ೩೨॥ ವಿವಿಧ ಸಂಭ್ರಮ ಲಿಂದವಿಂತೊಳಿವ ಭಕ್ತಗನ। ಕ ಲ ಲ ವಿ ರಾಘವಾಂಕನಂ ಪಾವಿ ಖಿ ಶಿ ರಾ
ಸು। ಭಾವ ಗಳ್ಳ ಯಲ್ಲಿಷ್ಟು ಸಮಯದೊಗ ಪ್ಪ ಪದ್ಮರಸ ಸಂತಸದಿ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ॥ ಅವನಿಯ ರಪಷ ಚ್ಛ ಸಂಮಾ ಜನಾಲಂಕ್ಕು। ತವಮಾಡಿರಂಗವಲಿಯಂ ರಚಿಭದವ ಟ್ಕಾಂ
ಬಾರವಪಾ ಸ್ವಗ್ನ ದಿಂಪಂಜಾತ್ರ ರವಬರ ದುಪಾ ದಾದಕವನು ತಳಿದಾ ಲೆ॥ ೩೩॥ ಶರನಾಸಂತಾ ಲಸಾರಾಘವದಿವ ಚಿತ್ರಸಾ। ಪರುಷದಿಂಗದು ಡಗಗನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ನಿ। ಪರಮಾನ
ರಾಗದಿಂಬೊ ಡವ ತ್ತು ನಿಂಮಪಾ ದಾಂಬು ಪ್ರಸಾದ ಮುಮನಾ॥ ನೆರನಿಡಿಬ್ಲೋ ಕೆಡಿಕ್ಕಂ ನಿಂದು ವರಿಗಂ ಶಿವನ। ಬೆರಳ ಚೆರಿಲ ಲದಿಹಸ್ಸು ಖಮೋರಾಳಿ ಮುದಿ ರಸು। ಕರುಸಾ ಬಿ ತಿತಾ
ಅತಗಳಿರನಿಂವಭ್ರಮ ತ್ವನಿಂದು ರಾಘವನುತಿ ಸಲು॥ ೩೪॥ ತನತನಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಗನಾಶೆಯ್ಯೆ ರಾಘವಾನ್। ಕನವ ನಾಟೆಯೊಳ್ರಂಘ ರನ್ನೆಯನಿಟ್ಟುಮುಂಡಾದಿಕರ। ವನೆ ಶಿರಮೊಳಿ ಟ್ಟು ಮಾ
ವರನೊಳ್ಳೆ ಚ್ಛವನೆಯ್ದು ರವಿಯನು ದಿಳದಕಿ ರನಾಲಾ॥ ದಿನಪ್ರವೃತ್ತದಾಗು ಚರಿಸಿಚರ ಮಕಾಲದಾಳಯ್ಯ॥ ಮನೋಳಡ ಕವಾದಂತೆ ನುತೆಪರಸಿ ರಾಘವಾಂ। ಕನಪ ಸಿಯ ಮೆರೆ ಕುಳ್ಳ

೧ ಳಿಸಿ ಪದ್ಧರಸ ನಿಜಲಿಂಗ ಮೊಳಡಂಗೆರೆಡೆನೆ॥ ೩೫॥ ವಸಿ ತನ್ನೂಳಿ ತನಾಗಿ ವಿಮಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನೊಸಿದಲಂಕರಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಸುತ್ತಮಲಯ ಜಾತ್ಯತತಸುಸುಮ ಧೂಪದಿ ಮೊದಲಾರ ತಾಂಬೂ

೨ ಲದಿಂದಿವಾ॥ ಶಶಿಧರನನು ಪೂಜಿಸಿ ಶತರುದ್ರೀಯಮುಖ್ಯ। ವೇದಸೂಕ್ತ ಶಿವಸೂಕ್ತಗಳನೋದಿ ಷಡಾನನ ಸಮಿತನಾಗಿ ಪವನನ ಬಲಿದು ಶರೀರ ವಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರ ಮವಂ॥ ೩೬॥ ಪರತತ್ವ ನಾದಧಾರಾದಿ ರುದ್ರ

೩ ಚಲಿಮಿಗೆ। ಮಿರವ ದಳಕ್ಕುಳಿವರ್ಣ ಬೀಜಾಕ್ಷರ ಶಕ್ತಿ ಭಾವ ಸೂತ್ರ ದೇವತೆ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಬಲ್ಲವರಾದು ಬಳಿಕ ನಸು ಸುಮ್ಮಯೆನಿಪಾ॥ ಗುರುಮಾರ್ಗವಿಡಿದೆಲ್ಲು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಾಗಿನೊಳ್ ಪರಮಪದ ತತ್ವ

೪ ತರದಳಾಂಬುಜ ಮಧ್ಯದಿ ಶೋಭಿತ। ತರಣಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನು ಪೂಜಿಸಿ ತಳೆದು ದೃಷ್ಟಿಮದೆಸಿ ಯೋಗ॥ ೩೭॥ ಪ್ರಕಾಶ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ದಿವ್ಯ। ನಿರಕ್ಷರ ನಿರಾವರಣ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಜ

೫ ನಿರವಿಕ್ರಿಯ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ನಿರವಯ ನಿರವಧಿ ನಿಸ್ಸಂಗ ಮನಿಶ್ಚಲ ಸ್ವರೂಪ॥ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಧಾರ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಃಕಾಮ। ನಿರಂಗ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಕಾರ ಶಿವತತ್ವ ತಾನೊಳು। ಬೆಳಗಿನಂ ಬೆಳಗು ತೆಪರಮಪಾ

೬ ವನನೆನ್ನಿಸ ಪ್ರತಿಮರಾಘವಾಂಕರಂ॥ ೩೮॥ ಮಾಳ್ಪ ತವಾದಂತೆ ನೀಲಾಗುಪಾಲು ಪೂಜಿಸುವ ದಾಸೋಹದಿಂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪೊಳಲೊಳಿರ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ಸಂಗನಬಸವ ಜಂಗಮ ಪಾತ್ರಾ ರಾಜಿತ ದಂ ನಿತ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗ

೭ ಮೊಳ ನಿಳಿಸುತ್ತಂ॥ ನೆಲಸಿ ತಾನೆಂಬುದರಸಿದೆ ಅಕ್ಕ ವಾಗಿ ಪೂಜಾವಳಿಯ ನಮರುಸು ಲಿಂಗ ದುಂದುಭಿಗಳು ಲಿಂಗಮೆ ಗಣಾ। ಪು ಅನಲಿದು ಪಿಂಯುಷ ಯೆಂಬ ರವನ ಖಳರಂ ಮುಚ್ಚಿ

೮ ನೊಳಿಸಿದು ದಾಗಳುಗ್ರನಾ॥ ವರಮ ಚಿದ್ಘನ ಲಿಂಗಮೊಳು ರಾಘವೇಶ್ವರಂ। ಬೆರದುದಂ ಪದ್ಧರಸ ಮುಖ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತ ಗಣಾ। ವರದು ಜಯ ಜಯ ಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಯುಬ್ಬಿದ

೯ ಮಾರ್ಬಚಕ್ರಂ ಚುಕ್ಕಿ ತರಾಗಿ॥ ಸು ಶಿವತ್ರುಜರ ಮುಕ್ತಿಗದ್ದವನೆರವೇರೆಸಿ। ಪರವಸಂಬಗೆಯ ನಾವಶಿಲಾದು ಶ್ರೀಪಾದು। ತರ ಶಶಿವಲಿಂಗವಾಕ್ಯ ನಿಂನಮಶಿವಮಂತ್ರ ಶಿವಶ್ರದ್ಧಾ

೧೦ ಗತಿತೆಂದರಗಾ॥ ೩೯॥ ಚರಪಾದಜಲದಿಮು ಖದಾರತಿ ದು ನಿಸಿ ತವಧ ಶಿವ ಶಿರದೊಳ್ ಓಂಕಾರಮಂತ್ರ ಮವರ್ಣಗಳಾದ ಜಡಾಳುರು ದಾಳು ಶಿಖಾರ ರೂಪ ಓಪ ದಗಳ ಗುವಮಶಾಂಗಳ

೧೧ ಪ್ರಳಿತದಿಂದ ಬರದಗ। ವರಚಂದನಾಕ್ಷತ ಕುಸುಮ ಧೂಪದೀಪ ಫಲ। ಪರಿಮಳಂ ಬೆರದ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ಪದ್ಮರಸ। ಪುರುಷದಿಂ ಯಜಿಸಿದಂ ರಾಘವೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಮಂ ಪ್ರಕಟ ಜಂಗಮಂ॥ ೪೦॥

೧೨ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಿರಿಯ ರುಂಕಳಸಕಂನ ದಿವಿಡಿದು। ಸವಗಾರಮಂಪಾಡು ತಬಿಳಸಂ ಭ್ರಮ ದಿರಾಘವ ಲಿಂಗ ಶಾಲಗವನಿತ್ತಿರಲು ಶಿವ ಶರಣಾ ತತಿಗೆ ಪದ ರಸಯ್ಯನಾ॥ ತವೆ ಭಕ್ತ ವಿಳಿಂಬಗಳಿತ್ತು

೧೩ ಜಾರಂ ಭದಿಂ। ಶಿವಸಮಾಧಿಯನತುಳ ಪುಷ್ಪಕವನಾಗ ಮೋಕ್ತ ವಿಧಾನದಿಂದವನಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ದನನು ಪಮ ಮಹಿಮನೂ॥ ೪೧॥ ಕಿ ಬಾವಂನಕಂಬ ಇಂಕ ಬಿಜಪ್ತ ಪ್ರಸ್ತಾಪ। ಭೂವಳಿಯ ಸು

೧೪ ತ್ರಿಪವಳದಿ ಚಿತ್ರ ತರವೆನಿಪ। ಲಾವೆಗಳ ನಾಗಿಲಿ ಯೆಮುತ್ತುರತ್ನದ ಸೂಸಕಗಳ ಪಾಂಗಂ ಪೆಗಳನೂ॥ ಮೊವಿನೊಳು ಮಾಲೆಗಳ ಝುಳ್ಳಿಗಳ ತರತರದಿ। ತಿವಿಬಂಧಿಸಿಸುವರ್ಣದ ಪಂಚ ತೆಳೆಸಪ್ರಭಾವಿಸ್ತರಮು

೧೦೩

ಹಗಿಸು ಪ್ರುಕಂರಾಜಿಸಿತು ಪದರಸ ರಾಗ್ಗೆಯಗದಾ॥ ೪೩॥ ಮಿಸುನಿಗಳಸ ಗಳಿವ ಧನಗಳಾಗಿ ದ್ವಜಗಳಿಂ ಮೆಸೆವ ಬಾಹುಗಳಾಗೆ ಪವಳ ಲಂಬನಾಗಳಿ ಕೆಸುವಂ ನಾಜಿಡೆಯಾನೆ ಬೂಮಾಲೆಗಳನಾಡೆ ಹಾಯಿಗೆ
ಳತೆಗಡವಾಗಲು॥ ಶ್ರೀಧರಂ ಪ್ರುಷ್ಟ ಕಾ [illegible] ಕಾರದಿಂ ಮೂಡೆಯೊಳು ಮು। ಗಿಪಕಾಂಡು ಪ್ಯಾಗ ಶ್ರೀ ತಂದನೆಂಬಂತೆ ರಾಜಿಸಿದುದು ಮು ಪ್ಪುಕಂಕೊಳ್ಳ ಸೊಡುಕರ ಕನಾನಗಳಂ ಬಿಸಿಯು ಬಿಡಿದೂ॥ ೪೪॥ ವೆಳ
ಲುವಾರಕವೆಂಕೊಳ್ಳು ವುಂ ಪೂಳ ದಡೆಯಾಗಿ ಮಂ। ಗಳಮು ಪ್ರು ಶ್ರೀ ತ ದಾಳಗೈ ದ್ವಿದು ಪ ಲದ ಚೌಕ। ದಳತೆ ನವಪದ ಪೂ ತದಕ್ಷ್ನಾರ ಬಿ ತ್ರಿಯೊಳು ತ್ರಿ ಪದಂ ತ್ರಿ ಕೋನಾವಾಗಿ॥ ಬಾಳನೆ ಸು ಹವ
ಂ ರಚಿಸಿ ಯುತ್ತರದ ದ್ವಾರಿತ್ರಿಯೊಳ। ಗಳವ ಭಿಸಿ ಮೂರ ಸ್ಯಾ ಪಾನಗಳ ಟ ದ್ವವ್ಯ। ಲಿ ಲಿ ಗಳಾಳಿಲ್ಲ ತ್ತಾನಾದಿ ಯೊಳು ಸವಾ। ಜನೆಯ ಮಾಡಿ ರಂಗವಲಿಯ ಕ್ಕಿ ಮುದದಿ॥ ೪೫॥ ಲಿಂಗಮು ದ್ರೆಗಳನಾಳ್ದೆ ಬಿಯಲ್ಲಿ
ಸ್ತಾಪಿಸಿ ಸುರಂಗ ಮನಸ್ಥಾಳ ಪ್ರ ಪದ ಮಂಡೆಯೊಳು ಕಮಲ ಮಂ। ಕಂಗೆಳ್ಳ ರಚಿಸಿ ತಳಿದಾ ಸರನಾಂಗ ಜ್ಜತ। ಲಿಂಗಗಳಿಗಸ್ಟವಿದ ಧಾ॥ ಸಾಂಗಮೂ ಜಿಯನೆಸಗಿ ಗದು ಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕನ। ಕಂಗಳಿಂ
ಸ್ನವಿದಷ ಸುಮವಸರ ವಿ ಮೆತ್ತೆಸಕದಿಂ ನಾಮು ರಾ ಕಾರದಿಂ ಮಂಟಪವರಚಿಸಿ ದ್ವಜಪಲಾದಿ ಗಳ ಕಟ್ಟಿ॥ ೪೬॥ ನೆರಿನಿಸ್ಸಾ ಳಮಧ್ಯಳಿಕ ಪಳೆಯಾಲು ಜಂ। ನಾಕಿಂಬ ಶಂಕ ತಂಬಟ ಕರ
ಡೆ ಜೆ ಗಂಟೆ। ಬಿರ ನಾಂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವಾ ದ್ವದನಿನದ। ಮೆಸ್ಸಿ ಸಿಯ ನಳಿ ಶಿಯಲೂ॥ ವಾರನಾಶಿಯ ರನರ್ತನ ವಿರಾಜಿಸಲು ಶ್ರೆ। ವಾಶಿಸುವ ವಂಧಿಸುತಿ ಪ್ರುಂದಮಂಧಂಬರೆ
ಭವತೆಸಮದಾ ಸಮಾಧಿ॥ ೪೭॥ ಯಿಂತು ವಿನವವಿಮ ಪ್ಪು ಕವನುಂನ ಮಾ ಡಿಯಂ। ಸಂತಸ ದಿ ಪದ್ಮರಸ ನಾಗಮೊಕ ದಿರಬಿ
। ವಾರಪಾರ ಭಕ್ತರಾನಂದದಿ ನುಷ್ಟಿ ಯುಷ್ಟಿಯ ನ। ವಿಪ ತಿರಲಾವ್ಪ ದ್ವಿಜನು॥ ತಾಂ ತವ ನಡಿಂ ಬಂದು ದಾನಕ್ಕೆ ಕೈ ಯ್ಯಾನೆ। ಅಭ ಂತಲಿಂಗಾಂ ಗಿಯ ಲಿದಾನ ನರ್ಸ ನೆಂತ
ಪಿ। ಕಂತು ಪಾರಭಕ್ತಗೆ ಪೋ ದಸ್ಪ ಮಣಾದಾ ಪ್ರಾಳಿಕೆಳಿ॥ ೪೮॥ ಯಲ್ಲರುಂ ನೆರದು ಹೊತ್ತಲಿ ವಿಂಡಿನಂತೆ ಮುರಳಿದ ಲ್ಲಿಗಜ್ಜ ಬಜಿಸುತ್ತ ದಾನಕ್ಕೆ ದ್ವಿಜ ಪ। ರವೆಂದು ಬದರಸತ
ಬ್ಬಿ ಬವಿಗಂಚು ದ ಳ್ಳುರ ದಂ ಚು ತಸುಳಲ್ಲಿ ವಿ
ಗುಳುದಂಕೆಳಿಕೆ। ಯುದಂತಿರಲಿಯಾರಾ ಘುವಂ॥ ಯಲ್ಲರ ಶಿಯಲು ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನಲ್ಲವೆ ಯುಮಾ। ವಲ್ಲನಾಂಕಿತನೆಂದು ಬಂಕ ಲ್ಲಿ ಬಯೆ ಧರಣಿ। ಯುರಿ ಗುತ [illegible]
ಉದ ಮಾಡುದ ತ್ತಿ ದ ಘಂ ವಿಜಧರ್ಮ ಮುಮನಿ ಬಿಟ್ಟು॥ ೪೯॥ ಮುಂನೊವರ್ಗ ಕುಸ್ತ ಜಂಗಮಕೆ ಪ್ರು ಪ್ಪ ನಿಧಿ ರಾಳುಂ। ಪೊಂನ ಮೈಯ್ಯ ವನ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಕೆರೆಗೆ ಸು ತಂನ ನಿಶರ
ನಿತ್ತ ಧನವವಿಟ ಜಂಗಮಕೆ ಕೊಟ್ಟುವ ದ ಜಲವನಿ ತದಿಂ॥ ತಾಂನಿಡು ಸೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ತೊದು ತ್ರಿ ಭುವನ ತಾತ। ನಂನಾಡೆ ಭೂಲಿ ಲ್ಲ ಲಯೆ ಶಿಷ್ಯನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಂನ ಕೆಕೆಯುಂ ಮೊ

೧೦೪

೧ ತನೆ ಶ್ರೇಗ್ಗ ದಿಂ ನೆಂತು ತ್ತ ಹಾ ಗುಡುವ ನೊನೋ ಡುವಾ॥ಭಂ॥ ಯೆನುತವಿಪ್ರಾಳಿ ಪುದ್ವಕಸ ಕಡೆ ಗೆಂದ್ಯಂ ದು। ಜನರ ಶಿವಾಳ್ಯರ್ರ್ಗಾಧವಂ ವಿಪ್ರನಾತಗೆ ದ। ಪನಕರ್ಮನಿಲ್ಪುಮೆಲ್ದನಿಮಾಧ್ವಯಮಾ [illegible]

೨ ತೆಂವ ಮ ತಕೆಷೆ॥ ಅನುಚಿತದನಿಂಮವಾ ಭುವನುನಿದುಹೊಂಡಿ। ಬ್ರಷ್ಟೈವನಾಗೆ ಡದಾಂ ಪರಕರ್ಮನವ ಮಾಳ್ವಿ ವಾವೆನಲು। ಫನಮಹಿಮವಾಧಿವಾರನಾ ಧನ್ವನ ಪ್ರಮುಗಸಾ ಜಟ ಭದ್ರರ್ನಿಂ ಥಿಂದನಾ॥ಅ॥

೩ ಶ್ರೋತ್ರಾರಮುನ್ನವಫ ಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಚಾರನಾ ದು॥ ಚಾರಬಾ ಡುಕರ್ಮನಮಂತೆಜಿನಿನೂತಕರೆ। ದೂರನನಾ ನಿಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಚರಣಾಂಬು ಪ್ರಸಾದವುಮನಾ॥ ವಾರ್ಶಿಸಿನ ಕಿಯ್ಯಂನಿವಿದು ನಿ

೪ ಜವೆಂಪ್ರದಾ। ಕಾರವಾರತುಳ ರಾ ಫವಪಾರ್ವನನಹ ನೆಂತು। ವಿರತ್ರೈವಾ ಚಾರನಾರಾನುವರ್ತಿ ಯಾತಂ ನವಾಧಿಗೆ ನಿಲ್ವನೂ॥ [illegible]॥ ಕೆತ್ತು ಧ್ರಿಜಕರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟುದೆನ ಪವಿತ। ವಿಪ್ರಶ್ರೀ ಖಂಡಂ ತಳೆದು ವೆದಾ

೫ ವ್ಯಯನವೆಧಿ। ನಿಜನಾರಾಫವನಿರಕ್ಕೆ ಮೊಂನಾಗನ ಡರ್ವದಾ ಡಿಮಗೆ ಕಾತನಾ॥ ಬಜ್ಜೆಬಪಗನ ನನಿಮಗಳಿ ಪಾನೆಲ ಕಡೆಗೆ। ಸುಟ್ಟು ದೆಂದು ಫಲ ತೆರ ದಿಗಳಪಲುನೆರ ಧ್ವನಿಕರಂ ದುಷ್ಪರಂನೊ ಡಿ

೬ ಪ್ರದ್ವರನನಿಂತೆಂದು ಯೊಚಿಸ್ಪದನಾ ರಗಾ॥ ಅ೩॥ ಪುರವಾಧಿಗಳೆಂನಮ್ಮ ದನಿಂದಿಂತುನುಡಿ। ರವಕೆಜಿಂಪ್ಪೆ ಯುಂಪ್ಪಿ ರಾಘವನ ನಿಜಲಿಂಗ ವೆಂ। ದರು ಮುವಡೆಲಾಕ ಕೈಕೆ ಕತಂ ದನಿಪುಂನಿ

೭ ಗ ವೆ ನಿತನಿಂದು ತಿಳಿದು॥ ವರಯಿತಿಗೆತಿಂಗ ಥಾಲಿಗೆದಪನನ್ನಲವಿ। ಪುರುಪ್ಪಗೆನಮಾಧಿಯಂಮಾಡುವೆಂಬಳಿ ಕಕಾ। ಬಿರಿನಿವೆನಿಂಮವ ಹನಕ ಪ್ಪನಾನಿಯನಿತ್ತೆ ರನಧಮ ಶರ್ಮಮೊಗೆಂದನಾ

೮ ॥ಅ೫॥ ಧಕಿಗಿಕ ರ್ತನವಾಗ ತ್ರ್ಯಮಪ್ಪಾ ಕತ್ರನಮದಿ। ತ್ರಿ ರತ್ರಕ ನಿತ್ತಂನವಾಧಿಯಾದಬಳಿತ್ತೆ ಮೊರೆದುದನಾಶು ನಿಕ್ಷಿಪಿನಿದ ತ್ರಿಬಮಂತ್ರೆಗದುದವಾನಿ ಕೊಳ್ಳಿರೆನುತೆ॥ ಪರಿಯತನ

೯ ವಿಮಗಾಡುರೆಂಪ ನೆರದಿನ ವಿ। ಪ್ರದ ನನಿಮಪಾದರವರತ ನಿತ್ತಂಮನಿಗ। ಹರಮುದಂ ಬಿರನುತ್ರಮುಕ್ತನಪಾ ದ್ವಿನವ ದ್ವರನಮುಪ್ಪಕಾಂಜ್ಞಲಿಯ ನಿಸ್ಪನಿ॥ಅ೬॥ತಿನವಿ

೧೦ ಅಗದುತ್ಸವದಮಾತ್ರಿಯಂಜಂಮ ಯೆ ನಿಪ। ರವದೆಗಪುಂತೆರೆ ನಡೆರಿನ ಲಾಯತೆರದಿರಾ। ಫವಲಿಂಗವಂ ತಂದು ಪುಷ್ಪ ಕಾರು ಡೆ ಮಂಮಾ ಡಿಸಿಯುಪ ಯೆನುತಪ್ಪಿ॥ ತಿಪುಷ್ಪತ್ತೆ ಲಾಲಿದು

೧೧ ಮುಪ್ಪಕವಾಂನನೆಡಯಿತಾಂ। ಬವನನಾಂಕ್ತಿವನ್ನಂ ವಿಮಾನದೊಳು ಪೊತು ಮಾ। ಮುವನಮಂ ಸ್ಪ್ರೆಡಲ್ವೆಂ ದಕೆಂಬಂದಮಂನ। ಕಲನ್ನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ರೊ॥ [illegible]॥ ದಿವಿಜಪತಿ ಜವಧ್ಯಾನ ಮಿನ್ನುತ್ತೆ ನೆಲರುವು

೧೨ ತ್ತ್ ವರನೆರುವವಿಮಾನವೆನುತೆಕೆಲರುನಾಂ। ಭವಪುಷ್ಪದತ್ತಮ ಪ್ಪಕವೆನುತೆಕೆಲರು ಬಂನಾಬಿನುತ್ತವೆಗ ನನಿಕದ॥ ತವೆನೊಮುಳಿತೆಸಾಮ ಸೂರ್ಯನ ವಿಶ್ರಿಗವನಮು। ವಿಳಿರಾಜಿಸುತ್ತೆ ಕವಿಕುಲಜ ರವ ತ್ತೆ [illegible]

೧೩ ವ ಚಾರಬಾಂಬಾಳವಡದುನಬಿಗ್ಗೆ ಜತ್ತೆ ಪಾರಮಟ್ಟನೆನೆನಡದುದಾ॥ ಅಲುಪಿಡಿದ ಬಿಳ್ಗಾಡೆಗಳಿತ್ತಿದ ಪ್ರಪುಳವಪ್ಪ ಜಗಳಡೆ। ವಿಡದೆ ದಾಳಿಸುವ ವಾ ಮರವಿತತಿ ಪಾಟಕರ। ಗಡಣ ತಂಬ ಟ [illegible]

೧೪ ಮುರು ಜೆಂಗಾಳ ಜ ಕರಡಿವರದಂ ದು ಶಿ॥ ತುಡುಮು ಮದ್ದ ಳಿದಕ್ಕೆ ಘಂಜಿ ಬರನಾ ಡೊಡೆ। ಬಿಡದೆ ಕೂರುವ ಶಂಕ ಪಲ ತೆರದಕಪಳಿಗ ಳು। ಸಡಗರಂ ಚಿತ್ರನಾನಾವಾದ್ಯ ದಪ್ಪು। ರವಿರಾಜಿನಲು ಮು [illegible]

೧ ನೌ ॥ ಅಲಗಾ ಮೆರಸುತ್ತು ಫಿಯೆನುತಮು ಪ್ರಾಂಜಲಿಯ ಮನೋವರದಿನೆಡೆಗೆ ಡೆಗೆ ಮ್ಪಡುತ್ತಿರೆ ಭಕ್ತಜನ ವೆರಸಿ ಪದರಸನತ್ಯಧಿಕಾಂ ಭ್ರಮದಿಂ ಸಮಾಗಂ ತೆಂದಯ ಮದದಿಂ ॥ ವರಸು ...
೨ ನಾರಗೆಯ್ದು ಯುತ್ತರದಾಳ ವ್ಯಸುರುತರ ಜಯದ್ವಾನದಿಂದಿ ಘವಿ । ಮಾಹೇಶ್ವರರಪದಾಂಬುವರಾಘವಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೆಲ್ವೆರಳ ಚಪ್ಪರಿಪ ವಯೆನುತಲಿ ॥ ಭಗ ॥ ನಘ ಶರಶಿವಲಿಂಗಮಂ
೩ ಪ್ರಜ್ಜೆಯರಮದೆಯು । ನನುನಯ ಬಿಜಾಗಿಸು ಬಾಲುರಾಘ ವೆಶ್ವರಲಿಂಗ । ವನು ಸಮಾಧಿಯೊಳು ರಾಜಿಪತ್ರಿಶೋಣಿತಯೊಳಾದ್ದು ಜಯಯೆಂದು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ॥ ವಿನಯದಿಂದಷ್ಟವಿಧ ಸಾಂಗಮಾ
೪ ಜೆಯನೆಸಗಿ । ಕನಕಾದಿಪಂಚಲಾಪದಮೋನ್ಮಂಬೆರದ । ಘನ ಬಚತಮಂಗಳ ಶ್ರಾಪುಯುಗ ಪ್ರಹರಿಯುಗ ವೆಂಬೆಡಿಗಳಿ ॥ ೬ ॥ ವಾಂದೊಂದು ಬಳ ಪ್ರವಾಗ ಮಂನಿ ದಿನವ । ವಿಂದ
೫ ಬಳ್ಳಿದಳಗಳಂತರತರಕೆಜಾಗ । ಬಂದಸಿಶಿಸಿ ಗಾ ಪೂತದಿದಿಪಮಂ ತುಂಬಿಯಿಕ್ಕಿಲದಾಳಿಗೆ ತು ಮದಗಿ ॥ ಚಂದನದ ಪಲಗೆ ಯುಂದಂತ್ರಿಕೊ ನಿಡಿಯ ಮುಚ್ಚಿ । ಯುಂದು ಧರಾನಕ್ತಗೆ ಶ್ರಾಂತಿವರಿವಾಂಮೆ
೬ ನಲಾ ಸುತೆ । ಧ್ವಂದದಿಂ ಸಮಾಧಿಯಂ ಮೂ ಳ್ಳು ಮೂರಿ ತಗೆಯ್ದು । ಜಯ ಜಯಯೆನುತ್ತ ಬಳಿಕಂ ॥ ೬೮ ॥ ಮೆಲೆವೆದಿ ಕೆಯನುಂರಚಿತ ದೈದಿಕೆಯ ಮೆಲಾರ್ವ ವಿಶ್ವಮಾ ಹೆ ಶ್ವರನ ನಿಳಿಪರ
೭ । ಮೂಲಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸು ತಷ್ಟವಿಧದಿಂದಂ ಭ್ರಯಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ಭಜಿಸಿ ॥ ಶ್ರಾಶ್ರಾಂಬಕನವಕಶೈ ಮುಷ್ಟಾಂಜುಲಿಯ । ಲಿತಿ ಯುಂ ಮಾಡುತ್ತು ಫಿಯುಫಿಯೆಂದು ನಿಜ । ಮಾ
೮ ಳಿಯೊಳು ತ ಜ್ಜಂಗಮದ ಪಾದಮಂ ಪಾತ್ರ ನಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲು ॥ ೬೯ ॥ ಸುರದುಂದುಭಿ ಧ್ವನಿಯು ಫಿಯು ಫಿ ಯೆಂಬ ರವ । ಸುರಿವ ಪೂಮಳೆ ಮುವನವಂ ಮುಚ್ಚಿ ಗಾಳಿಸ
೯ ಲಾಧರದಿಸು ರಮನು ಮುನಿ ಪ್ರಮಥಗಣಾಮ ರುತಪಥದಲ್ಲಿ ದಿಂಗಣಾಗುಣಾಳಿ ಪತಾ ॥ ಮರುಕ ದಿರುಕೆ ಬಾಗು ಮಾತು ಶ್ರಾಮ ಶಿ ಖಲಶಿ । ಪರನಾಳಿಕ್ಕಂ ಬಡಿದ ರಾಫ ವಾಂಕಾ
೧೦ ಯೆನು । ತ್ತು ರಭೋಗಳು ದಂಕಳಿ ಪದ್ಮರಸ ಮುಖ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತಗಣಾಸಂ ಲತ್ಸದೋದು ॥ ೭೦ ॥ ಘಲತೆರದಿ ಬಂಣಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ಮತ್ತನೆ । ನಜ್ಜೊ ತೆಯಣಗಾಗಿ ಮೂಳವರುತಿ ರುಗದಮುಂ ನ । ಗಳಗಳ ನೆ
೧೧ ಪ್ರಾಣಿಶಬಮಂ ಶಿಗದ್ಯ । ಸು ಪ್ರಳಿಶಿಸು ವಡಿದೆಸಮಯವೆಂದು ॥ ಯಲೆಗೊಲುಗುದ್ದಲಿಗಳಂ ಪಾತ್ರ ಕೊಂಡು ಬಂದೆಳೆಯ ವ್ಯಗ್ರಳರನಿಂಮದೇವನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ । ಗಳಲಿಶುದ್ಧನ ಮಾಡಿ
೧೨ ವಶಿಸು ಪದನೋಡಿಕೆಂದೆನೆ ಪದ್ಮರಸ ನೆತ್ತಿದನು ॥ ೭೧ ॥ ಎಲಗೆ ಪುಡಿಪತ್ತು ಪದೆಯಾಗನಂ ಕರಘಾ ಪಕೊಳಗಪುದೆ ಭ್ರಮಗ ಪ್ರಪ್ಪ ಯಳಿ ನಿರಂಕುಡಿವ । ಡೆರವೆ ಷ ಡಾಮ್ಮಿಗ ರಸುಟ್ಟು
೧೩ ಬಾಧಿಯ ಮಾಡಿಬಾ ಜಿ ಡಾ ಫ ವಾಂಕಂ ॥ ಪಾವಿಗಳಿದರ ಪಂಗಿಗನೆ ಪಾಕ್ಷ ರಾಲು ಬಂದ । ಖಳಕು ವಿಪ್ರಶಿಕಗಳಪದೆತಿಗಪ್ಪಿಯುರೆನಿಂಮ । ಬ ಳುವನೊಡುವೆನೆನಲಾ ಪಾ ರ್ವ ರಸಿಕಾ ನಾದೆಸ ಮಾ
೧೪ ಧಿಯ ತಾ ನಾವ ॥ ೭೨ ॥ ನರನ ಪ್ರಷ್ಣನ ಮಪ್ಪು ದರಿಕ್ಷಿಸ ಮಾಧಿಪ । ಧ್ವರಸನ ಮಹತ್ವದಿನ ಪ್ರಪ್ಯ ಮಾದುದು ಕುಯಕ । ತರುವಲಿಗಳಿ ಭ್ರಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳ ಮಾತಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಯಂಕಳದು ಕೊಂ

೧ ದಂ॥ ಪರಿಪಾಪ ಸತಿ ಧಾನವೆಂದು ತಂಮೊಳಗೆ ಹಾ॥ ಸುರರು ಚಿಂತಿಸೆ ಸುಂಮನಿಕ್ಕಿ ಬಿಡದ ಕಾರ್ಯ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿ ...
೨ ದಿವ್ಯಮಾಯಮಂಮಾಡಿ। ಕಲಿಯದನು ಚಿತ್ತವಧಮ ಶಿರನಿಂಮ್ಮ ಚಮ್ಮ ...
೩ ತವ ಸುತಂ ನಿಂಮ ಪಿಂಗಿರದು ನಿರಿಗಾನಾಳಿಸಿ ದೊಡೆವಾರಿಮ ...
೪ । ತಳ್ವ ನಾಂಗೆ ಗೂಢ ತಿದರ ... ಗಸಣಾಳಿಯಗ ತಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕೆ ಕೈಗಾದುರು ...
೫ ಪ ಉದ್ಧರಸಿಂಗೆ ಮಸುಕ್ಕೆಂದರ॥ ೬೫॥ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಂಧ ಕೋಟಿಯಂತ್ರ ...
೬ ಪಿಸ್ತ ಕತ್ತ್ರಿ ನಿನಲೂ॥ ಅಪಘನವನೆಗಯ್ದ ... ವಶಿದಲ್ಪ ...
೧೦೫ ೭ ಸ್ತ್ರ ತ್ರಾಬಂದುದಾ॥ ೬೬॥ ತಂನೊಡಲಾ ... ಲಿಂಬು ...
೮ ಪ್ರವಸಿಮಾಧ್ಯಮಳಿ। ತ್ರಾಂನೆರಿಗೊಳಿಸಿದನಾ ... ಇತ್ತ್ರಂ ...
೯ ೦ಬುದಂಕಾ ... ಯನಿಂದು॥ ೬೭॥ ಶ್ರೀ ... ಯ ಮು ...
೧೦ ... ಮ ...
[illegible]

ನಿಮಲ । ಪ್ರಸಾದಯುತ ಶಿತಚತುರನಾ ಶಾಂತಬುಧನಾಯಕಾ ॥ ಶರ್ವಾಣಿದೇವತಾಸ್ತುತಿಕರರತು । ಕವಿಘನಸ । [illegible]
ಸುಜಧರಾ ಚರಿತನು ತಜಯ ರಾಘವಾ ॥ ೭೫ ॥ ಚಿತ್ರವರ ವಾರುಧಿ ವಪ್ರಿ ತವಿ ಪ್ರತಿಸುಗುಣಾ । ಪತ್ರಘನನಿಮ್ಮಲಬ[illegible] ಚಿತ್ರಜಂಗಮದ [illegible]
ಧರಾ ಮರವರಾ ॥ ಶಿ ಪ್ರಸುರುಚು ಸಂತಾನಚಿತ್ರಾಂಗಮಣಿ ತತಿ । ಪತ್ರಸಾಮಜ ಬುಧ ಜಾತ ಸಂಚಯ ಜಯ ಪಿ । ವಿತ್ರಸ್ತ ರೂಪ ಸುರುಮಿತ್ರ ರಾಘವ ದೇವ ಗಾತ್ರ ರುಚಾ ಶೃಂಗಾರಿತಾ ॥ ೭೬ ॥ ಯೆಂದು
ಪಲವಂ ಪಡಿಂ ಪದುರನಿಶಿವನುತ ಪ್ರಂದಜಯಯೆನಲು ರಾಘವನ ಕೊಂಡಾಡಿ [illegible]
[illegible]

ತ್ರರಾ ಖಳಮಂತ್ರ ಹಾವಿನ ಗರ್ತ ತಾಪಿ। ದುರಿತಾಪಹ ಶ್ರೀಪ್ರಾನಾಶಿತೆ ಪಾವನಚರಿತೆ। ಸ್ಮರಿತ ತಾತ್ರಾ ತರಳಪಾರೆ ಭವನ ನಾಥಾರೆ ರಕ್ಷಿಸು ನವಾನಿ॥ ಧಾತ್ರಿಧರ ನಾ ಥವರ ಸು ತ್ರಿಪಾಲಿತೆ
ಜಗ। ತ್ರಿತಯ ಸಕಲಾಘ। ತ್ರಿಪುರಮಾನಂದ। ಧಾತ್ರಿ ಗಾರು ತ್ರತ ತಸು ಗಾತ್ರಿ ವಗನಾಚ ತ್ರಿಚಿತ್ರಿ ತಸ್ತಾಂತರಿತ್ರಿ॥ ನೇತ್ರತ ವಪಾ ಶ್ರೀಲಸುಮಾ ಘಾತ್ರಿ ಜನದ ಪಾನಸ್ವರ್ಗ। ವತ್ರಿಸುವ ಗನಾಪತಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮನಿ
ಷಾಸುರ। ತ್ರಿಶರ ಸಾಗತ ತ್ರಾತ್ರಿ ಸಲಹ ಮಜ್ಜನಿ ತ್ರಿಶ್ರಾಂಗ ವಿಗತ ಭವೆ॥ ಬಷಾ ಕನಕರ ತಾಂ ಸುಕಾರ್ತಾರ ಪ್ರಮುಖಾಂನ। ವನಿತೆಯರು ವಮುಂತಾದ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳನು ಅತಿ। ಮನವರಿ ಸುಜನಗಮ
ರಂಬೆ ದೇವ। ಗ। ನಾ ತಿಳಿ ದಿತ್ತು ಜನವ ದೇವ ಮುದ ದಿ ॥ ಮನು ಜತ್ರ ಚಿರಗಾಲ ಗನಾತ ಪ ವಾದ ಗಳ। ವನು ದಿನಂ ಮೆರಯು ಸುತ ಶಿವನ ಕೀಲ ತೆಯ ಮೆಧಿ ನಿಂತೊಳುಂ ಬೆಳ್ಳ ಚನು ಪ್ರಮು ಚನ ವರಂದೆ ಶಮನ
ದಿಷ್ಟ ವಿತ್ತು ಸಲಹಾ ॥೧೪॥ ಮಡಿವಳ ಯ್ಯಂ ಗೆಮಾದ ಕಸಂಗೆ ಸಾಡ್ಡ ಳನೆ। ಪಡಿವಾರಿ ಬಸವಂಗೆ ಮೊಳಿಗ ಯ್ಯಗೆ ಸವನಾ। ವಡೆಯನುಕೆ ಸಂಪಾರಿಸಿ ದ್ವೇತ್ರಾಂತರಾಮಂಗೆ ತಿರುನಾಳ್ವ ನಿಸಂಬಂಧಿಗೆ॥ ಪಡೆಪಡೆ ಪ್ರೈಂನಾಂಗೆ
ಕೊಳಿತ್ರಾಂತಂಗೆಯು ದು। ತ ಡಿಯಾ ಮ ಸ್ಥ ದೇವಿ ಗಂಕಿಂನ್ನರಗೆ ಪ್ರಾಮವರಗೆ। ಕಡವಲ ದನಂಬಿಗಂಚಂನ ಬಸವಾದಿಗನಾ ಕುಲಕೆನಾನು ಬಿಪಂದಿಪೆಂ॥ ಲ॥ ಮರುಘ ಮತ್ರ್ಯ ದೊಳಗಮ
೧೦ ನಿರಾತ್ತ ರಿಸದೆನೆ, ಮರುಘ ನಾಲಾತ್ರ್ಯ ದಿಪ ದಗಳಂ ಬಯಸುವವ, ಮರುಘ ದೇವಾದಿ ಸುನಾಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವ ತತ್ವಕೊಳಿದು ಮ ನವಿದದ ಪುರುಷಾ॥ ಮರುಘ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದ
ವನುನಾದೆ ಬಾಂಧವನವಿ। ಗಿರಿ ದೇನು ತಿಲಾ ಶವನು ಮರುಘಾ ಡಿಕಾ ಬಸ। ಮುರು ಜಿ ಗುನಿ ಮರುಘಾಯ್ಯ ರಡಿಗಳಿಂ ನಡೆವನೆ ಯೊಳಗಲ ಡಿಕ್ಕೆ ನಿರಂತರಾ॥ ೧೬॥ ಮಾದನ ಮದ
ದಮನ ಮೃಗ್ಗಳಿಪ ವಿಯಪ್ಪ। ಮದಕರ ಖಿಪಂಬಾಸ್ಸ ಗಿಕದುರಿತಾ ಪಿಪನೆ, ಸದಮಲಾ ತ್ತಕಪ್ಪ ಲ್ಲುಳಾ ಪ್ರಪಮಾಗರ್ಕೆ ಲಿ ದವರ ದಸುಪ್ಪ ಸ್ಸನೆ॥ ವಿದಿತ ಬಸವಾದಿಗಳ ವ್ವಚನ
ಮಂಜಂಗ ಮಕೆ ಮುರದಿಯಗೆ ಖ್ಯನಮಂ ಖಿಳ ಪಾವನ ಚರಿತ ಸುಮಳಡಿಂದೆಂನ್ನು ವಂಪಿಗರೆಗುಂ ಭಿಮ್ಮಳಾ ಮುರದ ಬದಲಿಂಗಾ ಚಾರ್ಯರೆ॥ ೧೭॥ ಶ್ರೀಮಾದೇವ ಕ್ಕಳಂ ಭಕ್ತಿಯುಂ ದಪ್ಪಿಸಿ
ತ್ತುಯಿಡೆ। ವಿಡದೆ ಸದಿಗಳ್ಳಿ ಜಗವೆತ್ತ ಬಂದಿದ ದಿನೆರನೆ। ಮಾಡಿವಿ ಯ್ಯಲ್ಲುರಿವ ಕಿಚಂಪರಿವ ಪಾ ವಸಾಗ ಮಾತ್ರ ದಂದನಿ ಲಿಸಿ॥ ಕಡು ಜಸವ ದಿಳ್ಕ ಟಗಳಲಿ ಮೂರೆ ನೆ। ಅಡವಿಡಿದ ರಿಡರಂ
ಬರಿದುಸಾಕ್ಷಾತ್ರ ಲಿಯುಗದಿ। ರಡನೆ ರ ಶ್ರಿರನೆ ನಿಸಿ ಮೆರೆದ ಸಿಸಿ ಕ್ಕಾರಬ ಸ್ಸವಸುರು ಸಲಹೆಂಮ ನಾ॥ ೧೮॥ ಪರಮ ಭಕ್ತಿ ಸ್ವಾನಪ್ರೀ ರಾಸ್ತಗಳ ತಾನಾ। ಲಿಂಗ ಜೆಹ್ಲೆಂದ್ರ ರಯ ಸುಧಾಮ
ಬಯ ಪ್ರಮುದಯ ಸಿಕ್ತಿಂತ। ವರದವಾಚಾ ಶದ್ಧಮಲ್ಲ ಲಾಚಾರಸಂಪಂನ ಶ್ರಾಶ್ವತಮ ವಿಮನೆ॥ ಚರಚರ ಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರಾಸುರದಿ ಪ್ಪನಿಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ। ಕರಚಾದವ ನನನಿದಾಗ ತ ದುಃಖ
೧೫ ಪ್ರಾತ। ಶರಣರ ಪ್ರಾಂಭ ಪದಯಾದ ಪಾಂಗ ದಿಜೆ ಡೆಯ ಶಿವಲಿಂಗದೆ ವಾತ್ಸ ಸಲಹಾ॥ ೧೯॥ ಆನ ಘ ಸಚರಾಚರ ತ್ಯಕನ ವ್ಯನ ಪ್ರತಿಮ। ನನು ಉಮಯ ಪಾ ಮ ಪಿದ।

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನಿಕರ। ವಿನುತನಿ ಸ್ತುಪ್ಯ ನಿಕಾತಂಕ ಸಂಸ್ತುತಿಲತಾ ಶಂಕುಲಗುಣಾ ಪ್ರಚಿತ್ರಿತಾ॥ ಮನಸಿಜಮದಾಪಹಂ ಸತ್ಕಲಾ ಬಿನ್ನನತ। ಜನಮನೋರಥದನಾ ಪಾಗ ಶಿವತತ್ವಗಳ

೨ ನನುನಯ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊರೆಗೆ॥ ಗ॥ ಪರಮಸ್ಥಾನಂತಿಯ ಸದನಮುಂನ್ನಾ ದೊಬ್ಬು ಶಿವ ಶಕ್ತಿ। ದು[illegible] ತವನಧಾವನ ಶಜನ ಸುಖಪ್ರದತ್ರ ಪಾತ್ರ

೩ ಶರಧಿ ಕಾಮದಿಪ್ತರ [illegible] ಯಾತ್ರಿಪದ ಮನನ [illegible] ದಯಾ। ಚರವರ ಪ್ರಮಥ ಕುಲನಾಥ ಬಸವಾರಾಧ್ಯ। ನೆರದನೆಯ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಫಲಾಪಾರ ನಿಯಮವಾಂ

೪ ತುರುವ ವಿಮನೊಪ್ಪುತ್ತಿ ಶಿನಘ ಶ್ರೀ ಚಂನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಶಿವದೆಂಮನೂ॥ ಗ॥ ಸುರಮನು ಮುನಿ ಪ್ರಮಥ ಸಂಕುಳ ಶಿವ [illegible] ಶುಜರ। [illegible] ಪರಮೂಲದಿಂ ಮತಿ ತುಸಕಲ ವೇದಾಗಮ। [illegible]

೫ ಕಂ ಬಾಧಿಸುವ ದಶ್ನಾ ಮೂರ್ತಿಯಂ ದದಧಶಿಯೊಳು॥ ಪರತರ ಶ್ರೀ ವಿರಮಹೇಶ್ವರಾವಳಿಗೆ। ಗುರು ಬಸವಮುಖ್ಯ। ಪುರಾತನರ ಶಿವ ವಚನಗಳ। ಪರುಷದಿಂ ಬಾಧಿಸುವ ಗೂಢ [illegible] ವೀರ

೬ ಶ್ರೀ ರಾಚಾರ್ಯ [illegible]॥ ಗ॥ ಧರೆಯೊಳು ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರಾಚರಣೆಯಂ। ಪಿರಿದು ಪ್ರಕಟಗೆಯ್ದ ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ। ನೆರೆ ಪಡೆದ ಜಗದ ಶಿವಾಲಯ [illegible] ವೈಭವಗಳಿಂದ [illegible]

೭ ರಯುಂದ॥ [illegible] ಯಂ ಕೊಂಡವರ ದುರಿತಮರೆ ಕೆಡಿಸಿ। ಶರಣಾಗತರ ವಾಂಛಿತಪ್ರದಮಹಾ ಮಹಿಮ। ಚರಚತ್ರವ ತ್ರಿಸಪ್ತಿಯರಾಯ [illegible] ಡದೆಂಮ ಪಾ[illegible]

೮ ಂತತ॥ ಗ॥ ತೊಳಪ ಜಡೆ ಮುಡಿಯುಂದಲಸತ [illegible] ಗದಿಂ ಸುಳಿಪಲ್ಲಿಂ ವಿಮಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯಿಂ। ತಳಥಳಿಪ [illegible] ಂಡಲದಿ। ಕಾಶಯವಸನ ದಿನುಡಿ ವಕ್ಷಿವಮಂ ತ್ರಿ[illegible]

೯ ೦॥ ಲಲಿತ ಕರತಳ ಶಿವಲಿಂಗದಿಂ ಕರುಣಾರ [illegible] ತು [illegible] ಚನದಿ ನೊಪ್ಪುವ ದಳ[illegible]। [illegible] ಮೂರ್ತಿ ಶಿವ [illegible] ಶಚರ ಲಿಂಗಮಚಿ ತ್ತ[illegible] ನಲಸಿರಲನಿಶಂ॥ ಗ॥ [illegible]

೧೦ ರ್ಯ ವರದ ಪರ [illegible] ನಂಜೇಶ್ವ ವಿವ। ವಾ [illegible] ಚಾರ್ಯಸಂಪಾದನೆಯ [illegible] ವಿರೇಶ್ವರ। ರಾಚಾರ್ಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ಪಂಡಿತ [illegible] ಬಸವಾಚಾರ್ಯ [illegible] ಚಾರ್ಯ ಚಂನವೀರ[illegible]

೧೧ [illegible] ನಂದೀಶ್ವರ [illegible] ದಾಚಾರ್ಯ [illegible] ವಂಶ [illegible] ಜಾಚಾರ್ಯ ಪರಮ [illegible] ಮಾನದ [illegible] ಸವಾಚಾರ್ಯ [illegible] ಮೊರೆಗೆ॥ ಗ॥ [illegible] ರಿಯಮರೆಂಯು [illegible] ನಿಧಾನವಸ[illegible]

೧೨ ಜನದ ಬಲದಿ। ಮೊರಸ್ತು [illegible] ವಂತಕಾಯದಮ ಶಿಯ ಜ್ಞಾನಮಂ। ಗುರು ಶರು [illegible] ಪ್ರಕಾಶಂಗೆಯ್ದು ಮಾಳ್ಪಿ ಯಿಂ [illegible] ಶ್ರುತಿಯನು॥ ಚಿರದ [illegible] ನಿಧಿ ಮುಂನ್ನಾ ದೊಬ್ಬು [illegible] ಶಾಂತ[illegible]

೧೩ ದುರಸಂ ಸ್ತುವ ಪ್ರಾಕೃತ [illegible] ಯಕವಿ [illegible] ಯು। ಲರ [illegible] ಯೆ ಪನಂದಿ ಶಿವಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂ ಪ್ರಕ[illegible] ಮಂ ಮಾಡಿದೆಂ॥ ಗ॥ ಪರತರ ಸುವೀರ ಶೈವಾಚಾರ್ಯ [illegible] ರ ಮಾರ್ಗಸಂಚರಣಾ

೧ ಕನಕಾದ್ರಿ ಚಿರಕವಿತ್ವಸೊಬಿಗದ ವಿಮಲಗುರು ಪಂಚ ವಂಶಾನಿಗೆಯ ಬಿಟ್ಟ ನಂಜೆಶ್ವರಾಂಘ್ರಿ ಕಮಲಮಧುಪಾಯಮಾನಾ॥ ಶರಣಾಚನತತ್ರೇನಾರಂಭ ಪಾವನನೆನಿಪ ಸಿದ್ಧರು ರಾಚವಿಭ್ರಯಗಾರಾ ಪೆದ್ದ

೨ ೦ನ ಯೆಸುಗಾ ... ಕರು ನಾಚಲ ನಿರಾಘವನ ಶ್ರುತಿಯ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದಿಂ ಪಾರದ ಯಿಟಸಿದನು॥ ನಂಟು (೭) ವನಿಂದೊ ಮುಚ್ಚಿಸುತಿಪ ವೀರ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರವರರಾಧರ ಬಿಂದ ಮನನೋಮ ಪ್ರಬಾಳು। ಲಿತ

೩ ಚೆವನ್ನೂತ್ತಿಗೆ ನಿಂದು। ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪದವನ ಶಿಶಾಂತಿ ಯಾ॥ ಕವಿತಾ ವಿಲಾಸ ವಪ್ಪ ವರನಾ ನಿಷ್ಟೆಯಂ। ಸವಿಯ ಧಾನಂದ ಮಂ ಸಕಲ ವಿಪ್ರಮಂ ಕೆಗೊಳ್ಳು। ಶಿವಶಿದುಃಖಿ ಪ್ರತತಿ ಯಂತರಿಸು

೪ ಗೆತಂಮನ ನಾಬಗನ ನಾಗನೆಂ ದೆಂ ... ಸೂ॥ ನಗ॥ ಗುರು ಕರುನಾದಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸೊಲವಾಂತು ಮುದದಿಂ। ಸುರದನಗಳಂ ಬಡೆದು ಪ್ರಮಥಾಳಿಯಂ ಶಿವಗಳು। ಪುರವಾರಿ ದಿಗಳ ಗೆದ್ದು ಸುಮನಸಂ

೫ ಗಾಲಿದು ವಿಶಿ ನಿಂಕಲ್ಪದಕವಾ॥ ನೆಕೆಪದ ದುದುಃಖವಿಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ಪಾಂಮಲಿಂಗ ಸುಖ ಶಿವ ಜಂಗಮಕೆ ಮೊತ್ತ ವಿಶ್ರಿ ಶರಣರ ... ಮಾಡಿರಾ

೧೦೨ ... ಪ್ಪವಮೆರವನೂ॥ ನಗ॥ ಯಿಂತಿವಾ ದಂಗಳ ಲಿವಿತು ಸಂದೇಹ ವಾಂತ ನವನೆಯ ಯುವಂ ಘೋರ ನರಕಾರ್ಣವವ। ಶಾಂತಿನಿಂದ ನಿತಲ್ಲ ವೆಂದು ಸಂದೇವಿ ಬಿದಿರಾದಧಿಕವಿರವಾದಿಗೆ॥

೭ ತಾಂ ತೊಡದು ... ಮುದಿಗೆ ವಿಚ ಸಪ್ಪುಖರ ಮಧುಗ ... ಮುಂತಾದದಿ ಬ್ಬ ಲಿಂಗಳಂಗೆ ಮುತೊಡಕ ವನ। ಶಾಂತಮಂಪಾ ಯಸುವೆನಿಪ್ಪ ತಿಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಿರವ ಮಲವ ಖಳನಿಲ್ಲ ವಿ

೪ ಗಳೆಂಗೊ ... ॥೧೦೦॥ ... ದಕೆ ಯುವಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ೦ಯಿಂ ... ಪವಿತ್ರರನ। ಚರನಾ ಕಮಲ ದಾಸನೆ ತೆಸೊಂಡನಿ ಜಸಕ್ತಿಯಿಂ। ವಿರಚಿಸಿ ದನಿ ಶ್ರುತಿಯನಾಕೆ ನಲು ವಿಮಲ ಸಿದ್ಧರು ರುಮಲಾಂ

೬ ಬರ ದಿನಮನಾಲಿ॥ ಚಿ ... ತ್ರಿ ... ವಶಿಯೆಂದೆನಿಪ ವರ। ಸುರದ ಪಂಕ್ತಿಸನಾಥದ ಪಂಚವಂಶಾನಿಗೆಯ। ಸುರು ಬದ್ಧನಂ ಜೆಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ಬದ್ಧನಂಜೆಶನಾಂ ಶರಣಾರವನು॥

೧೦ ... ॥ ಯಿಂತಿ ನಿಬಿ ಮೃತ್ಯು ಯಕ್ಕೆ ಮಾನಕ್ಕೆ ಮಾ ರು ಮಳೆಗಳು ಬಿಡ ಕೆಬಕ್ಕೆ ಬುರ್ರಾಲಿಗಳು ಕೊಡವಾಲ ಕರು। ಗಳ ತನಾಲಿಬಿಮ ನೆಯವ ಗನಾಕರ ನೆಸಕಲ ಜನ ಶಿಶ ನಿಷ್ಠೆ ಯೊಳಿಸಿಂ ಮ॥ ಚಲಚಿ

೧೧ ತ್ರವೆದರು ಬಡ ತನವಟ್ಟು ದರದೆ ತುಶಂ। ಗಮ ಕಂದದ ದತಿ ಚಾರಂಬಾಳಿ ಪಾವನ ಮಪಂ। ಗಮ ಬಿಚ್ಚ ತಿಕೆ ಪಂಪಿಯರಾ ಘವಾಂಕ ಶ್ರುತಿಯ ಶಿಶಯದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಾ॥ ೧೦೨॥ ಶ್ರೀ ರ

೧೨ ನಾರಾಘವ ಕವಿವಾಶಿ ಶ್ರೀವನಧಾವ। ಶರನಾ ಬರಾಘವನ ವಿಯುವೆ। ಸರ್ವ ... ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮುವಿ। ಶರನಾ ಬರಾಘವರಾಂ ಮುವಿ ಜಿತರು ಗರ್ವ ವಮಾಯ ಸುಜ್ಞ ಗದ್ದ ಭವ ಬಿತರಾಯ॥ ಶರನಾ ಬರಾಘವ

೧೩ ಧಿ ವರ ಪ್ರಮಥನ ಸತಿಜೆವ। ಶರನಾ ಬರಾಘವ ಶತನಾಸ ಕ್ಷತ್ರಿ ಸುಖಕರನಾ। ಶರನಾ ಬರಾಘವ ಶವಿಪದು ಶಿವಾಳಿ ಯಂತಪಿಪಧಿರ ಶಿವಪದ ಥವಿಚಾರಾ॥೧೦೩॥ ಕವಿರಾಜ ಮದನಮದದ

೧ ಮನಾಂ ಶ್ರೀಕಾಸಾರ, ಶಿವವಮಧುಪಿ ಮಣಿದೇವ ಚರಣಾಬ್ಜಾಕ್ಷೇತ್ರ ಶಾಂ, ಶಿವಗಣಾವಳಿಕೀರ್ತನಾಮೃತಾಸ್ವಾದನಾನಂದೋರು ಜಿಂಪ್ಪನಿರತಾ॥ ಶಿವ ಶಿವ ಯೂಪ ಪಶು ತ್ರ ವಯ್ಯ ವಿದುಗ್ಧಾ

೨ ಘುನಿವಹಕಾರುಣ್ಯರಸ ಪೂರಿತಕಟಾಕ್ಷ ತ್ರೈ, ಶಿಮವನಸತಮುಣ್ಯಸ್ವರೂಪರಾಘವದೇವ ತನ್ಯಂ ನಮೋನಮಃಸ್ತು॥ ೧೦೪॥ ಚರಪಾದ ಶ್ರುತ ಪ್ರತ್ರಜ ವಿರಾಜಿತ ಶ್ರಾಷ್ಟ, ವರಪಟತರು ಪ್ರಾಕ್ತಿವತ್ಸ

೩ ಶ್ರೀವಪದವಮನನಾಪ ಶಮ ಪಾದಾಂಬುಜ ಪ್ರಸಾದ ಪಾಟ್ಟತಕಾಯದಿ ಸ್ಪುರಿತ ಕೀರ್ತಿ ನಿಚಯಾ॥ ಗುರು ಕೃಪಾ ಶರಿತಾಂತರಂಗ ದ್ಯುತಶ್ರೀವ ಲಿಂಗ ಕರುಣಾರಸ ಪೂರಿತಾಂಬಕೆ, ಶಿವ ವರದವಿಸ್ಪು

೪ ರಿತ ಸ್ನಿತಾವನತ ವಿಪ್ರವರರಾಘವಾಂಕಾನಂದ ಕರನಮೋನಮಃಸ್ತು॥ ೧೦೫॥ ಸ್ವಗೆ ನನಂದನ ಮನೋರಥದಗಾ ಬಿ ಗುರು, ಶಾಗ್ಗವಿ ಪ್ರಾಪ್ಪ ತ್ರರಥವಸಂತಾಕ್ಷಿಪದ, ಸರ್ಗ ಶಿವ ಕರ ಪುಷ್ಪಂ ಬಾನ

೫ ಮಡಿ ವಿಘನ ದುರ್ಗಾಂತ ಜಾತವೇದಾ॥ ದುರ್ಗಾತ್ತ ಭವವೈರಿಪು ಪ್ರೊರುಗರ್ವಪರ, ನಿರ್ಗುಣಾಮದಾಪಘನ ಜಾರಾತಿಸ್ಪ ಗ್ರಾಪೆ, ವರ್ಗಪುಣದಾಯು: ಶ್ರೀಗುರು ಬಂಚವಂಣಾರಿಗೆಯ

೬ ಬ ಸಿದ್ಧನಂಜೆಶಪಲಪಾ॥ ೧೦೬॥ ಪರಿಣಾ ಧರಸ್ತ ತ್ರಲಾನಿಧಿ ಯುರುತರ ಪ್ರಭೆ, ಶ್ವರದಿವ್ಯ ಧವಳಾಂಗ ಕುವಲಯಾನಂದಕರ, ಪರಮೇಲಸ್ವದ ಉತಕರ ಬಿದ್ಧನಂಜೆಶನ ಯಶಾಜಾ

೭ ತ್ರೈಮಿ ಗೆ ಟ ಸಿ ಶಿ ಶಿ॥ ವರರಾಘವಾಂಕಸ ತೃಶಿಮುಗವಾರಾಶಿ, ನೆಲಿಬೆಳಿಚ್ಚಿ ದುದು ಭಕ್ತಜನಚಕೋರಿನೆಮನೋಹರವಾ ಯ್ಯುಪರಮಶಾಂತಿಯು ಪೊಯ್ಯುಸರ್ವ ಸಚರಾ

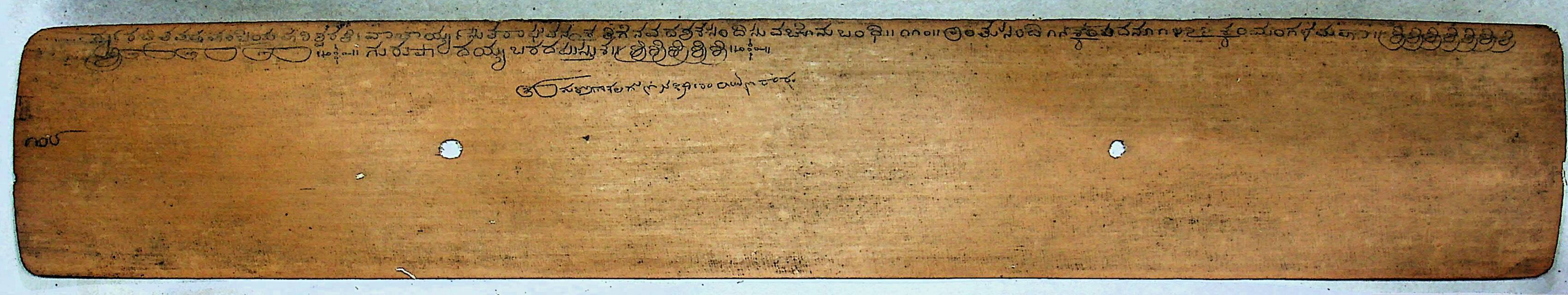
೮ ಚರಕ್ಷೈಲ್ಯ ಮುದಬಿ॥ ೧೦೭॥ ಶ್ರೀವನಾಗ ಲಿಖಿ ಕ್ಷಿಯುಂದಲಿಕಥೆಯವ, ಸಾರ್ವವಳಿಯೊಳ್ಗಾಂದಕ್ಕರವಬರಮಕೆಳ್ಗಾಡಿ, ದಾವಿದಗಂಗಿಂ ದ್ರಾಗ ಮಂಕವಲ ಜಾಯುವಪ

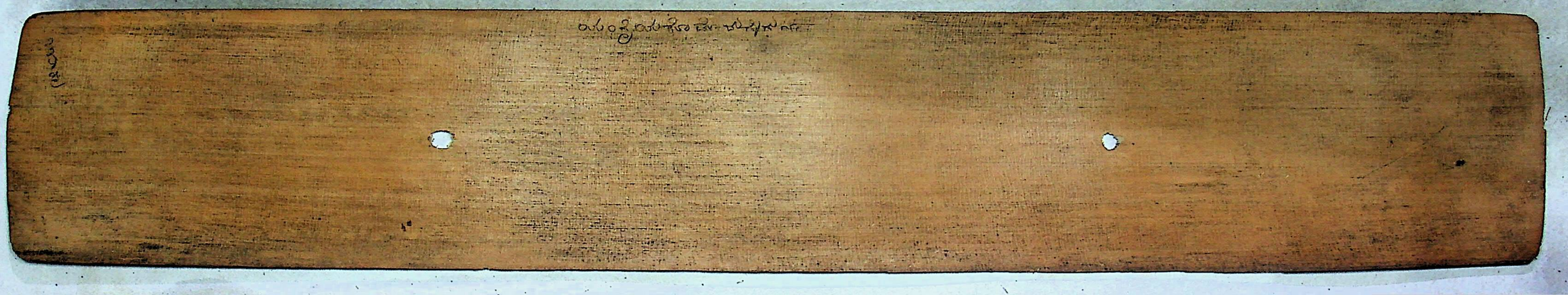
೯ ಶಿಯ ರಸಾ ಸ್ಯಾಗ್ಯವಾ॥ ಶಾವಜನರೂಪಸೂಯ್ಯನತೇಜಮಂಚಂ ದ್ರ, ನಾವಿಮಲಶಾಂತಿಕಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಸುವ, ಸಾ ದೇವಗಂಪಂಚವಂಣಾರಿಗೆಯಾಂಯ್ಯನಿದ್ಧನಂಜೇಶನಾನಂದಬಿಂ

೧೦ ದಾ॥ ೧೦೮॥ ಸುರಚಿತ ಶಿ ಕೆಂನವಿಂಶತಿ ಸಂ ದಿನಲಿ ಶಾ ಖೆ, ಮಿರವಸಾವಿರದನಾಮೂರಯಪ್ಪ ತೆಲುಗ ಶಿಶಾಬಿಸು ವಪದಗಳಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ ರಾಘವಾಂಕಪ್ರಬಂಧವೆನಿ ಸಾ॥ ಸುರಭೂ ಜಸದಕ್ತ ಬ

೧೧ ವದ ಮನದಿಷ್ಟವಾ, ಶಿದರದಿಂದಲಿ ಉತ್ತರಾ ಜಿ ನಿಮುನುವನದೊಳು, ಗುರುಪಂಚವಂಣಾರಿಗೆಂಪ್ಪನಿ ದ್ಧನಂಜೆಶನಾಣಾತಿಯ ಮದನಾನುಂ ದುಬೆರದೂ॥ ೧೦೯॥ ಶ್ರೀಬಾರ್ಗ ಶಿವ ಸಾಬಿದ್ಧಿ ಶಿವ

೧೨ ರುಷಬಿದ್ಧಾಚಾರ್ಯರಾಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯವರ ಪಂಡಿ, ತಾಚಾರ್ಯಚಾರವದ್ಯ ದಿನಿಂದ ಪಂಚವಂಣಾರಿಗೆ ಬಿದ್ಧನಂಜೇಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ವಸರ ಬಿ ರುಪಮ ದುಪಬಿಕ್ಷನಂ

ಶ್ರೀ ಸುಜ್ಞಾನ ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ॥ ಗ್ರಾವಟಂತಾರ ತ್ತವ ಬರಲು ವತ್ತೆ ಕುಸುಮ ಸ್ತು॥ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಭಾಕರಾ ಯನ ಕಾವ್ಯ॥ ರಾಗ ನಾಟಿ॥ ಪಲ್ಲವಿ॥ ಶ್ರೀ ವಿಮಲಗುಣ ನವ ಮಾರಗುಂಡ ಮಲ್ಲಿಕ್ಷ್ವರ ನಶಿವಾನಿಮಿತ್ತ ದಿಂದಿ ಕೈಯೊಳ್ಗೆ
ವಾಗ್ರಾಮ ಪಿವಷಂಚಾತ್ರಿದಿಯ ಚಿತ್ತ ಕಳದಂ ಸುಲಕ್ಷ್ಮಯ ಗಾನಂದದಿಂದಾ॥ ಪದ॥ ಶ್ರೀಗುರುಸದಾನಂದವಾಗಿ ಶ್ವರದತು ಪಿನಾಗಜಾತ್ತಾಂಗಮಪಿವಾಗ ಶಿವಮಚರನಾಸ ಕಲಾ
ಗಮ ಸ್ತುತ್ರಶಿಶಿ ಭಾಗಭಾಷ ತಮ ಕುಲಯೋಗಿ ಜನಪ್ರಾಣಿವಾಸಾ॥ ರಾಗಾದಿರಹಿತ ಸುಖಸಾಗರ ನಲಾಬಿನುಖಾಗಮ ತ್ರಿಶಬಿದದಿಗ ಮಂನಯ ಶ್ರುತಿಯ ತ್ರಯಾಗ ಗನದಿಗ್ಗುಶಿತ ವಾಗಿ ಪಿನಶಿಸು ವಿನಿಂಸಾಗಿಸುಲ ದ
ಶಿಂದಾಗ॥ ದಗ್ರಕ್ಷ್ಮದಿ ಶಾಷನೊಗ್ರ ದಾಂತಿಷ್ಟದಿಂದು ಗ್ರಹಪ ಜವಗಸ॥೧ — ಧ್ರುಗ್ರಮಿ ಶಿಷ್ಯನಾಪ। ಶಿಗ್ರಪಿತಪಕ್ಷ ಜನ್ಮರು ಪ್ರುಧ್ರಪ ಗ್ಗ ಬಿಜು ದಿಗ್ರಮನಾಪ ವಸುನಾಟ್ಯಾ॥ ವಾಗ್ರಾದನಾಪ ಪಾದಗ್ರಮೃಷು
ಗಂಧ ಸಂವೃಗ್ರುಣಿ ಶಿ ಪೂಜಿತ ವಿಗ್ರಹಾಪ್ತ ಪ್ರ ಜಪ್ರ। ಗ್ರಚಿತವರಚಿ ತ್ರಮಗ್ರಜಯತಮ ರಸುಂದಾಗ್ರಾದವ ಸತಿ ಸಪ್ತಾಗ॥೨॥ ತಾಡೆಯನೆ ಶಿದ್ದಂಬಿಕಾ ವಾರ ತೈವ್ಯಾ ಜದಿಂಜದವನಿತೆ ಶಿರ
ವನದರ ಲಿಪಿನಾತದಿಯೆತಲೆಜೆ ದೆಗಳು ಯುರಿಯೆಪನೆಗಂ ನಾದದಕಂನಾಂದೆ ಬಲಗಂ ನಾಕೆಂಪದರಲೂ॥ ಬಿಡಿದೆಮ್ಮೆ ಯ್ಯಲುದಾರಮಲಿನ ಕಂತ ದಾಸುನ್ನಿತಡೆಯದಂಗದಸಂಮ
ವನಾಗಿತೆಂ ಮೆಯ್ಯಂಗೆ। ನಾಡೆಯ ಶಿತೆಂದು ಬಾದೂರೆಗುಪನಂನೊಡಿನಗುವತಿ ವರಕ್ಷ್ಮಿನಿಂಮಾ॥೩॥ ಪಶಿಷನಂಗ್ರಿಂಮೆ। ಡಿಕ್ಷಾರ ತ್ರಿಗಳನಲಿಚಿತ್ರ ರನಾಬಿ ಪಿಸ್ಸು ಶಿವಹಸ್ತಾ ಬ್ಜವಿಕಸನವಾ
ಗೆ। ಪರತರ ಬಹುಮ ರುಪನಿತು ಸತ್ಪುರುಷಾ ರತಿಯನಶಿಪ್ಪ ದಿದೂ॥ ಕರುನಾದಿಂದಿ ವ್ಯಗ್ರನೆ ಪಶಿನಾಯಂಗೆನ್ನುನಾ ಲಸ್ತುರವಾಯ್ಯ ಯಾತ್ಮಶ ಕೆತನಾಯ್ಯ ರಾಶಿಷ್ಪ ವರಶ್ವರಮಶಿರಾಜ
ನಸ್ಗುರುವಿ ಜಯ ಪರಾತ್ಪರವಿಮತ ಸ್ತುತರುವ॥೪ ॥ ನಿಜ್ಞನಾ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮವೊಸ್ಸಂಗೆಲಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಶಿಯ ಜಲಿಂದ್ರಿಷದವನೊದಿದಾವಗಂ। ನಿಜವಧಿವಿಧಿಗ ಶಿತಾಮದ್ಯದಾಳ್ದಂದು ಬಿನದಿಸು ತ್ತಶಿಂದ॥ ಪ
ಖ್ಯಾಪ್ರನಾಲ್ಕುಮೂರೆರಡಡಿಗಳಿಂದಲಿನವಟ್ಟನಂದಿತ್ರ ಸ್ತುಂಗಿಶವಿಶಿತ್ರ ಶಿ। ಬ್ಬುಯುಗಿ ಷಡಿಯನವರಸದವಿಷ್ಣ ವಮತಿಯ ಕಾಯ್ದು ರಕ್ಷಿಸು ದಕ್ಷಿಯಂ॥೫॥ ನಿರುಪಮನಿ ಶಂಗನಿಮಿತ್ತ ಮಾಪ್ರಮದಾಯ ಹರಬಸಿರಿಲಿಂಗಮಿತ್ರ ನಿಂದೆಂಬ
ಸವರಸಪಿವಾಲಪ್ರಸಾದಾಂಗಿಯ ಹಚಂನ ಬಸವಸ್ಯ ವರಂಪ್ರಕವಲಾ॥ ಪರಮ ಪಟ್ಟುಲವಾದವವನುತಿಸು ವೆಂನನುದಿನಿರುತ ಷಟ್ಟುದಿಯಾದವಿಮ ಶಮಲಕಾಂಡದೊಪ್ಪ ರನಳಿಪ ಸಶಿಸು ಗೆಬರಸು ಮಶಿವಾಚಶಿರಮನಮ
ಹಂಬರುತ॥೬॥ ಹರಿಯನಜವಂಗೆ ವಂದನೆಗೆಯ್ಯನು ಯಂಬರದಕ್ಷಿ ಕಟ್ಟಿಯಾಡ್ವಾ ಕ್ಷಿತಿಗಳ ಪಡಿದು ನಿಷ್ಠುರವ ತ್ರಮಂದತಿ ಪ್ರದದುಗ್ಗನಾಗಳ ಪ್ರಿಕ್ಷ ವಿಪ್ರನೆ ನಿಂಬಾ॥ ವರದಾತಪಿತ್ತದು ಕ್ಷಿಷ್ಟವುಂಕೆದಿನ ಶಂಕರಲಿಂಗಮ

೧ ಂಚರಂಗಾ ಶ್ರೀಪತಿ ತ್ರಿಪುರ ದೇವ ಸುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತ ತ್ರಯವಾದ ಕಿಂ ಮುನಿವರಾಗಗಳಿಗೆ॥ ಬುಧ ಕರಿಯ ರಕ್ಷಿ ಸಿದ್ಧನು ಗತಿಯೊಳು ಬಸವನಿಗೆ ಕ್ರಿಯಲಿಂಗ ಗಂಗವಂಸಾಂ ನಲಿಗೆಂ ಮೊಳ್ಳಿ ಬಸವರು ನಾಬಿಂ ಗಂಧರ್ವ

೨ ರಂಸಲವಿ ವಿಷಹಿ ಬ್ಯಗಳ ಗೆಲಿದ ದೊ ದೈತ್ಯ ಯಾ॥ ಪಾರ ದುಕಪ್ಪುನ ಗೆಲಿದಿದು ಬಿಡಿಲಂತೆಗ ಡು। ನರಕಿ ಗೆಲ್ಲನಿ ತ್ಯಾಗಿ ಬಹು ಮ ಪಾಮೆಯಂತರದ। ಗುರು ಬಿದ್ಧ ರಾಮ ನವರ ಸಿದ್ಧನಿ ನೆಂಮ ಚ್ಯುತಿಗೆ ಕೊಡು ನಿವ್ವಿ

೩ ಷ್ಟ ಮಂ॥೪॥ ಕಾಮಿ ತಾರ್ಥಾಮೃತ ರಸ ದಿಲಕ್ಷ್ಮನಾ ಸೌಮ್ಯ ರಾಮ ನಾಬಿಂ ಯುಕ್ತ ಪದಾಲಂಕಾರ ಗಳೆನಿಜ। ಬಿಮಿಯೊಳು ವಶ್ಯಪನಿ ಶ್ರುತಿಗೆ ಕೊಡು ವಚಿರಾರತ್ನವೆನಿಪ ಪುಂನ್ಯಾ॥ ನಾಮ ನಂಸಧ್ಯ ನಾಸ್ತ ಮೆನಂ ಬುಧ ಸಾರ್ವ ಭೂಮ ನಂ ಸೃಷ್ಟಿ ೩

೪ ನ ಪ್ರಿಮನಂ ಶ್ರಿಲವಿ। ಶ್ರೀ ಮನಂ ವಾಲ್ಲು ಱಕೆಸಾ ಮನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮುದ ಧಾಮ ದೊಳ್ಳಿನಿಜಾನಿ ಪಿಂ॥ ೫॥ ಪರಮ ಸು ಖವಾಸನಂ ವರ ಕಾಣಿದಾಸ ನಂ ಕರ ವಾನಿಜಾನಾನಂ ಶರ ನಾನಪ ಬಾನಾನಂ ನಿರುಪಮ ವಿಚಾರ ನಂ ಗರುವ ಮಯ್ಯಾ ೪

೫ ರನಂ ಪದ್ಧರಸ ನಂ ಸುರಸನಂ॥ ಪಾಪ ಹರಕ ವಿಶನ

೬ ರಕಿತ್ತಿ ಮಾನಿನಿಯ ಬೆಂಬಂದೆ ಯಾನ ದೊಧರೆನಿ

೭ ನನಂ ಮಾಕೆ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸುಭ್ಯನಿಂ ನಡೆಗೆ ಬಂದೆಕೆ

೮ ರ ನಾನರ ಮನಸಾವಕ ರಸಾ ದೊಳ್ಳು ವಿದಾವಗಂ॥

ಂ ಗುರು ಭಕ್ತ ಕಾಪ ನಂ ಹರನ ಕಂ ಸಾಬ್ಬಿ ಮೃಗಕಾಗಿ ತನು ಮನ ವಿತ್ತ ಪರಿನಾತರ ನೆನದು ಶ್ರುತಿ ವೆಳೆ ನೆಗ್ಗಿ ಮೊಗಂ ನಿವಿಷ್ಟತೆಯ ನಿಯ್ಯನೆ॥ ೯॥ ನಿನಾಚ ಗೂಢ ಕ್ರಾಂತ ದೇವ ೫

ಖಿಯಾ ತ್ರಾನಾಲಗೆಗಳೆರಡ ಸುಕ್ಷಿ ವರ ಪಾರ್ದ್ದಿ ಮಂಡಲಾಗ್ರದ ಗತ್ರದಾ। ಸ್ಥಾನ ಮಂಸಾರ್ಥ ಗ್ರಾಮು ಖರಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷ ರಾನ್ನೆಜ ವಚನಾ ಖಯ ಪ್ರದ ಂ ನ್ನಿರಾಂಬು। ಜಾ ೬

ಳೆಲೆ ಚಂದ್ರಮಾ॥೧೧॥ ಶರಣ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮುದ ವಿಮಕರ ನಾಕಾತ್ಯಾಯನಿ ಹರನಾಶ್ರುರಾ ಕರನಾಗ ನಾವ ರನಾನಿರುಪಮ ಕೃಪಾಭರನಾ ಪರಿಯ ಜನಮಿತಳ

ಕರ ದಲಕ್ಷಿ ಸುತಲಾಡವೆರದ ನೋಟದ ಪರಾಪ್ರರದ ತತ್ವ ದತ್ವ ಗಳ ಪಾರದ ಮಗುಸುಂ ಮರಾಮ ರದ ಕ್ರಾಂತೆಶ ಗುರುವರದನ ಡಿದ್ದ ನಿಧು ನಾನೊರದ ಚ್ಯುತಿಮೆ

೯ ಱುವದರಿದೆ॥೧೨॥ ಲಾಲ್ಯವೆತೆದಿವ ನಿಂನಯ ವಚನ ರುಕ್ತಗೆ ಮೂಲ್ಯವೆಂನಯ್ಯ ನಿಂ ನುರುರಕ್ತಿ ಭಾಷೆ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ನಿಂನಯ ಕತ್ತಿ ಯಖ್ಯದಿಕ್ಕೆ ನೊಳು ಯತಿರಾಜನಿನಾದಕ ಥವಿಂ॥ ಕಲ್ಯಾನಾದಾದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹತ್ತ ಮಂ ಕಲ್ಯಾನ ಮಾನಿತ್ರರ

೧೦ ನಾಗರ ರುಮು ಪ್ರಿ ಶ್ರೀವನ। ಕಲ್ಯಾನದುತ್ಸವದ ನಾಗವಲ್ಲಿ ಯುಮೆ ರವ ಶ್ರೀವಪು ಜೆಂಪಾ ರ್ಯ್ಯ ಕ ರನಾ॥೧೩॥ ಯುತೆಮಲ್ಯ ನಾಯ್ಯ ಕರ್ರೆ ನಿಂನಯ ಬಿತಾಮ ಪಾಂಲಲಿತ ವಾತೂಲ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಱಕರಂ ಮಾಡಿ ನಲಿದಾಗಮ ಗ್ರಂಥವ

೧೧ ಚನವಿಂ ಗನಾರಾ ಪ್ರರತ್ನ ಮಾತೆಯ ರಚಿಸಿದಾ॥ ಸುಲಭನ ನಯ ಬನೆಮ ಧೃತ್ತ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ದಲಘು ಮಾರ್ಗ್ಗದ ರನಾ। ತ್ರಿಂಬ್ರಚಾರ ಗೂಲಲನಾದಿಪನ ಚ್ಯುತಿಯ ನೊರೆಯಂಧ ದೆರೆಕಾನಾತಿ ಯುಗದಲಂ ತೊಡಗಿ ದೆಂ॥೧೪॥

೧೨ ಗುಸ ಮತದ ಪ್ರಾಧಿಪನ ಸಿದ್ಧಾಗ್ಯ ವಿವಕ್ಷ ಮಾನ ದೊಳು ಷಟ್ಸ್ಥಲಾಂಗ ವಶತೆ ದುದರ ದಿಕ್ಷಿತಾನ ದೊಳು ಸತ್ಕ್ರಿತೆ ಯಾ ಪಿಂಡ್ರಿ ಯಾದಿವಾ ಯುಪತ್ರ ನಾಬಿಯಲ್ಲ ದೆನಘು॥ ಧ್ಯಾನ ಮಂ ಸಂತತಾ ಮಾನಸ ಮಂ ಶರಣಸಂತಾನ ವಂ

೧೧೭

೧ ಶಂಕರಸ್ಥಾನಮಂ ಬಿಷ್ಟು ಷಟ್ಸ್ಥಾನವುಮಂ ಚಿಕ್ಕಬಸವಾಂಕ ನಲುಸತ್ತಿಯಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಗಳುತ್ತವೆ॥೧೫॥ ಕರುಣಾಳುವ ಮರಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರ್ಯ್ಯರ ನಿರೂಪದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳವೆ ಶಿವದ ಮಹಾಧ್ಯುರಾಕೃತ ನನ್ನಯಾಂಬುರು
೨ ಹಳಿನ ನಾಥ ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾಚಾರ್ಯ್ಯರಿಗೆ॥ ಕರುಣಾಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಗರ್ಭ ಚಂದ್ರಮಂ ವರ ಬಸವ ಪ್ರಸಾದ ಮರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಯ್ಯನ ಘ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮಲ್ಲಿಕ ಗುರುಚರಣಾಸುರ ಕುಜಂ ಮುಪ್ಪಾಗಿಮಿಯೊಳ್ಗಿರಿ
೩ ಯಲು॥೧೬॥ ತಂನ ಮೋಹದ ಪ್ರಾಕೃತಾರಪ್ರಗಂಕನ ನೋಡಿ ನಿಂದಿಪ್ಪವಿನಿನಲ್ಲದೆ ವನಿಂಮದಿಗಳಿಂ॥ ಬೆಂನ ಜನದ ಜಾಡ್ಯ ಪರಿದುಳಿಸಿಂಬ ತಿದಿನರ್ಯ್ಯ ಸ್ವತಂತ್ರಚಾರ್ಯ॥ ಮುಂನ ಶ್ರೀಲಾಸಕಯ್ಯದ ಕಥೆಯನನೆಗಿಪ್ಪುಯುಂ ನಿಹೂ ವಿ
೪ ಸಿಕಾವ್ಯ ವಿನ ಚೆಳಿ ಪ್ರಥರಿಗಳುವಂನೆಗಂ ವರಕಳಿಸಿ ಮೊರ ಎದೆನಲು ತಂಗೆ ಶಿಳ್ಳಿನಾನಂದದಿಂದೆ॥೧೭॥ ಶೃತಿಯೊಳಿಲ್ಲ ವತಿರಿದಗಿಮೂನರ ವಪ್ಪುಂನೆ ಗಿ ಶೃತಿಯೊಳು ಪ್ರಸ್ತ್ರೆಂ ಬುದದಾಂದುವಿದನಿಲ್ಲ ತು ತಿಗಳ ಪಾನಿಮಿತ್ತದಿಂ
೫ ಸಾವಚಿಂತ ರತ್ನದಿಂ ಬಳಿಸಿ ಕಿಕಾವ್ಯದೆ॥ ವತಿ ಯಮರ ಗುಂಡಮಲ್ಲೆಶ್ವರಂ ಕಥೆಯ ಶಿವಯತಿನಾಗವಲ್ಲಿಯುರು ಶಿವಮೂಜೆಂಣಾರ್ಯ್ಯನ ನಮ ತದಾಳ್ಗಾ ಕಿದಿಂ ಮಲ್ಲನಾರ್ಯ್ಯ ಕಿನಲಿದು ಸುಜನವ ದನಗ
೬ ಸಂಗಷ್ಟನಾವಗನ ದೆ॥೧೮॥ ತ್ರಿಮಮಚಂದ್ರನ ಕರಡು ವಾರ್ಧಿ ವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಗುಂಪಿಮ ಕಾಂತಕರ ಗುಸು ಮಧ್ಯಕೆ ಗಾಂಭಿರ್ಯ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಮಲಂಗ ಕೃಷ್ಣುದರಂ ತೆಂನ ಕಬ್ಬು ಬಿಂದಿ ಸಜ್ಜನಿಗಕ್ಕುಂ॥ ಕು
೭ ಮತಿದುರ್ಜನರು ಪರಿನಾಮಿಸದಿರ ತಿನಾಯ್ತುಕ ಮಲಾರಿಪೂನೆ ತಿಯೆಳಿಗಿನೆ ಯೆಕಾನಬತ್ತಿಕ ಪ್ರೇಮದಜಲ ದಪಿಂ ಚಿಕ್ಕನ ಲ್ಲುಗಳು ಚ್ಚಿಕರಗಮೊ ಡೆತ್ತಿಗ ದುಹಾನಿಯೆ॥೧೯॥ ಕ್ಷಣ ಕಳ್ಳಮಾಸ್ತ್ರ ರಸಮ
೮ ನತ ಪ್ರಿತಸಂದಿಗಳು ಮಪಸ್ತಂಶಾವ್ಯಯಾಖ್ಯ ತರಿದಗಳ ತಿಳಿದು ಯಿತಿ ಶಂಗಾರ್ಥ ನೂನ್ನಮನರುತ್ತ್ವಾರ್ಥನೆಮುನಿರಸ ಮುವಾಖ್ಯಾ॥ ಕರ ದಲಂಕಾರಚಿತ್ರಾರ್ಥ ರಸರಾವ ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ತಿರ್ಥಾವು
೯ ಶಿವಗಿಕ್ತರಪಕವಿಗಳು ತ್ರಿಮರುದುರ್ಜನಥ್ರಾ ತಪೂಕರವಿಗಳು ಶಿವನ ಕವಿವಾ ಯೆನೆ ರಸವಿಗಳು॥೨೦॥ ರಸಜಿವ ಸೂತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ದ್ದೋಷನೆ ಲೆಯಾದ ವಾಸರಂನಮಂ ತಂದ ಬಿಂನ ಬಿಗಡಂಗಳೆದುಸಿ
೧೦ ತಿನಿಪ್ರಾರಕರಿಚಿದ್ರಂಗಂಡಿವೆಂ ಬಾಲಿಂತಿಕಾವ್ಯರತ್ನದಳಿ॥ ವಸದುಮಾಡುವಲಕ್ಷ್ಣನಾಕ್ತಿಯರಿಯದೆ ಕುಜನ ವಿಸರ ವಿಾರ ದೂಳುತಪ್ಪುಂ ಕಂಡಿವೆಂದು ಮಗ ವಿಸುವರಿಕ ದುಗುನಾ ಕಿಕಾರನಾ ಹೃದಯ ಮೂಷನಾ ಮೆಂ
೧೧ ಮನೆರೆನಂ ಬ ದೆ॥೨೧॥ ತ್ರಿಣಾಯನನಾಗಂತಿರುಗ್ಗ್ಯನಿಸಂಬಂಧಿಗಳ ನಾಯರ ದೆಜಿನಮ ಥವಿಧಾರ ನಾಂಗೆಯ್ಯುಧಾ॥ ಹನಾಲಿಂಯಳ್ಳಿತಿರುಪಾ ರಪ ಬಿನಾರುಸಾವಿರವ ನೋರವತನ್ನುಲಕ್ಷ ರಿಯಗೆ॥ ಪ್ರನಾಮವಂ
೧೨ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಯ ಮಪಿಮೆಯಂತಿಳುಪಿ॥ ಸದ್ಭನಾಲಿಯ ಪ್ರಸ್ವತಂತ್ರಚಾರ ಸೂಪನಕಥಾ॥ ಬನಾಲಿತೆಯಸಂದ್ರಾವಿದದಾಳ್ಗಾ ರಿದುದಂ ಕಂನದದ ದಿಬಿ ಕ್ಷಿನಾಲಿಬಸ್ಸುಜನರು॥೨೨॥ ತರುನಾಲಿಪಾರಿದನಾಗನ ಪ್ಪದ ಕುರದಹತಿ
೧೩ ಯುಂದಗರಸತ್ತನಳಿಯಲಧರಕ್ಕು ಕೊತಿಯಂ ದಮರ ವಿಕಿಸಿ ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ಮಾಡಲಕ್ಷಿನೆಂದನು ಬಿಗಾಮುದ್ದುಮಗನತಲೆಂಯಾ॥೨೩॥ ವಿಯುಪಿಡಿಯೊಳ್ಗತ್ತಿ ಸತ್ತವಥೆಯೆಂದು ನಿಜಪಿರದಾ ದನತಿರಿದೆಂತು

ತ್ತೆತಗಳಂಪಚೆದುತ್ತಿರಂ। ಕರಸಾಗ್ಗೆಪಾದಸತ್ಯಂದ್ರಖಾಗ್ರಸಕಥೆಯು ನಿದಬೆಳ್ಳಸ್ಸೃತಿಮಾಶ್ರಿನಾ॥೧೩॥ ಶ್ರುತಿಯುಂ ಶಿದಕ್ಕೆಮೊದಲಾದಂದೆನಿಪ ತಿಪ್ರತೆಯಂತೆ ಕಾಂತಾನುಕೂಲದಿಂ ಕಾರವ। ಸ್ಮೃತಿವಾನನಿನೆಯಂ ತಾವ
ನಾಣಿಯಂ ವಿನಾನೆಯಂತಾಪ್ರವಾಳದಿಂದಾ॥ ತುಗುಜರಸುಡಲುಗಳವನುಗುಶ್ಲಲಾಚನ ಶ್ರುತಿಬನಂ ತಚಲಾಪ್ರತತ್ತ್ವ ದಿಂಶ್ರಷ್ಟನಿರಿ। ಸುತರನೊಳ್ ಕಾಂಡುತದ್ವೈರಿಗಳ್ ಗಜ್ಜಿ ಸುತ್ತ ತೆರದಾಳ್ ಪ್ಲುತು ಸಮುದ್ರಂ॥೧೪॥ ಶ್ರೀ ವಾ
೭ ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯುಮವನಜಕನಿ ಕೆಯೆಕೂತ್ತು ಹೂವನಿತೆಗಿನಕುಲದನೃಪನೊಸಗೆಗ ಜ್ಞ ದ।ಜಿವನಿಥಿವಸನದಾಡನೆಸವರ ವಿಯುಂಗುರವಾಬಾಂಮನೆನಿಸುವ ಸೂತ್ರಿಕಂ॥ ದೇವತೆಗಳಿಂಬಷಾಷಿಗಳ್ ನಾಡಿಪೆಕಳ್ಳಿವಾವಿಚಾರಿ
೩ ಶ್ರೀ ಬೆಡಂಗಮದ್ದುಳ ಕೆಂನ್ನಿಡ್ಡವಾ। ಯೂವಳಿನಿತೆ ಜದಗ್ಗದಮೆರುಗಿರಿರಾಜವಿದ್ರುತಕಲ್ಪಾವನಜಾ॥೧೫॥ ಯಡುವರಂದಷ್ಟುಸುತೆ ಯರವುದುವೆಂಹಾಗಿಬಪ್ಪಿಡೆಯೊಳಿಂ ದೊರೆನಿಜಾಗ್ರಜನ ನುಶಿಬಾನಿಲಲಿತಡೆಯಲಚಲತ್ತ್ವದಿಂ ದಿಡ್ಡ
೪ ಂಶಿಶಿಪ್ಪ್ರಮೆರುವಿನಸಾನಿಧ್ಯದಳ್ಳಿ॥ ಕಡುಮೋಹದಿಂ ಸುತವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದುಪಾಲ್ಲಡಲಜಾದೃಶಿಗೆ ಸ್ನಾವಿನಿಗಾತ್ರವಾಗುತಂ। ದುಡುತಮುಸುಕಿಪ್ಪುತಂಬರವನೆನೆರುಗರುಗಿಸುತಾಪ್ಪಿತ್ತು ರಜತಾಚಲಂ॥೧೬॥ ಪಸುವರ್ಣರಲ್ಲಕಳಾ
೯ ಗೃವೆನಿಪಸುತತರುಗಳಿಂ ಶಿಶಿಕಾಂತದೆಳೆಯಿಂ ಕೆಂಗದ್ರುಗಳ್ ಕರಿವ। ಮಿಸುಪಚಿಂತಾರತ್ನಶಿಖರಿಗಳ್ ಬಿನ್ನಪ್ಪಿನಿಂಕನಕಪಂಕಜಸರಸಿಯಾ ॥ ವಿಸರದಿಂ ಕನ್ನೆಯ್ದುತಿಂ ಮೆರವಡೊ ನಬೆಗಳಿಂ ದೇನ
೬ ದತ್ತು ಪಂಚವನ ವೆಕನನೆಯಾದವಾ। ಷಸಜ ನಾಖಿಲಸು ಖರಸದಾಲವಾಲವಾಪಾಲ್ಲಾ ಷುರಜನತಶ್ಶೈಲಾ॥೧೭॥ ಮೂವಿಲ್ಲಡತನಗೆ ಕುಸು ಮಸರನೆಂಬಪಿನಿರಾವಕಾರನಾವಾದುದಳಿ ಯದಿರು
ನಾಗಿಲಾ। ಕಾವಳಿಯಗೆಲ್ಲಬಗೆಯೆಂತುಪಿನ್ನಾತ್ತ ಶಂಕಾಂದುಕೂಗಿಡುವತನಗೆ। ಕಾಮನೆಂದೆಂಬಪಿಸರಿ ವ್ವಯಶಿಯಬಾರ। ದಾವಿಗಡವತನವಿ ಶಿಖಾರದಿಂ ಸಂಗಸಜ್ಜವಂ। ಗಾವಳಿವೆಂದು ಮಾರನ
ಜರದುತಪವಿದ್ದರಕ್ತಿವಕಸನ್ನಗಳ್ಗೆ॥೧೮॥ ಶ್ರೀರಜತಪರ್ವತಾಗ್ರದೊಳುಪಿಯೂಷಪುರಿಖಾರಚಿತಪೆ ಮಸುಪ್ರಾಕಾರಮರಕತಮ। ಹಾರಮ್ಯವಪ್ರಶ್ರಷವದ್ವಜಗಳಿಂದಮನ್ನಾಳಿದೆ ನೆಗಳಿಂಬರುವ
ಮಯದಾ॥ ದ್ವಾರಬಂದಾಧಿಕಕವಾಟಂಗಳಿಂಕಾರ್ಯ್ಯ ಶ್ರೀರವಗನಾಕನ್ನಮಪ್ಪಕಾತ್ತಳಗಳಿಂ। ರಾರಾಜಿಸಿತ್ತು ಶಂಕರವಾಸಕ್ಕೆಲಾಸವಿಮಲಮುಕ್ತಿಯವಿಲಾಸಾ॥೧೯॥ ವೇದಮುರುಷರಮಂತ್ರದೇವತೆಗಳ ತಿಮುಂನ್ನಾನಾದ
ಮೂತ್ತಿಗಳ್ ಲಿಂಗೆಂದ್ರಿಯಕಸಂತತಂ। ನಾದರಗನಾಂ ಕಿತರಪ್ರಪ್ಲುಲಬ್ಬನ್ನಿಗಳ್ ಪಾವನಸ್ರಹಗಳಿಂದಾ॥ ಶ್ರೀದಿವ್ಯರತ್ನದುಪ್ಪಶಿಗೆಧವರ್ಗಾರಗಳಬದಿಗಳ್ ಚೆಲ್ಲಿನಿಂ ಚಸವಮೂಶಮಧ್ಯದಾ। ದ್ರಾ ದೇವನರಮನೆಬೆಡಂಗಾಗಿ
ನೆರದುದದವಾಸ್ಥವನದೆಂವಂ ನಾಬಿಪಿಂ॥೨೦॥ ನಾಲ್ಪಂ ಕದರಚೆದ ಥಗಶ್ರೆಲಂಜಾಂನಪ್ಪಗಲಾ ದಶೆಜವತಿಮೂರಾರುರಂಗಳಿ। ಕಿಲ್ಲೆಪ್ಪಿನನುಗಿಗೆ ದದೊಡಲನಿತ್ತ ರಿಮಂಡಿಸಿದ ಶಂಕರನಳಿಯಿಂ॥ ಶೋತ್ರಂ
ನಾಬಿನಾಸ್ಪನಮದು ನಾಬಿ ಕಿರೆಯಂಕಪವಿರ್ಲ್ಲಾತ್ರನಯ್ಯ। ಮೊದಳೂಡಸನ್ನಿಗಳಿಷ್ಟಿ। ಸಾಲ್ಪಿಡಿದುನಿಂದಾಲಗಂಪಳಜ್ಜನೆವೆರದುದಯ್ಯುಯ್ಯಸ್ಪಿಪದೆಂತೊ॥೨೧॥ ಪರುಷಜಲದಕ್ಷಗಳ ಮುನಿಗಳಿ

ಪ್ಪಿನಿಗದಂತೆ ನನ್ನೊಗ್ರಾಂ ದವದ ರವು ಕಾಷ್ಟದಿಂದೆ ನಿಯೆಮ್ಮ ಶ್ರೀರನಾಂಗಳ್ಗಾದನೆ ಶನ್ನು ಷ್ಕುವಾನಂದದಿಂದ ಸಾಚರದಕ್ಕಾಬ್ಬವಿನಾ॥ ಪರಮಯೋಗಿ ಶಕಿಂ।। ಪ್ರಾಣಸ್ಥಾಂಗದಿಂ ಸಾಚತ ಸುಸ್ವಾನದಿಂ [illegible]
ಪರಮಾಪುರಾತಿಗಳಿಗೆ ಸಿವಸ್ವರೆಯಪ್ಪ ವಿಧಮಾಜಿಯ ನೆಕಂನಾ ಸಿದುದಾ॥ ೨॥ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಿರವತುಂಬುರನಾರದ ದಕ್ಷರಿಂದ ಸಿವಶಕ್ತಿ ತ್ರಯಗಳಿಂ ದವಿದಂಗಳಿಂ। ಮಿಸುಪಿಸಿ ನಿಕ್ಕಾದಿ ದೇಗಿ ಶರಿಂದ [illegible]
ನಾದಬಿಂದಗಳಿಂ ಮಾತೃಕೆಯರಿಂ॥ ವಸುಗಳಿಂ ಬ್ರಹ್ಮರಿಂ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಂದ ವಿನರದಿಂ ರುದ್ರರಿಂ ರವಿಗಳಿಂ ರಸನಾಲಿ ಸರದಿ ಯನೊಳ್ಗೆ ಸುತಿಪ್ಪ ಮನುವರ್ಗದಿಂದ ಪಾವನೋಲಗದಿ ಸಿದುದು॥ ೩॥ ಸುವಿಯದಿ ದಾಳಿ [illegible]
ಪಿದುತ್ತಿರಲಸುವಾಗ ದವಕಪಾರಿಯ ಪ್ರಾಂತರದಾಳ್ಪುಸು ರದಿರು ಕಮಲ ಭವ ಕಾಲಕಂದರನಮುಂಬಿನೊ ಘುಡುಗಿ ಗರ್ವದ ಗಳರಿಂದ್ರಾದಿ ಸುರರುರುಂಡದ॥ ಮಾಳಿಯ ನಿನಿವೊಳ್ಗೆ ಯಮುಳಿಯ ದಿರಿಯ ಮುರಪಾಲ [illegible]
ವೆಂದಾಗೆ ಗೆಯು ದಿಸದರಾನಂದ ವಹಾಕಾರ ರುಶಿಕರವಿತ್ರ ವಿಲಶಿಂ ಮೊಡಯನ ವಿಶಾಲ ದಿಗ್ಗೋಲಗದಾಳ್ಪು॥ ೪॥ ಕರೆದು ಬಿಂಜಾನನ ದಸಂನಿಧಿಗೆಗ ಜಿಮ [illegible] ಬನನುಯೊಗ ದಂ ಕನಾದಕರದಿಂದ
ಇ ೫॥ ವಾಹನ ನಬರವತಡಮತ್ತಿರ ತಿಗ್ಮ ವ್ಯಾಮ ಲಿಡೆವಲು ದಿಯೊಳಿದು ತವಳಿಂಮ ಪಿಂಮುವರ॥ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಂಬಿರುತ್ತಿ ಸಿವ ಶಂಕರನೆ ಕ್ರಾಸುತಿ ದಿವ ದಿವ ಪುಲಾಪ ಕಿರಿವಿಂನಸ [illegible]
ಶಿಗಳಿತೆಂದು ಶ್ರಯೆತ್ತು ಚಂಡಕಿತ್ತಿ ಗ [illegible] ಗಪುತಿದ್ದರು॥ ೬॥ ಕಡುಲೋಪಿವಿದಿ ಗೆಗೊಂಡು ಗತಿಗೆಯ್ದುತ್ತಿಯುಳ್ದ ದಶಿ ಯನಾಳಾಳ್ದಿ ಸವನಿದಾನಪ್ಪ ಮಂಕಳಿಂಯೆ ಪ್ರದನರ [illegible]
ತ್ವಮೂಲಂಗ ಶಂಕರನ ಶಿವೆ ವಿನಿಯು ಜಿವಸ್ವಗ॥ ಷಡಿಗೆ ರನಂಬಡೆ ದುಗು ಜಪರಾಗಮುದಿಂದ ನಡದು ವಿವಶಿಗಳಾಗಿಯಮ ದುರನುಂಬವಳಿಗಿಂ। ಮುದಿ ಷಂತ್ರೆಯೆ ನಿಜ ಯ [illegible]
ಶಂಬಳರು ಶಿವನಪ ಲಿಂಗರಸು ತ್ರಿಧರರು॥ ೮॥ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಲಿವಪಂಚಮವಾದ್ಯದಿಂ ನವರಸಂಗಳ್ವನಮಿಸುವೆ ದಿಯೊಳು ಸ್ತುತಿ ಸಿವೆ ಸವಪಿಂಗರಮದಾನ ತಾಂ ಡವಮು [illegible]
ದಳಿಂ ದಹಾವಾದಿ ಮಾನ॥ ಲಿಂಗದಿಂದಂಗಾದಿ ಸಿಂಹಾಸನ ರುಚಿತ ಸಾಂಗಶಾವಂಗಳಿಂ ಶಿವನ ಲಿಲೆಯೊಳಿದು। ಬಿಂನಿ ವಿಂಸತಿಯ ಪ್ರಮಂನಿ ಶಿಬಿವತ್ತಿ ಸಲುಗನಾತರಿಯು ಧ್ರಾಲಿಸ್ತುತಿದರ್ಪದು॥ ೯॥
ತ್ರಪ್ಪಂಗಿ ಶಿಮುಖ್ಯ ಕಂಮ ರೆಯುಟು ಸತ್ತು ಸಾಹಾಂಗದಿಂ ನಿಜ ಕುಮಾರನ ಗುಪ್ತನ ನಿತ್ರಿ ಸು। ತಂಗಜಾರಾತಿ ಬಾಂಮನನೊ ಡಿದೆದ್ದು ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದ॥ ಯುಂಗಿ ಶಕಿ ದಿಸುವಿಸಿ ರತಿ ವೆಂದಿ ತ್ರಿಗಿ ಗನಾ
ಲಿಂಗಳ ಜನಾಗ ಬಿಗ್ಗನ ವಿಜ ದಂ ಜಿಯ್ಯಪ ವರಂಗಳ್ಪುರವನರು ಪರಿಂದನ ಕಿಡಿನ ನಿದಂ ಧಿವಚಿತ್ರ ಸಿಂದನಾ॥ ಶಿಪ್ಪಾದ ನಯ ಕಾಲಧೋಳು ಪತಿಸಾಗಾರ ಕಿಂ ಪತ್ತ ದನನ ಲಗ ದ್ವಗೆ ದೊಳಗ ದಬ [illegible]
ನೊಬಿದಾರಮಂಚರಿಯತಿಂ ನ ಶ್ರೈವಿದಿ ದರ್ಪಮಂ ಕೆದಂ॥ ಮೊದಲಸ್ಪಯಂ ಗೆತ್ತುವಾತು ಲಘು ವಿನಲೆಂನಗದ ಯತ ಕಸಾದಂಡಿ ದಿಂ ಬೊಡದನವ್ಯಮು। ಜ್ವಿದ ಸಿಪ್ರದಿವ ನಿತ್ಯ ನಾರ ಕಾಸು ರನ [illegible]

ಂದರದ ಟಿಕೆಂ ನಂಬುಗೆವನೆ॥ ಇನ॥ ಪಾದಿಯನ ಕುಮಾರ ತಂಬ್ರಾಯ್ಯುಲಿ ಬಳಿ ದಂಶದೆ ಯೋಗಿಗಿಯ್ಯನೆಂದಳಿ ಸುತ್ತಾಕಗಳ। ಗದನಾವಿಂದ ಕಡು ಸಾವಿರದಿಂದ ಬಳಿದಿಂ ಪ್ರನಾಮದರ್ಶವನಿತಗಿ॥ ಜಡಮತ್ತು

ಪಾರೆನು ತ್ತೆಂ ನಜರದೆ ದ್ದು ನಿಂವ ಡಿಂಯ ಮುಂಬಿಗೆ ಬರದನ ರ್ಯ್ಯನಾ ನರಿಯೆನೆಲೆ। ಮ್ಮುಡವಿಶಿಷಾ ಕರ್ತ ವನಿರಗಖಿಸಿನಲು ಭಾವನೊರೆದಂ ಪ್ರಮಥರಾನಂದಿನೆ॥ ಕಂ॥ ಸ್ಥಾಕಲ ತ್ರಿದ್ವಾದಶಂಗದಿಂ ಶಿವನೊಡೆ

ಯಲಾಕವಾರಂಕರಾಂಬು ಜಗಳಂ ಮುನಿದು ಗಂ। ಗಾಕಾರ್ತಿಕಳ್ಳಿ ಯ್ಯಬಾಂ ಮನಂಜಡ ನೆಂದುದೆಂ ನದಿಪರಾಧವೆನಲೂ॥ ಯಾಕಟಕಿಬಿಡ ವೈ ಪ್ರನಾಮಕೆವಿತು ಸುಕನೆ ಮಹಾನಾಖಿಂನೆರಡೆನವೈ ಚಿಂತಿಸಿದಂ

ಖಿನಾಕಿವಜ್ಞಿಂಪ್ಪೆಯುಂದಾವಕಾಲದೊಳು ಬೊರಮಣಿವಗೆಸಾರ್ದ ಬೆಂದೂ॥ ಕಗ॥ ವಾಂದೆಕಾಟಾಕಾಖಿಯುಗದಾಸು ಜಲಪ್ರಾನಾಬಿಯೊಂದ ನಾರಿ ಯ್ಯದಚ್ಛಿ ಯೊಳುಪಾರ್ವತಿಗೆ ಶಿಳ್ಳಂದು ತನ್ನಾತಿಯನವಿಳುಡಿಂ ಮಾ

ಕ್ಕಿಯಾನಿ ಕೆಳಿದನೊಪ್ರಿತಿಯುಂ॥ ಯಂದಉಡು ಚಪಲ ಬಿಳಿನಲು ಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿತಂಪಿಯೂಂ ಮೆಲಿದು ಪ್ಪಿಳಿನನೆನಸುನಗುತ। ಯುಂದು ಧರನಾ ತ್ಮೂರು ವೈಷುತ್ತನಾ ಮಾಚಿಯೆಂಬ ಶ್ರುತ್ತ್ಯ ಕ್ಷ ದಿಂದಾ॥ ಶ್ಲು॥ ಯವನಾ ನೆಯಮ

ವೆಂದು ಸಂಪ್ರೆಂಪಡಿಂದು ಮಾಧವನಂಗ್ರುಮಾಲಾ
ಗಾಮಿಯಂ ನೊಡಿಬಂನಿಯನ। ಶಿವರೆಂದರೆ
ಮಂತಿದ್ದಿ ಪೆರಾಂಬನಾದತಿಲ್ಲವೆಳಾಂದನಾ
ಥಿಯಾಗವಿಕ್ಕಜ್ಜಲನವಂ॥ ಕಳ॥ ತ್ರಿಕಾಳಿಯಾ

ಕದಳಿಪ್ಪುಗನಾತತಿಗೆಸಲೆ। ಸವಿನಯ ರಪ್ರನಾಮದರ್ಶವನರುಬಿಕ್ಕುತತ್ತು ತ್ತಂರಂವಾ ಡಿಲೆಂದು ನೆನೆದಿಂ॥ ಶಿವನೊಡನೆ ಮೂರು ಸಾವಿರಗಣಂಗಳ್ಳಿಯ ಸಮಿಲಾಸದಿಂ
ತಿದಿವನಿಂಮಪಾದಂಬಿತ್ತು ಶಮ್ಮರ್ಮೂಮಿಗೆಪಾಪಿ ಪೆ॥ ಕಿ॥ ಯಾಪರಿಯ ಸುಡಿವಕೆಯಂನಗ
ಂಪ್ಪಯರಾಗಲೂ॥ ಬೊಮ್ಮಚೆಂದೊರೆದುತಪ್ಪುನಾಮದರ್ಶವನರುಪಲಾಖಿತಾಮಹಸವಾಗಿಶ
ಬಿಶ್ರೆವಂಗೊಗೆದು ಶಂಖುಗಿರಿಜಾಕರು ನಾಮಂಪೆಡೆದನೆಕಮವಿಮೆಯಮೊರದು। ಶಾ

ನಾತತಿನಿಲಯಿಮಾಪವಿತ್ರಾರ್ತ್ಪಜನ್ನಿಖಿತ್ವ ಪಾದದ್ಯಾತಾವ
ನಾಗಳ್ಳುಮ। ತೊಪತಂನನಾಗನತಿರುಸ್ನಾನಸಂಬಂ
ಕಬ್ಬಿನರಕೊಲ್ಪಪಥಮೊಳ್ವನಿಂಗೆ ಶೂಲಂಗಳಂಸವ

ದಿಶಿನಿರ್ದಾ॥ ಅನಾಕುಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಂಯನಉಪಿಲಾಕಗುರುವಪ್ಪಾಡಿಯ ಪಿಳಿಯ ಸಧ್ವನಾ। ಸ್ತೊಕಸತ್ಯಂದ್ರಚಾಳನಕಥೆಯನೊರೆದುದಂ ಪೆಳೆನಾ ಶಿಖಸುಜನರೂ॥ ಕಕ॥ ಪುಸಿದಲೆಯನಾಳಿ

ಬಣ್ಣುಬಿಕವೆಂನಾನೆರೆವ ಶಿದಬಿನ। ಜಗಳಾತುಳಿಲೆ ಧ್ಯಜನರಕ। ಸ್ಲಾರಮೆಗಳಿಗುನಾಬಿಪ್ಪವಪಾಂಧಾವಕೆಗಳಾ ಮೆನಾತಿಕುವರರ ಸುವೆನಿಸುವಾ॥ ಮರಿ ರುಮಂಚೆವಿಂದಾಡು ವಲವನವೆ ನಕ್ಕೆಮಿಗೆಮೆರವಪ್ಪ

ಕ್ಷಿಯಮುಹತಿನಪಾದಪಂಕಜಗ। ಮುಕಿಬಿಡದೆನೆ ನೆಲಸುಗೆಂನೆ ದ್ವಿಗೊಳ ಸಾಳ್ವ್ಯಾನನರುಗಂಪನುರಬಿರುತೆ॥ ಕಟ॥ ಯುದುಸಕಲ ಶಕ್ತಪದಪಂಕೆಜರ। ಬಮಸ್ತದಮಲ್ಯನಾಂದ್ಯನಾಚಾರಮಾಂಕನೆಂಗೆ

ಮಿಳಿರುವನಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಂದ್ರಚಾಳಕೃತಿ ಭಾವಚಿಂತಾರ ತ್ರವಮಳಕನ್ನೆ॥ ಪ್ರುದಯಪುಸ್ತಕವದನಸವಾಂಗಸಾಖ್ಯಗಾಪ್ತದವಖಿಳಸುಜನಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಹ। ತ್ವದಬಾಧೆಯಂ ದಾವಿದದೆಕೆಲಿ

೧೧೨

... ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ ॥ [illegible]

... ದೇವದೇವ [illegible] ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರ್ದನು ॥ [illegible]

... ರವೆತ್ತಣಿಂದ ಬಂದನು ॥ [illegible] ದಪನೆಂದು [illegible] ಗದಾಗ [illegible]

... [illegible] ಮೇರು [illegible] ನಿಷಧ [illegible] ಕುಲಶೈಲ [illegible]

... [illegible] ಕೂಡಿ [illegible] ಶಿವನ [illegible] ಬಿನ್ನೈಸಿದ [illegible]

... [illegible] ಭಾರತಂ [illegible] ಮಂತ್ರ [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ಕುಲ [illegible] ರಾಜ [illegible] ಗಂಗ [illegible] ಸೂರ್ಯ [illegible]

... [illegible] ನಿರ್ಮಿಸಿ [illegible] ಸಂಜೀವ [illegible]

... [illegible] ಕಾಲ [illegible]

ಮಗಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಮೂಡೆಗೆ ಪಡುಂತಳ್ತಿ ಮಡುಕುನಿ ರಾಗೆಯ್ದೆ ಕಾಡುತ್ತಿಪ್ಪ ಮರಕಕ್ಕೈ ಬಿಡಿತೆಗೋಳ್ವ ಕಾಗಿನಾ ಪತೆತಿಸಿ ಕರಂ ಪೋಗುತ್ತಿರ್ದ ವೋಹದ ಮೊಲ್ಲೆಚ್ಚೆ ಕಂಡು ಕಂಬಡದೆ ದಿವಿಂಸಾ॥ ಹಾಕಿ ಭಿಸಿದ ಕಾವಿ ರಿಯ ಕೈಲನೊಳಿರ್ದ
ತತ್ತ ಬೊಡಿಗಗಬ್ಬು ತತ್ತ ಮೊಪ್ಪು ಬಳ್ಳೆಯಂ ಬಿಡಿದ ಪೆರ. ಕೂಡೆ ಭಾವಿ ಝುಡಿಸಿ ಬಿರಿವೆಂದು ರಾಗಿಸುವ ಚಕ್ಕ ಮೆಯ್ಯ ಮಡಿಯ ಸಾತ್ತಿಕರಮಾ॥ ಗ॥ ನಡೆಮಂದ ವಾಯ್ಯ ನಡುವಡವಿ ತ್ತು ಬಡತನಂ … ತಿ ಮೆಲ್ಲನಾ
ಯ್ಯು ಕಳಮೆಯ ಮಡಿಗಳಂ ತಾಯ್ದ. ಮಡವಿಯ ಗೆಂದು ಪತ್ತಿದಪು ತಲೆಯಂ ತುಂಬಿ ಕಾಕಂಗಳಿದಿಯ ಡದರ್ಗಮಾ॥ ಅಡಿಗೆ ತೊಡಕಾದ ವಂಚೆಗಳಿದೆ ಕಾಲವೆನು ತೊಡನೆಗಳಿವಿಂದು ಗದ್ದೆಯ ಸೂಕೆ ಕಾಳಿ ಬಿತ್ತು
ಬಿಡಿದು ಕರಕಂಜದಿಂದಲೊ ನೆಗ್ಗಿಲ್ಗಳ ವನಿಡುವ ಕಾಳಿಕಿ ಮುಖಿಯರು॥ ಗ॥ ಕತ್ತಿ ದೆಯ ಕರಗ ದಂಗನೆಯರೆಂ ಮುಂಬಗೆವ ರತ್ತೆಂದು ಪಥಿಕರ ಮೋಗಂ ಕಂದಿ ಬಾಯಿಬತ್ತಿ. ಮೆಲ್ಲನಾಗಲ್ಲ ಡೆಗಳು ಸೂರ ಬಿಡು ತ್ತಿರೆ
ತ್ರೆ ನಾಳಿ ಸುತಾಸತಿಯ ರವರಕರ ದಮಾ॥ ಯುಳಿಗೆಯ್ತ ಪ್ಪಂ ನೆಗಂ ನಿಂಮ ಕುಳಿತುಕ್ಕೈಯಳಿ ಜಿವನವ ಪಿಡಿದಿ ದ್ದೆ ವೆನ ಲಘುತವಾಕೆಲ್ಲ ಬಾಯ್ದೆ ಡಲ ಮ್ಮುಕವೆಂದ ರಚ್ಚರಿಯ ರಿನೆಮೆಲದೆರರ ಭೃಜನಿಗೆ ಗಳಾಗಮ॥ ೧೦॥ ಅರವ
ತಂದನ ಕ್ಕಿನ ರುಸ್ಸು ಒಮ್ಮಂ ಬಿಗಿರಲ್ಗಗಳ ಕವ
ಕ್ಕೆಶಂ ಸರವೈ ರಿಸರಗ್ರಹನಾಮಂಮೋಡಿ ಡಿಳಿಡಿ
ಕೋಂದಾಡು ವಡಿ ಪ್ಪನಿ ರಾಜನೆಂ ಬನುಡಿ. ಮ
ತಿದನ್ನು ತಿಂಧಮ್ಮ ವಕಿಯೆ ಒಬ್ಬ ಚಿರಿ ಯವ
ಸಾಳಿಗೆ ಸತಿರಂನ ದಾಡ ದಾಳನೆತ್ತು ತಿರೆ. ಸುರಚಾಪ ವ್ಪೋ ನಿಬತಿ ತ್ತಿದಕ ಕಂಬಳಸಿ ಖಂಚಾ ತಚತ್ರವನತನುಗೆ॥ ಯುರದವಿ ಡಿದಂತಾ ಯ್ದ ದಲ್ಗು ನಿಲದಾ
ದನ್ನೊ. ಗರುಡಿಯೊಳ್ ಸುನಾಳಿಯ ನದಲು ಕಾಮನ ಕರಾಗ್ರದ ಚಕ ವಿನಿಶಿತ ರಕಿ॥ ೧೧॥ ಸ ತತವಿಂತೊಪ್ಪುತಿಪ ಚಾಳ ದೆಶವ ಸಮುಂನತಿಯ
ಥವಲ್ಲ ಸಮಸುಖ ದಾಳಿ ಸವಕಶ ಶಾಲ್ಗ ಸುಪವನ ಸವ್ವ ಸಂಪತ್ತಿನಂ॥ ಅತಿಮುಂನ್ನಾದಿಂ ದಲತಿನಿತಿ ಸನ್ನಾಗ್ರದಿಂ. ದತಿಬದುರ ಸಾಮಾತ್ಯವ
ಚನ್ನಾ ವಿರಾಜಿಸಿದು ದಾನಾಡಸ್ಸಿ ಬನ ಕರಂ ದಂ॥ ೧೨॥ ಮರಗೆಂದ್ರ ವಿಳೆಯ ಬಗಿ ದಿದ್ದು ತ ಚ್ಚಾ ಳ್ವಮಾ. ವರನ ಬಲ ಗಾಳಿ ಹಾದು ದೊ ಪುಳಿ ಬಿಯಾಘನಾಳಿ ವಿ. ನು
ಚುಸು ಮುಡಿ ಪ್ನ ಡೆವಿ ಮೂಲಂಗಸ ಥ್ರುತ್ತ ದೆಷ್ಟ ಮುಂನತಮ ದಾಯ್ತೆಂಬಿನಂ॥ ಕರಮೆಸೆದುದಾ ಪಳುಂಕಿನ ಗಾಂಪಿ ಮುನಿಲಗ್ಗಿನೊಡ. ವೆರದ ಕೆಂಗ ದುಚನಾಳಿಯಪ್ಪಿ ಡೆಪ ಲವರಿಂಸುತ್ತು. ವರನೊಳ್ಪ ನಪಿಪ ನಿ
ನಿಶಂನ ವಿನಿಳಿನೆಸದ ಚಾಪತ್ತುನಾ … ನಾವಿಸಿ॥ ೧೩॥ ವಿಳಸಿತ ದ್ವಾರಮು ಖಸಂಪತ್ತರಂಗಳಿಂ. ನಳಿನಸ ಖನಂತರುನಾ ರಾಗಿ ಮೊಂಬೆಟ್ಟಗಳ. ಬಳಸು ವವನಾಳಿ ಗ್ರರ ಕ್ಷಿಖನಿಂ ಳಿವನಾವನ ದಾಪ್ಪುಂಗಳಿಂ …
ದಾ॥ ನಿಳ್ಗಯ ಗಳ ಸೂವಿರ್ನಿಂ ಮಸು ತಿವರ್ಧ್ನ ನಾರ ಮಂ. ದಳಿ ಕಮಂನೆಯರಗೆ ಹಂಗಳಿಂ ನಡುವೆ ಕಂ. ಗೊಳಿಪ ಖರಿಯರ ಮನೆ ಯೊ ಳಿಪ್ಪ ನಾಸ ಕ್ತಿಂದ ಬಾಳಧ ಕನಾಳಿ ಪಾಲನಾ॥ ೧೪॥ ಬೆರನಾದೊ …
ಸುರಾಜಾಳ ಕ್ಲೈ ಬಾಯ್ಗಳ ಳೈಗಾಂ. ದರಡೆ ಪ್ದ ತ್ರಿಮಹುಜನ್ನಗಳಿಯಂಗು ನಾಮಯಂ. ಪರಮಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸೂತರುವನ ಮ್ಮುತ ಮಂಸಾ ಗಾಗ್ಯ ಮಂಪಡೆ. ಪತಾ॥ ಗರನಾವೆಂದಾ ಮುಗ್ಗೆ
ಗಾಳಿ

ನ ಮಿತ್ರನ್ಗೆ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರ ಮಗನು ಪಾವನಗೆ ಸಾರ್ವ ರಂಗೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ನಿರವಿಯ್ಯನಾನಾಗಿ ಹಾಂಡಿ ಕದವಿ ವಿಯಾಗಿ ಸಗ್ಗಂ ಬಾಕ ಸೋಸುಕ ಪಸಾ॥ ಗ ೫೬॥ ಆರ್ಕನಂ ಬ ಬ ರನ ಗಾರ್ಕನಂ ಪ್ರೀತಿ ಪಂ। ಆರ್ಕನಂ ಗೆಲ್ಲಿ

೧ ಕವಾರ್ಕನಂ ಗಾಸ್ಸಮಯ। ಗಾರ್ಕನಂತ ತ್ರಿದಾದ್ದಾಗ ಕ ಸೇರರಂ ಜಿಪನಕಾರ್ಕನಂಗೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯುತಾ॥ ವ್ಯಾರ್ಕನಂ ಸಮಿತಸುಕ ಜಾರ್ಕನಂ ಹಾಸ್ತ ಕರಂ। ಕಾರ್ಕನಂ ನಾಬ್ಬಿ ದ್ರ್ ಕಾರ್ಕನಂ ಕಾಂ ದಸಾ। ದ್ವಾರ್ಕನಂ ರಾಜಿ ಪ

೨ ಮಾಪಾಲನಂ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾರ್ಯನಂ ಬಿಟ್ಟಾಗಕಲಕವೆ॥ ಗ ೫೭॥ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕತಿಸ ತ್ರಿವಾಸ್ಯಂಗಳಂ ಸುಡಿವಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾನಾಗಿ ನಿ ತ್ರಿಪರುಷಾಂಗಿಯಪ್ಪುದರಿಂದ ರುಂದ ತಿಯ ಪಾಂಗಪಾವನಲ್ಲಕ್ಷ್ಮ ತಂಸೊ

೪ ಳಿರಯಾ॥ ಸಾಂಗ ರೂಪಂ ಪ್ರಾಡಿಪತ್ರಿ ಭಕ್ತಿ ಬಿ ವಿಗಳು। ಶೃಂಗನೆಯ ರಾನ್ನಾ ರಪಮದ ನಾಜ ವಾನಿ ಪ್ಪು। ತುಂಗಪಾಲಿಗ ಳಿಜರವ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾರ್ಯಂಗೆ ಸತಿ ಯ ಮೃತವತಿಯಾದಪೂ॥ ಗ ೫೮॥ ವಾಂದು ಬಂ ದ್ರಿ ನವಪೂ

೫ ಡಿ ಸೋದಲದು ಸಲುರಾದು ದಿಂದ ಂಬರಕ್ಕೆಟ್ಟುಮ ತ್ತಿರ ಡರಬಿನ್ನಿ ರಾ। ಶೆಂದು ವಿನಷಾಡ ಸಾಂತ್ರವ ಶಿವಂ ಗಿಪತಂ ಸಪ್ತಕವಿ ಯಂ ದೇಹಾಕೆ॥ ತಂದಿ ದು ತ್ತುತ್ತಿ ದೆಂತ ಪನಾಬಿಗಿಟ್ಟು ಮೂರನೆಯ ಚಂದಿ ರನವಸೊ

೬ ನಡೊಳಾಡ ಕಿ ಬಿ ದನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಪನ। ತಂದೆಯ ಲ್ಲದೊಡೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನಂಗನೆ ಗಮ್ಯತವತಿಯೆಂಬ ಪಿಸಿ ಕೆಸಿಹುದೆ॥ ಗ ೫೯॥ ಸತಿನಿಜ್ಜ್ರ ರಾಧಿ ಶಪ್ಪದ್ಧ ಶ್ರಿವಾಸ್ಯ ಗಾಪ್ಪುಲು ಜೀವನಾಗಿ ಚಿತ್ತ ಖಂಡಿ ಜಂಮ

೭ ತ್ರಿ। ತಿಲಕಂಗದಾಳನಾಪ್ಸುಮ ತ್ರಿಂತಲ್ಲು ಮಿಸು ನಿಯಕಿಲ ಸದಾರ್ಕಗೆ ರಂನರ॥ ಚಿಲುಪಾರಿನಲ್ಲಿ ತವರಾಜ ಪುಂನಿ ರಾಳಾಡ ಗಲಬದ್ದ ರಪ್ಪ ಜೈ ಶಿವ ತತ್ವ ಯಾಳ್ಪು ನಾಮ। ನೆಲಬದಂ ಹಾಚಾರ್ಕ

ನ್ಸೃಷ್ಟಿನೆ ಪತಿ ಹೊಸಿ ಯೆ ನಿಸುವಮ್ಮಂ ತ್ರಿ ರಾಜಿ ಪ್ಪದನೂ॥ ಗ ೬೦॥ ವಾಂದುದಿನ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾರ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ವಾಶಿನಾನಂದ ದಿಂ ವಾರ ನಾಬ ಯ್ದುದ ಕಪ್ಪ ಶಿವಗೆನಲು ವಿಂದ ನಾಗಿರ ಥಿಯ ಪಾವ ಸೊದ

ಕ ವಿನಿನ್ಸಿ ಕವಂ ಹಾಡವಿಸ್ಸೂ॥ ಯೆಂದುಗಂ ಬಿರಸ್ಸೆರಿ ಶಿವಮೋರ್ಕಗವೆಲ್ಲ ಡ। ಯ್ಯಂ ದೊಡೆಯನಂತ್ತು ಪಂಕಜ ಕೆ ಕ್ಕಚಿವಂಪ। ನಯ। ನೊಂ ದ ಬ ದ ಡಿಟ್ಟ ಕುಂಕುಮ ಗಂಧ ರಜತ ತ್ರಾಗ ದ

೧ ಂದಂಬ ಡಿ ಯಲು॥ ಗ ೬೧॥ ಕಕಮಲವಂಡಮು ಗಿದು ಜೀಯ್ಯನಿನ ವರ್ಮಂಧಿರವಲಾಶಾ ದತ್ತಿತತ್ತಿ ತ್ರ್ವಯ್ಯ ಪ್ರಮು ದಿಂ। ದರ ಕೈಗಾಗಿ ಕಥಿಗೆ ಧರ್ಮವತಿ ಗೆಷ್ಟ್ರರುಗಾಲದ ದೊರ್ಕಿದಿಸು ರದದೆ॥ ವರಮ ಕುಲವರ್ಧನ ರನಲಿಸಿ ಬಾರ್ವ್ವ

೧ ಂ ಪ್ಪಸ್ತೆ ಪರಮ ಕುಲ ಮಂಕನಕ ಪ್ಪೆಟುಡಿಗೆ ಯ್ಯು ಬಲು ಶಂತರನ ಪೂಜೆಯ ನೆಸಗಿ ದಂ ರಾಜನೆನಲು ಲ ದಪ ಡೆಯ ನಿರಾಕೆನಾಬಿ ಪ್ರಸೂ॥ ಗ ೬೨॥ ಯೆಂತು ಸದ್ಯ ಕ್ಕೆ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂ ಚಾರ್ಯ ಪ್ರಾಣಾಂತ ನಿರಲಾಂದು ದಿವ ಸಂಬಂಧವನರಕೆ ನಾ

೨ ಶಂತನಸ್ನಾನ ಸಂಗಾನವು ಮುದಾಂಗಾಜ ತೆರನಾಲಿಯ ತ್ಪತಕರು ಗಿ॥ ಶಂತುಹರಂ ಮಗಾತ್ರಿ ಯಾಬಂದನಿ ಬಂತಕ್ಷ। ತಾಂತ ತಂಜನ ಸಪ್ಪು ಜಿ ಕ್ಕ್ಷನ ಶಿವಾಯ್ಯ ರುನ। ಮಂತು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದ ರೆಂಬ ಕಪ್ಪಗಿ ಡಕ್ಕ

೪ ಕಿಕ್ಕನಾನಂ ದದಿಂದಾ॥ ೬೩॥ ವಾಮಕ್ಷ ದಿವಲ ದು ಕಿ ದೆನಲ ಮಧ್ಯರು। ಸ್ವಾಮಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದರೆಂದಿ ಪ್ಪ ಶಿವಗಸ। ಸ್ವಾಮ ದೊಡನಧಿಕ ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದೆ ಪಟ್ಟಣ ವಾಸಿ ಂಗಳಿಸ ವೆಟ್ಟನದಪ॥ ಕಾಮಿತಪ್ರದನ ೧

ಗಾ। ಆಚಾರ್ಯ ದಿಪದಪದ್ಮ। ಧಾಮ ಗುರುವರನ ನಾಗಶ್ರೀ ಪ್ರಚಂಡ ಗುರು ಕುಲಲ್ಲ। ಆಮನಂತ್ರಂ ಡನಾಚಾಳ ಧರಣಿನಾಥನ ತಿಶಿಯಾನಂದದಿಂದಾ॥೨೩॥ ಕಂಡುತ್ತು ನಬಿಂದ್ವಾಂಗನಾಗುತ್ತಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಂ ಮಾಡಿ ಗುರುಪದವಿಡಿಯೆ। ಲ ಡಲೆವಮಾಯೆಯಿದೇ ಯೊಡೆವ ಗಂಭೀರವಚನದಿ ಪರಶಿವನ ಸಬಿನ್ನು ಶಿಯಲು॥ ಮುಂಡಾಶಿ ನೊಡಿ ತವನಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿಜ ತಂ ದವಿಪ
ಶ್ರುತಿಯೊಳ್ ತಿಕಂದ ಬಾರೆಂದು। ಕಾಂಡಾಡಿ ಕರದಂತ್ರು। ಪಾಮೃತ ದಷೂನೆಯಂ ಚಿಘ್ಘನ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಗುರೂ॥೨೪॥ ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಮುರವಿಥಿಯೊಳ್ ಪ್ರತಿ ವರನಿ ಶಿಷ್ಯ ಬಿಮುಂನನಗೆ ಪಮಂ
ಗಿ ಶಿವಮುದ್ರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿ ಕರೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ವಿದಂಗಳಾ॥ ಬಾರಯುಬಿದನ ದಿಶಿ ನೊರುವ ಮು ವಾರುತ ಧ್ಗುರು ಕುಲಾಧೃವಟಿ ಘ್ಘನಾಚಾರ್ಯ ನಡಿಗಂ ಡವ್ವಿ। ಪರಮ ಮಹಾದೇವಂ ದುನಿಲತ
ಂ ತನ್ನುತ್ತ ಕಯ್ಯಿನಲಿ ಉತ್ತಿರ್ದ್ದರೂ॥೨೫॥ ಶ್ರತನಾ ದುಷೆ ಚಾಂಗು ಬಾಳಿನಲು ಪಾಂಬಲ್ಕ ಶಿಯಪರುಷದಿಂದಿ ದರಸ ನಿಜಮನಾರಿವಾಲಗೆಯ। ಚರನಾ ಮೊಳ್ ದುಮೆಲು ಪ್ರರವಧಾ ಬತ್ತಾಕಿ
॥ ಶ್ರೀರಮನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಕೆ ರಗಿ ದನ್ನು ಪಾಂಗನೆಂಯ ಪರಶಿ ಶಿವಲಿಂಗಮೂಜೆಯ ನಿಸನಿ ಬಿಂಪ್ಪವಿ। ಪ್ರರವನ ಲಿದೆ ಶಾಕ ದು ಶಿಷ್ಯ ನೊಡನೆಂದ ನಾ ಗುರುರಾಯನು॥೨೬॥ ನಿನಗಿ ಪ್ರವೆ ನಾಲು ಜಿಯ। ನಿಂಮಂ
ದರು। ಮನವೆಂನ ದಾ ಷತ್ತಿ ಮಿರಜ್ಞಾತಿಯಂನ ಜಿ। ವನಜಾತಕ ಕೈಶಾಮ್ಯ ಂಬನಿಯ ಲಾನಿಂಮಕರು ನಾಶವಂನ್ನು ಬಿ॥ ಘನತತ್ವಮು ಂಚಿನಿ ವಿಶ್ರಿವಂ ಗುರು ಕ। ನಿನಗೆನಿಂ ಮಲಬಾಧೆ
ಯನಿರುಪಂಗೆಯ್ಯು। ತನೆ ನಿಸುತಂ ನೆಸವಶ್ರಿವ ತತ್ವಮಂ ಪಿಳ ರೆಚಿಘ್ಘನ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಗೂ॥೨೭॥ ಪರಧೃವಾಜ ನೆಗಳ ನಿಂದ್ರಿಯಾರ್ತ್ಥರ ಮಾಡು। ವಶಿಗೆ ಕಂಠಕ ವಪ್ಪು ದೆಂಬುದಂ ನೂಜಿಸುವ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಮೂಕ ಮಂಕುಶಿತ ಪ್ರಷ್ಟ ಪತ್ನುವ ಸಾದಕಾ ಕನಾದೊಘೂ॥ ವರಕಿದಾ ಪ್ರಾಕರಂಜಡನಾಗಿ ಬಿದಿಯೊ। ಶರಬಳ ತಿಮ್ಮ ಯ್ಯ ಬೆಳ್ಪನಿತಂನತಾ। ಯ್ಯಿ ರಬಿಬಿಚ್ಛ ತಕುಂದುವಂಜ
ಂದ್ರನೆನಲಂನ್ನ ಧ್ವೈವಸ್ನಿವಿಯೆಪಾತಕರಂ॥೨೮॥ ಪತಿ ಶಿವನಜಾ ಧೃಶಿಗಜಾಂಡವ ತಿರಕ್ಷ ಕಂ। ತಿತಯುವ ಶಿವಮಲ ಯೊಗಿಗಳ ಜಾ ನವನು ಶಿತು। ನತವಷತ್ರಿಂಶತ್ತುರಂ ತತ್ವಬಿಘ್ಘನವನಿ
ಕಲವಿಶಿವನ ಕಾತ್ತು॥ ಸತನಿರಾಕಾರ ಸಾಕಾರ ರೂಪ ದಾಶಿವಾ। ಶ್ರುತಿಯತ ದಾತನೆ ಮಹಿಶನ್ನ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಲಿವಿಯೊದವ ನೊರವನನೆಲಾ ಮಾಂಚ ಚಾಳ ನಾದಂಚಾ ನಾ॥೨೯॥ ಯಿವೆ ದೇವ ದಾಸಾಕ
ರನವಿಡಿಯಲದು ನಿಂನ। ತಲೆಗೆ ಬಂದತ್ತು ಸರ್ವರಸು ಡುವಬಿಸವ ತುಡು। ಕಲು ನಿಂನ ಕಂಠದ್ದ ತಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ನಾಡಿ ದುಲ್ಲ ಕ್ಷಮಪ್ಪು ಖರಾ॥ ವಿಲಯ ದಾರುಗಳ ಮೂರಂನೊ ಡೆನಿಂನ ನಿಕಲವಿ ಷ್ಟಿಗಳಾ ಕಂಬ
ಮೂಡಿದಮ ಮಚ್ಚಿತ। ನಿಲಂಮ ದೊಳು ಪದು ವಿರ ಲಿಬಾಧೆ ಯಿಲ್ಲ ಕೆಳ ಮರಗುಂಡಾ ಧಿಕ್ಕರಾ॥೩೦॥ ಯಿದು ಸಕಲ ಶಾಕ್ತ ಪದವಂಕಿಜ ಕನಾಸುಮಸ್ತ ದಮಲ್ಲ ನಾಚಾರ್ಯನಾ ಚಾರಮಾಂಕ ನಿ। ಶಿದ ಶಾಕ್ತ ಸ
ತ್ಯೇಂದ್ರ ಬಾಳ ಕ್ರುತಿ ನಾವ ಚಿಂತಾರ ತ್ತವಮಳ ಕನ್ನಾ॥ ಪ್ರದಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಾಮ್ಯಗಾಪ್ಪುದ ವಕ್ಷಸ್ಥು ಜನಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಷ। ತ್ತ ದಬಾಧೆಯೆಂದಾ ದಿದವೆಕ್ಕೆ ದಗ್ಗಿಷ್ಟ ಪಿ

ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣ ಸಮ್ಮುಖ ॥ ೧ ॥ ಶಿವಶರಣರ ಪದ ಶುಭಮಂಗಳಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ ॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ॥ ಪದ ॥ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾತ್ರ ಗುರು ಬಂದು ಬಾಗಿಲ

ಕೆ ದಾಟಿದಿ ತಿಳಿವಿಂ ತವಿಂತ್ರ ತಿಂಪಂತಿ । ಸಾಧನ ಶಾಡಲಮೃತವತಿ ಗಿಸಂ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರ ಲಕ್ಷಣ ನಗರಂ ॥ ಪದ ॥ ದೇವಿದಾ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಾಬಿಯ ವರವ ಸುವಿಂಪಡಿದ ತಾಳಿ ವಿಸುವಿನ ತುಪ್ಪಿನ ನಾಟಿಗಳೆಂಬ ತಿಸು ಗಳು

ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿಗಳ ಭಿಯರಿ ನಿನ ತಪ್ಪುತಿ ಘುಸು ತೆಯರೆಸಂ ॥ ಶಿವನಿತೆ ಯರನನೆ ಯಥಿಂದಾ ಳಿದಶ್ರ್ಮ । ಜಾವರಂಪ್ರಭ ಸೆಲಾ ಚಂದ್ರ ನಚ್ಚಿನ ಶಿವನ । ಮಾವಿಮಲ ಕತೆಯ ಧರಿಸಿ ದೆ ನಳಾಬಾಳಶ್ತೆ ಳಿಂದ ನಾ ಗುರು

ರಾಯನಾ ॥ ೧ ॥ ಪರಮ ಶಿವತತ್ವ ಪ್ರಣಾಮ ಸುಮಕೆಗಂ ಧಾವರೆಷಳರಿ ರುಚಿ ದಿವ್ಯಂ ತತ್ತ್ವ ತ್ಯಾಂತಿ । ಯರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪರಿಯಾದಿ ಯಿಚ್ಛಾ ಜ್ಞಾನ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿ ರೂಪಾ ॥ ಧರಿಸಿ ಶಾಂಭವ ಲಾಕವ ತಿಯ ಪ್ರತಿನ್ನ ಪ

ಸ್ವರಗನಸ್ವ ದವನಿ ತೆಯುಮಿಯಾ ನೆಲದುವೆ ಪಂ । ಶರು ಪಗಶಾರ್ಯಂಡ ಕಾಲಿಗಳು ದಯಕಾರ ಸಾದಲಿ ತಿಯಂಕೆಳಿಂ ದನಾ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವತಾಕರಂಗಳೆಂ ವಿಲಯವಿಲ್ಲ ಸುತ ಪರ । ನೊವನೆ ನಿಂದು ಯೊಬ್ಬಿನ ತಿಂನಧರ್ಮ ವನ

ಮೂವರ ರೂಪಂ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯ ನಾಮವಿದ ಪಾರಾ ನಾಗಮಾಂಗನಾಗಿ ॥ ನಿರ್ವಾಣ ನಾರಂ ಶಂಕ ನಾ ಳಿರಧನಿಯುಸುರ । ಸುವಿನಿಂದಾ ಡಿಸು ತ್ರಲವ ಸ್ಥಿತ ರಿಗಾಚ । ಸುವಿಧಿ ದಮುರು ಪಾರ್ತ್ರ ಫಲದತ್ರ ಪ್ರೀನಂಶ

ಶರರಂಗೆವಾಗನವಾದ ನಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರಾಲಾಕ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಬಿಳಮಂ ಸಂಪೂರಿಸಿ ಮೆಲೆ ಡಮರುಧ್ವಾನದಿಂದಾ ಡದ ಜಾಂಡವಂ । ಶಿರಕಾ ದಿಗಳ ಪದ ಪತಿ ಯುಂಡ ಸುಗ್ಗಿನ ತಿಜ್ಞಾನ ತಿರುಗಲ ವಿಮೆ

ರಿಯಲು ॥ ಶಾಶ್ವಾನಿಯು ಒಂದಿಂದು ಕ್ಷರಗಲ ಮ್ಯ ತದಿನಪ್ತಿ । ವಾಗವೆ ಬಿವಂಬಡೆಯೆ ಸುಜಿತಾ ಜಪ್ತಿತ್ರ । ಜಾಲನೆನ ಳೆಸವನಾ ಚಿತ್ರಾ । ಡಂಬರ ವಶಿವನ ವಿತೆಯಂ ಕೆಳಿಂದ ನಾ ॥ ೪ ॥ ಪರನಿಂದೆಯಂ

ಚೆನ್ನಿಯಗ್ರ ಯಾಳನು ವಿಳಿದು । ನಿಳಿಜ ನಂಗನೆಗೆ ಮಗಳನಿ ನಿಜನಿಬಿಳ । ದುರುಹಂ ವಿಯಲಿತ್ರ ಪವಿಪತಿ ವನವಜಿಸು ತಿರಲು ಮಿಯುತ್ರ ವಿಷ್ಣುಮು ಖ್ಯಾ ॥ ಸುರರು ತಾರಕ ಬಾಧಿಗಳ್ಳಿ ಬಂದ ಳ್ಳ ಡಾ । ಸ್ಮರ

ನ ಸುಟ್ಟಂಗೆ ಗರವನಿ ನಿತಪ್ಪಿಸು ವಶಿವನೆ । ವರದನಾಗು ತಪ್ಪಗ್ನಿ ಕಳುಪಿ ವಿರವವೊಳಗಚೆ ಯಂಮದ ವಿಯಾವನಿ ಶಿಂ ॥ ಖ ॥ ಶಿವನುಗ್ರ ಮೂರ್ತಿ ನಿಘುದ್ಧು ಪುಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರಿಮಂಡ । ಕವಗಡಿಸಿ ನಡೆದು ವಿಕ್ಷನ ನಾಂತಡಿ

ತಿ । ಪ ವನಿಲ ಕೆನಾಚ್ಚೆ ಮುಗಿವಿಷ್ಣು ಭವನನಳಮುಖರ್ ವಿದಕೆರಗು ತಿಂದಾ ॥ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಕಜನ್ಮ ನಾಪಲ್ಯ ವೆಂದುಶಂ । ಭವನೆಪ । ಯಲ್ಲ ತೆಯರುದಿರ ವಗಲಿರಿ ಯಿಪಾರ । ದವನ ದಿಕ್ಪಾಲಲಾಕವ ತಿಯಗಿ ಮೆರದು ದಿಪ

ರಸ ನಿತ್ಯಾಯ ॥ ಕನಾ ॥ ೬ ॥ ಸುರನಿಕರವ ಸುರ ಪಾರಕಗಳಿನಾ ಮನರ । ಪರನ ತಪವಂ ಕೆಡಿಸಿ । ನಿಂದಶ್ರಿ ಗಳ್ರಿಗುದುರಿ । ದುರುಳ ತುಂಬಿಗಳ ದನೆ ತಾವರೆಯನಾತ್ತಿರುವಿದಿನ ವಿಳಿಗರಲ ಬಸಾ ॥ ಶರರೆಪಾ ಡುತ್ತೆ ಚ್ಚ ದಾಮ

ತಪವಂ ಮಾಳ್ಪ । ವರತ ಪ್ತು ಇಳಾಂಬಿನ ಬಾಗನಾಗ ರಜಿನೊ । ತ್ರರವನ ನಯ ಳತ್ರವಾಹಂಪ್ರಾಳ ನೆತ್ರನವನಂ ಸುಳ್ಳುನಿಸಿತ ವಿಲ್ಲಂ ॥ ೭ ॥ ವರನ ತಿಯ ಮುಡಿಗೆ ತಪ್ಪಿಯೂ ಧಿಕೆಯಲಾಂ । ದಳಲು ನೆಲ ದಾಳ್ವಿ ಳಿಶಿವ

ಗೆಂದಸ್ಪುಟದಿಂ। ಸೊರಮೆರೆವನಾಥುರಂಜಿಸುವ ಬಾಧೆಯಿಂದಮು। ಸುದಸ್ಪುಟಕಸಂಕಾಶನಾ॥ ಚರನಾಮಂಶ್ರಿತವರ್ಗಸಲವನಪಿಡಿಯ ಬಂಡುದುವನಾಶಿಪಕಾಲನಂಪಾಳವಾತ್ರಿಶೂಲದಿಂ। ದ್ವಿಶಿರದಿಳ್ದುಮಡ್ಡಿದಾತ್ತಗಸು
ವಿಷ್ಣು ಬಾಧಿಸುತ್ತಜಿದಂಸರ್ವ ತ್ರಿನಸ॥ ಗಾಸಿ ಶಿಯೊಡೆಯಕಾಳ್ಗಶಿಯೆಪಿವರ್ಗಕಿಯಲರುನಾಬಿಗ। ಶರಪದಿ ಕುಶಂಗೆಳ್ದುಸಿಶಿಗೆಂನ ಧಾಪಾವಿ। ಗಿರದ ಮದ್ದನಗಯ್ಯುನಿಸ ಗಾತ್ರಿ ಗಳ್ಳುಗಿಬಿಳತಿರ್ತ್ತ ಧಪ ದೆಂದಪ॥ ಪುರಿ
ಕಿಸದೆಕಾಳ್ದುದಿಯ ಕಿಚ್ಚಿಗಾಶೂಂಸಶಂಗರವೆಲ್ಲುವಿಲ್ಲರಗುಗೆಂದಳದದ ಊಮು। ಪ್ಪುರದಂವೆರಂ ಸುಟ್ಟುಕಡುಬಿಶಿದಮರ್ರಗುಂಡದಮಳಿನಾ ಧರಸಾ॥ ಗಾತ್ರತೆಕುಲಸ್ರುವ ಜಲಂ ಧರನಿಷ್ಟಮಂಪಡೆದುದಾ
ತ್ರಸಿಂದವನೆಶಂ ನಿಜ ನಡಪುಕಾದಿಮುರಾತ್ರಿ ತುಪಂಜಿದಿರು ರಕ್ಷಣಾಬಿಪಾಶಿದಿಂ ಕಳ್ಳಗನನಕ್ಕಿಲ್ಟುಸು ಕೆಸಸದಿದೂ॥ ಚಿತ್ರವೆನೆ ಶ್ರಿವಸುರಿಗೆ ರದಂಡುಬರೆಪರನಿ। ನೇತ್ರದಿಂದ್ದುರುಜಿ ಬಲವಂಚ ಕ್ರಮಂಬರವಾಮಾ
ತ್ರಸ್ವರನತ್ತವೆಂಮುಶಿಷ್ಪಾಗತಿಯಿಂದಲಿದುತಳಿ ದನಾಶಿರವನಳವಂ॥ ೧೦॥ ಮಾರವೈರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದೊಳ್ನಿಜವಿಧಿ। ಮೆರುವಗ್ರದೊಳ್ತಾಪ್ತ ಅಡನಪಂಕಳಿಸುತಾ। ಪಾಶಿಪೆದಗಳಸುದಿಗಳಮಾಶಿಶ್ರಿವನಿದಿರಾಸು
ಲಂಮೆಪಂಚಮಶಿರವನ್ನು॥ ಶ್ರಿರವಾತಾರದಿಂ ಪಶಿದುಸುರುಜಿಕ್ಷಿದಿ ತ್ರಾರತಿಯೊಳವನಮಸ್ತಕದೆಡೆಗೆ ಕೈಯುಟ್ಟು। ಸ್ವರಾಜಕೆಸುಸ್ಟೊ ಮಾಷ್ಟಕವನೆರೆದು ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಗುರುರಾಯನೂ॥ ೧೧॥ ಮುದವನ್ನು
ತೆಯಿಂದಮಂಸನಾಚೆವಡೆದು ಯುಗ್ಗಮಂತೆಗ ಡಗೆದಪ್ತನದಧಿಚಿಪ್ರತಿಶಿವಸಉಮೆ। ಯೊಡನೆನಾರ ದನರುಪಿಪಾಗಿಶ್ರಿವನಿಂದೆಗೆ ಶ್ರಿದಲಳಿಯೆ ಪಾರನಶಿಅತಾ॥ ನಡುಗಂನಾಟಿನಂದವಿರ
ನಪಿತ್ತುಕಯುಪಿಷ್ಪುದು। ಪುಡಿಸಿದಾಳುಯತ ತೆಯಮೊಡದನ್ನಿಯೊಳಗಾಳ್ದು। ಕೆಡಪಿಕುರಿದಳ್ಗೆಯುತ್ತನಪ್ಪಿಚಾರಿಯವಿಚಾರಕಿಡಾ ಗದೆಂದಿಪ್ಪುನೂ॥ ೧೨॥ ಅಮರರಾಳು ಕಾದಿರಕ್ಕಸರು
ಕಳ್ತಡಣಿ। ಕ್ರಮಿಜಿಪಿಂದದ್ದಿ ಮುನಿಪತ್ತಿದಿ ವಾತ್ರದೆವಿ।ಯ ಮರ್ದಡವಾ ದಾಳಿಕೆಯತಳೆಯದಶಿಯೆಬ್ರುಗುಶಪಿಸಲದಶಿಂವಿ ಷ್ಣುವಾ॥ ಕ್ರಮಧಿಬಕಧಿವರನಿಜಾಂಗಸರ ಕ್ಷೆತ್ತದಿ
೦। ದಮೆದಿಚ್ಛಿತಚಿಪ್ತ ವಂಶಾಮ್ಮೆಯಂತಳಿ ದುಪಿಮ ಭ್ರೂಣ್ಣಿಶಿಖರಂನರಗಿಸ್ಪದಾತಪಂಚಾನನಂಮೆರದನಂದೂ॥ ೧೩॥ ಕ್ಷಿರಸರಧಿಯೊಳುಪರಿಮಲಗಿದ ದ್ರಾತೆಳಿ। ವಾರಿಜಾದ್ಯವಬಂದ್ಯುಂಯು
ಗಮಂವಾಡಿಳಿ। ಕ್ರಾಶಿಯುಜಕೆ ಚೆರಡುವಾ ಶುಪಥುಬಾನಾದುರಿಯಿಂ ಜಗಂಬೆಯೆನಡುವೆ॥ ಮಾರಾರಿಯೂಲಿಂಗವಾಗಿಕ್ಕುಳಿವೆರ್ಜನಕುಮಾರಿಯೊಡನರ್ದನಾರಿಶಕ್ತಿ ದಿಂದೊಳಗೆರಾ
ಜಿಸುತ್ತವರಸ್ಸಲಪಿತಪಂ ಜಗಕೆ ಬಿರಿದಂ ಚಂದ್ರಧರನಾ॥ ೧೪॥ ವಾರಿಜಾದ್ಯವನಾತ್ಮಸುತೆಗಳುಪಿಮ್ಯುಗಿಯಾಗಿ। ನಾರಿಯೊಡುತ್ತಿರಲುಪಾರಿ ನಾನಾಸುತ್ತಲು। ಧಾರಿತ್ರಿಯ ಬೆಂಬತ್ತಿರಮಿಸು
ವಿನಮಪೆವಳ್ಪವನಂನೆನೆಯೆ ವಾದಂಗಳಿಸು॥ ಸಾರವೆಯತ್ತೆದಿಂದಾಗ್ರನಾಬಿಸುತಡಿಯ ದಾರಿವಿಡಿದೆಯ್ದೆ ಶಿಕಾರಾಕೃತಿಯೊಳಾವಿಧಿಯ। ನಾಶಿತಲೆಪರಿಯ ತಿಚ್ಚಂಮುನಿಧಿ ಗೆಶನ
ತನೆ [illegible] ೧೫॥ ಬಂದು ಬರಿಯಮುಯಂಬೆಡೆಪಡದಬಳಿ। ಕಾಂದುಕಾಲಂಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿಡಲರ। ವಿಂದನವನಿಜ್ಜಮಂತ್ರಿಧರಶಿನುಡಿದಳ್ಗಿಬಿಳ್ಗಿದುದು ಮರಕ್ಷಿಷ್ಣುವಾ॥

ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರ ತಿಚ್ಛೆಯಿಂ ನೆಲುವಮುಲಿದವಂ। ಮುಂ ದಕ್ಷಿಣವಿವಾಗಿನದ ಧರೆಯ ಪರಿತಂನ। ಪಿಂದ ನೆನೆದಿರಲೆಂಮ ನಿಂನಿಧಿಯೊಳಿಂದು ಕಂಠಾಳವಂ ಖಂಡಿದನ ಭವಂ॥ ೧೬॥ ಕೇಳಾರಮಂ ಕಾಯ್ದು ಕಾಲದೊಳು

ಮಳಲಿಂ ಮಹಾ ಲಿಂಗಮಂ ಮಾಡಿ ಲಾಲತೆಯ ನಚ್ಚ್ಯೆಸುತ್ತೆ ವ। ಬಾಲ ಚಂಡನ ತಂದೆಯಾ ಲಾಗಿಸು ತ್ತಿದೆಯೆ ಕಾಲಿಯಾ ಬಳಿಕನಿಷ್ಟಂ॥ ಸೊಲವರ ಸುವನಾಕ ಪಾಲಿಯುಂ ಪಡೆದವನ। ಕಾಲಕಿಲಿದಿದು ಪಾದ ದಾಲಲ

ಬವಂ ಮೆಚ್ಚಿ। ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದಡೆ ವಿಶಾಲಗಣಾವಳಿಯ ವೃಷಾಲಾಶ್ವಾಶರಣಾ ಮೆರದಂ॥ ೧೭॥ ಕಾಳಿ ಸೂಡಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ದೂವಾಸ ಲಾಲ ಮುನಿ ಕುಡಿದಿತ್ತವ್ಯಾಳ ಕುಂಡಲಕ್ಕಿತ್ತು। ದಾಳಿಖವಲ್ಲಭನ ಸೂಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯಂ ಪಿಗ

ದಕಾಲದೊಳಗಸುರ ಸುರರಾ॥ ಶ್ರೀಲದಬ್ಧಿಯಮಥನವಿಕೆಯೊಳಗವಿ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯುಂ ಬಿವಬಾಲಮೂಲರನುಮಿಷ್ಟ ಶಿವಯ। ಜಾಲಮಂ ಪರಿದು ಗ್ರನಾಲಾಪಲವನ ಕರಕಿಸೂಡಿಕಂ ರಮೆಯಿತ್ತರಿದಂ॥ ೧೮॥ ತಾ ಜಲಪ್ರಳಯ

ಕಾಲದೊಳು ಹರಿಯ ಜರಡಿ। ವ್ಯಾಘ್ರದಿಂ ಪೆಳಚಲುದಯ ಖಡಿಲಿಂಗದಮಲ್ಲಾ। ತೆಜಸ್ಸು ತತ್ವ ಮುದ್ರದವಡುನಂತೆನಿಯ ತೆಡಬಲದೊಳಿಂತ್ರನಿಲಂ॥ ಯೋಜಿಸಿದ ತತ್ತರಸಕಮ ಪೃರಾಗಂ ಗಳು। ಲಾಜಕಾದ್ರ ನವಿಡಿಗ

ಲಿಕೆಪಕ್ಕ ಶಂಕರಗಳ। ನಾಜಲಧಿಯಾವರ್ತ ಕೆಲ್ಲಂ ಗಳಿನ ಲಿತ್ತನುವ ವಂದಾ ವಿಷ್ಣುಗೆ॥ ೧೯॥ ಮಿಸು ಪವಿದ್ಧ್ಯಂ ಮೋಗದ ಕಯ್ಯು ಳ್ದಾನಮ ಯಾರಖ ಕಂಡೆಯಾ ಚಾರನಿಂ ಬಂಧಗುರುವಿನ। ಪ್ಪು ಪಗನಾವಂ

ಗಾರವೆನೆಂದು ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಮೂದವ ಕಾಬಿತ್ತು ಸೂ॥ ವಸದು ನಿರವಿಸಿ ಕೆಲ್ಲನಿ ವನಸೂಡೆಯಂ ಬಳಸಿ। ಸತಿವ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪೆನೆಂಬ ಫಣಿಬಂ ಧರಾ। ಜಿಸುವ ಪುತ್ರಿಯ ಕುಮಾರನ ನೋಡಿ ಹರುಷಿಸು

ವನುವನೆತೆ ಬಾಳಕೆಳ್ಗೆ॥ ೨೦॥ ಮನ ಮೊಲ್ಗುತಿ ವ ನಗಜೆಯಂ ಮಮಿ ಸುತಿಕೆಸುರರು। ಧನುಜನಯ ಕಗ ದಗ್ಧಿಯಂ ಕಹುಪಿ ಬಂದು ನಾ ೦। ಭುವನವಿಯ್ಯ ಮಂಕಾಳಯುಗರ್ವ ವಾದಮರ

ರು ಧ್ವಾಶಿಸಲು ಸರ ವನದೊಳು॥ ಅನಲನಿಂ ಬಂಧಪ್ಪುಶಿಕೆಯ ಲಾಗಿದಾಶಡಾ। ನನನಸಾಗಿಸಲಿಂದ್ರನಂ ಜಯಮ ಖಸಿನಾಪಿ। ದಿನವೆಳ ಗಾತ್ರಾರಕಾಲಿ ಯಾದಂ ಚಿತ್ರನಾನು ಭಮಾವಾದಕಥ

ದಿಂ॥ ೨೧॥ ಪರಶಿವನ ಧರ್ಮವೆತ್ರಪರವನಾಕಾರದಿಂ ದೆರಡನೆಯ ತಂಬುವೆನಿಸುವ ಬಿನ್ನಿ ನಿಂದಬಂ। ಧುರ ಪ್ರುತಿಯುಗಂತ್ರೆ ತೆಯು ದ್ವಾಪರಂ ಕಲಿಯುಗಂಗಳೊಳು ನಾಲ್ಕು ಮಾರಹಾ॥ ಪರಿಯಾಯದಿರದೊಂ

ದು ಪಾದಗಳನತ್ತಿನಿಂದ ಧರೆಯ ಮರೆಹಾತ್ಥಂಗ ಳಾಘಮೊತ್ತಮು ಖ್ಯವಾಂ। ದರನ ಕೆಳಂತೆ ಮೆರವ ಪಾದದ ಶಿವನ ಲಿವೆಯೆಂದಾ ರ್ಯ್ಯನೊರೆದಂ॥ ೨೨॥ ಗೌತಮಂ ಕ್ಷಾಮ ದೋಷ ಪಾವರಂ ಸಲಪೆ ಬಳಿಕಾತಂಗೆ

ಗಾವಧಿಯನವರು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪಡೆದ। ಜಾತನಿಂಗಂಗೆಯಂ ಮರಳಿ ಶಪಿಸಲ್ಲಿ ಚದರುಪ ನೆಗಳಾಗೆ ಬಳರು॥ ಸೊತು ಕ್ರಿಯಾಗ್ಲಾನಿಯತ್ತಪಾದಂಗ ಭವನ ಸೊತು ನಿರವಿಸಿ ನಂದಿಯೆಸು ಖವವಾ ಮೂರ್ತಿಸನಾತನಾ

ಚಾರ್ಯ್ಯಂಗನಯ ನತ್ರಯಂ ಬಾಧೆಯಿಂ ಧರ್ಮಕೆಲ್ಲದನವರಂ॥ ೨೩॥ ಧಾ ರುವನ ದೊಳ್ಗಿತ್ತ ಶಿವಗೆ ಮುಳಿದಂದ ಪಸ್ಮರಪಣಾಡಿ ಮುರು ಮುಖ್ಯಗಳ್ಗೆ ಮುನಿಗಳವ। ಮಾರಾರಿಯಳವ ಡಿಸಿ ಕಾಂಡುತಾಂಡ

ಲ್ಪಿ

ವಮ ನೆನೆಗ್ರುತ್ತೆಚಯಲಾಗಲವರೂ॥ ಸಾಶಿಕಿತ್ತ್ರ। ನಿವಟಿದಮೊದಲಾಶ್ರಿನೆತ್ರಕೂಟಿರಾದಿಯಿಂದಕ್ಷ್ನಾಮೂರ್ತಿ ತನುಖಸಿ। ಠಾರುಷಗಳಲರಮುಸ್ಸಕವಿಡಿದುನೋಡಿ ಬಾಧಿಸಿಮೊಳೆದ ನಾಯತಿಗಳಂ॥೨೪॥ ಪ

ಳ್ಳದಳಮಗಳ್ಳನಿಯನೋಡನೆಬಾಣಮಂಸರಿಮಿಗಿಳ್ದಿಕಿನಿನಿಂಪೊರೆ ವಿರುಪಮಿಂಚುಗಳ ಬಂ। ಬಳ್ಳಿಗಳ ಮೊನ್ನೆಳಮದು। ಗಯ್ಯವರನೆ ಸಜ್ಜುಲವಝುಗಝುಗಿಸುವಾ॥ ಬಳ್ಳಿಜ್ಜ ಪಳಿವ ತಿಂಗಂ ಮ್ರೂ

ಡೆ ಕಂಣಾಟಿಟ್ಟುಕಾಲ್ಗಣಾದಾದನ್ಸೌಶ್ರಿಯ್ಯನಘತೆತು। ಲಿಖ್ಯುಂದಿನಾಲ್ಗಾಗಂತವೆಗಂಡನೆಶಿವನಬಳ್ಳೆನಾಟೆಯಪಾಲ್ಗವನೂ॥೨೫॥ ಯೆಲೆಚಾಳಪಂಚ ವಿಂಶತಿಲಿಲೆಗಳಕಥೆಯವಲಿದುಕೇಳ್ವವರಘ್ನಮದಗಳಂ

ಕಿಡಿಪೆಜ್ಜಿ। ಯಲದುಸಪ್ತವ್ಯಸನದೆ ಯಶ್ರಿವೈರಿಷಡ್ವರ್ಗಮಂ ಕಿಳ್ತುಬಿಸುಟು॥ ಬಲದೊಳಂ ಶಂಕರನಾ ಚಾತುಷ್ಟಯಂಗಳ ಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ತಿಚ್ಚಿಪಡವರು ಬಾಗಿ ಮೊಕ್ಷಂಗ। ಳಲಘ್ಯುದವಿಂಯನೆಂ

ದುಪಿಳ್ಳನಾಚಿಧ್ಯನಾಶಿವಾಯ್ಯ। ನಷತಿ ಗಮಿರಸಗೆಯ್ಯಾಗ್ರಿ ಯೆಂತೆಂನ ಪರಮಾರ್ಥದಾ ಶಿದ್ರಕೆಂದು ಚಿತ್ತಾಂತ ಗುರುವಂ ಕೆಳಲಾಶಿವಾಗಮಲಿಖಿತ। ಪಂತಿಯೆ ನಿಸುವಸಾದನಂಗಳಂನೆಲೆಯ

ಶಿದುಕಾಶಿಕಾಲಂಮೆಕಾಲೂ॥ ಮುಂಠಾಗಿ ನಡಿಯೆಸುಗ್ಗ್ಯನಂಜನವನಿಕ್ಕಿ ಶಾಂತಮುರುಗಕಮಂತ್ರವಾದಿಯಾಗುತ್ತಿಕೆಮು। ಶಂತಕಿಂಮಧಿಕಪೂರವಸುವಂ ಕಂಡ ರವರಡಿವಿಡಿದುಬದು

ಕೆಂದನೂ॥೨೬॥ ಯಿಂಮಚಿಧ್ಯನಶಿವಾಚಾಯ್ಯ। ರಾಬಾಳಯಶಾಂತಂಗೆಬಾಧಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ। ಡಿಯೊಳಾಸ್ಸ್ರವನ। ಕಾಂತಿಸದ್ಗುಣಿ ಯಮ್ಮುತವತಿನೋಡಿಕೆಳಡಿಯೊವ। ಗಾಳಿಂದಳ್ಗಾನಂ

ದದೆ॥ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕಿರವಪಂ ಚ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದಸಂತತಿಯ ನಿಳೆಶ್ರಿವ ಕರದಾನಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿ। ಮುಂತ್ರೆರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ। ಶಿವ ಕಣ್ಣಿಪಿಯಂಪಡೆವೆನೆಂನಿಷ್ಟವನೆಂತೆನೆ॥೨೭॥ ಗಾ

ವಿಂದೆಂಮವ। ಧಿತ್ರಿಪತಿವೊಪಿಯನಾಗನನೆಂನ ಕಂದನೆಂದೆಬಗೆದು। ಸಲಷುತಿದ। ಪ್ಪುನಾ। ನಂದು ಕಿವಸಾದ್ಯಸೇಂದ್ರಪದಯ್ಯುಗ ವತಿಳಿಗಕಳಿಸಿಜ್ಜನೆನೆದೂ॥ ಬಾಂದು ಮುಂನುಳ್ತಿ

ಗಿಸಾಬೆಗಂಣಸುಪ್ರಾತನೆಂದೆಂಬಿನಂಮೆರದನಂತೆಮಧುರುಕುಪಿಂಯೊಳಿಂದುಸುತನೊವ। ನಂಮಧ್ವಭಾಸುರಥಿಂಯೊಳುಪಡವೆನಾನೆಂತೆಂದಾಡಿ॥೨೮॥ ಚಳೆಗಂಗಳ। ಮಿನುಗುವರಳೆಲಿ

ಯಮಾಗಾಯ್ದ। ಪುಲ್ಲಸದಿಂಮಿರುಗು ತೆಳೆನಗೆ ಯಮೊನ್ನೆವಲ್ಲ। ಗಳ್ಳದೆಡಿಯೊಳಗೊಸವ। ಲಾಲಾಜಲಾಂಮೃತದಾಳಜ್ಜಿಂಬಸುತನತೊದಲಾ॥ ಸಾಲ್ಗನಾಲಿಸಿನೋಡೆತ್ತೆಗೆದು ಮೂದ್ದಿ। ಪ್ಪಾಣಾದಳ್ಳಿತ

ಕ್ಷ್ಪ। ಖಬಾಂಯೊಳಪ್ಪ ಯನಿಟ್ಟಕ್ಷರಳಿಮುಂಡಾ ಕೆಡ್ಡುವಂ ಪಾಡುವೆಂಮುದ್ದುಗಳ ಬೆಡುವೆನೆನುತ್ತನತದೂ॥೩೦॥ ಸೂಗೆಗಂಗಳವನಿತೆಮನದೊಳ ಗೆನಳಿಸುತಲಾಗಳೆಯಂದುಗುರು ಪದಕೆವಂ

ಡಿಸನಿಂದು। ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಬಿಂನಪಜಿಯ್ಯ ಬಾಳಯಿಕಲಾಕಮಲಬಾಲಾರ್ಕ್ಕನೆನಿಪ॥ ಚಾಗಿಕುವರನನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಿನೆವಶಿಕಂರಾಗಿಸುತಂ ಮಗಳಿ ಕಾಳೆಸುತೆಕಪ್ಪುರ। ರ। ಯೊಗತಾಂ ಬಾಲಪ್ರಸಾದದಾದನಿತ್ತ

ಶಿದಿಯಾಶ್ರಿತ್ತ್ರಗಾನಂದದೆ॥೩೧॥ [illegible] ಪಂಯ ಕಮಲಮನಲಚ್ಚಿ। ಸಂ। ಪರಶಿವಭಕ್ತಚಕ್ರಂಗಳಿಗೆನಲವಿತ್ತು। ಸಾರಿದವೆರಗ್ಗ್ಯನಶಿಮಿರಮಂತಿಚ್ಚಿ। ಸ್ತುಪನಂಗನೆಯಪರುಷವಂ ಬಾ॥ ಚಾ

ಘನಮನಕ್ಕೆ ಶಿಶಿರಗಂಭೀರದೆ ಸೇವೆ ಶ್ರೀ ಶಾರದ ಮಂತ್ರಿ ಕಾಂಡ ಗನಾಶಿಂಧು ನಾಬಿಯ ಬಿಶಿ ಯೊ। ದಾರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯಂಗೆ ಯ್ಲ ಸಮಲಪ್ರಭಾಕರಂ ನಿಜವಾಸಕೆ॥ ೩೧॥ ಯುತ್ತಲಿ ಚಾಳ ಧರನಾಬಿ ಪವಿತ್ರ ಪೂಜೆಗೆ ಯುತ್ತ ...
ಪ್ರಿಯ ಸುಶಿಲಾಗ್ರ ಶಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ಗವಾಕ್ಷ ರದೆಯವು ಭ್ಯಾರ ಕನಾಪ್ರ ಸಿಂಗದೊಳಗೆ ಗೊಳಾ ಡುತಾ। ಸತ್ಯಸಧುನಾಬಿ ಶಾಂತಿವಿರವಿತರ ನಾಗಳಿಂ ತತ್ತರು ನಾಸಿ ವಿತ ಚರಿಶ್ವವೆ ಗ್ರಿಫತ್ರ ವ್ರಿ। ವತಾ ಯುಕ್ತದ ನಾಸ್ತ ಮತಂ
ನನಿಸ್ತ್ರಿಶಿ ರಾಜ್ಯವಾಸುತ್ತಿರ್ದ ನಾ॥ ೩೧॥ ಶಿವಾಯಾಯನಿ ಶಿವ ಜ್ಯದಂಡ ನಪವನ ಕಾಲ। ಸರನಾಬಿ ನಿಶ್ಚಲ ಧರ್ಮಸ್ಥಂಭನ ಸುಗ್ಗಾನ್ಯನಾ ನಿರುತಿ ಶಿವನ್ನ ಕಿ ಪಾದಾನ್ವಿತಂ ಪಾವನಂ ರಾಜ ರಾಜಂ ಮಾಧ್ವೀ ಶಂ॥ ಧರನಾಬಿಯ
ಶಿನಾಥ ನಪಸ ತ್ರೈಂದ್ರ ಚಾರಿಪ್ರವರನರಪತಿಯನಂತ ಸುನಾಬಿಯೆಂದು ದಶದಿಕ್ಕಿ ನೊಳ್ಪ್ರಶಿದಾ ಡಿದವು ಕಿತ್ರಿ ಮಾನಿನಿವಿಲಾ ಸದಿಂ ಶಿವನ ನುಜ ಬಲದಂ ದದೆ॥ ೩೪॥ ಅಂಬುನಿಧಿ ಪರಿತ್ತವ ಸುಮತಿಯನಾಥುವ
ಪ್ರವತಾ। ಸ್ತಂಬ ಕಾಚರ ಮಂಡಿತ ಪದಂ ಡಿಗ್ಗೂ ಮಿ। ಯ ಂಬರವ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಿತ್ತಿ। ಬೊಲರು ನಾ ನ್ನಯ ಪ ಮುದರನಾಸಿ ತನೂ॥ ಬಿಂಬಾಧರೆಯ ಗರ್ವದಿಂದಾಗ್ಗೆ ವನೆಂಬುದನಿ। ತಂಬಿಲ್ಲಯ ಚೆಲ್ವಿನಂ ಬಾರದಲ್ಲಿಕಾ
ನಾ। ಯಿಂಬಂತಿ ಮಾನಿಶಂಗಂಡತ್ತಂ ತಾ ನ್ನಪನರಾನಾಬಿಗುರು ಮಂತ್ರವಾನಾಬಿ॥ ೩೫॥ ತಿಂಡ ಬಿರುವಿಳಿಯ ಡಿರುವಿಕ್ಕಿ ಕುಡಾದ ರಡಿರು ಬುಂಡರಿ ಕೆತ್ತ ನಾರಿಯಾನಪುತನಿಂನ ಮೆಕ್ಕೆ ಗಂಡು ಪಾದಾ
ಖಂಡಕ್ಕೆ ಸಾದ್ಧುರ್ ಗಾಳ್ವೆ ನೆಂದಿರ್ದ್ದೆ ನೆಲೆ ಶಿವಾ ಯ ಸಾತುರ್॥ ಮಂಡಿಯೊಳ್ಳಿ। ಯ ಡಲು ನಂಬಿದೆ ನಕಲ ಮುಂ। ಗಾಂಡು ಮುಡಿ ಮಾಡಿ ಪಿಡ ಗಯು ವಾಕಿಲ್ಲಿನ। ಗಂಡಗಿದು ಶಿವಿವಿಶಂಬ ಳಕದಿಂ
ಮಿಂಡುರಾಜಿಸಿದ ಕೆ ಮಾನಿನಿ॥ ೩೬॥ ಯು ಂತು ಬಾ ತುಶ್ಶಿ ಕನ್ನನ ಮಂಕ ಮಾಡಿಸ್ಸುವ। ಕಾಂತಿ ದಿವಾಂಗವಂತೆಗ ದುಳ್ಳು ಸತ್ತ್ವ ಪಾ। ವ ಂತೆನಂಪಡ ಪ್ಪ ರಂಬಲ್ಲ ಮುತ್ತ ವಾಡಿಗೆಯ ತೊಳ್ಳು
ಪುರಿಪಲ್ಲ ರಾ॥ ಕಾಂತಿ ಮುಖ ಮೊಗ್ಗುಸ್ಸ ಯೆತ್ತು ತ್ರಿ ಮುಂದ್ರ ದಿಂ। ದಂತಳ ಚೆಳ್ಪ ನಾಬಿಯುಂ ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗ। ಳಿಂತ ರತೆ ಮೂಡು ಶಾಕಕ್ಕಮ ದುನಗರವ ಚೆಂದಿರ ಮೊಗದಾಳಾಳ್ದಿರ್ದ್ದ ರ್ಗ॥ ೩೭॥ ಶಿಲಪ
ಸುಮದಾಯ ಸಂಪಗೆ ಯೆಂಬನಿಂದ ಗಳ। ಮಲ ಪ್ರನವ ಭಕ್ತ್ಯಯ ಮುಖಬ್ಧ ಮಂಗಾರ್ದುನ ಕಳೆ। ಯಲುನಾಶಿ ಕಂಬ ಇಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ್ಯನಶಿ ಡಬಲದೊ ಗ್ರಾತ್ರೆ ಸಲಾ ಚಾರ ಲಿಂಗಂ॥ ನಿಲಯ ವಾಯುಶಿ ಪುರವಸ್ತುವಂ ಮಲ್ಲಿ ತೆಂನ
॥ ಪತಿಯ ಡಿಯೊ ಶಿಸುವೆಂತಪ್ಪ ನೆನುತಂ ಮುಕ್ಕಿ। ನೆಲೆಗಾಂಡ ಪಾಲಮು ಶಿವತಿಯ ಮೂಕುತಿ ಯುಪಿ ಮುಣ್ತ ರಾರಾಜಿಸಿದುದ॥ ೩೮॥ ಕ್ಷುತಿಗಳ ಭವನನರಪ ಬ್ಧ ಲಿಶಿವ ಮಯವ ಶ್ರು। ಸತಿಯನಯವ ಗಳಸಾ
ಶಿರ ವ್ರಿಸಿ ಲೆಶಾ। ದತಿಶಯದಲಾವಂನ್ಯಾ ರಸವ ಕರಗುತ್ತ ಕಂ ನಾಬಿ ಟ್ಟು ಕಿವಿಗೆ ನಿವೆ ಯಲ್ಲಿ॥ ಚತುರಾಸ್ಯನೆಂಬಕ್ಕಸಾಲೆಯರ ದಪನೆಂಬ ಮತಿ ಬಿಡವಿನ ವಿಸ್ಸದ ವಾಕರ್ನ ನಯನಗಳು। ಪತಿನ ಕ್ಕೆ ಗಾವಗಂ ಕಂಡು ಕಿಕ್ಕ
ಶಸಂಗ ವಗಲ ಶಂದರು ಪುವಂತೆ॥ ೩೯॥ ಗುರು ತರದ ತುಚ ದಿಂದ ಚಂಪಕದ ಕು ಸುಮ ಬಂಧು ರಲಘು ಸ್ಥಾಸ ನಾಶಿಕ ದಿಂಡ ಕಾರ ನೊರ್ಳ। ಪಂಜಿನಕ್ಕಿ। ಗಳಿಂ ದಲಾಪಾದ ಮಸ್ತ ಕಾ ಪಾರ ನಾಗಳ ಚೆಲ್ವಿ ನಿಂದಾ॥

ಸ್ವರನೆಂಬ ಬಾಲಕ ಗೆಲ್ದಂದೋ ವಿಶಿವಮಂಪೆರಮಕವಿಪ್ಪುದ ಯದಲಿಕೆಯ ನಲಂ ಕಾರಗನ। ಪರಿಣಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುವೊ ಚಾರ್ಯ್ಯರ್ ಶಿನರಾಜಿಸಿದಳ್ಳಾರಾ ನಾಲ್ಕ ಮಲಪಾನಾಲ್ಕಿ॥೪೦॥ ಮೊದೆಯೊಳಗೆಷ್ಟಗಲಿ
ಯ್ಯದೆಂಮನ ಸಹಾರಮಡಿಸಲಾ। ವಿಧಿಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ದ್ವಾಶ ದ್ರಕ್ರದಿಂ ದಂನವಧು। ನಡುವನಾಸ್ತ್ರಿಸ್ಥದಿನಾಲ್ಕಿ ಮಂಡಲದಿಂಪ ಯೊಧರ ದಳ್ಳಮೆಗಾಗಿ॥ ನಡೆವೆನೆಂದೆಯುತಪ್ಪುನಾಷ್ಟಯಂತಂಮನಿತ್ತೆ। ಮೊಡನೆ
ಕನದಿಯ್ಯರಲು ಮೋಹದಿಂದಂತರೆ ಯ। ಅಾದ ಬಳ್ಳಕು ಬಗಳಿಂದೆಸದತ್ತಾನಾಶಿ ಶಂದಪ್ಪು ರಾಜ್ಯದಿಶಿ ಚಾಶಿ॥೪೧॥ ನಳಿತೋಳ ಮೊದ್ದನೆಂಬ ಬಾಹುಯುಗಮೆಂಬನುಡಿಗಳ ನಿಂದೆಯಂ ಮೊದಗ
ವಧಿಕ ಬೆಂಪಕಮಾಲಿ। ಗಳಹಾಂಗಿನಿಂದಿಪ್ಪು ದಾಳ್ಯ ತಾಯುಗಳದಿಂದವುಮ ಮನ್ಮಥವಿರನಾ॥ ನಿಳಯದಗದ ಗಂಥಸಿಂಧುರಪಾಪ್ಟಕಾಮಳಿಯೆಂಬುದಂ ಕುಚದ್ವಯ ವನಡುಚ್ಚಿತ್ತರೆಗ। ಘಾಳು
ಕಾನಾಲದು ದೆಂಬಂತೆ ನದಗಾಚಳ್ಳ ನಾಶಿ ಸದ್ಧ ನಾವಿಚಾಶಿ॥೪೨॥ ಯರಳಿಗಂಗಳವ ಟಘಲಾಧರದ ಬೆಳ್ಳಗೆಯ। ಪರಮುತ್ತಮಿಪಸು ಪ್ರಕಾಶವ ಪಶಿರದ ಚಂ। ದಿರಮೊಗಕ್ಕೆಳ ಸುತಾನಾಲ್ಕಿ ವಾತಿ
ರದಿಂ ಗಾಪ್ರಿಯಪಕ್ರ ಪ್ಪಸಪ್ಪು ೦॥ ಬರಿ ರಾಜನಾಳು ಸಾಲಿಜ್ಜುಬಜ್ಜೆಯ ಕಜ್ಜು। ಲುರು ಘನಾಲ್ಕಿ ಯ ಪಿಡೆವರಲು ಕುಚದಮಧ್ಯ ದಾಳಿಪ್ಪು ಘನಾಲ್ಕಿಯ ಮನಾಲ್ಕಿಮ ಯಮಧ್ಯದಮಲನತ್ತ್ರ
ಮಾಶಿಕೆ ಮೆರದು ದಾವನಿತೆ ಗೆ॥೪೩॥ ಕು ಮುದದಿಂ ಪ್ರಶಿಕೂಲದಿಂ ವಿಜಾತಿಗಳ ಸಂಗಮದಿಂ ದಜಡ ಜಿವ ನೊಪಾಯದಿಂ ಬ ಂಗ ಸಮಿತೆಯಂ ತಿಪ್ಪು ಶಾವೆ ಗಾಳಂಪತಿಯ ವ
ರುಘಾನುಪೂತೆಯ ನಶ್ತುಲಾ॥ ರಮಿ ಅಯ ಸುತ್ತಮಶಿವ ಪ್ರಾನಾಲ್ಕಿಯನ ಸಂಗದುತ್ತವಮೂನ್ನ ಚಕ್ಕದ್ರ ವದನೆಯನಾಲ್ಕಿಸರಸಿಯೊ ೦। ದವುಲತ್ತಕೆಸಿಬೆ ಯಲ್ಲವೆನತೆಸದತ್ತಾ ಚೆಲ್ಪ ಪಿ
ಲಿಬುದ್ಧಾನುಜನ ಕರಿಸಾಗಿ॥೪೪॥ ಕಂ ನಿಯ್ಯುಲಗ್ಗಲೆಗಕರಡಿಗೆ ಶಶಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಕಂನಕ್ಕೆ ಮೊರೆನಕರಸಕ್ಕೆ ತಿಳಿಗೊಳಕೆಮಿಗೆ। ಲಂನೆರವ ಬಗ್ಗೆ ಗಂನಾಳಕಮಾನ ನಮಧರಕು ಚಯ್ಯುಗ
ಮೆಸವನಾಶಿ॥ ಮುಂನಮೆಂಸಿಶಿಯೆಂಬ ಬಚ್ಛೆಪಾರವಾರಧಿ ಶವಂನಖಚಿತಂ ಕಥ್ಯವನ ವಿಸದತ್ತಾಚೆಲ್ಪ। ಕಂನೆಯೊಯಜನ ಮನದಂನೆರಪಿಕಥೆಯೊಳು ಪ್ಪಂನೆಸದು ನಾಕ್ರಶಿಂನೆ॥೪೫॥ ಪಿಂಡೆದ
ಲರನಡಾನೆಯ ಮನೆಯ ನತಿ ಅಯಗಾಳ। ನುಡಿದು ನಶಿಂಗಳ ದಿರಮೋಕಾಂತೆಯೊಳ। ಗೆಡವಿಡದೆ ಪಗಲು ಪಕ್ಕೆಯೊಳಿಪ್ಪು ನ ದುದಾಪವೆಂದು ಮನದಾಳ್ದೆ ನೆಯದೆ॥ ಯೊಡೆವಿಡದೆ ಸೂರ್ಯ್ಯನಾ
ತಾಂಮೂನಿಶಿ ಕಾಂಬ। ಕಡೆತಿವನ ದುದು ನಿನಾಳ್ದೆ ಕೆ ಯದಿರದೆಂದು। ಮೊಡವಿಯೂಡುವಮಾತುಗೆಡೆಯಾಗಿರವಿಪ ದುವಗಡಲಾಶ್ರಾಪೊಬದ್ಧ ನಾ॥೪೬॥ ಲಾಕದ ಜನಂಗಳಿಂ ನಾ
ಮಗನಪರೆಶಿಯೆಂಬ। ತೆಕಿಶಿಂರೂನತ್ತಿನೆಯ್ಯುಂಯವ ದೇಳ್ಳಯಾ। ಲಾಶಿಸುತನೆರದ ಕಂದನಸ್ಸೈದೆಮುಂದಾದಿಚೆಳಗಂನಕಿಪ್ಪುನೆಂದಾ॥ ಜಾಕೆಯುಂ ಪಾಳ್ಗದಲುನಡೆತಂದು ತಾರಕಾ। ಇಕವೆಂದೆ

೧ ಂಬಮುತ್ತಂ ಕೊಟ್ಟು ದಾಂಯನಯಿರಾ ಕೆಂದು ಪಂಬಳಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರದೆಳೆಯಿಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆನಿಸಿದಿರ್ದುದು॥ ೪೪॥ ರಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಶಿವಲಿಂಗವ ಬಿಳ್ಳು ತುಷ್ಟು ಪೂರವ ನಾನೆತ್ತಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ। ಚಾರ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾ ೧
೨ ದವಂ ಸವಿಯ ಉಳಿದು ಧರೆಗಾಂದ್ರು ಶಕ್ತಿಯಿಂ ದಿ॥ ನಾಶಿ ಶಿಕ್ಷಾ ಗ್ರುಪದಪಂ ನೆತಾಳದತ ಶ್ರೀ ದಾರನಾದ ಸಾಮ್ಯದಿ ಕಿಲ್ಪ ಗಿನೊಳ್ಳುತಿಯ ಸಾರಿಕ ಪ್ಪುರ ತಾಂಬೂಲನಿವೆಯೊಳು ಮನ ಧೃಯೃಕನು ವಾದರು॥ ೪೫॥ ೨
೩ ಯೆನಗೆಸಾಕೆ ತಾರವಾರೆನಿಂನ ಧರ್ಮ॥ ನಿದಿನುತ್ತ ಬಿಗ ದಿಗೆ ಖಿದ್ದು ಕೆಶಾಶಿರಾ। ಜನಿತದಂ ಮಿತ್ರಕೆತಾನಿಂ ನನಗತೆ ಪತ್ರರಕ ಡೆಯವನೆ ಯತ್ರಿ॥ ಘನಕುಲ ಚಕ್ರಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳ ಕಂಡೆ ದೆಯೆ। ಳನುಸೊಳಿನಿ ದೆಂಥ ಶಿ ೩
೪ ಯೊಳು ಶ್ರದಿವ್ಯ ತ್ರೈತ್ರ। ವೆನಿತವರ ಮು ಕ್ಕಗಲ್ಲಿಂ ಸೊಳಾ ಳವೆಂ ದುರಮಿಸು ಶಿದ್ಧನಾ ಚಾಳನಾ॥ ೪೬॥ ಯುಸವಂಗಪರಿಮಳಂಗಳ ನಾ ಶಿಕ ದಿನಿಂತಿ। ಮಿ ಸು ಪ್ರದೆ ರಗಳ ಖಿದ್ದು ಚೆತ್ತೆ ಗಂಗಳಾಳು ನಿಷ್ಟೆ ಸು ತಲಮದಗ ಪ್ರುತಂ ೪
೫ ಸ್ಸ್ಯ ಕನ್ನಂಗಳಾಳು ಲಶ್ಲೆನು ದಿಂಯನಿದು ಕೆಗೆಳಿ॥ ಪಸದು ನೆರದರು ಸದಾಚಾರ ದಿಂ ಗುರು ವಿಗ। ಪ್ರುಸು ತಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಸು ಪ್ರಸಾದಂಗಳನು ಗಳೆರೆ ಡೊಂದಾಗಲು ಮಹಾಲಿಂಗ ನಾಗಿ ಗಳು ಸುರತವನೆಸ ೫
೬ ಗ ಯು॥ ೪೭॥ ಲಾಸಕ್ತೆ ನಾಮಿತ್ರನೈ ಸತಿ ಶಿವಗಸಾ। ನಿಕಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನುದಯು ಪನಿಶ್ಚಿ ನೊಳ್ಳಿನಾ। ನಿಕೆಯ ಪವಿತ್ರ ಕುಕ್ಷಿಯನೆಂದು ಪೂರ್ವಗಾತ್ರದೊಳುದಯವಾಗೆ ಮಿತ್ರಂ॥ ಅಕಾಲದೊಳಗಮ್ಯ ತವತಿ ಶಿವನ ಪೂಜೆಂಬ ೬
೭ ಂ। ಪಗಕಾಂತನೋಡೆ ನೆ ವಿರಚಿಸಿ ಸುಖದಿ ನಿರೆಗು ರು ಕ್ರು। ಪಾಕಲ್ಲ ಉತ್ಕೃದು ತೃತ್ತಿ ಬಿಜದಮಾಳಿಯಿಂದೆಗ ನ್ಸರಂ ದೊಡಿತು॥ ೪೮॥ ವಿಳಸದೊಂ ಕಾರ ಬಿಜಂ ಕಂದವಾಗಿ ಪಾಡೆ। ಯೊಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಶಿಸಿ ೭
೮ ನಾ ಯೆ ಮಂಡಲದಳಿ। ಸುಳದಾರ ಲೆದೆಯನ್ನು ಶಿವ ಸುವರ್ಣಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಧರ ದಾಳಿ ತಳಿರುದೊ ರೆ॥ ನಳನಳಿಪ ಕುಚ ಕುಟ್ಮಳಂ ಮೆರೆಯೆನಾ ಡೆಕ ಂಗಳು ಮಲರೆರಾ ಜಿಸಿದ ರ್ಕಾಂತೆ ಬಾಳ ಸೂ। ಪಲ್ಲಿ ೮
೯ ಯಾದಿಪಶಿ ನಿಷ್ಠ ಪ್ರಿಯ ವಿವಕಲ್ಪಲತೆಯಿಂ ತೆರಂ ಸಾನಿನಿ ದಬಿಶಿ॥ ೪೯॥ ನಲಿದು ಗುರು ಕರುಣಾದಿಂ ಶಿಷ್ಯ ಉಸುಮರದ ಬಾಗಿಲು ದೊಪ್ಪುಕೆಂದನಂಪ ದವೆನೆಂಬಿ ನಾಮ। ನಲವೆ ನಿತೆಂಬಂತೆ ಸಾಪಿನಳನಶಿ ೯
೧೦ ಭಕ್ತು ಭಾಷ್ಯ ದಾರೆ ತನ ದೊಳಿ ಪರ್ತು॥ ಲಲನೆ ನಿನದು ಬಡತನಂ ಬಿಸ್ತಾಯು। ನೆಲವೆಂ ನಾಬತಮ್ಮತಿಯ ಬೆಡಿಯಡಿ ಗಡಿನೆಪದ। ಜಲಜಂಗಳ ಮರ್ದ ಪ್ರೈವತಿ ಲಮಂ ಮಾನಂತಿ ಬೆಳ್ಳನ ಡೆಮಂದವಾಯು॥ ೫೦॥ ೧೦
೧೧ ಶಿವಲಿಂಗಪಂಕರ ಸಲದಳಿ ಕಾಸ್ಪುಡಿ। ಯುವತಿಯ ತ್ರಿಗಳಿಗೆಡೆ ಯತ್ತೆ ಪಂತಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ಳವೆಯು ಪಕ್ಕೆ ಪ್ರೋರೆಯಾ ದೆವದು ಮಲ್ಲದಿ ಸತಿಯ। ನೆಚಿಕ್ಕೆ ಡಿಸ್ಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಸೊ॥ ಭುವನ ಕೆರುನಾದ ಪಿಂಡ ವಿಗ ರ್ಭಮಂ ಪೊ ಕ್ಕ। ೧೧
೧೨ ದಿವ ಗವ ರಂಥ ವಂದಿದಳಿ ಕುಪದ ದಶೊ॥ ತುಂಬ ವೊಗಂ ಗಂಡಿದವಾ ಖರದ ತೆಯನಂನೆನವ ತ ಮ್ಮುತಮಾಗ ರಬಡ ದಹಾ॥ ೫೧॥ ಮದ ಯುಸುವ ಪುತ್ರನಿ ನಕುಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂ। ಬುದನರುಪು ಪಂತರಲ್ಲು ಮೆನಾ ೧೨
೧೩ ಮಿಸಿತಳಿಪಂ। ಸಿದವು ಗುರು ಬಿಯು ತ್ತ್ರಿ ತ್ರಿ ಯಾದಪನೆಂಬ ಮಾತ ದಿಗುನವ ಪಾಶದಾ॥ ಪುಬಿದಬಿಪ್ಪ ಟ್ಟು ಸಿಡಿಲುವ ತೆರದೆ ಸದಿಲಗಂಗದ ಬಿಗುಪ್ಪಗಳ್ಗಿನಾಗಿ ನವವಾಸ ಪೂರ್ನ ಮಾ। ದುದುತ ದಿಳಾಶ ನಿಯಸೆ ೧೩
೧೪ ಂತೆಸದ ಮುಂದೆ ನಸು ಬೆನೆಯಂ ಪಿಳ ಲಿಪುದಿ॥ ೫೨॥ ಮಿಗೆ ಸಾರದ ಪ್ರದಿಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಗಾಪನಾದನಗ ದಿಂದೆ ಚೆಲ್ವರನ್ನಂ ಕಾಮಧೆನು ಪ್ಪಂ। ಸಾಗಳ ವ ಪಾಳ್ಗಿರು ಪ ತಾಂ ಬ್ರಪನ್ನಿ ಯಸಿಂಬನಿಂ ಮುತ್ತು ಪೂವಾ ೧೪

೧ ಶ್ರೀ ಯಂ॥ ಧುಗೆಯುಗದ ಬಂಧಾತ್ಮ ನಾದಯುಳ ವನೆಂದೆಂಬ ಭಗಿಚೆಡ ಸುತ್ತು ನಾಮದಿಂ ಮೂಲಮಂತ್ರತಾ। ನೊಗೆ ದಂಡದಿಂದು ಯ ವಾದನಾವನಿತೆ ಯುಧರೆದಿ ನವುಲಳುಕು ವಾರನು॥ ೫೬॥ ಯಾ ಮಿತ್ರನ ಧ

೨ ಕಬಲನಿವ ನಾತ್ಮದಾಳ್ವುದಿದ। ಪೊಲವಕಳ್ಳುವಂ ದುನ್ನುತ್ತ ಗಗಳ। ಕೃಪೆಯೆಂದೆ ಕಾಣ್ಬ ನನತಿ ಸವ ಪಲಮುಸಲ ಖಚಮಂದವತ್ತಂಗಳಿಂ॥ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಪಾರಮದುವ ಸತ್ತಿಯರವಿದಾನದಾ। ೨

೩ ಅರುದಿಂ ರಂಜಿಸು ವ ಪೂಜಿಕಾಗೆಪದಾ। ಕ್ಷಾಪತಿ ಶ್ರೀ ಯ ಸುವರನೆಸದಂ ರತ್ನವುಯ ಕನ ಕವುರಿ ನಾ ಯನಾವು ದ್ಯದಲ್ಲಿ॥ ೫೭॥ ಸಲ್ಲಸಗ್ಗಂ ನೆಲಕೆ ಕಾಲ್ಗೆ ಷ್ಟ ಯಾಗಿ ಬಂ। ಬಲ್ಲಿದಿ ದುನ ಡೆತಪ್ಪು ಬಲ್ಲಡೆಗ ೩

೪ ಳಮ ಚ್ಚರಿಯ। ನಾಣ್ಣಡಿಖದಂದಮಾರಡಿಂಗಾಳಲ್ಲ ಸ್ಥಿಪನುಕಿಖೊಲ್ಲ ಮುಬ್ಬು। ಗಳ ರತಿಯಾ॥ ಗೆಲ್ಪ ಖೂಬಗಿಂದುರೆ ಕುಕ್ಕಲ್ಪಕ್ಕರಿಂ ಬೆಯ್ದೆ। ಜಾಲ್ಗಮುಡಿ ಯುಬಳೆ ಯರೆಲ್ಲ ಮೆಗದಮ ನಿನಧಾರ ಕಂ ೪

೫ ನಾರಿಂ ನೊಡಿಚೆಲ್ವು ಕೆವ ರನ ನಾಗಸುನಾಳ್ವುದಿರೂವಳ ದಾಪೂ॥ ೫೮॥ ಯಾದು ಸಕಲ ಶಕ್ತ ಪದವಂ ಕೆಜರೆನಾಬ ಮುನ ದಮಲ್ಲ ನಾ ಯ್ಯನಾ ಚಾರವಾಂ ಕಂಗೆ ಪಿಂಳಿ ದೂಕ ನ ತ್ರೈಂದ್ರ ಚಾಳ ಕೃತಿನಾ ವಚಿ ೫

೬ ಂತಾರತ್ನ ವಮಳ ಕನ್ಯಾ॥ ಪ್ರದಯಮಸ್ತಕ ವದನ ಸವಾರಂಗ ಚಾಖ್ಯಗಾ। ಸ್ವದವಖಿಳಸು ಜನಗೆ। ವಂಬಾತ್ಸರಿಯಮಪಾ। ತ್ವದಬಾಧೆಯೆಂದೊವಿದ ಡೆಕಳಿ ದರಿಗಿಪ್ಪಸಿದ್ಧಿ ಸವ। ಾಗಪ್ಪುದು ೬

೭ ॥ ೫೯॥ ಶ್ರೀಂಪುನಂಧಿ ಕೆತ್ತಂ ವದನಾಗ್ರ ಶೃಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರೀಸುರು ವೆಗತಿ॥ ರಾಗವ ಸಂಕ॥ ವು॥ ವಾಗಿದು ಮಾಧವನ ಕರುಣಾದ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮ ೭

೮ ಸೂಗಸುವ ಗ್ರಜ ಮೊಡನೆ ಬಾಲಲಿತೆಯ ಕಳಿಯೆ। ಮಿಗೆವ ಸಂತಂಬರಲುವನಕೆಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಂ ಬಾಳಚ ಕ್ರಿಶನಾ॥ ಪದ॥ ಗಿಶಜೆಯ ವೆಗಂಖಲ ಕುಜ್ಜಮದೊಳ್ ಕಂಪೊಳಿಂಪೆ। ಸರಖ ಯೊಳ್ ರ ೮

೯ ವತಾವರೆಯೆಂದು ಕೈನಿಡಿ। ಖರವೆತ್ತಿ ರಿಂಪಾ ಸ್ವಗನಾವರ ನಕಂಡೊಡೆ ಬಪ್ಪ ತಂ ಮನಸಿ ವಿಲಿಗೆ॥ ಪರುಗನ ಘತಸ ರಿಂಯ ಕತ್ತಾ ಡೆದೆ ಝಳದು ಪೊಕ್ಕೊಡದು। ಸುರಿಯ ಲುಂಡಲಿಗೆ ಬರೆ ದ ೯

೧೦ ಳ್ಳುಖಿಗಜ್ಜಂಪ ಕಜ್ಜ। ಕರಿಮು ಖನ ಮುದ್ದು ಚೆಡವೈಖಿಗ ಂಡಿಲನಿ ಡೆನಗು ತಳಿ ವರಕ್ತ ಬಿಂವಾ॥ ೧॥ ಶ್ರೀ ವೆಳಿಂಪಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಯ ಕಿಯ್ಯ ಪಿಶಾ ಸಗಿ। ದೇವ ಬಿಂನಪ ಚೆಲ್ವ ಕುವರನು ದಯಖ ದನೆನೆ। ಯಾವರಂಚಿತ ನಾಮಿಯೊ ೧೦

೧೧ ಳ ಪರುಪದ ಬ್ರಿಜ ಮಂಬತ್ತೆ ನ್ವಾರಂಗ ವಾ॥ ತಿವಿ ದಗೆಯನೆಾಮರಾಜಿಮವರೆ ಡೆಗೆರದ ಪಾವ ನೊ ದಕ ವೆಂಬಿನಂಸ್ಥಿದಮು ನಾಖಿನ। ಕ್ಷತ್ರವಳಿಗಳಾಂಯೆಂದು ನಲಿಯೆ ಪರಕಲಿಸಿ ಪಬ್ಬ ತ್ತು ಶುಭ ವಾತ್ರೆ ಧ ೧೧

೧೨ ಕೆಸೆ। ೬॥ ಪಾರಜನ ವೆಯ್ದು ಪರು ಪಾ ಮುತಂದಳ ಲ ತಿರೆ। ಖಾರಿಂದು ಬಹುವಾದ್ಯ ಸಂತತಿಗಳುಲಿಯತಿರೆ। ಚಾರುಮಷ್ವಂಜಳಿಗಳುರವಿವಾಳಿಯ ರತ್ನ ಗಳು ವಿಧಿ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ॥ ಓಾಕ್ರಿಯ್ಯ ಪರಚಲಿಸಿಮು ಕುರ ತೋರ ೧೨

೧೩ ನಾಮುಖ್ಯ। ಚಾರುಪ್ರಕಾಶವಾವಾಪ ಕಾಲದೊಳು ಮಂ। ಗಾರಂತೆ ಚಿದ್ಘನ ಶಿವಾಂಯ್ಯ ಕೆಯ್ದುಂಡರು ಕ್ರುಪಾವರುಷವ ಒತರೆಯಲು॥ ೩॥ ಗ್ರಾಮತಳಾಧಿಪನಿದ್ಧ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗೆ। ಸಂಪ್ರತಿಯುಂ ಪರಕಿಸುವರಂ ೧೩

೧ ಗೆ ಸುರುತರ ವಕ್ಕರ ಜಾತಕರ್ಮಮಂ ಮಾಡಿಲಿಂ ಸೊವದಿ ಶಪ್ತ ನಾಮಂ ಜಮಂ ಕರು ನಾಲಿ ॥ ತಂಗಿ ಮಂತ್ರ ಲಕ್ಷಕ ನಾಮ ವಿತ್ತು ತರಂ ನಾತ್ರೆಯುಂ ಸತ್ರ ಶಿಖೊಡವ ಡಿಕ್ಕ ಕಾಂಡುವಿ ಖ್ಯಾತನೆಯ್ದಿದನು ನಿಜವಾಸ

೨ ಕ್ಕೆ ಪರಮ ಸುರ ರಾಜನ ತಕ್ಕ ಪ್ರಭು ಜಾ ॥ ೪ ॥ ವಿನಾ ಯಾರ ದೇವಾನ ಧರ್ಮಂ ಗಳಂ ಸಕಲ ಜನ ದನಾವಂತೆ ಮಾಡಿಯಾರಾಧನೆಯ ಬಿತ್ತ ತಿಂ ಥಿನಾಲಿಗೆ ತು ಮಾತಿ ವಿಚಿಕೆ ವೆರಸಿ ಶಿವ ಮರಂ ಗಳ ಸಮ ಪ್ರೆ ನಾಡೆಯಮಾ

೩ ಡಿ ॥ ಗನಾ ಪರ್ವ ವ್ರಂ ಕನಯ ನೊಗೆದ ಪಂನೆರಡು ದಿನ ಮನಾದೊಳ್ಗಿಲು ತ್ತ ಪದಾಳಿ ಸಗಿಸು ಖದಿಂದದಾ ಯನಾಯ ಪಾಲಿಸಿತೆ ಲಾಷ್ಟಿದನು ಚಾಳಿಂದ್ರ ಮುದನ ಮಯಾಳ್ದಿ ಪೂರ್ನ ಚೆಂದ್ರಾ ॥ ಖ ॥ ವೈಶಿಯಾಮಿ ಪರವ

೪ ಕ್ಷವ ನೊದಿ ವತ್ತೆ ರ ವೆ ಚರ ಸ್ನಾರ ವಿಂದ ವೆನಾ ಡಿ ಪಂಥನ ಗೆಮುಂದೆ ಮಾ ರಾ ಶಿಪ್ರ ಸಂನ ಕಾಲ ದೊಳಾ ಗಸಿ ದೆಜ ಪ್ರೆ ಮನಾ ಬಿ ಕಬಿ ಚಿತ ಮ ಪ್ಪಿ ಕವನಾ ॥ ವಾ ಶ್ರಿವ ತೆರ ಜಲಂಬನಾರ ತ್ರಕಂ ತುಕಮ ವಾರಾ ಗಮ ಬ್ಬಿ ನೊಳ್ಳಿ ನಂ

೫ ಗ ವೊಲಿ ಗಳಿಂ ಕು ಮಾರನ ಪವಾಸ್ಯ ಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಂತೆನಸು ನಗುವ ಸ್ತ್ರೆ ಬಾಲಲಿತೆ ಯಳ್ಳಿ ॥ ೬ ॥ ದೆಪ ಮೊಪದ ವಿರಾಗದ ಪಂನಾನೆನ ನೆವಮುಂ ನಾ ಪಸಿ ಶಿಯಾಳ ನನಾಬ ಗಂನೆ ಕ ವಿದನ ದುತನಗೆ ಬಿಪುದೆಂದ ಕ್ಕೆ ಗಳ

೧೪೮ ೬ ಯುವಂತ ಳಂ ತುಂ ವಿರಪಾಮ ಪೆ ಯಂ ನುಂಗಿ ವಾ ॥ ನಾ ಪಸ್ಸ ವಿಜಿಡುನಿಂ ನನೊಳ ಕಾಂಡೆ ನೆಂನ ಚಿ ದ್ವೆಪ ದೊಳ ಗೆಂದು ದ್ವಿ ಪವ ನೊಡಿನಸು ವನು ತ್ವಾಪ ದಿಂ ಪಂಚ ಶ್ರ ಕಿ ಯರ ನಿ ಕೆವಿ ಡಿ ವಾಲ

೭ ಬ ತಿಂ ಮರ ವ ಮುಂದ ತೆ ವಿ ಡಿ ವಸಾ ॥ ಬಾ ಪ ಸ್ಸು ಬಾ ವಮೊದ ದಂತಂವ್ವಾ ಪ್ರಸಾದನ ಡಿ ಬಿಸೆಜ ಮಂತಾಳಂ ತೆರಿಳ ಲಿಟ್ಟ ಮುಲಿ ಯುಗುರಿ ನಸ್ನ ಕರಿಂ ನ್ನೂ ಮ ದೃದರ ಕೆ ತಿ ಪ ರಿಷ್ಟಿ ನಿಂ ಬಂದ ದಾ

ರ ಳಿಲೆಯ ಚೆ ಲ್ಲಾ ॥ ನೊಸಲಿನಿಂ ಪಲವಾ ಸಿನೆಯ ನಾ ಪ್ರಸಾದ ಮುಖರ ಸವ ಮಾಡುವೆ ನೆಂಬಿ ನಂ ಮೆರದು ಕ್ಕಿ ವಿಗೆ ರಂ ಜಿಸುವ ಮಾ ನಾಯ ಳಿಂ ದಿಸಿ ದನಾ ಮಂತ್ರಲ ಕ್ಷ್ಮಂ ಕ್ಕಿಯಾಗ್ಯಾ ನಪ್ಪಂ ॥ ಪಾ

ನ ನಗಿ ಪಕ್ಷ್ಯಿ ವೆರಳಿಂದ ಕ್ಷೆ ಯಂ ಜಕ್ಕುಲಿ ಪಿ ಮಗನ ಬಾಂ ಪೆಂದು ಬರ ನಿಳ ದ ಪ್ಪಿ ಶಿರ ಕೆ ಕ ರ ಯುಗವಿಡು ತ್ತಾನಂದ ದಿಂದ ತೂಗಿ ಜಾಗುಳ ವಾಡಿ ವಾ ಸೆನೆಯ ಕ ಮ್ಮಲಗ್ಗ ರೈ ॥ ಉಗ ಜಾ ದಿವ ತಿಗ ಪ್ಪು ಸು ತ್ರಿ

೧೦ ತ್ತ ಯತ್ತ ದಂ ನೊ ಗ ಸಿ ಸು ಡಿಯುಳಿ ಪುತ್ರನಂ ತಂದೆ ವು ದ್ದಿ ಸು ವ ಬಗೆ ಮೊದ ಲ್ಲಂ ಬಾಸ್ತ್ರ ಶಿಯ ಮೊಪ ವಲ್ಲ ದಿಲಾ ಕವತ್ತ ನೆಂಪ ಪ್ಪು ದಿ ॥ ೧೧ ॥ ದಾಪ ಮಂ ಕಂಡ ಡಂ ಬಕ್ಕು ಕ್ಕುವೆಂ ಶ ರನಾ ಕೆನ ಗಾ ಸಿ ಪಿಂ ಗಾ ತೆ ವಿ ಡಿ

೧೧ ವೆಂ ತ್ರ ತ್ರೆ ದಾ ಜ್ಞ ಮಂ ಖಾ ಸು ರಾ ಚಾರ ದಿಂದ ಜ್ಜ ಬಿಯ ನಿಡುವೆ ನಾ ಮಿ ಕ್ಕು ವಿನನಡು ದಲೆ ಯೊಳ್ ॥ ವೊಸೆ ವಿಂ ನೆ ಬಂ ದಾ ಡಾ ಳ ವೆನ ಗ ನ್ನ ಥನ ದಾ ಸಿ ಯೆಂ ಬ ಂ ತೆ ಕ್ರೆ ಕಾಲ್ಗಳಿಂ ದರ ನ ದದು ತೆಸಿನಿ ಪ ಬಿ

೧೨ ತ್ತಿ ಯಂ ಖ ದಿ ದು ಮೆಲ್ಲ ಡಿ ಯಟ್ಟು ಪೆಳಿ ವಾ ಡಿ ದ ಂ ಕು ವಾರಂ ॥ ೧೦ ॥ ಅರಾ ಕ ಮಾ ಕಶಿ ಮುಂನ ಮಂತ್ರಿ ತನ ಗಿತ್ತ ಸುಕು ಮಾರ ಮಿತೆ ವಚನ ನಂ ಮಂ ತ್ರಲಕ್ಷ್ಮ ಕನ ನ್ನೂ ಯಾರ ದಿಂ ಸರಿ ಯತ್ತ ರಿಂ ನಲ ಪರಾ ಮಲಕ್ಷ್ಮ ನಾಲ

೧೩ ತ ಪ ಸ್ ಗ ದೆ ವ ರಾ ॥ ವಾರ ಗೆ ಯೊಳು ಶಿ ಬೆಳ ದ ನೆಂ ಬು ದನು ಚಿತ ಕಾಮ ವೈರಿ ಯಾಲ ಯದ ಕಂ ಸವ ಮುರಿದ ಬುದ್ಧನವಿ ದಾ ಶಿಖ ದ ಕೆ ಮ ಯ್ಯ ಶಿ ಚ ಯ್ಯ ನಳ ಮಾ ಕ್ಕಿ ಯುಂದ ಬೆಳ ದರು ಬ ಳ ರಾ ॥ ೧೧ ॥ ವಾ ವಿ

ಯಮಗನಾಡುತಿರೆ ಲಿಂಗಂಗಳ್ ಬಿಲ್ಲುಬಿದ್ದಿ ಗಲರುಪಲ್ಲವಸೆಸುವ ಬಿಡೆಲಿಂಗಮಂತ್ರಂಡು। ಧರಿಸಲಾಡನೆಳಲವನಂತಂದಿ ಭೋಗಗಳ್ ಜರದಾಕಿರಿಯನಂಪರಿಕಿಸಿ॥ ಯಿರುಳಯ್ಯನುವಸಂಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಳಿ

೨ ಯುಲವನರುಣಾಬಾದಂತ ದಾಳಿಯ್ಯೆ ಜಿವಿಸಿ ಸತ್ತಿಶಿಶಿರನಾ ಚಾಮಯ್ಯನ ನುಗರ ಪಾಲ್ಲನುಪಕುಮಾರಕರು ಬದ್ದಿಂಬೆಳದಹೂ॥೧೨॥ ಅಮೆವಾಮೆ ಸಂಪೂರನಾಬಿಚ್ಚಾಯೆಪ್ಪಿಮವತ್ತಿ। ಸುವನಸಾಜಾಕಿತ್ತ। ಸದಾ

೩ ಕಾಂತಿಸಿತ್ರಿಗಳ ಮರ್ದ್ದಿದರ್ಪ್ಪಿ ಕೆವಣಿಪ್ರಿತಿ ತುಪ್ಪಿಮುಚ್ಚಿಗಳಾಡನೆ ತನ್ಮಾನಸ॥ ಅಮೃತಾಖ್ಯಪಾಡಶಿಕಳಾಭಿತ ಮಾರ್ಗ್ಗ ಚೆಂ। ಕ್ರಮನಂತರಾಜಿಸುವಪಾದಿನಾರುಬರಿತ ದಾಳು। ರಮನಾಯ್ಯವಾದ ಸಿನಗ್ರಜನ

೪ ಮೊಳುಕುಮಾರಲಕ್ಷ್ಮಣಾವಾಕ್ಷು ಧಾರಿ ಮಾರಾ॥೧೩॥ ಸ್ವರವಿಕ್ರಮಾಂಕದೆವೇಂದ್ರಯಕ್ಷೈತ್ರರಂ। ಶಾಂತಿ ಸ್ವಕರಿ ತುರಂಗಾ ಸ್ಯಾನಿದತ್ತಿಸಿ। ದೊರೆಕುಪಾರಂಗೆಂಬುದನು ಚಿತಂತ್ರಿಮುರಸಂಹರನ ಸಿನಾದಿನಾಥಾ॥೧೪

೫ ವರಸನಿರಿವತ್ತಾಂಡೆಯರಬಾಕ್ಕನ್ನೈನಾರ। ಕರುಣಾದೆವಿರಾಜಿಸುವನೆಸಲು ಚತವಾಲಸೆ। ಧರಗುಣಾಳಿಯಶ್ರಿವಪ್ಷತ್ತಿಕುಲಶ್ರಿ ಗಾಮಿನಿಯ ಜಿಷ್ಣುಗ್ರಾನಗಗನಮಣಿಯಾ॥೧೫॥ ಯಿಂತುಪುವರರುನಾಡೆ ಮೆರೆಯೆ ಜನ

೬ ನಕೊಂಡಾಡೆ। ಸಂತಸದ ಚೈತ್ರಕಾಲಂ ಮೂಡಿ ದಕ್ಷಿಣಾದಿ। ಶ್ರಾಂತವದೊಳಿಲರುತಂಸನಾನೆ ತಿಡೆಕಾಕಿಲಂಗಳು ಕಾರಲ್ದಿರಪುಮಾಡೆ॥ ಕರಂತುನಲಿದಾಡೆವನಿತೆಯರಕುಚಿ೨೦ನೊಡೆ। ಮುಂತೆಪಾರ್ವಲವೃಕ್ಷ

೭ ರೆಮಂಕಾರದಿಂಪಾಡೆ ಕಾಂತಸ ಪಕಾರಗಳ್ಗಂ ದತ್ತಿಗ್ಗ ಕಾಟ್ಟೆಡೆ ರಾಜಿಸಿದುದಾವಸಂತಂ॥೧೬॥ ತಂಡುವನಪಾಲಿಸಾ ಸುರಗಿತ್ತಸೂನಮಂ। ಕಾಂಡು ಪ್ರತರಕ ಕರವಿರನಿಳಂದು ಜಯಾ। ಮಂಡಲಾಧಿ

೮ ಪ ಕೆಳುಕಾಮಚಕ್ರೆಶ್ವರನದಂಡು ಬನ ದಾ … ರಗೆಬಿಟ್ಟು॥ ಮಂಡಲಿಕಾಶರಂ ಬಂಡಾಯ್ಯ ಶುಕಪಿಕಂ। ತೊಂಡುಗಿಡಮರೆಕೂಗಲಳಿನ ಮಿಸುತ್ತ ಸಾಯು। ಗೊಂಡು ಪಲ್ಲರಿಯ ತವಿದಾರಿಂಬ ವಿಂ

೯ ನಾವಸಂತವೆಳೆ ಕಂದನೂ॥೧೭॥ ಯೆಂದದಾ ತಂಕೆಳು ಸೂತನಾನಂಗನಾ। ವಂದರಕಿಲೆಯತವೈಭವದಿಂದ ಪಾರಮಳ್ಳು। ವಿಂದೆ ಕಾ ತಾಳಾಕಿವನಿತೆಯರಸಾರಂಭದಿಂದ ಮೃತವತಿ

೧೦ ನಡೆಯಲು॥ ಬಂದಳ್ಳಿವನವಶಾಕ್ಕಂದಾವಸಂತನಲ। ವಿಂದಸ್ಕಖದಾದವಿಯ್ಯವಿರಿದಾನು ಸವ್ವೆಶಾನಂದಯಾನಿಧಿಯನಾ ಸ್ಥಂದಪಿತನಂ ಪೂಜಿಪಂದಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದಾ॥೧೮॥ ಕುಸುಮರಜದಿಂದಧೂಳಿರಗಂ

೧೧ ಸೆದಿಂದನಾಡೆನ। ತ್ರಿ ಸುವಳಿ ಬಳಿಯಾಂದ ತಂಬೆಲರಿಂದವಂತರಂ। ಜಿಸುವಕನಕಾಬ್ಜಪಂಜಿಗಳ ನಿರ್ಮ್ಮಳ ಜಿವವಂಗಳ ಬೆರಾವರೆಗಳ॥ ಚಾಸದುಸಾದಾರ್ಪ್ಪಿತಿಪಹಂಸ ಮಿಥುನಂಗಳಿಂ। ದೆಸೆವಟ್ಟ ಮೂರ್ತಿವತ್ತಾ

೧೨ ದತಭಾನದೆವಿ। ವಸುದಾಧಿಪತಿಯ ಸುಪವಿತ್ರಪಂತೆ ಮೆರದುದಂತಾವನಂ ಮಿಗೆಪಾವನಂ॥೧೯॥ ಕಳಮಾಗ್ಗಳಿಂ ತಾಮನಾಬಿಕ್ಷೈತ್ರಮದ್ಯದಾಳ್ಳಾಪವನದೊಳಗಮ್ಮುತದಿಂದನಿಮಿಷಾಳಿಯಿಂ। ನವನಳಿಪ

೧೩ ಪ್ಪಾರಿಜಾತದಿಮಾರುತಸ್ತ್ರಿಶದಿಂಭೊಗೆಸಳಕರಂಗಳ್ಳಾತಳೆಗಿದರು ತಿಸಿ ಶಿಖಿಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರಂ। ಜಲದಿಮುದ್ರಿತಧರಾಧಿಪಾವನರಿವನ। ಕೆಳೆಯಂ ಶಚಿನ್ನಾನಿವಿಶಸಾರಂ ಬಾಳಿಯುಂದನೈಂದ್ರ ನಿಸಿ೧೨

ನುಡಿ...॥ ...ಡಿಂದ... ಸಮಾ। ಕಿರ್ಣವಪಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಲಸ್ತ್ರಾಡಿರ್ಕಾ ಜಿಪನ। ವಿರ್ನವಕಿದಾಘು ಡಿಂಮ ಕರ್ನೆಯು ದಿಲಮಲ್ಲಿಘುಯು ದಿರ್ನತಾಪಸ [illegible] ದಾ। [illegible]

ತಿಗಪ। ಮುನ್ನೇ [illegible] ತಾಂಬೂಲಪರ್ಣ [illegible] ಗಂಗಾಡು ವೆಲರ್ನಿಯ ದಬಿ ಜ್ಞರದಾವ ರ್ನೆಯಸ್ತತಿಯ [illegible] ಮಾ ರ್ನ ದಿದರ [illegible] ಖದಾ ರ್ನವದತ್ತಿರಿಗರಂತೆ॥೨೦॥ ಯಿಂತಿವರ ರ್ತ್ರಿಗ — ರಿಗಾರಮಾ

[illegible] ಮುಖಕೆ [illegible]॥ ಪೆಂಡಿನಿಶಿ ತಾರಾಜ ಹಂಸಗಮನಂಬ ನಿಕೆ। ಬಂದಗಜಯಾನ ಡಿಂಘರಿಂಗಿಹೊಂಗಾಗಿ ಚೆಲ್ವಿನೊ ಪ್ರು [illegible] ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ॥ ಪಿಂಡಾದಿವೆಂದದಿರುವಂತೆ ಸವಪ್ತಾ [illegible] ವಾ [illegible] ರಿಂಡಾಪ್ಪುವಾ ಸತಿರಮತಾನಂದದಿಂ

ದಶೆಯು। ತಂದಗ [illegible] ಯ ಕುಡಿ ತಾ ಸರುಕೆಳ್ಳು ಡಿಕ್ಕಾ ಮನಲ್ಗರಂಬುಗೂಡಿ॥೨೧॥ ಯಸಗಲ್ಗಿ ರಾವತಾದಿತವಾದ್ಯ ಪೆಂಮನಿರ। ವಿಘುತಲಾಘುಂಡರಿ ಕಾರರಂಬಾಗಲುರಂ। ಜಿಸು ಹಾಮನಃ ಪ್ರತಿಯಿಂದಚು ಮದಾಂಜನಾ

ಅಂಬುತಾಶ್ರಿಯ ಸಬ್ಬದಾ॥ ಬಿಸುಪು ಪೃದಂತರ್ರಾ ದಪ ರಾಗದಾಘುಸಮ। ರಸವಾದನಿ ದುರ್ಘಂಕಿದರು ಪಾಯೆಂದಘ। ಕ್ಷಿರ್ಸುತಲಂತಾಸಾಪ್ಪರ್ತಾ ಮನಮಹಾನುಪ್ರತಿ ಕಮಂ ನರೆ ಮುಸುಕಲೂ॥೨೨॥ ಕಂಬುಕಂಧರಿಯ

[illegible] ಮಯ। ತಿಂಬಾಂನಿಸಂಡಿಗ ಕಮಂಬಿಪರಿಮಕ್ಕಮಿಸ್ರ। ದಂಬುಗರ ಕತ್ತಕ ರಘುನಾರಿಂಬರವದಬ ತೆಯರು ಮುಂಬರಿದು ಚೆಲ್ವವಾಗಾ॥ ಅಂಬರದಾರಿ [illegible] ನೆರೆಬಿಂಬಾಸು ವಸುತಚಾಪ। ಯೆಂಬಾ

[illegible] ಧರ ವಿಘುಂ [illegible] ವ ವಾಧಾ [illegible] ತಂಸ್ರಕಾಚಿ ತನ ಚೂರಂಬನಿಲಿಕೆಯ್ದು ವೆನಂಬಿ ನಾಜಲಕೆಲ್ಗಯಾ॥೨೩॥ ಕಡಿಗಂಗಾತಾಂತಿಸುಲಿ [illegible] ಶ್ರೀರಗು ಸವು ದಚಿ। ಶ್ರುದೆ ಪಸರಿನಿ ಕೊರ್ಳನ ಜಲವೆಯ್ದೆ

[illegible] ತ್ತಲಂತೆ ಮೆದೆಯು ಮುಕುಶಿ ನಿಂದಮ್ಮುತ ವತಿಸಾಕ್ಷಾತ ಕಮಲೆಯು ವರ॥ ಯೆಡೆಯೊತ್ತಾಂಸ ತ್ರಿಂಧ್ರನಿರೆನೆಂದು ಪಾರಮ ಡ ಲುರಡಿಗೆನಿಪರು [illegible] ತ್ತಮಂ ಹಿಗಚೆಡನಾಂ। ಬಿಡೆ

[illegible] ರದು ನಿವನ್ನಿಗೆದರಲ್ಗೂ॥೨೪॥ ಯಿಂತು ಜಲಕೆಲಿಯಂರಚಿಸಿ ಪೂರಮಟ್ಟು ಮಿಗೆ। ಸಂತಸ ದೊಳಿಂಪ್ಪೆ ದನಾರಿಬವಸುಟ್ಟು ಪಸಾರಿಯೊಘುಸ। ಮಂತು [illegible] ತಪನಿಟ್ಟುಗ

[illegible]॥ ಕಾಂತೆಯರ ಕೆಲಬರಂ ಕುಸುಮ ಕ್ಷೆ ಬಿಗ್ಗಾಟ್ಟು ಮುಂತೆರ ಚಿಸಿ ರ್ದ್ರಗ ದ್ರುಗೆಗೆಬಂದರವಟ್ಟು ತಿಂಧಿ। ಗಾಬಿದುಪಕೆರನಾ ಮುಂಕಿವಕುಮಾರ ನೃಪನಿಶ್ತ್ರಿಸಲು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟೂ॥೨೫॥

[illegible] ತಿಡಂಬಿಗೆಘು ಸದಿಲ್ಲಕ್ಕೆ। ಟಿಕನಿಕಾಯೆಮ ಕಿ ಸಾರ್ಧಪುರ ಮೆಗೆಘು ಮುಸುಡಿಟ್ಟು ಪಿದ್ದರ್ ಮುಪ್ಪುಗೆರನರಿದಾ॥ ತನಿಗಂಪನಿವ ಸೂಂಪಿಂದಲರ ವಿವಿದ ಚೆ। ಲ್ವಿನ ಸೂನ

[illegible] ವನಮಲ್ಲಿ ಕಾಪ್ಪಿರಕನ ಕಪ್ಪು [illegible] ಂಗ ಸಾಂಧರಜಾತಿ ಪದ್ಧಿನಿಯರಾ॥೨೬॥ ಪತ್ತಿಸ ವಮಾವನ ಲ್ಗಿಯುಂ ಮಗಮುಗಿಪ ಕಂಪು। ಪತ್ತಸುಸುಮ ವನಿಕ್ತಿನಿಸಿಸುತಂ ಮನದಾರಂ

[illegible] ತನವೆಂದು [illegible] ತಂತೆಂ ಮ್ತ್ರಿದನೆಯ ಬಾನಾದಾ॥ ಪುತ್ತುಮದ ಕನರ್ಪ್ಪತೆಂಬ ಕನ್ನುಕ್ಕೆದನೆ। ಸುತ್ತನಾಡಿನಿದು ಗರಬಿಂನ ಗುವ ತಾವರೆಯ। ಮೊತ್ತಮಂ ನೋಡೆಂಬ ನವದೆಬಂಧುಗರ ನೆನೆ

...ತಿಯಪ್ಪುಮಾ ಡಾ ಸಲಕಿನ ಡೆ ತಂದು ದೇವ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿ ಯಬ್ಬಿರಿ ವೆತ್ತರಾಜಿಸುವ । ತಾವರೆಯ ಕುಸುಮವನವ ಕೆಗಳ ಬೂತದಾಳ್ಗಳಿಗೆ ಸಂಪಳಿಗೆಗಳಾ ॥ ಪೂವ
...ನ ಲಿಂಗದೊಳು ಯಿಂ ಮತ್ತೆ ಮಹಾವಿರವಿ ಶಿಂಗ ಶಾಲ್ರ ಶಿಸ್ತ ಸಂಕುಲವ ನಿವೆಳ್ದು ಸುಳಿದ ಪುಷ್ಪಗಳನಿಂದಮುತ್ತಿದ ರುದ್ರಾಯನಾನಂದಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ತತ್ಪುರುಷ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾತ ವಾಮದೇವ ಘೋರ ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನದಿ
...ಂದ ರಜಲಗಳ ವನಿಲ । ತಾರಾ ದ್ವಿ ಮವಲಿಂಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತ್ಯತೀತೆ ॥ ಕಾರನಾದ ಕವಿಲಾಸಿತ ರವಿ ಮಲ ಚಿತ್ರ । ಸಾರನಂದಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸುಮನಸುಸಿ ತೆಯೆ ಸುರಭಿ । ಯಾರಮ್ಯಪುಸುವಿ ಶಿಂವಿಸೂ
...ತಿಸುತ್ತಿರಂ ಸ್ವಾತ್ಮಾ ರಕ್ಷೆಯಿಂ ದುಃ ॥ ೧೯ ॥ ಶುಭ ಸಂದದಿಂ ದಂಬಿಸಿ ತಸ್ವಾಂಗ । ತೆಪನಾಗು ತಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರ ಶಿಖಾದಿಯಿಂ ಪ್ರು ಮರಾಶಿಯ ನೆನದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನಾಗಮಕ್ರಮದೆ ಧರಿಸಿ ಬಳಿಕಾ ॥ ಶ್ರೀ ಪಂಚವ
...ಸಂಜೀವಿನಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತ । ಶಿವಾನವದವಿದ ನಾ ರುದ್ರಯಿಂ ಬತ್ತ । ದಾಪರ ಬ್ರಹ್ಮತ ನಾಗಿಪದ್ಮಸ ನದೊಳಿರ್ದು ಮತ್ತಾ ಬಾಲ್ಕ ॥ ೨೦ ॥ ಶ್ರೀರದೊಳಿಕಾ ರುದ್ರನೆತ್ತಿ ಯೊಳ್ಸನಿಯನಾ । ಪಶಿತ್ರ ತಂತತ್ವ ಪುತ್ರಂ ಶಾ
...ಪತ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸತ್ಯನುಗ ದಿಗಾಚ ರ್ದ್ರಕರ ಲೆ ತೋಳ್ಗಳ ಯುತ ರನ್ನಬಿಯಂನಾ ॥ ಯುರದುಮುಂಗೈಯೊಳಗೆ ಯಕ ವಿಗಳ್ಬಿದಿಬಿ । ಯುರದಳ್ತಿಯು ಪನಿಷ ಕ್ರೈಳದಾಶಾ ಷಟ್ಸ್ಥಲಗ । ಶಿರದೆಪದಿನೆಂಟು
...ಮತಿರು ಪ್ರಾಣ್ಯಯೆ ಪ್ರತಿತ ಪ್ರಪಸರಗತಾದವವ ಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಚತುರಷ್ಟದುದ ಶರವಿಕಲಾ ಬೈಗುನಾದಾಂ ಬುಜಾ ಶ್ರಿತದಳಾಧಾರ ವಾಸ್ವಾಧಿಷ್ಠ ಮಣಿಪೂರ । ಯುತದನಾ ಹತ ವಿಶುದ್ಧಾಜ್ಞೆಯಾ
...ತಬಿಧಿನಾಗಿಸ್ಸ್ವಿಕ ಪುರದಸು ವಿನಾ ॥ ವಿತತತರ ತ್ತಾಬ್ಧದಾ ಚಾರಗುರು ಶಿವ ಚರಾನ್ವಿತ ಸುಪ್ರಸಾದ ಮಹಾದಾಭ್ಯನೆಶಿ ಖಾಸ್ಥಲಾ । ಶ್ರಿತಸುಪ್ರ ಕಾಶಿಸುರುದತ್ತ ಲಿಂಗವ ಕರದೊಳ್ಗವ ಡಿಸಿದಂ ಚಾಳನು
॥ ೩೨ ॥ ಪ್ರಾಣಶಿಖಿ ನಾದಮೂರ್ತಿಯಂ ನಾಡಿವಾ । ಚಾಮತಿಗೆ ಗಂ ಮ್ಯನಂ ಶ್ರುತಿತತಿಗ ಮವೃನಂ । ಶ್ರೀಮನೋಹರ ಕರನಾ ದುರ್ಲಭನ ಸುರುಗುಸ್ನಾ ಶಕ್ತ್ಯ ಕಾಲಾಂತ ಶಿವನಂ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಪರತುದ್ಧ ವಿದ್ಯಾರೂಪ ಸುಂನತಾ । ಪ್ರಮಿಶಲ್ತಿಂ
ಶತಕ್ಷಾ ಶಿತ ಶಂ ಸುವಂ । ಭೂಮಿ ಪಾಲಂನೊಡಿದಂ ಕೂಡೆ ಪಾಡಿದಂ ಶಿವಸ್ತುತಿಯಂ ಬೆಳಿದನ ॥ ೩೩ ॥ ಪ್ರಾಂ ನಿತಂದೆಗಳ ನನು ಮೂರ್ತಿಯಾಂ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ । ತ್ಯುಂನತದ ಮಾಳಿದೆ ಪೆಗಳ ಪರದತ್ತ ರ್ಯ । ರಂನಾಡಿಗಾಗ್ನ ವೆಯಂ ಕರತಿ
...ಯನಾರು ಭಂಕ ಶಿಕಾಲ ಬಾಳ ಸುಪನ ॥ ಬೆಂನಿಧಾ ನದ ರಚಿತಂದೆಗಳ ಪಾದಮಂ ತಾಂನೆನ ಮಲಸದಷ್ಟವಿಧ ಪೂಜೆಯಂ ರಚಿಸಿ । ದಂನಪ್ಯ ಸುಗುಸಾಸು ಪಾಲನುತ ಶಿಲಸುವಿ ಶಾಲ ಸಧೃತ್ಕೈಲಾಲಾ ॥ ೩೪ ॥ ಮಂಡ
...ಗೆಳ್ತು ಪಾದರಸ ವಿಷ್ಣ ದಲ್ಪ ಪಾಂರಗಾ । ಖಂಡಿತಾ ಮೃತ ಕಿರಸಾ ಜೂಟಂಗೆ ಕಮಲ ಗಳ್ವಾ ಧಡ । ಖಾಂಡಾ ಪೂರ್ಣ ಶತ ಕಿತ್ತಿನ ಮಂಯಗೆ ಖರ್ಜೂರ ಪರ್ವತ ವಾಳಗೆ ॥ ಕಂಡುಸುತಿಳಿ ದರಮನ ದಂನಗ ಖ್ರುಗಿ ಬಿಳಿವನ ಶರ
...ನಾ । ಖಂಡಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಾದವನಿತ ಗಿತ್ತು ಸ್ನೈ । ಕಾಂಡುತ ಂನಯನಿಯೊಗಂ ಬೆರಸಿಸು ಬದಿಂ ವಸಂತಮಾ ಸವಕಳದನಾ ॥ ೩೫ ॥ ಪರತ ರಬ್ರಹ್ಮನ ವರತಸಂ ತೃಪ್ತಾ ವಿ । ಧರತರನಾಳಿ ರೆಂದು ಪ್ರ — ಸುರತತಿ

೧೨೦

ಸ್ತುತ್ಯಸಾಧ್ಯನತ ತನುವ್ರತವ ಧೃತಿ । ವಿರತ ವನಿತಸ ಸ್ವಜನ ಮರತರ ಯಾತ್ರ ಪ್ರಗವರದಾ ॥ ಶರತಳ ಶ್ರೀನಾಥ ವರತತ್ವ ಜಯ ಪ್ರಮುದ್ರ ಹರತನು ಜನತತ್ತು ನಿಜ । ರತತಟನಿ ಯುಕ್ತನ್ಮಹಿ । ಶ್ರೀರಹಾರಸಲಹಿಸುತ ನಿರತ ವಿರನಿದ ಪ್ರಯಾ

೧ ತುರಗತಿ ನೃಪಶಿಶುರಯ ಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಯಿದು ಸಕಲಭವ್ಯ ಕೃಪದಪಂಕಜ ನಿಜ ಮನದ ಮಲ್ಯ ನಾಯ್ಯನಾಚಾರ್ಯ ಮಾಂಕಂಗೆಪ್ರಿಯ ದುತಕೃತ ತ್ರೈಂದ್ರ ಚಾರು ಶ್ರುತಿಕಾವ್ಯ ಚಿಂತಾರತ್ನ ಪ್ರಮಯ ನನ್ನ ॥ ಹೃದಯಮ ॥ ೧

೨ ಕವದನ ಪ್ರವಾಂಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ದವ ಬಿಳ್ಳ ಸುಜನ ಗೆ ಪರಾಚಾರ್ಯ ಶಿಯಮಹ । ಪ್ರ ದ ಬಾಧೆ ಯಿಂದಾ ಡಿದ ಡೆಕೆಳಿದ ರಿನಿಷ್ಪ ಗಳ್ಳುದು ॥ ೪೬ ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ೨

೪ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ವೆ ಗತಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗೆಲಿದು ನಿಂಪ್ಪಳ ನೃಪನತತ್ತು ತ್ರಿಯರ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಲ ಕುಮಾರಗೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿಸು । ಲಲನಾಧಿಪಂ ಚಾಳ ನಾಗ ಧಿಸುತಿದ ನಂ ೪

೫ ದುಮಾಪಲ್ಲವ ನನನ ॥ ಪದ ॥ ಬಿಡವಿ ಬೆದವಯಂ ಸೋ ಗರ್ವ ನಿಂದನ ಗುಣಾವಾಡಿದರೆ ಪುರುಳಿಗನಂಬಿ ಯೆಕಾಂತದಾಳು । ಕೂಡುವಂತನೆಂಯ ಪ್ರಪುರವೆಂಬ ನಾಮ ನಿಂತ್ರ್ಯಯ್ಯ ಡಲಾರಂ ॥ ನೋಡುತಿಲವೆ ದೇವಯೆ ೫

೬ ಂದದಣ್ಣ ರತ್ನಕಾಂಡಾಡಿಸಾ ಭರಹಿಂನತಿತ್ರಮ ಪ್ಪನಪನ್ನೀಗ । ಲಾಡು ವೆಂಶರನಾಗಳ ಧಶೆನಿನೆಮಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಲಂಚವಿತ್ತು ಬದ್ದು ಕಗ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ ಶಾವಸಂ ತೋಷ್ತಾ ಹಮಂಕಳಿದು ಸಂತೋಷದಿ ತನ್ನದೆ । ರಾಗವರಂಪು ೬

೭ ರತಿ ಯುವೆಗಂಸೋಡಿ ಪುರಕೆರಾ । ಜಿವಲಾ ಚಿನೆಯ ಮುತವತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಗಳ ತೆರಳವೆಪ್ಪು ॥ ಪಾವನ್ನಲಕೆನ ಡೆತಂದು ತುರುಗ ವನಡರು ವಾವೆಳೆಯೊಳ ಗಾಪ್ಪ ಶ್ರೀಪುರನಾಯಕನ ನಿಜ ೭

ಗಾವಿದನ್ನಕಂತ್ರಶತ ಬಿಂದ ಉಗವಿಸಿದೂರದಾ ಳ ಗವನ್ನು ರವನಶಿದಾ । ೮ ॥ ಕನ್ನನಾಯ್ಯಶ ನಿಷ್ಟ ಸುವ ಪುಷ್ಪ ಶಿದವನಶಿ ರಿದು । ಜಾನಾರಿನಿನಿದರ್ಕಂ ಬಿಯ ಕಲಿಗತ್ತ ನಾದೆ । ಕಾನಾಶಿ ಸಲು ಶರ್ಮ ರನವರಂಕ ೮

೯ ಂದು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂನಮಿಸಿನಿಂದು ॥ ಮಾ ನಾಶಿಕವನರ ಸಂಗೆಕಾನಾಶಿಯುತ್ತಂ ತಲ್ಲಿ । ಮಾನಾದಡಿಗಡಿಗೆಗಂಭಿರವಾರಾಸಿಮ । ತ್ರಾನಾಜಯ ಜಿಯ್ಯರತ್ನ ಮದಿಂದು ಕಿತ್ತಿ ಸುತನಿಂದನಾ ಸಮಯದ

೧೦ ಶ್ರೀ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀ ಸಾರಂನವಧಿ ಕಪ್ರಕಾಶ ಮಂನೆ ಮೊದು ತ್ತಮಾರಮನಾನಧಿಕವನಾಬಿ ಜರಪರಿಕ್ಷ್ಮ ಪುದೆನೆಮ । ಪಾರಾಯ ಚೆತ್ತೈ ಪ್ಪು ನವಹೊಟ ಚೆಲೆಂಯ ಸಲು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಾಳೆಯ್ಯ ಸಿ ॥ ಸಾರಕಾಸ್ತು ಭವಿನಲು ಜಾರಗಾಪಾಂಗನೆ

೧೧ ಯ । ಬಿರುರವಸಿಗಂ ಕುಚಿಂತಾರತ್ನವೆನೆ ತ್ರಿವಿಧ । ರಾರಸಂಪತ್ತಲಾನಾರ ಧಮುನಿ ಶನವ ಸೊರಾಗವೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ॥ ೪ ॥ ನೆಟ್ಟನಾ ಪ್ರೌಢ ವನಾಬಿ ಜಗಂಗ ಚಿತ್ರಮಂ ಕಾಣ್ಬು ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾರಾಧಿಷ್ಠರಂ ಚರನ । ನಿಷ್ಟ

೧೨ ಸಲು ಜೆಯ್ಯ ಚಾರನ ಪಪಕ್ಷಿನಾಂ ಬುಧಿಯ ಸಿಮೆಯ ಕಿರಾತನಗರ ॥ ಮುಷ್ಟಿ ದೂರಳಿಗಧಪನ್ನಂ ಮವನ್ನಂನ ಮೆಚ್ಚು ಗಳಲೆಂ ಕರಾನಾಯಕನೆ ಸಾಮವೆಳ । ವಜ್ರಪ್ಪು ಕಾಳಮೆ ಪಂ ಸುಖದಾಳಿಕೆಮ ಪಾತ್ರಿ ಸ್ನ

೧೩ ಕಾಲಂಬಂದು ದಾ ॥ ೫ ॥ ಪ್ರಚಿಕವೆಂದೆಂಬ ಕಂದವ ಡಿಸೊಗೆದುನಾಡೆ ಚೆನಾಬಿ । ತಿಟಿವೆಂಬ ಕಿಡಿಗಳೆ ವೊಳಿಗರಾ ಸೂರ್ಯ್ಯನು । ತ್ಕಟ ದಶಿರ ನಾಂಗಳೆ ವಳ್ಳಿ ವಗ್ರದ ಗಾಸ್ತರನೆ ಪಳಂ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ॥ ಮುಟ ವಿ ಶಿಯುಕ್ತ

ತಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪೆಂಡಂ ಬಹುಳ ದೊಗುರ ಸಂತತಿ ವಿತತ ನಿಮಿರೆ ಬಿಚಿಯ ಜಲಂ ವೇಳು ವಾಗಲಾಗಿ ಬೆಸನೆಗೆ ಬೇಳ ದ್ವಿಪಸ್ತು ದಿಶೆ ದಿಶೆ ಪಡೆ ಚಿತ್ರಿಸಿಂದ ಸಾ॥ ಟಿ॥ ಸೂರಕಿರಣಾಂಗಳಿಂ ಬೆಂದು ತಲೆ ಬಿರಿದು ಮದ। ವಾರಣಾಂ ಮುತ್ತು

೨ ಗಳ್ ಸುರಿಂಯೆ ಕೆರೆಯುಗೆ ಕಾರ್ದ್ದು। ಭಾರಿಂದ ಮೈಯ್ಯ ಸಂಮಂತಸುಗಿದು ಬೆಳ್ವಾನೆಂ ಮೂದ ಬಳಿಕಿ ಕಿಯೊಳಿರದೆ॥ ಸಾಲಿತ ದುಸ್ಸಗ ಮಂ ಖಂಡ ಬಿಳ್ದ ಯಂ ಖರ್ದ ಧಿರ ಕುಂಭಜ ನಾಮ ವಾಮನಾಗಿ ಸೆಲಲ ಸುಕಿ। ವಾರಿ ೨

೩ ಯರತಾ ತರುತಾ ಕರಂ ಬಿಟೆ ಪರಿದು ದೆನೆಂಬೆ ಬೆಳ್ಗೆಯುಗ್ರಮಂ॥ ಜಾಮಾಯಿಂ ತಳ್ವು ಕಾಲದಾಳು ಬಿಡೆ ಪಡೆಯಿಂ ಮೊರವನಂತೆ ವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ತಳ್ಳಲುಗುಗಳ ಮಿರುಳ। ಕಾಂತಿಯಿಂ ಬೆಚಿ ಗುಜ್ಜುಗಿಬಿ ವಿಭಿನಕೆ ನಡೆ ೩

೪ ಪಿಸ್ವಲಿ ಶರತತಿ ಯಸಕರವೆ॥ ದಂತಿಗಳ ತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳು ದುರೆ ಬಳ್ಳಿ ಮಾರಾಂತ ಕಾಡು ಳ್ವಮು ಗಕಂ ನಲು ಬ್ದಕ ಬಿನೆ। ಯಂತ ತರೆ ಅಪ್ಪಾಪಿಸುತ್ತ ಳಿಗೆ ಯ್ದುದಂ ಕಾಳ ಮೆಘಂ ಪರುಷದಿಂ॥ ಗಾ॥ ರ್ಪ್ರಾಗಮ್ ಕ್ರಮ ಪಶ್ಚಿ

೫ ಪ್ರಪ್ರಾತ ಶಾಂಡ್ರಿಲ್ಯರಾಗಿ ಸುಪವಿಖಾಜ ಬಿಪ್ವಾತ ಶಕ್ತೃದಿ। ಯೊಗದಿಂ ಮುಸ್ವು ಕಗಳಂತಾ ದಧಿಚಿ ಹರಿಗಳ ಯುಗರಂಗ ದಂತೆ॥ ಮಿಗಪಿಕ್ಕನಾದರೆ ತ್ತ ದುದಿ ನದ ಪ್ರರಗ ತಮಾಗಾರ ದಂತೆ ಸುರಮು ರಿಯಂತೆ ವರಗ

೬ ಮಪ್ಪಾ। ನಾಗಯೆ ತಿಯಂತೆ ಕಾರ್ಯ್ಯವಸ್ಸೆನೆ ಯಂತೆ ಕಾಜಿಸುವ ಪಿರಡವಿಯಳಿ॥ ಗಾ॥ ಯುದೆಯ ನಾಲ್ವರೆಂಯೊತ್ತಿ ನೊಳು ಸಿಂಪ್ವಡು ಗುಸ್ಸಾನಿ ವಜ್ಜಿಯುದೆ ಸಾಮ ಪತ್ರಿ ಯೆಡೆಯೊಳು ಮೊಲನ ಕಾಲುರು ಮು। ೬

೭ ಯುದಿರಾಜ ಪ್ರಶ್ನದ ಸಮೀಪದೊಳ್ ಗೆರಲೆಗಾ ಲಿಂಗುಳಿಪ ನೆಲನ ತಾಲೂ॥ ಯುದೆ ಬಿಲ್ಲ ಮೂಲದಾಳ್ವು ಲಿಯನರ ಬೆಂಸ್ವವಿಂತಿದೆ ಬಪ್ಪ ಮ್ಮ ಗಪಕ್ಕಿಗಳ ಪಕ್ಕೆ ಯೆಂದು ಪರಿ। ದಾದರು ತಿಪ ಬಡೆ ಸವಿ ೭

೮ ತ ಬೆಂಪಿಯಾ ಮುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಶ್ರುರಾಧಿ ಶನೂ॥ ೧೦॥ ಕೊರಿವೆ ಡಿತಿ ಯಂ ನಕೆ ನ್ಯಾನೆಯೆ ನಿವೆಸು ತಾರುತೆರಲೆ ಗೆಳೆ ಸಿಯಲ ದುತ್ತಾ ನಿತಿಲ್ವದಿಂ। ಕಾರಣಾಂ ಕೆಳ ಖಳೆಯಾವೆಂದು ದಿಲ್ಲ ವದುಕ ೮

೯ ವಿವಚನ ಮೆನಲು ವುಳಿದೂ॥ ಕೂರಂ ಬಿನಿಂದ ತೆಚ್ಚ ದೆ ಕಂ ಣಾತಾಗಿ ತಂತ್ರಾತ್ಪ್ಸನಾ ಯ್ಯ। ಸುಶ್ರನನದು ನಿಮಿತ್ತ್ಯಂ ವಿ। ಚಾರಿಸಲ್ವ ವಗಾಂ ದುಶಂ ನಾಲ್ಕ ದದು ದ್ರುಷ್ಟ ವಲ್ಲದಿ ಪಳಂ ಬು ಹುನಿಯೆ॥ ೧೧॥ ೯

೧೦ ಯಿಪ್ಪರಿಯ ಬೆಂಪಿಯಾ ಮುತ್ತಿರಲು ಸಿಂಪ್ವಳ ದ್ವಿಪದಿ ಂ ತೆಂಮ ತಾಪಿಂ ಗೊಂದು ಸಿಂಪ್ವವಾ। ಶ್ರೀ ಪದಿಂ ಬರ ತೆಂಮ ಬಲ ವಿಯ್ದ ಣಾ ಯೆಂದು ಬಾಬ್ಬುತ್ತು ಕವಿಯ ಲಾಗಿ॥ ಕಾಪದಿಂ ದತ್ತಿ ತ್ತು ಮುತ್ತಿ ತ್ತು ಮೆತ್ತಿ ತ್ತು ಸಾ ೧೦

೧೧ ಮುರೆ ಸರ್ಪಗಿ ಖಿರಾಂ ದು ಸಿಲ್ಲಾದ ರಿತ್ತು। ಯೆ ಪ್ಪಿತ್ರಿನ ದ ಬಲೆ ಪಳಿ ಯೆ ಕಂ ಡೊಡೆ ಯ ನತಿ ಸರ್ವ ಸದಾಳಿ ದಿರಾ ದನೂ॥ ೧೨॥ ಪಾಡೆಯ ಚಿತ್ರೆ ಸುನಿಂ ನರಯ ಬಂಧ ನಿದಿರಾಗಿ ಕಡು ಗದಾಳಿಳಗೆ ಮಿಂಚಾರತ್ತ ವಾ ೧೧

೧೨ ಧಾರೆ ಪಡೆ ಯೆ ಪೊಡು ಪೊಡಿಸ ಪಾಡದ ಬ್ಬ ರಂಬಿಡಿಲು ತಲೆರಂನ ಮಿಸು ವಿಂದ್ರ ಣಾಪಂ॥ ಕೆಡೆಯುತ್ತು ಪರಿ ಕಾಳ ಮೆಘ ನಿಂಬಾ ಬೆಂದು ಸುಡಿಯುತ್ತು ಸಕಲ ಪರಿವಾರವ ನಿತಕ್ಕೆ ಬೆಂ। ಬಿಡದೆ ಬರ ದು ೧೨

೧೩ ತ್ತು ಸಿಂಪ್ವಳ ನೃಪನ ಶಿನೆಯಾರ್ವಡಿಸು ತಂತ್ರಾ ಮೊಣೆಗೆ॥ ೧೩॥ ಬಂದು ನಂಮಯ ಸಿಮೆಯದು ಸಿಂಪ್ವಲಿಳ್ಳಿ ಗೆಳ್ಳಂದು ದಿದು ನಂಮ ದೆಂ ದಾರ್ವಡಿಸಲವರುಮಗಿ। ತೆಂದೆನು ತೆಕಾಳ ಮೆಘಂ ಪರಿ ೧೩

೨೧

ಯಮಸ್ತಕವ ಬಿಗು ಕೆಂಗದ್ರುವನಾಳಿಯನು॥ ತಂದೆಂ ನಕರದೊಳಿತ್ತೊಡೆಯ ನಪ್ಪದಾಂಬುಜದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಂಸವಿಡುದಿಪ್ಪದನನೆನುತಖಾ। ಯೆಂದು ಬಾಚ್ಚಿಸಿದು ಕಾದುತ್ತವನೆ ಕಜ್ಜವಿದು ಜಿಯ್ಯ ಚಿತ್ತೈ
ಸಿಂದನು॥೧೫॥ ಯೊರೆತ್ತ ಕಿಸ್ಸದ ರಾಜಮನಾಳಿಯು ಒಪ್ಪಿಂದು ವಾಳಿದಿಯ ಮಧ್ಯದಾಳ್ದಲತನವನೆಂದೆನೆಮ। ಪಾರಾಯಕ ಪ್ಪವವ ನಿಂ ಬಂದುದಿತ್ತೆಂದು ಕೂಡೆ ಕರನಾಳಿಕರಾದಲು॥ ಮಾರಮನಾನು ಗ್ರದಿಂಗಮಿ
ಪಿಲುಜ್ಜನಿಸಿ ಕರವಾಳಿ ಜವಮುನಿದು ಕಬಿವಂಜಿಯ್ಯ ನಿಂಮ ಪಟು। ವಿರವಡುಬಂಗಾ ಪನಾಪನೆ ಪಕ್ಷಿ ಗಿತಕೆ ಪಾಥು ಪೃಥವೆಂದನು॥೧೫॥ ಶ್ರೀಕತಿಗನಾಚಿತ್ತ ರಂ ಸೂಕ್ತಿ ನಂಬ್ಯತ್ತ ಮಪಿಮಾಕರ ಪ್ರಹ್ಲಾದಿಪಂ ಬೂಸತೆ
ಯಾಂತರು ಸು। ಳ್ಳಾಕ್ಕೂಗಂನಾನುಂ ಬಾಚರಸರ ಯ್ಯಮಾರಣಾ ಮೊಹ ನೊಚ್ಚಾಟನಂ॥ ಪ್ರಿಕ್ರುತ ಸ್ತಂಭನಂ ಪ್ರದಿಶಿಕರಣಾ ಮಿಸವಾಕರು ಷಣಾದಿ ಷಟ್ಕರ್ಮ ಮಾತ್ರ್ಯಗಳನಾಳಿ। ನಾಕಾ ದಡೆ ಮಾಡಿದವರನಾಗನಿ
ನಗೆ ನಾಡಿಯೆ ಧರೆಯ ನೃಪಕಿಟಕಗಳು॥೧೬॥ ಮಂ ಜಲಧಿ ಕಮನಾಳಿಮರು ರುಪದ ವಿರದಾರ್ದಂಡದ ನಿವರಮನೆಯ ಪಾತ್ತು ಸುಖ ವಿಳಿನಾನು। ದಂಡೆತ್ತಿ ಪಾಗು ವೆಂ ಕಳಿಪಯವದಾಳಿರಥ ಮುಖ್ಯ ಚತುರ
೦ಗಬಲದಾ॥ ಮಂಡನ ದೆನಡದು ಸಿಂಪ್ಪ ದಳಸ ಕಜ್ಜ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಿಡಿತರೆ ದಾಳ್ವುಸುವೆನೆಂದು ನೃಪನ ಚಿ। ಳ್ಳಂಡು ಶಿಮುಕುಮುದ ಮಾರ್ತಂಡದನಾತು ದ್ವಿಕಷಂಡಗಿ ಶಿವಜ್ರದಂಡಾ॥೬
೭॥೧೮॥ ಯಾಂಯುನತಿ ಪ್ರೈತವ ದೊರೆರಮನೆ ಯಪಾಗಲಿತ್ತ ಬಾಯಿದೆರಡಿಳ್ಳೆ… ಪಂತೆನಿಸ್ಸೈಸಿ। ಕಾಯಕೊಟಗಳ ದಾಂಧನಾ ಕವೆಂ… ಮಂತ್ರಿಯ ಚಾತುರಂಗ ಬಿನೆ॥ ಯಾ೭
ಯವನಿಯ ಗಲಕ್ಕೆ ನಡೆಯೆ ಸುಬಲರಂಬೆ ರಣತೆಗಂಯ ಜದಘಾತದಿಂ ಕೆಂದೂಳಿ ಮಸಗಿಸೆ। ಕ್ಷ್ಮಾ ಯೆಂದು ಸಿಂಪ್ಪಳಪ್ಪದಾಳಿ ಮುನಿದ್ದಾ ಡಿಸ ರಥಿ ಯದಾಂಟಿ ಬೆಂಬತ್ತುತೆ॥೧೯॥ ಕೂರ
ಂಬಿನಿಂದಂ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾಣ್ಣದಿ ತಮಗಿದಾ ರಿಯಾಗತ್ತಿಪಾಗೆ ಕ್ಷದದು ಖಾಯೆಂದು ಸಕಲಪತಿ। ಪಾರವಾ ಮಂತ್ರಿಯ ನಿರೂಪದಿಂದೆ ದಡಿಟ್ಟು ಮೊಕ್ಕುಬಿ ಬಾಚ್ಚಿಸಿಯತಿರಲು॥ ಪ್ರತಿಗಳ ವಿಬ್ಬಲಂಬಾಳಿ
ತ್ರಿಪಿಗಣಾರ್ದ್ರಡೆನಿವಾರಣಾಂ ಗೆಂಪ್ಪುಶಿಷ್ಟು ಸಿಕಾಡಿಗಳ ಮುಳಿದು। ವಿರಸುಭಟರ್ ವಿಕಂಗೆಟ್ಟೂಡಿದವರುಮಾಮ್ನಲಿಹು ಬಂದಿದಿರಾಗಲು॥೧೯॥ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಸತ್ತಿಂದ್ರಚಾಳನ ಮಹಾ ಬಲಂತಡೆಯ ಚಾಲದಳಿಬ್ಬ
ನಂತೆ ಯಮಭಟರಂತೆ। ಪಾಡವಿಯಂ ಬಗಿದೆದ್ದ ರಕ್ಕಸರ ಪಡೆಯಂತೆ ವಿಲಯಮೇಘದ ಕರೆಯ ಮಾಗದಾ॥ ಕಡಲಂತೆ ಬಿರುಘಾಳಿಯಂತೆಯ ಸ್ತ್ರಗ್ರಹದ ಗಡನಾದಂತಾಪ್ಪಿಳಿಯ ರುದ್ರನುಗ್ರತೆಯೆಂತೆ। ಕ
ಡಿದಿಳಿದು ಸ… ಗಿರ್ನೆ ನಿಸಿ ವಿದಿಸು ಬಳಿಯ ಕಾಡು ಶಿರ್ದ್ದುದಶಿನಿನೆಯಂ॥೨೦॥ ಕೆಪ್ಪೊಡಿ ಕೊಂಡಿಯಂ ಪೊತ್ತು ಸಿಂಪ್ಪಳನ್ನು ಪಂಕಜರಸ ರಾಡನೆಮಗೆ ಪ್ರಾರವೆಕೆಂದುಗುಡಿ। ಗಜ್ಜತನ್ನಂತ್ರಿ ಶಿನಂ ಕಂಡು ತಂನ ಕು
ರಿ ಯ ಶಿವರ್ನರಂ ಮನಾಳಿಗಳಾ॥ ಪತ್ತು ವಸ್ತ್ರಗಳ ಗಜಹಯ ವಸ್ತು ಮುಖ್ಯಗಳ ಕೊಟ್ಟೊಡನೆ ಬರಲಬ್ಬಿಯಂ ಮತಿಳಿ ದಿಂದ್ರನಂ। ನೆಟ್ಟನೆ ಪಪಾ ಸ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ಪಂತೆ ಪತಿಮೊವಿತಿರುಗಿದಂ ಧರ್ಮ್ಮವಳಿಗೆ॥೨೧॥

ಕ್ಷ್ಮಾಣಿಕ್ಯತನಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ಗಜಹಯ ಮಣಿ ಶ್ರೇಣಿ ವಸ್ತುಗಳ ನೊಪ್ಪಿಸುತ ಸಿಂಹಳನೃಪನ । ಕಾನನಿಸ್ಸುತನಿಜಕುಮಾರತಿಯ ಶಿವ್ವರಕಾನ್ತೆಯುತ್ತಂ ಕುಮಾರಂಗೆ ॥ ಯೆನಾಲಾಚನೆಯ ಶಿವರ ವಿಭವದಿಂದ
ಕಲ್ಯಾಣವಂ ಮಾಡೆಂದು ನಮಿಸಿ ಶ್ರೀಶಾಸುತವಾಕ್ಷಿನಾ ಮಂತ್ರಿಯಮಿಾಗಳಲಾಗಿಕ್ಕೈಮೆಗಿದವಂ ಭೂಪಾಲಕನೆಂದನು ॥೨೨॥ ಪೊರಮಜ್ಜದೇವ್ಣರು ಗಾವುದದಾಕೆಡೆವಿಡ ದೆಮಿರುಬಮನಾಮ ಕುಟವರ್ದ್ದನರು ಶಿವಿಸು
ತಿಪ್ಪುಗರಶಿದು ಸಪ್ತದ್ವೀಪದಾನ್ತ ಕಟ್ಟುವರು ರಾಯದಿಂದ ನಷ್ಟದಕಾನ್ತೆಯಾ ॥ ಚರಿವ ದಿಗ್ಗಂತಿಗಳ ಸೂರ್ಯನರಥಾಶ್ವಗಳನಿಶಿದಗನಾನೆಯನ್ನು ದಿಶಾಧಿಪತಿಗಳಂ । ಜರದಮತರನಾಬನೆ ಕಾಯ್ದನಿಂನಬತ್ತೆಯೆಮಾ
ಬಿತಾನ್ಯೆ ತರವನೆಂದನು ॥೨೩॥ ದಿವಸಿಂಪ್ಪಳನ ಸಲಹಿನಲವನ ಮಂನಿಸಿ ಮಹಾ ಬಿಭವದಿಂ ಕಮಲೆಯೆಂಬಳಂಪ್ರಸ್ನರವಿ । ಭಾವನ್ನಮಿತವಟ ನನೆನಿಪ ಪರಿಯಂಗೆಕುಮುದಿನಿಯ ನವನನುಜನಪ್ಪ ॥ ಅಾ
ವಿಮಳಕರಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣಂಗೆ ಕಳ್ಳಿಸುತ ವೈವಾಹದುಷುಹಕೆ ನೃಪನ ಮಾತ್ರನ ಕೂಡಿ । ಭೂವಳಿಯ ದಬಳದೆಶಾದಿಪರೆಕರಸು ಸಾದನಗಳಂ ಕೂಡೆಂದನು ॥೨೪॥ ಕಡುಚೆಲ್ವಮೆ ಲ್ಪುಲಗೆ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಾ
ಡಿಗಳಗಡನಾಮಂಧವಳಿಸಲು ನೃಪಕಿತ್ತಿದಕದಿಕ್ಕ । ನಿಡೆಗೆ ತಿವಿದತೆರದಾಳೆಸಿಯೆ ವೈವಾಹಮಂಟಪವರಶಿಚತುರಂಗದಾ ॥ ವಡನೆಮಿಸುಪಶಿದಳವ ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಕಡ್ಡಿಯುಂ ಕಡೆಮಾ
ಡಿತೊಡವೆವಿಡುಚಿತ್ರವನೆ ಬರದಶಿಳೆ । ಯೊಡೆಯಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾಳನ ಪರಾಕ್ರಮ ದಂತೆ ಬಿತ್ತಿಯೊಳಗತಿ ಕುಶಲರು ॥೨೫॥ ಮೆರುಣಹನಾಪವರ್ತಂಗಳಿಂದಿನೃಪ ಕುಮಾರಕರಮದು
ವೆಯಂ ನೋಡಿ ಚತುರತೆಯಿಂದ ಸಾರಿಕಂಬವಬಿತ್ತಿಯಂ ನೆಂಮಿಲಾವಿಗಳ ಪತ್ರಿಕೆಕರಗಳನಡೆದು ॥ ಅಾಶ್ರೆಯೈಫಲಲುರೂಪಾದಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ದಕಿರಣದ ಮೊಸವೊಂನಮನಾಗೆಲಸದಿಂ ಮೆರ
ದು । ದಾರತ್ನಗರ್ಭ ದಿವತಿಯಬ್ಬಿಶಿಯನೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿಸಿದನು ಭಮಂಟಪಂ ॥೨೬॥ ಕೂಡಿದರು ದಿಶಾಧಿಪತಿಗಳುರೆ ಸಿಂಗರವ ಮಾಡಿದರು ಮುರವತ್ತುರು ವಾದ್ಯಂಗಳಾದರಿ ನಲಿದಾಡಿದರು ವಾರವನಿತೆಯ
ರುಮುತ್ತೈದೆಯರುಪಾಡಿದರು ಭಾಗ್ಯಜನಗಳಾ ॥ ನೊಡಿದರು ಸರ್ವರಾನಂದದಿಂ ಬುಧರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ನೃಪನವಂಶಾವಳಿಯನಂತವಗ್ಗೆ ನಿಡಿದರು ಬಾಗವಂಗನಾಪರ್ವವಂಶಬಿನ್ನ ಸೂಡಿದರು
ನಕ್ಷತ್ರನೆಯಂ ॥೨೭॥ ಲಾಳನಿಂ ಬಾಕ್ತನ ದಮನೆಯ ಮುದ್ರಿಗೆನಿಲ್ಲು ಗಾಳನಿಂ ಸಂಪೈಸು ಗಾಯಕರ ತಿರ್ಥ್ವವಂ । ಚಾಲನಿಂ ಸಿಲ್ಪಿಗಳ ಗಜ್ಜರನೆಕಾಯ್ದು ಪೂರ್ಣದರಮನೆಯೊಳಾಳವಾಗಿ ॥ ಪಾರ್ಥ್ವಿಂದ್ರನಿಂ ಬಾತ್ರ
ದಷ್ಟಶಿಯನಲಂಕರಿಸುಹಾಳಿಗವನೊಂದೊಂದ ಮಾಡಿನಿವಖಿಳರೂ । ಪಾಲಕೆಂದೆಯ್ದೆನಿಮಿಸುತಿದ್ದ ನಾ ಮಂತ್ರಿವಾಂ ಯ್ಯರ್ನೃಪನಾಪ್ತಕಾರ್ಯ್ಯ ॥೨೮॥ ನಿಲಕುಂತಳದನವಹಾಷಾರು ನಾಪ್ರವೆಯಲಾಲ

ಸೂತ್ರದ ಕನಕಮುತ್ತಿನ ಳಿಯ ವೆರೆದವರ ಬಾಳಿಯ ಕುವಿದ್ರುಮಾಧರದ ಗಾಮಿದಾಗ್ರೀಯೆರುವ ಪ್ರಮಾಣಿಕ್ಯವಾ ॥ ಮೊಲು ಶಿಪದಂತೆ ಪಂಕ್ತಿಯ ಪಟ್ಟೆ ಪಳವಳಿಯ । ವಾಲಲಿತ ರತಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪಕ್ಕಾಕ್ಷಿ ಕಪ್ಪವಿ

ಯ ಸಪ್ತ ಕಾಲುಗುಸ್ಗೆ ದ್ರುವೆಂ ಸ್ನಾಳ್ಪಾಕ್ಷಿದರು ನವರತ್ನಮಾಲೆಗಳ ಪಾಂಗಿನಿಂದಾ । ಅನಾಯುಂದಿನದಿನಂದಿವ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಗೆ ಪಿರಿಯಕಂದಮಿತವಚನಂಗಿಕನಕ ಮಾಕ್ಷಿಕಮ ನಾಣಿಗಳಿಂ । ವಿಸವ ಬಾಳಿಂಗಳಳ

ವರ್ಷ ಸ್ವಹೋತ್ಸವಾದು ದೆಂದರ ನಗರು ಪಿ ॥ ತಂದು ಕುಸುಮದಿನಿಯಕಮಳಿಯ ಬಿಂಗರಂ ಮಾಡಿಪಿಂದದುತ್ಸಾಹದಿಂ ದಾಕುಮಾರಗ್ಗೆ ನಿ । ಬಂದ ಮದುವೆಯು ಮಾಡಿದಂ ಮಂತ್ರಿ ಸಜ್ಜನರು ಪರಿಪ್ಪಿಸಿಯನಿ

ಕ್ಷಯು ॥ ೩೦ ॥ ನೈವಾಹನಾಗವಳಿಗಳ ಚಾತುರ್ತಿಕಸು ಖಾವಹಂಗಳ ಮೊನ್ನ ಮಂ ಮಾಡಿ ಧನಕನಕವಿಪಾಂ ಬರಾದಿ ಮುಕ್ತಾಭರಣ ಕರ್ಪೂರ ವಿಳಿಕಾದಿಗಳನಿತ್ತು । ಖಾವಿಸಿಂ ಪ್ರಳಯ ಮುಖ್ಯ ರಾಜರಂ ತಂಮ ದೆ

ಶಾವಳಿಗೆ ಬಿಳ್ಕುಡಲು ದಿಗ್ಗಿಪ ರದಾಸು ಚಾಳ । ಯಾವ ರನಧವಲಕಿತ್ತಿ ಪ್ರಹಾಮಯವಾಗಿಪರಕಳಿಬ ಮದಲಿಶಿದುದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಯಿದು ಸಕಲಯುಕ್ತ ಪದಳಂ ಕಜ ರೇಣುಮಸ್ತದ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ್ಯನಾ ಚಾರ ಮಾಂಕಂ

ಗಿಪಿ । ರಿದ ಖಕ್ತ ಪ್ರೈಂದ್ರ ಚಾಳಸ್ತುತಿ ಖಾವಚಿ

ಂತಾರಕ್ಷೆ ವಮತ್ಕಸ್ನಾ । ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕವದನ ಸ್ವಾಂಗಸಾಕ್ಯವ ಖಿಳಸುಜನಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾ । ಕ್ಷುದ ಬಾಧೆಯೆಂ ಮೊದಿದ ದೆಕಿಳಿದ

ರಿರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಸವರಾಗಪ್ರು ದಾ ॥ ೩೨ ॥ ಅಂತು

ಸಂಧಿ ಸಿ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೨ ಂ ೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು । ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ ಗತಿ ॥ ರಾಗ ಶ್ರೀರಾಗ ॥ ಪಲ್ಲವ ॥

ಕುಮಾರಮ ನಾಸ ತ್ರೈಂದ್ರ ಚಾಳಧರನಾಶಿತನಾ

ಸಾರಮ ಹಿಮಾಕರನ ಶಿವನ ತತ್ವಾಲಗಳಾ । ಧಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು ರಾತ್ರಿ ವಿಚಾರಮಂ ಮಾಡಿ

ದರುಸುಕುಮಾರಹಾ ॥ ಪದ ॥ ಹರನೆಂದು ದುಗ್ಧವಾರಿದಿ

ವಿಚಾರಿಸದಿ ಶಂಕರನೆಂದು ತಂನ ತಿಂಗಳ ಶಿಶುವ

ಕೊಡಲದಂ । ಹಶಿವನಿ ವೋರ್ ಶಿವಹಾ ಪ ಶಿವಕಿ ಚ್ಚನ ಪೂರ ರೆಯೊಳಿ ಶಿಪಲದು ಸಂನಿವಷ್ಟು ॥ ಶರೀರವೆಲ್ಲಂ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ತಾಪವಾನಿಂನ ನೆರೆಯ ಲಿದ್ದೆ ರನವೈಯ್ಯ

ರಿಯಗಂಯ ತೆಂದೆಂಬ । ಗಿರಿಸುತೆಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಮಚ್ಚಿ ಮರಲ್ಲ ಕ್ಷುದಿಶ್ವರ ಸಲಹು ನಿನೆಂಮವನಾ ॥ ೧ ॥ ಅನ್ನಾರಾ ರಸುನಿಂತುಸು ಖವಿರಲು ನಿಜಕರನಥಿ । ವಿಧಾರನಂತ ತ್ತ್ರಿಪಲ್ಲನಂದದಿಂ ಮದುವೆಂದಾ । ಗಾರದಂತಾ ಮುಸುರಿಯ

ಂತೆವತ್ತರ ಧಂತೆ ಸುತ್ತ ವನಾಶಿಜಾತನಂತೆ ॥ ಪಿರರೆಯ್ವತೆರ ವಜ್ಜಲಟು ಂಜ ದಿಂ ಮಿಂಚಿನಿಂ ಚಾರು ಮೊಳಗಿಂದ ನೀಲಾಂಬರದೆವರು ಪುಗಳ । ಧಾರೆಯುಂದಿಂದ್ರಗಾಪಗರ್ಭಂ ಘನೊಳ್ಪಲಂಗಳಾಳಿ ಮುಂಗಾಬಂದುದಾ ॥ ವಿವ

ಕವಳಿದೈದ ಮಿತ್ರ ನಮಿಲಿವಗಲು ಸಂಗವಮಾಡಿ ದಿನುದಿನ ದೆನೊಂದಿದು ದಶಿಂದಳು । ಸು ವನನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಮಂ ಕುದಿದು ಬಂದು ಕಂನಾರನೆದೆ ವಿಡೆವೆಕರದಾ ॥ ತವಕದಿಂ ಘನಘಾಷದಿಂದ ಳ್ಳುಪ್ತಿ ಯುವತಿಯ

ರಮು ಬಿಳ್ಕುಗಿದು ಮದುಕರಧ್ವನಿಗಳಿಂ । ತವೆಪಿಯುಂ ಬಾತೆಸ ದು ಪಾವರುಷ ಕಾಲವಾಪಾಪಬ ರನೆ ದೆಸೆಯಸೂಲಾ ॥ ೨ ॥ ಅನ್ನಾರಾತ್ರೆಂತೊಳು ಜಲಂಧರನ ಮುಖ ಶಶಿಗೆ ಮಾರಾರಿಯುಕ್ಕಿದ ಚಕ್ರವೆನಲು ತೇಜಂಗುಂ

ಶ್ರೀ ಪಾಶುಪತಾಧಿಯ ಪ್ರತಿವೇಷದಿಂದಾ ಪ್ರುತಿಕ್ಕ್ರು ವೆಳೆಯೊಳು ಬಾಳ್ದಾ॥ ಘೂರ್ಣಮಾನನೆಯ್ದೆ ಚ್ಚೆ ಚ್ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಿಂದಾಶ್ರೈದು ಕರದಲಿಂಗವಪ್ಪಿದೆ ಪೊಡಿಮುತ । ಕಾಗನಾತ್ಮಕಮುರಾತನಗನಾಂಗಳನಲ್ಲಿ ಪಾದತೊಡ

ನಿದನಲ್ಲಿಯುಂ॥ ೪॥ ಖತನಳಿದಡನು ಜಂಗಿಯಾಗೆ ಗಾಳ್ಗುಳಿದರ್ಥ ತಾತಿಯೊಳನು ಜೆಯ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡೆಂದು ನಿತಿ ಗಳನವಶಿಕತ್ತುಪಡೆ ಗರುತ್ತ್ರಜಂಗಸರದಿಯೊಳ್ ಡಿಯೆತರಮ್ಮಂ॥ ಅತಿಬಾಧೆಯುಂ ಬೆಡಧನ

ದನವರಂನಾನಾ ಕೃತಿಯೊಳಿಯ್ದುಂ ದವನಯಕ್ತಿಯಂ ಕರುಗಾಳಾ । ಕತನುಖುಪುನದಿದು । ಬಯಲಾಗೆ ಪೆರದಾತಿವಪ್ಪಿಯ್ಯನಾಚಿಯದಿಗೆ ಶರಣಾ॥ ೫॥ ಪರನಪೂಜೆ ಫಲಕೆ ಹೊಂದಾಡುತಿರೆ ಶರಣಾರುರುನವಷ್ಟಿ

ಖಗೊಳಿದಷ್ಟವನೆ ನೆಲು ಶಂ । ಕರನಿಂದಶ್ಚಾದ್ರೂ ರಾಪದನಭವಪಡದು ಸಂಪಗೆಯ ಘರನೆಳಿಬಳಿಕಾ॥ ಶಿಶಿರದಲಘೂತ್ತೆ ಮಂಬೆರಲ್ಲಿಂಗಳಂತಳಿದು ವಶಿಖತಪದಬತೆಯಂ ಜನಿಖದನ್ನುಗಂಗಮೃತ । ಶರಧಿಂಯರವನ್ನೆ ತ

ಪಣಿತ್ತಿಯಚ್ಚ ನಿತ್ತುಮೆರದ್ಯೆಪು ಲಿತ್ತೊಡೆಯ ಶರಣಾ॥ ೬॥ ಪ್ರೈರದೊಡೆಯರ ಶರಪ ತಿಗಂಗವಿತ್ತು ಮದನಾರಿಯಳ್ಗಾ ನಾಗುತಿರೆ ಕಾಖನಾಳ್ಕರದ್ದು । ಸಾರಿಯಾಲದಮರನ ಕೊಂಬಡರಿದ್ದುಂ ಮಿಕ್ಕ ಅನಿಖ ಡಿಡೊಯ್ಯ ಬಾ

ತಾ॥ ೧ ಸಾರ ಮನಾನಿ ತಂಗೆ ನಿಂನನಗೆ ತಾಳ್ವಾ ಂತಾರಿಂದು ಬಾಯತಿಲ ಮಂಕರದು ಮೆಲಲಿಹಾ ॥ ತಾರಾಯಸುವಿತ ಪರಸೊಳು ಬೊಕ್ಕು ಮೆರದ ಶಿವರುನಾಬಿಭಕ್ತನಡಿಗೆ ಶರಣಾ॥ ೭॥ ಯಾಲಾಲನನಾಗ

ನಾನೆಗಳದಾಂಖಿಪ ಬಾಲವಿಲೆಯ ಧನಿಷ್ಟ ಮಕುಟಮಂಧರಿಸಿ ನೃಪ । ಜಾಲವರುಕುತಲಾಡನೆಕ್ಕಿ ಧರೆಯಂ ಬಿಸುಟು ಪೊಂನಾಂಬೆಳ ಧ್ವಿಶನಂ॥ ಅಲಾಲಯಮೊಳಂತದಮವಿಷದಿಂರಜ

ಯುಡುಗು । ತೊತ್ತಿಬಳಿಗೆದರಿ ದಾಪ್ಪನಾದಂ ಗೊಳಲು । ಗೂಲಿಮರಪಿ ಪ್ಪೊಳಗುಮಾಡಿ ಕಾಂಡಾ ಖಕ್ಕರೈವಡಿಯನಾಗೆ ಶರಣಾ॥ ೮॥ ಪಾ ಳಿಯೊಳಗನ್ನ ಶಿಷ್ಟ ಪಂಪುನಕನು ನಾತ್ರಿಯ್ದೆ ಕ್ರೈಬಾನದಿಂ

ಡಿಳಿದು ತ್ರಿವನ ಕರುನಾದ ಶಿವಿಯ । ಬಾಳನಾಗಿ ದರಿದುಬಂದೆಲ್ಲಿಗೆತ್ತಿಳಿದು ಶಂಕರನಿಲಯಕೆಯ್ದುಕರದು॥ ಕೆಳರವ ನಿವವನಿತ್ತ್ರೈ ಪ್ರಸಾದಗೆನಿಂ । ನಾಸುತನವನೆಂದು ಮುಖವತಿವಿದದೆಪರಂ । ತೊ

ಳಿರದರಿಂಡಿವರಿಪ್ಪುಲಂದೆನದನ್ನೈ ಯಾಳನಾಳದಿಗೆ ಶರಣಾ॥ ೯॥ ಯಾತೆರ ದೆವರು ಷಕಾಲದಾಳುಹಮ್ಯ ರಿಗಳಾ ಗುರುಮಾತಳಾಗ್ರಿ ಕ್ಷರಂ ಸಕಲಮಾ ಹೇಶ್ವರ । ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯನಾಗಂಗಳಂ ಸಲಿಸು ತಂತತ್ತ್ರಪ್ರಸಾದಸುಖದಿ

ಂ॥ ಶಿವ ಕರದರನ ಪೂಜಾ ಸಾಪ್ಪ ದಿಂ ಘನಸು । ರಾತ ನರವಚನಾಗಮತ್ತ ಮಂಬಿತ್ತರಿಪ । ಗತಗಳ ಸಾಗಬಿನಿಂದರಿ ಬಂದು ದಾಳರತ್ತಾಲದಿಗ್ಗಜಯ ಮೂಳ॥ ೧೦॥ ಕಾಲರಜಕಂಮಲಿನದಿವ್ಯಾಂಬರವನಾ ವಿ । ಶಾ

ಲಶಾಂತಿಯಮತಿಯೊಳಾಗೆದುದಕ್ಷಂಗಿಯ್ಯ । ಬಾಲಾ ಕಿಸುತ್ತೈದೆ ಬೆಳಿಗ ಳಂಸಲಪಾದಳಿಂಯಂಗೆ ಧವಲಾಂಬರವನಾ॥ ಮೂಲಪ್ರೈರಂ ಪೊಸೆದಿವ್ಯ ವಳಿಗೆಯೊಳ್ ರದುವೆಲದಂಪೊದಖಪರಸುತ್ತಕ್ಷ ತೆಯನಿಳ್ವ ವಾ

ಬಾಷ್ಪದಂ ಶರನ್ನೆ ಘ ದಾಳ್ ಚಂದ್ರಮಂ ತಾರಕಾನಿಕರ ದಿಂದಾ॥ ೧೧॥ ಧಾವಲ್ಯದರಿಬರವನ್ನಾಪ್ಪುಮುತ್ತರಂ ಕೊಟ್ಟು ತಿವಿಮು ಡಿಯಳ್ಳಿಮಳ್ಳಿಗೆಗ — ಳಂ ಶಾರ ಹಾ । ದಿವಿಂಯಂ ಪಾಪ್ಲಿಂದು ಮುಖಯರದರಾಮೃತಂಗ

ಳಚಕೋರಂಗಳ್ಗೆಂತೆ॥ ಸಿವಿಳಿಸುಖಂಬಡುವ ಕುವರರಂ ನೋಡಿ ಶಿಶಿರಸಾವಳಿಯ ಶುಕ್ತಿಯಿಂ ತಾಳ್ದ ಸುತಪಾಳಿಯಂ । ಕಾವಳಿಯ ನಿಂತು ಸುಖವಿರೆ ಮಹಿಪಾಲನೈತಂದು ಪಾಪಿಮದ ಕಾಲ॥ ೨೨॥ ಗಂಗೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ಹೊತ್ತಿಮುಂ
ಡಾಡಿಯನಲಂಕರದಿಂ ಗಿರಿಜೆಯಂತದವಿಜಲಜಭವವಾಣಿಸಿಯನಂಗೋತ್ರಬಿಂಬ್ಲೆಷವಾಹನಾದಿಗಳ ಬವಿ ಮುಖರ ಮಾಡಿ ಮವಿಯ॥ ಪೊಂಗಿತಲೆ ಕೆಳಕುವಾಡಿವಿಮವ ಮರುಭ್ರಾಮು। ಬಂಗಿಸಿದ ನಮವನಂದಾರಾ
ಹುಹಾ ವಿಮರರನ । ನುಂಗಲ ವಿಗಳು ರಸಾತಳ ಕಳಿದವೆಂದಡಾ ವಿಮರಾಜನೆಂವಿರ ನೋ॥ ೧೩॥ ಅಂಜನದಬ್ಬಿರಿಯಂತೆ ವರ್ಷದಾಗಳಿ ಪಾಂಗಿ। ನಿಂಜಲದಿಸಿಯನ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ವನಿತೆಯರ। ಮಂಜುಳ ವಿ ಯೆಹೊಧರಂ
ಗಳಸಾವ ಬಗೆಯ ಲ್ಯುಚ್ಚಾಂದರಂಗಿಟ್ಟವಿತ್ತು॥ ರಂಜಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗದರುಷನ ಸ್ಪುರುಷನ ಸ್ಪ ಮಂಜನ ದೆ ಧೂಪದಿಪಾಧಿಕ ಯು ನೈವೆದ್ಯ। ದಿಂ ಜಂಗಮವನರ್ಚ್ಚಿಸುತ್ತ ರಸನಿರೆ ಬಂದು ದಂತ ಧಿಶಿ ದಕಾಲಂ॥ ೧೪॥ ಶಶಿ
ರವನೆರಿದಂಗಂಗೆತರೆಯ ಪಡೆದಿದಘು । ನೊಸಲಗ್ಗಿರಂ ನಾತಂ ಪಾದು ದೆರಡಚ್ಚಿತಂ । ನಾಸಿದಿಂದಸುವವಾಧವೆಂದು ಮಾನವ ಹಿಸರ ವಿಡಿಯ ದಗ ಜೆಯವಾಮದಾ॥ ದೆಸಿಗೆಸಾಚ್ಚಿದ ಶಿವನ ಶರಸಾಪ್ತಲೊ ಮಯದ । ಬಿಸಿ
ಲಿಂದಲು ಪಿಜಳಿಸಿತ ತ್ತಾಲ ಮಂಕಳಿದು । ವಸು ಧಾಧಿಪತಿ ಸುಖದಿ ನಿರ್ಲಂದು ದಿವಸವಿನನಸ್ವಾಧ್ರಿಯಂ ಸಾದನೊ॥ ೧೫॥ ಅಂದೆಂದ ಕಂನಾನ್ಪ್ರಯು ತುಪಲ್ಲಪುದು ಪು ಮುಪ್ರನಿಂದ್ವಿಗ
ಸವದಿನಿನಿಯಳ ಪುಷ್ಪ ನಿಯನದಿ । ನೆಂದು ನಾ ಂನೊಡೆ ಚುಂಬಿಸಿ ನೆರವೆನೆಂದಿನಂ ಸಾನ್ನಾಶರಧಿಯೊಳು ಬಿಳ್ದ॥ ನೊಂದು ಪುಷ್ಪದಯದಾಳು ತ್ರಾರಂ ತುಂಬಿ ಜನಿನಿಕಾಯಿ । ಬಂದನಿ ವಾರ್ತ್ತಕಮ
ಳನಿಪಲುಂಬಲುಜನೆಂ । ಕಂ ದಿತೆಗೆ ಕರುನಾದಿಂ ದೆಂಬಂತೆ ಪಚ್ಚಿದಪ್ಪಿಗಿದ ತಮಂ ದದೆ ಗೊಳಗೆ॥ ೧೬॥ ಭೂಮಿಯಂ ಖುರುಳು ಳಾಯ್ದನರಕ ಸುರರಂ । ಗಾವಹ ಧವನದಿಶ್ಚಿಯೊಳಾಯಿತು ಸಂಗಂಸು
ರಪಿ । ನಾಮುನಿಶರವುತ್ತಿಗಳು ಪಿಖಾಂಡಿರದೆ ಪಾದು ದದರಿಂ ಕಳ್ಗರಾ॥ ಭೂಮಿಪಾದರಿಗೆರೆತಷೈ ಸುಹನಂ ಪ್ರಣಾಮ । ಸಾವಮಾತೃ ಚಾರನ ಂವಮಾನಕಂ ಜಾರಣಂ । ಪ್ರೇಮದಿಂ ನೆನೆದಂದು ಧರನ ಪೂಜೆಯ ಮುಕ್ತರೆಸೆ ಸುತಿ
ತೆಚಳತ್ರ ಸೋಗೆದಂ॥ ೧೭॥ ಮಾಸಿದಂಬರಳುಳಿದು ತಳೆದು ದವಳಾಂಬರವ । ತೆಸ್ನಿನಿವ ತಾರಹಾರವ ತೊಟ್ಟು ಲಾವಣ್ಯ । ಭಾಸುರಸಿ ಮುದ್ರವಂ ಪಿಚ್ಛಿ ಸುತಲಿಂದು ನೆಯ್ದಲ್ಲಂಗಳಿಂ ನೊದಲು॥ ಅಪಾಸಿಮಯದಾಸುಪಾ
ವ್ಯರಾಜಪುತ್ರರು ವಿಂಗೆ ವಿಲಾಸದಿಂ ಬಂಗರಿ ಸಿರಾತ್ರಿ ವಿಪಾರಕೆಮ । ಪಾಸಕರಾಳ್ದಿ ದೆಪಾರವ ಟ್ಟುಗನಾಬಿ ಕಾವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತಿರೆ ಬದಿನಂ॥ ೧೮॥ ಕತಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಲಗೆಸೊಗಸಿವಸ್ಸಂ । ನುತಮನೋರಥದವು
ಪೆಕುಂ ಳಿ ಕುಂಬಾಧ್ಯ ಯೊಂ । ನತಕುಚಂಗಳ ಸಂಪದಾಧಿಸಿಯವೆಸವಾಜಿ ತಂದ್ರಿಯರಗೆಲೈನೆಂಬಾ॥ ಅತಿವಿರೆದಂಗನೆಯರೆಸೆದರಾಮನ್ನಥನ । ಚತುರಂಗಬಲಯೆಂಬಂದದಿಂ ಚಾಳಮೂ । ಪತಿಯಸುಪ

ಪಾರಕ್ತೆಯಪ್ಪಿ ಡೆಂಬೊಳ್ಳಾಸ್ತ್ರಿಪ್ಪ ಗಂಡದು ಸಿಂಗರವನೆ ರಮಾ ॥ ೧೯ ॥ ನಡೆಯೆಂದು ಕಳುಹುತಂದಿ ಪದಂಚೆಯ ನೆಂಮ । ನಡುವಿಪ್ಪುದೆಂದು ಸಿಂಪುವನುಂಬಿಗಳ ಸಾಲ್ಗೆ । ಕಾಡುತನಾಪಿಯ ಬಳ್ಳಿಕಲೆ ಸಿವಕ್ಕೆಗ
ಳನೆದೆಯೊಳಪ್ಪಿ ದಯರೆಗಿಳಿಯನೆಂಮಾ ॥ ನುಡಿಯ ಮಾರದಿ ರೆಂದು ಮಿಗವನ ಮಳ್ಗಂನಾಗಳ್ । ವಡಿಸಿನವಿಲಂ ಮುಡಿಯೊಳಿಟ್ಟು ತವೆಯ ಸಂತೆ । ವಿಡುವಾಲಿನೆಯನ ಸಿಜ್ಜೆವನೆಯ ಪಾಸುಬಾವ್ವಡಾನಿಯ ಕೆಂ
ದರಾಪುವರರು ॥ ೨೦ ॥ ನಡುವಂದು ಬಿಡಿಯನಲು ಜವ್ವನದ ಸೂಕ್ತಾನೆಯಿಡುಕಿ ರಿನ ಪಾವಿವೆಜ್ಜನೊಳ್ಗಂನ ತಲೆಯನಿ । ಕ್ಷೋಡನಳು ಪಿಮುರುಳು ಸಿಂಪ್ಪಂ ಮದ್ಯದಳಿದು । ಗುಗ್ಗಾನೆಗಳಿಂ ಪೊಡೆಯಲು ॥ ಸಿಡಿದೂವ್ವ
ಕಿಕ್ಕಿಲಕೆ । ಸಾಲಿಟ್ಟ ಪಾಕ್ಕಿಕದ । ಗಡನಾವಿನೆರಾಗಾ ಧರೆಯ ಕಂತವಗೆ ಳಿಚೆ । ಪ್ಪಡೆಯೆವನ್ನ ಥಯುಗ್ಗಕು ಜ್ಜಗಿಸುವಾವ್ವಬಾಲಕಿಯ ಸ್ಪದಕ್ಕಾನೆವೆಯೊಳು ॥ ೨೧ ॥ ಮೊಗಳಕ್ಕಿಯ ಕಳೆಗಳು ರೆಮುತ್ತು ಬಿತ್ತಾಗಲವನಗೆ
ಯಡಾದಮ್ಮುತ ಬಿಂಬಫಲಮಂ ಸವಿವ । ಬಗೆಯ ದಲ್ಲಲ್ಲ ಮದ್ದು ಗೆರಗೆ ಬಜ್ಜರವಪ್ಪಸಿರುವೆಯ ಮಾನಾಬಿಕ್ಕುದಾ ॥ ಸೊಗಸುವೆರಿಂವೆಳು ಕ್ಕು ವಿನಿದು ಗಾಂಬಂತೆನಾಲಗೆವಲ್ಲುಗಳ ಭಾಗ್ಯವೆನಿಪ ಧರಮಂ ಬಿಪ್ಪ । ಪುಸು
ಡಕೆಸದವ ನಿತೆಯರಮನೆಗಳಾಳು ರಾಜಮು ತ್ರಕೆಂಪ್ತ ಪಾವಗಳು ॥ ೨೨ ॥ ಬಂನತಪ್ಪಾ ದನಂಗನೆ ಗೆವಿತ್ತವ ಕೂಡದೆ । ಚಂನನುಡಿ ಕೂಟಂಗಳಿ ಂದಕ್ಕಾಲ ವಕಳಿಲು । ದಂನೊಡಿತಾಯಿ ದೂಧವಿಸಂ
ಕಟಂಗಾಂಡುಮ್ಮಗಳ ಕಾಡಿಂತೆಂದಳು ॥ ನಿಂನ ನಿನಕಿಯಲಾಕು ಚಯುಗವೆಂದೆಂಬ ಪಾಂನಕರಡಗೆಯ ಬಿಡದೆ ಮಕಿಯಮಾಡಿ । ಸೆಂನ ಲಂತೆವನ ಕಿದು ತಳ್ಪ । ಬೆದುರನಕಂಡು ನಡದರಾಳುವ
ರಕ್ಕಾಳು ॥ ೨೩ ॥ ಪಿಂನಾತೆ ಕೆರಾಬಳ್ಳ್ರುಚಿದು ರನ್ನ ಂವೆಡೆಗೆಕಡೆ । ಗಂನಾದಾಳಿಯ ನಟ್ಟದಪ್ಪಂದ ಡವಳ್ಳಿ । ಸಂನಾನಡುವಿನ ಚೆಲ್ವಿನತ್ತಿಗೆಯ ವಂಗಿದಿವ ಂದು ಮನ್ನಥಯುಗ್ಗಕೆ ॥ ತಿಂನಾವೆಂನದೆನಿ
ಂದವೆಕೆಂದ ಡಿವಳ ತಾಯಿ । ಪಂನಾಪದು ಕದ್ದಾ ಳವನ ಪಿತ್ತನೊಳಿದ ಪಕೆಂದು । ಬಂನಾದುಟಿಯ ಬಳಿ ಕೆಯ್ಯರು ಬಿತ್ತರಿಸಿನ ಸುತ್ತಿ ಸತ್ತೆ ಬಂದ್ರನನಾ ಬಗರು ನಡೆಯಲು ॥ ೨೪ ॥ ಯಕೆಳೆಗಂಗಳಸಿಗ್ಗವೆಂನಾ
ಗಾತಲೆರಂನೆ । ಪುರಕಲಿಪನರುಸುಯಿಲ್ಲಂಬ ನುಕ್ಕ ವಳಿಬಂ । ದುರತ್ತಿ ಖಿಯ ಪೊಲ್ಲ ಮುಡಿಯಳಿಸಿ ಶಿಲ ಮದ್ಯಳಿಸಿ ನಾಪ್ಪ ಶ್ಚಕಾರನಯನೆ ॥ ಪರುತರ ವಿಲಾಸ ವಿಪ್ರಮೆ ಸಕಲ ರಾಳಿನಿ । ಪ್ಪುರವಚನದಾಕಿದ್ರೆ ಸಾಖ್ಯವ
ರವಸಿನಿರಿನ । ವರಿಸದನ ಬಾರಾಪದೆಂದು ಮನುತಿಸಿ ದಳಬ್ಬೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಕ್ರಾವನ್ನಯಾ ॥ ೨೫ ॥ ಯುನಿಯ ನನಗಲ್ಲು ವಿರಪಾಕುಳದಿನಾಂಚೆಲ್ವ । ಬನವ ಪಾಗುತಿರಲು ಮುಯಲ್ವೆ ಪರಮುಟ್ಟಂಗೆ । ಕನಿತಕೆ ಬಸಂತನಾಪ ಪಾ
ಕರಗಾಪನಾನಿದ್ದು ನಚಂದ್ರಳಿಗನ ಸಿಪಾ ॥ ಘನವಪ್ಪ ಮೊಗಗಿಚ್ಚತಾಳಿದಂಪುಂ ಗ್ರೈಯ್ಯೋ । ಳನವರತಮಿದ್ದು ಸಾಗಿಸಿ ಕೊಂಬ ಗಿಳಿಗಳೆಂ । ಪನೆಕಂಡು ಮೂಗುಗೆಚ್ಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಗೆ ಥದಪ್ಪವೆಂದಳಾ ಬ್ಬುವನಿತ್ತೆ ॥
॥ ೨೬ ॥ ಕೆಂಪುನಿನೆಸಗಾಪವನತೆಯೆಂಥೆಂನನಿ । ಚಾಳಿಸದೆಯಾತಕನು ಕಂಪಿಪ ತೆಯ ಜಗಂಧಿ । ಪಾಳಾಚ ನಂಬ್ಬಿಡದೆಪ ವೆರಡಲ್ಲ ಧಿಂನೊಳು ಪರನಾನಿಂನ ದಾಂದಾ ॥ ಬಾ ವಿಗನ್ನಂನಾಬವೆಮುನಿಂಪುವಡೆ

ಂದೆನು। ತ್ರಾಳಿ ಗೊಳುತಂಚದುರನಂಗನೆಯ ಬುಜ್ಜೈಸಿ। ಮಿಳ್ಪಮಂ ಪಡುತಿರೆ ಲಾಲಿಸುತ್ತಂ ನಗುತ ನದ ದರ್ಕಾಶುವರಕ್ಕ ಘಾ॥ ೨೮॥ ಮತ್ತೊಪ್ಪ ವಿಜಗೆದಾದವಿ ಸದಿದಳೆತ್ತಿ ನಿಂನ। ಚಿತ್ತದಂ ನಳ ಮಿಸುಪ ಸೂಬಗಿ ನೋಳ್ದಲಾ
ಭಾವ್ಯುತ್ತ್ರಪ್ರ ಚೆಲ್ಲ ಮೊಗವೆಂಬ ದಿಪದೊಳು ನಿಂಬರಯುಷಿ ದಿವ್ಯ ವಹಾರದಾ॥ ಮುತ್ತುಂ ಯುವಜ್ರಲುಂ ಪ್ರಿಪವಳಯಂ … ಚಿಳ್ಳೆ। ಮತ್ತಳಿ ದಿಂ ಘೂಳಿನಿ ನಿಲಲುಂ ಚಿಗನಿಂ। ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೊಂನ ಕೊಳ್ಕಾದ ದಂ ಕಾಂಬುದು ಚಿ
ತವೆಂದಳು ಬಢ್ಡಿಗನಿಂ॥ ೨೯॥ ಬರುಮೊಗಳ ಕಡುಚೆಲ್ಲ ಮಹಿ ಮಿಸುಪ ತಾವಕೆಯ ನರುಗಂಪಿಗೆಳ್ಪ ಮೆಲಳಿಯ ದಾಳ್ಪಗಳುನಿ ಸಿರು ಮುಳುಗೆ ಮುಗಿಯ ಲಂಪೊರಮಡು ವರಿಂನಾ ವರ್ತೆರನಿಂ ಬಾವಾಳ್ಯ ಯಂದಾ॥ ಮೆ
ರವಿ ಭುಜಂಗರಾಜರಿ ವಿಂಡಿಯರ ಕಾಂತಿ। ಗಿರಗಿಬಿ ಡಲ್ಲಳ ಪಲ್ಲ ದಾರಲಿಕಾಲ್ಗೆ ಘಟ್ಟ ಬಾ। ಒಪ್ಪಿರದು ದ್ವಿನ್ಯಂಬಳ್ಟುಮರುಗುತಿರೆ ನೊಡಿ ನೆಲನೆರೆಯರ ನಾಬಗರುನಡದರು॥ ೩೧॥ ನಡು ವೆಬಡತನವಾ [illegible] ಯ್ಯು ನಿಮಗೆಂ
ದು ಬೆಂಣವಂ। ಸುದಿವಶಾಚ ಗಳಿನಡುವೆಂ ಪು ದಿಲ ತೆಪೊಂ ನಾಗಾಡನೆಂಬಬಗೆಯನರಿದಳ್ತ ವಿತ್ತಪ್ರ ಡಿದು ಕತ್ತುರಿಯ್ಯ ತೆಸರ ಕಾಡಿ॥ ನಿಡುಗಳ್ಪ ಪೆರಲದು ಕಾರಲರವಾಗಳಿ। ಕ್ಷಿಡಿಗೊಂಬನಿಂಮ ಸುಂದರಿಯ
ಪ್ರಿ ಬ್ಯಾಷ್ಠಿಯಂ। ಬಿಡದೆಂಮ ಜರೆವಿರೆಂಬಂ | ತೆಸವನಡು ವಿನ ಪಾಲಿಯರುಕಂನ್ನೊಸ ದಿದ್ದರು॥ ೩೦॥ ಯಾತರದಗನಾಬಿ ಕೆಯರಕ್ಕೆ ಗ | ಳ್ಪಾ ಬನಿನನಿ। ಕತ ನಂಗಳ ಶಿಂಗರಂಗಳಂ ರಚಿಸು
ಪ್ರಿತಿಗಳನೊಡುಗಳ ವಿರಪಿಗಳ ಸೂಡುಗಳ ಜಾ | ನ್ನೆಗಳ ಕಾಂಧರಿಯ್ಯ ದಾ॥ ರಾಗತರಾಧಿಪನಕುವರರು ನಾಗರಿಕನಿಂ। ಬಾತನಿಂ ಕೆಳ್ವಾ | ಡವಂದರಂ ಕರಮ ಪವಿ। ಖ್ಯಾತರರಮನೆಯ ಮೊಕ್ಕೆ ಡವೊ
ರಾಚಿಂದ್ರಂಗೆ ಬ್ರಿ ವಲುಳ ಸಿಕ್ಕಲೆಗಳು॥ ೩೧॥ | ಪ್ರೊಂನ ಬೆಜ್ಜ ವಬಳ ಬಿದೆಂ ಸಜ್ಜನರ್ಗೆ ಂದು। ಪೊಂನೊರೆಯನಿತು ದಿಕ್ಕೆತರ ವೆಂದು ಮಿಗೆ। ಪ | ಂನತಿಕೆಯಿಂ ಪೂರ್ವ ನಿರಿದುರ್ಗಮಂ ಕೊಂಡು ಬಂಯ
ಲ್ಪನಾಡಂ ಸಾಬಿಸಿ॥ ದಿಂನಿ ಚರಯದಾಳು ಪೆಮ | ಕರಗಳಂ ಬಿಚ್ಚಿತ್ತಿ। ಜಾಂನವಕ್ಕಿಗಳೆಂಬ ಬುಧರ್ಗೆ ಳಂತನಾಬಿಮೊ। ಕ್ಕಂನಾ ಡೆಜಲದುರ್ಗಮಂ ರಾಜನನಲಿಂದು ಪಡು ವಗದಲಂಸಾರ್ದ್ದನಾ॥ ೩೨॥ ದೆಪಕಾಂತಿ
ಗೆ ಮುನಿವರ ತನಬಿಸಿತಿಯಂ ಬಿಡಿದು। ಕಾಪನಿಜ್ಜನ ಜೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ಪಡೆ। ಮೊವಿ ಕೊಂಡಿರೆ ಮುದ್ರೆಯಿಟ್ಟ ರಾಜಂಗೆ ಕೈ ಸಿ ಖಿಯ ತೊರುವೆ ನೆನುತ್ತಾ॥ ೧೮॥ ಪಚಕಂಗಳಂ ಜಾಡಿಸುತ್ತಂ ರಥಾ। ರಾಪನಾಗುತದ
ಳ ಮಂಕೆದರಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ। ಬೆಪಳಂ ಮಂನಿಪಂ ತಂಭ ಜವನಲರಿ ಘುತಲಿ ನಸುದಯ ಗಿರಿಯ ದರ್ದನಾ॥ ೩೩॥ ಯಿದು ಸಕಲ ಚಕ್ರಪದಪಂಕೆ ಜರೆನು ಮಲ್ಲದ ಮಲ್ಲ ನಾ ಯ್ಯನಾ ಚಾರಮಾಂಕಂಗೆ ಪಿ। ದಪತ್ತ
ಸತ್ಪ್ರೀಂದ್ರ ಚಾಳ ಕ್ರುತಿ ಖ್ಯಾವಚಿಂತಾರತ್ನ ವಮಳಕನ್ನಾ॥ ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕವದನ ಸಪ್ತಾಂಗ ಸಾಖ್ಯಗಾ। ಪ್ರದವ ಖಳಸು ಜನಗೆಪಂಚಾಷ್ಟರಿಯ ಮಪಾ। ತ್ರದಬಾಧೆ ಯೆಂದೊದಿದ ಡಿಕೆಳಿದರಿನಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ಸವರಿಗ ಪ್ಪು
ದಾ॥ ೩೪॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೩ಕಂ ಪದನು॥ ೨೪೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸುರುವೆಗತಿ॥ ರಾಗಪಪಡಿ॥ ಮಿತ್ರ॥ ಶ್ರೀ ಚಾಳರಾಯನೊಳಗಾ … ಯೆಂದು ಬಂದಾಚ

ಮಾತೃಶಿಯು ಸ್ಥಿಯು ಗ್ರಪಂಕೆಂಡಿತ್ತರಾ। ಅಭಿನಾದಿಶ್ಯತ್ರಿಸ್ತಾವ್ರಿಯಂ ಭೋಗಲುಜ್ಜಗಿಳದರುಸುಕುಮಾರರು॥ ವಿದಾಚಿಜ್ಜ ಸ್ವಾಗಿಯ ಡಮಯ್ಯನ ಡಬ್ಬರತ್ತಿವೇರಂಗ್ಗ ನಳ್ಳನದುದ ಲಯಿಮೊಳೆಶಿಮಿನೆಕೆಯ ನಿಲರು
ನಸಿಗ। ಅಭ್ಯಾಡಾಡ ಯ ಗತ್ತಾಗೆ ಮದರ ವ ಸುಪನೊ ದುಃಖಿರ ಲು ಬಲದೊಡೆಯನೆಳ॥ ಬಜ್ಜಲಾಗ್ವಾಲ್ಲಂದ ಪತುಳವಿ ಸ್ವಾಗ್ಗಳಿ ವಿದಿರ್ದಿಯ। ಕೊಟ್ಟು ಕವಿರಾಜಿಸು ವನೆಂದು ಶ್ರೀರಂಗದೊಳಿರಗೆಯ್ಯಿ ಶಿವವಿಶ್ಮಿಗೆ
ತದಿಪ್ಪುಗ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಹೃದಯದಿಂದಗೆ॥ ಆಮಾಗಗ್ಯಾ ಕುವರರದ್ವಿಕಸ್ನಾನಮಂ ಮನೋರಾಗದಿಂ ಮಾಡಿ ತೆಳ್ಳಿಂದ ಭಸಿತತದಳದ, ಬೋಗಳಿಂ ಸದ್ವಿಧಾನ ಮೊಪುಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ ಶಿವಶಿವಮ್ಮರತ್
॥ ಅತೆಗಮಿಷ್ಟ ವಿತೆಷ್ಟಸಾದತಾಂಬೂಲಕರ, ರಾಗು ವನಿತಕ್ಕರಸನೆಯ್ದೆ ಭೋರಮಟ್ಟನನೆ। ಶೈನೊಟ್ಟು ಕೆಲ ಬಲ ವಾಳ್ವಾಲ್ವಿಳ ಬಳಿನಡದ ನತಿ ಚಾತ್ರಾಧಿಕನು॥ ಪ್ರವಿಧರಸಾಲಿಪಾಲಸಿಂದು ಶ್ರಾಮಿಂದು ಜಂ। ಶಿವ
ಕಕರುಮ ಕುರ್ಬ್ಬರ ಯು ಮಿಯುಸ್ಥರಮ, ರಾಜರಾಜರಾಜ ಕಿರಿಯಶಿ ಜೀಯ ಜಿಯ್ಯಯೆಂದು ವಿಯಿವಿಸು ಮುಕಿಗಳಿ॥ ಮಾರಮನಾ ಕತ್ತ್ರಿಂದ ಚಾಳ ಸ್ವಾಳಿ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾದನಂದದ ಶ್ವಳಂ ಸುವದ್ವಿತ್ರಿಸು। ರಾ
ಶಿಲಿಯಂ ವಿಡಿವ ನೊಳಗವ ಬಂಬಿಸುವಡಂಕದ
ರನಾದು ದಾಗ ಸ್ಕುರಿಸಿಂ॥ ಧಿರಸರ ಮಸ್ಸವಿ
॥ವ॥ ಬಿ ರಮನ್ನ ತ್ಯಿಯ ಶಿಂದ ಮುಂಡರ ಕ
ರುವತಾಲ್ಲ ವಿಸ್ತಾರ ದಕ್ಕರ್ಶಿಂ। ವಠಮನಿಯ
ವಿಬಲ್ಲಂತೊರವನು॥ ೩॥ ಸಾರಮಂತ್ರಿಶಿರೋಂ ಕಾರ್ಯ ಗೃಹಿಂ। ವಿರುಪಚಾರಾ ಗಿನಿಂ ಪ್ರೇರಕಾದಿ ಶಿಕಿಂ। ಚಾತರಿಂ ಸಾಮಂತರ ಶಿಂ ಯುಕ್ತರಾ
ಒಮಗ ರಕ್ತಂ ತ್ರಂಗಗಳಿಪು। ಚಾರದಯ್ಯ ಜಂಗಳಿಂದಾ ಶ್ರಿಯ್ಯ ದಿವಿಮರ್ಚಿ ಪಾರಸಾತಳ
ಕ್ಕಿಯರ। ತಕ್ಕ ಡಿಂದ ಪೂತ ಶಿಂ ಮತ್ತಿ ತ್ತಕ್ಕಿರು ಕತ್ತುಗೆ ಬಾರು ವಕ್ಷಿಂ ತಲ್ಲಲಗು ಗಳ ಮರಿಚೆ
ಸಿಬಿಯಂತೆ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸನ್ನಯೆಯಂತೆ ವಿಸು ರವಿಶಿಯಸ್ಥ ಶಿಯಂತೆ ವಿಸರದು ದಾರಾಯನೊಡ್ಡೋಲಗಂ ಸ್ಥಿ ವಿನಿಂದಾ॥ ೫॥ ಮಠಿಯ ದಿರು ಜಿಯ್ಯನಂ ಚಾಪ್ಪ
ಪ್ರಕಾರವಾದಂತೆ ಸೆಡುದಾರಾಯನೊಡ್ಡೋಲಗಂ॥
ನಗಿಂದ ದೆಸ ಪಸುಂಗರ ದಕ್ಷಶಿಂ॥ ಮರಳಿ ಜ್ಜ ರಗು
ಇಶಿಂದ ಸ್ಸಾ ವಮಂ ಮರೆಯ ದಿರು ಮರು ಪುಶಿಪ್ಪವನಿ ತ್ರದಂಹಾತು। ಮಠಿಯ ದಿರು ಬಿರುಸ ಗಳಂ ಶಿಚ್ಚಿ ಯು ಪವನಪುವಂ ಶಿವನ ಸಾಚ್ಛಿದ ಮಂತ್ರಮಂ॥ ಮರೆಯ ಬೇಡ ಯ್ಯ ಬಿಸ್ಸೆಯ ನಾರು ಮತಿ ಮೆಯಂ। ಮಗಂ
ಸಿನದ ದರ್ಮ ಶಿವಾ ಯೆಂದೆಂಬುದೆ ನುತಲೆ। ಭರಿಳ ಗಾಸಿ ತದಬುಜ್ಜಿ ಗಳ್ಳಿಂದದಿ ಗದಿಗೆ ಶಿವ ಶಿವ ರು ಚಾಳ ನಾ॥ ೬॥ ಹರುಷದಂ ವಾವೆದ। ದಳಿತ್ತ ಗಾಲಂತೆನೆ। ಜ್ಞ ತ್ತಸ್ಥಿ ಸುವಂತೆ ಪುಶಿಪುಕ್ಕಿಯಂತಮ್ಮತಸಾ
ಗರದಂತೆ ಮುಳ್ಳುಲಾ ದಸಾಸಿ ವಸ್ವ ಶ್ರಿಂ ಪ್ರಿಕಾಷ್ಟ ಜಿವಾಳದಿಂ॥ ಸಾರೆ ವಾಶಿನಿಂ ಕಜ್ಜ ಬಾಳಿ ದದಾಸ್ಯ ದಿಯ। ಮುರುವಿನೆಗ್ಗಸ್ಥ ದಿವದಾರದ ತೆರದರಂ ಜಿಸು ವಾಕರತ ತ್ಪುವಾಳದಿಂ ಶಿವವಂದಿಗೆ ವಿದಿದು
ಜಾ ಗಾ ನರಂಗ ದಿದಂ॥ ವಾಲ್ಲ ಡಲ ಚೆಲ್ಲ ಬಂ ಬಲ್ಲಿ ರಿಯ ನಿಕ್ಕಂಡು ನಾಳ್ವೆ ಯ್ದ ತಪರಾಜನೊಡವೆ ರೆಸಿ ವಿನಿದ ದೆಂ। ಸಾಕ್ಷಿ ಜಿನಯ್ಯ ಕಂದಲ್ವಾಗಸುಸಾಕಿಯೆ ಸ್ವನ್ನಿಗರ ಬೋಂಗಾದನೋಪ॥ ಮೆ

೧ ಲ್ಲುತ್ತವಮ ವೇಣಾತಿಯೆ ಬೂವ ದಸ್ಸೆಗತಿಯರ। ಚಾತಿ ರನ್ನವಡದನೊರಗಾಪು ಗಾಪಿಂದು ಮೊಗದಲ್ಲಿರುವನ್ನನನಂ ತಾರಾಜಿಸಿತಿ ತೆಪ್ಪು ದಾಳ್ದುದಿ ವೆತ್ತಿದು ದೂ॥೮॥ ರವಿವಂಶ ಮಯೂರತ್ನದಗೆಗಳ್ಳಾನಾಡಿ ವಾಪ್ಪು

೨ ವರಾಹನಾದ್ರಿಗಳಸಂದಸ್ಸಿಲಂಗಳಿಂ। ದಿವರಮಸ್ತ್ರ ಕದಿಡಿಗೆಬಂದಮನಾಣಿಪುಂಜ ಮೊಪ್ಪಿಚ್ಛಕುಂದಿನಶರಧಿಯಾ॥ ನವರತ್ನರಾಶಿಗಳ್ ಗಾಂಭಿರನಿಧಿಬಾಳ್ಗೆ। ಯುವಸಾಧಿಪನಸೈತಿಯಸಾರ್ದ್ದವಾಪಿಕೆಯೆಂ

೩ ಬವಾಲಾ [illegible] ಹಮಹಾಟವರ್ದ್ದನರಸಿಂ ಖ್ಯಾತಕಿದ್ದ ರಾಡ್ಡೋಳಗದೊಳ್ಗೂ॥೯॥ ನಾಯಕರು ಪಾಡಿರಥ್ಯೆಸ್ಸಿ ಕಿವಾಗ್ನಿಗಳು। ಬಾಯುವೆರ ಪಾಡೆಸಿಕ್ಷ್ಮಿ ಶಿವವರಗೂಡಿಕೆ। ಳಿಯುವನಿಪುರು ಕಪ್ಪಮಂ ತಂದು ಮುಂದಿ

೪ ಟ್ಟುಬಿಂನವಿಸ್ತವಂಯವ [illegible]॥ ರಾಯನಂ ನೈವೆದ್ಯಕಾಯನಂ ನಿರಪೆನಿ। ಮ್ಮರಾಯನಂ ಸಿಂತತಾಹೋಯನಂ ನಿರ್ಜಿತಾ। ಪಾಯನಂ ಕಾನ್ನುದಾಹಿ ಯೆನುತ್ತಿರ್ದ್ದ ಕ್ಷೈನ್ಯಂಯದಿಂ ದಂಡಧರರೂ॥೧೦॥ ಶ್ರೀ

೫ ರಾಯನಿಂತು ಮೈನವದಿಂದಲಾಲಿಸದಾ ನಾ ರಸು ಖದಿಂದಾಪ್ಪು ತಿರಿಸಿಂಧು ದೇಶದಮು। ವಿರಮನಸಿಬಿಳಿಸಿಂಪತ್ತಿನಿಂನ ಡಿತಂದು ಗಜಮಸ್ತಕದಿನಿಳಿಯುತೆ॥ ತೋರಮುತ್ತುಗಳ ರಂನಗಳ ನಂಜಾಳಿಗೆದರಿಸಿಶಿಸಾಗ

೧೨೫

೬ ಶ್ಚೋಂಗ ದಿಂನಮಿಸಿನಿಂದಿನಕುಲಮು। ನೊರಥ ಸಹಾಯಂಗಳ ಪ್ರತಿಜಿಯನೆರಡತಂದುಕಾಣ್ಕೆಯನಿತ್ತನೂ॥೧೧॥ ದೂವಾಸವುನಿತ್ತಾ ಪ್ರದಿಂದಂದು ಮೊದಸುರ। ರಾಪ್ಪ [illegible] ಮಂಬೆಡಿಮತಿ

೭ ಯುಣಿದರಂತಪ್ಪಿಂಧು। ಪುಗವಾ ಮರಾಮ ರಬಲ್ಲವಪಡಿಸುತುಚ್ಛೈಶ್ರವವೆನಿಪ್ಪುಹಯವಾ॥ ಸಾರ್ವ್ವಬಾಧಿಯೊಳಿತ್ತನಂತಲ್ಲುನಿಜಪ ರುಷಾದುವಿನಿಂದಿಬಂಧುನೃಪನೆರವುದುರಿಗಳ। ಸು

೮ ರ್ಷರಾಧಿಪನಿವ್ಯುಲರಿರಾಪಿಂದೆನುತೆಸ ಮರಾನಂ ದಿಸ್ಸದರೂ॥೧೨॥ ಶ್ರೀ ಮಾನೆರದಸುಪಿಯ ಬಿಳ್ದುಟ್ಟ ನಾಗ ಶಿವ್ವರಗ್ಗೆ। ಮಾನೆರದುಕು ದುತೆಗಳ ಕಾಡುವೆನೆಂದಿ ತ್ತರಸ। ನಾನೆಪದಿಂ ಪಿ

೯ ಂಧು ನೃಪನಬಿಳ್ದುಟ್ಟ ದವನಾನೆಗಳ ಗ್ರಾಡಿಕ ವಪ್ಪು॥ ಶ್ರೀ ಮಾನೆಯಪಸ್ಸಳವ ಸಿಂಧುರಾಜಂನಡದು। ತಾನೆಯ್ದೆ ಪಾಗೆಲುಚೆಲ್ಲಿನ ಸಾಖ್ಯಮಂಧಿರವ। ನಾನೆಗಳ ಸಿಂಧುವಂಪಾತ್ರದಿಂನಂನೆನ್ನಾನೃ ದಾ

೧೦ ನೆಪ್ಪಿ ಸೊತ್ತೆಯುಂ ದಿ॥೧೩॥ ಪಿಗಲುಕಡಿಗಾಣಿ ತಮವೆಂಬನಿಡುಗಂಗಳಿ। ಭಾಗದ ಮಣಿಗಳು ಬಗು ತೋಡಿಮನೆಮನೆಯಗೂ। ಡುಗಳ ಮೊತ್ತೆ ದಿ ಧಿಗಿಲನರಿಯಲಂತ್ಯ ದಗು ನಾವಸಾರು ತಪ್ಪುತ್ತು ಮಾಗಿ॥ ೧೦

೧೧ ಮೊಗದಿಯ್ದಿತಿತ್ತಿ ಪಾಗಲುತ್ತಿಪ್ಪುಲ್ಯು ಶಿವದಿಪಗಳ ಸಂತ್ರೆಪತಿಯ ರದಂದ ದಿಂ ಪೂರ್ವ್ವನಗದಗೆ ದೊಳುದಯವಾದನಾ ತರಣಿ ಕನಕ ಕ್ಷಿಪರವರಿಯಸಗನಾಣಿ॥೧೪॥ ಲಾಕಬಾಂಧವನು ದಯವಾಗಲು ೧೧

೧೨ ಪ್ಪುವದಿಸು ತಾ। ಲಾಕುಮಾರಯನಿತ್ತ ತ್ಯುಂಗ ರಂಕಚಿನಿ। ದ್ಯಾಕಾಂತನಿತ್ತನಾಸ್ತುರಂಗದ್ವಯಂಗ ಘುತಂ ಬಿಕಾಂತದಶಿ॥ ಜಾಕೆಯುಂದಿ [illegible] ವಂತರಿಸಿರತ್ನ ಸಲಕ। ನಿಕಮಂನೆಯಮಕುಟವರ್ದನರುಸ ೧೨

೧೩ ಪಿತವಾ। ಲಾಕ್ಕಿ ಸುತ್ತಿ ದ [illegible] ನಂದ ದಿಂನ ಲಿದುಕೊಂಡಾ ದಿಪರುಪವನು ಗೂಡಿ॥೧೫॥ ಜನಾರಹ ಕುವರರಂತಾ ವಾಜಿಶಾಸ್ತ್ರ। ವಿನಾರಂಕರ ದಿವಪ [illegible] ಪ್ಪನೆಂದೆನೆ ಜೆಯ್ಯು ಕಾನಾವಿಧ ಕೊಂಡೊಳಿ ೧೩

೦ತಪ್ಪ ಸಾಮ್ಯಗಳನಿಂತವರಪ್ಪುತ್ತಮಲಗಳ್ಗಾಳುಧ॥ ಮಿನುಬುಬಿಸುತ್ತಂಗಳ್ಗಳುಮನವದರಿನಿಂ। ದೆನಾವುರುತಗಳಿಂ ಮಿಗೆವೆಗಪಂಚಕ್ಕಳ್ಗಾಳ ವಿದೆವ ಮನಾಬಿ ದೊರೆಸುಳಿಗಳಿ ವೆಯುವಕಲಸ್ಸಾವನರಿ

೧ ವನಿತರಂ॥೧೬॥ ಯಂದಮಾ ತಂಕರಿಸು ತಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಾನಂದದೆ ಮನೋ ಜವಾರನಾಸಾಮ್ಯಗಮನನಿ। ಹಂದಳಿದು ಮೆಲ್ಲಶಿದುಬಸ್ಗೆ ತುಡುಂಕುವ ಬದಿನನಿಯನವಿಲಾಸದಂತೆ॥ ಮುಂದುವರಿವತಿ ಮೋಹ

೨ ದಿಂದ ಮಿತವಚನನೊಡನೆಂದನಂನಾಯ್ಯಕೇಳಿವ ಶಿವನತರಿನಾ। ವಿಂದು ವೈಹಾಳಿಯರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಿರುನಗೆ ಮೊಗಮೊಗಗೆಯೆನುಡಿದರಂ॥೧೭॥ ಅನುಡಿಯಕೇಳಿ ಮಿತವಚನನೆಂದಂ ತಂಮವ। ವಿನ

೪ ಶಿಯ ಉಳಿಮ ಮುಂದ ನಾನುಹಿಗಂತಂದೆ। ಮನುಳಿದಮ್ಮೆಲ್ಲರಂತೆನಾರಿಳುತಮೊಳಿಯಿಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿರಲು॥ ಜ್ಞಾನಿಶಂಕರನು ಕವರ್ಗಕೆಂ ಮಿಂದನೊ। ವಿನಾಸು ಮಾಡೊಡಾತ್ತ ಜರೆಂದು ಮಂನಿಸುವ।

೫ ನೆನವ್ಯಘ್ಟಳುಕರಂಗಳನೆಂ ಮತ್ತೊಡೆ ಮದಂಗಳಿಗೆ ತಿಟ್ಟಿಸಿಚೆಮದರ॥೧೮॥ ಕಾಶಿವೆಂನಾಂಕುವರನಂ ರಂನಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿಯು ವಾರುವಂಗಳನವ್ಯಕಾಟದೊಳು ಬಾಲ್ಯದೊಳು। ಚಾರು ನೆತ್ತ್ರುಪಿಮಸುಳಿಬಿದೆ ಡೆ

೬ ಯೊ ಳಿಯ್ದೆ ತತ್ತಾಲದೊಳು ಬತ್ತ ನಾಬಿಸುತಾ ॥ಭಾರಮನಾರದರಲಂತಪ್ಪುರ್ಶಕಾಲಶಾ ನಾರಚಿ ತಕಮ್ರದಶದಾ ತ್ರಿಸ್ಸೆಗಳಿನು ಕ ವಿ। ಚಾರದಿಂದಾಳಗುಮಾ ಡಳ್ಪಿಮದನಲಂನಾ

೭ ಗೆಂದನಾಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಂ॥ ಜಾಗನರುಗ ೦ವನೆನಾಸ್ಟಿನಿಗೆ ಬಿರುವಲವರ೦ಡುನಾ। ಲ್ಪರಮೆಗಳಿಗೆಂ ವಿಚಾರಮೆ ಯಮದರ್ಮಾ ಬಾಂನಾಬಿ। ಗೆರನೆ ಸಾವಿನಿದು ಮಂಪಿವಸತಿ ಕಿರಂಗೆ

೮ ಬೆಜ್ಜಗಾದಿನ ಮಾಲೆಯು॥ ಸ್ವರಿಮಿಂಡಿಸಿಜ್ಜೆ ವನೆಯುನಿಯ ನಾಲಿಂಗನಕೆ। ವಿಶಿನೊಂಕಲಿದಿರಾಗೆಬಿದದ ಜ್ವರಬಾಧೆ। ಯುಶಿಬದೆ ಕೆಳಗಂನಾ ತಂದೆಯೆ ಗೆಯ್ವನಳ್ಳಿಯಕಿಡ್ಸ ಬಿಡೆಂದ

೯ ನಾ॥೨೦॥ ಯೆವಿಶರಮಕೆಳಧರ್ಮಜನುದಕ ಮಂಗಳನನ। ಮಲುಖಂಗೆಬಿಟ್ಟನು ಜರಂಬಿಡದನದುಬಿಡ। ಮಲುಹನಾನೆ ನಿಪ್ಪವರಂತಾನೆಯ್ದುನಿ ಮಿಷಕೆ ಮಲುಹನಾಬಿಯನು ಡಿಯಕೇಳಿ॥ ಮಲಹರಸ್ತ್ರೀ ತ

೧೦ ದಿಂಕ್ರಿಯೆಸೆ ಮಂಮೊಗನೆ। ಸತೆಸಾ ಭ್ರುರೂಪಕೆಳ್ಗ। ವಿಂನವೈದ್ಯರ್ಗೆ ಗದೆದರ। ವಾಲುಸ್ಸಿ ಶಿಸನಲಯ್ಯ ಮುನಿವನಕ್ಕೆನೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಗಗ್ಗಜನೆಂದನು॥೨೧॥ ಬತನಕಾಲ್ದರಿಯನೆಚರಡೆಸ್ತರಂ ತಂನಾಸಿಶಿಯಪಾದ ೧೦

೧೧ ಯಂಶಿಳನೆಜಾಳನಂಗನೆಯ। ನತಿಣಾಪ ದಿಂಕ್ರೈ ಗಳರಿಯನೆಕಲಿಕಂ ಬನಯ್ಯನಕಾಲ್ದರಿಯನೆ॥ ನುತಗಾಲ್ಗಳಂನಿಂಬಿಮಗನ ತಲೆಯೊಡೆಯಳಿ। ಬತಕಿರನಾ ಜಾಟನ ಶಿತಗ್ಗಿ ವನಬುಯಕರ। ಯುತ ೧೧

೧೨ ಜಗತ್ತುತ್ತೆ ಹರಿನೆತ್ರಾಂಘ್ರಿಯ ಬುವನನಾಬಿಗ ಗ್ಗುಣಿತೆ ತಂನವಗ್ಗಣಹೂ॥೨೨॥ ಅದು ಕಾರನಾಂ ವಿಚಾರಂ ಬೆಹುದೆನಲಂನಾಯಿದಕಿಂನುಸಂಚಿಹವಿಕೆಶಿವಯಕ್ಷರಾ। ಪಿದಿನಿಜ್ಜ ಮುಲ್ಗನಜಹರಿಸು ೧೨

೧ ಶಪಿಶಿಂ ತಂಮ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬತ್ತೆಯಿರದಾ॥ ಅದನೆಯ್ದೆ ತೊಲಗಿಸಿ ದುದಿಲ್ಲವಾ ವ್ಯಾಘ್ರ ಚರ್ಮ ವಿಯದ್ಗಂಗಾಧರಂ ಯಮಧ್ವಂಸಿ ವರಾ। ಖಿದಬಾಧೆ ತಪ್ಪಿತಿಯತ್ತೆ ತಾಪತ್ರಯಂ ಬೊರ್ದವೆಂದುಂ ಬತ್ತರಂ ೧.
೨ ॥೮೩॥ ಪರಮಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ಪಲ್ಲು ನಾನೆಷ್ಟದ ಮಹಾತ್ಮರ ವೈದ್ಯ ವಿಶ್ವತಃ ಚಕ್ಷು ಹಾಪಂಗೆ ಬಂದುದೆಂಸು ಕೆತ್ತಿ ಪ್ರಸುತ ರಾಜಧರ ವಿಶ್ವಪತಿಯನಾಗಂಗೆಸ ಪಾಜ ತಂಗಾ॥ ಚಿರವಿಶ್ವತೋಮುಖ ಸಿ ಖಗ್ಗ ಪರಾದ್ಯಗ್ನಿ ೨
೩ । ನಿರುಪಮಿತ ದಂಣಾಯಕರ್ಗೆ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯಂಗೆ। ಯಿಂದುನಿಂದಿಂದಾದ ತಪ್ಪು ನಂನದು ಕೆಪು। ಸಂದೆಗಂಬೆಡ ವೆಳೆಂದಾಡಂ ಬಡಿಸಿ ಪೂರ್ವ। ದಾಂದು ಚಿತ್ತ ದಾಸು ಗಂಭೀರ ಮಿಗಳಾದರ ಲೆಂದಲ್ಲಿ ನಿರವಿಚ್ಛಿದಪಾ॥ ೩
೪ ರನಮಹಿಮೆಯ ಕಾರ್ಯ್ಯವೆಂದರರಿದಾ ಚಿಕ್ಕ ದಂಣಾಯಕಾರಾಧ್ಯ ಹಾ॥೨೪॥ ಯೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಕೆಳೆಂಣಾ ವೈಳಾಳಿ ಬಿಡೆಂದ ದಾಂನಿತ್ತೆಂಬ ವಿಷ್ಣು ಶ್ರುದಂಗಳೆ। ವಂದಂಗಳ ಪ್ಪುವೆಂಬು ದವಿಯ ಬಾರದದ ೪
೫ ಕಂದಪ್ಪು ಹೊರನೆ ಬಾ॥ ಯಿಂದುನಿಂದಿಂದಾ ದ ತಪ್ಪು ನಂನದು ಕೆಪು ಸಂದೆಗಂಬೆ ಡವೆಳೆಂದಾಡಂ ಬಡಿಸಿ ಪೂರ್ವ। ದಾಂದು ಚಿತ್ತ ದಾಸು ಗಂಭೀರ ಮಿಗಳಾದರ ಲೆಂದಲ್ಲಿ ನಿರವಿಚ್ಛಿದರಾ॥೨೫॥ ಯಿದು ೫

೧೨೬

೬ ಸಕಲತತ್ವಪದಪಂ ಕೆಳತೆನಾ ಮಸ್ತದವುಲ್ಲ ಣಾಯ್ಯ। ನಾಚಾರವಮಂಕರಂಗೆಸಿ। ಳಿದ ವಸ್ತು ಸತ್ಯಂದ್ರ ಚಾಳಕ್ಯತಿನಾವ ಚಿಂತಾರತ್ನವ ಮಹಾಕಸ್ತಾ॥ ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ೬
೭ ಣಾಭ್ಯ ಕಾ। ಸ್ತುದವ ಖಿಳಸು ಜನರ್ಗೆ ಪೆಂಚಾಸ್ಸ ಳಿಯ ಮಹಾ। ಶ್ವದಬಾಧೆಯೆಂದೊದಿದ ಡೆಕೆಳಿದರ್ಗೆ ಸ್ವಬದ್ಧಿಸ ಪೂರ್ವ। ಶಗಪ್ಪುದು॥೨೬॥ ಣಪ್ಪುಸಂದಿ ಲ್ಕಂಪದನಾ೦೭ ಲಿಕ್ಕಂಮಂಗಳ ಮಹಾ ೭
೮ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗುರು ವೆಗತಿ। ರಾಗವರಾಳಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಜಾತೆಯಿಂ ವೈಳಾಳಿ ಬೊಗಿಸುವ ಕರುತಿರುಗ। ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿತವಚನನಪ್ಪ ದಮುರದಿ। ಶ್ರೀಕಂಠ ವರಕಂಠ ವಿನಲು ಶಂಕರನ ೮
೯ ಸೋದು ದಂಕೆಳಿದಂಬಾಳನಾ॥ ಪದ॥ ಚರಣಾಕ್ಕೆಸು ತನೆರಗೆಲ್ಲ ಖಗೆ ಹಸ್ತ ಶ್ರವಣಾ। ದುರುಗಗಳ ತೊಳೆವೆತ್ತೆ ಸೊಲಧರವಿನಾಗಂಗ। ಶಿರದಹಿಪ್ಪನಾ ಮನಾಳಿಗಳಾಳ್ವಂಗೆ ಯೊಳಗಳಿಫ ನಾಬಿ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಬಿಂಬಿಸಿ॥ ಕರಪದನಖಂ ೯
೧೦ ಗಳಾಳಿಗಹಿಸುಹಾಸ್ತ್ರಿಗಳೆಸಿಂಯೆ। ಖರದೆಹತ್ತುಂಸುರಧ ತ್ರೈಯ್ಯಳಿಹತ್ತೆ ನಾ ವಿರವಂಜ್ಜು ಗಳಾಗುನಾ ಆವಿಪ್ಪು ತ್ತುಕ ನಪ್ಪಿಹೊಳೆಯ ತೆಸವ ಗಂಗಾಧರ ಜಯಾ॥೧॥ ಅವಾಸಮಯ ಬಾಳುಕಾಳ ಹಸ್ಸ ಬಳಿ ಕಾವಾರ। ಸಾಸಿ ಮಯಂ ೧೦
೧೧ ವಿನಿಸುವಾನೆಯ ಹಾಜನಿಂಪಪ್ಪ ಗಾಸಮಾ ಚನದ ನಾಕಾಕ ಖಗ ... ಶ್ರದಪದಾತಿ ಬಲದೆಳೆ ಯಿಂದಾ॥ ಸುರದಶಕ್ತ ಗಾಂಧರ್ವ್ವ ವರನಾಗರವಿಲಾಸವಹರಥ ಹಯಗಳಿಂ ಬಾ ತುರಂಗಬಲ। ವಿಶ ಸ್ಸಂ ೧೧
೧೨ ಶ್ರೀಕರಪಿಂಪಿನಿಂ ಗಾಮ ಹಾಡಿತ್ತು ಸಾಮಿಬಿಸ ಅದಂ ದವಿ॥೨॥ ತಡಿಯೆಂಬಕ ಕೆಯಿಂದ ತವೆ ಪೆಕೆಯಿಂದಮ। ಗ್ಗ ಡದ ಘುಳ್ಳಿಶಿಪಿನ ದಿಂದಮ ಶಿಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಗಡ ಹಬ್ಬಾಳ್ಳು ಳಿಕೆ ಮೊರಮಸಗಳಿಂದ ಲಲಪ್ಪು ವಿಗ ೧೨

ಇಸಿತೆರಿಂದ ಪ್ರಳ್ಳಾವಿನಿವಾ॥ ಪಡೆಗಿನಿಂಕಿ ರ್ಣಾದನವರತ್ತ ಡಿಕ್ಕೆಯಿಂ। ತಡವೆನಿಷ್ಫಸಂಚಾಗದಮಲ್ಲಿನಿಂದವಗಳ್ವಂ। ಬಡಿದ ಶಿಕ್ಕೈಲದಳಿ ನಾನಾಬಗಳು ಬಂಗ ಶಿಶಿಮೋರಮ ಜ್ಞಾರ್ಣಾ ಕುವರರ್ಹಾ॥೪॥ ನವ ನಾಬ ರುಳ್ಳ

ನಿವರೆಯದಂ ಬುಜಾಸ್ಯದಸೂರ್ತಿವಿನ್ನಾಳ್ಡದ ನೆಲ್ಲುಲುಜ್ಜುಗಿನ್ನಿಪಡ್ಡಿಮೊಹಶಿಳ್ಳ। ಘಾನಾತೆಸ್ಟಂ ತೊಹಿ ಘುತವಂದಿಗಳು ಜಯ ಜಿಯ್ಯಬ ಲರೆನಾಬಿಂದುವಿಯಲ್ಲೂ॥ ನಾನಾದಿಯಲ್ಲುಕಷ್ಯುರವರ ತ್ಸನಿಗ

ತಂನ್ನಾಂಪಿನಿಂಪರಿಗಳ್ಳಂ ಕುವರರೆಯ್ದೆಮ। ಗನ್ತಾತಿಸ್ತಾಂ ರನಲಜರ ಬಿದಿಯರಲ್ಲಾ ಡಿಯಮೆಯುಗನ್ನಾರುವ ರಂಜರದರ್ಹಾ॥೫॥ ಕಂಗಳಿಸಿಗಳ್ಳಿನ್ನತ್ತಾಮೊಲೆರಥಂಗೆಘು। ತನ್ಪಂಗತ್ತಾತ್ರಗಳು ಘ್ರಾಷನಾಬಾ

ಬೈಯಬ್ಬರರ। ವಂಗಳುನಿತಂಬಗಜಗಳ್ಳಿ ರಿಗಳವತಿಪಸನ ಹಯಗಳ್ ಢಿರಿಗಳು॥ ಪಿಂಗಳ್ಳಿಜಿಪಬಟ್ಟೆ ದುಪುಬು ಪರಿಸ್ಸನೆಳುಕಮ। ರಂಗಳಾ ಶ್ರಿಂಗಾರ್ಣವಿವರರಬ್ಬವಾದ್ಧಿಗೆ ಭಹಾಂಸು ಬೆರದಂದ

ದಿಂದೆಯ್ದಿದರ್ಪನವರರಾಡನಂಗನೆಯ ರತಿಸುವಿಡರ್ಹಾ॥೬॥ ಶ್ರಿಂದಂದಂನ ಸುತ್ತಿರಿಮನಂ ಮ್ಮುಳ್ಳಿದು ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಳಿ। ನಿಂದಿರಿದ ಕನ್ನನಂಮ್ಯಂನಿನಲ್ಲರಾ ದಬಿ। ಕಂಡ್ಲಿಯ ರಾ ಜಾರಿಯುಂ ಕಾಡಿದಾರಿಷ್ಟು

ವಾಯುಘೂರ್ಣ್ಯನಮುತ್ತಿದಾ॥ ಚಂದದಿ

ಂಪದಮಾಳಿರವಿಯ ಮುಸು ಕಲ್ಪೆಗೆಸು। ಗುಂಡೆ ತದ್ವಂಸ ಜರಬಲತಿಸ್ತಕಿರೆನಾಂಗ। ಳಿಂದು ಂಡುಮಾಡಿನೆಲಾಪಾಬಿನಪ್ಪೆಬಿಬಡ್ಡೆನಡಮದೆನಂಬೆ

ಸಾ॥ ಲು ಕಡದರಸರಮನಾಬಿ ಕಿರಿಡಸಾಮ

ಗ್ರಿಂಯ್ಯ। ಕೊಡಾನಕೊಡಿಮನಾಬಿ ಮಾಡಪ್ರನಾಳಿಯಿಂ। ಮಿಡಪ್ಪುಬಿದ ಗಳನೋಡದಬ ವೆಯರಪ್ಪುಳಾಡರದ ಸಂತೊಷದಾ॥ ಅರಾಡ ಡಿಂ

ವಾನಷ್ಟ ದಾಡದಳಿಗಳಸಮು। ಚ್ಚಾಡನಶ್ರ

ತಿಯುಗಸ್ಸಾಡನದಕರಿಗಳಿಂ। ಘೋಡಕಂಗಳನ ಡರಿ ಯೊಡ ಗಳನೆಯ್ದೆ ಶ್ರಿಶಿಜಾಡನ ಘುಜಾ ದಂಡರ್ಹಾ॥ ಬಹಿಮಸುರ್ಯ್ಯರವಿಧಿ

ಯಳ್ಳಿಬರುತಿರೆ ಸಾರ್ವಶಾಮನನಾಬಗರು

ಮುತ್ತುರಂನಗವ ದಿವ್ಯಪ್ರ। ಶಾಮಯಗಳ್ಳಿಂ ನೋಳ್ಪವನಿತೆಯ ರಪ್ಪುದ್ವದನ ಕುಮುದಕಮಲಂಗಳಲರೆ॥ ಶ್ರಿಪನ್ನಹಾನೆತ್ತವೆನಿಸುವ ಬಕಾರಗ

ಘುಕಾಮನಾಬಿಯ್ಯ ಕಮಿಥುನಕಾಕಕುಬಿಗಳುನಲಿಯೆ। ಪ್ರಮೆರುರಶಾಬಿ ರುಘ್ರುಪಗಲಾಂದು ಗೂಡಿದಂ ತಿರ್ದುದಾಸಮಯದಳಿ॥೮॥ ಸರಂಘ ದೊಡವೆರಸಿ ಘೂರ ತಿಶ್ವರ ರೂಪ। ರಾರಮಾಕರಘು

ರಧ್ವಾರಮಂ ಮೊರಡುಗಂ। ಬಿರವಾಧ್ಯಂಗಳವು ಪಾರವ ಗಳಾಬ್ಬ ಡಿಸಲಾರಂತ್ತೆನಡದು ಬಂದು॥ ಸಾರತರವೈಪಾಳಿಯಾರಮ್ಯ ಘುಸ್ಥಲವ। ಸಿರಲಿಕ್ಕೈಲದಳಿ ಪಾರಜನವಿಕ್ಷಿಸಿಕು। ಮಾರಕರಬಲದಸಿಂ

ಗಾರವೆಸಮಂನತಿಯನಾರಯ್ಯ ಬಂನಾಬಿಸುವರ್ಹಾ॥೯॥ ಗಜಘುಡಾಕಾಬಿನಿಂದವ ಮೂಡಲಾಳುರಥ। ಪ್ರಜವಿನವರೂಢಾಬಿ ಮು ಖವಾದಪಶ್ಚಿಮದ। ನಿಜದಿಕ್ಕಿನಳ್ಳಿ ಮೆಳವಿಸಿದಖ ವಾಜಿಗಳ ತೆ

ಜ್ಜುಕವಿದುತ್ತರದೊಳು॥ ಸುಜಬಲದರಾಲತೆರನಗ್ನೆಯಿಂ ಮೊಪ್ಪಿಗಜ। ಭಾಜಿಸುತಿಪಕಾಲಾಳ್ತಾ ತೆರಕಲ್ಲಿದಿ। ಗ್ವಿಜಯವಾಗಿದ್ದರಂ ತಾಕುಮಾರರಂ ಬಲವಬಂನಾಬಿಸುವರಾರಿತೆಯೊಳು॥೧೦॥ [illegible]

ತರ್ಗಿಮಿಳಾಕಾಳಾಕ ಪೆರ್ವ ತಾಗ್ರವನಿಂತು। ತಿರುಗುವ ಂತದ್ದಂ ಸ್ವವರಾವೆಸುತ್ತಮಿ। ತ್ರಿಪ್ರಂತೆ ಜಲಧಿ ಪರಿವೃತ ಧರಾಮಂಡಲಾಧಿಪತೆಯ ತೋರುವಂತೆ॥ ಪರನಚ್ಚಲಾಸಿಮಂ ಮೊಕ್ಕಳ್ಮೆರವಶಂ। ಚರನಚಾ

ಳಗಿಂಬಂತೆ ವಾಜಿಗಳ್ ತಿಳ್ಳುಂದು। ತಿರುಹುತ್ತ್ಯ ಡೆಯವನಿಕ್ಕುತ್ತಿರ್ದ್ದ ರಾಚುವರೂರು ಳಾಕಕತದಿರಹೊ॥ ೧೧॥ ಗಂಮನಿಕ್ಕಲ ದತ್ತಿಸಿನೆ ಪೊಜಿಟ್ಟುಂನಾ। ಕಂಮಂಡಿಕೆದಿರಾಗಿ ಭಾಯೆಂದು ಸಾಲಫಾ। ದ್ಯುಂತೊ

ವೃಗಿಬಾಚ್ಚಿಡುತರಧರಧ ಕೆಕರಿಕರಿಗೆಪಯ ಪಯಕೆ ಸುಃ ಸುಗ್ಗೆ। ತಂವೊಳ್ಗೆ ತಾಚು ಪಿಗ್ಗಾಳ್ಗೆ ಗದವಾಳಿಯಿಂ। ದೆಂಮರಿಮಿಮಾದ ರಾಳಿಗಜಪ್ರಾಸುಪತಮತಗಾಳ್ಪಿಂಯಮುಗೆಳ್ಳಸುಕೆಮೆ ರಡುದು

ರಾಘು ಚತುರವೈಪಾಳಿ ಪರುಟ್ಟದವ ದಾಳಿ॥ ೧೨॥ ಕಡುಬಿನಿಂವೆಡೆಯದ ಬಿದಿಯಂ ತಿಪ್ರದುಸ್ಸ ಡದಬಪು ಗಮನದಿಂ ಲಂಘಿಸುತ್ತ ಬಳಸುತ್ತ। ಬಿಢೆಸರಿಸದಿಂದೊಡೆ ಚಾರಿವ ರಿದಾಡಿಸುತ ಪರಿನಾವಾಯು

ಗಳ್ಬಳಿಕಾ॥ ವಡೆನೆಸುಗೆಯೆಂಬಮಾರುವ ಡಿಜ್ಜಗಳ್ ಮನದ। ನಿಡುವೆಗಮಂ ಜರವತಿಪ್ಪ ತುರಂಗರಂಗಳಂ। ಪಾಡವಿಕನಸಾಗರಿರುತ್ತವೈಪಾಳಿಯು ತಸ್ಸಪಮಂ ಕಳಿದರಾಗ॥ ೧೪॥ ತಿರುಗಿದರು ಪ್ರೈಸವಣ

ವಾಸುಮಾರಕ್ಕರ್ಗ। ಶರನಾ ತತಿನೊಡಿಪಾ ಕೃಷಿಮರುಪ್ರಾಚಿವರ। ತುರಗಂಗಳಾ ಮಂದರಾದ್ರಿಯಂ ಮಿಟ್ಟಿಕನಕಾ ಚಲಕ್ಕೆ ದಿಬಳಿಕಾ॥ ಪರನರಾಜತಗಿರಿಯ ಪಾಕ್ಕು ಶಾಂಸುವಳಾಕ

ಮರುಗನಾಡಂಬರದೊಳಿವರುಗಳ್ನಿಡಾ ಡ। ಬಿರವೆಂದು ಪಾಗಳಿ ವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ನೊಡುತಿಪ ರೆಬಂದುಸುರಮಂಪೊಕ್ಕ ರ್ಹ॥ ೧೫॥ ಲಾಕನೆತ್ತನಪುಲೊದ್ಧುವ ಕುಮಾರರ್ಕ್ಕಳಂ। ಕಾ

ಕಮಚೆಯರುಕನಕಪಮ್ಯ್ರಂಗಳ್ ಡೆಯೊಳ್ಗಾ। ಲಾಕಿಪ್ಪಕ್ಕೆಲರುಜಾಲಕದಿ ಡಗಳ್ಗಳಿಲರುಸಾಲುಪಂಜಿಕೆಗಳಿಡೆಯಾ॥ ಜಾಕ್ಕೆಯೊ ತಿಲರುಳಿದ ಮರಿಗಳ್ಗಳಿಲಕೆರಂ। ನೆಕ್ಕಪ್ರಕಾರ

ದಿಂನೊಡುತಿಪ್ಪ್ರಡಿಯೊಳ್ಗಾ। ನಾರಾಧಿಪನಪ ಿಯಜರದುದಂತವರವಾಪಿನ್ನಿ ಸಕಲಜನಮೊಪಿನಿ॥ ೧೬॥ ತಾಲು ನೊಡುತದಿಟ್ಟಿ ರಗಳು ಕುಮಾರರದೆಷ್ಟರಿ। ಲಾವಂಣ್ಯರಸದಾಳಗೆ

ಮೂಪ್ಪಿರ್ಗಳ್ ಪಿಡಿತಿರೆ ಚಾಳ್। ಯುವರನೆಸುಜ್ಜದೆವೆಂದ್ರನತಿಶಯಭಾಗದಿಂದಲಿಂಮಯ್ಯಾದನೊ॥ ಶ್ರೀವಿಚಾರಮದಲ್ಲುಬೆಂದಶಾಮಂತಂಮ। ಭಾವದಿಂದೊಗೆದುಸಾಕ್ಷಾದಮಳ್ರೂಪಾದ। ನೊವಿಚಾರಿಪಿ

ವೆಂಬಪಾಲಿಸ್ಸೆ ಸುತ್ತಿರ್ದ್ದ ರಾಪುರದನಾ ಪ್ರೊಂಡಿರ್ಹ॥ ೧೭॥ ಗಂಗಾಧರನಪಕ್ಕೆ ತಿರುಕಾರವಿನಾಚಿಯೆಂ। ಬಂಗನೆ ಪವಿತ್ರಜಲಘುಟವಸುರಿ ಪಾತುಪಿರ। ಭಂಗದಿಷುಪಂಚವರುಷದ ಕುಮಾರಂಬೆರಸಿಮು

ಂನತಾಂನಿಂದಿಕುವಾ॥ ಲಿಂಗವಂತರಮನೆಯ ಪಾಕ್ಕು ಪರವಿಯನಿಳುಪಿ। ಲಂಗನಾದೊಳಿರ್ದ್ದ ಮಗನಾರಾಜವಿಥಿಯೊಳ್ಗು। ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ಪಾದಗಿವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಬಪ್ಪ್ರಸಿನೆಯನೊಡೆ ಬಿಪ್ಪರಮಟ್ಟನೊ॥ ೧೮॥

ನಡುಬಿದಿಗೆಯ್ದುಬಾಲಕನಿಪ್ಪವಳ್ತಿಪಿ। ಬರ್ದಿಕೆವಿಯೆಬಿಕೆಗುವಟ್ಟಿರಲುದಾರಿಪಾ ಜಬಂ। ದಾಡನೊದಗಳಿಟ್ಟುನಾಪಿ ಜನದತ ಡೆಕಾಲ್ಗಳಿಂ ದಾಸುತಂಮೊಡೆಗೆ ಡೆಯಲು॥ ಕಡುತವಕದಿಂ ಬಪ್ಪ್ರ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಂ

ಕಂಡು । ನಿಡುದೆನಿಂ ಮೊಳಗಾದಶಿತೆ ಜೆಯದಾಂ ತಿಳಿದನಾತ । ತೊಡರ ರಥವ ನಶ್ವರನಾ ರಾಜತುವ್ವಿ ಧ್ವಪದಕ್ಕೆಂ ಬಂದ ದಿಂತಪ್ಪುತೆ ॥ ೧೮ ॥ ನೋಡಿ ಕಯ್ಯೊ ಬಾಲಕ ನೆಸುತಿಪ್ಪ ತಿಸೂಡೆ ಬಂದೊದಗಿ ತು ಮಿತ್ರ
ವಚನನಶ್ವಮುರಿ । ಜಾಡಿಸುತ್ತಾಪದಾಂಚಿ ದುದಪ್ಪಿಸಿ ದಂಹರಮ ಪಾದೆವ ಯೆಂದು ॥ ಅಂತಾಡಿ ಪಸ್ವ ಸಿ ಖುರಂತನೆಯನ ಕಾರಳ್ಗ । ಲಿಡಾದಿ ದಾಲ್ವುರಿದು ಮುಟನೆಗೆ ಯೆದಾರೆಯುಳ್ಳ । ಗಾದೆಯವ
ತಾರವಾ ಕಂಕಿಸುಗಲ್ಲರಿಗೆ ಬಿದ್ದು । ದುಕ್ಕಿರಿಃ ಚಂದ್ರಮ ರ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂದು ಪುರ ಪುರವ ಪಾದೆವ ಯೆಂದಾಗಸ್ಮಾ । ಮಂಡಲಾಧಿಪನ ಸುವರರು ಮಕುಟವದ್ರ ನರಿ । ಖಂಡ್ಸ ವಿತಕ್ಕ ಉಯಿದಾಳ
ಕಲಿಗನಾವರಂ ಖಂಡೆಯ ದಾತ್ಮರದು ಪಾದದಾ । ತುಂಡವೆನಲಿ ಧಿ ಶಿವನ ನ್ರುಕ ವಧೆಯಾದುದಿದ । ಖಂಡಪ್ರರ ಸುವ್ವೆ ಬಲ್ಲನೆ ನಾಯು ಪದಪದಾ । ಗಂಡರಾ ವತ್ತೆ ಮಾರಿದ ಡೆಕ್ಕೈಲಾಸವಂ ಸೂರೆಯ
ಗಂ ಕಾಂಬೆವೆನುತಾ ॥ ೨೦ ॥ ಸೂರರಾಪ್ರುತಿಕರ ನಾಸಂಗ ದಿಂ ನಿಜಪ್ರದಯ ವಾಜವನಲೆಸುತನಡದು ರಾಜಾಲಯದ್ವಾರದೊ ಳುನಿಂದು ನಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ವರಯ ಧಾತ್ರಮ ದಿಂದ ಬಿಳ್ಗ ರಾ ॥ ವಾರುವಂಗಳ
ನಿಳಿದು ಜಾಳಿಗ್ರಾ ಮಿಶನಕ್ಕು । ಮಾರ ಕರವ ನೆಯಂ ಪೊಗಳ್ತಿ ತ್ತಲತ್ತಲ । ಪೌರಜನವಾರಯಂದ್ದಮಂ ಮುಂಡಮಂ ಕಂಡು ಕೊಮ ರುಗಿ ಸುಡಿಯಿತ್ತಿದ್ದರಾ ॥ ೨೧ ॥ ಅಂದು ಸಾಕನಬಡಿದು ವಾ
ಪಡಿಗೆಯಂ ನಾಚಿ । ತಂದೆಯಂ ನಿಗಿಬ ತ್ತವಿಗ ಸವನಾಕ್ಕೆ ಡಾ । ಕಾಂದಲಂ ನ್ಯಾಯ ವಲೆನಾಡಬಾಳಂ ಬಜ್ಜಳಂ ಬಳಿಕಲುದಯ ಸಾಳಂ ॥ ಮುಂದೆಗೆಟ್ಟ ದರಂತತ್ತೆಂ ಮಸ್ವಾಮಿ
ಶ । ನಿಂದು ಧರ್ಮಜಕನಿಂ ತಿಶಿವ ಪ್ರಾಪವೆ ಯು । ತಂದು ದಿ ವ ಕೆಳಲೆಗೆಯ್ದು ಸಾತಿವ ತಿವಮಪಾದೆವ ಯೆನುತಿರ್ದನಾ ॥ ೨೨ ॥ ಯಾವಿ ಧದಾಳ ಖಳಜನವಳಲುತಿರಲಿತ್ತಲಿಂ । ನೆವೆಳೆನತ್ತ
ಲವರಂ ಮನಿರ್ದ್ದರಗನಾದ । ತಾವಿನೊಳುಸು ತನಕಾಣದೆ ಪಿದರಿ ನಾಲ್ದೆಸಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಪಂಮೈಸುತಾ ॥ ಜಿವನವ ಸುಳಿದಪ ಉಸವಿತ ಪಾರಮಟ್ಟು ಶಾಕಾವಸ್ಥೆಯುಂದವೆ ಪರಂ ಬಡಿದು ತಂಕ
ರಾ । ಅಂತಾವೆಡೆ ನೆಪೊಡೆ ವಗನೆ ಮಗನೆ ಯೆಂದು ಪರಿದಾಡಿ ಕರಮತ್ತಿರ್ದ್ದ ರಾ ॥ ೨೩ ॥ ನಾರಿಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರ್ದ ಡಿವರಾಕು । ಮಾರಕನ ತಾಯಲ್ಲಿ ದಿರಳಿದಂ ಕೆಳಸುನಾ । ಪಾರುವಕರಾಜಿವವಂ ಕಾಂದು
ಬದುಕಬಹುದೆ ಶಿವಂ ಬಲ್ಲನೆನುತಾ ॥ ಪೌರಜನವಿಂತೆಂದುದೆ ವೆಯಂ ಮನಿನ ದೆಂ । ಕಾರನಾಂ ಪಂಬಲಿಪೆ ಯೆನಲೆಂನಕಂದನಿಂ । ತಿರಾಜದಳ ದೆಡೆಗೆ ಬಂದನಾತ ವನ ಕಸಿಕ್ಕಾಸಿನ ಮೊಗ್ಗಮಂದಳ ॥ ೨೪ ॥ ಮುಂದು
ನೆಟ್ಟಳಲು ವಾಕಿಗೆ ಕಲಂಬ ಕುಪ್ಪಿಗ । ಅಂದ ವಿಗಲರಸು ಗುದುಕೆಯ ಪದಪು ರಾಗ್ರಪತಿ । ಯಿಂಮೊಪ್ಪ ಸೂತನಳಿದನ ದೆನೆರವಿಯನೆ ಕೆಳಿ ಪಾಮಪಾದೆವ ಯೆಂನಾ ॥ ಕಂದನಂ ಕಲ್ಪ ಕುಜದಂತನಂ । ವಿಮಲಗು
ನಾಪ್ರಂದನಂ ಸಾಪ್ತಾತನಂದ ನನವಿಚಾರ । ದಿಂದಾವ ಕೊಂದನೊ ಬಂದು ಪರಿಥಾಜನಂ ನಿಂದಳಿಗೆ ತಂದಳಾ ॥ ೨೫ ॥ ಮುತ್ತಿದರ ಜನವ ಸುರೆ ಬಗಿದೊಳ ಪೊಗುತಳ । ನೆತ್ತರಂ ರುಂಡಮಂ ಮುರಿದವಾಂ

೧೨೮

ಕಂಡು ಹಾ। ಮತ್ತಮ ಜಹಾ ಕಂದಪಾ। ಮುದ್ದುಮಗ ನೆಹಾ ಹಾಕೆಜ್ಜೆನೆಂದೊರಲುತಾ॥ ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡಾ ತಲೆಯನೆದೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯೊಳಗಮ। ದಾ ತ್ರಿಶಿವಧೋಯೆಂದುತಮವನೆಲಕೆಡಹಿದಾ। ಮತ್ತೆ ದ್ದುಃಬಿದ್ದುಹೊ

ರಳುತ್ತ ದುಃಖದಕಡಲನೀಸಾಡುವಂತಿದ್ದ। ಹೂ।೧೮। ತೊರೆದ ಜಲಂತಾಯ ತಲೆವೆಜ್ಜನ ಶ್ರೀಕಾ। ಉಳಿಹುವರದ ಕಂಧರಸ್ಥಲ ದೊಳ್ಗಾ ಕುದುರೆ। ಯೆಳೆದವ ಕರವಾಳಿನೊಳ್ಕಿಂಚಿಮವನ ಕಂಠದ ಸರಂಬುರಿದು ಬಿದ್ದುದು॥

ಬೆಕಾದರಾವಿನೊಳಗಾಲಿವರಲುಗಳ್ವಾಗಿ। ಚಿರುವಂ ಗನೆಯ ಬ್ಬುರದೊಳಾದವೆಳ್ಜಿಲಘುವ। ಮೂರು ಧನಿಯು ವಕ್ಷ ಕಂನಾಗ್ರಶಯೆಮಳಿ ಸಾಕವರು ಪರುತಪ ವನಲಸದು ದೂ॥೧೮೨॥ ಯೆತೆಮಗನೆ ನಿಂದ

ಯವಿಲಾಚವಂ ಕಂದಿದವೆಸೆತಿ ಶಿರೀಯ ಮೊಲ್ಲಮು ಖವಿಯ್ಮೆಕೊರಗಿತ್ತಿಮಂ। ಗಲಜಾಮೃವರತುದೆ ಗುರುಕೃಪ್ಪಿಯದೆ ನಾಯ್ಯುಸಕಲಕಾವ್ಯಂಗಳಾಳಗೆ॥ ಸುಲಭನಗಾರಿಗಳುಪುತ್ರನೆ ವಿಹಾತಮಗೆಂಬರಾಳ

ಲವಿನಿಂದಿಸೂಮಿ ಯುರಳುಸಾಕೆತುರಗ। ದಲ ಘುಚರಸಾಕ್ಕೆ ಬಳಿಯಾದಲಾಗ್ರಹಬಲಂತಪ್ಪಿತ್ತ ಹಾಯೆಂದ ಘೂ॥೧೮೩॥ ಜಾನಾನಂಬ್ಯಂನಾನಸಾಗನ ವಿಗಸಳಿ ನುಂಗಲು। ಯೆನಾಲಾಚನೆ ನಂಗೆಯ ಘು

ವಂತೆಕಿಂನರನ। ಪ್ರನಾಮಂತ್ರಂಯು ತಂನೆಗ ಳಗುಮಾಡಲುಬಸವರಾಜನೊರಲುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ॥ ಮೆನಾಮೃಡಕಿತುವಿಗಂಮವೈಸಾ ಕಿಪತೆರದಿ। ಮೂನಾದಂಗನೆ ಮಕರಕೆತನಧ್ವಂಸಿಯ

ತ್ರಿನಾ ಕ್ಕರನಿಧಾನವೆಮಕರನಾರಮಿ ತಸ್ಸು ಶಿಸ ಬಿರಿನೆಂದ ತ್ತಹಾ॥೧೮೪॥ ಚಿರಿಬಳ್ಳಾರಲಿ ಬಂದಕ್ಕಳಿದ ತಂನಸುತ। ರಾರುಂಡತಾನ ದೊಳಗಾರುಂಡ ಮಂಬ್ರೈತು। ನಿರಸಿಸು ಮಾರನೆ ಚಿತೆ

ಳ್ಕಕಂಡಾಸುತನೆಪಾಯೆಂದು ಪಂಬಳಿಸುತಾ ॥ಶಿರುತಳ್ವಳಿಯತ್ತ ಸಿಪ್ಪಗಾಗಿಗೆ ಕರುನಾಮಂ। ತೊರುತರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗಾಗಿನಡದು ನೆರೆ। ನಾರಾಗಿಸತ್ಯಿಂದ್ರ ಚಾಳನೆರನಾಥ ಶಿವಧೊಬಂದು

ಮೊರೆಯುಳ್ಳಹೊ॥೧೮೫॥ ಯೂಪರಿಯ ದುಃಖಪಾರ್ದಿಯ ಮೊರೆಯ ಕರ್ನಧಾ। ರಾಹೊನ್ನ ಮಪ್ಪಂತೆ ಕೆಳಿಶಿವಶಿವಯೆನುತ ಭ್ರೂಪಾಲನಿದು ಶಿವನ ಭಕ್ತಗ್ಗೆ ಬಂದವೆಧಿಯೆಸ್ಸುದೆಂದಶಿದು ನೊಂದು॥ ಕಾಪಾಶಿಯ ಬೆ

ಲ್ಲನಿಂತಿದರ ಬಗೆಯನಾವೆಪರಿಕ್ಷಿಸಬೆಹುದೆಂದಧಿಕರಗಾಧನಾ। ಉ ಪ್ಪಿವೆಳಿಯ ದೆರಬ ಮಾತ್ರಕೆಬಂದು ದರವಾಳಿ ಕಂಕ್ರಿಮುಗಿದನೂ॥೧೮೬॥ ಜಿಯ್ಯ ಬಿಂನಪ ವರದ ತಲೆಯ ಪಡಿದಾಬ್ಬು ಬಳೆ। ಕಾಯಜವಿನಾ

ಶನಂನೆನಮ ಮೊರೆ ಯುತ್ತೊರಲಿ। ಭ್ರಾಯಳಿಯುತ್ತೆ ಧರೆಧಿದಯ ದಿಬ್ಬಾರಿತನಂ ಧನ್ಯಪ್ಪನಾಗಾತಿ ಹಕ್ಕಾಸಿವಕಂ॥ ಶ್ರೀಾಯು ವತಿಯಂಸಸಾಮಂತಬವ ಪುಗಿಸಳು। ರಾಯನಿದಿರಿನೊಳು ಕಂದನ ತಲೆಯ ತಂದಿ

ಟ್ಟು। ಹಾಯೆಂದು ಬಿಳ್ದರಲು ವಾಕೆಯರಂ ಕರುಣಾ ಬಿಂಬೆ ನಿಂದಿರಾ ಸುಗಿಪನೂ॥೧೮೭॥ ಶ್ರೀಾಯನಿನಿವೆ ತಾಂಸಿಪರಿ ದಿದ್ದತೆವೆ ಘಾತ। ನಾರು ಚೆಲ್ವನಾ ಗನಂ ಕೊಂದ ದುಃಕೃತಕಮ್ಮಿ। ಯಾರು ಶಿವಶಿವಪ್ಪಿ

ಘ ದೇವತೆಪ್ಪು ಹೊಗಿತೆ ಜಕಿತೆ ಶರಶ ಮಲ ಮಂ ಮುಗಿಯ ತಾ॥ ನಾಳಿ ತೊಡಳಿದ ಶೋಕಿ ದುಃಖ ದಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿ। ಕುರಂಬಿ ನಂದದಿಂ ಪುದ ಯಮಂ ತಪ್ಪು ನಿಯ। ಅರಾ ಯನಾಳಿಪ್ಪು ತ್ತಿರೆ ಸ್ರಾ ಜನ

ಮರುಗಲಾಯ ನೆಂದಳಗಾ॥ ೩॥ ದೇವ ನಿಂಮ ಯುವಿಷ್ಟ ನಾದ ಸಕಲ ವನಾಲಿ। ಜಾವಳಿಗಳಾಳಗಾದ ಮಾರ್ತಂಡ ನಾಮಿ ಯಹಾ। ಶಿವ ಸಂಪನ್ನ ನಾಗಿಹ ನಿಷ್ಠ ಯ ಖಳ ಗಂಟಿತ್ತಿ ನಿಂ ಶಿವ ಪ್ರಾಕ್ತರಾ॥ ಶಿವ

ಯೆ ಪ್ರಾಣ ವಾಗಿಹ ನತ ತೃಪ್ತಿ ಯ ಅಸು। ಜಿವಿಸುತೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ನರುವ ರಂ ಪಡರೆ। ನಾ ವಿಶೇಷದ ಭಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿನೆಯು ಇರಿ ರಿಮ ನಲು ಸುಖ ವಿದ್ದೆ ನಾ॥ ೩೪॥ ಯೆಂನಲು ತಿ ಮಾರ್ತಂಡ ದೇವನಾ ಜಾ ಸೆಗ

ಂಮೆನೆಂ। ಪಂನ ತೆಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ದೊಳ್ ಸುಗಳ ತನಗುಳ। ಹೊಂನೆಲ್ಲವಂ ತುಂಬಿ ಜಲಮಾರ್ಗದಾಳ್ವ ಕಾಲದೊಳ್ ಬಿದ್ದಿ ಗೊಡೆಯಲು॥ ಮುಂದಿನಾಳ್ವ ಸ್ತ್ರೀಮಯ ವಾದನಾ ಜಿನ್ನದ ಬಿಳಿ। ತಂನಯತ ವಮ್ಮನೆ

ಯ ಹೋಗುವಂದದಿಂ ಮುಳುಗಿ। ಅಂದೆಂಮ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದ ಗ್ರಹದ ದುಃಖ ಮಂ ಬೆತ್ತ್ರೆಸು ಬಾಳರಿಯಾ ವಾ॥ ೩೫॥ ಲಾಕಕ್ಕೆ ಕಂನಾಗಿ ಬಾಳ್ದೆಂಮ ಮಿತ್ರನಾ। ನಾ ಕಷ್ಟ ನಾದನೆಂದಾವ ರಳಲು ತ್ತಿರ್ದ। ರಾಕು

ಮಾರಕ ರರುವ ರಂ ನೋಡಿ ಜೀವ ವಿಡಿ ದಿರಲು ಪತಿ ಯಳಿದ ವಂದಿನಾ॥ ಆ ಕಾಲ ಕೊದ ವಿಧ್ವ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭ। ನಾಕೆತ್ತು ಬಳಿಕ ಧಿಕ ದಾರಿದ್ರ ವದಳಿತ್ತು। ಮಾಕಾಂತ ಕಿಳ

ಯ್ಯ ಮೆಲೆ ಬರ ಬಿಡಿ ಲಂತೆ ಬಪ್ಪಿಂನ ಬಹು ದುಃಖ ಮಂ॥ ೩೬॥ ಅರಾರು ವಕ್ಕಳು ಗಳೊಳ್ಳಂಮ ಡಿದ ರಯ್ಯಳಿ। ಆರು ತಿಂಗಳು ಡಿ ನಕೆ ಯೊರಳಿ ಬಾಯ್ದುಡು ತಿದ್ದೆ। ರಾರು ಮೊಗನಯ್ಯ

ನೆಂನಂಕ ನಳಿನೊಳ್ಳಂದು ತಿರುಕಾಳ ವಿನಾ ಚಿ ಕೆಳಗಾ॥ ವಿರನ ಪ ಸುಕುಮಾರನುದ ಯ್ಯು ಪಂನಿ ನಗ ವಂತೊರಿ ಪಂ ಮುಕ್ತಿ ಯಂ ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಕೆನಲು ನಲ। ವಿರಿ ಬೆಸಲಾದೆನಿ

ಮುತ್ತನಂ ನಿಮ್ಮಳ ಚರಿತ್ರ ಸುಖ ಗಾತ್ರನ ರಿ॥ ೩೭॥ ಕಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಾನ್ನ ನಳಿದ ಚಿಂತೆಯ ಧನಂ। ಗೆಡಲು ದಾರಿದ್ರ ವಾದ ಕಲನಾಳು ತರಾರು। ಮಡಿದ ಬೆಗೆಯ ನಾಶಿಸಿದನಾಗಿ।

ಶಂಕರನೆ ನಿಪ್ಪನಾಮ ವನು ಕಾಣ್ಣೂ॥ ಕಾಡನಿ ರಹೂ ತ್ತುಹೊರ ವವಳು ನಿಂನ ಯಕು ವರಾ। ರಡೆ ಶಿಬಿನ ದಿಪ ತುರಂಗ ದಕಾಳೆ ಬಲಿಯಾಗಿ। ಪಡದೆನೆ ಮುದ್ದು ಮಗನಂ ಶಿವಾಯೆಂದೊರಯುತಿರಲು ಹುಹುಯ

ಜನೆಂದನಾ॥ ೩೮॥ ಮನಸು ಬಾಳನರಸನಿರ ಥಾಂಗದಿಂ ಬಸುವ ಧೆಯ। ತನಯನಂಕರ ಹೂರ ಚಾಳ ದಿ ನಿಖ ವಿರಿದ ಖ। ಕನಿಗೆ ತಲೆ ಗೊಡ ನೆಪ್ಪಗಲ್ಲಾ ರನಿ ಯ್ಯನೆ ಜೆಡೆ ದಲೆ ಗೆತಾ ಮುಡಿ ದಲೆಯನಾ॥ ಪೃ

ನುಕ್ತ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ವಶಾಂಗನ ಪೃಕ್ತ। ಜನನಿ ರಾರ ತ್ತನನಾ ಬಗನ ಮರಣಾವಕ ಟಟ್ಟುಂ। ಮನೆ ಹೊಗದ ಬವಿಸೆ ಕಳಂದಾಗ ಲರಸನು ಕುಮಾರರಂ ಬರಪ್ಪೆ ನಾ॥ ೩೯॥ ತಾ ತ ಪಾ ದಿ ಸು ಕ್ಯಾ ತಾ ಳಿಸಂ ವಿ

೧ ಸುತತ್ರಿತಾವಳಿಪ್ರಜಾಮಾತಾತ್ಮಕಂಗಳುಮುರು । ಪೂತಾಮುರಾರಿಮುಖವಾತಾಪ್ತಲಪನವರಚಿತಾಕ್ಷಯುಂದಮಧುರಾ ॥ ನಿತಾದಿವಾಗ್ವಸುಪ್ರಾಜಾಗನಾಟ್ಯವಸು । ಶಿತಾಬ್ಜಕಾಂಬಕಪಿತಾದಿಪಾಂ
೨ ತಕವಿ । ದೂತಾಘ ಗುರುಬಕ ಪೂತಾತ್ಮವಂತಾಂ ಯುಜಾತಾಕ ವರಶಿವ ಜಯರಾ ॥ ೪೦ ॥ ಯಿದು ಸಕಲಭತ ಸದಪಂಚಜರಣಮಸ್ತ ದಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಯ್ಯ ಸಾಜಾರಮಾಂತರಂಗಸ್ಥಿ । ಶಿ ದನ ಕ್ತ ಸತ್ವಂದ
೩ ಚಾಳುಕ್ಯತಿಯಾವಚಿಂತರತ್ತವಮಳ ಕನ್ನ ॥ ಪ್ರುದಯಮಸ್ತಕವದನಸವ್ವಾಂಗಸಾಖ್ಯಾಪ್ರುದವಳಿಸುಜನಗಿಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ । ಸ್ವದಬಾಧೆಯೆಂದ ಬಿದದಕೆಳಿದಗಿ । ಸ್ಪುಳಿ ಸಪ್ತರಗ [illegible]
೪ ದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಅಂತುಸಂಧಿಗೆ ಕ್ಕಂಪದನಾಕ್ಕೆಂಟಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ ನಮಃ ॥ ರಾಗ ಹಂಮಿರನಾಟಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಮಸನುಗನಬಳಿಗೆ ಸುತನಕಾರಳಲವಿದ
೫ । ಸಂಮಂಧಕರಿದ ತೆಗಳಾಳತ್ತು ನಿಜಶಿರವಾಸಂ ಮಹದೇವದೇವಪ್ಪವಯೋತ್ತಿಯೊಡನೆಯ್ದು ದಂಕ್ತೆಲಾಸಕಾಬಾಳನಾ ॥ ಪದ ॥ ಅಂಗಭವವಂತ್ರಿಮುರರಿಯ ಸುತರುದ್ರಾಕ್ಷಿ । ಸಾಂಗಮಾಡಲುನಿಮಗೆಕರಂ ಕೆಳಜ್ಜಿಗೆ
೨೬೮ ಪ್ಪುಗ । ಶಂಗಳನಿಶಾಮುರನವಿಷ್ಣು ವಿಧಿಗಳ ಸಿರದು ಬಳ್ಳಿನಿಂಪಿಳ ದುಃಕಾಂಡ್ರ ॥ ಲಿಂಗಳಿಂದಿತ್ತ ತ್ತಲಾದ ಜಡೆಯಬಕ ಪ್ರುದಯಾಂಗನಾದ ಸುಖುಹುಗನಾ ಸಂಸಾರಿಯಪ್ಪುದ್ದ ಜಂಗಮಂನಿನಿಮ ಹಾಶಿಗೆ ನಾವೆ । ಯ
೭ ಪ್ರುಮರ ಗುಂಡವರ ಮಶ್ರಿನಾರು ॥ ೧ ॥ ನ್ಯಜರ ಕವಿಂದೆ ಕರಾಳಿವಾಳಾಧರನ । ಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿಪಾರಮಯ್ಯ ಕವರರುನಡದು । ರಾಜ ಪ್ರಶೆಯಂಪಾಸ್ತು ಕರಕವಲಮಂಮುಗಯೆನಪನ
ಪ್ರುದಯ ಪಾಟುಗ್ಧವಾ ॥ ಬಿಜವಗಿದಾರುತಿ ರಜ್ಞನಿಕ್ರೈದುಃಖಿತ್ತ್ರ ವಮೂಜಗವಪಬ್ಬು ವಂತಿ ಜಪ್ಪನದಸ್ಸರಿಯಾ । ತೆಜದಿಂ ಶಿವಭಕ್ತನ ಂಕಾಂದಿಶಿಂದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾ ॥
೯ ಚಳಿಲುಹಾಳಿನಿಗಾಳಿಂತವರಾಜನೊಳು ಯುವಿ । ಸುಲಲಿತದಮುತ್ತಿನೊಳ್ವಿಂನಲುತ್ತಮಗುಣನಾ । ವಳಿಯಪಳ್ಳಿಲಾಗವಪ್ಪುವಸತ್ಯದಾಳಗಸ್ತುತ ವಶೆವಿರಿದ ನರುಗಂಳನಾ ॥ ಅಲವಿನೊಳುಮುಖತಿವಾಚಾರಮೊಳುದುಪ್ಪ
೧೦ ತಿ । ನೆಲನದಂತೋಗ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತುಳ್ಳದಾಕಿಂದರಸ । ನವೆಯಿಮನಾಬ ಸುಮತುಟವದುಪ್ರುದಯ ಕಾಪಾಗ್ನಿ ತಳೆದೊರಿತೆನ ಲಿಂತೆಂದನಾ ॥ ೨ ॥ ಚಾರುಶಶಿಧರಭಕ್ತಪದನಖಂ ಪಾಳಿ । ವಾರಿಜಪಾಂಡಕಾಟಾಕಾ
೧೧ ಶಿಮದಿಳ ದುತು । ಘೋರಕನಕಾಶಿಯಂತ್ರಕೆಸಾಶಿ ಯಲ್ಲುಗಡ ನಿಂಮಳಲತನ್ನರನಾದಾ ॥ ಬಾರಗ್ಗೆಯೆನಳ್ಕೆನರಕಂಮೊಗಲೆಂದಿಕು । ಮಾರಕನತುರುಗಮುರಹತಿಯುಂಡಕಾಂದಾತ । ನಾರಿಂಬುಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಿ
೧೨ ತವಚನನಕ್ಕರಿಂ ದಯ್ಯನೊಡನಿಂತೆಂದನಾ ॥ ೪ ॥ ಜಿಂದ್ಯನಾದಿಪ್ಪರುಂ ಪ್ರೆಪಾಳಿಯಂಪಾನಿ । ರಾಯರಾಪತರಾಡನೆಬಿಪ್ಪಿದೆಯೊಳಿಕ್ಕಿಸು । ತ್ರಿಯಸುಗನೆಡಪಿಬಿದ್ದಡೆದಾಂಟಿತನುಜನಪ್ಪಂಮತ್ತರಂ

೧ ಗಬುರ ದಾ॥ ಗಾಯ ಮಡಿದನದರಿಂ ಬಂದು ದ್ವಿನನಿಂದ । ಪಾಯ ವೆಂಸಯ ತಲೆಯ ನೊಳು ಧರ್ಮವೆಂ । ದಾಯ ತಿಕೆಯಿಂ ಪ್ರಮಾಣಾಂದಪ್ಪುದಾಡಿದಂ ಬಿಂತವಚನ ನಾಮಾವಗೆ ॥ ೫ ॥ ಅಾದಡಿಪ್ಪನೆ

೨ ಮಿತವಚನನ ಸುತ್ರಮಸಿರು ಚೆದನಂ ಮಾಡಬಿಕೆಂದರೆ ಸುಬಿಯ ಲಾಪ್ಲಾದದಿಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣತಂನ ಕರ ಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಬಿಂನವಿಸಿದಂ॥ ಅಾಧಶಿಸು ಬಾಪ್ಪುಯ್ಯನನಗೆಯಂ ನಾಂದೆನಂ ಪಾದನೆಗಳು

೩ ಂಚನ್ನು ತವೆಂಸಜಿಂಪ್ಪೆನೆ ಪಾದ್ದಿ । ಮಾಡಿದಿಂಯಂ ಬಿಜ್ಜಿಗಂ ಮಿಯೆನಾ ಖಾಗಿಯಿಂ ಧುಳ ನಾಬಿವತಿ ಮುಳಿಯನೆ॥ ೬॥ ಸೂಪ ಚಿತ್ರೈಸ್ವಯ್ಯ ತಾಪಸರು ಧಾರುವನ । ದಾಪವಿತ್ರಸ್ಥಲ ಧಾಳಾಪತಂ ಮಾಗಮಾ । ಖಾಲದಿಂ

೪ ತಿಳಿದ ಖಿಳಪಾಪಕ್ಕೆ ಮುಖಯೊಂದನೆಳ ಶಿಕ್ಷಿಸಿತಾಗಲು॥ ಅಾಪಾತಕರಂಗಳಂ ತಾಳಳಿದು ದನ್ನುತವೆನ ಲೆಪರಿಯ ತಪ್ಪುವೆಂ ಪಾಪರತಾಧಿಪಮ । ಲಾಪಾದಪಾಲಂಬನೆಾಪಘನನಪ್ಪಿಂನ ಕಾಪಾಳಿಯೆಬ ೪

೫ ಳನು॥ ಬಾಯಿಂದು ಮಪ್ಪೆ ಪಾಳಿಯಂ ಪಾಲಿ ಯಂನಾನಿಂ । ನಿಂದಬಂದ ಬಿರಾಧವೆಂದದೆಂದಾಡಿದಂ । ಬಂದವಿ ತವಾದ ತಪ್ಪಿಂನದಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ ಶಿವ ಖಕ್ತಶರಧಿಯ ಪ್ಪಾ॥ ಕರದ ಶಂಕರನ ಶಿರ ಕೆಂನ ಶಿದತಲೆ ೫

೬ ರಂನ । ಬಿಂದಸಕ್ತುಶಿಪ ಜೆಕ ಯ್ಯುಬಾಪ್ಪಿಯ್ಯ ನಿಂ । ಸಂದೆಗಂ ಮಾಡಲನು ಚಿತವೆಂದ ಮಸ್ತಕವ ಪರಿದು ಪಳಿಳಿ ಯ್ಯಂದಮಾ॥ ೭॥ ಯೆಂದು ಕುವರಂ ಪರನಾದಾಪಿಯಂ ಬಿಚ್ಚುದೃತಿ । ಯಿಂದಾಡೆ ೬

೭ ಮನದೊಳಗೆಪರಿನಾಮಿಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿದಗೆ । ಬಂದು ದಂಶಿಳಿದ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಸುರಿತಂನ ಜಿವಸ್ವರೂಪದ ಮಂತ್ರಿಯಾ॥ ಅಂದುಗ್ರದಿಂನೊದು ತಿವನ ತಲೆಯಂ ಪಾದದು । ತಂದು ಪಳಿಗಿಯ್ಯೆನೆ ಪಸಾದವೆ ೭

೮ ನುತರಮ್ಮನೆಯೊ । ಇಂದುದರಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆಂದುಸು ಕುಮಾರನಂ ಕಳುಹು ತಾ ಶಚಿವನು॥ ೮॥ ಕಳುಹಿಸು ಕುಮಾರನಂ ಪತಿ ಮೊಪಿ ತನ್ನಂತಿ । ಗಳಗಳನೆನಡದು ತಂನಾಲಯಂ ಬಾಪ್ತುನಿ । ಮ್ಹನ

೯ ಶರಾಜಪುತ್ರನೆಕತ್ತೊಡೆಯನವನತಲೆಯರಿ ಪುದಕೆ ಮುಂದನಾನೆ॥ ಅರಿವೆನೆಂದೆನು ತಪತ್ಯೇಂದ್ರನ ಮದಿಸನಿ । ಮ್ಹನಿಖಪಿತಗಾತ್ರನಲರಗಂಬಿಡಿಯೊಳಳವಡಿಸಿ । ಕಳತಳಿಸಿ ತಂನ ಕಂಠಕೆಪೂನೆ ೯

೧೦ ಪುತ್ರ ಶಿವ ಶಿವಕಾರಿಯಲನುಗೆಯ್ದನು॥ ೧೦॥ ಬಿಡಿಬಾಳರಾಯನ ಶಿರಪ್ರಧಾನಂ ಶಿಬಿಯ । ಪಿಡಿದ ನರಡಿಲ್ಲ ದಿಪಪತಿ ಮೊಖಿಯೆಂಬಂ ತೆ । ಜಡಿದು ಪಾನಾಬಿಸ್ಸದ ಖಷ್ಟ ದದಾಸು ಘುರಿಘುರಿಘುರಿಲನ ರಿವನಾಗಂ

೧೧ ಮಪ್ಪೆಸವನು॥ ಬಾಡಿಯನಾಗ್ನೆ ಯಮಾರದ ದಾನ್ನ ನನುಗನ ತವೆಯ ಕಡಿಯಲಾರದೆ ಸತ್ಯಮಂ ಕುಶಿತುತಂನತಾ । ಮಡಿದನ್ನೆ ಮರುಖಾಪಿನುತ್ತ ಕಿತ್ತಿ । ನಿಮರು ತಿದ್ದ ರಾಳ್ಗೆಸು ಜನರು॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀಕಸ್ಸ್ಯಪನಕಾ

೧೨ ಅತಿಶೆವನಲಾಚನ ಸಖಾಯ್ಯ । ಕಾಕೆಂದು ಗಳಿಗೆ ರಿವಿನತಿಯಂಥಪಡದ । ಸಾತ್ರಾ ಶಿಧಾನಮಂ ಖುಗರಾ ಜನೆಂದಿಡೆಲ ವಂತಂನಪ್ಪೆಸ ನಾಡೆಯಕ್ತಾ॥ ಅಾಕರಿಪರಾಪು ಕುಲ ಮಂತ್ರಿಾಲ್ಲನೆಂ ತಂತೆ । ಮಾಂ

೧೩ ಕಾಂತಶಿಸು ಗಳಂ ತಡಿಗಡಿಯ ದಾಡಿಯನಮ । ಪಾಕುಮಾರನ ಕಾಳ್ವಲಾರನೆಂದಳಿದ ಮಂತ್ರಿಶನೆಂ ಕ್ರುತ ಮುಂನ್ನಾನು॥ ೧೨॥ ಯೆಂದು ಸರ್ವ ಉಮರುಗು ತಿರಲತ್ತಲಿತ್ತಪ್ಪೆ ತಂದು ಬಾಳನ ಕುಮಾರಂ ಸಿತರು ೧೩

ಪ್ರಕ್ಷೇ। ಯಿಂದಲಂ ಶರಿಸಿ ಕಾಪಾಲಿಯಂ ಶೂಲಿಯಂ ದಕ್ಷಯಜ್ಞಾ ವಿಷಕರನಂ॥ ಹಿಂದಮುತ್ತ್ರಾಷಡಿಂತಕ್ಕಿಲಿಗಮಣಸೊಡಿ। ಪೂರದದಿ ಪುಷ್ಪವಿಧಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಯಾ। ನಂತರ ದಿಂದೀಡವೆ ಪೊಂಡಾಡಿದಂ ಮ
ರ್ಚಿತ ಲಕ್ಷ್ಮಂ ಶಂಕರ ಪ್ರವೃತ್ತ೦॥೧೩॥ ಮಾದೇವನಂ ಕುವರನ ಚಿತ್ತಸುಕೆ ಸಂನದ್ಧ। ನಾ ದಕಾಲದಾಳಿ ತ್ರಿಪುರಸುಕು ವರನಶಿರ। ಕೈದನಂ ಗಿಂಯ್ಯುಳನಾತಿ ಯುತ್ತವಾತ್ರೆಯಂ ಕೆಲ್ಲುಳಿ ತಂದಂ ಮನಸ್ಸಾ॥ ಪಾದಕ್ಷಿನ ಮನ್ನಲಿಕೆ
ಗೆ ಬರಸಿಳದಪ್ಪ॥ ಮೊದಲಿಂ ಮೊಗನೋಡಿನು ಬಿದನೆಂನಯ ಕರಾಳ। ಬಿಡೆ ಹೊಳೆಯುದ್ದ ವಿಡಿಯೊಳಗ ಮೃತವತಿ ತಾಯೆನಿಂನ ನಾನೆಂಮ ರವೆನೆ॥೧೪॥ ಚಿಂದ ನಾಟಕ ಶಿಲ್ಪ ದಾಯ ಸವತ್ತು ಗುರು ಕರುಣಾ। ದಿಂದೆಂನ ಬಿ
ತ್ತು ಬಾಳ್ವದ ಮುದ್ದು ನರುಪರರು। ದಿಂದೆಸೆವ ಬಿಳಿಯ ನಡೆನೋಡಿದಂ ನಾನೆ ದನಾಳಿ ವಕಾಲದಾಳು ನುಡಿ ತಪ್ಪುಗೆ॥ ವಂದೆ ತಾನೆ ಕಾರಲ್ಲಯ್ಯುಸಿದ ಪೆನೆಂದು ನಿಂ। ನೊಂದ ಡಿ ಧರ್ಮ ಪತಿ ಪಿತೃ ಪತಿ ಮಹೇಗ್ರನಿಂ। ಬೆಂ
ದೆಂದವಪ್ಪುವ ದಿಟ್ಟಿಂ ಮರುಗಟ ದವೆಲೆ ಕಾಯೆ ಚಿತ್ತ್ರಸಿಂದಮೂ॥೧೫॥ ಮಡಿದಕುವರನ ತೆಗದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕೆಳೆಂನ। ಕಡವರವೆ ಚಿಂತೆಯನಗೆ ಕೆಯಂ ನಾನು ಸುಗ್ಗದ ದಸೃವ ಕುಶಿತು ಖತ್ತಂಗೆ ನಿಂನ ತಲೆ ಗಾಡು ವೆ
ದೆಯೊಳಿಂನ ಚಿತ್ತಂ॥ ಪಡದಕಂದನ ನಾಲಿಗಾಡ ನೆತವರಹಾರತಾ। ಯೆಡೆಗಟ್ಟುವಂದ ಧೃಪಿತ್ತವೈಪಾರ್ವತಿಯ। ತೊಡೆಯೆಳಿ ಮುದ್ದುಗೂಡು ಪಾಗಿಂ ದುಬಿಫು ಕಾಡು ವಂಮ ನೆಂಕೃತಕೃತ್ಯಳಾ॥೧೬॥ ಮನಸು
ದ್ದವ ಪಾನಿಂ ಬಿಯಕ್ಷನಂ ಪಾನೀದಾ। ನನದಬಲ್ಲ ಯ್ಯುಗಳರಾ ನಾಬಿಯ್ಯುಂದೆ ಶಿದಿ। ಶನಿ ಕಾಯ ದಾಳಿನು ತಚಿಲಾಳನಂ ಮನಂವನಿತೆಯಂ ನಾಲದವಿ ಯಂ॥ ನೆನಹು ಶಿವಾ ದಿಲಿಂಗಾರ್ಜನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂ। ತನು
ಜರಳಿವಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ವಾಳಿಯೆ ಮಂತ್ರ। ವಿನುತಮ್ಮು ತವತಿಯು ಬಿಳ್ಳಾಳ್ಳಂ ದಾಕುಮಾರನ ಮೊಹನಾಕಾರನಾ॥೧೭॥ ಸುತನಿಂತು ವಧ್ಯಸಂನದ್ಧ ನಾಗುತ್ತ ನಿಜ। ಖತಗೆರಗಲಿವನ ತವೆಯಶಿಖದಕೆಮಂ
ತ್ರಿಗಾನಾತಿಯುತ್ತೆನೆಗೆ ಯನೆನೆ ಜಿಯ್ಯುನಿಂವಾಗ್ರೆ ಯಂ ಮಾರದಿಕುವರನಾ॥ ಪತಿಸವಿಶ್ವರಚೂ ಜೆಗೆಯ್ದು ಬಹು ದಿಂದುಕಳುಬುತ ಶಿಗ್ರಗತಿಯೊಳಾಲಯಕೆಯ್ದು ಕಂದರಾ। ಕೃತಿಮುಳಿದು ನಿಜಮಸ್ತಕಂದರಿದು
ಕಾಂಡಳಿದನವನೆಂದರಾಷ್ಟಿನ್ಯ ಹಾ॥೧೮॥ ಯೆರ ದಡ ದಕೆನುನಾ ವಿದ್ಧ ಪಿವೆಸುತ್ತಲಿ। ಮುಂದಿದ್ದ ಸೊಂದಾಯಿ ಯೆಂಬಲೆಂಕನಮುಖವ। ಮಂದಹಾಸದಿನೊಡಿ ನಿಗಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಶಿರಾಬ್ಜವನು ಪಿಡಿದೂ॥ ತಂದು ಶಂಕರನ ತ
ಳೆಗಿಲು ಪ್ರಪಳಿಯನಾ। ನಂದದಿಂದೆನೆ ಪಸಾದಂ ಜಿಯ್ಯಯೆಂದು ನುಡಿ। ನಂದನನ ತೊಳ್ಳಿ ಡಿದು ಜಡಿವ ಖಂಡೆಯ ಸಹಿತ ನಡದನಾ ಪಿಷ್ಪ್ಯನೂ॥೧೯॥ ಪಿಳಿನರಮೃಗರಾಜ ಚರ್ಮಾಂಬರನ ಖಕ್ಕ। ಬಾಳನಲುಗನ ತಲೆ
ಯ ಮೂಡಲದಬಿದಿಯೊ। ಳ್ಳಾಳಬಿಡಿದಿರುವಾಗಳಜನಸ್ಸಂಬಂಧಲಿಖಿ ತಪ್ರಮಾನಾದಜೀವಿಯೆ॥ ಅಳಾಳಾ ಚನ ದಿನಂನಾನಿಂಬಂದತಪ್ಪಿಪ್ಪೆ। ವಾಳಿಯೊಳಗೆಂನ ದೆಂದಾಡಲಿಂ ತಾಯೆಂದು। ಹೊಳಿಚ್ಚುಖು ರಜನಂಪಿ
ಜನಂ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಿರ್ದರು॥೨೦॥ ಬರಿದೆಸ್ಸಿಂಧವನ್ನು ಪಂಚಕವೆಕೆಸಖೆಯೊಳಿಳಿ। ಯರಯದ ಗಾಸ್ಸೈಗೆತುರಂಗಗವಿಕೆವಸುಧಿಕ। ನೆರಕದಿಂ ಕುವರಶಿಗೆ ಕಾಡವೆ ಕೆರಾಗದಿಂ ಪ್ರಿಹಾಳಿಪಾದಿಸಾಬ

ಗಾ॥ ಮೆರವ ಕೊಂಡಿತೆಯಾಕೆ ಜಪ್ಪನಿಗನಪ್ಪದಿಂ। ಕಿರುಗೂಸು ಮಡಿಯ ಲಿತ್ತಕೆ ಬಸವರಾಜನೆ। ಅರಿವನಿವರಾದಿಯಂ ಕುವರ ಗಿಂತಾಯ್ತೆಂದು ಮರುಗಿದರು ಸುಜನಕ್ಕೆ ಗುರು॥ ೨೧॥ ಮೈಸಿರಿಂಸಡದ ಮಬ್ಬಿರುಧ್ಯಾ
ನದೊತ್ತಿನೊಳ। ಗಾಸುತಂತಪ್ಪುರುಷಮೂರ್ತಿಯಂ ಮೊಡಿಪ। ದ್ವಾಪನದಾಳಾಪರಬ್ರಂಹ್ಮ ಮಂನೆನದು ಕಲ್ಲಿರಲು ಸಂದಾಯಿಸಾಧ್ದರ್ಮ॥ ವಾಸಕ್ಕಿ ಖರವ ಭೂಮಿಯೊಳುದ್ದಿ ಖಡವವಿಲಾಸದಿಂ ಜಡಿದು ಪಿಡದ ತಲೆಗೆ ಮೊ
ಚಿಸುತೆತ್ತಿ। ಯಾಸುಬಟ್ಟನಾಲ್ಕುಸುಕುಮಾರಂಗೆ ಬಂನವಿಸುತಿರ್ದ ನೆಂವಂ ನಾಶಿಸುವೆನೊ॥ ೨೨॥ ದಿವಚಿತ್ರೈಸ್ತ್ರಿಯ್ಯಹರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನಿಜ ಮರೆಯದಿ ಕಟ್ಟಿಯುರಪರಿದು ತಲೆಬೀಳಲು। ವಾಪೆಳೆಸಿಪ್ಪಾವ ಧಾನ ಬೆಕ
ಮರಾಟಕೆಳ ಪಂಚವದನ ನೆನಲು॥ ಅಗ್ರಾವಚನಮಂ ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತ ತಲೆವಾಕೆ। ಶ್ರೀವನ್ನಪಂ ಚಕದ ಮಂತ್ರಮಂ ಮರವಾದಾ। ದಿವೆಳಿನಾಲುನುಡ್ಡಿವವರಲ್ಲವೆ ನೆಜಿಯ್ಯನುಡಿಯದಿರಲೆಕೆಂದನೂ॥ ೨೩॥
ಶ್ರೀಮಂತ್ರಿಯಂನಬಿತನಾಸ್ತೆಯಂ ಮಂನಿಸಿದೆ। ತಾ ಮಡಿದನಯ್ಯನಾನಾತಿನಿಂನಲಿಂಕ ತನ। ವಾಮಾಳಿ ಯಪ್ಪುದೆಂದುಚ್ಚರಿಸಿ ಯನೆ ಜಿಯ್ಯಾವಾನಿ ಯಾಕಪ್ಪುದೆಂನಾ॥ ಸ್ವಾಮಿಯನಿರೂಪಕ್ಕೆಯಂನ ಪ್ಪುತ್ತತೆಗೆಂದು ದಿಶ
ಮಂತ್ರವಖಿಳ ಮೂಲಸಂಬ ಬಿಂಕಿದರ। ಸಾ ಪಾತ್ರದಿಂ ಖಡ್ಗಮುಟನೆಗಳುದಳದ ಡಿಬೂಮಾತೆಯಪ್ಪುದೆಂದಾ॥ ೨೪॥ ಅಾದ ಡಲೆಜಿಯ್ಯಯಂನೊಡೆಯನಾಸ್ಗೆಗೆ ಪಾನಿ। ಯಾದಾಡೆಂನೆಂನಮ್ಮ
ತ್ರುತಿಕೆಳ್ದಡೆನಯ್ಯ। ಮಾದೆವನಂನೆನಿಯದಕ ಟಬರುಗಾಯದಾಳುನಿನಳಿಯಲಪ್ಪುದಿಯನಲು॥ ಗಾದೆಬಿಡಂತಾಗೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯಕನಾಮ। ವಾದು ದಂಕ್ಷೈಯ್ಯೊಡನೆ ತೆಗಿಪ್ಪಿನೆನಗಾಂದರಿದೆಪ
ದವೆಷೊಯಿದು ನೊಡೆಂನ ಸಾವಾತ್ಸ್ಯಮಂ ಯಂದನಾಸಂದಾಯಿಯಾ॥ ೨೫॥ ಅದಿಯದೆವಪಾದೆವಪೊಯ್ದನಾಪೊಯ್ದನ। ಗ್ಗದ ಚೆಲ್ಪುಕುವರನಂತಲೆಬಿದ್ದ ದಯಯ್ಯಮದನಾರಿ
ಕ್ಷೈಂಯ್ಯುಖಿಖಿಖಿನಿಂನರೂಮದಾ ಕೆಂದಗಜ್ಜಿಯಾಗಸದೊಳು॥ ಹಾದರಶೆಪೊಪೊತವಕವೆತಕಾ ಮುಂಚೆಕಾಂಯ್ಯದನಿಷ್ಕರುಂಟಬಲೆಯೆಂದುಮನಾನಿಮಯವಿಮೊ। ನದೊಳುವನಿದ್ದನಂ
ತ್ರಿನಿಸಂದಾಯಿ ಖಡ್ಗವಜಿಡಿದು ಬಾಚ್ಚಿರಿದನೂ॥ ೨೬॥ ಹರಹರ ಮಹಾದೆವಪಾಡೆಂಮೆಕಂಧರ ಹರಿದು। ಶಿರವಂ ಬರಕೆ ಸುಖನೆಗೆಯೆ ಕುಂಡಲಿಯೆಖಿರಿ। ಯುರುಗನಪನಾಮನಾಲಿ ಪ್ರಣಿಯೊಪ್ಪದ್ದಿಳ ಪ್ರಕಾ
ಶಿಮೊಯನಲ್ಪತ್ತಿಯಿಂ॥ ಪ್ಪುರಿಸಿರಕ್ತದ ಧಾರೆಪೊನ್ನೆ ಪ್ರತ್ಯನವಾಮ। ಕರವಸ್ತೊದಿದಡಳಿ ಮಂಡಿಸುತೆ ಮಸ್ತಕಂ। ಪರದಿಂನಮಃಶಿವಾಯೆಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದಾದರಿಸೆ॥ ೨೭॥
ಕರಿಪಿಡದಮಾರ್ದಕಳ್ಪಾ ಖಡ್ಗ ಶಿವಸುರಕೆ। ಕರವಾಳಿಸುತ್ತಲಾಗಸಕೆದ್ದು ಕೂಡೆ ಶಿರಂ। ಕರನಪ್ಪಿಗೆಂದೆಳೆದಮಸ್ತಕವ ನೆಡಗಮ್ಯಾಳಾಂತು ವಕ್ಷಣಾಕರದೊಳು॥ ಸ್ಪುರಿಸಪ ಖಂಡೆಯವಿಡಿದು ಪಂಚಾ
ಕ್ಷರಿಯನೊದರು। ವ್ಪಶಿಪತಿಯಂ ಕಂಡುಪುರಜನಂಪರಿಜನಂ। ಶರಸಾಗೆಂದುಮರುಗಿಕಿತ್ತಿಸುತಿರಲು ಸಂದಾಯಿ ಪ್ರಪಸಶಿಗೆನ ದೆತಂದನೂ॥ ೨೮॥ ಕರದೊಳನಮಃಶಿವಾಯೆಂಬತಲೆಗಾನು ತೆರೆ।

ವಿರಿದು ಶರಹಾತಿಗಳ್ಗೆ ತೆಲ್ಲನಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಗಾ ॥೨॥ ಪಶಿದಂ ದುಟುರಜನಂ ಮಿಗಗೃಳಿ ಜಯಮಷಿ ಯುಷೀಚಾಂಗುಬಲರೆನೆ ಶರಸ್ಪಾರ್ತಾ ॥ ಗರಿಜೆಗಸಾನಿಕರದಿಂ ಸುರದುಂದುಭಿಯಮೊಳ್ಗಗಲ ರಲ ಸರವ ಕಿಗರೆಯಲು
ಜ್ಞಾನಿ ಸಿವಮರರಿಂ ಪಲ ಮಿಶನಾ ಗಸ ದಿಗಳಿತ್ತು ಸು ತ್ತಿರಸ ನಗಿಗೆ ಬಂದನಾ ಹಿಗ್ಗಿ ಶ್ರುತ್ಯನಾ ॥ ಬಾಗುದಲೆಸ ಪಿತನದ ತಂದು ಪ್ರತ್ಯಂ ಶಿಶವಾ ಚಾಳ ರಾಯನ ಬಲದಕ್ಕೆಯ್ಗೆ ಕುದಿಸಿಂ ಸಾರ ತಾಳ್ದವ ಸಿಖಿ ಯೆನಿಪ್ಪ
ಕಿಶ್ರಮಂ ವಿದಿತಿ ದ ದಕರ ಮೊಳ್ಗವ ದಿಭ ಕಾಂಡಾ ॥ ಕಿ ರುಸಿಂದಾಯಿಟಂ ಚಾಪ್ತ್ರಿಯೊಳಿವನ ಸುವ ಮಿಳ್ಳದೆನಿ ನದ ರಾಳಿಜ್ಜಮನದಿಂ ದಪರಿ ದೇವೋತ್ತಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕಂಜವಿಷ್ಣು ಶಿದೆ ಮೊದದ ಬಗೆವೆಳಿನೆ ॥೩೦॥
ಮೂದಲಿಂಯುವ ಗಾತಾದು ದಿಂನೆ ನುದಿವದಿ ನಾಥ ಶಿಖಿ ದಿನುತ ಕುವರನ ಕರದು ಕಾಂಡುತಾಂ ಮೂದುದನವಂಚುಳಿತುದಂ ತರನಸುದಿಯ ನಾತನ ಮಾಸ್ತು ದಿಯನಿತ್ತಯಾ ॥ ಬಿಧಿಮಂ ತೊರೆಸಿಂದಾಯಿ ಬಾಳ್ಬಿದೆ ಸಬೆವು ಪ್ರಾ
ದೆವಂಯನ ಅಲ್ಲು ತಂನತಲೆಯಂ ತಾನೆ ಪಾದದೆ ತಂನಿದ ದಕ್ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಗಾನಲು ಶಿರಂಬಂ ಚಾಪ್ತ್ರಿಯನೊದರೆಯಾ ॥ ಶಿತು ॥೩೧॥ ಕಡುಚೆಲ್ವಕುವರನಂ ಕೊಲ್ಲಲರ ದೆವಂತ್ರಿ ಮದಿದನ್ನೆ ಸೆಲೆ ಅರಸನಾಗ್ಗೆ ಯಂ ಮಿಳಿದಂ ದಾ
ದೆಯುಸನಿರಾಳದಿಂದ ನಾಗನಂತವೆಯಾದು ತಂನ ಶಿರಮಂ ಪ್ರುತ್ಯನಾ ॥ ಮೊದದು ಕೊಂಡರ ಪ್ರಾಖಿಸುತ್ತಸುಬೆ ಘೊಂಡಾ ದೆ ನದದತ್ತೆ ಮಸ್ಸಕವನ್ನುಬನ ಬಲಗೈಗೆ ಕಾ ಪ್ಪಿದಿಯೊಳ್ಗಾ ಚೆಶದಿಂ ಘೋಷದಿಂದು
ಕ್ಷಶಿಪಿ ಶವು ವಮ್ಮಪಂ ಚಾಪ್ತ್ರಿಯನಾ ॥ ಶಿ ॥ ನೊಡಿಕಲಿಮ್ಮ ತೃಶಿರಮಂಗ ನಬಿತ್ತ ರರಕಾ ದಾಡುವಕುವರಮಸ್ತಕಮಂ ಮಹಿಶ ಕಂ ಗಾ ಡಿಯುಂನುಡಿದನಂಗವನಿಂನ ಮಗನ ತಲೆಯೊಂದ ಕೆತ್ತ
ಚೆಂದಿರಿಸಲು ॥ ರಾ ದಿಬ ದಕತಿಗನುತ್ತರರನಂ ದುಡಿಶ್ತೆಯಂ ಮಾಡಿಶವರ ಗಾರೆವಕರ್ನ ಮಂತಂಗಳಾನಾಡೆಶಿ ವೆಮರವಸೂರಿ ಯೆ ಕಾಳು ವಸ್ಸೂಚ ನೆ ಗಳಿನ ತೆಸದ ವಿಕ್ಕಿದಾಗಾ ॥೩೩॥ ಯರದು ತಲೆ
ನುಡಿವವಂತ ಮ್ಮಶಿದಿನಾಗರಂ ಕರನ ತಲೆಗೆ ಸುಬಂದು ಪಂ ಚಾಪ್ತ್ರಿಯು ನೊದರೆ ಯರಸು ತನವಿಚಾಳನಂನ ವನ ತಲೆಗೆನಾಬೆಯತ್ತಿ ನಿಂನ ಮಗನ ರುಂ ಡಾ ॥ ವರಶುತ್ಯನೆ ನಿನಗೆ ಸಂದಾಯಿ ಮನ್ನ ಪಿಶ್ಮರನವನ ತಲೆಗೆ
ಪೆಳಿಯಂನತವೆಯೆಂದರಿದು ತಿರುಕೊಳ್ವಿನಾಬಿ ಪದಗಿ ದಾಡಿ ಮುತ್ತವಿಯೊದವೆಯೊದರಿತ್ತು ಶಿವನಾಮಮಂ ॥೩೪॥ ಅಲಾನಾಖಿಸುತ್ತಂಗೆ ತಲೆಗಾದಲು ಬಾಧಿಯುದು ತಾನೆನಗೆ ಪಳಿಯಾಬೆನೆಂದು ತರಿಸಲು ಪ್ರದಾನಿಯ
ಶಿರಕ್ಕೆ ಅಸು ಬಂದುನಾಲ್ಕಿ ಶಿಗಿಕಳ ಸಂನಾಲ್ಕು ತವೆನದು ವಸಾ ॥ ಗ್ಲಾನಿಶಂಕರನ ತಲೆಗೆ ಸುರುಕಳ ಸವಿಂನ ತಲೆ ಯೆನವ್ಯಕಳಸಕ್ಕೆ ಕಾಪ್ಪೆ ಯೆಂದಾ ಚಾಳ ಗಮನಾಥನ ದಿರಿಬ ದಂ ಮಂತ್ರದ ಕ್ಷರನಾಸ ಸಚಿತನ ಜಮಸ್ತ
ಕವನಾ ॥೩೫॥ ಅರುತಲೆಗಳ ಕಂಡು ಮಿಕ ವ್ಯಚನನಕ್ಕಳ ವಿರಸಂ ಕೊಂದ ವಂನಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಂಗೆ ದೂರುಬಯಲಿಂಗಾಯ್ತು ತಿಶಿಷ್ಟಿತವನಪ್ಪ ಸತ್ಯಂತ್ರನನಾಗಂ ॥ ಬೆರುಳ್ಳಿಯೆ ನಿವ ದಿಶಿಗೆನಂನ ಹರನಾವಿಂ

ದು। ಮಾಶು ವಿನೆನು ತ್ತತಂನಯಕ್ಕೊಳಲನರಿದು ನೆಲ। ಪಿರಿಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಘನಷೊಟ್ಟಸಪೀತನಿಜ ಮಸ್ತಕವ ತರಿದಿರಿಳದಂ॥ ೩೬॥ ಪರನೊಡನೆ ಶಂಕರನ ಮನಮೊಂದು ತಲೆಮಂತ್ರಿ। ಪರನು ಮಹಿತ್ತ ನಿತ್ತರೆ ಮಂತ್ರ
ಲಸ್ತನಿ। ಶರನಶ್ರೈಲಪಮಂ ಮುತ್ತಲೆಬಂದಾಯಿವಿರುವನಾಸು ತವೆ ಶಿವನಾ॥ ತಿರುಕೊಳ ವಿನಾಚಿಯ ಯುದು ತಲೆನಿತ್ತ್ಯದ ಸುಖವನರಸ ನುರಿಬಯಸಿ ಬಾಗ್ಯೂರು ತಲೆ ಮಿತವಚನ। ನುರು ಚಿದಂಬ ದಿ ಲ್ಲಿಮುಸ್ಸ
ಗುತೆಳುವ ತಲೆನಿತ್ತ್ರೈ ಬತಲೆಗಳ ಕಾಟ್ಟರು॥ ೩೭॥ ರಾ ನಾರಿಯಂ ತಕ್ಕುರ ಮೊಳ ದುರ್ಗಶೆಳ ಘುಘಗೆ। ಗಾನಾನರಿದವ ಕನಿಬಕೆನೆ ತಾಯೆ ಚಿತ್ರೈಸು। ಮೆನಾಬ ಶಂಕರಗೆ ನಿಂನನಾಬಗನವರತಮಂಗೆಸಂದಾಯ್ಯರತಿ ಹೊಮಿಗೆ॥
ಷ್ಟೊ ನಾಶಿಶರನಪರಿದ ತಲೆಸಮ ದೊಳಿದ್ದ ಪಲು। ಕಾನಾಬೆ ವಾಮಿತ ವಚನ ಮಸ್ಸಕಕ್ಕೆ ನಾಸಿಯನಂ। ದೆ ನಾನಯ ನೆಯರುಶರಿ ಮುಖದ ಮೃತವತಿಗೆ ಬಿಂನ್ನೈಸಲು ಯಥಾ ಕ್ರಮವನ॥ ೩೮॥ ಯೆಸುತ್ತಲೆಗಳ ಬಗೆಯ
ಶಿಸುತ್ತಲೆನದಿವರು। ತ್ರಿಘುತಲೆಗಳ ಕಾನಾಬತಾಳು ತಲೆಸಂತಸದಾ। ಳೆಘುತಲೆಗಳು ಘುರಿ ಹೊಗುಘು ತಲೆ ಬದ್ದಿನಿಂದೆಘುತಲೆ ಚಿತ್ತಾಂತೆಯ॥ ಅಾಘುತಲೆ ಮೆರಹು ತಿರ। ಲಿ ಘುತಲೆ ಮಂತ್ರಮಂ। ಪಿಸುತಲೆ ಬಾಧಿಸು ತ್ರಿ
ಘುತಲೆ ರಾಜಿಸಲು। ಬಾಘು ದಲೆ ತಲೆವೆನಲಾಪ್ಪುವೆ | ಘುತಲೆಗಳ ಗುಣಾವನಿಘುತ ತಲೆಸತಿನಿಂದಘ॥ ೩೯॥ ಲಾಕವ ಶಿವಂತ್ರಿ ನೆತ್ತಿಂದ್ರಚಾಳನರಾನಾರಿ। ಯಾಕೆ ಮಿತವಚನನತಿರಕ್ಕೆ ಪಿರಿಗೊಡಬಿದ್ದ ನಾಕೆ ಕೆಂನಕಿಶ್ಶ
ಕನಾ ಕೆಂದುನಿತ್ತೈಸಿ ಖಡ್ಗವಪಿಡಿದು ಜಡಿದುಬ | ಳಿಕಾ॥ ತ್ರಿಕಂಠನೊಡನೆ ಚಂಡಿಕೆಯೊಪನುಂನವತಿಯ। ನೆಕಾಂತಮನ್ನೆ ಮಾಡತಲೆಳಿದ ಲಾಮು | ಕ್ತಿಯಮ। ಪಾಕವಾಟದ ಬಿಯ್ಯಗದಕ ಯ್ಯೊಯ
ನಲಮ್ರುತವತಿಕಾರಲ್ಲ ಮರಿಸುತ್ತಾ॥ ೪೦॥ ವಿತ | ದಪಗಲ್ಲಾಳ ಮಾರವ ನಾ ನಿಜಲಿಂಗ। ಧಿರಚಿ ಕೈಯ್ಯ್ಯ ಸುಕುಮಾರಚಿಲಾಳ ಗಂ। ಬಿರದಪ್ಪುಂನಾ | ಂಗಳಾರಾಮತಂದೆ ಜಂಯಾರವ ಹಸಾಳದೆವಂ॥
ನಾರಗೊವಿಂದ ಬಟ್ಟಾರಕ ಶಿವಕ್ಷ್ರಣ ಧಾರಾ ಶಿಕ್ಷಕ ದಾ ಚಾರ ಬಂಕಂ ನಾಂಗ। ಥಾರಮ್ಯವಹ ಪಾದನಾರಸ್ಯಧ್ಯಾನದಿಂದಾನಾ ನಾಶಿವನಕುಜಿಸಿ॥ ೪೧॥ ಪಶಿದಿದ್ದ ಕಂತಸರಮಂಪಿದವಗು ನಾಬಕಾರ। ಲ್ಲಾರಲ ತಿ
ಕೆಪ್ರಿ ವಿಡಿದು ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಪಿರಿಯ ಬಾಂ। ದೊರೆಥ ಲೆಂಯ ಪ್ರಕುಂಡಲ ದಘಾನೆಗಂನಾ ಮೊಸ ಬಿಸ ಗಾರಕ ಪಂಚಮುಖದಾ॥ ಮೆರವ ದ್ವ ದೆಪದಗಜೆಯಗಜಾಜಿನವಸನ। ದುರುವ ದಶಭುಜ ದುಡಿಯ
ಮಲಿ ದೊ ವಲತೊಡವಿನೊ। ಳಿರಕದಾ ಯುಧದ ಕಾ ಲ್ಲಂನಾನಂದಿಯನೆರಿದಬವಂಪ್ರಸಂನನಾದಾ॥ ೪೨॥ ಕಾ ಶಿಕಾಮರಫರಿವ ಶಂನ್ರು ಮೊಕ್ಕಾಂಗನೆಂತು ಬೆಟದವರಿಗೆ ಕುಸುಮಸರಗಳಂಕರವಂತೆ। ಮಾ
ನಾರವವಿರು ಪಲಂಗ ಬಗೆಯ ವರಲ್ಮು ಪ್ರುಂಗಳಿಪ್ಪ॥ ಹೊಟ ವೆಗಳಿಕೆ ಕೈಲಾಸ ದೊಳಗೆ ಂದು ಗನಾ। ಕೂಟಂಗಳಿಯ್ದೆ ಚೆಳ್ಳಿದ ಠಾವಿಳೆನಲುರಿತಿ। ಜಾಟಪ್ರಸಂನಕಾಲದೊಳು ಸುರದುಂದು

ದರೊಮೆ ಮಾಡಿಗಳದರು॥೪೩॥ ಪಿರಿದಪ್ಪಿಯನ ಭಿಯ ನೆತ್ತಿಸು ತಿರ್ದರು ನಾಡೆ। ನರುಗಂಭಿನ ಕಲಂಬ ನಯ್ಯಾಚರಿಯಮರ್ಮ್ಮಂಬಾಕೆ ಯುದ್ದಸಿಯಾ ನಾಕೆ ಳುರ್ವ್ವಜ್ಜೆ ಗಳು ಕರ್ದುಗಳಿವ ಬಿಡೆವ ನಾಲೆಯು
ಬಿಸಿದ ಳಕರಾ॥ ಯಶಿವ ಸಿದರಬ ಜ್ಜೆಯ ಶಿರಜತಿಗಳ ನಾಗಗ। ಮೆರವಸಗ್ಗದ ಚೆಲ್ವಿ ಸಿರಿಮಿಂಡಿಯರು ಪಲ್ಲ। ಮ ಶಿ ಮೊಗನಮಾ ದಿಬಿಯರಕಳದರು ಮೊಗನೊ ದನಿಕರ ಗೆರಲ ನಾಳ್ದ್ದರ್ನು॥೪೪॥ ಶ್ರೀಸಂ
ಭಿನಾಥ ಸ್ವಂಗಿರಿತಿವಿಶೀತ್ವರಮ। ಹೃಂದಮುಖ್ಯ ಸತ್ವ ಮಧ್ಯ ಲಿಂದದೀಕರು। ಪ್ರಾನಿಕ ದಿಂಪುರಾತನ ವರ್ಗ। ದಿಂಭಕ್ತ ಸಾಧ್ಯರವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ತಾನೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಸದ್ಭಕ್ತ। ಮಾನಿನಿಗೆ ಧರ್ಮ್ಮ ಸಾಲಾ
ಭ್ಯಾದಿಗಳಾಳಿಪ್ಪ। ಮನನಾದದೆ ಕಾಡುವ ಕಾರುಂನ್ಯ ದಿಳೆಯಂಸವಿನು ದಿಕ್ಕೊಂ ತೆಂದನಾ॥೪೫॥ ಸತಿಕೆಳು ನಾವಿನಿ ಬಳಾಳಗ ವರ್ಗನಸುವಿಗಾ। ನಾತಿಯುತ್ತಿ ವಂಮನಿನಗಾಬಗಮುಕ ಬಿಕೆನಲು। ಪತ್ತಿಮಾತ್ರ ಮು
ಖ್ಯರಳಿದಿರ್ದ್ದು ದಂಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತಿರುಕಾಳವಿನಾಚಿಯಾ ಹ್ನ। ಸುತಶಂಕರರಂಗೆಹರನಾವ ಕಾಡಲುದೇವನಮ। ಗತಿಶಯದಸುಖವಲಾಭಕ್ತ ಸಂತೋಷದುಂ। ನತಿನಿಂಮನಲ್ಲದೆಳ ಬಿಟನಮಗೆ ಭಾಗ ಮೊತ್ತಗಳನಿಂಮ
೧೩೨ ದಿಯೊನಾಕ್ಷು॥೪೬॥ ಯೆಂದವನಿತೆಯನು ಡಿಗೆ ಪತಿನಾಮುನಿ ವೊದಲಾತ। ನಿಂದಿನಿಬರಕಳಿಯ ಬೆಕಾಯಿತವಂ ಬದುಕೆಮೆ। ನ್ನಾಂದೆಳ ಶಿವರೆನಾ ಸುವಿನಬ ಲೆಯನಲುಶಂಕರನ ತವಿಮೊರಲು ಕಾಂಡಾ
॥ ವಂದೆರಡೆ ಮೂರುನಾಲ್ಕ ಯಿಧಾರುಕಾ ಡಳೆ। ಳಿಂದಮಾತ್ರ ದೊಳೆಳಲುಜ್ಜ ಗಿನಿಬಳಿಕಮಾ। ರೆಂದುಶಿವದೇವ ವಾದ್ಯಂಶ್ರ ರಗೆತತಿ ಯುಜಯಜಯಧ್ವಾನಗಳಿರದಲಾ॥೪೭॥ ಲಿಲ್ಪ ತಿ
ಬಿರ್ದ್ದಿರ್ದ್ದ ಅಜ್ಜಿಗಳು ತಮತಮನಿ। ಯುಲ್ಲ ಸದಿಂಬಂದು ತಲೆಗಳಂತ್ರೈಯರದಾ। ರಳಿಖಡಿದೆತ್ತಿ ನಿಜದೇಹದೇವಾಲಯದಪ್ಪುದಂಗಾಜ್ಜ ಖಾಡ ದೊಳಗೆ॥ ಸಲ್ಲಲಿತ ಸುತ್ವಾನಾ ಲಿಂಗಮಂಬ
ಯುತುಸತ್ಪ್ರುಲ್ಲ ದಶಿರಳ ಕಮಲ ಕೊಳಳಿಯ ಮಜ್ಜಿದರಂ। ತಿಳ್ಳರು ಮಹಾವಸ್ತ ಕಂಬ ಡಿಯೆಗನಾ ತತಿಯುಷಿಯೆಂದು ಕಿತ್ತಿಳದರಾ॥೪೮॥ ಗಾಧರೆಗೆ ಸವತ್ತಿಂ ಕರರಂಸುಗುನಾವಾರುಧಿ ಮಂತ್ರಿ ಯುರುದಾಪವ
ನವಪ್ಪಿಮಂ ತಲಚ್ಚರಿಸು ವಿಯು। ಮಾತನಾಸಂ ದಾ ಯುಜಿ ದ್ವಾಮಸತ್ಯಿಭಿದ್ರ ಬಾಳಂಚರಿದ್ರವದನೆಯುಪ್ಪಾ॥ ತಿರುಕೊಳವಿನಾಚಿರವಿ ಕುಲದೀಪ ಮಿತವಚನ। ಪರಮಾತ್ಮಿಯ ವೃತವತಿಯರು ಕಾಡಿಸಾ
ಸ್ವಾಂಗ। ಪೆರಪುದಂ ಡಪ್ರಹರಾ ನಾ ಪುರಮಾಜಿಕಿತ್ತಿ ನಾಸುತಿರ್ದ್ದರು ಮಹಾದೇವನಂ॥೪೯॥ ಜಯ ಜಯ ಗಿರಿಶ ಜಯ ಜಯ ತ್ರುಪ್ತಗಳತಿಜ। ಜಯ ರುದ್ರ ದಾದ್ದಂಡ ಜಯ ಚಕ್ರನಾಪಿಂಡ। ಜಯಬ
ಯಜಗದ್ಗುರು ವೆಬ ಯಜಯ ಪತಾಪರವಿ ಜಯ ಸರ್ವ್ವ ಭವನಶಿವ ನೆ॥ ಜಯ ಮೃಡ ಮಹಾ ರಕ್ಷ ಜಯ ಹರಲಲಾಟಾಕ್ಷ ಜಯ ಶಕ್ತಿ ನಿಜರೂಪ। ಜಯ ದಿಳಿಕಾಲಾಪ। ಜಯವರದ ಪ್ರತ್ಯ ಸಂಸ್ತುತ್ಯಮ

ರ್ಥಂ ಬೊಕ್ಕರಾಯನ ನೈಮಿತ್ಯಕಾರ್ಯ॥೫೦॥ ಲಿವಿತಕನ ವರತ್ನಖಚಿತ ಕುಪ್ಪು ಕವೆಂಚು, ಕನಕಮಯ ಕೊಳಸ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಲಿಂಗಗಳಿಂ। ಘನಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದು ನಂದದವಳಿಗೆಯೊಳ್ ಶರಂ ಸುಳಿಸುತ ವಿನ೧

ತದಿಪ್ಪಾಲಕರಮಣಿ ಪ್ರಕಟಗಳಿಕದ್ರು। ವಿನಮಕ್ಕಳ್ ನಾಗಗಳ ತಲೆ ಕಂದ। ವೆನಲು ತವ ತ್ರಿಂಬ ಬೆಳಗಿಂದುಘ ಯನಲು ನಗದವಾಗಸವತ್ತಿಗೆ॥೫೧॥ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಗಿರಿ ಜೆಯಪ ಯೊಧರಂ। ತಾ

ವಡನೆ ತೋರಿಯ ತದಪಾಂಗ ದಾಳ್ಕಿಂಚೆ ಕುಸು। ಮಾವಳಿಯ ವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಕರಿಯೆ ಮುಂಬಿಲ್ಲರಳಿದನೆ ಬೆಳೆದಫಲದೊಜ್ಜಿಲ॥ ಶಿವಿಮನಾಬಿರಥ ಮೊಳಗವಸ್ತ್ರದಿಂದಾ ಶಂಖವಾದ್ಯಾವಿಮುವಿನಿಪ್ಪ ಶಿವನಾಲಯ ಕೆಳೊಂಡೊಗೆ

ಯ್ದು। ಶಾವದಿಂಸ ವೈಲಾಕಂನ ಮಿಸಿ ಮುಪ್ಪ ಕಂಬಂ ದವಾಕ್ಷೆಲಾಸಕೆ॥೫೨॥ ಬಂದು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲಾಳ್ವ ವೃಷವತಿಯಿಂದ ಕೆತ್ತಂದವರು ಮುಪ್ಪುಕಂಗಳ ನಿಳಿದು। ಮುಂದೆಯದೆಳ

೨ ಶಿಂಪ್ಪಾಸ

೧ ರಸುಂಡ

೭ ನಿಷ್ಠಿಯುಂ

೪ ನೊಲಿದು

೬ ೦ನೊಡು

ನಾಳನನಾದ ಸತ್ವೈಶ್ವರನಸ ಸೆಯ ವಿಗಹ್ಮ॥ ನಿಂದೆಂಚು ನಿಷ್ಠರಂ ತೆಗದು ಬಿಗಿ ದಪ್ಪುತಾ। ನಂದಿಸು ತನಂದಿಶ ಪ್ರಂಗಿರಿಷಿ ವಿರಗನಾಲ್ರಂದಕ್ಕೆಯಮಳ

ದಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ತೋರಿಬೊಗಳುತ್ತಿರ್ದ್ದನಾ॥೫೩॥ ಶ್ರಿತಕಂಠನುಕ್ತ ಶಂಕರನಪ್ಪದಿಂ ಮಡಿದಕಥದಿಂದೆ।ಸಂದಾಯು ಪತಿಮೊಚಿಮಿತ ವಚನ। ರತಿ೮

ಮಡಿಯೆ ಪಳಿಗಿಪಳಿಯ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿರು ಕಾಳವಿನಾಚಿ॥ ನುತ ಚಾಳನರಿದ ತಲೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೊದರೆ ಮೃತವಾಸುವ ಮೃತವಳಿ೭

ಬಿಡೆನಲಾತ। ತತಿಯುಳಿದು ನಂನವನ ಬಯಲ್ಪದಳ್ ನೊಡಿವರಗನಾಳಿಕರವೆಂದನವ ವಂ॥೫೪॥ ನೊಡಯ್ಯ ಸಂಧಿಕಧರ್ಮವತಿಯ ನ್ನಾನ

ಪ್ರುಂಗಿಶ ಪತಿ ಮೊವಿಯಂ ವಿರಿಶ। ನೊಡು ಸಂದ್ಥಾಯ್ಯ ಯಂಮಿತವಚನನಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಂ ಶಂಕರನನು॥ ನೊದಿಗನಾವಸ್ಥಂದ ಮಪಮ ನ್ನಗ

೧೦ ಘನಿಲ ನೊಡಿತಿರು ಕಾಳವಿನಾಚಿಯ ನಮೃತವತಿಯು। ಕೊಂಡಾಡಿರೆ ಗಂಗೆ ಗ್ರಾರಿಯರೆಂದು ತೋರಿಪ್ಪೆ ಪವದಿಂದ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದರ॥೫೫॥ ಮಿಷಮುಖನಮಿ ತಂ೦

೧೧ ಬಿರಪ್ರಪುತ್ರಿ ರಯಂತ್ರಿ ಮಿಥುನರಪ್ಪುಕಿಂನರನಾಯಕತ್ತ್ಯ ಟಕೆ। ರಾವುರುಕಿವಾಡುತಿರೆ ಸಿಂಪ್ಷಮದ್ವದಕಂನೆಯರು ತೊಳಳಂತೊಲೆಯಲು॥ ಚಾಮರವನಿ ಡಿಲ್ಪ್ರಾ

೧೨ ಶಿಕಧ್ವಜಂ ದನು ವಿಡಿದ। ವಾ ಮಕರ ಸಾ ಶಿಶಿ ವಿಶ್ವಿ ಷುಂಖ ಕುಚ ವಿಗನ। ಕಾಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಿದ್ಧ ಕಂನೆ ಕುಜಯ ವಿಡೆದಯಾಗ ಸಮೆರದಂ॥೫೬॥ ಮೆರವತಂಗ೧೨

೧೩೩

ದ್ರುಗಳುಮಂಟಪದೊಳಮದುಂಬಿ। ಕೆಳೆಯ ಮೊದಲಾದ ವರಸತಿ ಮಿಂಡಿಯರುಗಳಿಂ। ದುಃಖವಸಂಪ್ರಾಪ್ತಮಾದಿತುಳಿಪ್ಪೆನ್ನಾನಾಬಿಗಿಯೊಡನೆ ಪುಸಿನಿಂದು ಕೆಂಬಲರತತಿಯಾ॥ ಮರು ಪಾವಿಸುಂ

ಗರ ಪಕ್ವನಿಡಿಕೆಂಡಂಜುತ್ತಿರಿಕಿವಾಂಮೆಂದು ಗಂಡನಪ್ಪಿಸ ಕೆನುತ್ತವೆ। ಯರಗಿನಾಣ್ಣಿದಸತಿಯನೋಡಿ ನಸುನಗುವ ಗಂಗಾಧರಂ ಸಲಹುಗೆಂಮಾ॥ ಅವುಬಾನಾಗುನಾವಾರ್ದ್ಧಿಯಿದು ಸಂದಶತವರುಷದಿ

೦। ಮೆನಾಮಲವತ್ಸರಂ ತ್ರಿಮುಖಂ ಕಾರ್ತ್ತಿಕದು। ಕಿನಾವಹ ಸುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ ಸುಕ್ರವಾರ ಶ್ರಾವಣಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ॥ ಜಾನಾನಾನಾಗಲಿಂಗಯ್ಯಗಳ ಸುತಕಿವಪ್ಪನಾಲಿರಿಗಪ್ಪನ ಸುಗಂಟೆರಮಾಂಕಗ। ಶ್ರೀನಾ

ವಿನೆಮಲ್ಲನಾರ್ಯ್ಯರಿನಿರೂಪಿಸಿದನಿಜ್ಞಾವಚಿಂತಾರತ್ನಮಂ॥ ಅ ಚಾಶ್ರಿ ಮುಖಾಬ್ಜದಾಳಿದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತಿದಂ। ಪ್ರಿಮದಿಂ ದೊಡ್ಡದಡಿ ಗಾವಮಂಪ್ರಗ್ರರಮ। ಪಾಮನಪ್ಪಿಂಗಿವ ಧಾತುಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ

ಘಂಟಿಶ್ರಂಬಹುದಾಂನ್ಯವಾ॥ ಸಾಮಗ್ರ ಧನರಾಜ್ಯವೈನವಂಗಳ ಜನ। ಸ್ತ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತಾಂ ಶತಾಯುವೈಮರುಷವಚನ। ಪ್ರಾಮನ್ಯಾದಾಯು ಮಂಗಳಕ್ಕಿಯಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವವನ

ಗಜಾ ಕೆಮನಾನಾ॥ ಭಸ್ತಿ ಶರನಾರಕ್ಷುಪ ಮೃತದವರು ಪದಾಳಗಳಿಯಳ್ತಿ। ಸುಖಗಳ ಕೆಯಲಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಪ್ಪ ಕರ। ಕರುನಾದೆ ಸುಗಿತ್ಪಂಗಳಾಗಲಿಸಮಸ್ತ ಜನವ ಖಿಳಸುಖದಿಂಬ

ಳತಿ॥ ವರಸ್ಪಪರುಧರ್ಮ್ಮ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಂದಾಳಲು। ವೃಕೆಯಲಿಜ್ಞಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಿನಚಂದ್ರ। ದಿರಹತನಗೆಲ್ಲಾಮಾತೆ ಕರರು ಹಳಿಸಲಿ ಪಾಳಿಸಲಿ ಕೊಂಡಾಡಲಿ॥ ೬॥ ಪಾ

ಪಾಮವಿಮಸ್ತಾನಪಾವಿಲ್ಲಾವಸುನಾಲು ನ। ಪಾವಿಜಯಜಿತಕಾಮಪಾವಿಗಿರಿಜಾವಾಮ। ಪಾವಿಚಿದ್ಘನಕಾಬ ಪಾವಿಸ್ಸ ಕೃತಪಾವಿ ಪಾವಿದೆವಾಸುಗಾವಾ॥ ಪಾವಿನಿರ್ವ

ಲಕಾಯ ಪಾವಿನಿನಮಾಜಿಯಪಾವಿಪಂ ಚಾಕ್ಷ್ಮಿ ಕಿಸಾಪಜಯನಿಃಪಾಪಿ। ಪಾವಿಯಂ ಚಮರಗುಂಡದಮಳ್ಗಿನಾಥಶಿವಮ ತ್ರಿನ್ನುಸುಖಮಸ್ತು ನಿರತಂ॥ ೬॥ ಮನುಸಂಪ್ರವಾ

ಗ್ರುದಶನಿಳರಾಜಿನಚಾರಳ। ಕನದಲಘುತರಮಹಾಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಖಕ್ಕವಲಾರಿ। ಜನಮುಂಡರಿಕ ವಾಮಾಧಾರ್ವಂ। ದೊಡ್ಡ ಗುತಮ ಹನಿಯ್ಯಮಾನಪ್ಪರಾ॥ ಘನಜ್ಞಾವ ಕತಕಾ ಟಿಕಾಕ್ಷಿತೆ ಜಾವಿಲಾ। ಚನಮ

ರನಂತಸ್ಸರನಯಸ್ಸುವಿಶ್ವಂಮಂಡಾಜನಿ ತೊಸ್ತ ಮಾಲಿಯನಿಪ್ಪಮರಗುಂಡದಮಳ್ಗಿನಾಥರಕ್ಷಿಸು ದೆಂಮಸಾ॥ ೬॥ ಯಿದು ಸಕಲರ್ಕ್ಕ್ಪದಪಂಕಜ ಕೆನುಮನದಮಲ್ಲನಾರ್ಯ್ಯನಾಚಾರ

ಮಾಂಕಂಗೆಪಿ। ಳಿದವತ್ಸನ ತ್ಪಂದ್ರಚಾರ ಕ್ರುತಿಜ್ಞಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಳಕನ್ನಗ। ಪ್ರುದ ಠಯಮಸ್ತ ಕೆವದನ ಸಪ್ತಾಂಗಸಾಖ್ಯ ಕಾಪ್ಪುದವಖಿಳಸುಜನಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾ। ಸ್ತ್ರದಚಾಡೆಯೆ

೦ ದೊಡಿದಡೆಕೆಳದರಿನಿಪ್ರಾಶ್ಚ ದ್ವಿ ಸಪ್ತರಗಪ್ಪುದೂ॥ ೬॥ ಅಂತು ಸಂಧಿಗಕ್ಕಂ ಪದನಾಳಿ ೮೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

೧॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ಯೆಳಂದೂರ ಷಡಕ್ಷರಸ್ವಾಮಿಯ ವರವಚನ॥ ರತ್ನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಹಂಬಲನೆ ಕಡೆಗಾಣಾಂ। ವಾಸಿಸ ಸ್ವಲಿಂಗಿತ್ತೆ। ಪ್ರಾಪ್ತಾದೆ ಕರ ಶಕ್ತ ಮಾಸ್ತು ಬಿತೆ

೨ ಯೊಡ್ಡಮ ಗುರು ಪ್ರಾಪ್ತಯಿ। ಕೋಕ ಶ್ರಾಧನಿ ಭಾಗ ಭಾಜಿ ಜನಿತಾಂ। ಲಂಪಿ ಕವಿ ಲೋಸ್ತುಕೆ ಬಾತೆ ತಿ ಶ್ರೀರಮಣಾವತಾರ ದಶಿಕೆ ಬಾತೆ ಸುವ ತಾಸ್ತುವನೆ॥ ರಾಗ ತ್ರಿರಾಗ॥ ಮ್ಯು

೩ ಗಮಕ ಗಂ ಡಿ ಮಾನಸು ನಿರಂತ ನಿಸಿಗಾ ಬಾಗು ಳ। ಮೃಗ ಶುಭ ನೇತ್ರಿ ನಿಂನ್ನ। ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಪೊಳೆಗಳು। ಹರಿಯ ಧರಿಸಿ ನಾನ ತಾರದ ಬಗೆಯಾ ಸೂಲ್ ಬಿಲ್ ಸುತಿವೆ ತಿಳಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಸುಂದ

೪ ನಿ ಜವದ ನೇಕಾವನ ಧ್ವಜ ಸುರುತಿನು ಧರಿಸಿ ಮ ತ್ತು ಸೋತ್ರಿ ವೆಣ। ವರಕ ಳಿ ತ್ರಯಿಂದ ತರುಣಿ ವಿರಹ ಕರಮ್ಮೆ ಸುರುಮ ನೆತೆಯು ಬಿಳಿವೆ॥ ತರುಣಿ ನಿಂನಯ ಕಾಂತಿ ಕ

೫ ನವ ನಾಂತ ತಿಚೆಲ್ಲ ಪ್ರರ ಗಾವಪಾವ ವಿದೆ। ಪರುಷ ಬರ ಭ್ರ ಹ್ಲಾದ। ನೋಡ ಗೂಡಿಸಿ ನಾಸಿಪ್ಪೆ ನರ ಸಿಂಪ್ಪ ನಮಮ ಪೃಳೆ॥ ೧॥ ತ್ರ ಮದಿಂದ ಬಿಳದು ಕಾ ಮುಖ ರಾ ಕಾಪ್ತು ವದ

೬ ನಿನ ಶ್ರೀಮಗಾಗುತ್ತಿರೆ ಕಾತಿಸಿ॥ ರಮ | ಣಿ ಸೂಡ್ಡಮ ತುಗಾಳರು ಗಪ್ಪವನು ಗೆಲ್ದ ಜತು ದಗ್ಗಿಸುತ ನಂತಿವೆ॥ ಭ್ರಮರ ಪಂತಳಿ ಸೊಕ ಕ್ಷಾತನೆಸಿ ಗಾನಿಸ್ತಿ ತಕಮ

೭ ಳಗಾಗುತಿರಾವಿಸ್ತಿ॥ ಬಿಮ್ಮವೆನಿಂ ನಂಪಬೆ | ಲ್ಪಸಾಗ ಕೈನೆತಿ ಯಾಗಿ ಗಮತಿನಿಬ ದ ತ್ರಿಷ್ಣಗೆ॥ ೨॥ ಗಳಹಂಸಿ ಗಮನೆ ಕಾಮಿನಿ ಯರಾ ಘೋಪವಾ। ಮಾಳಗಿಸಿ ಬಹು ದಾನಿಸಿಸ

೮ ಸೌ ಶಿಂಗಾರಗಿವೆ ನೋರುಮೊಲ್ಲೆ ಕೆಜೆಲ। | ಕಲಿವಗೆ ಧರ ಯಾಗಿವೆ। ನಳಿನಾಯು ತಾತ್ರಿಕೆ। ಬಾಕೆ ಸಂತತಿಯಾನು ಸಲ ಹುವ ಗಾತ್ರಿ ಶಿಸಾ। ವಲ ವಿನಲಲನೆ ಕೆಳ ನಿಂನ

೯ ಯ ಪೊಲೆಗಳ ಕಂಕಣ ಲಲಾ ಬೆಗೆ ಯುಕ್ತಾ ರಿವೆ॥ ೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ ಪಂತು॥ ಸಿದ ತಂತ್ರವೆ ಮಾಡುವವರಿಲ್ಲಾ। ಯಂವ ಬಾಧಿಪ ಕಾಮ ಬಲಕೆ ಕಾವನೊಡನೆ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಯೆಲೆ ಕಾಮನಿಂನ

೧೦ ಮ। ತೆಂದು ಮನೆಗವರ ಗಸ್ನತೆ ನಿಂನ ಪಗೆಯ ಮಾಳಿಯ ನಸು ಸಾದ್ಧಿ ಹಾನಾ। ಬಲು ದೊಷ್ಟ ಚಂದ್ರನಿತನನಂಬ ಬೇಡ। ಪ್ರಿದೆಲೆ ಸೀರೆ ಕತ್ತಿಯ ಕಡ್ಡ ಕೆತ್ತಾರ ಧಿರುವಂತೆ॥ ೧॥ ಮುಗುಳಂಬ ನಿಂನ

೧೧ ಸೈರಿಯ ನೇತ್ರ ದೊಳವಗೆ ಮಿಗೆ ನಂತು ನಿಂನಸು ಗಂಧ ಕೋ ಶಿವನಾ॥ ತೆಗದು ಕಡ್ಡೆ ಯ ನಂ ಚಲನಾ ನೆಚದಿರೆಂದು। ಮುಗನೆ ತ್ರಿಮಲೆಂಯ ನ್ನಿಲ ನಮೆ ಶಿಮ್ಮ ನಿವಂತೆ॥ ೨॥ ಸ್ಮರ ನಿಂನ ತಿ

೧೨ ಳಿ ರಂಬು ಮುರಿಪತಿ। ಪಿತನಿಂನ। ನರಸಿಜಾಸ್ತ್ರ ವ ಕಂಡಿಪ್ಪು ಮ ಕಳಹಂಸ। ಶ್ರೀ ರಣಳಿ ನಿಂನ ರಿಮು ವಮುನಿವೆ ಸಿರಾಂ ತು ದಿವ। ತೋರಂಮೆಂದು ನ್ನರೆ ಅವರಾಗು ಸೋವ ಪುಟ್ಟು ವಂತೆ॥ ೩॥

ಶ್ರೀಗುರು ಶಿಸ್ತು॥

ಮದನನ ದಿಗ್ವಿಜಯದ ಬೊಶಮ ಧ್ವಜವ ಕಾಂಬುದೆ ಸುಜ್ಞಾ ದೆಕ್ಪಾದ್ರುದು ಬೆರಗಾದರಾ ॥ ಮದುಪಾನಿಂದಂಬುಗಳೆ ಮೊನೆ ನೆಗೆಡಿಸುವತೆಂದು । ಸುಧಾಂಶು ಕೆತ್ತವ ಲಾಗಾಗೆ ಗೆಲುವು ವುಲ್ಲು ವೆಂತೆ ॥ ೪ ॥ ಗ
ಕಾಮ ವಸಂತ ಸಕ್ಷರ ಬೆಂದವನ ಮೆಲೆ ಪ್ರಿಮವ ಬಿಡಿ ಸೂತ್ರಿ ಕೆತ್ತಿ ಸ್ಕರ ಬಳಿವಾ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ನೆ ಡಿಸುತೆಂದ ಕಾಂತೆಗಾ ಶಿಶಿಸ । ಕಾಮಿನಿ ಕರೆಯೆ ನಿಂ ನಗೆಮ ಬ್ಬುಗಾದುವೆ ಸಾ ॥ ಹ್ಮ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ
೭೩೪ ರಾಗ ತೊಡಿ ॥ ಸು ಗಿಸು ಗಾನ್ಲಾಯದ ನಿಂನಾ । ಸಿಗ್ಗರಗಿಯೊಡನೆ ಮುನಿದಗಳಿರುವದು ಪಂತವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ಮರಮದದಾನೆ ಮೊ ಪೊರನತ್ಯ ಸಿ ರಿಶಾವ । ಸರಸಿಳಿ ಯೆನಿಸಿ ಮೊ ವಿಸಿ ತೆ ರುವಾ
॥ ಅರಸಿಂಚೆನದೆಯಾ ಮಿ ಡಿಯ ಸಿಗಾವರ್ಮ ಡಿಂಯಾ । ತಾವರೆಗಂಗಾಗನ ನಿತ್ತಾ ಬಿ ನಿಂಯಾ ಮಸು ನಿಯಾ ॥ ೧ ॥ ಮಸಿದಲರಂಬು ವಾಸದ ರಂಸಬಾಂಧ್ಯ ರಾಜಿಸುವ ಗಾವಂ
ಗಾವನಿಧಿಯೆ ನಿಪಾ । ಬಿಗಿ ಸಯ ವ್ವನದ ಪೆಗೆ ನಗಾಸುವ । ಪೊಂಜರಿಮ್ಮಿಯಗ್ಗಸು ಸುಮ ಗಂಧಿನಿಯಾ । ರತಿಗೆಣೆ ಯಾಪಿ ಗೆ ಗಾಣಿಯಾ ॥ ೨ ॥ ಸಿಬಗನ ನಸ್ಸ ಮೆ ಸಂಗರದ ಪಾಲ್ಗ
ಬಲಾಬೆಲ್ಲ ಗಲದಂಗಜ ನಾಶಂನ ಡಿಯೆ ನಿಪಾ । ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಮೊ ಳೆಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ಮೊಳೆನಾಂತಿಯ । ನೆ ಗಲಾದೆ ಮೊ ಡಿ ಮಂನಿಸು ಗೆ ಬಿಂಯ ರಸಾ ॥ ೩ ॥
ಬಾಗಮ ಮೆ ಮಾಧವಿ ॥ ಪಿಗಲ್ಲದರಿಯಾ ಬಾರದು ನಿಂನ ತ್ರಿ ಶಾವ । ಹಾಗೆ ಯನ್ನ ನಿಂನಾ ಮನ ಬಂದಲ್ಲಿಗೆ ರಮಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರಳ ಮಾಲೆ ಯ ಪೂಡಿ । ಸೊಸ್ಗ ಲಾಯ
ಸಸ್ತ್ರಿಯ ತಿಲಕಾವನಿ ತ್ರುದಿವ್ಯಾ ವರನಾಗಳ ॥ ತಳಿದು ಬಿಂ ಗಿ ಬಿಬಿದಿ ಯೊಳು ಬಿಗು ತಲಾವ ಲಪ್ಪನೆಂಯಾ ಶಂಗಾಸಂನೆ ಯಮಾ ಡಿದೆ ರಮ
ಂ ತ್ರಿ ॥ ೧ ॥ ನಿಂನೆ ಬೈಸಿ ನೊಳು ವೈ ಮ ನೆ ಯಾ ಮುಂದ ವಿ ಬೆಳ್ಪ ಬೆಂನಾ ದಶಂಬಾವ ಮ ರೆ ಸೊಂದು ನಿಂದಾ ॥ ಶಂನೆ ಯೆ ವ ಸು ಕಾ ರ ಸಂ ನೆಯ ಮಾ ದಲು ರಂನಾ ದುಂ
ಸ ಸಮನವ ಗಿ ತ್ರಿ ಮೆಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಅರಿಯಾಗಿಂದೆನ ಬೆಡನಿ ಪಾ ವಂಚನೆ ಗಾ ಳಿ । ಮರನ್ನೆನಿ ನಿಮಾ ಡಿ ದಾ ರತಿ ಗ ಳ ರ ಮಣಾ । ಯರಕಾ ವಿ ದ್ರತ್ರಿ ಗೆ ಬೊಗೆಂಬಾ ನಲ್ಲಾ
ನೆ ರೆ ಜಾ ಣ ನೊ ರಿ ತ್ರಿ ತಿ ಳು ಮಿ ಕ್ಷಾ ಡಿ ದ ನಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ॥ ಯೆ ಸು ತ ಪ್ರಿ ಕಂ ಡಾ ಸಂ ಮಾ । ಯಂನೊ ಳಿ ನೆ ಯ ಮು ನಿ ದು ಬಾರೆ ನಿ ನಿ ಕ್ಕಾ ಗಿ ರೆ ರ ದು ವಾ
ನ ರೆ ನಿ ರಾ ಬಾ ನ ನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಾ ತಿ ಗೆ ಮಾ ತ ನ ತ್ತ ನೆ ನೆ ಮ ದು ತ ಯುಳಾದೆ ನಿ ಡಿ ವೆ ನೆ ನೆ । ದ್ವಿತಿ ದಳ್ಪನ ಡ ದೆ ನೆ ನೆ ನಿ ಳಾ ಸು ತ ಲಿ ॥ ಪಿ ತಿ ಯು ಲ್ಲ ದ ಸಿ ಗಂ ಕೆ ದ ನೆ ನೆ ಪ್ರಿ ಯಾ ನ ವೆ
ಕ್ಕೆ ಗಳ ಪ ದೆ ನ ನೆ । ನಾ ಡು ರ ವಿ ಳ್ಯ ದ ಪ್ಪಿ ದೆ ನ ನೆ । ಕ ಮ ಲಾ ಲಾ ಜ ನೆ ॥ ೧ ॥ ನಾ ರ ಸ ನಾ ಶು ಗ ಕ ದ ವಾ ದೆ ನೆ । ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಂ ಮುತ್ತಿ ಯು ದ ದಾ ದೆ ನೆ । ಗುರು ರು ಪು ಚೆ ಗ ವ ನ

ರದೊಳ್ ತ್ರಿಮುಕ್ತಿ ಸದಾ ದೇವ॥ ಶರಣಬಂಧವನೆ ಸಗುಣ ದೇವ। ಶ್ರುತಿಯು ನೆಲೆ ಯತು ಪುಣ್ಯಕ ದಾದೇವ। ಶರಣದಂಗವ ತಂನ್ನೊಳ್ ಹೊತ್ತ ಖ್ಯಾತಿ। ನಿರಿಯಾದಾದ ನಾ॥ ೨॥ ರಧ
ನನ ಭಿದಪತಿ ಯ ಜಾರುತ। ರಮ ಣಾ ರತಿ ಯೋಗ ಧಿ ರತ ದಾದೇವ। ಚೆಧು ರನೆಂನಾ। ನಿಶದಂಗಾವ ತಾನೆನ ಶಿಯುನೆ॥ ಸು ಗಣ ಶರಂನಳ್ಳಿರ ರಧುತಾ ಶೆ। ಸುಸು ಣಗಾ
ಶಿಶ್ರರನ ಬೆನ್ಗ। ಮೊದಲಪರಿ ಯೋಗಾವಗ ಸುರುತ ಸುಖವಾ ನಿವ ಸಾ॥ ೨॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ನಾಗಶಂಕರಾರಭ ರಸಾ॥ ವಿನೆಮುನಿಖಾ ಪೆನ ವ್ಯಾ। ವಿನೆಮುನಿಥ ದೆಸಂಯ್ಯ। ನಿತವೆ ನಿನಗೆತ್ರಯಾ।
ಸಾನುಕೀಲಿತು ಸುಪ್ರಭಾಂಗಗಾವಸುರಗಾಳಿ ಕಲಿಗಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಶರಂ ನೆಹ್ರುಯ ದಿಗ್ಗೆಲಿಂನ। ಶಾಂತ ಬಾಶೆ ದುಕರಿದಾ। ಮಂನಿಖನ ವಿಗವೆಯಾ। ಬಿರು ಶಖಾಡಿದ್ಧೆಂನಮು ಗುಣ ಹಾಮೊಳೆಯಾ। ಸ್ತೋತ್ರ
ಪುಂಬಿಸಿ। ರಂನದು ತಿಂಯ ನೆಲೆಯು। ಮಾರಿ ಮುಕ್ತಿಸಿ ಎಂನಿಖನೆಗಾ ದಿನ ದನೆಬಿ। ಮಾಯಿಶಯಾಡಾಲುಂನ ತ್ತೊಸ್ಸ ದೊಳಾಪ್ಪು ಕಾಡಿ। ಮಚ್ಚಿ ಸಿತು ನಾದಂನತ ಪ್ಪುವದಾವ ಗಾಡಿ।
ಸ್ವಭಿಜ ನದಾ ಬಿಂನಪಾ ವನಿಂದು ಕೆಳಿ। ಬಾರದೆ ವಿದಾ ಯವ। ಶಾ ದಿಸಿ ನ್ಯಾಪಾಂಯ ತ। ಮಾ ಸ್ಮಾನಿಂನ ಮಾಯವ। ಪಂನಗೇಂದ್ರ ಭೂಷಿತಾಂ ಗವಾ ಫಂನವೆದಾ
ತರಂಗಾ॥ ೧॥ ಅತ್ತಲಾಪ್ಪು ಗಾಳಿರ ತಿಯಾಯುತಾಗಬೆಶಾವಾಳ ಭ್ರುತ್ತ ಕುಚದ ಮೊನೆಯ್ಯೊಸುಂ ಕುಮುಕಸ ಪತಿ ಹೂರು ರ್ಗನೆಯ್ಯೆ। ಕವಿಗ ಪು ತಿಡುತ್ತಿವೆ
ಬೆನ್ನವ। ನಿದಾ। ತಾಳಿದರತಿದೆ ಶ ಗಾದುಕಡೆಗಂಗಾಸುಕೆಂಪು। ರಂನದು ತ್ತುಯೋಗ್ಯಾತ್ರಿ ದಿಂದ ನಿಲಿಸಿಂಪು। ತಾಂಬೂಲರ ಸಾವೆತ್ತಿದ ಗಳ್ಳದ ಲುಂಪು।
ಗಾನಮಾಜುವೆ। ಮತ್ತೆ ಮೂಣದಂನ್ಯಾತೆ। ನಾಡಿದನಿಶಿನಾಳವ। ಹೂಡಿದೊಂದುಹಾಕವ। ಮಾಡಿದಬ ಪ್ಪೆ ಉವ। ಕ್ರುತ್ತಿವಾಸ ಮೆರು ಜಾವ ಕಾಂತ ಮೊಗ ಸ್ವಸುಹಾ॥
॥ ೨॥ ನಂಬಿಸಿಕೆಗಿತ್ತಾ ಶಿಗಾಷಿ ಕುಮನಲ್ಲಿ ನಿಮರೆದವಗಾ। ಕುಂಬಾಕುಚವನಪ್ಪು ದಿ। ಬಿಂಬಾ ಧರವಾಚುಂಬಿಸಿನೆರ ದಾಪ್ಪುದೆ। ಜಾನರನಗೆ ಗಿಂಬಾಗಿ ಮರೆದಪ್ಪುದೆ। ಮತ್ತೆಯ
ಂನ ಹಾಂಬಳಿಸಿ ಬ ಪ್ಪುಸ ದಾವ ಚಂದಾ। ಕಾಹಾಳವ ಕ್ಕೆ ಕೊಂಬುದಾವನೆ ಸಗಳೆಯಂದ। ನಿಂನಸಿ ಬಾರವೆಂಬು ಕೆನಗೆ ಸುಸಂಬಂಧ। ಇಂದೆನ ಕೆಂನ। ಯಿಂಬ
ಶಿದುಪ್ಪೆ ನ್ಯವಾಶಿನಿಂದ ಗುಮಾಡಿದೆ। ಮಾಣದಪ್ಪು ಹೂಡಿದೆ। ಅಂಗನೆ ಖ್ಯಾಡಿದೆ। ಶಂಭುರತ್ನ ಮಂದಾರ ಶಾಶ್ವತ ನಾಗಿರ ದೇವಾ॥ ೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಗಾನರಸುಕ್ತ॥ ಕರದು ನಾರಂಸ ಕೊಂತನಬಿಗನ್ನ ಮೊಗಿ॥ ನ್ನ ಕಬಲಕೆತಕ್ಕ ಬಾದಿಳಿಸಬಿಕ॥ ವೃ॥ ನಾನಿಬಯ ಸದಿಸತಾಪವ। ಮನನೆಗೆಪ್ಪಿಚ್ಚಿಸುವ। ಕೊಗೆಗಿರಮ ಮಲಿಚ್ಚವನಿಂದುತಿಕಲ
ಚಿಕ। ಯೊಗೆಬಂದುಲಿಪತಲಿ। ಕೆಲವಕೊಳ್ವಕ್ಕೆಗಳ। ಚ್ಚೆ। ಗಳ್ಳಿಕಾಂತ ಚಿಡಿಯಲಿಕಲುಬಿಸ್ಸ॥ ೧॥ ಸುಳಿ ಸುಳಿದು ಜೆಂಕಳಿಸತಾಪವನು ಚಿಚ್ಚಿಸುವ ಅಳಿಯ ಸಂಪಗೆಯ ಪನೆಯ ಪ್ರ
ಕಟ್ಟಬಿಕಡ। ಬಳಿವ ಡಿಮ ಬಂದೆಂನ ವಿರಹವ ನ್ನ ಪಿಚ್ಚಿಸುವ। ಗಿಳಿಯ ವೈಡೂರ್ಯ ಪಂಜರಕೆ ಕೃಬಿಕೂ॥ ೨॥ ತಾವರೆಗೆ ನಗೆ ಮೊಕಲ್ಲು ನೈದಿಲೆ ಗೆಪ್ಪಿ ಸಮ್ಮಸುನಿ। ತ್ರಿವಿಧ ನರವಿಯ
೧೩೪ ಲಗಳವಹೊರಬಿಕ। ಕೆ ಪಾ ವಿನೆ ಲೆ ದಳಿರು ಮಳಿಗೆ ಅಣ್ಣಗೆ ಗಳ್ಳರಿದು। ಕಾವಿ ತಾ ಗಿಳಿಗೆ। ತೆಗೆ ಕೆನಗ ಚ್ಚಬಿಕು॥ ೩॥ ಬಂದು ಬಂದಲೆ ದುವಿರಹವ ಮನನೆಗೆ ಪಿಚ್ಚಿಸುವ। ಮಂಥವಗರು
ತನ। ಜೆ ದೆಯ ವಿಭೂದಿಂಸಬಿಕು। ಯಿಂದು ವಮುಖ ಬಿಳದಿಂಗಳನು ಕರದು ಅಸ್ಸಳಿಸುವ। ಚಂದಿರಗೆ ಕಿತ್ತು ಲಿದು ಮುಡಿ ಹೊರ ಚ್ಚ ಕ್ಕ॥ ೪॥ ಮದನ ಜಾಪವ ಮುರಿದು ಪಂಚ ಡಿ ವಾಳಿಯ ವಿಬಿಕು। ಚ
ದುರ ಸಾಶ್ರಿ ಶತಾ ಮನೆಗೆ ಬರಬಿಕ॥ ಸುದ ತಿಂಯುಕ್ತಾ ವತನ ಗತಿ ಸುಂದರಿ ಸುಪಸು ಪ್ರಿಯಾನವ ಸುನನು ಸ್ತಾನವ ವರುವಚಿರು ವಕಾಂತಿವತ್ತ। ಸಂಗಾನವ ಜಿನಸಾಂಥಯಲ್ಲ ದಿಸಗದ। ಹಿಂಗಾಗವಧಿದ
॥ ಪಂಕುವರಾಳಿ॥ ॥ ಬಂಗಾಸು ವರಕ್ಕವಿ। ಅವಕರಿಗೆ ಬಂಗಾಸುವರಕೃತ್ತ॥ ತಂಗಾಗಿಗಳ್ಳಂ ಯ್ಯ ಚಿರುವಕಾಂತಿವತ್ತ ನಿಪಬಿಪಸುಗ್ಗಕ। ಸುರಪುರವಗಳಿವಿವ ವೆಂದ್ಧಿ
ವಿಂಯೆನಿಸುವಾದ್ರಿಜೆಯ। ಬಂಗಾ ವಳಿಯ ದ ನಾವಮಿಸುಗುವ। ತಿಂಗಾನೆನ್ನು ವಸ್ಸೂರವಗಿನುದವಾ॥ ಪ್ಪು॥ ತಾರ ಗೆ ಗೊರಗೆ ಪೆ ಲ್ಲತದ। ಚಾರು ತರಪಾಡಿ ಮುದ್ದು ದಂಡವಾ॥ ೧॥
ರಗ। ಮಾರನ್ನಂಬಿನ ಡೆಗಲ್ಲಿ ವೆಗ್ಗಿ ಯ ಜೆಂಗೆ ಯಮ ಧ್ವಜಾ ರಸನಿಕವನಿಬನಗ ಗ್ಗಾ ಡೆಯಾ॥ ಸಾಗಿಮಾಧರಾಧರನಿತ ಮಾಸುತಿರಂಗು। ವಡಿದಕನ್ನಾರತರಗಗಳ್ಳಾರಗ ಳ್ಳಾ॥ ಕೆಡಗಸಂ
ನಿಡಿದಾದಕುಡಿಪುಜ್ಜುಗಳಿ ಪಿಕೆ ನಿಗಸ್ಸೂ। ಕಪ್ಪುಡಿ ಧ್ವಳಿಸ್ಸಿ ರುಳಿ ಳಿಸುಗಸ್ಸುಲ್ಯು ಡಿಯಾ। ಜ ಡಿವ ಮುತ್ತಿನ ಬಳಿ ತೊರವೂಸು ತಿರಂಗು। ಅಳ್ಳಂ ಗಿಗಾಲಿಯ ನೆಳಿಪ ಗಾ ತಾವಳಿಯಾ। ಭೂಂಗೊಡ ಮೊತೆಯ
ಕಗ। ಬಂದಿಬಳಿಯಳಿ। ತೊಡಿಗೆಕಾರತ್ತಿಯ ಬಾ ಮದಿಸ ಕವ॥ ತ॥ ಶೃಂಗಾರರಸದ ತೆರೆಯ ಬಿಗಲ ವಳಿಗಾಳಿ। ಭ್ರಮಂಗ ಅಂಗಿಗಾಲಿಯ ನೆಳಿಪ ಗಾ ತಾವಳಿಯಾ। ಭೂಂಗೊಡ ಮೊತೆಯ
ಚಂಪಕದವಾಲೆಗಳ। ಬಿಡಂಗಿನ ನಳಿತೊಳಳಕೆಂದಾವರೆಯಾ॥ ಸಾಂಗಿನಂದದಾಕರತರದ ಗರಗಾಂಸುರಿಯ। ಪಳ್ಳಗುರಗಿ ಗನಕ॥ ೬॥ ವಿಸುನಿ ಅಂಬರಮಣಿಕಂಚುಕಸುಂಕು
ಮ। ಕಸ ತಿಲಕವಸೂಡಿದವರವಾತಿಗಳ। ಮಸುಪ ಶೃಂಗಾರವ ತಾಳ್ದಿ ಶಿವೆ ರಮರ ದಿಕಂಚಿ ಸು ತ ಗಾತ್ರಿ ಶನಾಥ್ಯಾ ಗಿಂಗಿಯೆಂದೆನಿಪಾ॥ ರಜಕಸುಜನರನೊಸದುಸಲವುವ। ಕುಸು
ಮಗಂಧಿ ಅಗಜೆಂದ್ರ ಪ್ರಾತೆಂಯಾ॥ ೪॥

॥ ॥ ತಾಪಾತ್ರದ ಸಾಧ್ಯ ತನ್ನನು ತಾಯ್ಯ ಬಿಡು ಕೆಡು ಶಿಶಿ। ಶ್ರಾಬಾಹುಶಿವನೆನಿನಂಗಾ ಸಾಧಿಸುವಂಗಾ ॥ ೮ ॥ ವತಾನ ವೆಂದೆನಿಸುವಮುನ್ನ ಪೆಸವನಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಪಡಿದಳವಬಿನಿಯಂಗಾ
ಸಾಧಿಸುವಂಗಾ ॥ ಧ್ಯಾನ ವೆಂದೆನಿಸುವ ತತ್ವ ನಿಶ್ಚಳ ಚಿದಾನಂದವಾನಂದ ಶ್ರೀ ಡಂಗಾ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀ ರುಚ ತ್ರಗಳೆಂಬ ಶ್ರೀ ಗುರು ಶಕ್ತಿ ನ ತಪಸಾತ್ವ ಧಿರತ ನದಳಿಪಡಿಯಂಗಾ। ಮಾರು ವನ್ನಿಗಳೆಂಬ ಮು
ಬೆರಳ ಮಧ್ಯ ಪಾ ಬಯ್ಯು। ಮಾರಾಯಾ ತಪಾನೆ ಮಾಡಿಂಗಾ ॥ ೧ ॥ ಯಾಡಬಿಗಳವೆಂಬ ಜಾಡುಗಂಡಾನ ನಾಕಿ। ರೂಡೆ ೦ ಬಗ ಜವ ಜಡಿಯಂಗಾ। ಹೊಡಿ ಪತತ್ತ ವೆಂಬ ಕೂಳಿರಳ್ಳಿ ಜ ಕ್ಕತೆತ್ತಡು
। ಗೂಡಿಗೆನು ರೂಜಾವಿಗೆ ಪಾತಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ಸಾಳಿ ಕಾಗ್ರಗಳೆಂಬ। ಶ್ರೀ ನವನ ನವನವೆಂಬ ಶ್ರೀ ಧಾರವಾನೆ ಬಲಿದುಸ್ಸೂ ಸಾದಿಯ್ಯೆ ಶಿವನಿಳ್ಳಂಗಾ ॥ ನಾಶ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ನೊಗನ ದಿ ಜುವಿನೊಡಿ। ವಾಸರ ಳಿಗ ಗೂಡ ದಿರ
ಂಗಾ ॥ ೪ ॥ ಪೊರೆವನಾದಗಳೆಂಬ ಬೆರಳ ಬಾ ಬ್ಬಿಯನಿ ಪ್ಪು। ಶಿವದ ನ್ರೀ ತಿಯನಳ್ಳಿಯಂಗಾ। ಗುರು ಚಿದಾನಂದನೆಂಬಗು ರ್ಬಿಂಯು ಭ್ರೂಮಧ್ಯ ವಳಿ ಸುರಿಯಾತಾ ಗಿಳ್ಳನಿಳ್ಳಂಗಾ ಸಾಧಿಸುವಂಗಾ
॥ ಭ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಸುಡು ಗುಡಿ ಶ್ರಾರಿ ಗುಡು ಗೂಡಿ। ಋಂತೆ ಗುಡು ಸಾಡಿ ತೆ ಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಗುರು ಮು ಕ್ತಿ ಗಾದವರು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶ್ರೀ ಸನ್ನನ್ನಿ ನವಾಂತೆಂಬ ಸಿಂಬೆಯ ಮಾಡಿ। ಪ್ರಾ ಪಣಾಶರಿರ
ಪಶ್ಚಾಯ ವಾಡಿ। ನಾಸುರ ಪಾಕ್ಷಿ ಯಾಂತೆಂ ಬನಿರನೆ ಪಾ ಋದು। ಸುಷುಮ್ನ ವೆಂ ದೆಂಬ ಸ್ಥಾನ ವಂಗಿಯನು ಹಾಡಿ ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ತ್ರಿ ಕೂಟ ದೆಂತೆಂಬ ತ್ರಿಭಿ ಧ ಮೂಲೆ ಯ ಚ್ಚಾ ರಿಸಿ।
ಇರ್ಹಾಕಾನಿ ಪಂ ಮುಂಟೆಂತೆಂಬ ತೊಪ್ಪಾ ಯು। ಸಾ ಕಾರ ಗುರು ಬೆಂದ್ರೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಹ್ಯೊಳಿ। ಯ ಶಚಿತ್ತ ವೆಂಬ ಮು ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನಾನು ಮುಕ್ತಿ ॥ ೧ ॥ ಸೋಹಂ ಯೆಂದೆಂಬ ಶಿ
ಳಿವಿಯನೆಹ್ವಬಿ। ಬಾಹವಗರಕೆಸು ಡಿ ನಿಶ್ಚಿದುವತ್ರಾ ಶ್ರೀ ಸಾಪಾರಿಚಕ್ರ ವೆಂಬ ಹಾಗೆಯ ನೆಬಿಡು ಹಾತೆ। ಮಹಾಕಾಪಂ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರ ವೆಂಬ ತ್ಯಾಗೆರ್ಯಾನೆಪು ಡಿಯತ್ತಾ ॥ ೩ ॥ ಸುಡು
ಗುಡು ವೆಂತೆಂಬ ಮೆಘನಾದವವಾ ಡಿ। ಸುಡು ಮಾಯೆ ಯೊಂದು ತ ಪ್ರನಿ ಋತುಋತಾ। ಬಿಡಗ್ರಾರದು ಋದು ನಿತ್ಯ ವೆಂದೆನು ತಾಳಿ। ಅಡಿಗ ಡಿಗಾರಿಂದ ನೆಬ್ಬು ಸುತಾಲಿ ತೆಗ ಡಿ ಕೊ ॥ ೪ ॥ ಗಾ
ರ ತು ಬ್ರಂ ಹ್ಮಾನಂದವೆಂಬರು। ಯರಿತು ಪೂರ್ಣನಂದದಳಾಪರಿ ಮೀರಿತು ತನುಮನವಿತ್ತು ಮರದು ಚಿತ್ತ ಸಿರಿ ತು ಚಿದಾನಂದನೊಳಗೆಲಾ ಪರಿ ಸೂಡಿ ॥ ಭ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

೧೩೭

॥ಶ್ರೀಗುರುವೆಗತಿ॥ ರಾಗ ನಾಟ ಪದ॥ ವರದಲಲನೆ ಯನಗಲುವ ದುತ್ತಾ। ಬಳಿದು ಲಿಂಗದಿ ಮನವೂನ ಬೆಸೆಸಿ। ಚಲಿಸ ದಿಹ ಶಿವನಂ ಶರಣ ಧನರಳಿಗೆಂತಹುದೊ॥ ಪದ॥ ಮುನಿದ ನಲ್ಲನ ಲಶೈಗರದ ತಿವಿನೆಯ ದಿಂದಲಿ ತೊರೆ ವ
ಚವನ್ನು ವಿನಯನೆ ದೆಯೊಳು ನಾಚ್ಚಿ ಯದರವ ಚಿಂಪಿ ಯೊಳ ನಿರಿಸಿ॥ ಮುನಿಸು ತಿಳಿಯದ ದೆಂನ ತೊಲ್ಲಿ ರದನುತ ಮುದ್ದಿಸಿ ದೈನ್ಯಗರವಳ। ಮನದಿ ನೆನೆಯದೆ ಯುಳ್ಳ ಸರದು ತಾನರ ರಿಗೆಂತಹುದೊ॥೧॥ ವರಿ
ದಮರು ಷನವಿನಯ ದಿಂದಲಿ ಯತ್ಕದು ಮಂಚದ ಮೆಲೆವಲ ನಿಸಿ। ಬಲುವಿನಿಂ ತಾಂಬೂಲಗು ಡುಕನು ಕೊಡ್ಡು ಬಗಿ ಯು ಪ್ಪಿ॥ ನಲಿದು ಅಧರ ವನ್ನವಿದು ನಿಗಗ ಸಿಂಬಳ ಲುಗಂ ಗಳಮು ಚಿತ್ತರವಳ
ಸುಳಿಯದ ದುರಿ ವನಂ ಶರಣ ದೆನರರಿಗೆಂತಹುದೊ॥೨॥ ಕುರುಹು ಕುಣಿಸು ತತಮು ತ್ತಿ ನೊಳೆಯು ಮಿ ರುಗು ಹೊಳಲು ತೆ। ಕಾರಳ ಮುತ್ತಿನ ಸರಲು ಕೆಲಕು ತ್ತ ತೊರಕು ಜ ಯುಗ ವಮು ಚಿಂತ್ರೆ ಶಬ
ಲಿತಾ॥ ಸುರಗಿನಿಂ ದಳಿ ಬೆಮ ತನಲ್ಲ ನವರ ಸಿ ಮು ಖ ವ ನು ಮರಳಿ ನೆಶೆ ವಳ। ಮರ ಪದೆದು ಶಿವನಂ ಶರಣ ದೆನರ ರಿಗೆಂತಹು ದೊ॥೩॥ ತೊಡೆಗ ಳಿಂದಿ ರೆ ನಡುವೆ ನೆ। ಲರ್ಮು ದಿಯ ಕೆಳ ಶಿಲ್ಲ ಸ
ದುತೆಚ್ಚೆ ತಲೆ। ವತ ನೆಗಂಚ್ಚಿ ಕ್ಕೆರ ಯು ತಿಲು ಕಲು ಬೆ ಮ ಶಿನಿಂ ದಿ ರಿಂಯೆ॥ ಸಡು ತೆ ಮುತ್ತಿನ ಬಟ್ಟಲು ನಾರಿಯೊಳು ಮುಡಿದ ಕುಸುಮ ದಬಾವ ದವಳನು ಬಿಡು ಲದದು ಶಿವ ನಂ ಶರಣ ದೆನರರಿ
ಗೆಂತ ಹುದೆಗ॥೪॥ ಸುರತ ದೈನ್ಯ ದಿ ಬಳಲಿದಾ ತನ ವರ ನಿಸು ತ ಕುಚ ಯುಗದವ ಮೃದಿಪ ರವಶದಿ ಮರವಿರು ವಚೆಲುವೆಗೆ ನಿದ್ರಿ ಬಿಡುಲು ದಕ್ಕೆ॥ ಪರಕೆ ಪರತರ ಶಿವಪ್ಪದಾಸ್ತ ರ ಪರಮ ಲಿಂಗ ದಿವ
ನಲು ನಿಜ್ಜ ಶರಣರಗೆ ಮಾರದಿ ಪ್ರಶರಣಗಳ್ಗದಿನ ರರಿಗೆಂತಹುದೊ॥೫॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗಮು ಖಾರಿ॥ ಶರಣನಂಗ ವೆ ಲಿಂಗ ಷೆ ತ್ರವೆಂದರಿಯದೆ ಚಂದವಮಾ। ಅಯ್ಯ ವರಶರವೆಯ
ಪ್ರಲಿಂ ಗವೆಂದರಿಯದೆ ಚಂದ ವಮಾ॥ ಪದ॥ ಚರಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ವೆಂದರಿಯದೆ ಚಂದಮಾಮಾ। ಪರಮ ಕಾರಣ ಕಳೆ ವರ್ಗಾವ ಲಿಂಗಲು ಚಂದ ಮಾಮಾ। ಶರಣನ ಘ್ರಾಣ ವಾ ಚಾರ
ಲಿಂಗದ ಮನೆ ಚಂದ ವಮಾ ಮಾ। ಗುರು ಲಿಂಗ ದಾ ಯ ಲ ಜಿಂ ಪ್ರತಿಳಿದು ನೊಡೆ ಚಂದ ದ ಮಾಮಾ॥೧॥ ಶಿವ ಲಿಂಗ ದಾಶ್ರಯ ನಯನ ಸು ಬುದ್ಧಿ ಯು ಚಂದ ಮಾಮಾ। ಭವನ ವೆತ್ವ ಸ್ಥ ಜಂಗಮ ಲಿ
ಂಗದೆವರಿ ಚಂದವ ಮಾ ಮಾ॥ ಶ್ರವಣಾತ್ರ ನ ದ ಲಿಂಗ ದಸು ಖ ಧಾ ಮಲ ಚಂದ ಮಾ ಮಾ। ಅ ವಿರಳ ಪ್ರದಯ ಮ ಹಾ ಲಿಂಗ ಧ ರ ಮನೆ ಚಂದ ಮಾ ಮಾ॥೨॥ ಆ ಧಾರ ದೊಳಗೆ ನ ಪ್ಪ ಜಾ ತ ಲಿಂಗ ಲು ಚಂದ
ಮ ಮಾ॥ ಸ್ವಾ ದಿ ಷ್ಠಾ ನ ವೆ ಪಾವ ದೆವ ಲಿಂಗದ ಗೃಹ ಚಂ ದಮಾ ಮಾ। ಮೂ ದಿವರಾ ದೆಯ ನ ಘಾ ರ ಮು ಖ ದ ಲಿಂಗ ಚಂದ ಮಾ ಮಾ। ನೆ ಧ ವಿಲ್ಲ ದೆ ಮನಾ ಬೂರಕ ದೊಳು ತೊ ಪ್ರ ಚಂದ ಮಾ ಮಾ॥೩॥ ಅನ

ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರ ತತ್ತ್ವರು ಪ್ರಲಿಂಗದ ಸಂಗ ಚಂದವಾವಾ। ಅನಘ ಯೀ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಮೂರುತಿ ವಿಶುದ್ಧದೊಳಿಪ್ಪ ಚಂದವಾವಾ। ಅನುಪಮ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರದೊಳೆ ಚಂದವಾವಾ। ಯೀನಿದಪ್ಪ ಬ್ರ
ಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿ ನಿಃಕಲಲಿಂಗ ಚಂದವಾವಾ॥೪॥ ನಿಚ್ಚ ಶಿಖಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಪರಮ ಶೂನ್ಯ ಲಿಂಗ ಚಂದವಾವಾ। ಪಶ್ಚಿಮದೊಳಗಿರುವ ನಿರಂಜನ ಲಿಂಗ ಚಂದವಾವಾ। ಇಚ್ಛೆ
ಸಂಗನ ಬಸವಗಾಲಯವಾಗಿ ಶರಣನು ಚಂದವಾವಾ। ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವಾನಿತಾ ನಾದ ಚಂದವಾವಾ॥೫॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ ಮುಖಾರಿ॥ ಅಂಬರದೊಳಗೊಂದು ಅಮೃ
ತದ ಕಳಶವು ಬಿಟ್ಟ ರಾಮ ತಂಮಾ। ಕಪ್ಪದುಂಬಿ ಪಾಂಗಾ ಮುತ್ತು ಸವಿದೀಗು ನಿಯಂನ ರಾಮ ತಂಮ॥ ಪದ॥ ಸೊಕ್ಕು ಜವ್ವನೆಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯನನುಡಿಗೆಳ ರಾಮ ತಂಮ। ನಾನು ಪೊ
ಕ್ಕು ಬಿಬಿನದ ಅಕ್ಕದಾಳಿಯ ಪೇಳು ರಾಮ ತಂಮಾ। ಮಿಕ್ಕ ವಾರಿಗೆ ಕೆಳೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಅರಳವಲ್ಲ ರಾಮ ತಂಮಾ। ನಾನು ಪೊಕ್ಕುನೆ ಬಿಪನ ದೂತ್ಯಕ್ಕದಾಳಿಯ ಪೇಳು ರಾಮ ತಂಮ॥೧॥ ಪೆಳೆಮೂ
ಮೊಲೆಯಿಲ ತಗೊಳಿಯುಲ್ಲ ಆಯಸ ರಾಮ ತಂಮ। ಮುಂದೆ ಬಲುಗಳನುಂ ಕೊಬ್ಬು ಕಳೆಯಲವನಲ್ಲತ್ತ ರಾಮ ತಂಮ। ಸಾಧು ತಿಪ್ಪರಿಸು ಬಲು ಮೊಂನ್ನೆಯರಳಿ ರಾಮ ತಂಮ। ಅವರುಳಿ
ದು ಮುಂದಕೆ ಪೋಗಿ ಚೆಲುವಕ್ಕೆಳ್ಳಿಯ ದರಾ ಮತಂಮ॥೨॥ ಕರಿ ಕುಂಟುಗಸು ಸೊಕ್ಕಿಯಿರು ತಿಪ್ಪವ ತಪ್ಪಿ ರಾಮ ತಂಮ। ದೊಡ್ಡ ಕರದಿ ಮ್ಮಸನು ಹಲ್ಲಗಿರುವ ಪಂಚಾಸ್ಯನು ರಾ
ಮ ತಂಮ। ಮೊರವಂತೆ ಘಟಸ್ತ್ಯ ತಿರುಗುವ ಪ್ರೇಸು ನಿತಾವ ತಂಮ। ಆವನೆರಿಗಂಡು ಅಂಜದೆ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಬಯವಿಲ್ಲ ರಾಮ ತಂಮ॥೩॥ ಪುರವಾರುಲಂ ಟುವ ಮುಂದಿರುವ ದೊಂದ
ಪುರ ರಾಮ ತಂಮ। ಪಾಕು ಪರಿಯ ನರದತ್ತವರ ರುದ್ರಪುರ ಮುಂದೆ ರಾಮ ತಂಮ॥ ಅರಸು ಶಿವನ ಪುರ ಪರಶಿವ ಪುರ ಮೆರೆ ರಾಮ ತಂಮ। ಸೇರುನೆರೆ ಸದಾಶಿವನ ತ್ತಲಿರು ದಳ್ಳಿಗೆ ದಾರಿ ರಾಮ ತಂ
ಮ॥೪॥ ಯೆಣಿಕೆಗೆ ಕಾಣದ ಗುಣಾತಕ್ಕೆ ಬಲು ಕಾದ ರಾಮ ತಂಮ। ಪುಂಗ ಪ್ರಣವದ ಪಲ [illegible] ನೆ ಗಾಣಿಯ ಕೆಳೆಂನಯ ರಾಮ ತಂಮ। ಗುಣಿ ಚೆನ್ನಬಸವನೆಂಬ ನಿವರಂಗಾಪುದ
ದ ರಾಮ ತಂಮ। ಬೆದಿದ ಗಾನಿದಂಡು ಸುಕಿಯಾಗು ಮಗಾನಿಯಂ ನಮುದ್ದಿನ ರಾಮ ತಂಮ॥೫॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ॥ ಕಂದ ಮಮನ ದೊಳೆಸವನಿ ವಾ ಪಾವಿನ ತನಾ। ಪುಂಪ [illegible]

ನೆಯ ರತ್ತಿ ಜವು ಡಿಯ ಪಿ ಡಾಸ ವಾ॥ ಪಲ್ಲ ೧೩ ರಿ ರವಡೆ ಯಪದವ ನುಣ್ಣ। ದಳಿದ ಬಿಕ್ಕ ಬೆಂಡೆಯ ಮರಿ ನಾಗರನಿ ಶಂಬ ದಪ್ಪ ಮಧ್ಯ। ದಡದ ನ ಬಾಸೆ ಯಾ। ವರಿಯ ನುರಿಯ ಪೊಲ್ಲ ನಾ ಘಿ। ತೆಧ ವ ಸ ರ ಸು ವ

ಸ್ನ ಶರಸ ದರವ ವರಿವ ಪೊರವ ಬಿಕ್ಕ। ಮೊಳೆಯ ನೆಲೆಯ ನಿಕ್ಕಿ ಶೆ ಯಾ॥ ೧॥ ಮಿನು ನಿಲ ಕೆ ಯನಿ ಜಡ ಮುಜ ದ। ಬಿಸಜ ಪಾಣಿ ಯ ಮುಗಳ ಚೆ ತ ಕಿ। ಯ ಸರಮ ನು ರಿ ಮ ಸು ರ ಪಾ ಗರ ಕಂ ಬು ಕಂ ತೆ ಬಾ। ಮಿ ನು ವ ಮು

೧೨೭ ಪ್ಪ ಮೊ ಗ ದ ಸು ಧಿ ಯ ರಸ ವ ಬಿಜ ವ ಬಂ ಗಾ ಮ ಟಿ ಯ ಅ ಬ ಯ ಪಾ ರೆ ಯ ದಂ ಗ ಕಾಂ ತಿ ತುಂ ಬಿ ತು ಳು ಕ ವಿ ನ ಯ ರಾ। ೨॥ ಝು ಗ ಝು ಗಿ ಸುವ ವ ಪ್ರ ಮ ಗಾ ಲಿ ಯ ನ ಸು ವ ದಂ ತ ಗ ಳ ಸಂ ಪು ಗೆ ಯ। ಮು ಸು ಳು ಪೊ ಲ್ಲ ನಾ

ಬಿ ರ ದ। ಸ ಕೊ ಜ ದ ರ ಗ ಳಾ। ಮಿ ಗು ವ ಬಾ ಗ ದೆ ಗಂ ಗುಳಿ ಗ ಳ ವ ಪೊ ಗ ರು ಜೆ ಲ್ಲ ಪಲ್ಲ ವ ಡೆ ದ ಗ। ಬಿ ಗಿ ದ ಮೂ ಬಿ ಗ ನೆ ಳೆ ಯ ಚಂ ದ್ರ ನ ಗ ಲ ಯ ಪ ಗ ಲ ಯ ನ ಲ್ಲ ರಾ॥ ೩॥ ಘು ರಿ ರ ಘು ರಿ ರೆಂ ಮ ಲಿ ಯ ಲಂ ಮ ಗೆ। ಮ ಲ ತು ನ ಪ್ಪೆ ಡೆ

ನ ಡ ಮ। ಯ ಬು ಳು ಕೆ। ಪೊ ಲಿ ಗ ಳು ಗೆ ಘ ನ ನಿ ತಂ ಬು। ಬಿ ಂ ಬು ಜ ಡಿ ಯ ಲು। ಬ ಳು ಲು ಮು ಡಿ ಯ ನೆ ವ ಕ ನು ತ್ರ ಕೆ ಲ ದ ಸ ತಿ ಯ ಕಂ ಯ ಬ ಕ್ಕೆ ಯ ಬಿ। ಬ ಳೆ ಗ ಳು ಗೆ ಪೊ ಯ್ಯ ವ ಗು ವ ನ ಲಿ ವ ನ ಟ ನೆ ಗಾ ಕಿ ಯ ಗ॥ ೪॥

ಕಂ ಬಿ ಗು ರು ಳ ಕೆ। ರ ಮ ಡಿ ಯ। ಮು ಂ ಬು ಶಿ ವ ಮ ನೊ ಸು ರಾ ಜ ನ ಂ ಬ ನ ಗಾ ಕಿ ಪೆ ಸ ಳು ಸಂ ಗಾ ಮು ಶಿ ಮ ನೊ ಟಾ। ಯು ಂ ಬು ವೆ ತ್ರ ಮು ಪ್ಪ ಮೊ ಗ ದ ಬೆಂ ಬು ರಿ ವಿ ಡಿ ದು ಮು ಸು ಸು ನ ಗೆ ಯ ತಂ ಬ

ರಾ। ಶ ಯ ಸ ಲೆ ಯ ಸಂ ತ ದೆ ಗ ಬ್ಬ ಸೊ ಮ ಲಾ ಂ ಗಿ ಯ॥ ೫॥ ಗ ತ ರ ಡಿ ಶಂ ನ ಡಿ ವಿ ಡಿ ಪ್ಪ ನೊ ಡಿ ಸ ಶ ದ ಶು ರು ತ ಶಿ ದ್ಧಿ ಮಾ ಬ್ಬ ಗ ನೆ ರ ಜ ದಿ ಂ ಬಿ ಕ ಸ್ತು ಶ ಯು ಂ ದ। ಶಿ ಲ ಕ ವಿ ತ್ತು ರಾ। ಸ ಶ ದ ಮು ಡಿ ಯ ಪ ಶ ಮ ರ ತ್ನೆ ಬೆ ರ ಸಿ ತ

ವಿ ವ ತು ಂ ಬೆ ವಿ ಂ ದ। ಶ ರ ಪೊ ರಿ ಪ್ಪ ಗ ಮ ರು ಡಿ ಂ ದೆ ಮೊ ವೆ ವ ಸೂ ಬ ಗಿ ನ ಬಾ ಲೆ ಯ॥ ೬॥ ಪೊ ಂ ಗ ರ ರ ಬಿ ಗಿ ಂ ತು ಮೊ ಪಾ ನ ಂ ಗ ಕೆ ರ ಬಿ ತಂ ನ ನೆ ರ ಸು ವಂ ಗ ಜಾ ಪ ವ ಚ್ಚೆ ತ ಶ್ರೆ ಕಾಂ ತ ಪ ವ ನ ಡಿ। ಪೊ ಂ ಗಿ ರ್ಗ ಯ ವ ಡಿ ರು

ಶಿ ವ ಲಿ ಂ ಗ ದ ಲ್ಲಿ ಚಿ ತ್ತ ಸ್ತ್ರ। ಸೊ ಂ ಗಿ ಮ ತ್ರೆ ಕಾ ಂ ತಿ ಮ ಗ ಳ ಬ ಪ ವಿ ದ ದ ವಿ ನೊ ದ ವಾ॥ ೭॥ ೧೩ ರಾ ಗ ರ ಂ ಕ ರಾ ರ ಗಾ॥ ಸಂ ಗಾ ತ ಮೂ ಗಿ। ಬಾ ಧಿ ಬಿ ಪಿ ರಿ ಮ ತ್ತ ರ। ಬಿ ಂ ಗಿ ಶ ವ ಶ ದ ಮ ಯ ಕ ನ ವ ವ ವೆ ಬ ಲ್ಲ ವ ನೊ॥ ಪಲ್ಲ ೧

ಮ ರ ಗ ದ ಗ ಳೆ ಗ ಲಾ ಲ ದ ನೆ ಂ ಚೆ ಬಿ ವ ನ। ವೆ ರ ಸಿ। ದ ಮ ರ ಗಾ ವಾ। ಲ ದ ಬೆ ಂ ಕ ಕೆ ವ ವಾ। ಶ್ರ ಕ ಚ ದ ಸ ವ ಲ ವಾ ಬ ಚು ವ ಕ ಪು ರ ವೆ। ಕಿ ಂ ಕ ರ ಲ್ತ್ರ ತ್ರಿ ಯಾ ಲ ದ ಮ ಕ ನ ಗ ರಿ ಯ ಸಿ॥ ೧॥ ರ ಸು ವ ನೊ ರೆ ನೆ ಯ

ಪಾಪನಿರಾತದೊಳು ಮಾನಸ। ವರ್ತನವಹಂಗಕರಣವಾಲಯದ ಸದ್ಧೈವೆಣಾ। ನಂದಿಯಶ್ರೀಕೆಳದಿಂದವಾಲಯ ಮತ್ತೆ ಮಸೂಧ್ರಾರ ನಧ್ರಾಕೆಂಯೂಲಯ ಮೂಲನಿಷ್ಪ ಮವಚನಾ ॥೨॥ ಕಲ್ಪವಪೆ ಯಾಪ್ತದಾಲಯ

ಮಾವಾಹರಣಾ। ವಶ್ಯಕೆ ಯಾಲಯ ದಸಾಚ ಶಾಸ್ತ್ರಯುಕ್ತ ಮನುಜಾ। ಕಲುಜನನ ನಪಲಾಭವಾಲಯದನಾಕೆಂದು। ಶಿಳಲಯದ ಪರವಾಲಯ ದುಕಂಕವಿಚೆಂಯ ॥೩॥ ಗಸುಪತನವಾಲಯದಿ ಳಯೊಳಯಗಬನೆವರ

ಶರಣುಭವಾಲಯ ದಭಿಳ ಭಾಗದಶಿರವಶರಣ ವಾಲಯ ಮಧ್ಯಾರವಪ್ರಶ್ರೀಯ ಯಾದುರ್ಭರಣವಾಲಯ ದುಭಗೆ ಗೊಳಿಸುವ ವಿಷ್ಣ್ಯ ॥೪॥ ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವಿಲಯ ದಾಲಯ ಮತ್ರ ಮಸಂಘವತಿ ನಿಷ್ಠೆವಿಡಿ ಉದಾ

ಉಧಪಾರಸಮಂಯ। ಜಿತವಾಹಾದಿ ವಾಪರವಿಗೊಳು ಧಮ್ಮಕರ ನವಾಗತಿಯ ಲಾಡಿ ಚೆತ್ರಂಯಲಿಂಗವಾಗಿ ಪಾದಾ ॥೫॥ ಶ್ರೀ ಮಂಗಳಪದ। ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುತಿದೆ ವಿಮಲ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವತಿ ಪೆ।

ಪಾಪಪಾವೆಕರಿಂ ವತ್ತುತ್ತನಾಶದಾ। ವಲ್ಲ॥ ಶಿವ ಧಮ್ಮನಾಳವೆಂದೆಂಬು ಕೆಂಬುದವಾಟಿ। ಸುವಿಂವೆಕಷ್ಟದ ಯಾಜ್ಞವನಾಲಕೆ ಯೊಳಗಾ। ನವೆ ಯದನಸತ್ವ ಸ್ತ್ರೀರ ಸಕ್ರೈಲಕ್ರೈವಿದ। ವಿಮಲ ಮಾನಸ

ವೆಂಬುಗ್ರಾಸ್ತ್ರವಿಡಿ ದಾ ॥೬॥ ಮಮುಮುಸುಮವಿ ಘಮಪಾತಂಗ ಬಿಷ್ಟುರುಳಿತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಅಳಿಯೆ। ಮಸನೆಸುಜ್ಞಾನ ವೆಂದೆಂಬ ಮಹಾಪ್ರತ್ಯೆ ಮೊಗಸಿಸಿಮಾಯಯಾಳಿ

ತಿಮೊಗ್ಗದ ನವಮಾ ॥೭॥ ಪ್ರಣಾಮತಾರದಿಂ ದಸ ನಾಮಾರವಯಲ್ಪ ಡೆಗನಾನೆಗತಿ ತಗಳನೆ ತೆಗಳುತಾ। ಅಣುಯಯೆಬನಗಳಲ್ಲದ ಮೋಹಜಿಂತ। ಮನಯಿಯ ವಿಸುವಶ್ರಂಯಲಿಂಗವೆತಾನಾ ॥೮॥

ಶಾಗಯಲು ಭಾ। ಶನಿವಾರದ ಡಿತೆಪೆಳಗೆಗೆತರಂಗ್ಲದ ರವಾಶಿ। ನಾನಿತ್ಯ ಗಳಾಂ ದೊಂದನೊಳಿದುಕೆಘಮೆನು ॥ ವಲ್ಲ॥ ತರನಾದಿ ತಾಳಾಬವೆನೆ ತಖಂದವಾದ। ಹರನತನುವೆಂಬಗಲದಲ್ಲಿಸೂದಿಯಾದೂದೂ। ಯರಮನೆಯಮ

ಮಾ। ಮಗುವತಿ ಪುರಾವನೆಲೆತಿದ್ದಮಗನ ವಾಯುದತತದೆ ಬುದಲಹಾದಾ ॥೯॥ ಶಿವನತ್ರಿತ್ರಿಕಳಿರಮ ಕಾಣಾ ಮುತ್ತಿ ಹವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀವನ ಜಿಸ್ತ್ರದ ವನರು ಹುಲು ವಮಾರ್ಗವೆನಾ। ಶಿವಯೋಗ ಮುದ್ರಾವು ಶಿವದಬಿಯಾದಾ

ಮಿಳಿಗಿಂಗ ನೆಲೆವೆಂದಾ ವಿಲವ ತನಾಯ ॥ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ದತ ವಿಷ್ಣಂಗ। ಬಯೊಹ ದಾಶ್ರಯವೆನಸ್ತರಶಿವ ಶಿಷ್ಯಬೆನಿಸುವಶ್ರಂಯಲಿಂಗಾ। ಗುರುಮರದೊಳಾವದಿಸಿಯುಂದ ಬಂದಮುಮನ ದಪತಿಗಾ ಮಾಪರವದನ

ದಕ್ಷಿಣಾಜಿ ಪದ್ಮೆ ॥ ೩ ॥ ... ॥ ೪ ... ರಾಯರ ಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶರಣಾಗತ ನರಸಿಂಹ ಪದಯನಳಿನ ಮೊಘಪ ಭಕ್ತಾ ... ಸುತ್ರಿಪು ದುನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ಯನ ಯನದಶ ... ಸುರಸು ...
ದನಿಂಮು ದವ್ಯಪಾದಾ ॥ ಪದ ॥ ದಿಕ್ಷರಾವನಾ ಸುರಬಲ ಜಲವನೆತ್ರಲಾತ್ರಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಸುರನ ಕಳಕ್ಷೆ ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ನೆಟ್ಟನಂದ ಕಾಸುರನ ಪಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ರಕ್ಷ ... ದುಮ ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ಬಾಟ್ರಿ ಸೊಘ ... ಜತ್ರಪನಿತ್ತೆ
... ॥ ಪಲಂದ್ರ ... ನಿನೆ ಸೊಟ್ಟು ... ದುದು ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ೩ ಕೃನೆ ಶಿರು ಮುವ ಮುಪ್ಪೊಳಲ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೆನ ಸುಟ್ಟು ಪಯಬದಪಪ್ಪನ ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ದ ಮೂಮುದಳಿದ ... ಬಗೆ ... ಲ್ಲಿ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥
ಬಗೆ ಮಪಾ ... ದತ್ರಲತ್ರ ... ಮೆರೆ ಮದು ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ರುವ ಮುನಿ ... ರವ ... ದಂತೆ
ಯಶಾ ... ನಿಂಮ ಪಾದಾ ॥ ೭ ... ದಮುಲಿಯು ... ದಪಾದಿ ... ದಪ್ಪುನ ನಂನು ಬಂದು ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ಳಿಯ ... ಬರತವಂಮು ... ದ ನೊಂಮು ... ತ್ರೆ ...
ದುದು ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ದವಂದ ... ಪಾನ ... ಮೊದಪಾದ ... ಬಂಗಾ ಮುದು ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ಯಿಂದು ... ಮು ... ಮುಂದಾ ... ರನಿಂನ
ಪಾದಾ ॥ ೩ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ನೆದವ ... ನುತೆ
ಪಾದಾ ॥ ೩ ... ನ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ಮಂತ್ರ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ೧೦ ... ನನದ
... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ನಿಂಮ ಪಾದಾ ॥ ...
... ನಿಂನ ಪಾದಾ ॥ ... ಮಂತ್ರ ... ॥ ಪದ ॥ ೧೦ ... ಮಂತ್ರ ...
... ಮುತ್ತಿ ॥ ... ಪರ ... ಮುತ್ತಿ ॥ ...

…ದಿ ಮೊದಮೊಳಗೊಂ ಮೆತ್ತಿದ ಮಂತ್ರವಿದನುಸುಕಿ। ಸತ್ರ ದಮನ್ತ್ರಾರ ಮಹಾಶ್ರೀಗುರಾ ತಂಚಾಷರ ಮಹಾಮನೆಗ। ಸರ್ವ ಷಾಮಪಿಜಂತಗನಾಂ ಸರ್ಪ ಪಾಪಷಯೊಭವತಿ। ಯೆನಲಾಗಿ ಯಿಂತೆನಲಾಗಿ ಶ್ರೀಯನಲಾಗಿ ಯಿಂತೆ
ನಲಾಗಿ। ಷಡನಾ ಸಭಾರ ದಶಲು ಷವಧಿ ದುರಾಪೆ ಮಹರುನಿ ಲಕ್ಷೆ ಯೆಂದೆನಲಾಗಿ ॥೧೧೫॥ ಯಿತಾದ ಪಡುಬಚ್ಚಿ ಜಪದ ಯೆಣಿಯ ಗ್ರಾ। ಪ್ರಸಕ್ತೆ ಯೆಂತೆನಿಪಾರು ಪಗ್ಗದ ಮನ ವಿಧು ಮನ ಸಪ್ಪಾಹಾರ ಬಾಧಾರ ಬೀಜ ದೊಳಗೊ
ರತಿ ಮನ ನಿಜನಾರ ಭಾಧರಾ। ಯಾಷ್ಟ ಮಂತ್ರೀ ಮಹಾತ್ರೆ। ಜಾಸ್ತ ರತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಕಃ। ಸತ್ರ ಮನ್ತ್ರಾರ ಗಾದೆವಾ। ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕಃ। ಯೆನಲಾಗಿ ಯಿಂತೆನಲಾಗಿ ಶ್ರೀಯನಲಾಗಿ। ಧಿನ ದೊಳಗೆ ನಾನೊಂದು ಮತ್ತೆ ಗೆಜಪಸ
ದೊಡೆ ಶರಣ ಬೆದಿದನಿ ಉದೆನಲಾಗಿ ॥೧೧೬॥ ಶಮಾಮದೆವಾ ಯೆಬಿಯಗ್ರಾ ಸ್ವೈರ ಪಕ್ಷಿಷ್ಟ ನಾರದ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿ ರಮಮನಿ ಕ್ಷೂರರಾಜಾ ಕುಷು ನಿಕ ರಮುನಿ ಕ್ಷೂರರಾ। ಪಕ್ಷಿಷ್ಟ ವಾಮದೆವಾದ್ಯಾ। ಮುನಯೊ ಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷೆತ್ರ ಭ್ರಿಷಿ।
ಮಂತ್ರೆಣ ನೆನ ಸಂಸಿದ್ಧಾಃ ಮಹಾತೆ ಜಸ್ವಿನೊ ಭವೆ ಶ। ಯನಲಾಗಿ ಯಿಂತೆನಲಾಗಿ ಶ್ರೀಯನಲಾಗಿ। ವಾಮಪಬಿಸಿ ಮಂತ್ರವಿದನು ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬಿಡ್ದ ತಿತೆಂಬ ನಿಜದರೆನಲಾಗಿ ॥೧೧೭॥ ಪರಶಿವ ಭಾಸು ಭವ ಸುರತಾ
ಂತಿತಿ ವಾಗ್ಯ ಬಿನತ ಶಿವಮುಖದೆ ವರೆ ಹುಣು ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಾ ಮೈಭವದಿಂದೆ ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಾ। ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ನಾಂಚಿದೆ ವಾನಾಂ। ಪಗಕ್ತೆತ್ತ್ರಾಧಿಕಬ್ಬಗನ। ಮಂತ್ರೆ ಸತ್ವಶ್ರೀವಮ
ಪಾಕ್ಷ್ಯಾಸ್ತು ಮತಸ್ವಮುಪಾಸಾಯತೆ। ಯನಲಾಗಿ ಯಿಂತೆನಲಾಗಿ ಶ್ರೀಯನಲಾಗಿ। ಸುರಪಿರಬಿಗ ದುದಯಾದಿತ ಶರವ ಮಾಣ್ಣಿ ಸಿಭವದಿದಿಪ್ಪು ಶೆಂದೆನಲಾಗಿ ॥೧೧೮॥ ಮುಂನಸಾನಂದ ರುಷ್ಟಿಯೆ ಣಿಯಗ್ರಾ। ಸಂನಿಧಿಯೊಳುನು
ದಿದಿಗಂದ ಮತ್ತಿವಯಂನೆ ದುಂನಂತ ಮೆಚ್ಚಿಗಳಾಕಾಣು ತವೆ ಸಮುಂನಂತನ ರರುಗಳ। ಮಹಸಾನಂದ ಯೊ ನಿಂದ್ರುಕಿಳು ವಚ್ಣನ ಪರಾಯಣಾಃ। ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ। ನರರ ಮುದಕಾರ ಯೆಶ। ಯನಲಾಗಿ ಯಿಂತೆನ
ಲಾಗಿ ಶ್ರೀಯನಲಾಗಿ। ಜಂನಿಧಿ ಪಾರು ತ್ರಂಮು ಲಿಂಗದಪಪದ ವಿತ್ರ। ಮುಂನಿ ನಿಮೊರಿವರೆಂದೆನಲಾಗಿ ॥೧೧೯॥ (ಉ) ಗಾಗತೆಲು ಹುಡಾ ಹುದಿ। ಆವಮುಂಜ್ಯಾಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ತಿಯ ಮುಖ್ಯಾವಮಾದು ನರಪನ್ನ ಬೊಳುಗಾ ಬಿಡಿ
ಪಾಪರಮುಖ ರೊಳಗಿ ನೊಡಿದಿಗ ಮಾಗಮಾ ವಧಿತಾಗದ ಸಾದ್ಯಬಿಡುಾ। ಪಲ್ಲಗ ಮೊದಲು ರಿಂಗ ದರೆಳಿಯ ಮುತ್ತಾ ವಿಸು ವರಹಿ। ಪ್ರಾದಂಯ ಮೊಗ್ಗಾಂದ। ಹು ಡಿನೆನೆ ವರರೆ। ಸದ ಮತ್ತಲಾಭ ಸದೊಘಾನಿ ಟಿ

ಮವರತಿ। ಶಿವಮ ... ದೊಳ್ ಗಂ ಶಿವ ಪರಶಿ॥೧೧॥ ಹರುಷರಸದೊಳ್ ಮಜ್ಜನ ಕರೆದಿಂ ಪರಮಾನುರವಪ್ರಸಂಧಾತ್ರೆ ಕರೆದು ಶಿವಪೂ। ಪರಿಮಳವೆಸೆವಲರ ಮಾಲಿಂ ಸರಿಸು ಶಿವಂ ಪೂ। ಪರಮಾಪಾರಶಿವನೆತ್ರ ಶಿವಂ ಪೂ॥೧೧ ಗರ
ಸಹೊನಕುಮಪವಿ ಕಗ್ಗನಾದು ವನುರಾಗವೆನೆವರಾಂ ಬಾಲವನೆ ನೈವನುರಾಗಾ। ಮನು ನಿಯವಪ್ರಭಾ ಮರವಿಕ್ಷವನುರಾಗ। ಪೊಸಿದು ದವಪ್ಪಗಾವಿ ಡಿವನುರಾಗಾ॥೧॥ ಶಿವ ಪೆಬಿಕ್ಷ ನಾನೆಯ ನೋಡಿ ಬಿನುವಳೆಸು। ನಾಡೆ ನಮಿ ಬಲ
ಗಶ್ಲೋಕರೆವಳೆಷು। ಪಾದು ರತನು ಮುಕರದೊಳ್ ಪಾದು ವಳೆಸು। ನೊಡು ಶರನಂದಾತ್ರ ಸುಕವಳೆವಗ॥೪॥ ಪಿಂಗವೆ ಮತ್ಸ್ಯಂಡ ಲಿಸ್ವೈ ಯುಸ ಸುಖವರಿ। ಬಿಂಗರವೆ ನಿಬಿಬಂ ನುವನುನಿ। ಮಂಗಳಮ ಯಸ್ತಂಬು ಲಿಂಗವೆನಿಸುವಿಸ್ತ
ಲಿಂಗಪೂಜೆ। ಸಂಭ್ರಮ ದಮ ಯಾ॥೪॥ ೧೧ ಗರಾಗ ಡಿಕ್ಷಿ। ಸರಿಪ ಶಿರಪ್ಪವರವಮರಶಿ ನುಖದ ಬಾಧುವೆನೆ ಪ್ರತಿ ಯುಂಟೆ ಬಾಕ ದೊಳ್ ನೊಡೆ ಲವಿಕಾಂನಿ। ಪದ। ಸಂಗಪೂಜೆ ನಸೊ ಮಸಾ ಯಬಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಮವೆ। ಬಿಂ ನರಮನ್ವಿಲದ
ರೆಮನೆಯ ಮಧ್ಯ ದೊಳ್ ಗ। ರಂಗ ವೆಳಗಿನ ಪವಿನ್ಯಮ ರಸವಿ ಮಂಬಿ ಪಿ ಪಿ। ಸಂಗ ಮಿಬಿಬಂ ಮಾವರ ದೊಳ್ ಝವ ಕ್ಷಗೊಂಡ ಮಾ॥೧॥ ನಿಶನ ಮುಲು ಶಿರೆ ಕಾ ಸೆರೊಟ್ಟಿ ಸಂಚು ರೆಗಳಿ ಯ। ನೆರಿ ಕವಕ ವ ಪಚಂದೆ ಮುಂದು
ವಶಯಾ। ಮುಕ್ತಿ ದೊಡೆ ಲತ್ತೆ ನಾ ಪ್ಪಾಲಿಂಗ ವದ ನಿಗಸು। ಮೊರೆಯೊಳ್ ಭಕ್ತಿಸವಿಗವೆಯೊಳ್ ಭಕ್ತಿ।೨॥ ಬೆರಸಿ ದರೆನಿಸದೆರ ಪಾಲನ ಮತು ಗಳಿಕೆ। ಸುರಸವಾ ಸಂತ್ರ ಪರಿಶ್ರ ಉಮಲಿಂಗ ತ್ರಸನರಿ ಯೊಳ್ ಸುಸಾ ದೆ ವರಕರಾ
ಸಂದ ದೊಳ್ ಪರವಶ ದೊಳ್ ಮದ ಮುಪ ಬಿನ ಲು ಬಹುದೆ॥ ೩॥ ಗಲಾಗನಾದ ಕಾಮುತ್ತ್ರಿ। ಶ್ರೀಸುಮವಶ ನೊಪವಿತ್ರ ವನಾಶಿಬಿದಾಗಾಳ ಪಾಮನ ರಭಣಿ ಮುಕ್ತಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ದು ಶತ್ರಾತ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ನೊಳ್ಳಡಿ ರು ಮಂಗ್ನ ಬವೆ ದುಮ
ಜ ರವದಿ ವಡಿ ತ್ರಾಂತ ಸೊವ ನಾಡಿನ ರವಗಾ ವಿತ್ರ ರವಿಷ್ಟವ ರೊಳ್ ಚಿತ್ರ ತಿ ವಿಧ ನಾಮ। ಪೊಗರೆ ಪೊಡಿ ಗಧರಸೆಂ ಮುಚೆಸನು ವಾ॥೧॥ ಗನಂ ಡಿಸನು ಡಿಯಾ ದಿರಾ ರಾನು ಮನ ಸಿಗೆಬಂ ದಂತ್ರೆ ನೆಳದಿ ಯಾ ದಿ ಶ ಪಾದ ಶ್ಲಾಘುಂ ದುವ
ಬಿರು ದಿರು ರಾ ಪಾದಿ ಯ ನುಚು ಯ ಬಂ ದು ಶ್ವೈ ವಿಡಿಬು ನುತ್ರ ಹಿಸು ಪಾ॥೨॥ ಗಶವ ಮಾಲೆ ಗಳ ನು ಪಾತಿ ಯಡಿರೆ ಪುಕುಬಂ ದು। ಶಬಿ ಮಲಂಚ ವಡಿ ರುಸಂ ಪದ ದೊಳ್। ಶವೆ ಮದ ವಳಿ ದಿ ರುತ್ತೈ ಸಂ ಶರಿ ಯಮು। ಪಿವ ಶಿವನೆ ನೊ ವೆ
ಮು ಶಿ ಧ ಮು ವ॥೩॥ ಗಲಾಗ ಸ ದಿ ಗ್ರಿ ತ್ಪೈ ರ ವ ನು ಬಾ ಪ್ಪ ದ ಲ್ಲಿ ॥ ನೊ ಳ್ ಗೆ ರೆ ದಾ ವ ನೆ ಯೊ ಡ ಗ ದು ಗಿ ಶಿ ನಿ ದು ಮ್ಮ ಯ ನಿ ಶ್ಚೈ ನ ರಿ ವೆ ದಾ ಬಿ ದ ಭ ಕ್ತಿ। ಸ್ಥ ನಾ ನ ಲ ದಿ ಶ ರಿಂ ದು ಸು ಪಾ॥೪॥ ಆರತಿ ನಾನೆಂದು ಶಿವ ಪೂಜೆ ...

ಸೋಪಾನದಿಂ ಪಾಕಶಸಿಂದು ಸಹ್ಯಪಿಪಾಸಾ ಸುಧಸ್ಸತ್ವಂ ಲಿಂಗವನೊಳಿಸಿಕಂಡಿರಾ ಸುಖದೊಳಿರೆಂದರು ಮಾಣಾ॥ ೫೧॥ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ನಮಃ। ಕಾಸನ್ಯೂರ ವಿಶ್ರಿ ಗುರುವಚನದಿಂ ಭಕ್ತಿ ಕಸುಬೆಯುಂಟೆ ಗ್ರಾಗದಿಂದ ಬೆ

ಶಿವಬೆಳಗುಮುಂಟೆ॥ ಪಲ್ಲಗವರಬನ್ನದಿಂ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ಮುರಿಲುಂಟೆ। ಶರಣಾವಿಚಯದಿಂ ದೇಕಲಿತನಮುಂಟೆ। ಧರೆಗೆ ವ್ಯಾಜನೆಗಿಂದ ಲಘುತರಮುಂಟೆ। ಪರಬಾಂಧವ ದರುಶನದಿಂದ ಭವ ಜಾಡ್ಯೆಯುಂಟೆ॥ ೧॥ ಶ್ರವಣಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ

ದಿವ್ಯ ಸುಗಣಾಪನ್ನಮುಂಟೆ। ಘಮಘಮವಾದದಿಂ ಮರಣಾಮುಂ ಮುಂಟೆ। ಯಡೆವಿಡದ ಧಾನತತ್ವದಿಂ ಶಿವಮುಂಟೆ। ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯ ಮಾನದಿಂದನಮುಂಟೆ। ಅಗಶನು ವಿದನುತಿದಿಂ ಪ್ರಬಾಲದಾಟಮುಂಟೆ। ನನೆಗೊಳಿದಿಂದೆ।

ಹೋಯು ಸುಖಿಲಸುಂಟೆ। ಯುಗಮಕವ ಹುದರಿಂದು ಪಚಾರಮುಂಟೆ। ಶನಗಿಂದ ಶ್ರೀಯಪಾದ ಆಶ್ರಯಮುಂನುಂಟೆ॥ ೨॥ ಹೃದಯಂದಿ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನ ಪಿಶತುಂಟೆ। ವಿಮಲ ಮಾನಸದಿಂದಿ ಶುದ್ಧ ಕ್ರಿ ಧರ್ಮಮುಂಟೆ। ಶ್ರಮಿತ ಪ್ರಿನ ಬಲ

ದಶಂಕ ಶ್ರಷ್ಟಮುಂಟೆ। ಮಮಕರದಿಂದೆ ಮುಕ್ತಿನ ಬಂದಮುಂ ಟೆ॥ ೪॥ ಶರಣಾದಿಂದ ಶಿಶುವ ಹಾದೃಷ್ಟಮುಂಟೆ। ಯುಕ್ತಿಯುಂದಿ ತರ ಸಂಪದ ಸುಖಮುಂಟೆ। ಪರಮುಕ್ತಿಯುಂದಿ ಸತ್ಯ ಶಿವಮುಂನುಂಟೆ। ಗುರು ಶಿಂಬಿಂ

ಗಹಿಂ ಪರದ್ವೈವಮುಂಟೆ॥ ೫॥ ರಾಗ ನಾದ ಕಾಮತಿ॥ ಮಾಡಿ ಪ್ರಿಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನಂತ ಶಂಗದೊಳು ಸಾಡಿದು ಖಮಯ ಸಾಧನಂಗಳಿಂದೊಳಿ ಮಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಹೋರಕ ವೆಸಕ ಪಾಧಾರವೆಂಬುದಾಸನವ ಖಿಸ್ತರ

ಅತಿಸ್ತೃತ್ಯಶನೆಂದು ನೆನಮಹಾ ಶ್ರಾನಾ ಪರಮುಶಿವಪದವೆ ಜಗವೆಂಬು ದೆಪಾದವ ದುಹಾರುಷ ವಾರುಧಿಯು ವನ ಹೂದೆಂಬುದಪ್ಪುದು॥ ಗ॥ ಪಾವನಾಕ್ಷರ ಸ್ತೋತ್ರನೆಂಬುದಾಚಮನೀಯ। ಪಾವಿಮುಕ್ತಿ ಯೆಂಯೆಂಬ ಶಿವಪ್ರ

ಶಿಕಾಬ್ರಾಹಪಟಹಮಾನಸಪಾದುದೆ ವಸ್ತ್ರ ವಹಿರಸಲಿ। ಪಾವನ ಸದ್ಭಾವ ದೆವ್ಯ ಯದುಮ ಯಜ್ಞಸೂತ್ರ ಗುಣಮಿಕ ಮಂಗಳಾದಯ ವಲಂಕಾರವ ನುಡಿವ ದದೆ ಗಣನಿಲಿಪನ ವಿಕ್ರಶ ಶರಣ ಪಣೆಯಾ। ಬಿಡಿ ಯಾರು ವಿಸ್ತರ ಪಾ

ಸನೆಯು ವಿಲಸಿತ ದುಪ ವಗಲ ಹ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು ದಾಪವ ಹೂದಗ॥ ೩॥ ೨ ದವದಾಗದ ಮತಿಯನೈವದ್ಯ॥ ಪಸವ ಸುಪಾದ ಸತ್ವಾದಿ ಸುಗಾಲಸ್ಯ ಶಾಂಬೂಲ। ಪಾದನವಿ ಪರನಾದವ ಹುದು ನಿಗಮಂ ಲಾಪವಾದರ

ಗಿರಿಯ ರಲದು। ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ॥ ೪॥ ಬಹುತತ್ವವನು ಮೀರಿದ ನುಡಿದುದ ನಮಸ್ಕಾರ। ವಹು ದುಶ್ಚರಿತ್ರ ಬ್ರಾಲಿಂಗದೆಗೆ ಸುತಿಂ ನುಮಸ್ಸಾ॥ ಬಿಹೊರ ಬೆನಿ ಸುಖಮಾನದಿಂ ದೊಡಬೆರಸಿ ಸತ್ಸಪ್ರಭೆ ವಪ್ಪು ವಡೆ ಯಾದೆ ವಿಸರ್ಜನವ

...ಶೆ ಸುವಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಯಂಬ ನವಾರಂಗವನು ವಿಂನ ಪಶಣಾಮಕ್ಕೆಳಂ ನಾದಿ ನಲಿಸು ವೆಂವಲಿತ್ತಿಂ ನವೆ। ಪದ॥ ಯಂನ ಷ್ಟಾಪ ಯುಲದಿ ಮಗೆ ಯಂನತ ವಮನೆಯೆಲ್ಲ ಯಪ್ಪ। ಯತನ ... ।ರಿಸವೆ
ನೊಪ್ಪವಾ। ಯಂನ ನವಛತ್ರ ಗಳುಬಿಂ ನಗಾದನವ ನೆಲೆಯಮಾಡಿಂ ನಲುಪ್ಪ। ಕಾನೆಯಾದಿ ಪ್ಪಪ್ರೆಯಗ್ಗ॥ ೧॥ ಯಂನ ಪ್ರಾಕ್ಷ ಮಲವ ದುರಂ ನಕೆ ಚಿತ ಗಳಪ್ಪ। ಬಿಂ ನಕ್ಷ ಯನಕೆ ಮಂಜವಾದಿ ಪ್ಪುದು। ರಯಂನಗ್ಗಾ ನಲು ಬಿನುಗೆ
ಗಳಯಂ ನತದತೆಲೆಂಬು॥ ಯಂನವಾಬಾರವೆಬ ರಣಾಬು ಬಲಗಾ॥ ೨॥ ಯಂ ನಸಿಗಾತ್ರ ಮನಿ ಮಗುಂ ನತೆದನು ಡಿಗಳನು ಬಿಂ ನವಿಲ್ಲ ದೆಶೆಪ್ಪ ದಾಬಿದಿಮಗೆ। ಯಂ ನಕ್ಷ ಕ್ಷತೆ ದುಬೆಲ್ಲ ನಿಂನ ಬರಣಾವ ತೊಳವ। ಮಂನಗೆ ಪು ಕ್ಷೋತ್ರಾ ವಿಂ ಯಪ್ಪ
ಧ್ರೆಯಪ್ಪ॥ ೩॥ ಯಂ ನನಯದವದಿಮಗೆರಂ ನವೆಳಗನಜ್ಜಾಲೆ। ಯಂನಪ್ಪಾಣ ಬದಿಮಗೆ ನಂಧುರಣ। ಯಂ ನಬಿಲ್ಲೆ ಯತ್ರಿವ ನಿವಿಂ ನ ತಾಂಬೂಲದ ಸುಪ್ಪ ಹಾಂ ನಪದು ಗವದಾನಿ ಮೆ ಕ್ಕಡಿಪ್ಪುದು॥ ೪॥ ಯಂ ನ ತ್ತೆ ಪು ಸ್ಕುದಿ ಕ ದಾ।
ದಿಂ ನವಾದವ ನೊಳಿದು ಚೆಂ ನಾನಿತೊಳಿಲ್ಲ। ಹೆಂ ನತ್ರಿ ಯಪ್ಪ। ಯಂ ನತಾಲು ನಳಿತದು ನಿ। ನಮಪ್ಪ ನಗಳಿಗೆ ವಂ ನಿರನಷತರವ ತೊತ್ರಿ ಯಗಾ॥ ೫॥ ಯಂನ ಪ್ರಾಣ ಲವಲಿದು ನಿಂ ನಿರತಿನು ಖಗಳಿ ಗೆಬಿಂ ನವಿಲ್ಲ ದೆಯಪ್ಪುನ
ದಿದು॥ ಬಿತ್ರ॥ ಯಂನಮನವದು ಬಿದ ದೆಯಂನ ನಿಂನನು ತಂದು। ಚೆಂ ನಾನಿವಂ ತುಗಾದು ವತೆಗ ಡಿಂಯೂ॥ ೬॥ ಯತ್ತು ನವಾರಂಗವನು ಮುಂತೆ ಮನ ಪ್ರಾಣವದು। ನಂತರಂ ವಿಂನ ತಾತ್ರೈ ತೊಘುತಿ ತೆಪ್ರಾಂತದ
ವಮಳ್ಳಿಂ ಬತ್ತು। ಪೆಂತೆ ಯಂ ವ್ಯಾತ್ರೆ ಯಪ್ರತೆಂ ಮವಾರಳಿವ ಪದಾ ತ್ತರವಿಂನವೆ॥ ೭॥ ಶ್ರೀಮಾನ॥ ಪಲ್ಲ॥ ತ್ರಿವ ನೊಳಗೆ ವಿಟ್ಠಲ ನಪ್ರಿವ ನೊಳಗೆ ನಂಬು ದೆಯುತ್ರಿವ ತೊಳಗೆ ಮೊಷ ವಿತೆತಾ ನೆತ್ರಿವನು॥ ಪಲ್ಲ॥ ಶುಭ ಯಪಿಕ್ಕ ಯತಂದು ಹರವೆಂದು ಗಾ
ವಿಮತಾ। ಪುರಿಯವಾಲನುರ ವದುರಂ ದೆರಮರಾ। ಯುರುಬಿರಯತ ಡೆತಾವಶರಂದು ಕೆಡಿನಳಾ। ತ್ರಿರವಶ ವವಿಟ್ಠಲನವನ ನೋಡಿ ದೆ॥ ೧॥ ಶ್ರೀಮಾನ ನಳಗರಿ ಮಾನಸಾ ಮಿನಿಬಯ ಕಂಡಿಲ್ಲ। ಮಧುರ ಬರರೂಪಿನಿಂ ದಬಂ ದೂ। ತಾಮಿನಿಂ ಯಸ್ಖ ದೆ
ತಾ ತ್ರಿಮಾ ಮಿಪ ಮುಬಲ್ಲಾ। ನಾಮವಾ ವಿಟ್ಠಲನವನು ನೋಡಿದೆ॥ ೨॥ ಯೆಣಾಂ ತಥರನಿ ರಲು। ಯೋಗಿ ಯಾಗದು ಯೆ ಗುರ। ಶಣ ನರರಾಣ ಕರಯುಗವ ಕಡಿದು। ಶ್ರೀಗಳಿಂ ಪರಿ ಯ ಲು ನು ತಿ ಬಿ। ಜಾಗರ ರವ ನು ಪಿ ಡಿ ದಾ ಬಾಣ ನಂ ಡಿ ಯ ನೊ ಡಿ ದೆ॥
೩॥ ಜ್ಞಾ ಬಾ ವಾ ಯ ನ ತಂ ನ ನಾ ಲಿ ಗೆ ಗೆ ನ ರಿ ಯಾ ಗೆ। ಬಾಲಿ ತಾ ನು ಂ ಬು ದ ವೆ ನಾ ಲಿ ದು ಬ ಲ್ಲ ತಾ। ಲಿ ಲೆ ಯುಂ ದ ರಿ ತ ಪು ತೊ ತ್ರೊ ಲಿ ನು ಗಳಿ ವ ನಂ ಮ। ಜೋ ಳಿ ಯ ಕ್ಕ ನ ವ ರ ವೊ ಷ ವ ನು ನೋ ಡಿ ದೆ॥ ೪॥ ಯುಂ ತ ಪ್ಪ ವಿಟ್ಠಲ ನ ಯುಂ ತ ಪ್ಪ। ನಂ ಬು ಗೆ ಯ॥ ಯ

ಶಿವ ಪ್ರಮೋದಾತ ಶಿವನಿಷ್ಠರ ವರ॥ ಸ್ವಾಂತ ಶಿವಂ ... ನೆನೆವುದು ಶಿವ ಪೂಜಿಸು ಶಿವ [illegible]

... ಶರಣಾ ... ನೆಂನುವ॥ ... ವರ ... ಶಿವನಿ ... ವನು [illegible]

ವರ ... ದವ ... ವರ ... ನಾನು ... ವರ ... [illegible]

ವನ ... ನಾನು ... ವರ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಹಿಜಯಜವರುಕೆಜಯಜವರು।ರಜದಳವರುಮಿತ್ರಜವರು।ರಸಜವರುಬಂಟಜವರುಯೆಂದುತೋರದು।ಶರಣಾಪಾಶರಣಾವಿಲ್ಲಶಿಗಕೆಶರಣಾಪಾಣಿಪೊರಕೆಬರದು।ಯುರುವನಾನಿಹೊಜದೊಡೆದುತಾಗಬಾರದು॥೪॥ಯ
ದುವೆಸುಖಲುಯುದುವೆದುಖಲು।ಮದುತೆಯುದುವೆಶಿಶಿನಾವಿದುವಿಲಾಷ್ಟಾವಿದುವೆಯೆಂದುಶೊರಮಾವುದಡಿಷಪಾಕಜಯಶಿಂಗವವನಿಕಾನೆಯಗದನಾನಿಯುಬಿಶನಲ್ಲಿಹೊಜಮಕಿಜದುತಾಗಬಾರದು॥೫॥ [illegible]॥೨॥ಗನವಿಲ್ಲ॥
ಯೆಂದಿಗಷುದೊನಿಂಮನೆನಷು।ಯೆಂದಿಗಷುದೊನಿಂಮ್ಮನಿಜಲು।ಯೆಂದಿಗಷುದೊನಿಂಮನಿಜವಮುಗಳ್ವಸುಖವದು॥ವದು।ಕಂದಬಳಿಯನಡಿಯಶೋಣಾನ।ಕಂದಬಳಿಯಮಪ್ಪವತ್ರೆ।ಕಂದಬಳಿಯನಿಂಮಮಾಷೆಮಾದ
ಅಲ್ಲದೆ।ಕಂದಕಂದಲಾರಶಿವಗಿ।ಕಂದಕಂದಮನೆಯಹೊಷ್ಟುಕುಂದನಾಯಹಾಗಳಿರುವಿಕೆಳ್ವನಕ್ಕಟ॥೧॥ಕಾಲಘರವಚರಣಯುಗವಲಿಲೆಯುಂದವೆನದುನೆನದು।ಕಾಲಕಾಮರುಗಳಗೆಳಿದುಮುಸುಕಿವದೆಯದೆ।ಹೊಲನಕ್ಕಿಶಿರುಮಳೆಲ್ಪು।
ಮೂಳವಾಂದಿಯಂತ್ರೆತ್ರಿದಿದು।ಹೊಲನಜ್ಞನಿಂಮನಿಜವವುರದೆನಕ್ಕಟ॥೨॥ಯಳಿಯಚಂದ್ರಧರನಿಗೊಲಿದು।ಯಳಪದಂನವಸುಖವನಂತ।ಕಳಿಗಳರತುವಿ।ಕಳಸುಖವವದೆಯಲಲ್ಲದೆ।ಯುಲುಲನರನುತೊಗಲಮುಡಿದು।ಹಳಗವಂನುಜೆ।ತ್ರಿನಾ
ನು।ಹೊಲಿಯನಂತ್ರೆನಿಂಮುವುರದುಕೆಟ್ಟೆನಕ್ಕಟ॥೩॥ನತ್ತು ರುಗಳಗೊದಲಾಡಿನಿಕ್ಲಶಿವನೂಜಿಸನುಶಿವಿ।ವುಶಳವತ್ರಬಾರದಂತ್ರೆಮಾಡಿಕೊಳ್ವದೆ।ವಳತ್ರವಾ ದಿಕೆದುವಹೊಂಗುವಿತ್ರುಮುಗಳನುತಂದು।ಕತ್ರಹೊವೆಯನಾ
ನುನಿಂಮುವರದೆನಕ್ಕಟ॥೪॥ತ್ರಿಸ್ತ್ರಯೊಳಗಿದೆಯದಿಬನಾನು। ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಹೊಶಿಯರೊಳಗೆ।ನಿಷ್ಪ್ರಯಲ್ಲಿತಿಂಗದಲ್ಲಿ।ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದವೈ।ಕಷ್ಟಕದುವಮರೆಶ್ಶಿನಿಂಮ।ನಿಷ್ಠ ನಿಜವದಿತ್ರುಕರುಣಾ।ಪ್ರತ್ಯಯಲ್ಲಿನೊದುಮ್ಹಳಾಹೆಜಯಶಿಂಗವೆ।
[illegible]॥ಗನವಿಲ್ಲ॥ವದಲವಿದಿದವದನೂನಾನು।ವದುಲುವಿಲ್ಲದದವನಿನಾನಮಾಡೆಯನಿನಲಾರಿಯವದಕೆ।ಆರಿಸವಾವಿನೆ॥ವದು।ಹೊಳವುರದರದಿಯೊಳಿದ।ವಳವಬಯಬಿಬಳಲುವಂತ್ರೆಚೆಲು।ವಹೊಂಗಾನದವುಗ್ರಹುಲ್ಲಿ।
ಬಯಸುವಂದದಿ।ಯಳಿಯಚಂದ್ರಧರದಸುಖವಯಳಸಲುಮುದೆಯದಗೆಲ್ಲವದೆ।ಆರಿದುದಿದೆನ್ನನಿಕ್ಕೆಶರಣಾವಾಗದಂನಕ॥೫॥ದಾಳಿಯರಸಬಯಬಾಸಿರಗನಾನಶಿನುವಹಾಂಗೆಮುದುಮು।ಘೊನಘಂಟೆಚಾಮರವಮುಖಮು।
ಮುದದಿ।ವದೆಯಗಂಮನಿತ್ರಸುಖವಬದವನಾನುಬಯವಬದುದಿಬದಿ।ನಿಮಕಸುಗಳಾರಿದುಕರುಣಾವಾಗದಂನಕ॥೬॥
ಸಬಾಳದೊತ್ರುಕನಕಚಿತ್ರಾಸಿತಿಗಳನುಬುಮಸುವಂತ್ರೆ।ಲಾಳುಲಂತಳವಮಯೊರಲಿಳ್ವನಿದಂದದಿ।

ತಾಳಧರನನಿರಿಸುವ ಮಹಾಸುರ ನಾನುಬಯಸಲಮ್ಮ ದೇಶ್ರೀಲೆಯಿಂದ ನಿಂನ ನಿನೆವರಿಯದಂನರ।। ಶ್ರೀವಹಿನಿತ್ರಸುರರನಿತ್ರ। ಮಹಾದಿ ಧರಣಿಧನವನಿತ್ರ। ವಹವಶ್ಯಸಿರಿವನ ಸುಖ ಸುಖಿವೆ ಬಪ್ಪುದೇ। ಪಡಿಯ ಸ್ಥ

ಮಾಘ ಶಿಯಲಿಂಗ ಬಿಡವನಿವನು ಯೆಂದು ಬಿಡದೆ। ವವನೆರುಣ ವಾಗದವನರಯಂನೊಳಪ್ಪುದೆ।। ೫।। ಶ್ರೀ।। ಪಲ್ಲ।। ನಾನುಬಾರಿ ದುಃಖ ಲವಹೆದು। ನಿಸುಖಾಲಿಯ ವನರಶಿವನೇ। ಯೆವಮಾಡಿ ಫಲವಹುದೆನು ಬಯಲ

ಶ್ರಮೆಯದು।। ಪದ।। ಜಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವಹೆನು ತಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವಹೆನು। ಪರಮಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಬಿಸು ಫಲವಹೆನಲ್ಲೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೈಭರಣವ ಕಾನೆ ಮಹಾಪದ ಮೋಹವರಿಯದವನರ। ಉಪಮೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತೋರದೆ

ಕೆಟ್ಟು ಮೋಪದು।। ೧।। ಷೋಂಣ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವಹೆನು ಷೋಂನ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವಹೆನು। ಮಂಣ ಬಿಟ್ಟು ನಿರಾಭಾಸಿಯಾದದೆನಪ್ಪೆ। ಪಂನ ಹೆಂಣ್ರು ಬರಗಣನೊಲಿದು। ಕರಣ ಕಾನೆವರಿದು ಕರುಣ। ಅಂನವ ರುಕ್ಕ ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಮೋ

ಪದು।। ೨।। ನಿಜಸವ್ವಿನ ವಿಸಗಳಲ್ಲಿ ಶರಣಸರಿ ಶಿಸೋಂಮತೆ ನುವ। ಮರದು ಅಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರ ವಿಧ್ವರ ಫಲವಹೆನಪ್ಪೆ। ಪಶರನು ಕರಣ ಕಾನೆವರಿದು। ಕರುಣಾವಾಸ ದನಶರಣು। ಪರಶನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕುಡಿ ನಿಕೆಟ್ಟು ಹೋಪದು।।

೩।। ಶೋಧವಲ್ಲ ತುದಿ ಯ ಮೊಲೆ ನಿಂತಿ ಕಾಲಗನ ದನರಾಗಿ। ಹು ದೆಮಸ್ತಕವ ಮಾಡಿ ಫಲವಹೆನಪ್ಪೆ। ಕೂಡಿ ನಿಶಶರಣ ಪಾಟ್ಟು। ನೋಡಿ ವರಿಯದವನರಪ ಶರಣ ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕುಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಮೋಪದು।। ೪।। ಮಹಂನ್ನ

ಮಾಡಿದವರ ಕಂಮ। [illegible] ನು ಮೋಡಿ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿ। ಬಂನ ಬ ಮರ ಬಳಲು ಶಿರಳು ತುಡಿ ನಿಕೆಟ್ಟು ಮೋಪದು। ಕಂನ ಕಾನೆ ಮಹಾಪದ ಮೋಹ ಕಂನ ಕಾನೆ ವರ ಕೆಬ್ಬರಳು। ಕಂನ ಕಾನೆ ಮಹಾಘ ಶಿಯಲಿಂಗ ನೊಲಿವನು।। ೫।। ಶ್ರೀ।। ರಾಗ।। ಪಲ್ಲ

ಸಿಂನ ಹಿಂತ್ರ ಬರಣ [illegible] ನಿಂದ ವಿಕೆ ಭವ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ। ಯಂನ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡು ವಹಾಂಕೆಯೆಂದಿ ದಪ್ಪುದೊ।। ಪದ।। ಮರಳಿ ಶ್ರಮ ಕಾಯ ಕಪ್ಪು। ಅರಜಿ ಅರಸಿ ತೋಳ ಬಳಲಿ। ಗುರುದಿ ಕಾಯ ವಿಕಳಕೆಯವಿಸಾವ [illegible]

ಮರುಷಹೋಂದು। ಗುರುರುಷ ಮಾಗಲು ನೆವದು ನೆನದು। ಪರಣ ಬಿಡು ವಹಾಂಕೆಯನ ಕೆಯೆಂದಿ ದಪ್ಪುದೊ।। ೧।। ದನಸವಸ್ತ್ರ [illegible] ಶಿವನಿದು ಮರುಷ ಬಾರದಿ ಕಳು। ನಿಲಿ ನೆಲಿ ಅವನ ವಿಕಳಕೆಯವಿ। ಸಾವ [illegible]

ದಕಿತ್ತಿದವನೆ ನಿಂನು। ಹಾಕಿ ವನರ ಹುಲಿ ಕಳಕೆಯವಿ। ಅಸು ಬಿಡು ವಹಾಂಕೆಯನ ಕೆಯೆಂದಿದಪ್ಪುದೊ।। ೨।। ಕದನ [illegible] ದವನು ಕರನ। ಪಬಿಡು। ವಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಪನದ ವಿಕಳಕೆಯವಿ [illegible]

ಗಳು॥ ಮನಸಿಜಾಕಾರಯಂ ನಷ್ಟಜ್ಞಾನೆನೆದು ನೆನೆದು ವಿರಳತೆಯಲಿ। ತನುವ ಬಿಡುವಾಂಗೆಯ ನನೆಯೆಂದ ಪೇಳ್ದುದೊ॥೩॥ ಬಂದು ವರ್ಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರ ನೂ ಸಂದು ಪೋಪಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಕುಂದದ ವರ ವಿರಳತೆಯ।
ಸಾವಕೆ ರನೋಲು। ಬಂದು ಘನವೆನೆದು ನೆನೆದು। ಕುಂದಿ ಕಬ್ಬಿಮ ವಿರಳತೆಯಲಿ। ಪಿಂದೆ ಮರೆದು ತನುವ ಬಿಡುವ ಬಂದಿ ಪೇಳ್ದುದೊ॥೪॥ ಯೆಲ್ಲಿಮ ಚ್ಛಯೆಲ್ಲಿ ಪೋಪ ಯೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಿಯಲ್ಲಿ ಪೋತ್ರಿಮ। ಯೆಲ್ಲಿ ಅವ
ವಿರಳತೆಯ ವಿಸಾವಕೆ ರನೋಲು। ಯಲ್ಲ ಪಿಂದು ಮುಂದು ಮರೆದು। ಯೆಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವ ವಾಂಗೆಯೆಂದಿ ಪೇಳ್ದುದೊ॥೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಸಾಂಗತ್ಯ। ಪಲ್ಲ॥ ಯತ್ನಬಯಲಪ್ರಾಂತ ನಿನಗೆ ಸಾಕುಪರ ಶಿವ ಪಾದ
ರ ವಿ। ವೆಳಿಯಾಗಿ ನಿಂನವನೆ। ಶಿವನು ನೋಡಲ್ಲೊ॥ಪದ॥ ತಂದ ಕಾವೆ ಪಕ್ಷ ಪಾದ ಪಾಂಗು ತೋಕ್ಷ ಶಿವ ಜಿಬಿಸ್ಟ। ಮುಂದಿ ನಂತೆ ಪಾತ್ರ ಬಲ್ಲುದೆ। ಬಂದ ಬದು ವಚಸ್ಯ ಶಿಕ ತಂದ ನಿಜ ವ ಅರಿದಾದ ಅಗ್ಗಾತ್ಮ। ಮುಂದಿ ನಂತ್ರೆಲಾ ರದ ವರ ಶಿಗ
ಘಬಲ್ಲನೆ॥೧॥ ಹಾರೈಯ ಕಾಯ ತೋಲು ದುರಂದು। ಬಿಡಿ ಯಶೋರ ಮುಕ್ತಿ ಕಿಯುದವಲು। ನಶಿದು ಕೆಡುವ ವಲ್ಲದ ದುವೆ ದಪ್ಪ ವಪ್ಪುದೆ। ವಶಿದು ಪವಿತ್ರ ಅಗ್ಗಾತ್ಮನು ನಂನು ಸರಿನೆ ಶಿವ ಪಿರಿದಾ ಬಿಡಿ ಬೋಡೆ। ಅಸಮ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ
ಶಿವನವೆರವನೋ॥೨॥ ಸಕಲಜ್ಞಾನ ತವ ಯವಸಾನ ನಿತ್ಯ ಹಮೆಯು ದಮೆಯು ಶಾಂತಿ। ಯುಕ್ತ ಮುಕ್ತಿ ವಿರಳುಪ ಹಯೆಂದು ಅರಿಕಲದು। ವಲ್ಲೆನೋಡು ಲವರಮನವ। ಮನ ತ್ರೈಬಯದು ಪೋಯು ದುನೋಪೆ ಚಿತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ವಾಗಿ ಕಾಣದಿಪ್ಪುದೆ॥೩॥ ಪಾವಿಯು ಪಾಕ ದುಮದ ಬಕ್ಷ್ಯ। ತೋರು ತೋಪ ಸಂಚಸ್ತಾದ ಯಾನು ಸುಖ ವಿಷಯ ವಿರಳಾ ಪಕ್ಷ ಯೆಂದು ಅರಿಕಯದು। ಶಿವನೆ ಅವರಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿನೋಡೆ। ಕಿನು ಸುಖ ತ್ವ ತೋರು ಶಿವ ಮುದುವನೆ ದು ಅ
ವರ ಶಿವ ಪಿಡಿದ ಕಾರಪ್ಪುಕೆ॥೪॥ ಯುವರಂಗಿ ದವ ಕಾಯ ದನಕೆ। ಅವರ ಶಿವ ಪಿಪಲ ವಚೆ ಸುಖ ವತೆ ಪೋದ ಲವ ರುತನ ಸೆಕೆ ತೋರ ಕೆಬುಪ್ಪುದು। ಯವದ ಶಂದ ಬುಧಿಕ। ಶಿವನ ನಿಜ ಮಕಾನೆ ಬಪ್ಪುದು। ಶಿವ ಷದಾ ಕರಂತೆ ನಿಂಮುನ್ನ
ಗಾರಪ್ಪುದು॥೫॥ ಶ್ರೀ

